UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

Th. 5488

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones Estiuales
De Tempore

Venerãdi patris: fratris Nicolai deuisse sacre pagie professoris: fratrũ Minoz de obseruãtia: prouincie Francie Prouincialis vicarii.

Tabula

Incipit tabula:

tum ꝙdā repertoriū quorundā floscul⁹ in horto ꝑmonū venerandi ꝑis fratrꝫ Nicolai denūse repertoriū: sub duplici quotacione designat⁹. qua⁹ prima foliū significat/reliqua ꝙ eiusdē folij columnā: vt facilis pateat puncti⁹ materia⁹ (absqꝫ lectoris grauamine) quesita⁹

Primo de incipientib⁹ ab A

Affectiones dispositiue ad refectōnē spūalem habēdā sunt tres. fol. (xlvj. col. ij.

Affectiua consideratio significatiue mēorationis eucharistie/habet tres fructus dignissimos. fol. lxij. col. iij.

Amici mundani triplices. fo. xciij. col. ij.

Amor spūssancti est operosus/gratiosus/ et fructuosus. fo. xlij. col. iij

Anie peccatrici tria sūt ꝑcipue necessaria ad ꝺ vt cureꝝ. fol. cxlv. col. j.

Arguit mūdus a spūsancto de iudicio triplicit̄. fol. xvj. col. j.

Arguit mūdus a spūsancto de iusticia triplicit̄. fol. xv. col. iij.

Ascēsio dñica nob⁹ iocunda oñdit maxie ꝓpter tria. fol. xxix. col. ij.

Auaricia punit/exemplū hꝫ. fo. lxix. co. iij

Incipit de lra B

Benignitas domini triplex. fol. lxxxix. col. ij

Benignitas naturalit̄ triplex q̄ dꝫ eē int̄ mēbra eiusdē corpis fol. cxxvj. col. ij

Beniuolentia christi pastoris ad oēs suas triplex. fol. j col. ij.

Breuitas mūdane vanitatꝫ exēplo declarat̄. fol. vj. col. j.

De incipientib⁹ a lra C.

Commēoratio triplex qua debꝫ celebrari eucharistie sacramentū. fol. lxvij. col. j.

Conformatio ouiū chr̄i ad ips̄m triplex ē. fol. ij. col. iij.

Conformitas māne ad sacr̄m eucharistie est septuplex. fol. lxj. col. ij.

Consecutio diuine miscōie a trib⁹ impedit̄ tur. fol. lxvij. col. ij.

Cōsiderationes cuilibꝫ ꝑcepto adimplēdo applicabiles sūt ꝺnq⁹. fol. xlij. col. iij.

Corpus suū non dedit chr̄us visibiliter in ꝓpria specie i sacr̄o eucharistie triplici ratione. fol. lix. col. ij.

De incipientib⁹ a lra D

Demōes ꝺ peccatores gaudēt trib⁹ rōnib⁹. fo. xij. co.

De ꝺo tria scire oportet. fol. cxlv. col. ij (iij

Deo tria ꝑcipue reddere dem⁹. fol. cxliij

Deū cognoscī dupl̄r ꝓt intel(lectu. fol. j. gi. fol. ij. col. ij.

De⁹ in tentationib⁹ adest nobis triplici/ter. fol. cv. col. iij.

Diabol⁹ tripl̄r repellit̄: viriliter vicꝫ resistēdo: ꝓfuose se exercēdo/t dei gr̄am exposcendo. fol. cxxxij. col. j.

Differētia int̄ bonos t malos i recedēdo a pñti vita. fol. xvij. col. iij.

Dispositio triplex ad vidēdū deū. fol. ix.

Documētū triplex circa modū i/uicē faciēdi miscōiam. fol. lxxxij. col. iij. (col. j.

Dñs i orōne freq̄nter se subtrahit ab amico sꝫ ñ ab amicicia. t ꝺ triplici rōne. fo. x

Dulcedis supne leticie exem/plum. fol. x. col. iij. (col. ij.

De incipientib⁹ ab E.

Effectus diuine miscōie erga penitētes triplex est.

Eucharistia hꝫ tres sig/nificatiōes ꝑcellētes. fol. lxij. col. ij. (fo. lxx. col. ij.

Exēplū quō eucharistie sacr̄m terribile est demonib⁹. fol. lxvij. col. ij.

Exēplū quō differre pniaꝫ ꝑiculosū ē. fol.

Exēplū retardatiōis bñfaciēdi (ij. col. j. rōne ꝓpinquor⁹. fol. ij. col. j.

Expositio amorosa triplex ē. fol. ij col. ij.

De incipientib⁹ ab F.

Tabula

Hstuitates pec
cantiū diligenter ꝓsiderande/sunt septem. folio. xiiij. col'. j.
Febris tres habet graues cōdiciones que spūaliter peccato cōueniūt. fol'. cxxxvij. colūna. j.
Festiuitas eucharistie celebranda est maxime ꝓpter tria. fo. lviij. co. j.
Fletus bonus qui ad charitatē ptinet triplex est. fo. cix. col'. iij
Fletus domini triplici ex causa procedebat. fo. cvj. co. iij.
Fletus domini triplex nobis dedit exemplum. fo. cvij. col'. iij.
Fructus eucharistie duodecim. fol'. lxvj. columna. ij.
Fructus triplex triplicis vnitatis sīgtiu? ex deuota consideratione rei repsentate in sacramento eucharistie. fo. lxiij. co. ij.

De incipientib⁹ a G

Gaudium visio
nis diuine triplicis est condicionis. fo. ix. co. iij.
Gemunt iusti intra se triplici ex causa. folio. lxxxv. col' j
Gradus ire triplex ꝓhibitus: cui etiā assignat triplex pene gradus. fo. lxxxv. co. j
Gratia dei ꝓpter tria sufficere debet nobis. fo. cxiij. col'. iij

De incipiētib⁹ ab H.

Homo mutus
efficitur multipl'r. fo. cxvj. co. j.
Homo surdus efficit multipliciter. ibidē col'. ij
Humilitas triplex: viciosa vicz: dolorosa z virtuosa. cxj. co. iij.
Humilitas duo habet pcipua ad se inductiua. fo. cxij. col'. j.
Humilitas publicani ex tribus patz. fol'. cxj. col'. ij.
Hūiliratz triplex ē vtilitas. fol'. cxiij. co. j

De incipiētibus ab I

Impetratio
specialis gratie nobis est necessaria pcipue ꝓpter tria. fo. xxvij
Imprecationes que fiunt in sacra scriptura pñt q̄dripliciter intelligi. fo. xxv. col'. ij. (col'. iij.
Indigentie pncipales ꝓpter q̄s in his rogationib⁹ petit' sunt tres. fo. xxvij. co. iij.
Iudicare de alijs in meliorē partē est multū meritoriū: exemplū habet fol'. lxxxij. columna. j
Iudicium dr tripliciter. fo. cvj. co. ij.
Iusticia phariseoz tres habebat vitupe/rabiles condiciones. fo. xciij. co. iij.

De incipientib⁹ ab L

Letanie deuo:
te sunt celebrande ꝓpter tres causas. fo. cxxvij. co. j
Liberalitas diuina orantib⁹ ex triplici cōsideratione apparet. fo. xx. co. j.
Ludi ducunt in damnationem: exemplum habet fo. lxxvij. co. ij.

De incipiētib⁹ ab M

Malos nō habe
re fidem verā trinitatz potest itelligi tripl'r. fo. lij. co. iij.
Meditatio ad orandū ꝓparatiua triplex. fo. xxij. col'. iij.
Miseria triplex pctōris. fo. cxxiij. col'. ij.
Miseria triplex in reprobo diuite. fol'. lxxj colūna. j.
Misericordia dei erga peccatores triplicem habet effectum. fol'. lxxxij. co. j.
Misericordie condonationis tres sunt regule. fo. lxxxiij. co. iij.
Misericors a triplici miseria liberabit. folio. lxxxiij. co. ij.
Missas audire nos inducunt potissime tres cause. fol'. lxij. co. ij
Mysteriū triplex ad diuinam visionē dispositiuum. fo. x. co. ij.
Mysterium triplex dans nobis fiduciaz orandi. fo. xxiij. co. ij.

Mysteriũ trinitatis nõ curiose sed simplici fide inuestigãdũ ẽ ꝓpt̃ tria. fo. lv. co. ij
Mitigatio penaꝝ damnatoꝝ p̃t duplr̃ intelligi. fol. vj. col. iij.
Modus ratiocinatiuus seu inq̃sitiuꝰ valet ad fidei ꝓmotionẽ triplr̃. fo. liij. co. iiij
Modus triplex manducandi corpus christi. fol. lvij. col. iiij.
Mundꝰ odio hꝫ bonos triplici rõne siue potiꝰ triplici malicia. fol. lxxiij. col. iij

De incipientibꝫ ab N

Necessitas miserabilis humanitatis triplex. folio. xxj. col. j.
Nocumenta homi ex pctõ ꝓuenientia sunt tria. fol. xiij. col. ij
Nocumẽta hoi ex pctõ ꝓueniẽtia alia tria assignant̃. fol. xiiij. col. iiij

De incipientibꝫ ab O.

Oblectamentũ vanitatis in tribus consistit. folio xlij. col. iij.
Oranti necessarie sunt tres ꝯditiones angelice. fol. xviij. col. iij.
Orare esse opus honorabile potest declarari ex triplici consideratione. Ibidem.
Orationem facere nos inducunt tria. folio. xviij. col. iij.
Orationis deuote tres sunt conditiones. fol. xxviij. col. ij.
Orõnis tres sũt vtilitates. fol. xxix. co. ij
Orõnis ꝯ inimicos defendẽtis exemplũ valde notandũ. fol. xix. col. ij.
Orationis triplex est effectus seu efficacia. fol. xxiiij. col. iiij.

De incipientibꝫ a P.

Peccato vltra non est seruiendum triplici ratiõe fol. xcvj. col. j
Pctõr ad dñm debet diligenter accedere p̃cipue ꝓpter tria. fol. lxxvj. col. iiij.
Peccatum triplici signo ostenditur ẽẽ dei iniuriatiuum. folio xj. col. iiij.
Peccatuꝫ triplici rõne ostẽdit̃ esse dei iniuriatiuum. fo. xj. co. j.
Penam triplicem incurrit peccator. folio xiiij. col. iiij.
Perfectionis orationis triplex est consideratio.
Peruersitas lingue male gubernate apparet ꝓpter tria. fo. xlvj. col. ij.
Petitio fiduciã habet ex tribꝫ ad hãc nos inducentibꝫ. fo. xxvj. co. ij.
Pharisei contra dñm de tribus murmurabant de quibus gaudere debebãt. fo. lxxvij. co. iij
Predicatori tria expediunt. fo. xc. co. j.
Presentia domini tripliciter fructuosa. fo. xcj. co. j.
Presentia spiritussancti nobis ẽ valde necessaria. fo. xxxviij. co. j.
Principi terreno tria sunt reddenda. fo. cxliij. co. iij
Promissio triplex. fol. cxxvij. col. ij
Proprietates ouis pulcre tres. fo. iij. columna. iiij.
Prouidentia futuroꝝ nobis necessaria triplex est
Prudentia triplex: imitabilis videlicꝫ: vituperabilis: et laudabilis. folio. xxxiij. col. iiij.
Prudentia culpabilis triplex. fol. xxxiiij. col. iiij.
Prudentie tres sunt partes. folio. xxxvj. colũna iij.
Purgatio Mationi preparatiua triplex est folio. xxj. co. iiij.

De incipientibꝫ ab R

Religioni vere tria ꝑtinent. fo. xix. col. iiij.
Reproborum triplex misera condicio. folio. cij. co. j.
Resistere diabolo nos maxime tria iuuãt folio. cxliij. co. ij.
Rogare sanctos debemus ꝓpter triplicez causam. fo. xix. col. iiij.

De incipiẽtibꝫ a lr̃a S

Tabula Alphabetica

Sacramentum eucharistie triplici precipua ratione institutum est in lege euangelica. folio. lxiij. col. j.

Salus triplici paruo labore adquiri pōt. fol. vj. col. j.

Serpentis triplex est sapientia. solicite custoditionis / congrue renouatiōis / & caute euasiōis. fol. xxxiij. col. j.

Seueritas diuine iusticie triplex est. folio cxxv. col. ij

Seueritas infernalis dānationis triplex est grauis miseria Ibidē. col. iij.

Signatio triplex ouiū. fol. v. col. j.

Simulatio in negocijs secularib⁹ triplicit contingit. fol. xcv. col. ij.

Sinceritas discretionis pfecte oꝫonis debet eē triplex. fol. xxij. col. iij.

Spes sublenat triplici consideratione. folio. xcij. col. iij.

Spes triplex scilicet moderanda / detestāda / & amplexanda. fol. xcj. col. iij.

Spūssanctus bona opera facit exercere: et hoc tripl'r. fol. xliij. col. ij.

Spiritussanctus in linguarum specie missus est propter quattuor causas. folio. xlv. col. ij.

Spiritussancti susceptio multas presuppo nit necessarias conditiones. folio. xxxvij. col. iij. et fol. xxxix. col. iij.

Spiritussanctus tripliciter consolatur. folio. cix. col. j

Spūssanctus testimoniū perhibet tripl'r. fol. xlvij. col. j.

Spūssanct⁹ triplici rōne arguit de pctō. fol. xj. col. j.

Solicitudo triplex. fol. cxxij. col. iij

De incipientib⁹ a lra T

Tempus triplex. fol. xxxj. col. iij.

Temporalia petit vult de⁹ a se pter tres causas. fol. xxvij. col. ij.

Timoris multe sunt species. folio. xcij. col. iij.

Trinitatis personarum veritas triplicit declarat. fol. lvij. col. iij.

Triplex trinitas. fol. lvij. col. j.

De incipientib⁹ ab V

Vanitas intēti onis contingere potest tripliciter. fol. xcvj. col. iij.

Vanitas mūdi triplex quā oñdit spūssanctus. fol. xl. col. iij.

Vanitas triplex siue miseria cui subijcit hō. fol. lxxxij. col. ij

Vanitatem esse pnitiosam exemplo valde notando declaratur. fol. xj. col. ij.

Veritas doctrine maxie in trib⁹ consistit. fol. cxl. col. iij.

Veritas iusticie in tribus consistit. folio. cxl. col. iij.

Vigilantia pastoris triplex. fol. iij. col. ij.

Vigilare debemus triplici ratione. folio. lxxvij. col. ij.

Vita a phis triplex distinguit. folio. xij. col. iij.

Vnitas tam ouiū q̄m pastoris triplex. folio. iij. col. ij.

Vox exemplationis chr̄i ad oues triplex fol. j. col. ij.

Vox oꝫoni triplici ratione adiungitur. folio. xxv. col. iij.

Vox christi ad oues triplex. fol. j. col. ij

Vtilitas triplex eoꝝ q̄ spiritu ducunt fol. cxxj. col. ij.

Finit Tabula partis Estiualis de Tempore.

Sermões domi

nicales venerabilis patrꝫ/fratris Nicolai denijse: a dñica secunda post pascha vsqꝫ ad aduentum domini. Et primo

Dñica secūda post pascha

Sermo primus.

Cognosco oues meas: ⁊ cognoscūt me mee. Joā.x. Christꝰ passus est ꝓ nob: vob relinquens exēplū vt seq̄mini vestigia eiꝰ.j. Pe.ij. Per hmōi seq̄lā oues chr̄m recognoscūt et a christo cognoscunt. Et nota ibi

Pastoris dignitatem. quia christus
Passiōis causalitatē. qꝛ passus ē ꝓ nob
Informatōis vtilitatē. vt seq̄mi vestigia eius.
De duob ꝑmis.j. Coꝝ. xv. Chr̄s mortuꝰ ē ꝓ pctis nr̄is. De tertio Heb.xij. Recogitate eū q̄ talē sustinuit aduersus semetip̄m ꝯtradictionē.

Salutatio. Cognosco ⁊c.

Primꝰ ar. An chr̄s solas oues suas cognoscat. id ē solos bonos? Q, sic. Abacuk.j. Mundi sunt oculi tui dñe ne videāt malū. Cōtra. Prouer.xv. In oi loco oculi dñi cōtēplant bonos ⁊ malos. Rñdet Boñ.in.j.di. In deo dr eē cognitio duplex. Una approbatiua q̄ connotat cōplacētiā volūtatꝫ. et hac ñ cog̊scit mala neqꝫ malos. Unde malis dicturꝰ ē illd Mat.xxv. Nescio vos. Alia est cognitio simplicꝫ intelligētie: cuiꝰ rō est a ꝟitate prima q̄ ē lux sūma cui nihil p̄t occultari. et sic deꝰ cog̊scit oia tā bona q̄ꝫ mala. Uñ dicit Dioñ.vij.c.de di.no. q̄ deꝰ ꝑ seip̄m tenebraꝝ accipit visionē: nō aliūde videns tenebras q̄ꝫ a lumie Hec Boñ. Pro fūdamēto. Q, deꝰ oia videat: et testant poete et ꝑhi Ouid.lib.fastoꝝ. Jupiter arce sua totū cōspectat in orbē. et Señ.ad Lucil. Quid ꝓdest aliq̄d ab hoīe eē secretū: nihil deo clausū: ip̄e anis nr̄is int̄est ⁊ cogitationib int̄uēit. Cū g̊ q̄rit An chr̄s ⁊c. Dicrñ.vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ntū timorē: q̄ntā ēt ꝯfusionē dꝫ hr̄e pctōr q̄ corā oculꝰ dei trāsgredit mādata di. Audite o pctōres Que mulier in p̄ntia viri adulteraret? q̄ puella in p̄ntia p̄ris ꝟtuosi fornicaret? q̄ latro in p̄ntia iudicꝫ furaret.j. Paral.penul. Oia corda scrutat deꝰ ⁊ vniuersas mētiū cogitationes itelligit. Audiāt h̄ maligni corde ꝯtractꝰ iniq̄s extorq̄ntes ꝑ fas ⁊ ꝑ nefas: ꝯcubinas secrete tenētes: fures ⁊ alij sil̄es pctōres. vos q̄dē a deo clare videmi: sꝫ timēdū ne ab eo reprobemi. O q̄ꝫ timendū est nō cog̊sci a deo ꝑ cognitiōem approbatiuā. nā postq̄ꝫ approbatꝫ dictū fuerit Venite benedicti p̄ris mei. stati reprobatis dr. Ite maledicti ⁊c. Matth.xxv. Audite o pctōres miseri: fornicatores: adulteri ⁊c. et scitote qm̄ impossibile ē deū nō reprobare pctōres. Tādē g̊ oēs segregabunt a cōsortio iustoꝝ. Figura Leui.xiij. p̄cepit dñs leprosū ab aliꝝ ꝯsortio segregari. Expone. ꝑ leprosū intellige pctōrē. Et nota illd Matt.xiij. Exibūt angeli ⁊ sep̄abūt malos de medio iustoꝝ: ⁊ mittēt eos i caminū ignis ⁊c.

Secūdus ar. Notāda est triplex chr̄i beniuolentia ad oues suas: que ē declaratiua cognitiōis approbatiue

Prima est beniuolētia vocatiōis
Secunda est beniuolētia expositōis
Tertia est beniuolētia collectiōis

Ita q̄ ꝑmū signū cognitōis illiꝰ approbatiue est vocatio gratiosa. Scdm expositio amorosa. Tertiū coadunatio fructuosa.

Primū igit signū ⁊c. q vt dr Jo.x. Pastor vocat oues noiatiꝫ: ⁊ oues vocē eiꝰ audiūt. Est g̊ ibi vocatio tā actiua q̄ꝫ passiua qꝛ.s. oues efficacit vocant. Vocat aūt dñs oues suas mltiplici voce: ⁊ maxie voce exēplificatiōis. De q̄ i h̄ ser. dicturꝰ. Uñ Jo.x. dr: q̄ pastor añ oues vadit: ⁊ ip̄ꝫ sequūt. Uñ vt dictuꝫ ē in p̄ncipio ser. Pe. dixit: vt seq̄mi vestigia eiꝰ. Ber. Sermo viuꝰ ⁊ efficax exēplū est opis. Hac āt voce exēplationis vocat oues suas chr̄s triplr inq̄ꝫtū dat nob triplex exēplū p̄cipnū q̄d seq̄mur

Primū est exēplū sectāde hūilitatis.
Secūdū ē exēplū aspnāde mūdanitatꝫ
Tertiū est exēplū tolerāde penalitatis.

Primū igit ⁊c. Matt.xj. dicebat. Discite a me qꝛ mitꝫ sū ⁊ hūil corde. Appuit euidēter eiꝰ hūilitas i sua ntitate: i sua ꝯuersatione: in sua passiōe. Jō dr Ber. Intolerabil ip̄rudētie res ē vt vbi se exinaniuit ma-

festas/ insiliet vermiculus vilis et intume/ scat. Audite o supbi ꝛc. ¶ Scom̃ e exẽplũ aspnãde mũdanitatẽ. qz vt dr Beꝛ. Pau/ per nat⁹: paup vixit: ⁊ paup obijt. Unde Mat. viij. dicebat. Vulpes foueas hñt ⁊ vo. ce. ni. filꝰ ãt ho. ñ hz vbi ca. ſ. recli. At/ tẽdite o auari ꝛc. Certe chm̃ nõ seqmi.

¶ Tertiũ est exẽplũ tolerãde penalitatis. Nã vt dr Aug⁹. tota eꝰ vita in pena ⁊ la/ bore fuit. Jõ dr Petꝰ. j. Pe. iiij. Chꝛo in carne passo ⁊ vos eadẽ cogi. armami. Nõ g̃ nobis dnz esse oz tribulatiões sustinere p amore chꝛi q tot ⁊ tã grauia tormenta p amore nr̃i sustinuit. Exẽplũ sumite i aplis martyrib⁹ ⁊ sctis ꝯfessoꝛib⁹ q ad exẽplum chꝛi vt ei se ꝯformarẽt/ oia ꝓpter ꝓpsert ⁊ mul tos labores ptulerũt: bñ attẽdẽtes q ipse dñs dixerat Jo. xiij. Exẽplñ em̃ dedi vo/ bis vt quẽadmodũ ꝛc.

¶ Et tꝰ arc. Aud. ꝛc. Cauete ne potꝰ diabolũ g̃ chm̃ seqmi: vos magꝛ cõ figurãdo diabolo g̃ chꝛo. Notate qm̃ sic hz. ij. di. Nõ decet. Et de ꝯse. di. iij. Cele/ bꝛitatẽ. Caput seq oz mẽbꝛa. Et sic dr in/ sti. ꝺ ꝛc multi. Milites debẽt gerere stigma ta sui pncipis. Un̄ sic⁹ ꝺ exercitu regꝛ gꝛ rit signum aduersarij: q̃uis clamet/ viuat rex: cẽsek ꝓditoꝛ. Expone qm̃ qui gerit si/ gnũ diaboli. i. pctm̃: qcqd dicat ad laudez dei ptmẽs/ ꝓditoꝛ ẽ ⁊ ifidelis ꝯ deũ. qz nõ sequit chm̃. Greg. Qui chꝛi vestigia seq dedignant: q̃ temeritate sperãt ad eꝰ cla/ ritatꝛ gaudia se puenire.

¶ Dñica. ij. post pascha Sermo secũdus

Cognosco o:

Ques ꝛc. Qui pctm̃ nõ fecit: nec inuent⁹ ẽ dolus in oze eiꝰ: q cũ maledicereꝛ ñ maledicebat: cũ paterer nõ cõminabar: tradidit aũt iudicãti se iniuste j. Pe. ij. Dria sc̃ibi notãda de chꝛo: ꝺbus omes chꝛi se ꝯformare debẽt vt ab eo cog noscant. ¶ Primũ innocẽtie puritas. q pec catũ nõ fecit. ¶ Scom̃ patiẽtie soliditas. q cũ maledi. ꝛc. ¶ Tertiũ benuolẽtie suaui/ tas. tradebat ãt ꝛc. ¶ De ꝓmo Joã. viij. Quis ex vob argu. me ꝺ pctõ. ¶ De scõo Esa. liij. Quasi agnꝰ cozã tõdẽte se sic ob/ mutescet. ¶ De tertio Eph. v. Tradidit se metipm̃ p nob. ¶ Cognosco ꝛc.

¶ Prim⁹ ar. An ꝺceat deũ ꝓmittere ali quẽ pctm̃ cõmittere q̃ sit ab eo repꝛo bãdꝰ: Oꝛ nõ. qz benignꝰ ꝓnceps i suo reg̃ vitat oia mala q̃ pr. ¶ Contra. Decet deũ relinq̃re vnũquẽq̃ suo lib̃o arbitꝛio. Rñ. Frãcisc⁹ de mar. in. j. di. xl. q. iz de⁹ possz h nõ ꝓmittere de potẽtia absoluta: nõ tñ oꝛ/ dinata. qz ꝓctm̃ in mal⁹ auget meritũ in bo nis fm Aug. dũ ipos impugnt. et maꝛ est meritũ bonis q̃ dimittunt subꝛpꝛ: et per ꝯs maiozẽ gr̃am ꝯsequunt. sic de ptãs absoluta vnꝰ ꝓncipis possz quẽliber a la/ trocinio ꝓseruare/ si eũ teneret ligatuz: sed decet q eũ dimittat libeꝛ. hec Frã. ꝺ mar.

¶ Pro fũ. Nõ dubiũ q̃n totꝰ mũdus regat a ꝺo fm̃ leges ab eo institutas. Gal. i alex. Oia lege meãt/ quã rex ꝺditoꝛ ille sanxit ab eterno. Et Arist. viij. phyc. Unũ ẽ pmũ mꝫ̃ imobile ⁊ sempit̃nũ. Sz q̃rit An deceat ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q̃ ꝯcludẽ q̃ q/ rimonie cãz hze ñ põt hõ ꝯ deũ: qm̃ oẽs re liq̃t arbitꝛio suo. Eccl. xv. Deus ab initio ꝯstituit hoiez: ⁊ reliq̃t eũ i manu ꝯsilij sui. Adiecit mãdata ⁊ ꝓcepta sua. Si voluerꝛ mãdata ꝯseruare: cõseruabũt te. Attẽdite o pctõres diuioꝝ mãdatoꝝ trãsgressoꝛes qm̃ nulla erit vobis excusatio. Un̄ seqm̃t ibidẽ. Apposui tibi ign̄e ⁊ aquã: ad qꝺ vo luerꝛ manũ porrige. añ hoiez vita ⁊ mors bonũ ⁊ malũ: qꝺ placuerit ei dabit illi. Pa tet g̃ q ois q̃ voluerit mãdata dei seruare saluabit ꝛc. ¶ Figura. Dixit dñs ꝓpꝺ isr̃ Esa. j. Si voluerꝛ ⁊ audierꝛ me: bona ꝛre comedeꝛ. Oꝛ si noluerꝛ ⁊ me ad ira/ cundiã, puocauerꝛ/ gladꝰ ꝺuoꝛabit vos. qz os dñi locutũ ẽ. Per bona ꝛre sig̃nt bo/ na celest̃ ciuitatꝛ q̃ ꝺr ꝛra viuẽtiũ. p gladiũ diuina iusticia. Applica igit notãꝺo illud Hꝫ̃ero. i qõnib⁹ ad belꝺicã Hoies suo ar bitꝛio derelicti sc̃: necq ei bonũ necitate fa ciũt: sz volũtate: vt credẽtes cozonã accꝰ piant: increduli supplicijs mãcipent.

¶ Secũdꝰ ar. Jn ꝓceꝺ. ꝛc. Nũc ꝺ alia tri plici voce q̃ dñs vocat omes suas

¶ Prima est vox diuine inspirationis.

¶ Secũda est vox diuine ꝓmissionis

¶ Tertia est vox diuine cõminationis

¶ Pria igr̃ ꝛc. Un̄ Apo. iij. Ecce ego sto ad ostium ꝛc. Vide i dñica. lxx. ser. vij. Dicat igit vnusq̃sq illꝺ ps. Audiã q̃ loquat⁹ in me dñs deꝰ. Sed heu multꝛ dici por illud

Act. vij. Vos sp̄ spūisctō restitistꝫ. Secūda ē vox ꝓmissiōis. Vñ a p̄ncipio sue p̄dicatiōis di. dñs. Pniaꝫ agite appropinq̄bit em̄ reg. ce. Mat. iiij. Et Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ la. ⁊ one. estis: ⁊ ego refi. vos ⁊c. sequit. Et iuenietꝫ req̄em aniabꝫ vr̄is. Et Jo. vij. clamabat. Siq̄s sitit veniat ad me ⁊ bibat. Et Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno meo ⁊c.

Tertia ē vox cōminatiōis. Ezech. xxij Cōgregabo vos ⁊ succēdā in igne furoris mei ⁊ ꝯflabimi in medio eiꝰ/vt ꝯflatur argentū in medio fornacis: ⁊ scietꝫ quia ego dñs cū effuderim indig̃tiōeꝫ meā sup̄ vos Et Apoc. xxj. Timidis ⁊ incredul' ⁊ execratꝫ ⁊ homicidis ⁊ fornicatoribꝫ: ⁊ veneficꝫ: et idolatris: ⁊ oibꝫ mēdacibꝫ/ꝑs illorū erit in stagno ardēti igne ⁊ sulphure. Sūt aūt mlte hmōi cōminatiōes. Multiplr̄ g̃ dñs vocat. sed heu mlti surdescūt. iō merito a dño ꝯtēnunt. Exēplū legit in lib. Pet. cluniacen. q̄ in pago pictauie apd̄ lizimachū fuit q̄dam sacerdos q̄ familiaris erat p̄ori Bonevallis cistercien. ordinis. Iste p̄or freq̄nt eū monebat vt vitā corrigeret ⁊ seculo renūciaret. Qui ꝓmittebat hoc aliq̄n se facturū. Ille igit subito g̃uit egrotās/misit ꝓ dicto p̄ori. Veniēs prior monebat eū implere ꝓmissū. Ille nolebat adhuc: sed differebat. Qui subito clamamauit. Prior/ora pro me: q̄ ecce duo vrsi veniūt ad deuorādū me. Cito aūt pꝰ orationē p̄oris ⁊ socioꝝ eiꝰ liberatū se esse di. Nec tñ iteꝝ āmonitus/ statū mutauit. Et tūc subito fortiꝰ clamare cepit. Ecce(inq̄t) ignis occupat me ad deuorādū. ⁊ petebat orari ꝓ se: ⁊ opponebat coopertorium igni. Sic etiā tunc liberatꝰ est ꝑ orōnē p̄oris et socioꝝ suoꝝ: nec tñ se correxit. Tunc factꝰ acsi expirasset/rapit ad dei iudiciuꝫ: audit ibi sniam ꝯ se. Redit: refert visa ⁊ audita: ⁊ spem salutꝫ ab eo p̄cisaꝫ Et ecce(ait) duo demones portātes vnā magnā sartaginē vt frigar in ea in eternum. Et sciatꝫ(inq̄t) q̄ ego nō insanio: q̄ hec est cuculla vr̄a ⁊ linteamia. Qd̄ cū diceret: vna gutta frixure cecidit sup̄ manū eiꝰ ⁊ deuorauit eū statiꝫ vsq̄ ad ossa: oibꝫ vidētibus. Et ait. Ecce nūc credite: ecce nūc demones ꝓijciūt me in sartaginē. Et hec dicēs miserrime expirauit. Vulnꝰ aūt illud sp̄ patebat: etiā pꝰ sepulturā. Augꝰ. Ve illis q̄bꝫ p̄pat ardor flāmaꝝ: dolor vermiū: fletꝰ ⁊ stridor dētiū

Tertiꝰ art. Aud. ⁊c. Ne recusetꝫ neq̄ differatꝫ. Dicit regl'a iurꝫ Mora sua cuilibet ē nociua. ff. de reg. iu. l. in cōdēnatione. Et extra de elec. ⁊ elec. ptāte. li. vj. c. Inter vniuersas. Audite si rex ꝓprio ore quēpiā ad se vocaret multa ꝓmittens: addens terribilē cōminatiōeꝫ mortꝫ si renuat Credo q̄ nō differret ire ad regē. Expone ⁊ applica: notādo illud Heb. ij. Quō nos effugiemus si tantā neglexerimꝰ salutem:

Sermo tertius

Cognosco oues ⁊c. Pctā nr̄a ipse ꝑtulit in corpe suo sup̄ lignū: vt peccatꝫ mortui/iusticie viuamꝰ. j. Pe. ij. Sic nos cognoscet ⁊ nos illū cognoscemꝰ/si pctis mortui iusticie viuamus. In istis aūt verbis tria sunt notanda

Primū pctōꝝ satiffactio copiosa. pctā (nr̄a ⁊c.

Scdm satiffactionis ꝯclusio fructuosa. vt pctis mor. ⁊c.

Tertiū cōclusiōis intētio ꝟtuosa. iusticie viua.

De p̄mo Ps. Apud dñm misericordia ⁊ copiosa ⁊c. De secūdo Esa. xxvij. Hic est oīs fructus vt auferat pctm̄

De tertio Rom. vj. Exhibete membra vr̄a seruire iusticie in sanctificationē.

Cognosco ⁊c.

Primꝰ articulus An deꝰ sit cognoscibilis ab intellectu viatoris: Q, non. Grego. sup̄ Ezech. Quantūcunq̄ mens nostra in contemplatiōe ꝓfecerit: nō ad illud quod ipse est: sed ad illd̄ quod sub ip̄o est attingit. Contra. Esa. j. improperat dominꝰ israeli q̄ non cognosceret deum. vbi sic dicit. Cognouit bos possessorē suum: et asinus p̄sepe dñi sui: Israel aūt me non cognouit Rñ. iuxta doctrinā Sco. in. j. dist. iij. Potest dupl'r intelligi deum cognosci ab intellectu viatoris. Vno mō actu comp̄hēsiuo. ⁊ sic nō est possibile deū cognosci a quocunq̄ intellectu creato neq̄ viatoris neq̄ bti: loq̄ndo de comp̄hēsiōe ꝓprie dicta s̄m quam aliq̄d intelligit q̄ntū intelligibile est. Infinitū aūt cōprehendi a finito ipossibile est. Alio mō actu app̄hē/

siuo.q̄ vicz attingit obiectū. Et h̄ itez dupliciter vel actu intuitiuo. z sic deū cognoscunt bti: sz nō viatores. Talis ei notitia de deo est hoi naturaliter impossibiliū. Vñ bñ di. Ari. ij. metaph̄. q̄ sic se hz oculi noctue ad lumen solis. sic intellectꝰ nr̄ ad ea q̄ sūt manifestissima nature. Vel actu abstractiuo: z sic est naturaliter cognoscibiliū ab intellectu viatoris p medīū creaturaz quēadmodū apl's ait Inuisibilia dei a creatu. mūdi p ea q̄ facta sūt intellecta conspiciunt sempiterna q̄z ꝑtꝰ eiꝰ z diuinitas. Ꝏ aūt dic̄ Greg. Non dz intelligi q̄ cōtemplatio sistat sub deo i creatura aliq̄ qz h̄ eēt frui vtēdis qō eēt sūma quersitas. sm Aug. lib. lxxxiij. q. xxx. Sed qz conceptꝰ eēntie diuine sub rōne entis infiniti est imfectior conceptu illius vt est hec eēntia. iō ē inferior intelligibilitate dei in se cōtēplato: q̄ q̄ de leḡ stat in cōspectu cōi rei sub rōne entis. Hoc a Scoto.

Pro fun. Qō intellectꝰ sit naturaliter capax diuinoꝝ videt dicere Juuenal' poetea di. Separat nos a grege mutoz atq̄ iō venerabile solū sortiti ingeniū diuinoꝝq̄ capacē. Et arist. ij. meta Vocat metaphysicā theologiaz. i. sciam de deo. Cum ḡ q̄rit. Andeꝰ z c̄. Dicit rñ. vt s. Post rñsionem dic q̄ miseri nō studēt ex creaturis cognscere creatorē: cuiꝰ potētia: sapiaz bonitas in creaturis relucet. Miseri certe q̄ nō recognoscūt dñm: de quibꝰ conqrit dñs Esa. j. vt s. dicens. Cognouit bos z c̄. Sequitur. Et populus meꝰ nō intellexit. i. nō intꝰ legitime cōsiderat deū. Et qz hoc ē cā oīm̄ pcōrum Jō sequit. Ve genti peccatrici ꝓlo graui iniq̄tate semini nequā fi. scc. dereliq̄runt deum z c̄. Audite o pcōres auari/lubrici z c̄. Vos terga deo ꝓtitis ne deū videatis. Figura Eze. viij. De his q̄ dorsuz habebāt cōtra altare qō erat abominabile dō vide. Et expōe. iō de pcōre dz illud Deu. xxxij. Derelict deū factorē suū z oblitus est dei creatoris sui.

Secundꝰ ar. Jn p̄ce. z c̄. Hunc de scō signo qō ē expositio amoroſa qz vicz chr̄s se exponit p ouibꝰ suis. Vñ dic̄ euange. Bonꝰ pastor aiaz suā dat p ouibꝰ suis. Est āt notāda h̄ triplex amoroſa expō.

Prima ē copioſe miserationis
Scōa est ꝓfuoſe recōpēsationis,
Tertia ē fructuoſe saluationis.

Prīa est z c̄. qz vicz chr̄s amore nr̄i exposuit sanguinē corꝑis z vitā De ꝓmo Apo. j Dilexit nos z lauit nos a pcīis nr̄is i sanguine suo. De scōo Esa. l. corꝑis meū dedi pcutientibꝰ De tertio Esa. liij. Tradidit in mortē aiam suā De oibꝰ sil' Eph̄. v. Chr̄s dilexit ecc'liaz z tradidit semetipm̄ p ea. Scōa est expositio ꝓfuoſe recōpēsationis sm̄ quā oues chr̄iani p chr̄o se debent exponere p q̄ndā recōpensationē illi⁹ expositionis q̄ chr̄s p eis se exposuit. j. Joā. iiij. Diligamus deū qm̄ ipe pr̄ dilexit nos. Debent igit oues p amore chr̄i exponere corpus z aniam z tpalia bona. De ꝓmo. j. Cor. vj. Corpus nō fornicatiōi debet: sz dño. De scōo Deu. vj. Diliges dñm deū tuū ex t. ania tua. De tertio Honora dñm de tua substātia. Et certe multū ē nobis necessariū vt oīa p chr̄o exponam⁹ q̄ cū sit dñs maiestatis se p nobis miseris terre vermiculis exposuit. Cauete ḡ ne sitis ingrati: qm̄ vt dic̄ Bern̄. Nihil ita deo displicet p̄sertim i filiꝭ gr̄e quēadmodū ingratitudo. O q̄m̄ multi sunt ingrati q̄ et corꝑe z aia z tpali substātia nō ad chr̄i honorē vtunt: sz ad eiꝰ iniuriā turpiter abutunt. Certitia ē expositio fructuoſe saluatiōis: qm̄vis delicz oia alia exponere debem⁹ p ania saluanda p q̄ redimēda se totū exposuit chr̄s Nā vt dic̄ Augꝰ. Reus erit nō parui pcī sed sanguinis iesu chr̄i q̄ violat z maculat aiam̄ chr̄i sanguine redemptā. Debz itaq̄ p ania saluanda vnusq̄sq̄ exponere tpalia bōa: corpus: z carnales amicos. Tpalia inquā bona qm̄ vt dic̄ apl's. j. Tim. vj. Qui volunt diuites fieri incidūt in laqueum z in tēta. diaboli z desideria mlta inutilia z nociua q̄ mergunt hoiem in interitū z ydītionem. Et Greg. in moral. Solicitudo tpaliuz moꝝ est z excecatio spūalium. Sunt ḡ tpalia exponenda. i. ꝓtenenda z in pios vsus expendēda p salute aiaꝝ Nam vt dicit saluator Matth. xvj. Quid ꝓdest hoi si mundū vniuersū lucretur. ania vero sue detrimento. pa. z c̄. Corpus etiā est exponendū p anima saluāda: qm̄ corꝑ est ꝓpter aiam et dz esse anie instrumētū. Magna ḡ abusio tm̄ de corꝑe curare: z ō ania quasi nihil Ber. Cur carnē tuā p̄ciosis impiguas et ornas quā post paucos dies vermes deuorabūt z aniam nō curas q̄ est coram deo z

angelis pñcanda. Cur illi carnē tuā ꝓpo//nis: ꝺñam ancillari: ⁊ ācillā ꝺñari/magna abusio est. Carnales etiam amicos debet vnusquisq; ꝓ aia saluāda exponere. Nam vt ꝺt Greg. in homel. Pro q̄buscūq; car//nalib⁹ amic⁹ aut ꝓpinq̄s ñ est a dei amore flectēdū. Fatu⁹ ꝓfecto est q̄ ꝓ amore carna//liū amicoꝝ ipedit a chr̄i seq̄la ⁊ salute aie sue. Exemplū legim⁹ de q̄dā qui ali⁹ q̄n to tempore ꝓinquoꝝ amore retardat⁹ est a seq̄la chr̄i. Hic aut̄ semel amicos vocās ad conuiuiū: inter epulas interrogauit vnū quē sibi magis fidelē credebat/vt si eū di//ligeret/minimū digitū suū ꝓ ei⁹ amore in ignem mitteret. Ille ꝙo timens h̄ renuit: nec fidē quā simulauerat exhibuit. Et de//inde ceteros oib⁹ ꝓ ordinē req̄sit⁹/idē in eis reppit qđ in ꝓmo. Tūc ille dixit. Ob amo rem dei vīr hacten⁹ a dei seq̄la retardat⁹ sum. sed ampli⁹ nolo retardari: q⁹ cū mi//mū mēbꝝ vīr corꝑis noluerit⁹ igni trāsito no ꝓ me exponere ad horā: ido nec ego to tū corꝑ⁹ ⁊ aiam ꝓ vob exponere volo igni ꝑpetuo. Ideo bn̄ ꝺr Deut. iiij. Custodi te metip̄m: ⁊ aiam tuā sollicite serua.

Tertio ar. Audist⁹ ⁊c. Timet⁹ ne da//mnari: Forte dicit⁹: timēdū non ē/cū chr̄s ꝓ nob⁹ se exposuerit ꝓ salute nob⁹ adq̄renda. Sed attēdite q̄d. l. di. Cum aliq̄d alicui ꝓmittit⁹ sub certa ꝙditiōe: illa cōdi//tione nō stāte ob illi⁹ culpā cui ꝓmittit⁹: ꝓ//missū reuocat. vt hic. E. de ꝙditiōe ob cau//sam da. l. si lib. Ar. ad h̄ q̄ ꝑm Ioā. j. in c. de cele. miss. Cleric⁹ bñficiat⁹ nō dices of ficiū teneat restituere fruct⁹ q̄s interim re//cipit ab eccl̄ia. q⁹ ꝑter officiū dat bñficiū: vt in c. diuersis. de cleric⁹ ꝙiugatis. Pone etiā casum siue exēplū. Rex ꝓmittit milit̄i mille florenos si vigilet ad custodiā castri et vigilare nō vult. An debeat stipēdia re//cipere: Certū est q⁹ nō. Expone ⁊ applica q̄m nō ꝓmittit⁹ nob⁹ regnū celoꝝ nisi sub cō diciōne. s. si mādata ꝺi seruem⁹. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata.

Sermo quartus

Cognosco o//

ues ⁊c. Cuius liuore sanati su//mus. j. Pe. ij. Hec sūia ostēdit quō chr̄s approbatiōe cognoscit oues: q̄ liuore suo sanauit eas. In q̄b⁹ verbis sunt tria notanda. Dilectōis suauitas: liuoris sublimitas/cui⁹. s. filij dei/fructuositas: sa nati sum⁹. Pro ist⁹ trib⁹ Esa. liij. Ipe vul nerat⁹ ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as: attritus est ꝓpter scelera nr̄a: disciplina pac⁹ nr̄e super eū: ⁊ liuore ei⁹ sanati sum⁹. Cognosco ⁊c.

Prim⁹ ar. An notitia q̄ oues chr̄i chri//stum cognoscūt sit speculatiua vl̄ practi ca. Vide in dñica in sexage. ser. vij. Sz ꝓ fundamēto nota q⁹ pax valet cognitio ꝺi et legz Quie sine opib⁹. Horaci⁹ i odis si//ue carmib⁹. Quid leges sine moribꝫ vane pficiūt. Vñ satz hz q⁹ hmōi cognitio ē pra tica: q̄m ꝺt Arist. ij. metaph̄. Finis specu latiue est veritas: practice ꝙo op⁹. Cetera vide vbi s.

Secūdus ar. In p̄ceḋ. ⁊c. Hic de ter tio signo qđ est collectio seu aduna//tio fructuosa: de q̄ in euange. Alias oues habeo q̄ nō sunt ex h̄ ouili ⁊ illas oportet me adducere: ⁊ fiet vnū ouile ⁊ vn⁹ pastor. Vbi est ꝙtēplāda triplex vnitas cū ouiuz cū pastore cꝫ ouiū inter se.

Prima est vnitas nature.
Secunda est vnitas gratie
Tertia est vnitas glorie

Prima est vnitas nature. q⁹ voluit pastor nr̄ se nob⁹ ꝙformare i vnitate nature. Phi//lip. ij. Semetip̄m exinaniuit for. ser. acci. i silitudinē hoim fact⁹ ⁊c. Et hoc sic voluit vt ⁊ nosipsi ꝙformemur ꝑ participatiōnē sue diuinitat⁹. ij. Pe. j. vt ꝑ hec efficiamini diuie ꝙsortes nature. O miseri pctōres q̄ diabolo magz se cꝫ chr̄o ꝙformāt. Hmōi aūt vnitas nature manifesta est int̄ oues. Boeci⁹ li. de cōsol. Oē hoim gen⁹ simili cōsurgit ab ortu. Ex cui⁹ ꝙsideratiōe idu ci debem⁹ ad chr̄i charitatē ⁊ nr̄i mutuam dilectiōem. Malach. ij. Nunq̄d nō vn⁹ ē p̄ oim nr̄m: Nunq̄d nō deus vn⁹ creauit nos: q̄re ḡ despicit vnusq̄sq; vīm fratrem suū: Nā Eccl̄i. xiij. Oē aial diligit sibi sile. Audite inuidi: iracundi: pditiosi: ⁊ hmōi

Scōa est vnitas gr̄e. de q̄ Ro. xij. Mul ti vnū corꝑ⁹ sum⁹ in chr̄o: singuli aūt alter alter⁹ mēbra. Audite o auari q̄ nō cōpa//timini necessitatib⁹ alioꝝ: imo magis eos oppmitz vsurz: fraudibus: ⁊ rapinis. certe ostenditis vos nō ꝑtinere ad chr̄i corꝑus.

Nā vt ōr apl's.j. Cor.xv. Siqd patitur vnū mēbr̄/ cōpatiunt̄ t alia mē. Ter/tia ē vnitas gr̄ie q̄ cōperit br̄is q̄ br̄ificant in vno sūmo bono t hēnt possessionez vn̄i regni. De h̄ possum⁹ exponere q̄d ōr dñs Joā.xiv. Vos videbitis me qr ego viuo t vos viuetz i illo die: vos cognoscetz qr ego in p̄re meo sum: t vos in me: t ego in vob. O q̄nta ibi gr̄ia: q̄nta letricia in visione illa q̄n.s.ōr Job.xxxiv. Videbūt faciē ei⁹ in iubilatione. Et Esa xxxiv. Regē in decore suo videbūt. Hui⁹ visiōis amenitatem tot̄ debem⁹ desiderare viscerib⁹. Exēplū legit q̄ i eccl̄ia br̄i Pe. de Colonia cum eēt q̄dā obsessa a demone: p̄tigit t alia obsessam supuenire. Hoc alt̄a p̄ alterā cepit insurgere t clamoribus suis t p̄tūelijs sese afficere: demō demoni dicebat Miser q̄d cōsentiēdo lucifero sic de celo ruim⁹. Et alt̄ rñdit. q̄re fecisti: Cūq̄ illi q̄st penitudinis p̄ba p̄ferrēt: alter eo⁹ subiūxit. Tace/ista pnia ē nimis sera. Tūc q̄dā circūstātes interro gauerūt demonē illū. Quid bñ facere velles vt ad celū vñ cecidisti redire posses Rñdit. Si eēt colūna ferrea plēa rasorijs et clauis acutissimis circūquaq̄ armata a terra vsq̄ ad celū erecta: ex nūc vsq̄ ad ōi em iudicij si carnē habere in q̄ pati possem me p illā vellē trahi nūc ascēdēdo/nūc descēdēdo/dūmō tādē puenire possem ad celestz hitatōis amenitatē atq̄ pulcritudiez t gr̄iaz de q̄ p supbiā cecidi. O q̄miseri q̄ nō diligenter laborāt p adeptōe tāti boni vbi ē o⁹m gaudio⁹ plenitudo. O q̄ gaudiosa brō⁹ vnitas tc̄. Vñ ōr dñs Esa.lxv. Ecce ego creo hierl̄m exultatiōez: t p̄p̄lm ei⁹ gaudiū. Notate verba. Non ōr: creo in hierl̄m exultatiōez vl̄ aliq̄d tale. sed ipsa ciuitas erit exultatio. Nec ōr: dabo p̄pl'o ei⁹ gaudiū vl̄ p̄pl's ei⁹ erit gaudiosus: sed erit ipm gaudium/ p̄ter imensitatē gaudij ex/pressius designandā..

Tertio⁹ ar. Aud tc̄. Timetz ne priuari tali gaudio t ab illa supna ciuitate excludi: Dicitz forte. Jā dñs p̄r̄ sanguis cōmercio h̄ nob adq̄siuit: tō securi sū⁹ qr iā ius hēm⁹ ad h̄. Sed videte ne renūcietis aut iā renūciauerit̄z iuri vro. Lex ōr. Juri p se introducto q̄libet renūciare p̄t. l. sicḡs. C. de pactz. Pone casum de iure heredi/tario in fauore alicui⁹ adq̄sito: cui ille renūciare p̄ōt. Est aūt h̄ notandū q̄ chr̄s paradisum adq̄siuit tm̄ p mēbr̄is suis. Vñ de pe. di.j.c. Dis q̄ ñ diligit. ōr. Brutudo solū mēbr̄z chr̄i parat. Nota igit q̄ iuri pdi si renūciat q̄ se de mēbr̄is chr̄i facē mēbrz diaboli tc̄. Nā vt ōr Pau.ij. Cor.vj. Que cōuentio chr̄i ad belial tc̄.

Sermo q̄ntus

Cognosco o:

oues tc̄. Eratz oues errātes: sz cōuersi estz nūc ad pastorē t epi scopū aīar̄ v̄ar̄.j. Pe.ij. ibi ostendit quō oues pastorē cognōscūt Vbi sūt tria notāda

Primū precedens miseranda condicio. Eratis sicut oues errantes.

Scōm desiderāda dispositio. sed quer

Tertiū memorāda pastoris p/ (si estz eratio seu ?ductio ad pastorē. tēpm aiarū v.

De p̄mo t scōo Esa.ix. Hitātib⁹ in regiōe vmbre mortz lux orta eis

De tertio Heb.iiij. Hēm⁹ p̄tificē magnū q̄ penetrauit celos Jesū filiū dei tc̄. Log. tc̄.

Prim⁹ ar. An illa noticia q̄ oues chr̄i chr̄m cognōscūt dicēda sit sapia: Vide dñcā in.lx.

Secūd⁹ ar. Jn p̄ceō. tc̄. Nūc dicem⁹ rōnem q̄re veri fideles noie ouiū designent. Vbi notādū q̄ tres pulcras p̄prietates

Prio ē aīal inocētissimū (rates hz ouis

Scōo est aīal obedientissimū.

Tertio est aīal fructuosissimū.

Prio est aīal inocētissimū. Nā nulli nocet: nō mordet: nō p̄cutit pede neq̄ cornu. Sic q̄ chr̄i st̄ oportz eē inocētes. Ps. Jnnocētes t recti adhe. mihi. Nō mordētes detractōis: nō vim iferētes cornu auaritiatz neq̄ p̄cutiētes pede rācorz. ps. Ambulās i via imaculata hic mihi mīst. Secūdo ē aīal obedientissimū. nā a puero ducit: obtemp̄at et obedit. Et dñs ōr Jo.x. Oues mee voce m. audiūt. Alcuin⁹. l. p̄ce ptz meis et aio obediūt. Audite obedientes deo t eccie q̄m nō estz de ouib⁹ chr̄i.

Tertio ē aīal fructuosissimū siue vtilissimū: qr q̄cūq̄ ipsi⁹ sūt/ vtilia sūt: ossa: fim⁹: bodelli: pellis: caro: lana. Sic fideles chr̄i debēt eē fructuosi i bonis opib⁹ mie: iustitie tc̄. Vñ t repido q̄ negligit se exercere i bonis opib⁹ ōr dñs Apoca.iij. Qui tepi⁹

incipiã te euomere ex ore meo. Heu heu ti
meo q̃ pauci ꝺitiões supdictas habente
imo econtrario plꝰ sunt sitꝰ hedis feti
dis sterilib⁹ z saliẽtib⁹ sine iugo. Audi hie
rem.uij. Asperi terrã z ecce vacua erat.s.a
bono ope z nihil.i.pcm̃ ꝓpter multitudi
nẽ uiciatũ. Jõ mꝛti lupis infernalib⁹ re
linquunt. Vñ Matt.xx. Multi sũt voca
ti pauci vo electi. Exemplũ legit q̃ q̃
dam cancellari⁹ Parisien. q̃ fuit magne re
putationis apud doctores z magne edifi
cationis in p̃monib⁹ in mortꝫ articulo ad
iuratus est ab epo parisien. vt si autoritas
sua posset in eũ post mortẽ appareret ei et
de statu suo referret infra trigita dies. Hic
igit.xxx. Me cũ esset eps solus i camera ve
nit ille nigra capa indut⁹ fetidus et olens
narrãs ei quõ ꝺanat⁹ esset. Cũq̃ mirarek
eps z causã sue ꝺanationis q̃reret rñdit ei
di. Quia q̃ feci ꝓpter gl̃iam hũanã feci z q̃
sciui z habui tanq̃ a me eẽnt: mihi alcri
psi. Quesiuit aũt ab epo q̃ hora z qꝺ eẽt i
mundo. Cui dixit eps qꝛ hodie ẽ.xxx. di
es mortis tue. Et ille ait. Ve ve ve nobis
ꝺanatis in inferno qꝛ credebam⁹ mũdi cõ
sũmationẽ esse ꝓpinquã nec credebã tot eẽ
anias in mundo qꝺ iã vidi descẽdentes in
infernũ. Jta em̃ videnk aie descendere in i
fernũ sicut nix de celo sup terrã. Ve his q̃
cũ talia legũt vel audiunt nõ timẽt nec cõ
uertunt ad dñm. O miseri mortales pere
grini z aduene in h̃ miserabili seculo p̃ca
uete vobis ne p tã modico hui⁹ vite curri
culo mortẽ incurratis sempiternã. Cunq̃
auditis plures ꝺanandos q̃ saluandos ti
mete ꝫ non ꝓterea desperetꝫ ꝫ penitemi
vt dei misꝯiam inueniatꝫ .ꝺt em̃ dñs Za
cha.j. Conuertimi ad me z ego cõ. ad vos

Tertius ar. Aud. zc. Videte ne ma
gis sitꝫ ꝺ nũero hedoꝝ diaboli q̃ oui
um chꝛi. Nec p̃sumatꝫ qꝛ suscepistis chara
cterẽ baptismi q̃ est sign. ouiũ chꝛi z p ba
ptismũ facti estꝫ filij dei. z sic datũ ẽ vobis
ius gueniẽdi ad hereditatẽ. qm̃ iura dicũt
Juri suo renunciare p̃sumit q̃ iuri suo ꝯri
um facit. ff. de minoꝛib⁹. l. Si fili⁹ Et extra
de testib⁹. Cũ venisset. Et de appellationi
bus solicitudinẽ Nã si daret alicui rex ius
secũ manẽdi z comedẽdi i ꝓpria mẽsa. z ille
relicta societate z mẽsa regꝫ iret ad domũ
z mẽsã aduersarij: nõne p̃sumeret renũcia
re iuri suo. Sic faẽ miser chr̃ian⁹ cũ peccat
Quicq̃d em̃ ore dicat tñ in ope chr̃m relin
qꝛ z diabolo adheret. de hmõi dicit Paul⁹
ad Titũ. j. Confitenk se nosse deũ. factꝫ aũt
negant cũ sint abominati. z incredibiles z ad
oẽ opus bonũ reprobi Non sunt g̃ tales ꝺ
ouib⁹ chꝛisti.

Sermo. vj.

Cognosco o.

zc. Ego sum pastoꝛ bon⁹ Jo. x.
Nunc conuenient legit euãge
liũ istud in q̃ habetur quomõ dulcis iesus
animã posuit pro nobis ne a memoria la
batur eius passio inter gaudia resurrectio
nis vt sic discamus vite presentis dulcoꝛi
amaritudinẽ ꝺmmiscere iuxta illud Eccle
siastici. xj. In die bonoꝝ ne sis imemoꝛ
malorum. Se autem dominus comparat
pastoꝛi. Tum quia vilib⁹ se induit Phil.
ij. Forma serui accipiens. Tum quia oues
id est fideles pascit. pastoꝛ enim ꝺr a pasce
do. Tum qꝛ oues suas cognoscit vt dicũt
verba thematis. Salutatio

Cognosco zc.

Primus ar. An chr̃s velit oẽs eẽ de
nũero ouiũ suaꝝ. Vide dñica. iij. p⁹
Epiph. ser. iij.

Secund⁹ ar. In p̃ce. zc. Dixim⁹ ꝺ oui
um ꝺitiõe. h̃ dicem⁹ de ꝺitiõe pa
storis. s. ꝺ vigilãtia q̃ ꝺz eẽ i eo. ꝺz aũt ee tri
plex. Prima ẽ vigilãtia sedule visitatiõis (plex
Secꝺa ẽ vigilãtia charitatiue expõnis.
Tertia ẽ vigilantia solicite collectiõis.

Pria zc. vñ di. dñs Eze. xxxiij. Ecce ego
ipe requrã oues meas z visitabo eas sic vi
sitat pastoꝛ gregẽ suũ: sic debẽt facere ecc̃.
sie pastores exẽplo chꝛi vt sic saluti ouiũ p
uideãt. Sꝫ heu pauci hodie curã aiaꝝ ha
bẽt: sꝫ mꝛti curã pecuniaꝝ. De talib⁹ Eze.
xxxiij. Ve pastoꝛib⁹ isrl̃ q̃ pascebãt semꝑ
Berñ. sup Cant. ser. x. Quanti hodie de
his q̃ aias receperũt (qꝺ sine miserabili ge
mitu dicẽdũ nõ ẽ) chꝛi opꝛobria: sputa: fla
gella: clauos: lanceã: crucẽ: coronã z moꝛ
tem hec oia in fornace auaricie conflant et
pfigunt z in adq̃sitionẽ turpis questus p̃

cium vniuersitatis suis marsupijs inclu-
dere festinant: hoc solo sane a Juda scario-
this differentes q̄ ille hoc oīz emolumētū
denarioꝝ nūero cōpēsauit: istiv oratiōi i-
gluuie lucroꝝ infinitas exigunt pecunias
ꝛc. Vide ibi. ¶ Scōo est vigilantia charitatiue expositionis q̄ bonus pastor aiam
.i. vitā animalē siue corpalem dat siue ex-
ponit p̄ ouibus suis: cū. s. opus ē ꝛ spūi aio
paratus ē dare. Si hec est descriptio boni
pastoris timendū est de paucitate bonoꝝ
pastoꝝ. Cadit quippe bestia p̄rimi ꝛ mul-
ti eā subleuant: cadit anīa ꝛ non est q̄ sub
leuet. Sed sicut dīc Greg. Cum incōparabiliter longe sit melior aia q̄ viuimus ter-
rena substātia quā exteri⁹ possidem⁹. Qui
non dat p̄ ouibus suis substantiā: quō da-
turus ē p̄ ipsis animā suā. Multi certe nō
sunt pastores sed mercenarij. Vñ dīc Gre.
Mercenarius quippe q̄ locū q̄dem pasto-
ris tenet sed lucra animaꝝ non q̄rit/ terre-
nis cōmodis inhiat: honore plationis gau-
det: rpalib⁹ lucris pascit sibi impēsa ab ho-
minib⁹ reuerentia letat. Hic itaq̄ dum vi-
det lupum venientē. i. diabolū: hereticū vl̄
tyrannū/ timens damnū rei vel corporis:
dimittit oues periculo ꝛ fugit tacendo et
debitū auxiliū subtrahendo. nō p̄tinet ad
eū de oīb⁹ de quaꝝ p̄dītione nō solicitat.
Nam fm Aug. Non diligit in oīb⁹ chri-
stū sed lac ꝛ lanam. De tali dr Zach. xj. O
pastor ꝛ idolū derelinq̄ns gregē. Talī vti-
q̄ non cogitat q̄ redditurus ē rōnē ō sibi
cōmissis. Iz bon⁹ pastor hoc sibi semp cogi
tat. Vñ Aug. Et p̄tinet ad cura nr̄az vt
rōnē reddam⁹ bonā de vobis. Tota autē
rō nr̄a q̄ est scitis/ dñe scis/ q̄ dixi scis/ q̄a
non tacui/ scis q̄ ex anio dixi: scis q̄ fleui
dicerem ꝛ nō audiret ipe puto q̄ intra
gra rō nostra hec ē. ¶ Tertia est vigilantia solicite collectionis ꝛ adunatiōis. Exē
plo em̄ chr̄i debz pastor ecclesie colligere
oues dñicas ꝛ illas in oīlis vnitatē addu
cere dirigendo ꝓbo ꝛ exemplo. Vñ Bed.
in q̄dam epla. Pascas ꝓbo: pascas exem-
plo: pascas ꝛ sctāꝝ oronū fructu. Exēpluꝝ
accipiant pastores eccl̄ie in ipo chr̄o ꝛ apostolis ac plurimis alijs q̄ pascendo et co-
adunādo oues multa pertuleruut vsq̄ ad
mortē. Et nota te illud pauli Act. xx. At-
tendite vob ꝛ vniuerso gregi in q̄ vos spi-
ritus sanct⁹ posuit epos regere eccl̄iam dei
quā adq̄siuit sanguine suo.

¶ Tertius art. Auō. ꝛc. Cauete ḡo pa-
stores ne p̄ negligentiā viaz pereant
aīme vob cōmisse. Hā sic hz. j. q. j. Quic
quid. et. ix. q. iij. Epo. Prelatis ꝛ pastori-
bus imputanḡ pctā subditoꝝ. ꝛ. L. ō epis
ꝛ clericis. l. Presbyteri. Cui plura cōmittū
tur ab eo plura exigimus Nam si rex p̄riā
filiā alicui cōmiserit bona etiā ei cōmitten
do p̄ ea nutrienda. Exposuit aūt bona pro
pria voluntate ꝛ ex negligentia sua filia ra
pīa regis aduersario q̄ cum ea fornicat.
nōne puniend⁹ ꝛ arguend⁹ est: Certe acrit
Expone ꝛ applica: notā do illud Sap. vj.
Horrende ꝛ cito apparebit q̄m durissimū
iudiciū fiet his q̄ p̄sunt.

Sermo. vij

Dognosco o.

c ꝛc. Novit dñs q̄ sūt ei⁹. ij. Ti
mo. ij. Novit inquā noticia cer
tissima: euidentissima: ꝛ inuariabilissima.
Ps. Novit dñs viā iustoꝝ. Unō Exo. xxxij. dixit dñs moysi. Novi te ex nomie.

¶ Cognosco ꝛc.

p Rimus ar. An dei noticia reprobati
ua respectu maloꝝ sit absq̄ p̄uisiōe deme-
toꝝ: Q, sic. q̄ p̄destinat absq̄ p̄uisiōe me-
ritoꝝ. ¶ Contra. Nunq̄ deus punit sine
culpa. ¶ Rñsio fm Sco. in. j dis. xl. ponen
do duas ꝛclusiones. Prima Predestinati
onis nulla est cā/ pbat. Deus solo benepla
cito suo determinat hunc hoiem ad esse ḡ
etiam solo bñplacito determinat hunc ad
bñ ēe. i. ad gr̄am ꝛ gl̄iam. Scōa conclusio
Reprobatiōis est aliq̄ cā. Probat. Dānatio non videt bona nisi q̄ iusta. Vñ Aug.
sup Gen. Non p̄us deus fit vltor q̄ aliq̄s
sit pctōr: iz reprobatio siue dānatio nō est
iusta nisi subesset cā. ḡ reprobatiōis ē aliq̄
cā. Hoc ex Sco. ¶ Pro fun. Nullaten⁹ est
diffidēdū ō deo q̄m oīb⁹ miscōiaz offert q̄
ad eū redire volūt. Quiō. ō pontō. Crede
mihi miserq̄ celestia numina p̄cunt. Nec sp
lesos ꝛ sine fine p̄mūt. Et Sen. ad lu. Nō
sūt dij fastidiosi nō iuuāt: admittūt: ꝛ ascē
dētib⁹ manū porrigūt. Querit ḡ An de⁹
us aliquem reprobet absq̄ demerito pre-
uio: Dic rñsionem vt s. Ex qua ꝛclude q̄

nullaten⁹ est ira dei timēda nisi ꝓpter pctā nr̄a. Jō dicebant filij isrl̄. Tren. iij. Nos iniq̄ egim⁹ ⁊ iō ad iracundiā te ꝓuocaui/mus. O igit̄ pctōres miseri luxuriosi ⁊c̄. auferte pctā vr̄a si vultis euadere irā dei. Audite qd̄ dicit dn̄s Ezech. xviij. Si impius egerit pniaz/ab omnib⁹ iniq̄tatibus ⁊c̄. oīm iniq̄tatū ei⁹ non recordabor. ¶ Figura. Noluit dn̄s simpl'r excludere a phase dn̄i nisi tantūmodo incircūcisos. Unde Exo. xij. Si ꝑegrini circuncidant̄ rite celebrabunt ⁊ erunt sic̄ indigene terre nō āt incircūcisi. Per circūcisionē aūt itellige vicioꝝ ablationē Et ꝑ celebrationē phase solennitatē ciuitatꝫ celestis ⁊c̄. Sic g̃ dic̄ dominus Mat. iij. Pniam agite appropinq̄bit em̄ regnū celoꝝ.

Secund⁹ ar. In p̄cedenti ⁊c̄. Nunc dicturi sum⁹ de signatione ouiū christi. qm̄ vicz debent eē signate triplici signo.

¶ Signo distinctiuo.

¶ Signo vnitiuo.

¶ Signo configuratiuo.

Primo signo distinctiuo. s. ꝑ baptismalem characterē. Nam vt d̄r Jo. iij. Nisi q̄s renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ spūsctō non pōt introire in regnū dei. Character aūt iste baptismalis i magnū honorē cedet bonis chr̄ianis. j. Pe. ij. Vobis aūt honor credentib⁹ sed malis chr̄ianis erit in aggrauationez horroris ⁊ confusiōis. qm̄ vicz sic abusi st̄ gr̄a baptismali. Non sufficit g̃ nomen hr̄e chr̄iani ⁊ sacr̄m suscepisse chr̄ianitatis nisi etiam opa faciam⁹. Nā vt d̄t Aug. lib. de doc. chr̄ia. Nomen chr̄iani frustra sortit̄ q̄ chr̄m minime imitat̄. ¶ Scd̄o signo vnitiuo siue transformatiuo. ⁊ h̄ ꝑ amorē. Nam sic̄ d̄t Dion̄. iiij. c. de diui. no. Amor ē virtus vnitiua. et. j. Jo. iiij. Qui manet i charitate in deo manet ⁊ de⁹ in eo. Est etiam amor transformatiu⁹ amantꝫ in sil'itudinē rei amate. Un̄ ait Hugo. Scio ani a mea dilecta q̄ amor tu⁹ ē vita: ⁊ q̄cq̄d diligis ea vi dilectionis in eandē sil'itudinē transformatꝫ. Si terrā diligis terra es/si deuz diligꝫ nō dico q̄ de⁹ eris sed deificaberis.

¶ Tertio debēt oues chr̄i eē signate signo configuratiuo ꝑ dn̄ice passionis cōpassiuā recordationē. Hec em̄ dz eē occupatio cuiuslibet chr̄iani Bern̄. Quotidiana chr̄iani lectio dz esse assidua passiōis chr̄i meditatio. Ubi debem⁹ ꝯsiderare aliq̄n passionis acerbitatē. Tren̄. j. O vos oēs qui transitꝫ ꝑviā attendite ⁊ videte si est dolor si. sic̄ do. me⁹. Aliq̄n patientꝫ charitatem. Ber. ꝑ. xxij. sup cā. Ad cumulū pietatꝫ tradidit i mortē aīam suā ⁊ de ꝓprio latere ꝓtulit p̄ciū nr̄e satisfactionis. Aliq̄n patiendi causā siue causalitatē q̄ ꝓpter pctā nr̄a. Esa. liij. Vere languores nr̄os ipe tulit et dolores nr̄os ipse portauit. Tales itaq̄ meditationes nos chr̄o dn̄o configurant. Exemplū aptissimū in btō Francisco q̄ ex talib⁹ meditationib⁹ chr̄o fuit cōfigurat⁹ nedū in aīa sua sz etiā in corpe ꝑ impssionē sacroꝝ stigmatū in manib⁹: pedib⁹: ⁊ latere. Ad hanc aūt dn̄ice passionis recordationē nos hortat̄ Aug⁹. li. de v̄ginitate: di. Inspice vulnera pendentꝫ/sanguinē moriētis/p̄cium redimentꝫ/cicatrices resurgentis/caput hz inclinatū ad osculandū/brachia extensa ad amplexandū/totū corpus expositū ad redimendū. Hec q̄nta sint cogitate: hec in statera cordis appēdite vt totus vobis figatur in corde qui tot⁹ ꝓ vob fixus ē in cruce.

Tertius ar. Aud. ⁊c̄. Hec aūt signa n̄ i corpe exteri⁹ sunt sz interi⁹ in aīa: ⁊ si ab hoīb⁹ nō ꝑcipiant̄ tn̄ a deo euidentissime cernunt̄. De⁹ em̄ secretoꝝ ē iudex ⁊ cognitor. xxxij. di. Erubescant. et. ij. q. v. Cōsuluisti. Et solū deū habēt vltorē. C. d̄ iureiur̄. Jureiurandi. Notate. si rex talem legem statuerit. Quicūq̄ reliq̄rit signū meum ⁊ signū aduersarij sūpserit morte morieť. Estis aūt in ꝓspectu ei⁹ q̄ ꝯtinue vos respicit nec potestis ei⁹ visum nec etiā manū subterfugere. Nonne multū timeretis abijcere signū regꝫ ⁊ assumere signū aduersarij: Credo q̄ sic ⁊c̄. Expone ⁊ applica notando illud Prouer. xv. In oī loco oculi dn̄i ꝯtemplant̄ bonos ⁊ malos.

¶ Dn̄ica. iij. post pasca.

Modicū et iā nō videbitꝫ me ⁊ iteꝝ modicū ⁊ videbitis me Jo xvj. Obsecro vos tanq̄ aduenas ⁊ ꝑegrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs q̄ militant aduersus aīaz. j. Pe. ij. Hec exhortatio be

¶ Dominica.iii.post pasca

ast petri mlt̄ū ē necessaria ad h̄ vt p⁹ modi
cū tpis vite pñt̄z ꝙuenire possim⁹ ad visio
nē diuine maiestat̄z. Jn illis aut̄ ꝑbis bti
petri tangunt̄ tria notanda.

¶ Primū est exhortantis benignitas: qz
dicit Obsecro vos

¶ Scōm est exhortatoꝝ q̄litas. qz dic. tā/
q̄ aduenas ⁊ pegrinos.

¶ Tertiū est exhortatōis necessitas. qz ōt
abstinere vos a carna. ⁊c.

¶ De pmo Ro.xij. Obsecro vos p mise.
dei. De scōdo Heb.vl. Nō ha.hic ci.manē.
sed fu.inq̄rim⁹. De tertio Gal.v. Caro cō
cupiscit aduersus spm̄ ⁊c.

¶ Modicum ⁊c.

PRim⁹ar. Anp pctō mortali in tā mo
dico tpe ꝓpetrato iuste ꝑuert̄ hō eter/
nalit̄ visiōe dei ⁊ ꝓpetuo dānet̄ sic ꝙ ipis
iuste⁊ rōnabil̄r dicat dñs Modicū. ſ. tpis
⁊ delectatiōis: ⁊ tā nō videbit̄z me. i. nūq̄
videbit̄z me. Q⁊ nō. qz pena nō ⁊ excede/
re culpā. culpa aūt est mom̄tanea. Cōtra
Dat.xxv. Jbunt hi. ſ. ipi in supplicū eter
nū. Rñdet tho.in.j.ij.q.lxxxvij. ꝙ q̄cunq⁊
pctā auertunt a deo charitatē auferēt̄ia. ⁊
q̄ntū ē de se iducūt reatū eterne pene. Cū
ei tollant pmū pncipiū ordis q̄ voluntas
hois subdit̄ deo. vicz charitatez ꝑ quā hō
iheret vltio fini. Jō tal̄ inordinatio q̄ntū
est ō se ē irreparabil̄ licz reparari possit di/
uina ꝓtute. Nec⁊ req̄rit̄ ꝙ pena adequetur
culpe ſm durationē. vt dic Aug⁹. xxj. ō ci.
dei. Nō ei qz homicidiū in momēto cōmit
tit̄ i momento punit̄ sed q̄nq⁊ ad̄ ꝓpetuo
carcere vel exilio/ q̄nq⁊ etiā morte in q̄ nō
ꝙsiderat̄ occisiōis mora. ſz pot⁹ ꝙ in ꝓpe/
tuū auferat̄ a societate viuentiū. Et sic rep
sentat suo mō eternitatē pene inflicte diui/
nit⁹. Justū est em̄ ſm Grē. ꝙ q̄ in suo eter
no peccauit ⁊ deū: i eterno dei puniat̄. Di
cit̄ aūt aliq⁊ in suo eterno peccasse nō soluz
ſm ⁊tinuationē act⁹ durantz ꝑ totā hois
vitā ſz qz ex hoc ꝑpo ꝙ finē in pctō ⁊stituit
volūtatē h⁊ i eternū peccādi. Vñ ōt Grē.
xxxiij. moral̄. Jniq̄ voluissent sine fine vi
uere vt sine fine potuissēt i iniq̄tatib⁹ ꝑma
nere. Hec tho. ¶ Pro fun. q̄ horrēda ē pe
na q̄ nūq⁊ finē ē habitura Gal̄. in alex. O
suppliciū miserabile ſp. Et nūq⁊ morit̄ quē
carcer torq̄t auerni. Tull⁹ tñ iuectiua⁊ i
catilinā li.iij. asserere videt̄ ea q̄ de iferno
dicūt̄ figmēta eē vt inq̄t ecē formido aliq̄
ip⁹is posita apō iferos supplicia antiq
ip⁹is ⁊stituta eē voluerūt. Aut ⁊ h̄ audite
Hiero. ad palmachiū ⁊ oceanū. An puta
mus frēs q̄ꝑhe iocādo ꝑdicent/ridendo
loq̄nt̄ ap̄li/ chr̄is iudiciū ⁊ penas ifantilit̄
cōmineт. ſz iocī nō sunt vbi supplicia iterce
dūt si iocādo passi credant̄ ⁊ iocādo locuti
esaias serra secat̄/ daniel leonib⁹ deputat̄/
paul⁹ truncat̄ gladio/ petr⁹ exēplo dñi i cru
ce suspendit̄. Et h̄ totū vt nos a pctis sua
doctria reuocarēt Oēs aūt isti locuti sunt
ō penis eternis. Sz q̄rit̄ An ꝑter pctm̄
in tā modico tpe cōmissū iuste puniat̄ ali/
q̄s pena eterna. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ⁊clude
insaniā pseuerātiū in pctis. Grē Que ma
ior isania q̄ ꝑ pcti delectatōe mom̄tanea
obligare se ad eterna supplicia ⁊ amittere
regna celestia. Audite o miseri pctōres lu
xuriosi auari ⁊c. Nō artēdit̄z q̄ mom̄ta/
nea pcti delectatio ē eternal̄ pene igressus
⁊ adq̄sitio. Fugite igit̄ fugite tā piculosuz
statū/ fugite inquā ad locū turiorē. ¶ Fi/
gura Matt.ij. Joseph scies herodē velle
iesum interficere fugit. Moral̄r vnusq̄sq⁊
amās suā salutē insidias diaboli fugere ⁊z
Alia figura. Angeli post q̄ eduxerūt loth
de ciuitate sodomoꝝ dixer̄t ei Salua aiaz
tuā. Noli respicere p⁹ tergū nec stes in oi.
circa regiōe ſz in mōte saluū te fac ne et tu
simil̄ ꝑeas Gen.xix. Expōe ⁊ applica sic⁊ fa/
cile fieri ꝑt nrādo illō Hiere.lj. Fugite ō
medio babylonis. i. ⁊fusiōis. ſ. regiōis pec
catoꝝ vt saluet vnusq̄sq⁊ aiam suā

SEcund⁹ar. Jn ꝑbis thematz tria no/
bis insinuant̄ attētissime ꝙsiderāda.

¶ Primū est breuitas instabil̄ pegrinati/
onis: cū ōt Modicū. Vñ Job.xiij. Bre/
ues dies hois sunt.

¶ Scōm est eqtas infallibil̄ retributiōis
cū ōt Et tā nō videbit̄z me q̄ntū ad malos
⁊ videbit̄z me q̄ntū ad bonos.

¶ Tertiū est ꝑitas infimibil̄ durationis: cū
ōt. Jam. Cū em̄ ōt Jā nō videbit̄z in ꝓpo
sito sic accipim⁹: acsi diceret. nūq⁊ videbit̄z
. ſ. q̄ ad diuitatē quā nūq⁊ videbūt mali

¶ Primū igit̄ ē breuitas instabil̄ pegrina/
tiōis Ja.iiij. Que ē ei vita vra vapor est
ad modicū parēs: ⁊ deinde extimabit̄ Vñ
ptz ꝙ ꝑ modico ⁊ i modico tpis mali suā
dānationē adq̄rūt ⁊ sil̄r ꝑ modico ⁊ i mo/

dico boni salutē eternā ꝯsequunt. In hoc itaq; ser. breuit dicem⁹ q̄lit i modico tp̄is ⁊ ꝑ modico mali dānationē adq̄rūt. O q̄ modice q̄ breues sūt oēs hui⁹ vite delectatiōes q̄ homies i infernū demergūt. Breuis est ei delectatio diuitiaꝝ tp̄aliū/ delitiarū carnaliū/ sup̄biaꝝ mūdialiū. ¶ Primo ꝯsiderate q̄ modica sit diuitiaꝝ delectatio Eccs. ij. c. Magnificaui opa mea/ edificaui mihi domos plantaui vineas/ feci hortos ⁊ pomeria ⁊ ꝯseui ea cuncti generꝫ arboribꝫ: ⁊ extruxi mihi piscinas aq̄ꝝ vt irrigarē siluā lignoꝝ germinātiū possedi seruos ⁊ ancillas/ multāq; familiā habui armenta q̄ꝫ multos ouiū greges vltra oēs q̄ fuerūt ān me in hierl'm. Coaceruaui mihi auꝝ ⁊ argentū ⁊c. ⁊ sup̄gressus sum opibus oēs q̄ ān me fuerūt in hierl'm. Et seq̄tur. Cūq; me ꝯuertissem ad vniuersa opa q̄ fecerant man⁹ mee ⁊ ad labores in q̄b⁹ frustra sudauerā vidi in oibꝫ vanitatē ⁊ afflictionē animi ⁊ nihil ꝑmanere sub sole. ⁊ Eccs. iij. Transeunt vniuersa sub celo.

Scdo videte q̄ modica delitiaꝝ voluptas Eccs. ij. Dixi ego in corde meo vadam ⁊ affluā delitijs ⁊ fruar bonis ⁊ vidi q̄ h̄ q̄ꝫ essꝫ vanitas risū reputaui errorē ⁊ gaudio dixi. Quid frustra deciperꝫ Greg. Momētaneū est qd̄ delectat: sꝫ eternū qd̄ cruciat. ¶ Tertio ꝑpendite q̄ sit modica delectatio honoꝝ. Ecci. xxxiiij. Vana spes ⁊ mēdaciū insensato viro ⁊ sōnia extollūt iprudētes q. q̄ apprehendit vmbrā: ⁊ ꝑseq̄t vētū: sic hō q̄ attendit ad visa mēdacia. Et vere oēs honores mūdani sūt sōnia: sunt ⁊ mēdacia. Hiero. Quid ē honor mūdan⁹: nisi spuma fum⁹ /⁊ somn⁹ Spuma: q̄r iflat/ fum⁹ q̄r excecat. somn⁹/ q̄r vt somniū cito euanescit Job. xx. Velut sōniū auolās nō iuenit: trāsibit sic visio nocturna. O igitur q̄ta mūdanoꝝ fatuitas q̄ tā ardent q̄rūt res tā trāsitorias auari diuitias: voluptuosi delitias: ⁊ ambitiosi honores. Fac iuectiuas ꝯvicia. O miseri mortales diligenter attēdite vr̄e ꝑegrinatiōis breuitatē modicū em̄ stabitis i h̄ mūdo. Vn̄ q̄dā. Est hō res fragil': ⁊ res durās tp̄e ꝑuo Est hō res silis flori q̄ crescit in aruo. ¶ Exēplū quō oia mūdana cito trāseūt alexāder magn⁹ p⁹ tot celebres victorias subiectionēq; vniuerse asie: imo pene toti⁹ orbis ꝑ cassandrū filiū antipatrꝫ vt d̄t q̄nt⁹ curti⁹ venenat⁹ est dato illi veneno in potū. Et mortu⁹ ē anno sue etatꝫ. xxxiij. ⁊ mense vno. Item rhomulus fundator vrbis rhome vt ponit titus liui⁹ apd̄ paludē capree tēpestate magna orta ⁊ tonitruis circūdat⁹ nube nusq̄ vltra cōparuit. Item nero q̄ntus ab augusto q̄ nat⁹ est p̄missis pedibꝫ. vt scribit plinius lib. vij. historie natural' viciosus auarus ⁊ lasciuus ab vrbe fugiens ꝑꝫ eutropiū xxxij. etatis sue anno ⁊ imperij decimoq̄rto se interfecit Preterea domician⁹ imperator ꝑm Suetoniū et Eutropiū a cubiculariis suis septē vulneribꝫ occisus ē anno sue etatꝫ. xxxvj. Non potuerūt itaq; illi cum oipotentia sua euitare ifortunia. Quid eis nūc ꝓdest p̄terita felicitas ⁊c. Baruch. iij Vbi sunt p̄ncipes gentiū: ⁊ q̄ dn̄ant super bestias q̄ sunt sup terrā. Qui i auibꝫ celi ludunt q̄ argentū thesaurizāt: ⁊ auꝝ in quo ꝯfidunt hoies: ⁊ nō ē finis adq̄sitiōis eorū ⁊c. Seq̄t. Extermiati sunt: ⁊ ad iferos descēderūt: ⁊ alij loco eoꝝ surrexerunt.

Terti⁹ ar. Aud. ⁊c. Cauete g̊ ne taꝫ ꝑ modico dānetis aias vr̄as p̄cogitate sepi⁹ finē Lex ei dicit. Finis ē attendend⁹ C. de no. co. cōponēdo. l. j. Et fines mādati diligent sūt ꝑuandi: de officio ⁊ ptāte iudicis delegati. Cū olim. Nā si rex cuiquā mādaret. Si vis hac die dabit tibi q̄cq̄d placuerit sꝫ toto residuo vite tue eris i tenebroso carcere reclusus ⁊c. Si delectationē eligat vni⁹ diei in p̄iculū toti⁹ residue vite: nōne fatu⁹ reputabit: Certe sic. Expōe ⁊ applica notādo illd̄ Bern̄. Ve ve ve vapor est ad modicū parēs q̄ eterne felicitatis aditū itercludit. Et certe tota vita pn̄s est q. nihil respectu future.

¶ Dn̄ica. iij. post pasca. Sermo. ij

Modicū et iā m ⁊c. Cōuersationē vr̄aꝫ int' gētes hn̄tes bonā vt i eo q̄ d̄tractāt d̄ vob: tāq̄ d̄ malefactoribꝫ ex bonis opibꝫ vos ꝯsiderātes gl'ificēt deū i diē visitatiōis j. Pe. ij. Hortat ibi petr⁹ ad tria q̄ necaria sūt nob: vt tādē chr̄m i gl'ia videam⁹ ¶ Primo ad sctitudinē ꝯuersationis: cum dicit. Conuersationē vr̄aꝫ hn̄tes bonā ¶ Scdo

ad claritudinē exēplatiōis: cū ōr. inter gē// tes. Tertio ad rectitudinē intētōis: cū ōr. Ut in eo. De oib⁹ istꝫ sil' hī Matt. v. Luceat lux vīa cor̄a ho. vt vi. op. ve. bo. t glo. pr̄em vīm q̄ in ce. ē. Salutatio.

Modicum tē.

Prim⁹ ar. An p̄ pctō i tāmodico tpe cōmisso dānet pctōr absq; aliq̄ mise// ricordia mitigatiua: Q⁹ sic. Sup illō ps. Ex vsurꝫ t iniq̄tate tē. Glo. ōr. Usure di cunt pcta: qm̄ pl⁹ malū inueniet in suppli// cijs q̄ cōmissum est in culpis. Ob⁹ etiam patet ex hoc q̄ delectatio pcti est momen tanea: pena ꝑo eterna t acerbissima. g̃ pu nit supra ꝺdignū. Cōtra. Peccans mor taliter offendit bonū infinitū a q̄ ē oē bo// nū: g̃ pena infinite acerbitatꝫ puniri debet et amittere bonū: bonū etiā visendi sed nō ita punit. g̃ citra ꝺdignū punit. Rūdet Boñ. i. iij. di. xlvij. Mitigatio pene da// mnatoꝝ pōt dupl'r intelligi. Aut q̄ntū ad taxationē t inflictionez pene. et sic absq; dubio est ibi mitigatio. Alio mō post pe// ne taxationē t inflictionē. et hoc mō nul// la est mitigatio. qr tūc eis dñs claudit vi scera pietatꝫ. Est p̄terea notandū q̄ ē cō// pare delectationē ad penā dupl'r. Aut fm intensionē hui⁹ in genere pene: t illi⁹ in ge nere delectatōis. et sic multo maior est pe na q̄ delectatio. Aut fm rōnez meriti vel demeriti. et sic dico q̄ meritū delectatōis ino: dinate excedit. qr dign⁹ essꝫ pctōr am pli⁹ puniri. Itaq; q̄ntū ad intēsionē t du// rationē pena excedit culpā. sed q̄ntum ad meritū culpa penā Hec Bona. Pro fū damēto Multū t sepe p̄cogitare debem⁹ qm̄ brevissima t labilis ē vita pñs. Qui. meta. Labit occulte fallitq; volatil' eras. Et nihil est annis velocius. Nec dubium posteaq; dñs nos expectauerit i pctis p̄se uerātes/ tandē ꝑcutiet. Ut ōr Sen. i. de// clamatōib⁹ Sūt dij immortales lēti q̄dē: sꝫ certi vidices generꝫ hūani. Sed qō ē An adeo graue vindictā faciet dñs de dānatꝫ q̄ oino excludant a dei mia. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ꝺclude q̄ fatui sunt q̄ penitere diffe rūt. Nā in pñti possum⁹ facile inuenire gra tiā apō deū. Nā ōr dñs Zach. j. Cōuerti// mini ad me t ego ꝺuertar ad vos. Patꝫ i nituitꝫ Jone. iij. Sed siqs in h̄ tpe negli git penitere/ iram dei t vindictaz sine tpe sustinebit. Nō venit ad metas mortꝫ misē rabilis eras. Nescit finiri spaꝫ videt oriri. Semp vexādo: sp̄ gemit⁹ renouādo. Jō ōr Sap. xix. Impijs vsqꝫ i nouissimū sine misericōia ira supueniet. O q̄ horrenda ma// ledictio sic ejci a dei mia. Figura Gen. iiij. in Cain cui maledixit dñs di. Male// dict⁹ eris t vag⁹ t ꝑfug⁹ sup terrā. Et di// xit cain. Ecce ejcis me hodie a facie terre et a facie tua abscondar. Maledictio illa cain figura est maledictiōis dānatoꝝ qui oino a facie diuie miserie sūt ejecti t vagi et ꝑfugi in suis cogitatiōib⁹. Qr em̄ co gi tatione auertertūt a deo: iō vagꝫ cogitatoi bus replent/ qb⁹ magꝫ ac magꝫ affligunt. Nūc g̃ charissimi q̄rite miserā diam: qm̄ vt ait Gre. in homel. Misericōie tps mō est: sꝫ iusticie temp⁹ post erit.

Secund⁹ ar. Jn p̄ceō. tē. Nūc in hoc ꝺsiderandū q̄ in modico t ꝑ modico boni adq̄rere possum⁹ vitā eternā. Ubi ꝑ mo notate. Que myenix vault la pleure chante q̄ la chāte ploeure. Mali siq̄dē ha beut t faciunt la chante pleure. qm̄ in pñti gaudēt: sed in futuro lugebūt in ꝑpetuz. Aud. itaq; legit chāte ꝑ leure. dicunt enim Sap. v. Quid nob⁹ ꝑfuit superbia/ aut diui tiaꝝ iactātia q̄d cōtulit nobis: oia ista q̄si vmbra trāsierunt tē. Unde si vis. Nos g̃ studeam⁹ pot⁹ habere t facere la ploeure chante. Nūc vicz lugere t laborare modi co tpe: vt in ꝑpetuū gaudeamus t requiē habeam⁹ in vita celesti. Qr vt ōr Hiero. Nullus labor dur⁹: nullū tps lōgū vide// ri ꝺz q̄ gl'ia eternitatꝫ adq̄rit. Breuis q̄ppe labor: sed reqes t salus infinita. Jn h̄ igit modico tpe salutē eternā adq̄rere possum⁹ modicū laborādo. Et hoc p̄cipue tripl'r.

Primo quersas tēptatōes poterer enim// Secōo aduersas tribulatōes pa (cēdo tienter sustinendo.

Tertio bonas op̄atōes diligēt exeqn// Prio quersas tē. Unū Apoc. xij. Ue (do terre t mari qr descēdit ad vos diabolus hns irā magnā sciēs q̄ modicum tps hz. Terre inq̄. i. anie cui⁹ affectio terrena est. et mari. i. aie q̄ spumosa carnalitate afficit. mare em̄ spumosum est. Jtē mari. i. aie q̄ honorib⁹ t superbijs inflat quēadmodum mare vero intumescit. Jn talib⁹ em̄ facile aditū diabolus inuenit. Sic g̃ ōr petr⁹. j.

Pe. vl. Resistite fortes in fide. ꝯtemnen/
do videlicꝫ diuitias: delitias: ⁊ honores:
ꝓpter fidē celestis remūeratiōis quēadmo
dū de moyse dr̄ Heb. xj. Fide moyses grā
dis effectꝰ negauit se esse filiū filie pharao
nis. ecce cōtemptꝰ honoris: maiores diui
tias existimās thesauro egyptioꝝ īprope
riū chr̄i ecce contemptꝰ diuitiaꝝ: magꝫ af
fligi eligens cuꝫ ꝓplo dei q̄ꝫ tꝑalis pcti hr̄e
iocunditatē: ecce ꝯtemptꝰ delitiaꝝ. ⁊ seq̄t
rō: aspiciebat em̄ in remunerationē. ¶ Se/
cūdo aduersas tribulatōes patient̄ sustinē
do. j. Pe. j. In q̄ exultabitꝫ modicū nūc si
oportet ꝯtristari īvarijs tentatōibꝫ vt ꝓba
tio fidei vr̄e multo p̄ciosior sit auro qd̄ per
ignē ꝓbat̄ ⁊c. Et. ij. Cor̄. iiij. Id em̄ qd̄ in
p̄nti momētaneū ē ⁊ leue tribulatiōis nr̄e
sup̄ modū in sublimitate eternū gl̄ie pon/
dus opat̄ in nob: nō ꝯtemplantibꝫ nos q̄
vident̄: sꝫ q̄ nō vident̄. Que ei vident̄ tꝑa/
lia sunt: q̄ ꝟo nō vident̄ eterna sūt. ¶ Ter
tio bonas opationes diligent̄ exeq̄ndo. ij.
Para. xix. Sit timor dn̄i vobiscū: ⁊ cū di/
ligentia cūcta facite. Hoc dicebat rex iosa
phat iudicibꝫ ꝓpl̄i. Sꝫ tn̄ possunt hmōi ꝟ/
ba ad oēs dirigi. et Apo. vj. Adhuc susti/
nete modicū. i. modico tꝑe ꝑseuerate ī bo/
no: vt sic vicꝫ saluare possitis aīas vr̄as et
eternas penas euadere. ¶ Exēplū in Vi/
taspa. Quidā p̄familias cū ꝟuaret̄ mortu
us circa mediā noctē resurgēs terruit oēs
q̄ aderant. Vadēs aūt ad eccl̄iam deo g̃ti
as referens resq̄ꝫ suas ī tres ꝑtes diuidēs
vnam vxori: aliā filijs relinquēs. tertiāqꝫ
ꝓ deo distribuēs hinc fugit ad eremū cel/
lam ibi faciēs iuxta fluuiū congelatū quē
ipe vestitꝰ itrabat: ⁊ īde egrediēs vestimē
ta sinebat ꝯgelari ad carnē/ ⁊ postea in bal
neū calidissimū itroibat ⁊ hmōi successiue
q̄ntū poterat sustinebat ad vsq̄ꝫ mortē Et
cū d̄ his ac d̄ alijs ab aspiciētibꝫ argueret̄
dicebat ah ah ah. Si vidissetis q̄ vidi/ si/
milia vl̄ ampliora mecū faceretꝫ Referebat
em̄ q̄ in exitu suo vir lucidꝰ duxit eū ꝯ ortū
solis vsq̄ꝫ ad vallē infinite magnitudis cu
ius vnū latꝰ plenū erat flāmis feruentibꝫ:
aliud ꝟo gelu ⁊ furēti g̃ndine/ ⁊ erāt ipa late
ra plena animabꝫ q̄ ab ignis vehementia
transibant ad gelu vel econtrario. Post h̄
duxit eum ꝑ tenebras dēsissimas ⁊ post h̄
disparuit ille ductor suus. Et vidit ipe glo
bos igniū de barathro ascēdētiū ⁊ īde ascē
dētes ⁊ reincidētes hoīes ignitos ad mo
dū fauillaꝝ ⁊ exhalantē inde fetorē sensit
intolerabilē ⁊ fletū ⁊ eiulatū audiuit icom
parabilē ⁊ vidit teterrimos demōes forci
pes igneos ⁊ fuscinulas tenētes ⁊ eū cape
re volētes ⁊ ꝓijcere ī fornacē. Tūc is q̄ eū
dimiserat apparuit ei ī medijs tenebris q̄si
stella inhibēs demonibꝫ ne eū tāgerēt qꝛ
iudex p̄cepat eū reduci ad corpꝰ vbi si vel/
let pnj ꝫ ageret quē postq̄ꝫ ad loca req̄ei
duxit: reduxit eū ad corpꝰ. Qui postea ex
ꝯsideratiōe ⁊ cōparatōe prīꝰ visoꝝ q̄si ni/
hil reputabat oēs dolores ⁊ angustias q̄
p̄nt hr̄i in p̄nti vita: qm̄ vt dr̄ apl̄s Ro. viij
Non sūt cōdigne passiōes huiꝰ tꝑis ad fu
turā gl̄iam q̄ reuelabit̄ in nob.

Tertiꝰ an̄. Aud. ⁊c. Prouidete g̃ de fu
turo dū tp̄s habetꝫ ⁊ ꝓuidete ꝑicula
q̄ ꝯtingere p̄nt. Naꝫ dr̄ lex. Prouidere dꝫ
q̄s qd̄ ꝯtigere pōt. ff. locati. Siq̄s domū.
Et sic dr̄. xxiij. di. In noīe. Circa p̄ncipiū
p̄cauendū ē futurꝫ pericul̄ Notate ꝑabolā
quā ꝓposuit balaā ad iosaphat. vt scribit io
annes dam̄. In ciuitate q̄dā mos fuit vnū
q̄libet anno sibi p̄ncipē ꝯstituere quē ī fine
anni nudatū ī exiliū mittebat. Quidā aūt
sibi prudent̄ ꝓuidēs cū eēt electꝰ bona sua
trāsmisit ad locū exilij / ad quē locū finito
modico tꝑe p̄ncipatꝰ veniēs: īuenit ibi co
piā bonoꝝ vnde viueret. Expone ⁊ appli/
ca hortando ad sil̄e faciēdū di. Boecio
li. de ꝯso. Nō qd̄ an̄ ocl̄os ē suffecerit itue
ri. reꝝ exitꝰ prudentia metit̄

¶ Sermo. iij.

Modicū et iā
m ⁊c. Subiecti estote oī hūane
creature ꝓpt̄ deū siue regi q̄si p̄
cellenti siue ducibꝫ tāq̄ꝫ ab eo missis ad vī
dictā ma. laudē vero bonoꝝ qꝛ sic est volū/
tas dei vt bn̄ ob. fa. ī p̄ru. hoīm ignorāt̄ ...
j. Pe. ij. Hortamur ad tria q̄ necessaria st̄
nob si volumꝰ post modicū tp̄s videre deū
¶ Primo ad hūilitatis subiectionē Sub
iecti estote oī ⁊c.
¶ Scd̄o ad subiectiōis specificationē: cuꝫ
dic̄. Siue regi ⁊c.
¶ Tertio ad specificatiōis rōnem: cū di/

eit. Quia sic est ꝛc̄.

De ꝓmo Eph.v. Subiecti inuicē in timore chr̄i. De scō Ro.xiij. Dis aiā ptātibꝫ sublimioribꝫ subdita sit: nō em̄ ē ptās nisi a deo. De tertio.j.Thes.iiij. Hec est volūtas dei sctificatio vr̄a.

Dodicum ꝛc̄.

PRimꝰ ar. An illi q̄ diuina visiōe ꝑuātur cruciēt igne ifernali: Q, ñ. Ignis cū sit materialis nō ꝑt agere in aiam̄ q̄ est imaterialis. Contra Apo.xx. Qui nō ē inuentꝰ in libro vite scriptꝰ missusꝫ i stagnū ignis. Rñdet Rich.i.iij. Opinio q̄rūdā fuit q̄ ignis ille nō est corporeꝰ sz est spūalis pena q̄ ꝓpter acerbitatē ꝛ actuitatem ōr ignis. Quia vr̄i dicūt cū diuina potentia possit sufficienꝫ cruciare reprobos pena spūali/ supfluū essꝫ inferno ponere ignez materialē siue corporeū. Sz hec opinio est ꝺ scptūrā q̄ distingit inꝫ ignem dānatoꝝ ꝛ penā spūalem q̄ vocaꝫ noie ꝺmis. Vñ Esa.vl. Vermis eoꝝ ñ morieꝫ: ꝛ ignis ñ extinguēꝫ. ꝛ Ecci.vij. Vindicta carnis ipius ignis ꝛ ꝺmus. Iō cōiter doctꝫ. cōcludūt i.iij.sen.dis.xliij. In inferno ē ignis corporeꝰ a ꝓncipio cū alys mūdi creatuꝝ ꝓductꝰ ꝛ ad cruciādū reprobos ordinatꝰ. Et h̄ asserit Augꝰ ò mirabilibꝫ sacre scptūre. Et hz.xxj. de ci. deiybi ait. Gehenna illa qō ꝛ stagnū ignis ꝛ sulphurꝝ ōr corporeꝰ ignis erit. Cui ꝺsonat illō Bze.iij. dialo. Ignez gehēne corporeū esse ñ ambigo Ignis āt ille inq̄ntū est diuie ꝓsticie istrumentū alias ꝛ spūs affligit. Ad quā afflictiōez disponit ꝺ ꝛtus naturalis illiꝰ ignis. Nec tñ q̄lemcunq̄ afflictiōez causare ꝑt illis spiritibꝫ nisi ꝺ ꝛtute increate iusticie ꝑncipaliꝫ illos spūs punientꝝ mouentꝝ illum ignem ad illoꝝ spirituum cruciatuꝝ. In illo quidem igne est naturalis aptitudo vt eiꝰ species ꝓprimaꝫ i itellectu spiritꝰ sepati: sz q̄ p talem modum impmaꝫ ꝛ cuz tali violentia q̄ ita actiē reuocat intentōez illiꝰ spiritꝰ q̄ p h̄ notabiliꝫ ipediaꝫ circa aliaꝝ rez ꝯsideratiōez ꝺ suā voluntatez ꝛ q̄ tale impedimentuz sit ei ꝑ gr̄ā onere. h̄ est p ꝛtutem diuie iusticie. Hec Rich. Pro fun. Nō dubium q̄n sit horribile i fern̄ ꝑ punitiōe maloꝝ. Quā ꝓtatē videnꝫ etiā sensisse poete ꝛ phi. Vñ Virgi.vj.eñ. Facaꝫ descensus auerni. Noctes atq̄ dies ptz atri ianua ditiꝝ. Et sic̄ Lactantiꝰ li.vj. diuinarū institutionū refert. Esse inferos zenoꝰ stoicus docuit ꝛ sedes impioꝝ a pijs eē diuersitas. Et illos q̄dē q̄tas ac delectabiles incolere regiōes. Hos ꝺ penas luere i tenebrosis locꝝ atq̄ i cenosa voraginibꝫ horridis. Querit ꝗ. An in inferno cruciēt alias ꝛc̄. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯcludē q̄ horrendū sit irrenocabiliꝫ mitti in caminū illū ignis q̄ sic di.b. Sebastiāꝰ cui āgelꝰ stabat adaurē: se hz ad ignē istū elemētarē sic ignis iste ad ignē depictū i pariete. Deh̄ ps. Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui dñs in ira sua cōturbabit eos ꝛ devorabit eos ignis. O miseri pctōres lōgici auari ꝛc̄. Quid cogitaꝝ: cauere ne sitꝝ de nūero illoꝝ de q̄bꝫ.j. Thes.v. Cum dixerint pax ꝛ securitas repentinꝰ eis supueniet iteritꝰ

Figura Gen̄.xix. Generi loth credebāt esse securi i ciuitate sodomoꝝ. iō nō credidērūt ꝺbis loth imo videbaꝫ eis q̄si ludēs loq̄. iō statim eos cum alys inuolut ignis. Hmōi sunt q̄ sūt assueti delectatiōibꝫ viciosoꝝ ꝛc̄. Cauete ḡ ne ò hmoi icredulis sitis: sz credite qō ait dñs deus.xxxij. Ignis succēsus est i furore meo ꝛ ardebit ꝛc

Secundꝰ ar. In p̄ce ꝛc̄. Nunc de eēta te infallibiliꝫ retributiōis: q̄ di. nō videbitiꝝ me ꝓpꝫ malos ꝛ videbitis me ꝓpter bonos Heb.x. Adhuc modicū aliq̄ntulū q̄ venturꝰ ē veniet ꝛ nō tardabit. s. vt reddat vnicuiq̄ ꝫm opa sua. Iō ōr Apo.vlti. Ecce venio cito ꝛ merc. mea mecū ē dare vnicuiq̄ ꝫm opa sua. Pro igiꝫ vicz in hoc ser. dicemꝰ ò retributōe maloꝝ q̄bꝫ dicitur Modicū ꝛ nō videbitiꝝ me. Ad qō etiam applicari pōt qō ōr dñs Joā.xvij. Adhuc modicū tps ꝛ mundꝰ iā nō me videbiꝫ. i. q̄ mundane vitāt post modicū tps vite p̄sentis oīno ꝓuabunꝫ possessiōe diuie visionis. O q̄ amaꝝ tormentū. Dic em̄ Chrys. sup Mat. q̄ hmōi ꝓuatio diuine visiōis excedit oē aliud gehēne tormētū. Sunt aūt alia tria tormēta hmōi ꝓuatoꝝ ꝯcomitātia ad pns i breui ꝯsideranda Primū horribilis cruciatiōis. Scōm incōsolabilis lamentatiōis. Tertiū implacabiliꝫ indignationis. Primū igiꝫ q̄ reprobi post modicū delectationis habebūt plurimū horribilis cruciatiōis q̄ maxie designaꝫ ꝑ penā ignis Apoc̄.xxj. Pars illoꝝ erit in stagno

ardēti igne ⁊ sulphure. p̄s. Ignis sulphur ⁊ spūs ꝓcellaꝝ ꝑs calicꝫ eoꝝ. ¶ Scd̄m ⁊c̄. qꝛ post modicū exultatiōis mlt̄ū habebūt incōsolabil̄ lamētatiōis Matth. xiij. Ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dētiū Hoc maxie sig̃tur ꝑ penā ꝟmis. De q̄ Esa. vl. Vermis eoꝝ nō moriet̄. O igit̄ bti q̄ nūc lugent qm̄ sic̄ dic̄ dn̄s Mat. v. Ipi consolabunt̄. At ꝯ. Lu. vj. Ve vob q̄ nūc ridetis qꝛ plorabitꝫ ⁊ flebitis. ¶ Tertiū est ⁊c̄. qꝛ post mlt̄ū benigne supportatiōis plurimū sustinebūt i placabilis supne indignationis. Esaie. x. Adhuc modicū paululūqꝫ ⁊ ꝯsūmabit̄ indignatio mea ⁊ furor meꝰ sup̄ scelus eoꝝ. Inde ꝓfecto in eis ꝯfusio importabil̄ erit ps̄. Confusi sūt qm̄ deꝰ spreuit eos. Exēplū in Vitaspa. Congregati p̄res rogauerunt beatū arseniū vt diceret eis ꝟbū edificatiōis. Qui statim cepit flere dicēs Fratres mei ꝓducant oculi nr̄i lachrymas ⁊ cōburant̄ corda hic igne compunctionis ne cōburant̄ i inferno ⁊ prorsus iconsolabilit̄ lugeant. Itē ibidē. Quidā senex migrās post redijt ⁊ fleuit inconsolabilit̄: di. se audiuisse voces inumeras: di. frequent̄ Ve mihi qꝛ n̄ fleui: ve mihi qꝛ n̄ fleui. Fletꝰ ei ibi est inutilis q̄ hic est tā p̄ciosus. Augꝰ. Frustra ibi flebunt pctōres qꝛ maloꝝ suorū ibi nunq̄ veniā ꝯsequent̄.

Tertius ar. Aud. ⁊c̄. q̄ graue dānū ⁊ q̄ inexplicabile tormentuꝫ incurrunt pctōres ꝓ modico delectatiōis. Et hoc iuste qm̄ sic̄ dicunt iura. Trāsgrediētes mādatū p̄lati vel p̄ncipis: abiectione ⁊ morte digni sunt. ptꝫ extra de maioritate ⁊ obedientia. c. Siq̄s venerit. et. ff. de re militari. l. desertorē. §. in bello. Si mādaret rex aliq̄d sub pena capitꝫ aut tenebrosi perpetui carceris: credo timeret vnusq̄sq̄ trāsgredi mandatū: multo magꝫ timere debemꝰ transgredi mandata dei: qm̄ sic̄ dic̄ Psal. Maledicti q̄ decli. a mā. tuis.

Sermo. iiij.

Modicū et iā ⁊c̄. Quasi liberi non quasi velamen habentes malicie libertatem sed sicut serui dei. j. Petri. ij. Tales sunt qui tandem deum videbunt. In illis autem verbis beatus Petrus tria facit

¶ Primo in christianis tangit conditionē dignitatis: cum dicit. q. liberi.

¶ Secundo excludit abusionē libertatis: cū dicit. n̄ q̄si velamen habentes malicie libertatem.

¶ Tertio ostendit rectificationē libertatis: cum supaddit. sed sic̄ ꝟui dei.

¶ De primo. ij. Coꝝ. iij. Vbi spūs domini/ ibi libertas. De secundo Jaco. ij. Sic loquimini ⁊ sic facite q. ꝟm legem libertatis incipientes iudicari. De tertio Eph. vj. Non ad oculum seruientes. q̄i hominibus placentes: sed vt serui faciētes voluntatem dei ex anio cū bona voluntate.

¶ Salutatio. ¶ Modicum ⁊c̄.

Primus articulus. An priuati diuina visione habeant deum odio? Qꝫ non Nullus potest ip̄am bonitatē odio habere. ¶ Contra Ps̄. Supbia eoꝝ q̄ te oderunt ascendit semp̄. ¶ Respondet Tho. iiij. Affectus mouet̄ ex bono vel malo apprehenso. Deus autem apprehendit̄ dupliciter. Vno mō in se sicut a btis q̄ deum ꝑ essentiā vident. Alio mō ꝑ effectus sicut a nobis ⁊ a damnatis. Ip̄e igit̄ in seipso cuꝫ sit per essentiam bonitas/ nō pōt alicui voluntati displicere neq̄ odio haberi: sed aliqui effectus eius possunt esse voluntati repugnantes inquantū contrariant̄ alicui/ ⁊ ꝟm hoc aliquis deum odire pōt nō in seipso: sed rōne effectuū. Damnati ergo deū percipientes i effectu iusticie qui est pena eum odio habent sicut penas quas sustinent. Hec Tho. ¶ Pro fundamento. Impossibile est euadere manū dī. Oui. de pōto. Etsi mortalia possem. Non sūmi poteram tela cauere dei. Et ob hoc dicit Seneca ad Lucillū. Nihil deo clausum Queritur g̃. An damnati qui sic sunt oīno sub manu ⁊ noticia dei odiant deū. Dic rn̄. vt s̄. Ex qua ꝯclude q̄fatui sunt q̄ nūc negligunt ad deū redire ꝑ pniam qm̄ tales districte ꝑ dei iusticiā puniēdi sunt. Ecci. ij. Si penitentiā non egerimus incidemꝰ in manus dei. Audite pctōres miseri indurati incorrigibiles. Heu heu q̄re nō potiꝰ eligitis vosipsos i p̄nti puniri q̄ ꝑ dei iusticiam irremediabilit̄ cruciari? Figura. ij. Regum. xxiiij. Dauid potius elegit triū dieꝝ pestilentiā q̄ inimicoꝝ persecutionem aut

Dominica.iii.post Pasca

famē.vij.annoꝝ. Spūalr dauid cui indi// gnat⁹ erat dñs ꝓpter ꝓpl̄i nūeratione sig̃t pctōrē cui dñs indignaf ꝓpf pctōꝝ mlti// tudinē. Eligat g̃ pestē triū diez.ſ.contri// tionis:ꝯfessiōis:ꝛ satisfactiōis.et nō pse// cutionē inimicoꝝ:necꝫ famē septē ānoꝝ.i. tribulationē ꝛ egestatē totius vite future. Aug.li. de decē chordis. Melior est mo// dica amaritudo in faucib⁹ q̄ eternū tor// mentū in visceribꝫ.

Ecūdus ar. In ꝑceḍ.ꝛc. In h̄ autē dicendū de retributiōe bonoꝝ q̄bus dr dñs. Modicū ꝛ videbitis me. Vñ.j. Pe.v. De⁹ ois gr̃e vocauit nos in eternā gl̄iam suā in chr̃o Jesu modicum passos. Tūc aūt sic dī. Joā.j.ioan.xvj.similes ei erim⁹ qm̄ videbim⁹ eū sicuti ē. Et ex hac visione triplicē hēm⁹ felicitatē ad pns ꝛ ꝛē

Prima delitiose q̄rationis. (plādā.

Secunda gaudiose exaltatiōis.

Tertia copiose possessionis.

Prima ꝛc. qz post modicū laboris multū hēbūt q̄tatiōis. Eccl.lj. Modicū labo// raui ꝛ inueni mihi multā req̄z. Sic g̃ dr Pau. Heb.xiij. Festinē⁹ ingredi i illā req̄// em. Scḍa est ꝛc. qz p⁹ modicū meroꝝ plūmū hēbūt leticie ꝛ exultatiōis.j. Pet.j Exultabitꝫ modicū nūc si oporteat contri// stari. Job.xxxiij. Videbūt facie ei⁹ in iubi lo.et Esa. lxvj. Videbitꝫ ꝛ gaudebit cor vestꝝ. et Joan.xvj. Vos contristabimi: sed tristicia vra ꝓuerť in gaudiū. Tertia est ꝛc. qz p⁹ modicū tribulatiōis ꝛ indigē// tie plurimū hēbūt abūdātie ꝛ copiose pos sessionis. Esa.lx. Tunc videbis ꝛ afflues sez oib⁹ bonis: et mirabiť ꝛc. Ps̄. Credo videre bona dñi in terra vi. Jtē Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. O q̄ desiderāda est hec visio dī ꝛ q̄ timēdū est ipa ꝓuari. Exē plū q̄re in scḍo aduentuali feria.iij.post q̄r tam dñicam.

Tertiꝰ ar. Aug. qm̄ excellētissimū p// miū reportāt iusti ꝑ modico labore. Notāte qm̄ lex dr. Bñ mer̄ētib⁹ ꝓtutum ꝑmia tribui cōuenit. C. de statuis ꝛ ima. l. et ꝓtutum ꝑmia. Sed audite qd̄ dī.lxj. dī. Miramur.in fine. Honores mōi si si// ne merito laboris nō cōsequiť aliq̄s: mul to fortiꝰ nec honores celestiū dignitatum. Nō sit g̃ nob⁹ duꝝ ꝑ vita etna modico tpe laborare Nā si rex cuipiam diceret Serui mihi hodie fideliꝰ ꝛ p totū vite residuū re// q̄em hēbis ꝛ honores plūmos. Credo q̄ ille libētissime regi ꝓuiret ꝛc. Expone ꝛc: notādo illud.j. Cor.iij. Unuſq̄sq̄ ꝓpriā mercedē accipiet ꝑm suū laborē.

Sermo quintus

Odicū et iā

n ꝛc. Oēs honorate.j.pe.ij. Sic agere debem⁹ si volum⁹ vide// re deū cui⁹ imago est in oib⁹. Jtaq̄ oēs debem⁹ honorare triplici rōne

Primo rōne creatiōis ꝓpf dīne imagis

Scḍo rōne recreatiōis (dignitatē. ꝓpf gr̃e baptismalf nobilitatem.

Tertio ratiōe sperande beatificatiōis ꝓpter illius eterne glorie sublimitatem

De his trib⁹ sup illud Ps̄. Signatū est sup nos lumē vult⁹ tui dñe: Glosa distin// guit triplicē imaginē.ſ.imaginē generose creationis. gratiose recreatiōis. et gl̄iose assimilatiōis. Prima est in oib⁹. Scḍa in iustis tm̄. Tertia dūtaxat in bris.

Modicum ꝛc.

Prim⁹ arti. An possit hō videre deū ꝑ essentiā? Q⁹ nō. Chrys. exponēs il lud qđ dr Jo.j. Deū nemo vidit vnq̄.sic dr. Jpm qđ est de⁹ nō solū ꝓphete: sed nec angeli viderūt necꝫ archāgeli: qđ em̄ cre// abilis est nature/ qualiter videre poterit quod increabile est? Sed contra.j. Cor. xiij. Videm⁹ nūc p speculū ꝛ in enig. tunc aūt facie ad faciē. Et.j. Jo.iij. Videbim⁹ eū sicuti est. Rñ.tho.in ꝑma ꝑte.q.xij. sic dī. q̄ homī ineſt naturale desiderū cog noscēdi cām cū intuek effectū. ꝛ ex h̄ admi ratiō in hoib⁹ ꝙsurgit. Si igiť intellectus rōnalis creature nō posset ad ꝑmā causaz rez ꝑtingere/ remaneret inane desideriuz nature: qđ ē incōueniēs. Jō ꝙcedēdū ē q̄ intellect⁹ creat⁹ pōt deū videre. Qđ aūt dr Chrys. itelligendū est de visiōe cōprehen siua. Hec tho. Pro fundō. Q⁹ hō divina cognoscere possit/ videnť etiā sentire poete ꝛ phi. Ovi.j. meta. Pronaq̄ cū spectet ani// malia cetera terrā. Os homi sublime de// dit: celūq̄ videre Jussit: ꝛ erectos ad side ra tollere vult⁹. et Arist. x. eth. Ō simoni// dē dr: q⁹ hō se dz trahere ad divina q̄ntū pt. Sed q̄ hō possit deuz videre/ nō tradunt

phīnecꝫ poete. Hoc ergo q̄rit An sez possit ꝛc. Dic rñ. vt s. Et tandez dicas. Cū ḡ bti sint in vltima sui p̄fectiõe: nõ dubium q̄n deũ videãt. Ex q̄ resolutõe ꝯclude q̄ ad hoc instãtissime debem⁹ eniti vt digni efficiamur visiõe dei. Als em̄ inania erũt oia nr̃a desideria. Sed q̄rit quõ ad h̄ disponi poterim⁹. Audi Esa. lx. Tunc videbis z afflues z mirabit z dilatabit cor tuum q̄n cõuersa fuerit ad te mlt̄itudo marꝫ fortitudo gẽtiũ venerit tibi: inundatio camelorꝫ operiet te/ dromedariꝫ madiã z effa. Vbi notãde sũt tres ꝯditiones dispositiue ad videndũ deũ. Prima est pnie amaritudo: iõ dr. q̄n ꝯuersa fuerit ad te mlt̄itudo marꝫ. i. amaritudis. Scõa est ꝯstantie fortitudo. s. in aduersis tolerãdis: z i insidijs tentationũ expugnãdis. ideo dr: fortitudo gentiũ venerit tibi. Tertia est discretionis ꝯsilig̃tie, pmptitudo. s. in bonis exeq̄ndis. iõ dr. inundatio camelorꝫ operiet te: dro. madiã z effa. Ille em̄ sunt animalia velocissima: camelus. s. z dromedarij. Et nota q̄ madian interp̄tat ꝯdictio. et effa mẽsura. p q̄ significat q̄ diligentia boni operis debet esse ꝯtradictiua acidie z cũ mẽsura discretionis z prudentie. Pro p̄mo Hieremi. ij. Scito z vide q̄ malũ z amarũ est reliq̄sse te dñm deũ tuum. Pro scõo Tob. v. Fortitudo esto. Pro tertio illud. ij. Cor. ix. Nõ ex tristicia aut necessitate. hilarẽ enim datorẽ diligit deus. Figura Moyses p̄ussꝫ apparet sibi de⁹ i mõte z cũ eo loq̄rez: trãsijt mare: dimicauit ꝯ amalech: z diligẽter ascẽdit in montẽ: vt patz Exo. xiij. z. xvij z. xix. Expone z applica sm supdicta. Et nota q̄ moyses interp̄tat assumpt⁹ ex aq̄s Et sciat quelibet auersuz ab aq̄s voluptatũ: quẽ optz trãsire mare pnie: bellare ꝯ tẽtationes: z in montẽ celestẽ p̄ desiderijs ascẽdere. et sic disponit ad videndũ deum: q̄m ex talib⁹ efficit cor mũdum q̄ videt deus. Dar. v. Bti mũdo corde: q̄m ipi deũ vi. S. Eccl⁹ ar. In p̄ceõ. z. Hũc ò tertio q̄ est veritas infinibilis durationis. q̄ vt dr. Matt. xxv. Ibũt hi in supplicium eternũ. iusti aũt in vitã eternam. In h̄ aũt simone dicemus breuiter de duratõe infinibili punitionis reprobor. Nam sicut ò Grego. in moz. Ibi mors sp viuit: z finis sp incipit: z defect⁹ deficere nescit. Vbi ad pñs tria sunt consideranda: videlicet

Continuitas sine interruptione

Acerbitas sine alleuiatione

Intermiabilitas cũ oimoda desperatiõe.

Primo igit ꝛc. Vlñ Apoc. xiij. Nõ hẽbũt requez die ac nocte q̄ ado. be. z ima. ei⁹. Et Judic. xx. Nõ erat morientiũ reques. Magna q̄ppe est aggrauatio doloris/ ꝯtinuatio passiois. Scõm est acerbitas sine diminutione aut alleuiatione: q̄m in inferno nulla est redẽptio. Est tñ intelligẽdũ sm Sco. in. iiij. di. xx. q̄ nõ est incõuenies penam debitã veniali hze terminũ in iferno. qz etiã vere penites p̄mo z p̄tem pnie imposite explẽs z añ totã expletã recidiuãs in mortale: et sic decedẽs: p parte pnie restat dua soluet penã in inferno/ z nõ nisi tpalẽ. q̄a tã cõmutabilũ est debitũ pene et̃ne i debitũ pene tpalis. Sed loq̄ndo de pena inflicta, p illis penis, p q̄b⁹ alioꝫ damnat⁹: nulla erit diminutio: nulla erit alleuiatio: Nulla solatij interpositio. Ezech. vij. Angustia supueniẽte req̄rẽt pacẽ z nõ erit. Cõturbatio veniet sup ꝯturbationẽ. Quid ḡ dicere põt aia dãnata: Certe illõ Thren. j. Posuit me desolatã. tota die merore ꝯfectam. Heu dolor: oh pena: vach desolatio plena oi tormẽto. Sup hec hõ corde memento. nec em̄ vn⁹ alium poterit cõsolari. nec vn⁹ cõpatiet alij. Nec etiã bti cõpatiẽt miserijs damnatorꝫ. Sed sicut ò̃t Ps. Letabit iust⁹ cũ viderit vindictã. Tertiuz est interminabilitas cũ oimoda desperatiõe. Prouer. j. Horruo hoie impio/ nulla erit vlera spes. Intelligite hec q̄ obliuiscimini deũ. auari: superbi ꝛc. Dicat ḡ vnusquisq̄ eoꝝ illõ Hiere. xv. Quare fact⁹ est dolor me⁹ ppetu⁹ z plaga mea desperabil̃. O stulti serij petitores attẽderẽt q̄nt⁹ sit horror infernalis pene: certe nõ timerẽt penas tpales nec differrent agere pniam. Bern̄. in epla Vigilias times z ieiunia: manuũq̄ labores: sed hec leuia sũt/ flãmas ppetuas meditãti. Exemplũ narrat Gre. li. iiij. dialo. de q̄dã Petro facto heremita q̄ antecꝫ heremum peteret/ infirmitate grauatus: defunct⁹ est. sed p̄tin⁹ vite restitutus: inferni supplicia innũera z flãmarũ loca se vidisse testabat: z q̄sdã potẽtes hui⁹ seculi ibi suspensos vidisse: vbi cum a demonib⁹ mergerẽt; phibuit angelus dicẽs. Regredere

ad corpus/ꝛ q̃liter sit viuendum attende Qui ad vitam rediẽs: carnẽ suã vigiliȷs ꝛ ieiunȷs adeo affligebat: vt etsi lingua taceret q̃ viderat ꝛ timebat: cõuersatio loq̃ret. Propt̃ea ait Greg. Scti tpalem penã lucꝝ putãt. quia ꝑ hanc euadere eternã nõ formidant.

Tertiꝰ ar. Aud. ꝛc. Nolite g̃ negligere. Dicit em̃.l. Dissoluta negligẽtia ꝓpe dolũ ẽ.ff.mãdati.l. Si fideiussor. Et nõ solũ dolus: sed etiã negligẽtia iputat: vt patet extra de ꝯstitutõibꝫ. Si aũt Pone casũ de ꝓditore cui rex benignꝰ mandauit: veni ad me/ indulgẽtiã cito ꝑceptur. Si autez differas/ incarcerabo te ꝛc. Ille negligit: iõ horrẽde incarcerat ẽ. Expone notãdo illd Ecci. v. Ne tardes ꝯuerti ad dñm: ꝛ ne differas de die in die.

Sermo sextus

Modicũ et iã ꝛc. Fraternitatẽ diligite.j. Joan. ij. hoc est necessariũ si volumꝰ videre deũ. Ad hãc ãt dilectionẽ nos hortat natura: scp̃tura: ꝛ gratia. De p̃mo Ecci. xiij. Oẽ anial diligit sibi sile. De secũdo Joã. xv. Hoc ẽ p̃ceptũ meũ vt diligatꝫ inuicẽ. De tertio. Aug. li. de doctria chr̃i. Oẽs q̃dẽ frẽs ꝑm ꝙ hoies sumꝰ: sed mlto magꝫ ꝑm ꝙ chr̃iani. Modicũ ꝛc.

Primꝰ articulus. An in visiõe diuine essentie ꝯsistat btitudo: Q̃ nõ. qꝛ dt Diony.j.ca. mystice theol. Per illud qd est sup̃mũ intellectꝰ hõ dõ ꝯiũgit sic oino ignoto. Cõtra. Aug. Visio est tota merces. Rñ. tho j.ij.q.iiij. ꝙ vltia btitudo nõ põt esse nisi i visione diuine essentie. q̃a nunq̃ põt q̃etari desideriuz naturale hois cog̃scẽtꝫ q̃usq̃ ꝑueniat ad cog̃scẽdũ essentia cause. Btitudo aũt est bonuz appetitꝰ humani totalr q̃etariuũ. Vide dñica. lxx. sermone. v.

Secũdus ar. In p̃ced. ꝛc. Nũc aũt dicendũ de duratiõe infinibilis remũeratiõis btõꝝ. Gal. vj. Qui semiat in spũ: de spũ metet vitã eternã: q̃.s. in ip̃a visiõe cõsistit. Jo. xvij Hec est vita et̃na vt cognoscãt te solũ veꝝ deũ ꝛ quẽ misisti iesum chr̃m. In hac aũt visione q̃ vita eterna est gaudiũ est inextimabile ꝛ sũme desiderabile. qꝛ vicz illud est gaudiũ purissimũ sine doloris admixtione. Gaudiũ securissimũ sine timoris ꝑturbatiõe. Gaudiũ plenissimũ sine diminutiõe. Primo igit ꝛc. Esa.lj. Gaudiũ ꝛ leticiã obtinebunt ꝛ fugiet dolor ꝛ gemitꝰ. Nam ꝛ Apoca. xxj. Absterget deꝰ oẽm lachrymã ab ocul eorũ: ꝛ mors vltra nõ erit neq̃ luctꝰ neq̃ clamor neq̃ dolor erit vltra que p̃ma abierũt. Bern. Absterget deꝰ lachrymã compunctiõis: qꝛ ibi nõ erit culpa. lachrymã compassionis: qꝛ ibi nulla miseria. lachrymaz deuotiõis: qꝛ ibi nõ erit vado ꝛ venio ad nos. Et tale ẽ vite p̃ñtꝫ gaudiũ ꝯmo dicit Prouer. xiiij. Risus dolore miscebit. Et Boe. li. de ꝯsol. Quantũ multꝫ amaritudinibꝫ hũane felicitatꝫ dulcedo resp̃sa est

Scdo gaudiũ illud est securissimũ. Joan. xvj. Gaudiũ vestꝝ nemo tollet a vob. Et Aug. in solilo. Ibi gaudiũ nunq̃ decrescit. Nõ tale est gaudiũ mũdi: de quo Prouer. xiiij. Extrema gaudij luctꝰ occupat. Ideo Aug. i solilo. Vita mea vita caduca: vita fallax ꝛ vmbratica: plena laq̃is multꝫ. Nũc gaudeo: sepe tristor: nũc vigilo: iã infirmor: nũc viuo: sp̃ morior: nũc felix appeo: sepe miser: nũc rideo: iam fleo. Sicq̃ om̃ia mutabilitati subiacent vt nil vna hora in vno statu ꝑmaneat. Hinc timor: hinc tremor: hinc fames: hinc sitis: hinc calor: hinc frigꝰ: hinc lãguor: inde dolor exuberat. Tertio illud gaudiuz est plenissimũ. qꝛ.s. de bono ifinito. Jõ saluator dicebat discipulis Joan. xvj. Petite ꝛ accipietꝫ vt gaudiũ vr̃m sit plenũ. Sic est gaudiũ illud vt ip̃a ciuitas celestꝫ dicatur tota exultatio: ꝛ ꝓpl's eiꝰ gaudiũ Esa. lxv. Ecce creo hierusalẽ exultatiõez ꝛ ꝓplm eiꝰ gaudiũ. Exẽplum de lamia ferri in medio fornacꝫ ardẽtissime posita ꝙ sic tota penetrat ab igne ꝙ nõ tm̃ dr ignita/ sed ignis: lꝫ nõ app̃hẽdat totũ ardorez fornacꝫ. Sic et q̃libet aia btã adeo replet gaudio ꝙ nõ tm̃ dr gaudiosa: sꝫ gaudiũ. Qd etiã dsigt dñs d. Mat. xxv. Intra i gaudiũ dñi tui. q.d. Nõ in te intrabit gaudiũ: qꝛ nõ posses illd comp̃hẽdere: sꝫ intrabis i gaudiũ sicut in abyssum incomprehẽsibilẽ. Ansel. Gaudiũ erit intꝰ ꝛ extra: gaudiũ sursũ atq̃ deorsuz: gaudiũ circũcirca ꝛ vbiq̃ gau

diū plenū. Exemplū tale legit̄ de gaudio celi. Deuot⁹ q̄dam religiosus a deo petiuit vt sibi reuelaret aliquā dulcedinē celestis gaudij. Una g̃ dieꝝ cū esset in orōne audiuit auiculā ꝓpe se dulcit̄ cātantē. Qui se erigēs ab orōne/voluit ap̄p̄hēdere auiculā: q̄ volauit añ eū vsq̄ ad siluā que ꝓpe monasteriū erat: ⁊ sedit sup̄ vnā arborem. Stās g̃ sub arbore audiuit cantū auicle: ⁊ postmodū auicula euolauit. Regressus igit̄ ad monasteriū/existimabat se vix vnā aut duas horas sub arbore stetisse. Ueniens iuenit portā monasterij mutatā: ⁊ aliam portam inuenit ex alio latere: pulsauit. Frater portari⁹ q̄siuit vñ veniret ⁊ q̄s eēt et q̄d q̄reret. Rñdit. Ego iā nup̄ de monasterio exiui ⁊ iā reuertor ⁊ video monasteriū mutatū. Nūciauit portari⁹ abbati. Ueniēs abbas: q̄siuit q̄s esset ⁊ vñ veniret. Rñdit. Frater sum hui⁹ monasterij: ⁊ nouiter exiui ad siluā ⁊ reuersus neminē nosco: ⁊ nemo me nouit. Tūc abbas ⁊ seniores monasterij q̄sierūt ab eo nomē abbatis q̄ p̄erat monasterio illo tp̄e q̄ exiuit. Et q̄rētes in chronicꝫ: inuenerūt eū defuisse a monasterio. cccxl. ānis. Hoc magnū fuit q̄ꝛ p̄ totū illud tp̄s p̄ dulcedine cant⁹ vni⁹ angeli nec sensit frig⁹ nec calorem nec esuriuit nec sitiuit. Quid tūc erit q̄ñ celuꝫ intrabim⁹ et nouē choros angeloꝝ cātare audiem⁹? Sꝫ notate q̄d d̄t Ber̄. Qui carnalibꝫ delitijs pascit̄: et̄nis delitijs indignus habetur

Tertiꝰ ar. Aud̄. ⁊c̄. q̄ꝛ modicū ē tp̄s merēdi: sꝫ merces et̄na. Pēsate g̃ q̄nta est adhibēda diligētia. Lex d̄t. ff. d̄ pactis. l. sūma. Quilibet dꝫ ꝓ suis negocijs vigilare. Et. xxj. q. j. Relatio. et de cō. di. iiij. Ne q̄d absit. Acceleratio cōmendabil̄ est in lucri aiaꝝ ꝓmotōe. Attēdite: si esset nūdina p̄ horā tm̄ durās in q̄ bñ mercādo possetꝫ facile lucrari cētūmille aureos: nōne festinaretꝫ durāte nūdina? Credo q̄ sic Expone ⁊ applica notando illud Gal̄. vj. Bonū g̃ faciētes nō deficiam⁹ aliq̄ñ. tp̄e em̄ suo metem⁹ nō deficiētes.

Sermo septimus

Modicū et iā ⁊c̄. Deū timete. j. Pet̄. ij. Hoc necessariū est si volum⁹ deū videre. Ad timendū aūt deū maxie nos īducere dꝫ consideratio dīni iudicij. Apoc̄. xiiij. Timete deū q̄ꝛ venit hora iudicij ei⁹. Et h̄ p̄cipue ꝓpt̄ tria. Tū ꝓpt̄ potētiā iudicꝫ īuincibilē. Tū ꝓpt̄ sapiam ei⁹ īfallibilē. Tū ꝓpt̄ iusticiā ei⁹ īflexibilē. De p̄mo Mat. x. Deū timete q̄ p̄t aīam ⁊ corp⁹ p̄. in ge. De scd̄o Heb. iiij. Oīa nuda ⁊ ap̄ta sunt ocul̄ eius De tertio Ps̄. Just⁹ dñs ⁊ iusticias dilexit. Modicum ⁊c̄.

Primꝰ art̄. An videntiū deū vn⁹ alio p̄fecti⁹ videat? Uide s̄. dñica ī albis ser. vij. Sed ꝓ fūdamēto sic poterꝫ dicere. Certū est q̄ q̄ pl⁹ laborauerit ⁊ floruerit in bonis op̄ibꝫ: pl⁹ mercedis accipiet. iuxta illd̄ Ouid̄. li. fastoꝝ. Si bñ floruerint segetes tūc area diues. Si bñ floruerit vinea diues erit. Ad q̄d etiā p̄tinet q̄d dicit Arist. v. Et h̄. q̄ iusticie distributiue mediū est s̄m ꝓportionalitatē quādā s̄m q̄ā reddēda est merces s̄m dignitatē operꝫ et operātꝫ. Cetera vbi s̄.

Secūdus ar. In hoc ser. iuxta textuꝫ euāgelicū ꝯtēplāda sūt tria mysteria q̄ꝝ ꝯsideratio dispositiua ē ad vided̄ deū

Primū est. subtractio delectabilis pre-
Secundū est perpessio lauda- (sentie.
bilis tristicie.

Tertiū est ꝯclusio desiderabil̄ leticie.

Primū igit̄ ⁊c̄. Cum d̄t dñs. Modicū ⁊ nō videbitꝫ me: ⁊ iteꝝ mo. ⁊ vi. me. Hoc ad lr̄aꝫ īpletū ē ī passiōe dñi ⁊ resurrectōe Spūal̄r āt īplet̄ ī nob̄ cum freq̄nt̄ ī orōne dñs se sb̄trahit ab amico: sꝫ ñ ab amicicia Et h̄ triplici rōne. Pria ē rō ꝓfūdioris hūiliatōis: vt p̄ h̄ vicꝫ excludat̄ p̄sūptio ⁊ nimia securitas: q̄m vt ait Hiero. Seueritas parit negligētiā: negligētia ꝑo īobediētiā. vñ Ecc̄i. xxvij. Si ī tiore dñi te ñ tenuerꝫ: cito subuertet̄ dom⁹ t. Per talem ēt dīne ꝯsolatōis subtractōeꝫ r̄ cog̃scit hō suā īp̄fectōeꝫ: vt cū q̄s fortē hꝫ adiutorē in op̄e suo: illo subtracto/statī cog̃scit īfirmitatē suā. ps̄. Ego dixi ī abūdatia m. ñ mouebor ī et̄: dñe ī volū. t p̄sti. d̄cori m. ꝑtu. Sed vt me mihi ostenderes/auertisti faciē tuā a me ⁊ fact⁹ sum ꝯturbat⁹. Bern̄. Mag̃ p̄fectio ē sue īp̄fectiōis recognitio. Scd̄a ē rō amarioris cōpūctiōis. Per h̄ em̄ inducit̄ hō ad pleniorē sue conscientie

discussionē. Hiere.xij. Leua oculos tuos in directū ꝛ vide vbi nūc pstrata sis et ad fletum amarioꝛē ps. Fuerūt mihi lachꝛymē mee panes die ac nocte dum dꝛ mihi q̄ tidie vbi est deꝰ tuus. Et ex hō hō magꝫ timet ppetuā a deo sepationē. Tertia est rō feruentioris affectiōis vt. ſ. ardentiꝰ oꝛet ꝛ q̄rat deū. Greg. Sctā desideria dilatione crescūt Exemplū i chananea Mat. xv. Et cū inuenerit cautiꝰ custodiat. Can. iij. Tenui eū nec dimittam. Scōm est ppessio laudabil' tristicie. q̄ cū q̄rerent discipuli inter se. Quid est hoc q̄ dicit nob' vos q̄ dixi vobis Modicū ꝛc. Amen amen dico vob' q̄ plorabitꝫ ꝛ flebitꝫ vos: mūdus aūt gaudebit. i. mūdi amatoꝛes. vos vo ꝛ tristabimini. ſ. de passiōe mea. Notādū aūt q̄ sic dic apl's. ij. Coꝛ. vij. Duplex ē tristicia. Una fm deū/alia fm seculū. Hec scda aliq̄n p̄uenit ex tumoꝛe supbie q̄n sꝫ q̄ appetūt adipisci nō possūt. Exēplū. ij. Mach. vj Antiochus incidit i languoꝛē pre tristicia q̄ nō factū est sic cogitabat. Aliq̄n ex liuoꝛe iuidie sic in cain Gen. iiij. Aliq̄n ex aꝛdoꝛe auaricie Eccs. v. Quid pdest auaro q̄ laboꝛauerit i ventū Cūctꝫ diebꝰ comedit i tenebꝫ ꝛ i curꝫ mlt' ꝫ i erūna atq̄ tristicia: De hmōi tristicijs dꝛ apl's. ij. Coꝛ. vij. Secūd tristicia moꝛtē opaꝝ Tristicia aūt fm deū q̄ laudabil' est mltiplex est vicꝫ tristicia cōpunctiōis. ij. Coꝛ. vij. Contristati estꝫ ad pniaꝫ. Itē tristicia cōpassiōis Ro. ix. Tristicia mihi magna ē ꝛ doloꝛ ꝛtinuꝰ coꝛdi meo. Optabā em ipe anathema esse a chꝛo p fratribꝰ meis. i. optabā a chꝛo separari ad tps ne ipi eternal'r separarentur. Itē est tristicia deuote zelatiōis cū q̄s vicꝫ tristaꝝ dꝛ diuia ihonoꝛatōe. Sic tristatꝰ est esdras cū sibi nūciatū fuisset filios isrl'ꝫ legē dei accepisse vxoꝛes alienigenas. vt hꝫ Esdre. ix. Sic etiaꝫ tristati sunt discipuli dñi videtes eū mlt' dehonoꝛari i passione sua. Tertiū ē ꝛclusio desiderabil' letitie: cū dꝛ dñs. sꝫ tristicia vꝛa vertet i gaudiū. Hoc in apl's factū est in die resurrectiōis. Ponit aūt dñs silitudinē de mulie re pturiente. ꝛ deinde applicat di. Et vos nunc q̄dem tristiciā habetꝫ. ſ. tpe passiōis mee ꝛc. Itex aūt videbo vos. ſ. post resurrectionē. Qꝛ et plenꝰ impletū ē in glia celestī vbi gaudiū est inextimabile ꝛ iternabile. Exemplū de dulcedie huiꝰ gaudij legit' in li. dꝛ apibꝰ. q̄ canonicꝰ q̄dā regularꝫ deuotꝰ cū grauiter affligeret a suis platis: ꝛ tñ in oibꝰ obsequiosus esset: volebat vincere i bono malū ſꝫ nō poterat. Vespe igit' q̄dam ꝓpter id qꝛ patiebat tribulatꝰ lachꝛymas amarissimas fudit decanus sctos martyres mauricium ꝛ socios eiꝰ q̄ꝛ festum instabat vt eoꝛ pciꝰ ꝛsolationē mereret. Nec moꝛa cū cubiculū itrasset ꝛ leuiter obdoꝛmisset: audiunt chꝛos angeloꝛū cantantiū in sublimi Gaudent in celestibus sctoꝛ q̄ chꝛi vestigia sūt secuti ꝛ q̄ꝛ p eius amoꝛe sanguinē suū fuderūt. ioīa cū chꝛo regnant in eternū Dixit aūt postea q̄ cantꝰ ille tante dulcedinis extitit q̄ nisi deꝰ eum ad vitā aliter ordinasset: fere animā eiꝰ de coꝛe rapuisset. Et cū tūc ḡui esset detentus infirmitate: in sola delectatiōe illiꝰ cantus tā spūs q̄ꝫ coꝛpe sic integre sospitatꝰ est vt vix eum postea vlla pturbatio q̄ntūcūq̄ magna ledere potuerit. Quāta ḡ est illa celestis beatoꝛ ꝛsolatio vbi sic dꝛ Esa. lj. Letitia sempiterna sup capita eoꝛ. et. j. Pe. j. Exultabitis letitia inenarrabili.

Tertius ar. Audistꝫ ꝛc. Notate itaq̄ ꝓcipue verbū illud dñi. Tristicia vestra vertet i gaudiū. Qui vult ḡ gaudium illud celoꝛ adq̄rere nō timeat tristicias et dolores huiꝰ vite Dicūt em iura. Qui domū vel possessionē adq̄rit: debita ꝛ onera eius ꝛsoluere debet. ff. dꝛ ꝛtraben. empti. vel vendi. l. Alienatio. et extra de decimis Cū nō sit. Et nota q̄ gaudio celesti annexū ē onus tpalis tristicie. Juxta illd Act. xiiij. Per mltas tribulatiōes oportet nos intꝛare in reg. celoꝛ. Notate/si cui pmitteret ab aliq̄ veraci ꝛ potente q̄ oēs lapides q̄s ad eū afferret ꝓteret in auꝛ: vtiq̄ hinc inde cū gaudio ꝛgregaret lapides plures ꝛ maioꝛes q̄s posset. Spūaliter ab eo qui veritas est ꝛ potens sup oīa pmittit' q̄ tristicia vestra vertet in gaudiū. Jō libenter sustinere debem' oēs tristicias huiꝰ mūdi dūmodo nō sint viciose. Vñ ꝛ ipe dominus Matt. v. Bti q̄ lugent.

Dñica. iiij. post pasca
Sermo. j.

Cum venerit paclet⁹ ille arguet mūdū de pctō ⁊ de iusticia ⁊ de iudicio. Joā.xvj. Oē datū optimū ⁊ oē donū pfectū desursum est descēdens a pr̄e luminū apd̄ quē nō est trāsmutatio neq; vicissitudinis obūbratio. Jac.j. Ibi p datū optimū ⁊ p donū pfectū intelligunt dona spiritussctī. Heb. vl. Optimū est gr̄a stabilire cor. Et Deut. xxxij. Dei pfecta st̄ opa. Qd̄ pcipue verū est de opibus gr̄e ⁊ gl̄ie. In supradict; aūt ꝟbis brūs iacob⁹ Primo excludit hūanā presumptionē. qr nihil boni pōt hō hr̄e a se. Scd̄o inducit ad deuotā postulationē ⁊ gr̄arū actionez. qr siq̄d possit hr̄i gr̄e aut gl̄ie/petendū est a deo ⁊ sibi regratiandū. Tertio innuit pie ꝯfidētie rōnem: cū d̄t. apud quē nō est trāsmutatio ⁊c. Ideo spare debem⁹ q̄ ita nob̄ velit largiri dona gr̄e sic̄ ⁊ his q̄ añ nos fuerunt. De p̄mo.j. Cor.iiij. Quid hēs qd̄ nō accepisti. De scd̄o Jaco.j. Siq̄s indiget sapia postulet a deo. De tertio ibidez. Dat oib⁹ affluenter. ¶ Cū venerit ⁊c.

Prim⁹ articulus An oē pctm̄ pcedat ex tētatiōe maligni spūs? Vide in p̄mo aduentuali feria.iiij. post primaz dominicā aduentus.

Secūdus ar. In ꝟbis themat; tangit q̄ spūssctūs veniēs arguet de tribus. vicz

De pcti offensione.
De iusticie corruptione
De iudicij abusione.

Primo arguet de pctō inq̄ntū oñdit peccatū esse detestabile qr dei iniuriatiuū. q̄a diaboli letificatiuū. qr homi valde nociuū Oñdit aūt spūssctūs pctm̄ esse dei iniuriatiuū autoritatib⁹: signis: ⁊ rōnib⁹. In h̄ aūt ser. dicem⁹ quō spūssctūs autoritates oñdit pctm̄ eē iniuriatiuū d̄i. Sūt ei autoritates ille a spūsctō: neq; ꝟe capi pñt sine spūsctō. Circa h̄ aūt tria sunt ꝯsiderāda

Primū est peccati detestatio
Scd̄m est pctōris redargutio.
Tertiū est redargutiōis ratio.

Primū ⁊c. Per tales. s. autoritates Sap. xiiij. Odio ē deo ipi⁹ ⁊ ipietas ei⁹. ⁊ Ecc̄i xij. Altissim⁹ odio hz pctōres. Et p̄s. Odisti oēs q̄ opant̄ iniq̄tatez. Jō d̄t Aug. xij. de ci. dei. Dicunt̄ in scp̄turz d̄i inimici oēs q̄ ei⁹ impio aduersant̄ nō natura sed vicio. Q; si q̄rz q̄ntū d̄o displicet pctm̄: certe tātū q̄ntū bon⁹ est. infinite aūt bon⁹ est: ido infinite detestat̄ pctm̄. Idcirco nō est creatura q̄ sufficiēter ⁊ oino valeat explicare q̄ntū deo displicet pctm̄. Multū g̃ debē⁹ abomiari pctm̄ si deū diligim⁹. Ps. Qui diligitz dñm/ odite malū. Multū g̃ timēdū est ne ꝓpt̄ pctā inimici dei sim⁹. nec dei solū: imo toti⁹ curie celestz. Vñ angeli bti dicunt̄ tristari de pctō hois: nō q̄dē (vt d̄t Petr⁹ aureoli in.ij. di.xj.) accipiēdo tristiciā p passiōe causata in volūtate q̄ formaliter est afflictio q̄dā. sed accipiēdo tristiciam aut dolorē p q̄dā intēso nolle: q̄ nollēt pctm̄ cōmitti. Dicunt̄ etiā tristari ꝓpt̄ p̄uationē gaudij. vñ Aug. li. solilo. Quotiēs bñ agim⁹ gaudēt angeli ⁊ tristantur demones. q̄tiēs ꝟo a bono deuiam⁹/ diabolū letificam⁹/ ⁊ angelū suo gaudio defraudam⁹. O q̄ fetidus q̄ abominabil̄ est pctōr corā deo ⁊ angel̄. Ansel. Tolerabili⁹ feret canis putridus corā hoib⁹ q̄ anīa peccatrix corā deo ⁊ angel̄ ei⁹. Notate q̄ntū timeret aliq̄s si cert⁹ esset odiū regis et toti⁹ curie sue incurrisse. sp̄ pauid⁹ cogitaret d. O q̄d ꝯ me est rex factur⁹. Quanto magz tu ifelix aīa ⁊c. ¶ Scd̄m est pctōrz redargutio. qr vicz pctm̄ sit dei iniuriatiuū: Audacter ꝑpetrat Job.xv. Cucurrit aduersus deū erecto collo. et Hiere.ij. Arguet te malicia tua. Itē qr sciēter aliq̄n celat. Osee.xiij. Colligata ē iniq̄tas effraim abscōditū pctm̄ ei⁹. Itē qr freq̄nt̄ excusat. Hiere.ij. Dixisti: absq; pctō suz. Mlti st̄ filij ade q̄ cū folijs ꝟboꝝ opiūt pudibūda sua. Isti sūt ficulnea folijs ꝟboꝝ plena: sz sine fructu. cui maledixit dñs Matth. xxj Ideo d̄t Ps. Nō declines cor meū in verba malicie ad excusandas excusatōnes in pctis. ¶ Tertiū est redargutiōis rō. Vñ d̄t dñs. De pctō q̄dē: qr nō crediderunt in me. Aug. Hoc pctm̄ q̄si solū p̄ ceteris ponit. qr h̄ manēte/cetera detinent̄. ⁊ h̄ discedente/cet̄a dimittunt̄. Idem d̄ ꝟbis dñi. Mlt̄ū interest vtꝝ quisq; credat ip̄m esse chr̄m: ⁊ vtꝝ credat i chr̄m Nā ⁊ demones ꝯfitebāt̄ ip̄m eē chr̄m. Ille ꝟo i chr̄m credit q̄ spat i chr̄m ⁊ q̄ diligit chr̄m. Ois g̃ pctōr defectum hz fidei. Etsi ꝟbis fatet̄ se nosse deū: factz tñ negat: vt hr̄ Tit.j. Osi

attẽderes o pctõr ꝙd facz cum peccas quõ deũ z totã celi curiã offendis: quõ regnuz celoꝝ amittz: z ꝗgrauí piculo tue dãnatiõnis te exponis: forte diceres: agã pniaz. z ego dico: forte etiã i ipo actu peccãdi morierz. Est em̃ hora illa mortz oino incerta. Exẽplũ narrat Petr⁹ damian⁹. Princeps ꝙdã salonitanus cũ ꝙdã die pspexisset de mõte de ꝙ videbat flãmas erumpe: ptin⁹ ait. Proculdubio diues aliquis scelerat⁹ moritur⁹ ẽt in ifernũ descẽsur⁹. Est em̃ tal ꝙsuetudo in ptib⁹ illꝝ vt imineãte mꝝte diuitis reprobi/mõs ille flãmas euomat priceas z sulphureas. Supueniẽte igit ꝓxia nocte: dũ idẽ ꝑnceps cũ meretrice ꝙcubet/ret/expirauit. quẽ illa (vt postea referebat) diuti⁹ ptulit: z vix tãdẽ nõ hoiem sz cadauer a se piecit. Jõ bñ dr Sene. ad Lucil. Jgras ꝙ loco moꝛs te expectat. Tu itaqꝫ illam in oi loco expecta. Qõ nõ põt bñ fie nisi pcã abỹcias.

Tertiꝰ ar. Auõ. z c̃. Forte dicitz: Etsi aliqñ peccam⁹: tñ deũ nõ negamus. Audite qõ hz. xj. q. iij. Extiat. Sicẽ ꝗtiẽs bonũ op⁹ agim⁹: deum ꝙfitemur: sic itaqꝫ ecõtra malũ faciẽdo eũ negam⁹. nã sicẽꝫ relinqm⁹/diabolo adherẽtes. ideo nosmet ipsos inimicos dei facim⁹. Nã vt dr. ff. de inoffi. test. l. liberi. Qui cũ inimicꝫ meis ẽ amic⁹ me⁹ nõ est. An diceretz eũ regz amicũ q regz aduersario seruiẽs regẽ impugt: Certe non. Expone z applica z̃. Jdeo de pcõrib⁹ ꝙqueritur dñs per os Ber. Quid cause est q inimico meo vestrꝺoꝫ poti⁹ vultis seruire ꝗ mihi.

Dñica. iiij. post pascha Sermo. ij.

Qm venerit c̃. Volũtarie genuit nos ꝓbo ritatꝫ vt sim⁹ initiũ aliqd creature ei⁹. Jacob. Jsta generatio spualr fit p spm̃sctm̃. In illr at ꝓbis tria notare dẽm⁹

Prio in deo paternalẽ pietatẽ. ꝺa genu

Scõ liberalẽ benignita/ (it nostem. quia voluntarie.

Tertio spualẽ in nob vtilitatẽ. vt sim⁹ initiũ aliqd creature ei⁹. Gza em̃ spũsscti initiũ ẽ gre ꝗ est pfectio rõnalis creature.

De pmo Esa. lxiij. Tu pr̃ nr̃ es z nos lutũ. De scõo. j. Thes. iiij. Hec ẽ voluntas dĩ sctificatio vra De tertio. j. Jo. iij. Nũc filij dei sum⁹: sed nõdum appuit ꝙd erim⁹: scim⁹ em̃ z̃. Cũ venerit z̃.

Primꝰ arr. An pctm̃ de ꝙ arguit spũs scus sit p se corruptio boni Vide sab bato añ dñica. iiij. aduẽt⁹ in pmo aduẽtuali. sed qõ ibi de chzo: h expone de spũsctõ.

Secũd⁹ ar. In pceõ. z c̃. Hic quõ spũs sctus argues de pctõ: signis oñdit illud eẽ dĩ iniuriatiuũ. z h maxie triplici sig

Primũ est dñicalis passio.

Secundũ finalis psecutio.

Tertiũ tpalis ꝓuocatio.

Primũ z c̃. qz vicz tãacerbã mortẽ sustinuit p pctõ destruẽdo. Esa. liij. Ipe vulneratus ẽ ꝓpr̃ iniqtates nr̃as: attritꝰ ẽ ꝓpr̃ scelera nr̃a: disciplina pacis nr̃e sup eũ. Hoc certe euidẽtissimũ ẽ signũ q deꝰ odit pctm̃ q ꝓpriũ filiuz suũ tãdure morti exposuit p pcti punitiõe. Secundũ signũ est finalis psecutio. qz finaliter z sine fine deꝰ pseq̃t pctm̃/trã terribilẽ i reprobis oñdẽs. Vñ ꝓpter pctm̃ angelos de celo deiecit in ifernũ: nunqꝫ inde liberãdos. Esa. xiiij. Quõ cecidisti lucifer q mane oriebarz z̃. Sic z hoies ipios in ifernũ deijcit i ꝑpetũ cruciãdos: di. eis illõ Mat. xxv. Jte maledicti i ignẽ eternũ. O qꝫdetestãdũ est pctm̃ Tot⁹ suauis ẽ deꝰ cui⁹ etiã ꝓpriũ ẽ miseri: et tñ sic indignat ꝓpter pctm̃. Et reuera si nullũ esset pctm̃: nulla eẽt dãnatio. Tertiũ signũ est tpalis ꝓuocatio. qz. s. ꝓpr̃ peccatũ freqnt̃ ꝓuocat ira dei tpalr i hac vita Thre. iij. Nos iniq egim⁹ z ad iracũdiaz te ꝓuocauim⁹. Exẽpla hẽm⁹ plima. Primũ: ꝓpr̃ pctm̃ carnalis imũdicie adductũ ẽ diluuiũ Gen. vj. z. vij. Jtẽ subuersio sodome z̃. Gen. xix. Jtẽ pcussit dñs herem onã filios iude Gen. xxxviij. Jtẽ suffocati sr̃a dẽon septẽ viri Tob. vj. Scõo ꝓpr̃ pctm̃ oppssiois z imificordie, patz i pmo/genitz egyptioꝝ vna nocte occiꝰ Gen. xij. Et in sumersiõe egyptioꝝ Exo. xiiij. Tertio ꝓuocat ira dei ꝓpr̃ pctm̃ infidelitatz et idolatrie. patz Exo. xxxij. Ceciderũt vno die viginti tria milia. Quarto ꝓpter pctm̃ murmurz z ipatientie Nũe. xj. Ignis deuorauit extremã prẽ castroꝝ. Jtẽ Nume. xvj. Percussi sũt ꝗtuordecim milia hoim et septingẽti. Quinto ꝓpr̃ pctm̃ effrenate cõ

cupiscētie Nūe.xj. Mortui sūt oēs q petie/
rāt carnes. Illi sūt figura eox qbꝫ i fastidi/
um veniūt spūalia. Sexto xpō pcm rebel/
lionis t inobedīē. Leuit.x. de nadab et
abiu filijs aaron q ignē alienū vicz phibi/
tū offerebāt t deuorati sūt ab igne. Hiero.
Ignē alienū accēdit q tpalis cupiditatis
aut corporee voluptatz ignem in sacrificio
nutriēs audet altaribꝫ dñi xpīnq̄re: q nō re
cipiūt accēsionem nisi illi⁹ ignis quē venit
dñs mittere i terrā t voluit vehemēter ac/
cēdi: vt hī Lu.xij. Itē Nūe.xvj. de chore
dathan t abiron et suis cōplicibꝫ rebellan
tibꝫ ꝫ moysen. Septio xpter pcm irreue/
rētie. s. circa diuia. patet ō oza.ij. Reg. vj:
vbi tradūt Hebrei q nocte pcedēti dormie
rat cū vxore sua. Patz etiā. j. Re. vj. Per/
cussit dñs de bethsamitibꝫ: eoq vidissent
arcā dñi: t pcussit de xpl'o. lxx. viros. l. mi/
lia plebis: qz curiose t ꝫ diuinā phibitiōz
(q hī Nūe. iij.) ispexerūt eā. Octauo xpō
pcm superbie. patz. ij. Reg. xxiij. de pestile
tia iflicta dauid xpō suā superbiā: et mortui
sunt a dan vsq̄ bersabee septuagītamilia
virox. Nono xpter pcm blasphemie. iij.
Re. xix. t. ij. Paral'. xxxij. Angel⁹ pcussit
cētūocto gintaq̄nq̄ milia. Decio xpō pec/
catū trāsgressiōis ꝓmissiōis xpie. Act. v.
de anania t saphira repētina morte pem/
ptis. Vide ptractas historias in locz suis.
Et ill' exēplis satz patz quō freqnt xpter
pcā tpal'r puocat ira dei. Jō ōr puerb. x.
Anni impiox breuiabunt.

Tertꝫ arti. Aud. tc. Notate qō iura
dicūt. Pena vnꝰ timor⁹ oz eē alterꝰ
ff. de pe. l capitaliū. §. Famosus. Et. ij. q.
vij. Quapropt. Audite: Si rex iā bis vel
ter trāsiēs ꝓ reformatiōe facienda/ capite
punierit oēs in suis officijs delinqntes et
pꝰ paucos dies ꝓ eadē cā est itex trāsituꝰ
Nōne mltū timere deberēt q sūt in culpa
silēs illis qs ꝑus puniuit? Certe sic. Ex/
pone t applica notādo q xpterea dicebat
Pś. A iudicijs tuis timui.

Sermo tertius

Cūm venerit

tc. Scitis frēs mei dilectissimi:
Sit āt ois bō velox ad audien/
dū: tardus ad loqndū: t tardꝰ ad irā. Ira
ei viri iusticiā dei ñ opat'. Jac. j. Hoc ob/
seruāt qs spūsctūs regit. Ibi āt b. iacob⁹
Primo excitat audiētiū at/ (facit tria
tentionem: cū ōr. Scitis. i. scire debetz.
Scōo ponit reformatōez: cū ōr. sit aūt
Tertio subiūgit informatio/ (ois tc.
nis rōnem: cū ōr. ira em viri tc.
Propter ꝑmū dicebat sapiēs puer. iiij.
Audite filij disciplinā pris. Propt'scōm
Prouer. x. In mltiloq̄o ñ deerit peccatū.
Propter tertiū Greg. Per irā sapientia
amittit. Salutatio. Cū vene. tc.

Primꝰ articulus. An auersio sit ma/
gis de rōne pcti q̄ uersio. Vide in
ꝓmo aduētuali dñica. iiij. sermone ꝑmo.

Secūdus art'. In ꝑceō. tc. Hic dicen
dū quō veniēs. ss. arguit de pcto: ostē
dens ꝓ rōnes Aud esse dei iniuriatiuum.
Et hoc ꝑcipue triplici rōne.
Prima ōr rō iterate crucifixionis.
Scōa ratio ꝓ tarie trāsgressiōis
Tertia rō ingratissime derelictōis.
Pria ōr rō it'ate crucifixiōis. qz vicz q pec
cat mortal'r it'at cāz crucifixiōis chri: t q̄n
tū est i seipo itex eum crucifigit. Heb. vj.
Rursū crucifi. fi. ōi i semetipꝭ: t ostētui. i.
derisiōi hntes. Nota ꝫ quō pctōres sūt ini
mici crucz xpi. Vide s. fer. iij. maiorz hebō
Scōa ē rō ꝓ tie trāsgressiōis. qz. s. ꝓ pcm
trāsgrediūt' hoies ꝑcepta ōi facietes ꝓ le/
gē t honorē dei. Vñ ōr Aug. qō allegat
mgr i. ij. di. xxxvj. Pcm ē dictū vl' factū vl'
cupitū ꝓ legē dei. Si g̃ displicet pri q fi
liꝰ suꝰ ꝑcepta eꝰ recusset: si cuicz hoi mortl'i
i aliq̄ superioritate ꝓstituto graue est sua ꝑce
pta a suis subditz ꝓtēni: qnto magz abo/
minabile ē excelso celox regi q ꝓmicti tre
sez hoies eiꝰ ꝑcepta trāsgrediūt'. O q̄pau
ci sunt mādatox ōi obseruatores: t q̄plimi
trāsgressores. Pś. Oēs declinauerūt simi/
utiles facti sūt tc. Tertia ē rō ingtissime
derelictōis. Quotiescūcz em qs mortaliter
peccat derelinqt ipm deū sūmū bonū q̄ so/
lo aīa repleri pōt ꝑ bono vili t momēta/
neo. Augꝰ. li. de libero arb. Pctm est spre
to bono icōmutabili/ bonis cōmutabilibꝫ
adherere. Sicut em ait Hiero in epla ad
Damasum papā. Sciendū: nō locox spa
cijs: sed affectibꝫ nos esse cum deo: aut ab
eo recedere. O anima qd facis cū peccas:

Dominica.iiii.post pascha

a q̄ recedis:a deo creatore tuo pīssimo pa tre tuo ⁊ redemptore. Imo a salute ⁊ vita tua:⁊ ad feterē pcī curris/ad diabolū inimicū tuū accedis / et inferno appropinq̄s. Deu.xxxij. Deum q̄ te genuit dereliq̄sti: ⁊ oblit⁹ es dñi creatoris tui. Jō bñ dicit Ecci.xlj. Ve vobis impijs q̄ dereliq̄stis legē altissimi ⁊c. Et Esa.j. Ve genti peccatrici pplo graui iniq̄tate semini nequā filijs sceleratis dereliq̄runt deū:blasphemauerunt sctm̄ israel.abalienati sunt retrorsū sup̄ quo pcutiam vos vltra addentes prevaricationē. Exemplū li. Judi. plurib⁹ ca.cū filij isrl̄ addebant nouas p̄uaricationes:eis etiā imittebat dñs nouas tribulationes. Ptz etiā Exo. pluribus locis ⁊ capitulis ō pharaone cū indurabat cor suū domin⁹ ei infligebat plagā nouā. hoc etiam practicare potes p tpe curr̄enti. Cauete g̃ ne relinq̄tis dñm ne etiā ipe derelinq̄t vos Dicite g̃ in cordib⁹ vr̄is illō iosue. xxiiij. Absit a nobis vt relinq̄mus dñm ⁊ seruiamus dijs alienis. Etsi forte iā dereliq̄ritis eū flete di.illud Dañ.ij. Peccauim⁹ iniq̄ egim⁹ recedentes a te.

Tertio⁹ ar. Aud. ⁊c. Cauete g̃ a pctis q̄ sūt p̄hia legib⁹ diuis. Sic em̄ iura ci unt Leges ab oib⁹ sunt seruande. s. subditis. C. de le. Leges. et extra de p̄sti. c. Lanonuz statuta ab oib⁹ custodiant. Aud. si rex aliq̄d mandauerit sub pena capitiz oēs timerent trāsgredi mandatū q̄nto magis timendū est trāsgredi mandata sūmi regis q̄ dicit Leui.xix. Ego dominꝰ leges meas custodite.

Sermo. iiij

Cum venerit

c ⁊c. Abijcientes oēm īmūdiciā ⁊ abundantiā malicie. i mansuetudine suscipite īsitū v̄bū q̄d p̄t saluare animas v. Ja.j. Sic faciūt q̄s regit spūssctūs In illis aūt v̄bis beat⁹ Jaco. ponit tria.

Primo suscipiēs p̄ditionē: cū dr. In mā.

Scōo susceptī v̄bi executionē: cū dicit. Abijcientes oēm ⁊c.

Tertio executiōis p̄clusionē: cū dic. q̄d p̄t saluare aias vr̄as.

De primo ps. Audiūt māsueti ⁊ letent. De scōo Heb.iij. Deponētes oē pond⁹ et circūstās nos pctm̄. De tertio Lu.xj. Beati q̄ audiunt verbū dei ⁊c.

Cum venerit ⁊c.

Prim⁹ ar. An pctm̄ de q̄ arguit spūssctūs dici possit formal'r p̄uatio bonī nature: Vide in primo aduentuali feria. iij. post. iiij. dñicam.

Secund⁹ ar. In p̄ce. ⁊c. Huc dicendū quō spūssctūs arguit ō pctō ondens illō ee diaboli letificatiuū. Vñ ōr Aug⁹. li.iiij.ō ciui. dei. Demones p̄ua docēt:turpib⁹ gaudēt. Ibidē. Hac fallacia demōes miris modis delectant. Gaudēt aūt ōmones ō pctō p̄pter tres rōnes.

Prima ē rō subiectionis

Scōa est rō assimilatiōis

Tertia est rō inhabitatiōis.

Prīa ⁊c. qr vicz p pctm̄ hō subijcit diabolo Jo.viij. Qui facit pctm̄ fu⁹ ē pcti. glo. .i. diaboli. et. j. Pe.ij. A q̄ q̄s superat⁹ ē ⁊ a q̄ fu⁹ ē: faciēs. s. q̄ vult diabol⁹. et Rom.vj Nescitz q̄m cui exhibetz vos famulos ad obediendū: famuli estis ei⁹ cui obedistis. Audite g̃ btm̄ Iacobū di. Ja.iij. Resistite diab. et fugiet a vob. Ō p̄m Rich. in. ij. dis. vj. dz intelligi q̄n vincit diabol⁹ p̄fecta victoria ita q̄ desperet ia vltr⁹ vincere. diabolus ei sup⁹ ē ⁊ horret vinci. Si aūt vincat sed miplene nō p̄pter h̄ recedit sz aliq̄n fort⁹ impugnat Bre. xxiij. moz. Hostis noster adhuc i hac vita nos positos q̄nto magis nos rebellare cōspiciat;tāto magz expugnare contēdit. sz sic dic Aug. li. ō agone xp̄i stiano. Multi dicūt quō possum⁹ vincere diabolū qui nō videm⁹: sz habem⁹ mgr̄m q̄ nob dignat⁹ ē mōstrare quō inuisibiles hostes vincant, de q̄ ōr apl's. Exues se carne p̄cipat⁹ ⁊ p̄tates expoliauit fiducialr̄ triumphās i semetipo. Ibi ei vincūt inimici inuisibiles voi vicim⁹ rex tpaliū cupiditates Q̄n ei dictū ē diabolo Terrā māducabis dictū ē pctōi Terra es ⁊ i ter. ibis. Data est g̃ i cibū fpenti terra. Ne sim⁹ g̃ terra illi nolum⁹ māducari a fpente. Sic ei q̄ māducam⁹ i corp⁹ nr̄m q̄ cit tm⁹ vt ipe cibus corp⁹ h̄ efficiat q̄ sum⁹: sic mal' moribꝰ h̄ q̄sq̄z efficit q̄ diabolo ē filius ei⁹ ⁊ subijcit ei. Quisq̄s igit timet illū sgnē q̄ par⁹ ē diabolo ⁊ angel'is⁹ vet opera triūphare ō illo i semetipo Eos ei q̄ fortis nos impugnat:

intus vincim⁹ vincēdo ꝯcupiscētias ꝑ q̄s nob̄ dñant̄. Hec ille. O igit̄ pctōr ꝑue dia boli q̄ i tua ꝯfusiōe delectar; ⁊ diabolo dño tuo materiā vani gaudij tribuis recogno//sce miseriā stat⁹ tui. ¶ Scd̄a ē rō assimila tionis q̄ pctm̄ assimilat hoiem diabolo. Nulla em̄ est turpitudo i diabolo nisi per pctm̄. Sic ⁊ aia ꝑ pctm̄ fit turpis ⁊ defor//mis vt diabol⁹. Vide ḡ q̄ntā iiuriā deo fa cis ꝑ pctm̄ dū de aia imagine dei fac; ima ginē diaboli. ¶ Figura.j. Mach̄.j. Edifi cauit antiochus abominādū idolū sup al//tare Pctm̄ certe idolū ē diaboli/idolū abo minatiōis. Eze.xvj. Abominationē feci//sti decorē tuū. O igit̄ aia peccatrix erube//sce ⁊c̄. ¶ Tertia ē rō inhabitatiōis q̄ per pctm̄ fit hō templū siue habitaculū diabo li. quēadmodū ꝑ gr̄az efficit̄ tēplū dei Vñ cuilibet peccāti mortalit̄ dici p̄t illd̄.j. Re gū.xvij. Ecce spūs dñi malus exagitat te Vñ Apo.xviij. Cecidit babylon ⁊ facta ē habitatio demonioꝝ. O q̄nta ē maledictio pcti qd̄ de tēplo spūssctī facit habitaculuz diaboli. O q̄ta ē differentia int̄ hos duos hospites. s. spm̄sctm̄ ⁊ diabolum. Apparet itaq̄ in q̄tā miseriā deijcit pctm̄ Prouer. xiiij. Miseros ꝓplos facit pctm̄. et Aug. li. d̄ tri. Magna hois miseria cū illo nō esse sine q̄ nō pōt bñ eē. Et qd̄ pei⁹ ē sic ipe ait li. ꝯfes. Quid miseri⁹ misero ñ miserāte se spm̄? Et mlti sūt tales miseri ꝑui diaboli si miles diabolo/tēplū diaboli nec tñ sibimet miserent̄. Eijcite igit̄ eijcite o pctōres dia//bolū q̄ si ei p̄betis nūc hospitiū. hospites ei⁹ in iferno erit; Exēplū de q̄dā canonico Vide in scd̄o aduētuali feria.iiij. post pri mā dñicam aduent⁹.

Tertiꝰ ar. Aud̄. ⁊c̄ Cauete ne pctm̄ di ligat; s; ipm̄ cito reijcite. Notate dñ q̄ntū erit chr̄iano vituperiū pctm̄ ñ reliq̄s//se cū legat̄ d̄ socrate. Et h̄r in Decret̄.xij.q. iij. Socrates. q̄ socrates ph̄s theban⁹ dū ꝑ mare athenas gr̄a studij ꝑgeret ꝓiecit a se magnū pōd⁹ auri di. Poti⁹ volo sūmer//gere te q̄ sūmergas me. Proijcite igitur ⁊ vos pctā nevos sūmergāt i ifernū. Mala q̄ppe oino pcti societas. Notate q̄ lex dic̄ Qui sibi malū sociū eligit de se conq̄ri dz: ⁊ sibi imputare. ff. ꝓ socio. l. cū duob⁹. §. j. Pone casū de malo ꝓditore sic abomiabi li apd̄ regē q̄ ⁊ q̄cūq̄ cū eo repert⁹ fuerit suspendet̄. Nōne vnusq̄sq̄ talē sociū fuge ret/aut si volūtarie cū eo maneat nōne fa//tuus est ⁊c̄? Expone ⁊ applica notādo illd̄ Ecci.xxj. Quasi a facie colubri fuge pctā

Dñica.iiij. post pasca. Sermo.v.

Cum venerit ⁊c̄. Vado ad eū q̄ me misit Jo an.xvj. Ad h̄ iuit vt nob̄ spm̄//sctm̄ daret. q̄si sic diceret. Vado ꝑ toleran tiā passionis ad eū q̄ me misit ꝑ supabun//dantiā dilectionis. vt inde mittā vob̄ spi//ritūsctm̄ ad dandū constantiā affectiōis. ¶ De p̄mo Joan.xiiij. Adhuc modicū: ⁊ mund⁹ iā me nō videt. ¶ De scd̄o.j. Jo an.iiij. In h̄ apparuit charitas dei in no//bis: qm̄ filiū suū misit in mūdū ⁊c̄. ¶ De tertio Joā.xvj. Cū venerit paraclet⁹ ille testimoniū ꝑhibebit de me.

Salutatio ¶ Cū venerit ⁊c̄.

Primus ar. An ꝑ pctm̄ contingat to talit̄ auferri habilitatē nature ad bo nū. Vide in p̄mo aduentuali feria. v. post. iij. dñicam.

Secund⁹ ar. In p̄ced̄. ⁊c̄. Nunc dicen//dū quō spūssanct⁹ arguit mundū de pctō oñdendo illud homī esse nociuū. Sic certe est hoi pctm̄ nociuū q̄ si nō esset pec//catū oia ꝓdessent hoi ⁊ ꝓpter pctm̄ omnia vertunt̄ in hois detrimentū. qm̄ vt ait se//neca. nihil ē hoi bonū sine se bono. hoc so lū malū facit̄ hoiem malū. Sunt aūt p̄ci//pne notāda tria nocumēta homini ex pec//cato ꝓuenientia.

¶ Primū est distractio natural̄ q̄litatis
¶ Scd̄m ē abusio multiplic; fatuitatis.
¶ Tertiū ē exclusio spūalis bonitatis.

Primū ⁊c̄. Abijcit em̄ pctm̄ ⁊ distrahit tri plicē naturalē hois q̄litatem.

¶ Naturalem bonitatē.
¶ Naturalem dignitatē.
¶ Naturalem libertatē.

Prio igit̄ distrahit naturalē bonitatē Lu ce.x. Hō descendēs ab hierl̄m i hiericho. id ē in defectū pcti expoliat̄ gratuit; ⁊ vul nerat̄ in naturalib⁹ vt exponit Beda q̄ vi delicz diminuit̄ seu impedit̄ natural̄ incli natio ad v̄tutes. ꝑ act⁹ em̄ hūanos fit icli natio ad sil̄es act⁹. Ex h̄ aūt q̄ aliq̄d incli

nat ad vnū ꝺrioꝝ diminuit seu impeditur eiꝰ iclinatio ad aliꝺ. Vñ cū pctm̄ sit ꝓtuti ꝺrium ex hoc ipo q̄ hō peccat diminuitur seu impedit eiꝰ iclinatio ad ꝓtutē. Per septē q̄ppe g̃dus diminuta bonitate natu re ruit ꝺscia in pfundū pctoꝝ. In ꝓmo pec catū ē q̃si importabile. In scꝺo graue. In tertio leue. In q̃rto insensibile/ eo q̄ eius grauitas nō extimat. In q̇nto delectabile z iā cū studio cōmittit. In sexto desidera bile etiā absq̄ ꝓuia tentatiōe. In septimo fit defensabile. Nam sic ꝺr Prouer. xviij. Pctor cū in pfundū petꝝ venerit ꝓtemnit. Vñ apparet q̄liť vulnerať natura ex pctō. Ponit aūt Beda q̄ttuor vulnera nature hu mane ex pctō inflicta. q̄ sūt ꝺcupiscētia/ i firmitas/ ignorātia/ z malicia. Et sic dicit Tho. j. ij. q. lxxxv. Concupiscētia ꝺ nomi nat destitutionē appetitꝰ ꝺcupiscibilť a suo ordine ad delectabile moderatū rōne. In firmitas destitutionē irascibilť a suo ordie ad arduū Ignorantia difficultatē adq̄ren di sciam siue destitutionē rōnis a suo ordi ne ad verꝝ. Malicia pnitatem volūtatꝭ ad malū ꝓm illꝺ Gen. vj. Prona sūt sensus ho minis ad malū ab adolescētia sua. Iste q̄t tuor vulnera nature hūane sunt inflicta ex pctō ꝓmi parētꝭ sꝫ z ex aliis illis pctis ma gis ac magꝭ aggrauať inq̄ntū ꝺcupiscen tia magis exardescit maiꝝ difficultas bñ agendi accrescit/ rō hebetať pcipue i agen dis z volūtas idurať. Hec Tho. O q̄ppi culosa vulnera. vulnera inquā mortalia et p naturā icurabilia. O vtina sic q̄reret hō remediū ꝝ vulnꝰ aie sic facit ꝝ vulnꝰ coꝝ poris. Amb. li. ꝺ offi. Que pena grauioꝝ q̄ vulnꝰ ꝺscie. Scꝺo pctm̄ abiicit natu ralē hois dignitatē qua hꝫ sup bestias in q̄ntū rōnalis est Nā p pctm̄ fit hō silis be stijs. Ps. Hō cū in honore eēt nō intelle xit compatus est iu. insi. z silis factꝰ ē illis Nec solū silis illis sꝫ efficit q̄si porcoꝝ ser uus sic de filio pdigo ꝺr Lu. xv. Pōt aūt qꝺ dictū est pbari philosophico fundamē to. Ait aūt phs. j. ethic. q̄ fuit triplex vita posita a phis.

Prima voluptuosa.

Scꝺa ciuilť seu politica.

Tertia ꝺtemplatiua.

Considerabāt em̄ hoiem eē mediū inť su periora. i. angelos z iferiora. s. bruta. Ꝺ vt ꝑticipat cū brutꝭ ꝺuenit ei vita voluptuo sa/ vt est ciuilť z rōnať vrens vita politica/ vt cōicat cū angelꝭ in itelligētia vita ꝺtem platiua. Qui g̃ viuit ꝓma vita bestia ē. q scꝺa hō est/ q tertia angelꝰ ē. Concludit g̃ q hō p q̃nto peccādo rōnē subiicit sensuali tati recte brutꝭ compať imo brutꝭ vilioꝝ ē. Ebrius. in homine. ascēsiōis super illud Hō compať est iumētꝭ. Peiꝰ ē cōparari q̄ na sci. Naturalť nō hꝫ rōnē tolerabile ē. ho minē ꝓ rōne decoratū irrationali nature compari volūtatꝭ crimē est. Ꝺ etiā deus ad amimā peccatricē ait. Hiere. ij. q̄ vilis fac. es nimis. et Arist. j. politic. Sic hō p fectꝰ ꝓtib optimū ē anialiū sic alieꝰ a lege z iudicijs pessimꝰ est oim. O creatu ra insensata cur peccare nō times que peccā do naturalē tuā dignitatē pdis z bestia ef fiꝭ. Erubesce aia peccatrix. Audi luxu riosa z adultera z. esses ꝺtenta apparere fetiꝺ canis/ vel tu auare lupꝰ rapax soluꝭ ꝓvnū diē. Non nō diceres ꝓ toto mūdo Quare g̃ vilipendis sic aiam tuā. Ter tio pctm̄ distrahit naturalē libertatē. Dic quidā. Non bñ p toto libertas vendiť au ro. Sꝫ velis nolꝰ pdis eā pctō. Vñ Aug. de ci. dei li. iij. Bonꝰ etiāsi seruiť liber ē/ malus aūt etiāsi regnet seruꝰ est/ nec vnꝰ dñi. sed qꝺ grauꝰ est tot dñoꝝ q̄t vicioꝝ. Propť qꝺ iterrogať scꝺs phs q̄d ē liber tas hois: ait. Innocentia. A ꝺrio g̃ sensu q̄ maioꝝ est seruitꝰ q̄ꝑ fuire pctō. Vñ etiaꝫ dicit Aug. xix. de ciui. dei. q ꝓma cā fuitu tis pctm̄ ē. O turpissima fuitus o turpissi ma factura p pctm̄ amissse naturalē liber tatē: sicq̄ tandē retrudi in captiuitatē iser nalē. Exēplū de achab cui ꝺr. iij. Reg. xxj. Eo q̄ venūdať sis vt faceres malū in ꝺspectu dñi q̄si vicꝭ captiuꝰ pctī: et p ꝺ̃s inferni. Nā ꝺr hiere. xv. Qui de captiuita te ad captiuitatē. i. ꝺ captiuitate pcti ad ca ptiuitatē inferni.

Tertius ar. Auꝺ. tē. Cauete itaq̄ ne vosipos naturali dignitate atq̄ liber tate puerꝭ. Non em̄ hmōi amittere pote stis nisi p pctm̄ qꝺ nō nisi volūtarie cōmit tiť. vt ptꝫ. xv. q. j. c. Non est. Nec dubiū do lēdū ē dānū amittere libertatē Vñ diē let q̄ libertas inextimabiľ res ē: z oibꝰ reb fauorabilioꝝ. ff. de re. iurꝭ. l. libertas. z liber hō extimationē nō recipit. ff. deꝝbꝝ obli

gationib⁹.l.liber. Seruit⁹ aũt morti eq̃ parat.ff.de iureiur.l. Fuitute. Notate multũ doleret vir nobil⁹ si capt⁹ ab aduersario bonis suis spoliarek ꝛ ad modũ bruti aial' duro seruitutẽ iugo p̃merek: multo magis dolere debet pct̃or ꝛ erubescere ꝛc. ps. Erubescãt impij ꝛc.

Dñica. iiij. post pasca. Sermo. vj.

Quvenerit

c ꝛc. Amẽ dico vob. Expedit vobis vt ego vadã. Si ei nõ abiero pa.ñ ve. adv. si ãt abie. mittã eũ ad vos Joan. xvj. Ubi christus p̃ponit.

Prio sue necessiõis necessitatẽ: cũ dic. ve ritatẽ dico vobis expedit ꝛc.

Scõo sue remansiõis damnositatẽ: cũ dic. Si em̃ nõ abiero ꝛc.

Tertio sue ascẽsiõis vtilitatẽ: cũ ór. Si aũt abiero ꝛc.

De p̃mo Lu. xxij. Hoc q̃ó septũ ẽ oport ipleri i me. De scõo Aug. Nõ potestis capę spiritũ: q̃ diu sm carnẽ nosse pstitis chm. De tertio Joã. xvij. Vado parare vob locũ. vel illud Jo. xvj. Mittã vobis spm̃ p̃itis ꝛc.

Cum venerit ꝛc.

PRim⁹ ar. An pctm̃ de q̃ spũs. ꝛ. arguit mundũ sit formal' p̃uatio boni gre, vide i p̃io aduẽtuali fe. iij. p⁹. iij. do.

Secund⁹ ar. In p̃ce. ꝛc. Hic dicẽdũ de scõo nocumẽto q̃ ẽ abusio mltiplicẽ fatuitatẽ. Sũt aũt p̃cipue septẽ fatuitates peccantiũ diligẽt consideradẽ. Pria ẽ fatuitas electiõis. q̃ vicẽ pot⁹ eligit peccatorẽ latã viam q̃ ducit ad mortẽ q̃ artam q̃ ducit ad vitã Mat. vij. Scõa est fatuitas solicitatiõis. q̃ magẽ solicit⁹ ẽ de rebꝰ vilissima q̃ nobilissima ó carne vicẽ q̃ ó aĩa: imo vt carnis cortice custodiãs sepe nucleũ aĩe pdit. Bern. Sic stulti extimatores de mimis maximã: ꝛ de maxis minimã curã gerunt. Tertia ẽ fatuitas delectatiõis q̃ p̃ modicã stillã dulcedis exteriores comedit venenosissimũ cibũ ꝛ mortiferũ etiã auide Aug. De seminariũ voluptatẽ venenũ puta Apoc. viij. Multi mortui sũt de q̃s. i. delectationib⁹ mũdi. q̃ amare facte sũt. s. post mortẽ. O si ꝓsideraret pctor q̃liter illa pcti sui turpis delectatio i amaritudinẽ p̃tek. Deu. xxxij. Uua eor̃ vua fellis ꝛ botr⁹ amarissim⁹. fel draconũ vi. e. ꝛ ve. aspi. isanabile. Sicꝫ itaq̃ ẽ pctor rustico q̃ imitat⁹ ad nuptias i via sitiẽs bibit aquã ó fumo fetidã quã euomit i porta nuptiar̃ turpit ꝛ nõ solũ nõ ẽ ad nuptias admissus: imo cũ flagello i carcerẽ reclusus. Sic hõ hic bibẽs i mũdo delectatões: i morte euomet: ꝛ celestib⁹ nuptijs idign⁹ turpiter eĩ ciet i tenebras exteriores Bern. Uia pcti igredientib⁹ p̃parat mel sophisticũ: pgredientib⁹ fel ꝛ acetũ: egredientib⁹ isanabile venenũ aspidũ. Quarta ẽ fatuitas illaq̃tionis. q̃ vicẽ pctor seip̃m illaq̃at i manibus iimici. Job. xviij. Immisit i rete pedẽ suũ Ubi Gre. Qui pedẽ i rete mittit nõ statim cũ voluerit eĩcit: sic q̃ in petõ se deĩcit/ nõ mox cũ voluerit surgit Prouer. v. c. Iniq̃tates sue capiũt ip̃iũ: ꝛ funib⁹ pctor̃ suor̃ vnusq̃sq̃ ꝛstrigit. Quĩtꝫ ẽ fatuitas pditiõis. q̃ q̃si p̃ nihilo pdit infinitũ bonũ ad modũ esau q̃ p lenticulã vẽdidit ius p̃mogenite, vt hr̃ Gen. xxv. Hinc Ber. ait. Ueve ve. vapor ẽ ad modicũ parẽs q̃ eterne felicitatẽ aditũ itercludit. Sexta ẽ fatuitas famulatiõis. q̃. s. tp̃s exponit fuiẽ ao diabolo. O q̃m misera stulticia. Grego. Stultum ẽ offẽso dño fuire diabolo q̃ nullo placat⁹ obseq̃o: sꝫ q̃to pl⁹ q̃s ei fuierit: tãto cũ pl⁹ torq̃bit. Septia ẽ fatuitas vere lictiõis. q̃ deserit pctor̃ fõtẽ vitẽ tot⁹ bonitatẽ. s. deũ p vili blãdimẽto pcti. Hinc cõqrit de⁹ Hiere. ij. De dereliq̃rũt fõtẽ aq̃ viue: ꝛ fodẽrũt sibi cisternas dissipatas q̃ ꝓtinere ñ valẽt aq̃s. Fõs aq̃ viue ẽ ip̃e de⁹ q̃ i eo ẽ ois boni ideficiẽs plenitudo. Cisterne ãt dissipate vocãt hui⁹ seculi bona q̃ absq̃ dño nihil sũt Aug. ix. ꝓfes. O is copia q̃ de⁹ meus nõ ẽ/ egestas mihi ẽ. Preterea vna ẽ sũma pctor̃ fatuitas. q̃ cũ sint q̃si i ore leonis i igressu ardẽtꝫ fornacẽ: i igressu abyssi, pfũdissime. s. in ostio iferni nõ curãt neq̃ attẽdũt. Jõ bñ ór Prouer. iij. c. Uia ip̃ior̃ tenebrosa nesciũt vbi corruãt. Sꝫ heu heu tãdẽ sciẽt ꝛ videbũt. Exẽplũ narrat Gre. i. iij. dial'. de q̃dã ciue rhomano q̃ viuẽs pax̃ cogitauerat ó fine: cui i extremis laborãti apparuit nauis parata qua ip̃e et vicinus suus deducendi erãt in Siciliam. Et subdit Grego. q̃ ille moriens se ad Siciliã deducendũ testat⁹ est.

Quid aliud sentiri põt/ nisi q̃ p̃ alijs locz in eius terre insulis eructãti igne tormẽ/ tor̃ olle patuerũt. Que(vt fẽlẽt narrare q̃ nouerũt)laxatz q̃tidie finib⁹ excrescũt vt mũ di termio appropinq̃nte q̃nto certũ est il/ luc ampli⁹ exurẽdos colligi:tãto z eadem tormentor̃ loca ampli⁹ videnẽ apiri. Nõ op̃s de⁹ ad correptiõez viuẽtiũ in h̃ mõo voluit oñdi:vt mẽres ifideliũ q̃ iferni tor/ mẽta esse nõ credũt:tormẽtorũ loca vide/ ant/q̃ audita credere recusant.

Tertius ar. Aud. Cauete g̃ nesitz de nũero taliũ fatuor̃, qr ỏr.l. Stultz ñ pfuit succurri sed errãtib⁹.ff.de iur. z fa cti igno.l.vl.§.vl.et extra ỏ reg. pmu. Cũ vniuersor̃ Vigilãtib⁹ z ñ negligẽtib⁹ fm iura subueniẽdũ est. Vigilate g̃ nunc z vi/ dete pctor̃ fatuitates:ad q̃s ampli⁹ cog̃/ scẽdas audite p̃ modũ pabole visionez fa/ ctã Arsenio de trib⁹ hoib⁹ inutiliter labo/ rãtib⁹. Legit em̃ sic i vitaspa. Audiuit ar/ senius vocẽ di. sibi. Arseni: veni egredere et oñdã tibi opa hoim. Egress⁹ãt vidit tres hoies inutiliter z fatue laborãtes. Prim⁹ fa sciculũ de lignis faciebat:et cũ nõ posset a terra leuare p̃ grauedie deponebat: z ite⁹ alia ligna supaddebat:z sic pluries facie/ bat. Secũd⁹ aquã ỏ puteo pfudissimo cũ mlto labore hauriebat:z haustã i momẽ/ to inutilit effundebat. Terti⁹ trabẽ por/ rans z volẽs intrare i ecclĩam/in ostio ex trãsuerso ponebat.et sic de illa trabe obicẽ sibi faciebat ne itraret. Prim⁹ g̃ pctor̃ q̃ ali q̃ volẽs pniaz agere: cũ sentit pctor̃ gra uitatẽ z pnie difficultatẽ: ab incepto desi stit z pctã pctis supaddit. Scõs ẽ q̃ mul/ tũ laborauit in pnia z statim ad vomituz reuertit:z gr̃az p q̃ diu laborauit cito effũ dit. Terti⁹ ẽ q̃ celũ cupit intrare z tñ p̃ in/ obedietie rigorẽ sibi aditũ intercludit. O q̃m multi sũt similes p̃cedẽtibus. Jõ Eccz. j. Stultor̃ infinit⁹ est numer⁹.

Sermo septimus

Cum venerit

rẽ. Cũ venerit ille spũs v̄itatis docebit vos oẽm v̄itatẽ. Jo. xvj

Docebit nos intrinsec⁹ illũinãdo:secure di/ rigẽdo:atq̃ efficacit monẽdo. De his tri bus Ber. Profecto spũs cũs monet z do cet:memorie suggerit bona i cogitatiõib⁹ sctis:atq̃ ita ignauiã nr̃am tepor̃q̃ repel lit. Cum venerit rẽ.

Prim⁹ art. An pctm̃ de q̃ spũs sctus arguit mũdũ ex eo q̃ corrumpit bo nũ cõtrariet bono increato? Vide in pmo aduentuali fer. vj. post q̃rtam dñicam

Secũdus ar. In pceñ. rẽ, Hic de ter tio documento qỏ est exclusio spiritu alis bonitatz. qr vicz pctm̃ excludit siue ab/ ijcit oẽ bonũ spirituale. Vbi sũt tria p̃sidẽ rãda specialia nocumta ex pctõ venietia.

Primũ est amissio filialis dignitatz.

Scõm est pnatio totalis vtilitatz

Tertiũ est incursio mltiplicz penalitatz

Primũ igit rẽ. Nã p̃ pctm̃ q̃ erat filj⁹ dei efficit filj⁹ diaboli. Vñ Joã. viij. Iudeis z sibi silib⁹ ỏt dñs, Vos ex pãe diabolo estz Jũeo aie peccatrici ỏr Hier. iij. Leua ocu los tuos in directũ z vide vbi nũc pstrata sis. Scõm est pnatio totalis vtilitatis. scz meritorie.pnat em̃ hõ p̃ pctm̃ gr̃a z oi/ bus meritz sique hẽbat. Ezech. xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua z fecerit ini/ qtatẽ rẽ.oẽs iusticie ei⁹ q̃s fecerat non re/ cordabunt. Figura.j. Machab.j. An/ tioch⁹ intrauit tẽplũ z spoliauit illud va/ sis:diuitijs:z ornamentz. Antioch⁹ inter/ pnat silentiũ pauptatz. et sig̃t pctm̃ qỏ si/ let.i.nõ ostendit ad q̃ntã pauptatẽ addu/ cit: z intrat tẽplũ cordis z illỏ spoliat oib⁹ donis spũalib⁹ z meritz. Jõ pctor̃ ỏr illỏ Apoc. ij. Memor esto itaq̃ vñ excideris. Vñ Adã erubescẽs vilitatẽ z pauptatem ad quã p̃ pctm̃ ceciderat/abscõdit se z etiã vxor̃ sua a facie dñi. Et vocauit eũ dñs di. Adã vbi es:Gen. iij. in q̃ miserabili statu Jte q̃ diu est hõ in pctõ mortali si faciat aliq̃ bona opa:nõ tñ sunt ei vtilia ad meri tũ gl̃ie eterne. Esa. lix. Opa eor̃ inutilia. Et ỏ maledicto viro ỏr Hiere. xvij. Erit q̃si mirice i deserto. qr scz sine vtili fructu. Talis g̃ silũs ẽ ficulnee maledicte in qua dñs fructũ nõ inuenit: vt hz Mat. xxj.

Audiat g̃ qlibet pctor̃ illud Osee. xiij. Cõuertere ad dñm deũ tuũ: qm̃ corruisti in iniq̃tate tua. Tertiũ est icursio mul/ tiplicis penalitatis. Sicut em̃ ỏr Aug⁹. Non sinit diuina iusticia dedec⁹ culpe esse sine decore vindicte. Incurrit em̃ pctor̃ tri/

plicē penā. ¶ Prīo p̄nā remorsionis. s. cō scientie/ dū em̄ volūtas a synderesi discordat ex illa repugnātia: seq̄t̄ remorsio q̄dam afflictiua Jō Aug⁹ lib. ꝯfes. Jussisti dn̄e. ⁊ sic est vt sibijp̄i pena sit oīs inordinatus anim⁹. Verūtn̄ multi sunt sic̄ pisces q̄ nutriti in mari reputāt mare dulce. Tales eī reputāt pctā dulcia Esaie. v. Ve q̄ dicūt bonū malū: ⁊ malū bonū ponētes amarum dulce ⁊ dulce amarꝝ qd̄ in multꝫ ꝯtingit ꝓpter incōsiderationē. ¶ Scd̄o penā separationis. s. a deo. Esa. lix. Pctā vr̄a dimiserūt int̄ vos ⁊ deus vr̄m/ ⁊ in hoc ꝯsistit mors anie ꝑ culpā. Aug⁹. xiij. de ciui. dei. Mors anie fit cū eā deserit de⁹ sic̄ mors corpis. cū illud deserit anīa. ¶ Tertio incurrit penā damnatiōis. Ro vj. ca. Stipendia peccati mors. s. eterna. O si ꝯsiderarent pctōres attēte q̄ amara sit mors illa iferni certe credo stati oēs hui⁹ mundi voluptates respuerent. ¶ Exemplū narrat Vincē. in speculo mor̄. li. ij. ꝑte. iij. Cū scholarꝫ q̄dā parisien̄. quendā suū sociū de nouo religionē ingressuꝫ visitans rogaret eū vt ei aliq̄d ꝟbū diceret qd̄ ei⁹ cor ad compūctiōis gr̄am emolliret: dixit ei Nolo tibi ꝓ nunc aliq̄d p̄dicare nisi q̄ amore mei qn̄ cameraꝫ tuā intrauerꝫ ⁊ viderꝫ lectū tuum cui⁹ culcitra mollis ē ⁊ cooꝑtoriū delicatū: cogites q̄lem camerā/ q̄lem culcitrā ⁊ q̄lia cooꝑtoria habebis in inferno. Dr̄ em̄ Esaie. xiiij Concidit cadauer tuū: detracta ē ad inferos superbia tua/ subter te sternet̄ tinea ⁊ operimentū tuū erūt ꝟmes. Quib⁹ auditis ꝟba illa adeo cordi suo sūt ifixa q̄ nec in camera nec in lecto q̄escere potuit. ꝯtēptoq̄ mūdo statim religionē itrauit. Utinā h̄ sil'r attenderēt q̄ in mūdo penit⁹ delectant̄/ de deo ⁊ salute anie paꝝ cogitates. De q̄b⁹ Job. xxj. Ducūt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad iferna descēdūt.

Terti⁹ ar. Aud̄. ⁊c̄. Recedite g̊ a regione pcti q̄ tā misera ē. Nōne libenter recederet aliq̄s a regiōe in q̄ nullaten⁹ ꝓficere posset aut aliq̄d adq̄rere ⁊ tamē m̄lta dāna incurreret ⁊ aduersa nihil aliud etiā expectās nisi suspendi in patibulo. Siq̄s fugeret ꝓpter damnū tꝑale ⁊ detrimentuꝫ corꝑis euitandū: multo magis fugienduꝫ est ꝓpter cauendū anie damnū ⁊ ei⁹ dānatione. Jura em̄ dicūt. Anima est p̄ferenda quibuscūq̄ rebus. C. de sacrosanctꝫ ecclesijs. l. Sancim⁹. et. xij. q j. Precipim⁹ Nota etiā parabolā q̄ ponit̄ i li. de dono timoris. Duo ꝑegrini q̄sierunt a q̄dā sapiēte d̄ via sua. Qui dixit Si iueritꝫ ad sinistrā venietis ad ciuitatē vbi ꝯsuetudo est q̄ peregrini cū gaudio recipiunt̄/ ⁊ ꝑ triduū eis optata largiunt̄. sꝫ deinde ꝯfusibiliter eijciunt̄ ⁊ spoliati oīb⁹ bonis suis in patibulo suspendunt̄. Si aūt ad dexterā ꝑexeritis ꝑ triduū inuenietꝫ viā difficilē: sꝫ postea ciuitatē pulcerrimā in q̄ cū gaudio recipiemini coronabimini ⁊ ditabimini. Expōe. Peregrinatio ista vita pn̄s ē. Ciuitas prima est mund⁹ vbi post tres dies diuitiaꝝ delitiaꝝ ⁊ honoꝝ: q̄ tria sola lucent mundanis ⁊ eis placent ducunt̄ nudi ad suspēdiū infernal' patibuli Via aūt difficilis est pnīa. Hec ē via de q̄ d̄r Exo. iij. Viā triū dierum ibim⁹ in solitudinē vt imolem⁹ domino deo nr̄o. Triduū hui⁹ vie est ꝯtritio: confessio: ⁊ satisfactio. In his se exercentes coronant̄ tandē in celesti hierl'm. Fugite g̊ fugite viā sinistrā ⁊ ambulate ꝑ dexteram. Nam vt dicit Bern̄. Via pcti ingredientes contaminat: ꝓgredientes obstiat: ⁊ egrediētes exterminat.

Sermo. viij.

Cum venerit ⁊c̄. Que ventura sunt annūciabit vobis Joan. xvj. Que ventura sunt vicꝫ iudiciū dei formidabile: maloꝝ suppliciū interminabile: ⁊ iustoꝝ premiū inexplicabile. De his omnib⁹ Joan. xiiij. Suggeret vobis omnia q̄cunq̄ dixero vobis. Certū est em̄ q̄ illa tria predixerat discipul'. vt patet Mat. xxv.

Cum venerit ⁊c̄.

Primus articulus An origo peccati sit a bono increato? Vide in prīo aduentuali dn̄ica. iiij. ser. ij

Secundus ar. In p̄ce. ⁊c̄. Hic dicendū quō spūssctūs arguit mundū d̄ iusticia. Vn̄ in euangelio dicit dn̄s. De iusticia ꝟo q̄r ad patrem vado ⁊ iam nō videbitis me. Aug⁹ sup Joan. Arguit̄ mūdus de iusticia eoꝝ q̄ credūt. Jp̄a q̄ꝓpe fidelium comꝑatio est infideliū vituꝑatio.

Et erit iusticia vr̄a de q̄ mund⁹ arguit̄ qm̄ in me quē nō videbit̄ credet̄ Idē. Trās/ eant homines in numer̄ fideliū ne arguā tur de iusticia q̄s iustificatos non imitant̄ Possum⁹ aūt dicere q̄ spūssanctus arguit mūdū de iusticia tripl'r.

Prio de iusticie puersiōe.
Scdo de iusticie venditiōe.
Tertio de iusticie trāsgressione

Primo igit̄ ꝛc. Nā iusticia multipl'r per/ uertit̄ Esa. lix. Conuersum est iudiciū re/ trorsum ꝛ iusticia longe stetit/ corruit ve/ ritas in plateis ꝛ eq̄tas non potuit̄ ingre di. et Eccs. iij. Vidi sub sole in loco iudicij impietatē/ ꝛ in loco iusticie iniq̄tatē. ꝛ di/ xi in corde meo Iustuz ꝛ impiū iudicabit dn̄s ꝛ tp̄s oīs rei tunc erit. Propterea d̄r Sap. vj. Audite reges ꝛ intelligite. disci/ te iudices finiuz terre. p̄bete aures vr̄as q̄ ꝯtinetis multitudinē ꝛ placetis vobis in turbis nationum qm̄ data est a dn̄o ptās vobis ꝛ virt⁹ ab altissimo. q̄ interrogabit opa vr̄a ꝛ cogitationes vr̄as scrutabit̄ qm̄ cū essetis ministri regni illius nō recte iu/ dicastis neq̄ custodistis legem iusticie ne q̄ s̄m voluntatē dei ambulastis. Horren de ꝛ cito apparebit vobis qm̄ iudiciū du/ rissimū fiet his q̄ p̄sunt. Scdo de iusti/ cie venditione. Frequent̄ em̄ iusticia ven/ dit̄. Nam sicut d̄r Esa. j. Principes tui in/ fideles socij fur̄ oēs diligunt munera se/ quunt̄ retributiōes. pupillo nō iudicant: ꝛ causa vidue nō ingredit̄ ad illos. ꝛ Ecci. xx. Exenia ꝛ dona excecant oculos iudi/ cum. Tertio de iusticie transgressione. Pauci em̄ volunt facere iusticiā. Iusticiaz vtiq̄ facit q̄ reddit vnicuiq̄ qd̄ suū ē. Ad iusticiā q̄ ꝑtinet corpus anime subijcere qꝛ terra est. Istā iusticiam faciemus velim⁹ nolimus. Gen̄. iij. Puluis es ꝛ in puluerē ibis. Itē ad eam ꝑtinet tp̄alia mundo re/ linquere. Istam etiā faciem⁹ velim⁹ noli/ mus. j. Tim̄. vj. Nihil intulimus in hunc mūdū haud dubiū qꝛ nec inde auferre ali q̄d possum⁹. Item ad iusticiā ꝑtinet ani/ mā deo dare. Hanc nolunt facere pctōres de quib⁹ conquerit̄ dn̄s Hiere. xij. Con/ culcauerunt partē meā. q. d. partē alior̄ bn̄ reddiderunt sed non meā. iō tandem me/ rito respuit̄ ip̄a anima a deo ꝛ demonibus traditur. Exemplū narrat Robertus de licio. qd̄ dicit euenisse in ciuitate spole/ ti. Ibi erat puella q̄dam formosa que va/ nitatib⁹ semp̄ intenta nihil de futura vita cogitabat. Hec infirmitate ꝑcussa moniti ones ꝛ hortamēta salut̄ abhorrebat. Tā dem cum cerneret se supuiuere nō posse pe tiuit cuncta ad ornamentū corp̄is spectan tia: his em̄ animū dederat. Cūq̄ se ornas set q̄si si ad nuptias esset itura. lamentādo dicebat. Heu heu en moriar. En dilectaz mihi vitā ablatā conspicio O diabole sus cipe animā meā. Et inter hec v̄ba expira/ uit dānata ꝛ desperata Ex affectione q̄ppe inordinata ad vitā p̄sentē ꝓpter amorē cor poris neglexit animā: ꝛ sic corp⁹ ꝛ animā ꝑdidit. Cum tn̄ scriptū sit Deu. iiij. Aīaz tuā solicite serua.

Tertius ar. Aud̄. ꝛc. Necesse est q̄ nūc iusticiā amare ꝛ facere/ aut alias diui ne iusticie rigorē subire. Forte gl'iant̄ aliq̄ se esse iustos. qm̄ aliq̄ bona faciūt. Vadūt ad eccl'iam ꝛc. Sed attendant diligenter qm̄ non est vera iusticia nisi sit ꝑfecta quo ad omnia dei p̄cepta Nam d̄r extra de re. iur̄. c. defleat. Offendens in vno fact⁹ est oīm reus/ q̄ sunt verba iacobi in sua cano/ nica c. ij. Et lex dic̄. C. de subtractione pi/ gnor̄. l. q̄ diu. Solutio part̄ non p̄stat li/ berationē. Vn̄ siq̄s velit soluere ptē pen/ sionis ꝛ nō totā. tunc qd̄ tenet totuz aufer tur ab eo. Expone ꝛ applica qm̄ scriptum est Deu. vj. Diliges dn̄m deū t. ex. to. cor de tuo ꝛ ex tota aīa tua.

Dn̄ica. iiij. post pascha
Sermo. ix.

Cum venerit ꝛc. Ille me clarificabit Jo. xvj Spūssanctus arguendo mun/ dum: clarificat chr̄m. Clarificabit inquā vim intellectiuā illuminando/ vim affecti uā inflāmādo: vim executiuā excitando. Propter p̄mū d̄r. Spūs veritat̄. Joan. xvj Propter scd̄m Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordib⁹ nr̄is ꝑ spm̄sctm̄ ꝛc. Propter tertiū ps̄. Spūs tu⁹ bon⁹ dedu/ cet me in terrā rectā. Salutatio

Cū venerit ꝛc.
Prim⁹ art̄. An actio mala. s. pcti deq̄

spūssanctus arguit mūdū sit a deo. Uide in p̄mo aduētuali fer̄. ij. post. iiij. do.

Secund⁹ ar. In p̄ce. ꝛc̄. Hic dicendu3 quō spūssanctus arguit mundū d̄ iudicio. Unde in euangelio. de iudicio autē q̄ princeps mundi huius iā iudicatus ē. Aug⁹ sup ioannē. Princeps mundi hui⁹ iam iudicatus est. qm̄ iudicio ignis eterni irreuocabiliter destinatus. Et de hoc iudicio mundus arguit: qm̄ cum suo principe iudicat. quē supbum atq3 impiū imitatur Idem. Caueant hoīes futurum iudiciu3 ne cum mundi p̄ncipe iudicent: quem iudicatum imitantur. Possumus aūt dicere q̄ spiritussanctus arguit tripliciter mundu3 de iudicio.

Prio de iudicio vsurpato

Scd̄o de iudicio retardato.

Tertio de iudicio nō formidato

Primo de iudicio vsurpato. Multi enim vsurpant iudiciū qd̄ ad solū deū ꝑtinet. videl3 iudicare de ꝯscientijs alioꝝ. Ro. xiiij Tu q̄s es q̄ iudicas ꝑuū alienū. Et Ro. ij. In quo aliū iudicas/ teip̄m ꝯdemnas. Ro. xiiij. Tu q̄d iudicas fr̄em tuū: oēs stabim⁹ añ tribunal chr̄i. O q̄nta est hominū in hoc abusio. Nā vt dic̄ Bern̄. Multi multa sciūt et seipsos nesciūt. alios inspiciūt: et seipsos deserunt. Scd̄o de iudicio retardato: q̄ multi differūt iudiciū facere de seipſ: cū tn̄ dicat apl's. j. coꝝ. xj. Si nosmetipsos dijudicarem⁹: nō vtiq3 iudicaremur Tertō de iudicio n̄ formidato. Multi em̄ sūt q̄ nō formidāt iudiciū. Prouerb. xiiij. Sapiēs timet. s. diem iudicij: et declinat a malo: stult⁹ trāssilit et ꝯfidit. Un̄ ipse iob dic̄ (iob xxxj) Quid faciā cū surrexerit ad iudicandū dn̄s ꝛc̄. Et certe multū timere debem⁹ futurū dei iudiciū. Exemplū de agathone. Uide in scd̄o aduetuali fer̄. v. post. ij. dn̄icam.

Terti⁹ ar. Aud̄. ꝛc̄. Et notate. velitis nolitis habet3 cōparere diuino iudicio. Ad h̄ igit̄ diligent̄ se p̄paret vnusq̄sq3 q̄ nll's p̄t ibi ꝓcuratorē ꝯstituere: ꝑsonalit̄ oportz cōparere. Nā dic̄ lex. ff. de publicis iudicijs. l. Accusatore. § ad crimē. In publicis iudicijs ꝓcurator nō pōt ꝯstitui. Et extra de ꝓcuratorib⁹. c. Tue fraternitatis. In cā criminali ꝓcuratorē cōstituere nemo pōt. Notate siq̄s cām arduā h̄ret in curia supiori: multū credo solicite vigilaret et faceret qd̄ posset ꝛc̄. Expone et applica notādo qd̄ habet̄ Eccl'i. xviij. Añ iudiciū para iusticiā.

Itē ꝓ eadē dn̄ica. Sermo. j. sub alio themate

Uado ad eu3 q̄ me misit. Jo. xvj. Cū venerit ille spirit⁹ v̄itatis docebit vos oēm veritatē. Ibidez. Docet spūssc̄s cū venit veritatez respectu p̄teriti. iō etiaz dic̄ dn̄s: Ille me clarificabit: q̄ de meo accipiet ꝛ ānūciabit vob̄. Clarificat̄ em̄ christus i nob̄ cū a nob̄ cognoscit̄ vt redēptor. ꝛc̄. Itē respectu p̄ntis: Ideo. j. Jo. ij. Unctio docet de oībus. s. ad salutē necessarijs Itē respectu futuri: Ideo dic̄ in euāgelio Que ventura sunt annūciabit vobis.

Uado ꝛc̄.

Prim⁹ art3. An filio ꝯueniat mitti a p̄re. Q, non: Quicūq3 em̄ mittit̄ ad aliquē locū: de nouo vadit: h̄ āt dīne ꝑsone nō ꝯuenit. Contra Joannis. xvj. Uado ad eū q̄ me misit Rn̄d̄. Tho. j. ꝑt. q. xliij In rōne missionis duo important̄. Unu3 est hītudo missi ad eū a q̄ mittit̄ Aliud est habitudo missi ad terminū ad quē mittit̄. Missio g̃ dīne ꝑsone ꝯuenire p̄t ꝑm q̄ importat ex vna ꝑte ꝓcessionē originis a mittente. Et ꝑm q̄ īportat ex alia ꝑte nouum modū existendi in aliq̄ non tn̄ nouā existētiā. Hec ex Tho. Pro fundamēto. Deus omnino est īmobilis ꝛ īmutabilis Un̄ Aris. viij. physicoꝝ dicit. Deueniendū est ad vnum primū mouens oīno īmobile. et Boecius li. de ꝯsol'. Stabilisq3 manens das cūcta moueri. Cum g̃ querit̄ An filio ꝯueniat ꝛc̄. Dic rn̄. vt s̄. Post quā applica illud qd̄ h̄ in. ij. aduentuali. fer̄. ij. vel. iij. post. j. dn̄icam

Secund⁹ ar. Juxta v̄ba themat3 tria ꝓ nunc sunt facienda.

Primo expositio litteral'

Scd̄o applicatio general'

Tertio compatio spēalis.

Primo ergo fiet litteralis expositio. Uado ait chr̄s ad eū q̄ me misit. Tum ꝓpter date ptāt3 declarationē. Tū ꝓpt̄ diuīe charitatis approbationē. Tū ꝓpt̄ nr̄e vtilitat3

peurationē. ¶Primo ꝓpter ꝛc. Matt. vl. Data est mihi oīs ptās in celo ⁊ in terra. Nota ḡ ḡntum est timēdus talis iudex.

¶Scdo ꝓpt̄ diuie charitatꝭ approbatiōne. Vñ Joā. xiiij. postꝙ dī. Si diligeretꝭ me gauderetꝭ vtiqꝫ qꝛ vado ad patrē ꝛc. subdit. Vt cognoscat mūdus qꝛ diligo pr̄em. Et sicut mandatū dedit mihi pr̄ sic facio. Nota de mādato sustinēde mortꝭ ꝙ quam ad patrē iuit: et quō oportet nos mortificari si ad eū ire volumꝰ. j. Pe. ij. Chr̄s semel ꝓ pctis nr̄is mortuꝰ est: iustꝰ ꝓ iniustis: vt nos offerret deo: mortificatos q̄dē carne: viuificatos aūt spū. ¶Tertio ꝓpt̄ nr̄e vtilitatꝭ ꝓcurationē. Jdeo ōt i. euā g. quia hec locutꝰ sum vob/tristicia iplenit cor vestrū. q. d. Ex hoc tristari nō debetꝭ. Jdeo subdit. Sed ꝝitatē dico vob/expedit vobis vt ego vadā. Si em̄ nō abiero ꝛc. Si em̄ abiero ꝛc. Bern̄. in ser. Quid est/si nō abiero paracletꝰ nō veniet: nisi carnis pñtia vīs subtrahat aspectib/spūalis gr̄e dulcedinē mēs occupata nō capit. Quid vobis videt frēs: si hec ita sūt: timo qꝛ ita sūt audeat q̄s de cetero q̄busdā phātasticis illecebr̄is dedit̄ sectās lenocinia carnis suę carnis vtiqꝫ peccatricis genite in pctis/affixe pctis: in q̄ deniqꝫ bonū nō est illū expectare paracletū. Errat oīno siq̄s illā celestꝭ dulcedinē huic cineri: diuinū illud balsamū huic veneno: charismata illa spūs/misceri posse hmōi illecebꝭ arbitrat̄. Hec ille. Hoc itaqꝫ multū p̄derandū est ꝙ non potuerūt apli recipe plenitudinē spūssecti q̄diu ꝓsolationē habuerunt de pñtia chr̄i corpali. Cū tn̄ esset corpꝰ illud purissimuꝫ deitate imbalsamatū ⁊ nō nisi a spūsancto formatū. Nō ḡ arbitremur cū delectatiōe corpali recipe gr̄am spūssecti. Augꝰ. Bau/diū diuie dulcedis nō degustas si carnali delectatōe cor macl̄as. Carnalis q̄ppe voluptas sic tenaciter iuiscat hoies vt faciat oīno ineptos ad spūalia: neqꝫ ꝑmittit etiā eos ō spūalib/cogitare: ⁊ plerūqꝫ eos obstinatos reddit. ¶Exemplū Dañ. xiij. de semib/ipudicꝭ q̄ auertēt oculos suos ne viderēt celū ⁊ ne recordarenꝰ iudiciū iustoꝝ. Propt̄ea etiā diabolꝰ elegit h̄ viciū cū balach regez ꝙ ꝓphām balaā instruere vellet quō filios isr̄l deuincere posset: vt h̄ Nume. xxv. Vñ etiā narrat Michael de mediolano: de q̄dā q̄ etiā in mortꝭ artículo noluit penitꝰ ꝓponere abstinere a luxuria: dicēs h̄ esse ipossibile. ly paratus esset facere alia bona etiā ardua. et sic impenitēs mortuus est. Vñ Greg. Quē luxuria semel cepit: nihil aliud cogitare ꝑmittit.

¶Pro tertio articulo Vide in ꝑmo aduentuali. sermone penultimo.

¶Sermo secundus

Vado ad eum

Vado ad eum ꝛc. Oē datū optimū ⁊ oē donū pfectū desursum ⁊ c. Jac. j. Ad hoc iuit dñs ad patrē vt hmōi dona nobis trāsmitteret. Vide s. ꝑmo ser. alteriꝰ thematꝭ i hac dñica. ¶Saluta. ¶Vado ꝛc. ꝙ Rimꝰ arg. An vere dici possit chr̄s ad patrem redijsse: Qꝛ nō. Qꝛ ab eo nunqꝫ recessit. ¶Cōtra. Jpe ōt: Vado ad eū q̄ me misit. ¶Rñsio ꝑm theol. Sic ōt venisse cū nouo modo apparuit. s. i forma nr̄e hūanitatꝭ: sic etiā ōt redijsse cū desijt appere: nulla penitꝰ facta mutatōe in forma diuinitatꝭ neqꝫ qñ venit neqꝫ qñ rediit. Hoc ꝙ rñsione. ¶Pro fūdamēto. Videmus vnāquāqꝫ rem redire naturalr ad locū sue origīs. ꝓpter qō ait Boe. iij. de cōsola. Repetūt ꝓpria quecqꝫ recursus: reditucqꝫ suo singla gaudēt. Et Ouidꝰ Ort̄ q̄qꝫ suos repetūt. Vñ ⁊ phs in. iiij. phys. ōt: q vnūqqꝫ naturalr mouet ad locum sue generatiōs. Sic ⁊ chr̄s tandē redijt ad patrē vñ venerat. Sz q̄rit̄ An ipe ꝛc. Dic rñ. vt s. Post rñsionē aūt dicas. Bñ ḡ ōt Ps. A summo celo egressio eiꝰ: ⁊ occursus eiꝰ vsqꝫ ad summū eiꝰ ꝛc. Ascēdamus. caqꝫ cū chr̄o dño Primo p sctā deū sideria. iuxta illō Col. iij. Que sursuꝫ sūt q̄rite vbi chr̄s est in dextera dei sedēs/vt tandē oēs ascēdam̄ reali pñtia. Nō oīno fieri nō poterit: nisi ꝑ us deposuerim̄ peccatoꝝ onera. Augꝰ. in ser. Scire debemꝰ frēs qꝛ cū chr̄o nō ascēdit superbia: nō auaricia: nō luxuria: nullū viciū nostꝝ ascēdit cū medico nr̄o. Audite o miseri peccatores ꝛc. Quid in pñti mūdo potestꝭ inuenire in pctis vīs: nisi miseriā ⁊ afflictōes multas. Heu heu q̄re nō nitimi ascēdere cū chr̄o. Libēter em̄ relinq̄t hō terrā in q̄

affligīt ꝛ multa patīt incōmoda. ꝛ libenter ad locū vadit in q̄ mlta sperat bñe bona. Fugite g̃ mūdū. i. oblectamēta mūdana/ vnde tot mala ꝓueniūt: et ad celestem patriā ꝓperate in q̄ sunt oīa bona. ¶ Figura Exo. xiij. Filij isrl multū desiderabant exire ō egypto vbi affligebant ꝛ ire ad terrā de q̄ tot bona dicebantur. Expone ꝛc. Et nota illō Bern. in q̄dā ser. Festinem⁹ ad locū tutiorē: ad agrū vberiorē: ad patriā suauiorē: vbi bitem⁹ sine formidie. abūdem⁹ sine defectu: epulemur sine fastidio.

Secūdus ar. In ꝑceō ꝛc. Hic faciendā est applicatio generalī hoc modo. Generalr em q̄libet siue bon⁹ siue malus dicere pōt Vlado ad eum q̄ misit me. i. ad deū qui me fecit ꝛ posuit me in esse: vt ab eo recipiā qō iustū ē. Debet inq̄ vnusq̄sq̄ dicere ꝛ mēte cogitare Vlado ꝛc. ineuitabiliter: irretardabilr: irreuocabiliter?

¶ Primo vado ꝛc. ineuitabilr. Ps. Quis est hō q̄ viuet ꝛ nō videbit mortem: eruet aiam suā de manu iferni. Primū est ipossibile. secundū ꝑo difficile. Attēde. Quis esset periculosus trāsit⁹ vbi nō posset homo euadere q̄n ibi mēbr̄ aliq̄ō amitteret/ q̄n tūc̄q̄ sibi sollicite ꝓcaueret. Si aūt negligēter ageret: vitā pderet corpalē. Vide g̃ ꝑiculosus est trāsit⁹ mort⁹ quē oīno impossibile ē euadere. Si tñ prudēter hō sibi puiderit: aiam saluabit. si negligēs: corp⁹ ꝛ aiam pder. Ineuitabilr itaq̄ tēdim⁹ ad mortē. ij. Reg. iiij. Oēs morimur ꝛ q̄si aq̄ in terrā dilabimur. iij. Reg. ij. Ego ingredior vīā vniuerse terre ꝛc. Job Bef. in q̄dā ser. Miser hō q̄re oī hora te nō disponis: cogita te iā mortuū quē scis de necessitate morituꝝ. Distingue q̄liter occī ꝓtenditur in capite: vene rūpent in corpore: ꝛ dolorem dolore. ¶ Scōo irretardabiliter. Eccli. xiij. Memor esto q̄m mors nō tardat. Hec ꝓba pōderāda sunt: mors ñ tardat: g̃ est in ianuis. mors non tardat: g̃ ti/meam⁹. mors nō tardat: g̃ bñ facere ñ tardemus. O amatores mūdi: mors ñ tardat. O generaliter oēs pctōres: mors nō tardat. Agite g̃ pniaz ne vos iueniat dormientes. O duꝝ ꝙbū sed ꝓfissimū: mors nō tardat. Sed heu mō hoc nō aduertūt miseri pctōres. sed hoc (lz tarde) cū anxietate multā recogīscēt in inferno: di. illud Sap. v. Nos nati ꝙtinuo desinim⁹ esse. Idcirco ōt Greg. in registro. Nra vita nauiganti silis est. Is nāq̄ q̄ nauigat stet: sedeat: iaceat: sꝑ vadit. ꝙa ipulsu nauis ducit. Ita etiā nos sum⁹ q̄ siue dormientes: siue vigilātes: siue iacētes: siue ambulātes: siue volētes: siue nolētes/ ꝑ momēta tpm ad finē ducimur sp. ¶ Tertio irreuocabilr. Eccli xxxviij. Memēto nouissimoꝝ ꝛ noli oblisci. neq̄ em est ꝓuersio. i. redit⁹ ad hanc vitā: lz sit hō redit⁹ ad vitā incorrupti/bilē in ꝛesurrectiōe generali. Job. xiij. Lignū hz spem si ꝑcisum fuerit rursum virescit ꝛ rami ei⁹ pullulāt ꝛc. Hō ꝙo cū mortu⁹ fuerit mutat⁹ atq̄ cōsūpt⁹: vbi q̄so est: quō si recedāt aq̄ ō mari ꝛ fluui⁹ vacue factus arescat: sic hō cum dormierit non resurget. Vltū valere pōt talis meditatio mortꝫ ad supbiā depmēdā ꝛ pniaz diligēter pagēdā. Aug⁹. li. de ꝙbis dñi. Agnoscat hō se mortalē ꝛ frāget elatiōem. Exē plū. iij. Reg. xxj. de achab rege isrl q̄ audita cōminatōe mortꝫ sibi facta ab Helia indut⁹ est sacco ꝛ ambulabat demisso capite. Et dixit dñs ad Heliā. Nōne vides achab hūliatū coraꝫ me ꝛc. Nec mir̄: ꝙa cogitās de morte: vidit se cito in puluerē redigēdū. Ite legit in vita Joānis elemosynarij ꝑiarche Cōstantinopolitani. Et hanc etiā ꝙsuetudinē ōt Isidor⁹ fuisse antiq̄t⁹ q̄ ꝑma die coronatiōis imperatoꝝ cōstantinopolitani cū esset in gl̃a sua: latomus afferebat tria vel q̄ttuor genera marmoꝝ diuersoꝝ colorꝝ di. ei. Jubeat imperator de quo genere marmoris velit sibi monumentū fieri: vt ꝑ hoc insinuaret ei q̄ tāq̄ hō moritur⁹ de morte cogitaret: curā anie ageret: pie regnū suū regeret: subditos ñ cōtemneret. Vñ Sene. Quid clienti tuo irascer̄: sustine paululuz/ venit mors que nos pares faciet. oēs em pares morimur nisi q̄ qui plus hūt pl⁹ sunt responsuri.

¶ Tert⁹ art. Aud. ꝛc. Diligenter g̃ sibi puideat vnusquisq̄: quoniā vt ōt lex Mora sua cuilibet est noxia. ff. de re. iur. in condemnatiōe. Pone casum de eo q̄ est in mora soluēdi decimas. quia pereūt periculo suo etiaz in casu fortuito. xvj. q. j. decime. Cito g̃ soluat q̄libet quod debet ōo anteq̄ pereat potestas siue facultas soluēdi. Pone etiā exemplū siue ꝓbolaz de eo

qui velit nolit compellit cito compere coram rege rōnem redditur⁹ de receptis pecunijs sub pena capitis. Nōne talis diligēter ꝓuideret ⁊c. Expone ⁊ applica. Jō bn̄ dr̄ Deut. xxxij. Gens absq; consilio ⁊ sine prudētia vtinā sapent ⁊ intelligerēt ac nouissima ꝓuiderent.

Sermo tertius

Vado ad eum

Volūtarie genuit nos ꝟbo veritatis ⁊c. Jaco. j. Ad h̄ spūaliter genuit vt cum eo vadamus. Vide s̄. ser. ij. alteri⁹ thematꝫ in hac eadē dn̄ica.

Salutatio Vado ⁊c.

Prim⁹ articulus. An decuerit chr̄m suos discipulos relinq̄re post resurrectionē et ad patrē ire? Vide s̄. feria. ij. pascalis hebdoma. sermone post meridiem

Post responsionē aūt dicas. O q̄nta fuit redemptoris erga nos sollicitudo q̄ tot mysterijs nob̄ viā salutꝫ apuit ⁊ q̄d agere debeam⁹ ostendit. Mortu⁹ ē vt nos redimeret: ⁊ nos mortificādos esse spūal'r erdiret. Resurrexit vt spem resurrectōis daret: ⁊ nos resurgere a pctis doceret. Tandē in celū ascēdit vt nos ad se traheret et spūalē anime ascēsionē indicaret. Amb. li. de offi. Sicut chr̄s sua resurrectiōe resurgendū a pctis edocuit. ita sua ascēsiōe ascēsionē quādā anie esse indicauit. O igit̄ miseri pctōres q̄ descēdere magꝫ q̄ ascendere q̄ritꝫ: q̄ carnalibꝫ ⁊ terrenis inherētes spiritualia ⁊ celestia nō cogitatꝫ. Jdeo ī tenebris mentꝫ miseri remanetꝫ ⁊ veris bonis vacui. Figura Gen̄. j. dr̄. Terra erat ī anis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erāt sup̄ faciē abyssi. Spūal'r Terra. i. mēs terrena ⁊ carnal' q̄ est bonis vacua. ⁊ tenebre. s. ignorātie et incōsideratiōis: atq; tenebre culpe sūt sup̄ faciē abyssi. i. cordis terreni. Nā ipsa cupiditas est q̄si abyssus impscrutabilis: et ei⁹ nō est īuenire fūdū. Jō osee. iiij. o[illegible] Nō est ꝟitas: nō ē miscdia: nō ē scia dī i. [illegible] in corde terreno: sꝫ maledictū ⁊ mēdaciū ⁊ homicidiū ⁊ furtū ⁊ adulteriū inundauerūt: ⁊ sanguis sanguinē tetigit.

Secundus ar. Jn p̄ced. [illegible] Hic faciēda est cōpatio specialis īter bonos et malos quō differenter hn̄t dicere Vado ad eū ⁊c. Est aūt in hoc notanda triplex differentia

Prima inchoationis

Secunda ꝓgressionis.

Tertia terminationis

Prima inchoationis siue termini a q̄. Initiū em̄ a q̄ boni viaꝫ incipiūt est amor dei. initiū aūt vie malo⁊ ē amor sui. iuxta illd̄ Aug. xiiij. de ciui. dei. Ciuitates duas fecerūt amores duo. Ciuitatē dei amor dei vsq; ad ꝯtēptum sui. ciuitatez ꝟo diaboli amor sui vsq; ad ꝯtēptum dei. Omnis ergo boni origo est amor dī. oīs mali origo est amor sui. Scda est differentia ꝓgressiōis. Vadūt em̄ boni ꝑ viā dei. Ps̄. Viam ꝟitatꝫ elegi. Jtem. Vias tuas dn̄e demōstra mihi. Ecōtra ꝟo de malis dr̄. Nō em̄ q̄ opant̄ iniq̄tatē in vijs ei⁹ ambulauerūt. in p̄s. Et Baruch. iij. Filij agar exq̄sierūt prudentiā q̄ de terra est. viā aūt sapie nescierūt: neq; cōmemorati st̄ semitas ei⁹

Notāda est autem triplex via bonorum.

Prima est via penitentie in qua commissa delent̄. De hac Exo. iij. ī figura. Jbimus viā triū dier⁊ in solitudinē vt sacrificemus dn̄o deo nr̄o. Econtra de malis dr̄ Baruch. iij. Viam discipline nescierunt.

Scda est via obediētie in q̄ bona opera exercent̄. Ps̄. Viam mandato⁊ tuo⁊ cucurri. Et Esa. xxx. Hec est via/ambulare in ea ⁊c. Contrariā viā tenent mali. s. viaꝫ iniq̄tatꝫ. de q̄ Ps̄. Viā iniq̄tarꝫ amoue a me. Tertia est via patientie: in q̄ aduersa ꝓ chr̄o sustinent̄. Mat. vij. Angusta porta ⁊ arta via q̄ ducit ad vitam. Et Bern̄. Pn̄s tribulatio est via vite: via glie. via ciuitatis habitaculi: via regni. Ecōtrario mali inter tribulatiōes vadūt ꝑ viam impatiētie. sicut legit̄ de filijs isrl̄ murmurātibꝫ ꝓ labore Nūe. xj. De via malo⁊ dicitur Prouerb. iiij. Via impio⁊ tenebrosa nesciūt vbi corruāt. Et de via iusto⁊ ibidē Justo⁊ semita q̄i lux splēdēs ꝓcedit ⁊ crescit ⁊c. Tertia est differentia terminationis. s. termini ad quē. Vadūt em̄ boni ad deū vt ad patrē benignum: mali ꝟo vt ad iudicē iratū. De p̄mo Ps̄. Nouit dn̄s viā iusto⁊ i. approbat vt pi⁹ pr̄. De scdo Ecci. v. Jn pctōres respicit ira eius. Jtē Vadunt iusti ad deū laudantem: mali ꝟo

ad deum increpantē. De ꝑmo j. Lox. iij. Tunc laus erit vnicuiq; a deo. De scdo Ps. Tunc loq̄tur ad eos in ira sua. Item boni vadūt ad deū inuitantē, mali ꝯo ad deū repulsantē. De ꝑmo Mat. xxv. Venite bñdicti ꝑris mei ꝛc. De scdo ibidem. Ite maledicti in ignem eternū ꝛc. Attendite. Multū diligēter ꝑcogitare debem⁹ hunc terminū vie ꝛ multū sollicite videre quā viam tenem⁹. Exēplū narrat Petr⁹ alphunsus de quodaz heremita. Vide in scdo aduentuali sabbato post ꝑmā dominicam aduentus.

Tertꝰ ar. Auō. ꝛc. Cauete ḡ ne potius cū malis q̄s cū bonis ambuletis: ne magis inferni q̄s paradisi viam eligatis. Nam vt dicit lex. Imputandū est ei q̄ talem elegit. ff. de minoribꝫ. l. cū in cōmodato. Nec satis est partim tenere viam dei et ꝑtim remanere in via diaboli: sicut mlti faciūt. Sed necessariū est ad deū totaliť cōuerti: alꝫs nō est vera q̄uersio. Vñ de peñ. di. j. §. hoc idem. Cōuersio ỏz cordis vnius ꝯfessio. Nā q̄d valet q̄ miles regi aliq̄n obsequiū facit: sed aliq̄n regis aduersario seruit. Expone ꝛc. notādo illō. ij. Cor. vj Que conuentio chr̄i ad belial?

Dñica quinta post Pascha
Sermo ꝓmus.

Petite et accipietis. Joā. xvj. Estote factores ꝙbi ꝛ nō auditores tm̄ falsos, q̄m siq̄s au. est ver. ꝛ nō fac. hic cōparabit viro q̄side. vul. na. s. in spe. cōsi. em̄ se et a. ꝛ statim oblit⁹ est q̄lis fuerit. Jac. j. Tales esse debem⁹ vt sim⁹ digni accipe q̄d in oꝛōne petim⁹? In illis aūt ꝙbꝫ ꝓmo ponitur salutaꝫ exhoꝛtatio: cum ỏr. Estote factores ꝛc. Scdo exhoꝛtatiōis rō. cū dicit Fallētes vos. q. d. sic em̄ falleretis vosmet ipsos. Tertio rōnis cōfirmatio: cum ỏr. Qm̄ siq̄s ꝛc. De ꝓmo Ro. ij. Nō auditores legis iusti sūt: sed factores iustificabunť. De secundo Gal. vj. Nolite errare deus non irridet. De tertio Matt. xiij. Videte vosmetipsos. Vbi nota q̄ speculū aniaꝫ est ꝙbū dei: vbi q̄libet debet se videre: nō alios. Petite ꝛc.

Primꝰ articulus. An oꝛatio sit actus latrie? Qꝛ nō. q: est actꝰ pnie. Contra. Oꝛo spectat ad ỏi reuerētiā. Rndet Rich. in. iij. di. xv. ar. iij. q̄ oꝛo est actꝰ latrie inq̄ntū q̄s oꝛat deum vt sibi exhibeat honoꝛē in recognitione sūmi dñi: cum latria nō sit aliō nisi exhibitio honoꝛis restificanꝫ in eo cui exhibet sūmū dñiū. Inq̄n tū ꝯo q̄s oꝛat deū vt p̄ h̄ satisfaciat ō peccatis suis vl aliox: sic est actus pnie. Hec Rich. Pro funō. Nō dubiū q̄n oꝛo ꝑtineat ad reuerentiā dei. Vñ Gal. i. alex. Oia nāturā. s. naturanteq̄ deꝰ ē venerant digne ꝛ oꝛāt vt sata multiplicet: fetꝰ ꝛ semina reaugeat. Notanduꝫ tñ q̄ in genere actuū moraliū idē actꝰ ex fine sortiť diuersas spēs: vt ỏr ꝓbs. v. Eth. vbi ỏz q̄ mechans ꝓpt lucꝝ est auarꝰ: ꝛ ꝓpt ꝯcupiam ē luxuriosus. Cū ḡ queriť An oꝛo ꝛc. Dicñ. vt s. Post rnsionē dicas. Cuiuscunq; aūt ꝑtuꝫ actꝰ sit oꝛo: certū est q̄ multū est nob necessaria ꝛ ꝓficua. Magnū em̄ negociū hz hō tractare in curia sūmi regꝫ. Alia ꝙo in carcere coꝛpis clausa nō potest illuc ascendere: ideo opꝰ hz nūciū mittere. Hūilius iste ē hūilis oꝛatio. Eccl. xxxv. Oꝛo hūliantiꝫ se nubes penetrabit. Et sup illud ps. Intret oꝛo mea in cōspectu tuo. dicit Aug. Magna virtus pureoꝛōnis q̄ q̄ si q̄dam nunciꝰ intrat: et ibi negocia pagit quo caro ꝓuenire nequit. O igitur miseri qui oꝛare negligūt ꝛc. Cauēdū est aūt ne nūcius iste sit carne grauatꝰ. i. ne sit ō his que ad carnem ꝑtinent ꝛ nō possit ad alta volare sicut struthio. nec etiam sit retrogradus: vt cum debet tēdere sursū/tēdat deoꝛsum. s. petens terram: ne etiā in via detineatur a phantasmatibꝫ et cogitatiōnibus ꝓauis. De quo Thren. iij. Opposuisti tibi nubem: ne scꝫ transeat oꝛatio: ne ꝑterea sit mutus per indeuotionē. Cōtra q̄d dic Ps. Verba mea auribꝫ ꝓcipe dñe. Ne ꝑterea sit inflatus per superbiam ꝛ nō possit intrare p̄ angustam poꝛtam. Judith. viij Humilium ꝛ mansuetoꝝ semp tibi placuit deꝑcatio. Debet itaq; hō sacrificium oꝛōnis offerre purū/sine macula et diminutione. Figura. Leuit. xiij. ꝓcipiebatur offerri agnus anniculus sine macula et sine membroꝝ diminutiōne. Expone spiritualiter. Si autē sic offeratur oꝛatio

erit grata dño Mat. xxj. Oia q̃cũq; petie
ritis in orone credẽtes accipietꝫ.
Secundꝰ ar. Triplex est facienda ꝯsi-
deratio de orone.
Pria ẽ ꝯsideratio ꝑsuasiue inductiõis.
Scda est dispositiue p̃parationis.
Tertia est ꝑfectiue ꝯditiõis.
Circa pmũ: notãdũ ꝙ scptura nos hortat
multipl'r ad orãdũ Lu. xviij. Oportet ora
re ⁊ nõ deficere. Col. iiij. Oroni instate vi
gilantes in ea. et. j. Thes. vl. Sine inter-
missiõe orate. et Lu. xxij. Vigilate ⁊ ora-
te. Et plib; alijs locis. Ad h etiã nos idu
cere debẽt maxie tria ad pñs ꝯsiderãda.
Primũ ẽ oronis q̃litas mltũ dlectabil'.
Scdm dina liberalitas ꝓsus iextiabil'
Tertiũ nr̃a necessitas valde miserabil'.
Circa pmũ duplex ẽ ꝯsiderãda oronis q̃-
litas. s. honorabilitas: ⁊ vtilitas. In h ser
mone dicẽdũ de pma Q, aũt orare sit opꝰ
multũ honorabile põt declarari ex ꝯside-
ratione triplici.
Pria ex pte dei recipientꝫ.
Scda ex pte spũssci mouentꝫ
Tertia ex pte celestꝫ curie intercedentꝫ.
Prima sumit ex pte dei q̃ oronẽ nr̃am rec-
pit: ⁊ cui orando loq̃mur Isid. d sũmo bo.
Cum legimꝰ deꝰ loquit nobiscũ: ⁊ cũ ora-
mus cũ deo loq̃mur. Chrys. Cõsidera q̃n
ta est tibi ꝯcessa felicitas q̃nta gl'ia attri-
buta oronib; fabulari cũ deo: cũ chro mi
scere colloq̃a: optare qd vel': qd desideras
postulare. Jõ dicebat abraã cũ timore Ge
nes. xviij. Loq̃r ad dñm meũ cum sim pul
uis ⁊ cinis. Scda consideratio sumit ex
pte spũssci mouentꝫ Nã ipe spũssctũs mo
uet nos ad orandũ Ro. viij. Ipe spũssctũs
postulat ꝑ nob gemitib; inenarrabilib;. i.
nos postulãtes ⁊ gementes fac̃ Tertia
sumit ex pte celestis curie intercedentis: q̃
turba est tã honorabil' ⁊ tñ eiꝰ officiũ ẽ ora
re deũ intercedẽdo ꝑ nob. Hoc fecerũt sã
cti dũ viuerent ⁊ hoc etiã faciũt in celis.
Vñ Apoc. v. Vigintiquattuor seniores
habebãt phialas plenas odoramentoꝝ q̃
sunt orones sctoꝝ. Hoc ẽ etiã officiũ ange
loꝝ q̃ nõ cessant ꝯtinue ad deũ clamare. si
cut dr Esa. vj. ⁊ Apoc. iiij. et. vij. Hic aũt
notande sunt tres angelice ꝯditiones orã
ti necessarie.
Prima est puritas.
Scda est hũilitas.
Tertia est benignitas.
De pma ps. Prope est dñs oib; inuocãti
bus eũ o. iuo. eũ in vitate. i. in puritate cõ-
sciẽtie. Cõtra Idem. Iniq̃tatẽ si aspexi in
corde meo nõ exaudiet dñs. De scda Ps.
Respexit dñs in oronẽ humiliũ ⁊c. Con
tra Ja. iiij. Supbis deꝰ resistit. De tria.
Mat. xviij. Si duo ex vob ꝯsenserint sup
ter. de oi re quãcũq; petierit fiet illis a pa
tre meo. Contra ꝓuer. xx. Qui obturat au
rẽ suã ad clamorẽ paupis: ipe q̃z clamabit
⁊ nõ exaudiet. Sũt q̃ppe angeli purissimi:
hũiles: ⁊ benigni. Simꝰ ⁊ nos tales. Est
insup orare officium ipiꝰ chri q̃ in mundo
existẽs sepiꝰ orabat ⁊ plerunq; i orone p-
noctabat. vt dr Lu. vj. Mar. vj. ⁊ Matt.
xiiij. Est sic dt paulꝰ Ro. viij. Ipe est ad
dexterã pr̃is ⁊ iterpellat ꝑ nobis. Multũ
g̃ libent ⁊ nos orare debemꝰ: nec pt aliq̃s
excusari ex difficultate orandi. Multũ ei
facilis res est oro. Ps. Apud me oro deo
vite mee Glo. Apud iustum semp ẽ qd da
re pt scz oro quã si nõ pt dare voce: tñ põt
dare mẽte ⁊ desiderio. Ipm em bonuz de-
siderium oro est. De h thesauro boni desi
derij. q̃ plus dat plꝰ habet. Vñ miser est
q̃ de hoc dando parcus est. Põt em quis
excusare se de ieiunio ⁊ elemosyna: sed de
oratione nulla est excusatio. Sed heu q̃dã
pigri vellent q̃dem alienis oronib; salua-
ri: sz nolunt seipos iuuare orando. Exẽ
pluz cuiusdã quadrigarij. Quadriga i via
ceciderat ⁊ ipe sedens in luto a trãseuntib;
auxiliũ petebat. Venit q̃dam nobilis ma
num extendens vt iuuaret eum. Sz cũ mi
ser ille nec vellet surgere nec manũ mittere
seu apponere ad quadrigam sz differebat:
recessit nobilis indignatus dicẽs. Ex quo
miser non iuuas te: nec ego curam de te ha
beo. Sic facit christus. Augꝰ. Qui crea-
uit te sine te non iustificabit te sine te.
Tertius articulus. Audistis ⁊c. Et
notate quoniam oportet nos habere
sanctoꝝ ⁊ angeloꝝ conditiones cum orare
volumus. Vñ etiã vt dicit Bernardus.
Ipsi angeli assistunt debite orantibus. iõ
et angelici in orando eẽ debemus al's in-
digni essemus cum deo loqui. Quere pa-
rabolã ser. viij. de epiph.

Sermo secundus

Petite et acci.

Petite et acci. ꝛc. Qui ãt ꝑmãserit i lege p. li. ꝛ ꝑmã. i ea: nõ au. ob. fa. sed fa. o. hic be. i facto suo erit. Jac. j. Qui taℓ petit ꝛ accipit. Ybi ãt notak ꝓmo legꝫ euã gelice nobiℓ ꝯditio: cũ ỏt Qui p. i le. p. li. Scỏo eiꝰ vtiℓ executio: cũ di. nõ au. obℓ. fa ciꝰ ꝛc. Tertio desiderabiℓ retributio: cũ ỏt Hic btus i facto ſ. erit De prio. ij. Eoꝛ. iij Ybi spũs dñi: ibi libras. De scỏo ꝛ ter// tio Jo. viij. Si mãserit ꝫ i ꝑmone meo: ꝑe discipli meritis. et co. ꝑi. ꝛ ꝑi. li. vos.

Petite ꝛ acci. ꝛc.

PRimꝰ ar. An sit aliq̃d dekmiate pe// tẽdũ a deo in ozõne: Q, nõ. qꝛ igno// ramꝰ q̃d nob sit expediẽs. Cõtra Mat. vj. docuit nos chẽs dekmiatas petitõnes facere in ozõne dñica. Rñdet Rich. in iij. di. xv. Quedã sũt q̃b ñ possumꝰ male vti: sic ꝑtute: gra: ꝛ glia. et talia sũt dekmi nate petẽda in ozõne. Quedã sũt q̃b bñ ꝛ male possumꝰ vti: sic hẽ diuitias: vxoꝛẽ: ꝛ filios ꝛ hmõi. Et talia nõ sũt determiate petẽda: sed sub ꝯditõe. ſ. si deꝰ ꝓuidet illa ad salutẽ nram vtilia. Quedaz aũt sũt q̃b bñ vti nõ possumꝰ: sicut sũt pcã. Et talia nullo mõ sunt petẽda. Hec Rich. Pro funõ. Nihil est desiderandũ aut petẽdũ ꝫ honestatẽ. vñ ỏt Tullℓ. li. de amicicia. Ab amicꝫ honesta petamꝰ. Vñ nec bona coꝛ// poris: puta sanitatẽ debemꝰ petere: nisi ꝑ q̃nto subseruire põt anie nre sanitati. Jõo cõueniẽtissime ỏt Juuenaℓ. Orandũ ẽ vt sit mens sana in coꝛpe sano. Cũ itaq̃ q̃rit An sit aliq̃d ꝛc. Dic rñ. vt ỡ. De hmõi tñ itez sumꝰ infra dicturi. vicz ser. vij. Exꝑe// spõsione itaq̃ patet q̃ nõ ỏ ẽrenis aut coꝛ poralib ꝓncipaℓr orare debemꝰ: sed ꝑ ce// lestib ꝛ spũalib. Audite q̃ nec orare nec vouere scitꝫ nisi ꝑ coꝛpe: ꝑ terrenis. et pro nia nihil. imo qõ petius ẽ mℓti aliq̃n a deo petũt cõplemẽtũ maloꝝ desideriozꝝ ꝛ no// cumẽtũ prioꝝ. Taℓ ẽ oꝛo deo execrabilis Ille aũt bñ orat q̃ vt ỏt Aug. orãdo deuz q̃rit. Jn ozõne itaq̃ coꝛ surſũ hẽ dẽmꝰ: vt sit oꝛo oino igne charitatꝫ succẽsa. Redo// let q̃ppe thus igne succẽsũ: reposittũ ꝫo mul lũ dat odoꝛẽ. Sic oꝛo igne charitatꝫ succẽ sa apud deũ redolet. Figura Nũeri. xvj ꝓceptũ fuit tollere thuribuluz: ꝛ hausto igne de altari: mitti incensum desup. Spℓ rituaℓr ꝑ thuribulũ subaudi coꝛ nrm. Per ignẽ de altari subaudi charitatez de altari cruꝫ acceptã. ꝑ incensum ꝫo ozõnem. Pſ. Dirigaℓ oꝛo mea sicut incẽsum ꝛc.

Secũdus ar. Jn ꝑceỏ. ꝛc. Hic ỏ vti// litate ozõis q̃ mℓta ꝛ magẽ. Jac. vl. Wℓtũ valet deꝑ. iusti assidua. Et addu// cit exẽplũ de Helia. Vide ibi. Jõ Beꝛ. Nemo quipẽdat ozõnem suaz: qm ipse ad quẽ oꝛam nõ paruipẽdit eã. sed aut da// bit qỏ petimꝰ: aut qỏ nouit vtilius. Sũt q̃t ad pñs ꝓsiderande tres ozõnis vtili// tates. Est em oratio

Placatiua

Lucratiua,

Defensiua

Primo est placatiua. ſ. ire dei. Vñ Exoỏ. xxxij. Moyses ꝑ ozõnem placauit ira dei ꝑ ppℓo q̃ vitulũ adoꝛauerat. Et Nũe. xvj. Aarõ ꝑ ppℓo depcatus ẽ et plaga cessauit. Et Jone. iij. Niniuite clamãtes ad dñm: iram dei placauerũt. Sic ꝛ vos nũc ad de tm clametꝫ oꝛãtes: vt placetꝫ ira dei que postmodũ. ſ. pꝰ mozte iplacabiℓ erit. Eze. vij. Nõ parcet oculꝰ meꝰ neq̃ miserebor.

Scỏo est lucratiua. ſ. venie: gre: ꝛ gℓie. Vñ oꝛãtibꝫ apℓis datꝰ ẽ spũsctus. et Lu. xj. Pi vr celestꝫ dabit spm bonuz petẽtib se. Tertio est defensiua. ſ. ꝫ hostiles ne// q̃tias. q̃ figuratũ est Exo. xvij. in pugna isrℓ ꝫ amalec quẽ moyses ozõne deuicit. Habyf. Stabat moyses in mõte ũ armis sed ꝓcib pugnaturus: fit moyse oꝛante vi ctoꝛia: cessante mestícia: ꝑseuerãte ꝑce/ꝑse uerãs victoꝛia roboꝛak. Quis em iustoꝝ nõ oꝛãdo pugnauit: q̃s non hostẽ oꝛando deuicit. Propterea etiã ỏ Tob. iij. Hoc aũt ꝑ certo hz ois q̃ colit te ꝛ oꝛat te quia vita eiꝰ si fuerit in tribulatrione liberabiℓ. Vñ pſ. Ad dñm cũ tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me Exemplum aũt notabile quõ oꝛo defecit ꝫ spũales inimicos. Nar rat Gze. in. iij. diaℓ. Theodoꝛ valde inq̃// etꝰ fuit: q̃ in meo monasterio frẽm suũ ne// cessitate magꝫ q̃ꝫ volũtate secutꝰ ẽ. Cui ni miũ gue erat sic̃s ei ỏ salute sua loq̃rek. Cũ aũt ꝓductꝰ fuisset ad mozte in pestilẽ tia q̃dã q̃ magnã ꝑte vrbis rome ꝓsupsit

et extremū spm̄ ageret/cōuenerūt frēs vt
eiꝰ exitū orādo ꝓtegerēt. Jāq; corpꝰ eius
ab extrema ꝑte fuerat p̄mortuum. in solo
tm̄ pectore vitalꝭ calor adhuc palpitabat.
fratres aūt tāto ceperūt obnixiꝰ orare q̄n-
to videbant eum sub celeritate discedere.
Tūc repēte cepit clamare/magnisq; voci
bus orōnes eoꝝ interrūpere di. Recedite
recedite: Ecce draconi ad deuorandū me
datꝰ sum q̄ ꝓpter vr̄az p̄ntiā deuorare me
nō pōt. Caput meū iā in ore suo absorbu-
it: date locū vt faciat qd̄ est facturꝰ. Tūc
frēs ceperūt dicere. Quid est qd̄ loq̄rꝫ fra
ter: Signū crucꝫ tibi imp̄me. Rn̄debat cū
magnis clamoribꝫ: di. Volo me signare:
sed nō possum: q̄ huiꝰ draconis squamis
p̄mor. Tunc frēs in terrā ꝓstrati ceperunt
vehemētiꝰ pro eiꝰ ereptiōe orare. Et ecce
subito eger cū magnis vocibꝫ cepit clama
re: di. Gr̄as ago. Ecce draco q̄ ad me de-
uorādū venerat fugit/vr̄is orōnibꝫ expul
sus stare nō potuit: ꝑ pctis meis interce-
dite q̄ ꝯuerti ꝑatꝰ sum et fūditꝰ habitum
relinq̄re secularē. Postq̄ ꝟo ad deuꝫ toto
corde ꝯuersus est/deniq; flagellis attritꝰ:
tunc eiꝰ ania carne soluta est. Vn̄ patet q̄
oratio est ꝯ spūales neq̄tias defensiua. ꝓ-
pterea etiā dicebat saluator Matt. xxvj.
Vigilate ⁊ orate ne intretꝫ in tētatōez. i.
ne supemini.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Cauete g̊ ne tot et
tātꝫ bonis ꝓpter orādi negligentiam
p̄uenī. Dicit em̄ regula iurꝫ. Dānū quod
q̄s sua culpa sentit/sibi nō alteri dꝫ īputa-
re. ff. de re. iu. l. Qd̄ q̄s. Priuationē itaq;
gr̄e ⁊ alioꝝ spūaliū nō dꝫ q̄s īputare diui
ne seueritati: sed sue seueritati. Et. xj. q. iij.
Audi. Pone casum de eo q̄ negligit pete-
re a rege miscdiam ⁊ gr̄am/cū tn̄ certꝰ sit
regē esse benignū. q̄ idcirco merito p̄uatur
regꝫ gr̄a ⁊c. Expone notādo q̄ deꝰ est be-
nignissimꝰ oībꝫ ad se redeūtibus. Ezech.
xviij. Nolo mortē pctōris: sed vt magis
ꝯuertat̄ ⁊ viuat.

Dn̄ica. v. post pasca Sermo tertius

Petite et acci.

p ⁊c. Siq̄s putat se religiosuꝫ ēē
nō refre. linguā suā: sꝫ se. cor suū
huiꝰ vana est religio. Religio mū. ⁊ īma.
apd̄ de. ⁊ pa. hec ē: visi. pu. ⁊ vi. in tri. eoꝝ:
et īma. se custo ab h̄ seclo. Jac. j. Sic fa-
ciētes petūt ⁊ accipiunt. In illis aūt ꝟbis
ostēdit btūs Jacobꝫ tria ꝑtinere ad verā
Primū est lingue refrena- (religionē.
tio. cum d̄t. Siq̄s putat ⁊c.
Scd̄m miscdie exhibitio. cū d̄t. Reli.
Tertiū inocē- (mū. ⁊c. ē visitare ⁊c.
tie obseruatio. cū d̄t. ⁊ īma. se custo. ⁊c.
De p̄mo Ecci. xxviij. Attende ne forte
labarꝫ in lingua. De scd̄o glo. Amb. sup
illd̄. j. Tim̄. iiij. Pietas ad oīa vtilꝭ ē: dicit.
Oīs sūma discipline chr̄iane in miscdia ⁊
pietate ē. De tertio ps̄. Nō p̄uab bonis
eos q̄ ābulāt in īnocētia ⁊c. Petite ⁊c.

Primꝰ art. An nob sit vtile ⁊ expedi
ens orare sctōs: Q; nō. Deꝰ ē mise-
ricordior q̄ q̄cūq; sctūs. Cōtra: est vsus
ecclie. Rn̄. Bona. in. iiij. di. xlvj. q̄ deꝰ
voluit ⁊ deꝰ etiā decreuit q̄ sctōs rogare-
mus ꝓpt̄ triplicē cām. Prīo ꝓpt̄ nr̄az ino
piam. Sumꝰ em̄ inopes in merēdo: vt sic
vbi nr̄a nō suppetūt merita: patrocinētur
aliena. Inopes in ꝯtēplando: vt q̄ nō pos
sumꝰ aspicere sūmā lucē in se: aspiciamꝰ in
sctis. Inopes etiā in amādo: q̄ miser hō
aliq̄n se sentit magꝫ affici ad vnū sctm̄ q̄
circa deū. iō dn̄s cōpassus nr̄e īopie volu
it nos rogare scōs. Ille ergo qui erat in-
dignꝰ apd̄ deū: aliq̄n rogādo sctōs efficit̄
dignꝰ. Scd̄o ꝓpt̄ sctōꝝ gl̄iaz. q̄ deꝰ vult
sctōs suos gl̄ificare. Vn̄ ꝑ ipos vult mi-
rabilia facere vt eos laudemꝰ. Et nō tm̄
h̄ ꝑ sup̄mos sctōs: sꝫ etiā ꝑ īfimos. Ter
tio ꝓpt̄ dei reuerētiā: vt pctōr q̄ deū offen
dit q̄si nō audeat deū in ꝓpria ꝑsona adire
sꝫ amicoꝝ p̄rocinia īplorare. Et ꝑ h̄ patꝫ
rn̄sio ad obiectū: q̄ bonuꝫ est aliq̄n a deo
resilire ob reuerētiā. hec Bon̄. Pro fū-
damto. Spandū est dū viuimꝰ nr̄as p̄ces
apd̄ deū mltū valere Oui. d̄ pōto. Dūp
bet faciles aditꝰ venerabile tēplū Sperā
dū est nr̄as posse valere p̄ces. Et lꝫ ex no-
bis n̄ possumꝰ qd̄ necessariū est obtinere:
nō tn̄ est despandū. q̄ neq; h̄ est nob īpos
sibile qd̄ ꝑ sctōs possūꝰ obtinere. Dic em̄
Arist. iij. Eth. Que ꝑ amicos possumus:
etiā ꝑ nos aliq̄lr possūꝰ. Sꝫ q̄rit̄: q̄d opꝰ
est rogare sctōs: cū deꝰ sit misericordior:
Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude qm̄ d̄uotissime
implorāda sunt suffragia sctōꝝ. Ber. ser.

de oib⁹ sctis. Sūmope desiderāda sūt no
bis suffragia sctōꝝ: vt qd̄ nr̄a possibilitas
nō obtinet: eoꝝ nobis intercessiōe donetur.
Sed pēsate qm̄ cū magna reuerētia rogā
di sunt scti q̄ sūt milites imo reges eterni re
gni. Ideo ad ip̄os rogādos ⁊ mlto forti⁹
ad rogandū deū est nob̄ necessaria cordis
p̄patio. Notate: Citharista p̄pat citharā
anteq̄ pulset corā aliq̄ magno dn̄ō: alas
nullā melodiā faceret. Spūalr/volēs pul
sare añ dn̄m aut sctōs ei⁹: p̄us dz cor suū
disponere ad q̄etē tranq̄llitatꝫ. Hoc atten
dite q̄ sp̄ pleni passionib⁹ et ꝯcupiscētijs i/
ordinatꝫ estꝫ. ¶ Figura.iij. Reg.viij. Sa
lomō p̄us disposuit tēplū ⁊ postmodū in/
trās ad orādū exaudit⁹ est. Spūalr tem/
plū.i.cor nr̄m p̄pari debet si volum⁹ exau
diri. Ecci.xviij. Añ orationē p̄para ani/
mā tuam.

Secūdus ar. In p̄ced. ⁊c. Hic de di/
uina liberalitate respectu orātiū que
maxie nob̄ tribuit fiduciam recurrēdi ad
deū. Apparet itaq̄ hui⁹ liberalitas ex tri/
¶ Prima est ꝯside/ (plici ꝯsideratiōe.
ratio amorose denominationis.
¶ Scda est cōsideratio gratiose exhorta/
¶ Tertia est ꝯsideratio fructuo/ (tionis
se ꝓmissionis.

¶ Prima est ꝯsideratio amorose denoīa/
tionis. qr vult ꝙ orādo nominem⁹ eū pa/
trē di. Pr̄ nr̄ q̄ es i cel. Ber. Orōnis eius
principiuꝫ patris nomie dulcescit: prestat
mihi fiduciā impetrādi. Aug⁹. Hoc no/
mine charitas excitat̄ ⁊ supplex affect⁹ ac
p̄sūptio ipetrādi q̄ petituri sum⁹ cū vicꝫ p̄/
usq̄ aliq̄d peterem⁹ tāmagnū donū acce
pim⁹ vt deo dicere pr̄ nr̄ audeam⁹. ¶ Se
cūda est ꝯsideratio gratiose exhortatiōis.
qr hortat̄ nos dn̄s ad petendū. cū d̄t Pe/
tite ⁊ accipietꝫ. Jo.xvj. et Luc.xj. Aug⁹.
Dn̄s Jesus inter nos petitor: cū pr̄e da/
tor. nō vtiq̄ tātū nos hortaret̄ vt petere/
mus nisi dare vellet. Erubescat hūana pi
gricia. plus vult ille dare q̄ nos accipere.
plus vult ille misereri q̄ nos a miseria li/
berari. nā illō qd̄ nos hortat̄: ꝓpt̄ nos hor
tat̄. Sed forte dices. Cū sit tā liberal: q̄d
op⁹ est eū rogare/cū ille necessitates nr̄as
nouerit: Audi Aug. ad Probā de orādo
deū. Mlta nob̄ de⁹ ex sua libalitate p̄stat
nō petita. sed ꝙ vult aliq̄ prestare nob̄ pe/
tentib⁹: hoc est ꝓpt̄ nr̄am vtilitatē: vt. s. fi/
duciā q̄ndā accipiam⁹ recurrēdi ad deū: ⁊
vt recognoscam⁹ eū eē bonoꝝ nr̄oꝝ aucto/
rē. ¶ Tertia ē ꝯsideratio fructuose ꝓmis/
sionis. quia petentibus dare ꝓmittit Jo
annis.xvj. Petite et accipietis. et Luc.xj
Petite ⁊ dabit̄ vob̄. Chrys. Petētꝫ negli
gētia rep̄hendit̄ vbi de dantꝫ miscdia non
dubitat̄. Ut aūt certā fiduciā habeam⁹ in
ei⁹ ꝓmisso: simile iducit Lu.xj. de amico q̄
ꝓpter importunitatē amici veniētꝫ media
nocte ⁊ petētꝫ/surgit ⁊ dat ei panes neces
sarios. Beda. Cōpatio est a minori. Si
em̄ amic⁹ hō surgit ex lecto et dat non ex
amicicia sed tedio cōpulsus: quāto magis
pe⁹ dat q̄ sine tedio largissime dat qd̄ pe/
tit̄. Et sicut d̄t Aug⁹. Qui nos hortatur
vt petamus ei displicet si nō petam⁹. Un̄
et post illam similitudinē subiungit dicēs
Et ego dico vob̄. Petite ⁊ dabit̄ vob̄ ⁊c.
Petite inq̄. s. orando in fide: ⁊ dabit̄ vo/
bis. q̄rite. s. in spe/⁊ recte viuendo: et inue
nietꝫ. Pulsate. s. charitate ⁊ p̄seuerādo. et
apiet̄ vobis. Et cōsequenter vt nos secu/
riores faciat: ponit compationem ⁊ exem
plū patris carnalis qui libentissime dat fi
lijs bona necessaria que petunt. Et ponit
exemplum de tribus quibus significātur
ea que a deo debemus postulare. Primo
de pane qui significat charitatem. quia si/
cut sine pane omnis mensa inops dicit̄: sic
sine charitate omnis virtus inanis. Huic
aūt opponit̄ duricia cordis q̄ per lapidez
significat̄. ¶ Secundo de pisce q̄ nascitur ⁊
nutrit̄ in aqua: p̄ quem intelligit̄ fides q̄
in baptismo nascit̄: ⁊ in aquis. i. tribulatio
nibus meliorat̄. Huic est ꝯtrarius serpēs
propter venenū infidelitatis. Tertio de
ouo in quo est spes fetus. per quod signi/
ficat̄ spes que est de non habitꝫ. Huic cō/
trariatur scorpio cuius cauda est veneno
sa: et significat desperatiōez. Et subdit do
minus. Si ergo vos cum sitis mali ⁊c. q.
d. Si pater carnalis qui malus est ad cō/
parationem diuine bonitatis respectu cu
ius nemo est bonus: qui etiā dicit̄ malus:
quia ad mala ꝓnus: dat bona sibi a d̄o da
ta. s. temporalia filio petēti: multo magis
pr̄ vester celestꝫ q̄ ex natura sua bon⁹ est et
pi⁹ p̄ eēntiā/dabit spm̄ bonū. i. bona spūa/
lia petentib⁹ se. ¶ Exemplum de hac dei

liberalitate habem⁹ i latrone dextro q̄ so//
lū petebat vt dn̄s eēt mēor sui. Et ip̄e di//
xit ei Hodie mecū eris iparadi. Amb. Ube
rior ē gr̄a q̄ ꝑcatō.

Tertio ar. Aug. tē. Miseri q̄ orare ne
gligūt cū sit tāta dei liberalitas: ñ mi
ru si tales diuis ꝓuant bñficijs. q̄ lex dic.
Vigilantib⁹ t nō dormientib⁹ fm iura sub
ueniendū ē. ff. ad vell. l. ij. §. Verba. Et ō
rex ꝓmutatiōe. Cum vniuersor. t de do//
na. Int̄ dilectos. Audite: si rex mādaret
vt ad eū irent ciues hui⁹ ciuitatis petituri
q̄d vellent t accepturi: nōne vituperādi es
sent si negligerēt tē. Expone t applica no
tādo illud Dar. xij. Videte: vigi. t o.

Sermo. iiij

Petite et acci
pietis tē. Amē amen dico vob.
Si q̄d petieritis pa. i no. meo
dabit vob. Joā. xvj. Ubi sūt tria ꝙsiderāda
Primū petitionis conditio: cū dic. Si
q̄d petieritis pa. in no. meo.
Scōm rei petite ꝓmissio: cū ōt dabit v.
Tertiū ꝓmissionis certificatio: cū dicit.
Amen amen.
Pro ꝓmo Aug. Nō petit in noie salua
toris q̄cq̄d petit ꝙ rōnē salutis. De secūdo
Lu. xj. Petite t dabit vob. De tertio Jo.
xiij. Ego sū via ꝟitas t vita. ꝟitas inquā
infallibilis certos nos faciens.
Petite tē.

Prim⁹ ar. An scti cogn̄scāt ōnes no//
stras: Q. nō. Aug. li. ō cura ꝓ mortu
os agēda. Nesciūt mortui q̄d agāt viui etī
am eor filij. Contra Greg. xij. mor. Hoc
ō scris aliab⁹ sciēdū ē q̄ cū omipotentis dei da
ritatē videt: nll'o mō credēdū ē q̄ foras sit
aliq̄d q̄ ignorēt. Rñdet Boñ. in. iij. di.
l. Est aliq̄d cogn̄scere dupl'r. s. ꝓpria ꝙsidera
tiōe/ vel alteri⁹ instructiōe. Cognitio ꝓ ꝓ//
priā ꝙsiderationē ē dupl'r. Aut em̄ ē rei vt
pñtis t ꝓ certitudinē. Aut ē rei vt absentis t
ꝓ q̄ndā cōiecturationem. Sil'r cognitio ꝓ
instructionē ē dupl'r Aut est em̄ ꝓ reuelati
onē dei/ aut ꝓ reuelationē alteri⁹. Cū sit ita
q̄ q̄druplex mod⁹ cogn̄scendi: prim⁹ non ē
in aliab⁹ segregatis q̄ntū ad act⁹ nr̄os q̄ diu
sūt i loc⁹ sibi deputat⁹. distāt em̄ a nob ni
si diuia fortasse permissiōe ventāt ad nos.
Scōs i dānat⁹ ee ꝓtest ñ i bonis q̄ huic
admixt⁹ ē error t dubietas. Tert⁹ ē tm i
bonis. Quart⁹ ꝓt ee in bonis q̄b⁹ referūt
angeli boni/ t in mal' q̄b⁹ referunt demōes
vl' ipi dānati. Hec Boñ. Dic aūt Tho. q̄
cū nulla rectitudo desit sctis t ad rectitu
dinē voluntat⁹ spectat quēlibet velle ea q̄
ad ipm ptinent t ad pfectionē btitudinis
exigit q̄ hō habeat q̄cq̄d velit t nihil ior//
dinate velit. hoc aūt ad brōr gl'iaz ptinet
q̄ orent t indigentib⁹ auxiliū pstent ad sa
lutē. sic eni dei cooperatores efficiunt q̄ ni//
hil est diuini⁹ vt ōt Dion. iij. c. celest⁹ hie//
rarchie. Jō manifestū ē q̄ in ꝟbo cognōscūt
vota t deuotiones confugientiū ad se. Hec
Tho. in. iij Pro fund. Dis Amicus ve//
rus desiderat q̄cq̄d amico est necessariū si
cut faceret ꝓ seipo. Juxta illō q̄d dic Te//
rent⁹. Ver⁹ ꝟbum h est ee cōia amicorū
inter se oia. Jdeo etiā vt dic Arist. ix. Eth.
Amic⁹ bona opant amico vt ꝓt. Cum itaq⁹
sancti sint amici nr̄i veri: credēdū ē q̄ nobis
subuenire volūt t nr̄as indigētias cogn̄sce//
re vt nobis succurrāt Cū g̃ q̄nt An sancti
tē. Dic rñ. vt s. Et q̄ conclude q̄ cū mul
ta deuotione t reuerentia rogare debem⁹
sanctos acsi eos palā facie ad faciem vide
rem⁹. q̄n t nos orantes benigne aspiciūt
t de nr̄a deuotiōe letant. q̄n vt dic Aug.
li. sol. Quotiēs bñ agim⁹ gaudēt angeli t
eadē rōne alij scti. Sz timedū ne ꝓpt men
tis impuritatē neq⁹ de⁹ neq⁹ scti nr̄as ora
ones videāt oculo miscōie. Nā ōr Esa. lix.
Iniq̄tates vr̄e diuiserūt int̄ vos t deūe
str̄ū/ t pcta vr̄a abscōderūt facē ei⁹ a vob
ne exaudiret tē. Aug. o petitores. Purgata
ꝟo ꝙscia si deū t scīos rogam⁹ nullaten⁹ ē
diffidēdū q̄n libent audiamur Notate q̄so
q̄ necessaria sit nob ora si volum⁹ surs̄ū ad
deū t scīos ire. Nēo em̄ ꝓt vltra facultat
tē nature facere nisi cū instrumēto ad h̄ req̄
sitor bñ dispōsito. Verbi gr̄a Hō q̄ q̄ guis
est nō ꝓt surs̄ū ascēdere nisi mediāte scala.
Spūal'r nos pctis aggrauati surs̄ū ascen//
dere ñ possum⁹ nisi ꝓ scalā oris q̄ pedē
hz i tra t caput i celo. Figura Gen. xxviij
Jacob vidit scalā sūmitas eius celos tāge//
bat tē. Spūal'r ꝓ scalā orōnē itellige/ ꝓ ta
cob a facie esau fugiētē fidelē fugiētē a fa//
cie diaboli q̄ ꝓ orōnē ad deum debz ascen
dere Ro. xij. Orōni instātes.

Secūdus arti. In p̄ceden. ⁊c̄. Hic de tertio qd̄ est nostra necessitas miserabilis q̄ maxime est triplex.

Pr̄ia est necessitas impetratiōis terrenorum.

Secūda est necessitas adeptionis diuinorum.

Tertia est necessitas euitationis periculorum.

Pr̄ia igit̄ est necessitas ⁊c̄. Terrena em̄ sunt a deo petēda ꝓ necessitate vite. Sic em̄ ait Aug. ad probā. de orādo deū. Hoc licz orare qd̄ licz desiderare. Tēporalia āt licz desiderare: sed ꝑncipal'r nō debem⁹. vt dicit Tho. ij. ij. vt in eis finē ꝯstituam⁹ sed sicut q̄dam adminicula quibus iuuamur ad tendendū ad beatitudinē per q̄ vita corꝑalis sustentat̄: ⁊ etiā organice deseruiūt ad act⁹ virtutū. vt d̄t phs. j. ethi.

Scd̄a est nc̄itas adeptiōis diuinoꝝ. ꝯ gr̄e ⁊ glorie q̄ a solo deo hr̄i pn̄t ⁊ q̄ꝝ nullus est capax: nisi desideret ⁊ petat. Unde Bed. Ad hoc peti se vult vt capaces eoꝝ dōꝝ fiāt q̄ petūt. ⁊ Aug⁹. Tota vita boi chr̄iani est sctm̄ desideriū: qd̄ desideras: nō vides: sed desiderādo capax eris. Ideo nullū credim⁹ ad salutē: nisi deo inuitāte venire: nullū inuitatū nisi d̄o adiuuāte bona oꝑari: nullū nisi orantē dei auxiliū ꝓmereri. Sed forte q̄rit aliq̄s An orō sit in p̄cepto: Rn̄det Tho. in pl'ibus locis: vt in iiij. di. xv. Et. ij. ij. q. lxxxiij. ꝙ orō qn̄q̄ est in p̄cepto. Primo em̄ ad horas canonicas tenent̄ bn̄ficiati ⁊ in sacrꝫ ordinib⁹ ꝯstituti: ⁊ religiosi ꝓfessi. Scd̄o tenet̄ q̄libꝫ ꝓ se orare: spūalia petendo/ p̄ꝑtim cū grauiter tentat̄. Tertio ꝓ proxio in casu nc̄itatis: qn̄ ꝑ aliū n̄ iuuaret̄ in tētatōib⁹ suis/ h̄ me sciēte. Tūc em̄ locū habꝫ illd̄ Amb. Pasce fame morientē. s. spūal'r: Si nō ꝑauisti/ occidisti: sꝫ h̄ difficile est scire. Idcirco laudabile ē ꝙ aliq̄s freq̄nter etiā ꝓ aliis oret gn̄al'r. ⁊ maxie in nc̄itate ꝯstitutis Chry. sup Mat. Pro se orare nc̄itas cogit: ꝓ altero aūt charitas frat̄nitatꝫ hortat̄. Dulcior est āt apd̄ deū orō nō quā nc̄itas trāsmittit: sꝫ quā frat̄nitatꝫ charitas ꝯmēdat Quarto dn̄icꝫ dieb⁹: ⁊ p̄cipuis festꝫ tenet̄ q̄libꝫ orare ad ꝯformādū se mistris eccl'ie

Tertia ē nc̄itas euitatiōis ꝑiculoꝝ q̄b⁹ vicꝫ nr̄a miserabil' ꝯdicio subiecta ē: de q̄bus multū elegant̄ loqu t̄ Aug. xxij. de ciui. dei. c. xxij. Uide si vis. Cōsiderare q̄ppe debem⁹ ꝙ in hac vita sum⁹ q̄si naute trāsfretātes. Ecc̄i. xliij. Qui nauigāt mare enarrēt pericl'a ei⁹. Itē vt ꝑegrini per desertū transeūtes. ij. Coꝝ. v. q̄dū sum⁹ in corꝑe ꝑegrinamur a dn̄o. Itē vt milites in cāpo dimicātes Job. vij. Militia est vita hois sup terrā. Propt̄ hec ꝑicula et multo forti⁹ pro ꝑiculo extremo futuro orare debem⁹. Lu. xxj. Uigilate itaq̄ om̄i tꝑe orātes vt digni habeamini effugere hec oīa que futura sunt et stare añ faciē filij hōis. Et videt̄ in om̄i desolatōne et ꝑiculo recurrēduz esse ad orōnem. scd̄i para. x. Cū ignoramus quid agere debeamus h̄ solum residui habem⁹ vt oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Diligēter ergo attētis periculis q̄bus ꝯtinue subiacem⁹ ꝯtinue clamare dꝫ vnusquisq̄ ad deū. d. De⁹ in adiutorium meū intende. Exemplū Math. viij. Discipuli vidētes ꝑiculuum maris clamauer̄t dicētes. Dn̄e. ⁊c̄. Salua nos perim⁹. qd̄ et a nob̄ cōtinue dd̄m est qui in tātis miserijs sumus: q̄rum ꝯsideratio cū diuine liberalitatis recognitione nos efficaciter hortari debet ad orandum. Un̄ Hugo de sctō victo. i li. de vir. orādi. Quo studio ⁊ quo affectu a nob̄ orādus sit de⁹ ex nr̄a miseria sim̄l et ei⁹ misericordia cōsiderare possumus. In cōsideratōne nr̄e miserie discamus ꝙ nobis necesse est petere. In cōsideratōe ꝟo diuine misericordie q̄ fiducial'r debem⁹ postulare Cōsideremus q̄ꝫ sit breuis vita nr̄a q̄ꝫ sit via lubrica/ q̄ꝫ sit mors incerta. Cōsideret vnusq̄sq̄ mala sua ꝓꝑria. Et dū erumnaꝫ huiuus vite cōsiderat: que sit etiā celestis patrie suauitas attendat. Hec ille

Tertius artil's. Aud. ⁊c̄. Cauete ne ꝓpt̄ negligētiam orādi i ꝑiculis et miserijs remaneatis. Lex dicit. Si quis sua culpa eget. indignū est ei subuenire. ff. depositi. l. Bona fides. ar. ad hoc oꝑpositū lxxxvj. dis. c. Non satis. Pone casū de eo q̄ fame et frigore ꝑiclitans negligit petere auxilium cū tamē moneat̄ petere et accipere. Expone et applica notādo illud scn̄. Turpis est iactura q̄ ꝑ negligētiam fit.

Sermo quintus

Dnica. v. post pasca

Petite et d.

Venit hora cum iã non in prouerbijs loq̃r vob̃ sz palã de pr̃e meo ãnũciabo vob̃. Jo. xvj. Palam ãnunciat dom̃ diuia mysteria deuote petẽtib̃. In ill'ãt ꝓb tria sc̃ notãda. Primũ est ꝓmissiois ꝓmptitudo. cũ dicit. Venit hora. Scõm claritudo. cũ dicit. cũ iam nõ in puerbijs loquar vob̃. Tertiũ est certitudo. cũ dicit. ãnunciabo vob̃ sz ego tp̃e qui mẽtiri non possum De his Ebr̃y. Hr obũbrata erãt q̃ dicta erãt: subiũxit Hec in puerbijs locut⁹ sũ vob̃ Venit hora cũ iã nũ i puerbijs loq̃r vob̃. i. eri tp̃s qñ scietis oia maifeste. Dicit ãt resurrectois tp̃s. sz pa. de pa. m. an. vob̃. Etem q̃dragita dieb̃ disputauit cũ eis ꝓgregatis loq̃ns de regno dei. Et nũc ait/ i timore exñtes nõ attẽditis his q̃ dicũt. tunc ãt resuscitatũ videtes poteritz oia palã discere Petite. ꝛc̃.

Primus articulus. An scti orẽt ꝓ nobis Q, nõ. Dicit Anſ. i psol̃. Beati erũt dipotẽtes sue volũtatz sicut deus sue, q̃ cũ nullus oret qõ ꝓ se pt sicut ỏt Aug⁹. li. de correc. z gr̃a. Si scti volũt nostr̃ bonũ: nõ hñt ꝓpter h̃ orare. Cõtra: Eccia cõiter orat di. Sctã maria ora ꝓ nob̃. Rñdz Bona. in. iiij. di. xlvj. q. sic ỏt mg̃r in lr̃a: Scti ꝓ nobis orãt. Rñ. duplex ẽ: Una est qz vidẽt nr̃am nẽcitatẽ in q̃ nos indigem⁹ ab alijs releuari. Alia ꝓpter dei volũtatẽ: qz vult vt vnũ mẽbr̃ ꝓ alijs releuet z q. ꝓ. in unicẽ sollicita sint mẽbra. Ad illõ qõ obijcit dicẽs. q. volũtas duplr̃ ꝓpat. Aut ad actũ ꝓpriũ: vt volo h̃ facere. Aut ad actũ alienũ vt volo vt ali⁹ h̃ faciat. Uñ dico q. auctoritas Anſ. est respectu act⁹ ꝓprij: sz petitõ salutz ẽ respectu act⁹ diui: vt. s. de⁹ saluet Hec Boñ Pro funõ. Nõ sic ẽ de curia celesti sic ỏ curia trenor̃ dñor̃. de q̃ ouiõ. sine titulo. Curia paupib̃ clausa ẽ dat cẽsus honores. Et in li. de fas. In p̃cio p̃cũ nũc ẽ dat cẽsus honores Cẽsus amicicias paup vbiq̃ iacz. Sz in celesti curia libent sc̃ oẽs scti ꝓ nob̃ intercessores desiderãtes nob̃ ipendere auxiliũ. Et h̃ ẽ eis g̃tissimũ Juxta illõ Aristo. ij. pol̃. Amicz auxiliari dulcissimũ est. Cũ g̃ q̃rit An scti ꝛc̃. Dicñ. vt s. Ex q̃ ꝛcludꝫ q. mr̃tũ gaudere debem⁹ venerãdo sctõs: puta in eor̃ festiuitatib̃: sz tñ z ibi est vnõ ꝛfundi debem⁹. Ber. ser. de vig. apl'or̃ pe. z pau. In festiuitatib̃ sctor̃ debem⁹ gaudere z ꝛfũdi: gaudere qz p̃ronos p̃missim⁹: ꝛfundi quia imitari nolum⁹. Audite o miſi pctores q̃ cũ sctis tãdẽ regr̃e spatz/ z tñ diabolũ magis q̃ sctos imitari vultz: qñ dño rebelles estis. Redite igit̃ ad cor̃ exẽpla sctor̃ imitari studeatz: z sic pculdubio ꝓ vobis orabũt vz̃am salutẽ desiderãtes. Fig. ij. Dach. j. Fratrib̃ q̃ sũt in egypto salutez dicũt fratres q̃ sc̃ hierl'ymis. Spũal'r Fratres q̃ sũt in egypto. i. mõdo tenebrosonos sum⁹ q̃bus optãt salutẽ frẽs nr̃i q̃ sũt hierosolymis. i. in cuitate celesti q̃ est citas pacis. Qui scti nr̃am salutẽ z sortem optãt: q̃ feruẽter optare debem⁹ q̃ẽre ad eor̃ ꝛsortiũ. Jõo Berñ. ser. de oib̃ sctis. Quid istõ negligẽtie: qd pigricie: imo qd ignauie frẽs vt nõ crebrz suspirijs z feruentissima affectiõe abrũpe hic z in illa tãfelicia sctor̃ agmia iacl'ari aios studeam⁹. Ue nobis a duricia cordis nr̃i.

Secũd⁹ arti. In p̃ceđ. ser. de ꝑma cõsideratiõe ꝑncipali Hic de scđa dicẽdũ q̃ est ꝛsideratio dispositiue p̃patiois. Eccl. xviij. Añ orõez p̃para aiaz tuã: z ne sis sic hõ q̃ tentat deũ q̃rens. s. aliq̃d a đo z nõ ꝑmo facies qõ in se est. s. aĩm p̃parare. Prouer. xvj. Hominis est aĩm p̃parare. Est aũt ad bñ orandũ nẽcaria duplex p̃paratio. s. purgatiua z meditatia. In hoc ser. dicendũ ẽ de ꝑma q̃ fieri dz triplr̃.

Primo p abstinẽtie obseruatione.

Scõo p pietatis exercitatiõez.

Tertio p cordis ꝛpunctionẽ

Pro igit̃ ꝛc̃. Tob. xij. Bona est orõ cũ ieiunio. Jõ isti obtinuer̃t qõ petierũt: quia orõi ieiunũ gdiũxer̃t. vicz helias. iij. Reg. xix. Judith eiusdẽ. viij. z. xiij. Filij captiuitatz. Hesõ. viij. Danie. eiusdẽ. x. Ninuite Jone. iij. Et anna ꝓphetissa Lu. ij. Secũdo p pietatz exercitatõz. vñ Act. x. dixit ãgel⁹ cornelio: Orões tue z elẽmosine tue ascẽde. in ꝛspe. đi. Ecõtra. puerb. xxj. Qui obturat aurẽ suã ad cla. pau. z ipe q̃z cla. z ñ exaudiet. Si ãt pietas q̃ respic̃ cor̃ p⁹ disponit ad orãdũ: mlto magz pietas q̃ ẽ respectu aie: cuiusmõi ẽ idulgere iiurijati. vñ Dat. v. Si offers mu. tuũ ad al. z recor

dare ⁊c. Vade p⁹ recon. fri tuo ⁊c. ⁊ Dar. xj. Cū stabit⁊ ad orādū/dimittite siqd habet⁊: ⁊ pr̄ vr̄ di. vob pec. vra. ⁊ Ecc̄i. xxviij Relinq; p̄cio nocēti tibi: ⁊ tūc depcāti tibi petā soluenf. Hō hoi fuat irā: ⁊ a dō q̄rit medelā. Jn hoiem sibi sil̄z nō hz miscdiā ⁊ depcaf p̄ pctis suis. q. d. Hoc frustra fac̄ Propf̄ p̄dicta ōr Beda. Due sūt ale q̄bus ad deū oro volat; dare ⁊ remittere. Ter tio p̄cordis p̄ūctiōez: q⁹ sicut ōr ps. Jni q̄rē si aspexi in corde meo nō exau. dns. et Esa. j. Cū mltiplicaue. orōes nō exau. man⁹ em̄ vīe plene sūt san. i. pcō. Notan dū tm̄ Tho. ij. ij. q⁹ in pctōre duo sr̄ cō/siderāda. s. Natura quā de⁹ diligit: ⁊ cul/pa quā de⁹ odit. Si ergo pctōr inq̄ntū pec cato: aliqd petit orādo. i. p̄z desideriū pec/cati hoc a deo nō audiť ex mīa. Iz q̄ñcs au diaf ad vindictā dū de⁹ p̄mittit pctōrem ampli⁹ ruere in pctā. Sicut em̄ dic̄ Aug. Dns quedā negat p̄pti⁹ q̄ p̄cedit iratus Exaudiunf g̃ q̄ñcs mali ad voluntatē suā sed nō ad salutem: sicut diabolus Job. j. Et filij jsrael petētes carnes Nūe. xj. Ora tionē aūt pctōr ex bono desiderio nature p̄cedentē de⁹ audit nō q̄i ex iusticia: quia pctōr hoc nō merek: sed ex pura miscdia: qd̄ intelligendū est de pctōre humiliato. Vñ sup illd̄ Lu. xj. Oīs q̄ petit accipit: dicit Chrys. glosando: Dis: siue iust⁹ siue pctor: qd̄ etiaz intelligendū est q̄ttuor p̄diciōib⁹ obseruatis: vt. s. petat pie neces/saria ad salutē: pseuerantert ⁊ p se. Vñ nō solū est necessaria cordis p̄ūctio siue hu/miliatio in orāte: sedetia i eo p q̄ oratur. Exemplū habem⁹. j. Reg. xv. Samuel hz fcīus tota nocte clamās ad dñm: nō est exaudit⁹ p saul obstinato in supbia. Jta in vitaspa. legiť. Quidā frater dixit beato Antonio. Ora p me paf. Qui rñdit. Nec ego tui misereor nec⁹ de⁹: nisi p teipso sol licitus sis ⁊ orauer⁊ deū. Jbid̄. Quidā re linq̄ns sec̄m factus est eremita p̄batissi/mus: qd̄ audiēs secular⁊ quidā soci⁹ eius venit ad eū rogans vt deū oraret p eo q̄ti nus daret ei gratiā abstinēdi a peccatis. et ille p̄misit monēs vt post quindeci di/es rdiret ad eū: Quo reuerso q̄siuit si ad/huc placeret pctīm suū ei. Rñdit: deterius esse sibi q̄ antea. Tūc eremita monuit eū ire⁊ post q̄ndeci dies redire: ⁊ fortis⁹ se af flixit orans p eo. Cū aūt redīsset nūciās ei q⁹ sibi deteri⁹ esset/attēdens eremita ne gligentiā ei⁹: q⁹ delectatiōi nō resistebat: accepit sportā in q̄ sibi panes detulerat ⁊ impleuit arena rogās vt humer⁊ suis im poneret ⁊ ferret. Qd̄ cū ille attētaret/ ere mita retrahebat inferi⁹: qd̄ cū ille aduer/teret: dicit: Non possum hoc leuare: q̄a tu deorsum trahis: Tūc ille: Trahe sup te. ⁊ ego iuuabo te. qd̄ cuz faceret/facillie on⁹ sup humeros eius positū est. Tūc eremi/ta: Sic ergo te nō possum iuuare: q⁹ tu mi/teris in p̄trariū delectādo in peccato: sed iuua te/resistendo pctō: ⁊ tūc tibi valebit adiutoriū dei ⁊ meū. Oportz g̃ vnūq̄nq; ihēpius misereri: alias frustra oraref pro ipo. Ecc̄i. xxx. Miserere anime tue placēs deo.

Tertius articu. Aud̄ ⁊c. Et p̄cipue necessaria est cordis cōpunctio. Au/dite q̄d̄ iura dicūt: Venia peccati nō da/tur nisi correcto. xxiij. q. ij. Legatur. Nec potest gaudere se correctū: nisi prius do/leat se fuisse quersum. xxiij. q. vj. Quēad/modū. Et lex dicit. Delicti venīā penitē/tibus indulgemus. C. de hereti. maniche os. Et. C. de sum. trinita. ⁊ fide catho. l. vlti. Pone casum. Si videret p̄nceps ani mos hominū: ⁊ peteret aliq̄s gratiā q̄ ta/men in corde retinet voluntatē offenden/di regem. An rex sibi parceret: Certū est q⁹ nō ⁊c. Expone ⁊ applica notando illud j. Reg. xvj. Dns intuet cor.

Sermo sextus.

Petite et da
bitur vobis ⁊c. Jn illo die in nomīe meo petetis ⁊ nō dico vobis quia ego rogabo patrē p vo/bis Joan. xvj. Jn his verbis tria p̄mit/tit. Primo desiderande cognitiōis evi/dentiam. cū dicit Jn illo die. Secundo fiende petitionis scientiaz: cum dicit: Jn nomine meo petetis. i. petere scietis quo/niam spiritusancto pleni eritis. Tertio sperāde exauditōnis fiduciaz: cū dicit. Et nō dico vobis ⁊c. De primo: Luce vlti. Tunc ape. illis sen. vt intellig. scripturas. De secundo Rhomano. viij. Quid orem⁹ sicut oportz nescim⁹. s. ex no

bisipis: sz ipe spūssctūs postulat ꝓ nob. i. nos postulantes facit. De tertio. Theophil⁹. Adeo assero vob patrē fauere ꝙ neq; interuentu meo vlteri⁹ indigebitis.

Petite ꝛc.

Primus articul⁹. An scti aliqd impetrēt ꝓ nobis? Q, nō: qr iā nō sūt in statu merendi. Cōtra. Plus possūt in patria q̄ in via apd deū. Rñdet Boñ. in. iiij. dist. xlvj. ꝙ sctōꝝ orōnes multa bona nobis impetrant. sic dic mgr: ꝛ merito ꝛ affectu. Merito quidē p̄cedēti q̄ apud deū sūt tātū accepti vt nō tm̄ sibi beatitudinē meruerint: sed etiā alijs suffragari: Multi em̄ superogauerūt. Affectu autē qr amici dei facti sūt: ꝛ amicoꝝ est idē velle ꝛ idē nolle. Jō cū scti aliquē amāt cōpellūt (vt ita dicā) deū diligere. Vñ btā virgo mltos pctōres deo recōciliare dr. Ad illud aūt qd obijcitur. dicēdū ꝙ nō reddi ur exauditio merito qd tūc sit sz qd precessit quo meruerunt alijs suffragari: sub cōditiōe tñ si alij suffragia eoꝝ implorarent. Etsi dicas ꝙ meritū eoꝝ est plene remuneratū: verū est de merito absoluto. Hoc Boñ. Pro fūdamēto. Docet humana experientia ꝙ plerūq; multis parcitur ꝓpter preces amicoꝝ. Ouidius de ponto. Culpa grauis precibus donatur sepe suoꝝ. Certū est etiā ꝙ vn⁹ amicus libēter subsidiū impēdit alteri amico. Vñ Aristo. ix. Ethicoꝝ dicit ꝙ opa amicicie sūt beniuolētia: cōcordia: ꝛ bñficētia. Cū ergo scti nos veraciter ament: certū est ꝙ libenter intercedūt ꝓ nobis. Sed q̄ritur. An impetrent ꝛc. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄nto feruore desiderij accendi debem⁹ ad sctōs: ꝛ certe in tali feruore desiderij iā quodāmō intratur cuz eis in gaudiū dñi. Bern̄. ser. de. o. s. Letatus sum plane in his q̄ dicta sunt mihi fratres qm̄ in domū dñi ibimus. Etsi queritis vnde illud fiducialiter p̄sumā: inde sine dubio quia multi iam ex nobis in atrijs stent. Quantū em̄ gaudere debem⁹ cū cogitam⁹ nos habere tam gloriosos intercessores nr̄a vota deo offerentes et suis oratiōib⁹ apd deū quod nobis est salutare impetrantes Nec dubiū quin eorum orationes apud deum sint suauissime. Figura Apocal. v. Vidit ioānes quomodo quattuor animalia ꝛ quattuor seniores (ꝑ quos designantur beati) ceciderūt corā agno habētes singuli citharas ꝛ phialas plenas odoramentoꝝ: ꝛ exponendo subdit que sunt oratiōes sctōꝝ. Expōe qm̄ orōnes sctōꝝ sunt melodiose ꝛ odorifere coram deo.

Secund⁹ articul⁹. In p̄cedenti ꝛc. Hic de secūda que est p̄paratio meditatiua. ps̄. Meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp. Iteꝝ In meditatiōe mea exardescet ignis. Bernard⁹. Meditatio quid desit docet. Oratio ne desit impetrat. Est autē meditatio ad orandū preparatiua triplex.

Prima incitatiua.
Secunda eleuatiua.
Tertia humiliatiua.

Prima igitur. est incitatiua. ꝯsiderando vnz ꝓpriā fragilitatē ꝓpter quā necesse habem⁹ orare: vt dictum est supra sermone. iiij. Hugo de sancto victore. In cōsideratione nostre miserie discam⁹ ꝙ nobis necesse est petere. Audite itaq;. O peccatores cōsiderate miserias vestras: qr ceci estis pauperes ꝛ nudi. Si quis reputaret se cecū: deū rogaret vt eū illuminaret: si pauperē cibū postularet: si nudū quereret vestimētū: ꝙ si dicas sentio me durū ꝛ indeuotū. Audi. Ecce rex habet duos fideles seruos: vnū armatū: aliū inermē: ambos mittit ad preliū ꝯtra hostes. Armatus viriliter procedit: inermis vero dicit dño suo. Dñe vt vides nō habeo arma tñ ob amorē tui ꝓcedā. Videns igit rex fidelitatē eius dicit ministris. Date ei arma quib⁹ induat: ꝛ in eo ponite signū meū. Sic q̄ntūcūq; insipidus ꝛ indeuot⁹ ad orationē debet ꝓcedere cōfidenter: et dñs sibi ꝓuidebit de necessarijs. Sz forte dicit aliquis. Cū oro tūc plures tentationes patior. Audi cū quis habet causaz contra aduersariū in curia principis si homo iste vadat ad principem vt faciat aliquid contra aduersariū: sciēs ille aduersarius opponit isti totis viribus: sic facit diabolus: nō tamē ꝓpter hoc debet homo relinquere orationē: sed firmiter stare: qr hec est via ad supernā patriā: ꝛ ille qui ꝓpter hoc orationē relinquit: est sicut ille q̄ de prelio fugit. Secūda est meditatio eleuatiua: considerando videlicet diuinā

bonitatē ⁊ liberalitatē: de q̄ sup̄ diximus: ser. iij. Et sic ꝯsiderādo dei bonitatē: dz reuocari cor ab exterioribꝫ. Isi. Primo purgandus est animꝰ: ⁊ a reꝝ tēporaliū cogitationibꝫ segregādus: vt pura cordis acies ad deū dirigat̄. Idē lib. de sum. bono. Mens quidē nostra celestis est: ⁊ tūc orādo bñ deū ꝯtemplat̄: qñ nullis terrēis curis impedit̄. Et Cyp̄anus lib. de oratiōe dñica. Quō audiri te postulas cū teip̄m ñ audias: dñm tui memorez esse vis cū tui ipse nō memor sis. Propterea dt saluator Matth. vj. Tu aūt cū orauerꝫ intra cubiculū tuū ⁊ clauso ostio ora patrē ⁊c. Ingressus cubiculi est cordis ad se reuocatio: Clausio aūt ostij est eiusdē cordis retētio

Tertia est meditatio humiliatiua: ꝯsiderādo vicz nostrā vilitatē ex vna parte: et diuine maiestatꝫ excellentiā ex alia: vt sic timeamꝰ loq̄ cū deo: sicut faciebat Abraā Genes. xviij. di. Loquar ad dominū meū cū sim puluis ⁊ cinis. Etsi ꝑ talē ꝯsiderationez v̄aciter hūiliemur: audiet dominus oratiōes nr̄as: qm̄ sicut dr Jacob. iiij. Hūilibus dat gr̄am. Exemplū. ij. Paral. xxxiiij. de orōne Manasses. Dañ. ix. de orōe Daniel. Matth. viij. de orōne Centuriōis. Luce. xviij. de orōne publicani. Jō sicut dt beatus Petrꝰ. j. Pe. v. Humiliamini sub potēti manu dei ⁊c.

Tertius arti. Audistis ⁊c. Attēdite itaq̄ qm̄ oratio reuerēter debet fieri sic habet̄. C. de in ius vocando. l. j. vicz Sicut bonis. Liberti magnā reuerentiaz tenent̄ suis manumissoribꝫ in oibus exhibere. ar. xij q. ij. Ep̄s qui mancipiū. §. Libertus. Pone casum de eo q̄ vult aliquid petere a dño terreno vel iudice a quo fuit manumissus vl̄ a q̄ iaz mlta alia bona accepit cū q̄nta reuerētia petere debet. Expone ⁊ nota q̄ sumꝰ oēs liberti. i. libertati restituti. Et q̄cquid habemꝰ a deo accepimus qui sūmus dñs est. ido cū oī reuerētia a nobis ē orādꝰ. q̄si dicētibꝫ illō Daniel. ix. Nō in iustificatiōibꝫ nr̄is sz in miseratiōibꝫ tuis multis ꝓsternimꝰ p̄ces añ faciem tuam.

Sermo septimus.

Petite et dabitur ⁊c. Ipse pater amat vos qꝛ vos me amastis ⁊ credidistis qꝛ a p̄re exiui Jo. xvj. Ibi tāgunt̄ fides: spes ⁊ charitas q̄ sunt necessarie vt bene petamꝰ. Propter p̄mā dt: Qꝛ credidistis. Eccī. j. Beneplacitū est dño fides. Propter scdam: qꝛ a deo exiui. Qui em̄ credit eū a deo exijsse sperat in eo. ps̄. Spera in dño ⁊ ip̄e faciet. Propter tertiā Ipse pater amat vos qꝛ vos me amastis Ubi Lyra. qꝛ: nō dt rōem causalē sz notificatiuā a posteriori. q. d. Certi esse debetꝫ ꝙ pater amat vos qꝛ vos me amastis. Joan. xiiij. Qui diligit me diliget̄ a p̄re meo.

Petite ⁊c.

Primꝰ ar. An p̄destinatio iuuari possit p̄cibꝫ sctōꝝ: Q, nō. Nullū eternū ꝓcedit a tp̄ali. Cōtra. Aug. in de p̄destinatiōe sctōꝝ dt: q̄ orare debemꝰ ꝓ p̄destinatis qꝛ fortassis sic p̄destinati sunt vt nostris orōnibꝫ saluent̄. Itē Genes. xxv. Isaac rogauit deū ⁊ dedit ꝯceptū rebecce ex qua natꝰ est iacob q̄ fuit p̄destinatꝰ. Rñdet Tho. j. par. q. xxiij. q̄ in p̄destinatiōe duo sunt ꝯsiderāda. s. ip̄a p̄ordinatio diuina ⁊ eiꝰ effectꝰ. Quātū ad p̄mū: nullo mō iuuat̄ p̄destinatio sctōꝝ p̄cibꝫ. sed bñ q̄ntū ad scdm. Prouidētia ei cuiꝰ p̄destinatio est pars nō subtrahit causas scdas. Sic ḡ sic ꝓuident̄ nat̄ales effectꝰ vt etiā ad illos ordinēt̄ cause nat̄ales sine q̄bꝫ illi effectus nō ꝓuenirēt. Ita p̄destinat̄ a deo salꝰ alicuiꝰ vt etiā sub ordine p̄destinationis cadat q̄cq̄d hoīez ꝓmouet i salutē: vt orōnes ⁊ hmōi: sine q̄bꝫ aliq̄s salutē nō ꝯseq̄retur. Vñ p̄destinatos hortandū est bñ opari ⁊ orare: qꝛ ꝑ hmōi effectꝰ p̄destinatiōis implet̄. Hoc Tho. Pro fundamē. Multū ⁊ sepe ꝯsiderādū ē nobis q̄incerti sumꝰ de statu nr̄o futuro. Virgiliꝰ. x. eneid. Nescia mēs hoīm fati sortisq̄ fut̄e. Et s̄m Arist. j. pi herm̄. In futurꝫ ꝯtingētibus nō est det̄minata v̄itas. Aciꝰ autē hūani ⁊ finalis salꝰ aut dānatio sūt de numero futuroꝝ ꝯtingentiū. Sed q̄rit̄ An p̄destinatio hoīs ad salutē iuuari ⁊c. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ q̄diu viuimꝰ ꝓ viribus mltiplicare debemꝰ orōnes ⁊ bona opa: ⁊ hoc faciēdo nos certiores reddemꝰ

de p̄destinatiōe nostra. Jdo Petr⁹ hortatur.ij. Pe.j. Satagite vt per bona opa vr̄a certā vestrā vocationē ⁊ electionē faciatis. Potest q̄ppe q̄libet nostꝝ dicere illud Joā.x. Opa q̄ ego facio ip̄a testimoniū ꝑhibent de me. Sepius g̊ orare debemus deū ⁊ sctōs ꝓ nostra salute. In cui⁹ mysteriū ip̄e chr̄s q̄uis oīno cert⁹ de sua resurrectiōe: legit̄ tamē ꝓ ea orasse patrē. Joā.xij. Et absq̄ dubio tā nostris q̄ sanctoꝝ p̄cibus ꝓ nobis apud deuz iuuabit̄ nostre p̄destinatiōis effectus. ¶ Figura Precib⁹ Moysi in monte exn̄tis victoriā ꝯtra amalech obtinuit ꝑplus introducendus in terrā ꝓmissiōis. Expone Moyses in mōte est q̄libet sctūs ex aquis hui⁹ mūdi assumpt⁹ ⁊ collocat⁹ in monte celesti: cuius p̄cib⁹ iuuātur fideles in paradisum introducendi. Sed cauete ne indurati in pctis p̄sumatis sctōꝝ orōnes vobis ꝓdesse. ¶ Figura.j. Reg.xv. Samuel licz sanctus tota nocte clamās ad dn̄m nō est exauditus ꝓ Saul obstinato in sua suꝑbia q̄n ablatū sit regnuz a sua posteritate. In q̄ figurat̄ q̄ frustra scti ꝓ vobis orabunt si ꝑseueretz in pctis vestris. Si g̊ vultis vestras ⁊ sctōꝝ orōes vobis prodesse: audite illd̄ Esa.j. Quiescite ꝑuerse agere: ⁊ discite bene facere

Secūdus artic̄. In p̄cedēti ⁊c. Nunc dd̄m d̄ tertia q̄ est ꝯsideratio ꝑfectiue ꝯdicionis q̄ triplex est.

¶ Prima est sinceritas discretiōis.
¶ Scd̄a est sedulitas attentiōis.
¶ Tertia est suauitas degustatiōis.

Prima igit̄ ꝯdicio ꝑtinens ad ꝑfectionez oratiōis d̄r sinceritas discretiōis q̄ debet esse triplex.

¶ Prima respectu ꝯtinuatiōis.
¶ Scd̄a respectu intentiōis.
¶ Tertia respectu petitiōis.

Prima respectu ꝯtinuatiōis. De hac dic̄ Tho.ij.ij. allegās Augustinū ad ꝓbam. Verbis rogam⁹ vt internū desideriū acrius excitem⁹. Uniuscuiusq̄ aūt rei q̄ntitas debet esse ꝓportionata fini: sicut q̄ntitas potionis sanitati. Jdo ꝯueniens est vt oratio vocalis tantū duret ⁊ nō plus q̄ntum vtilis est ad excitandū interni desiderij feruorē. Jp̄m autē desideriū debet esse ꝯtinuū actu vel ꝑtute. Manet em̄ virtus eius in omnibus que ex charitate fiunt. Unde Augustinus ad probam. In ip̄a fide: spe et charitate continuato desiderio semꝑ oram⁹. Et hoc modo intelligendū est quod dicit̄ Lu.xviij. Oportz sꝑ orare ⁊ nunq̄ deficere: Und̄ ⁊ sup illud qd̄ dicit̄ Mat.vj. Orātes nolite multū loqui: dicit Aug⁹. ad probā Nō est hoc orare in multiloq̄o si diuti⁹ oretur. Ali⁹ est em̄ sermo multus: alius diuturn⁹. Nam ⁊ de ip̄o dn̄o scriptū est q̄ ꝑnoctauerit orando: et q̄ ꝓlixius orauerit: vt daret nobis exemplū. Et postea subdit: Absit ab orōne multa locutio: sed nō desit multa p̄catio si feruens ꝑseuerat intentio. Nā multum loqui in orādo est rem necessariā suꝑfluis agere verbis. Plerūq̄ em̄ hoc negociū plus gemitib⁹ q̄ sermonib⁹ agitur

¶ Scd̄a discretio est respectu intentiōis vt.s. feratur intētio petētis ad gl̄iam dei. Matth.vj. Cuz oratis nolite fieri sicut hypocrite tristes q̄ volunt in angulis platearū stantes orare. Nec tamē (vt ait Augustin⁹ lib. de sermone dn̄i in mōte) videri ab homib⁹ nefas est: sed ideo hoc agere vt ab homib⁹ videaris. In hui⁹ rei exemplū chr̄s dimissa turba ascendit in mōtem solus orare. Matth.xiiij. ¶ Legim⁹ q̄ quidā discipul⁹ beati Bernardi q̄siuit ab eo: q̄re dicit̄: Clauso ostio ora patrē: cū scriptū sit: Luceāt opa vr̄a bona corā hominib⁹ ⁊c. Rn̄dit sanct⁹: Qui habet paruum lumē religiōis et modicū ignē charitatis: ad modū candele est occultāduz a vento: qr a modico vento cito extinguit̄. q̄ autē habet maximā charitatis fornacem bn̄ accensam siue succensam cū exponit̄ vento magis succendit̄: nec extinguit̄ austro ꝓsperitatis vel adulatiōis: vel vane laudis: nec aquilone aduersitatz. ¶ Tertia est discretio respectu petitiōis: vlcz discernēdo quid ⁊ quomō petendū est. Nam d̄r Jacob.iiij. Petitis et non accipitis: eo q̄ male petitis. Et Aug.ps.lxxxv. Licz exauditus sit diabol⁹ petens Job tentandum. nō tamē exauditus est Apl̄s petēs stimulū carnis remouēdū. Exaudiuit eū quē disposuerat dānare: et nō exaudiuit eū quē volebat saluare. Nam eger multa petit a medico que medic⁹ nō dat. Nō exaudit ad voluntatē: vt exaudiat ad salutē

Notandū ḡ. ꝙ quedā sunt simplicit̄ ⁊ absolute petenda. s. que sunt ad salutē necessaria. Ideo dicit dn̄s: Petite ⁊ accipietꝫ: vt gaudiū vestꝝ plenū sit. In hmōi semp exaudit̄ homo quādo petit pie. i. pia affectiōe ⁊ pia intentiōe sine fictione: vicꝫ cuꝫ ꝓposito bene viuendi: ⁊ ꝑseuerant̄: ⁊ ꝓ se. Aug⁹. vbi s̄. Cū illa que de⁹ laudat ⁊ ꝓmittit ab illo petitis securi petite: illa em̄ ꝓpitio deo ꝯcedunt̄. Alia sunt q̄ nullo mō sunt petenda q̄ vicꝫ ꝯtra charitatē dei sūt aūt ꝓximi. Talis em̄ precatio est multuꝫ detestabilis. Sicut cū q̄s petit ruinā inimicoꝝ. De q̄ Aug⁹. sup Ps̄. Cum inuocas deū vt puniat inimicū tuū: ⁊ de alieno malo vis gaudere: participē facis deū malicie tue/ ⁊ inuocas eū nō laudās sꝫ reꝑhendēs. Unde hoc inq̄t fecisti ⁊ tacui: existimasti iniq̄/ quia ero tui similis. Alia aūt petenda sunt sub ꝯdicione tm̄. s. si saluti nostre expediant ⁊ eo modo q̄ expediunt. s. tꝑalia. In hmōi em̄ sicut dicit apl's Roma. viij. Quid orem⁹ sicut oportꝫ nescimus. Aug⁹. Psal. lxxxv. Quādo petitꝫ tꝑalia cū modo petite ⁊ cū timore illi cōmittite vt si prosint/ det/ si scit obesse non det. Quid em̄ ꝓsit vl' obsit nouit medic⁹: nō egrotus. Idē in solilo. orōne p̄missa ꝓ spūalibus et eternis dicit: Ceteꝝ ꝺ salute corꝑis quid mihi sit vtile nescio: tibi domine illꝺ cōmitto. Hoc tm̄ oro clementiā tuā vt me penit⁹ ꝯuertas ad te: nihilq̄ mihi repugnare facias tendēti ad te. ¶ Exēplum de btā Petronella beati Petri filia: quā grauiter infirmatā noluit btūs Petrus curare q̄uis alios multos curaret: q̄ vicꝫ sibi nō expediebat. Uide legendā Qui aūt sic orat ꝓ tꝑalibus sub ꝯdicione: ⁊ si nō sꝑ accipit qꝺ petit: nō est tamē orō sin̄ merito si sit in statu merēdi: qm̄ sic orādo/ deū honorat qui q̄nq̄ tꝑalia denegat petentib⁹: q̄ videt ea sue saluti ꝯtraria. Aliquādo etiā differt exaudire vt ꝯgruo det tꝑe: vt dicit Aug⁹. sup Joā. Et Gregori⁹ dicit: Dissimulat deus exaudire dolentiū vocem vt augeat voluntatē: vt purgetur vita ꝑ penā: ⁊ quieta tranquillitas que hic inueniri nō pōt/ alibi q̄ratur.

Verti⁹ articl's. Audistis ⁊c. Cauete ne magis tēporalia q̄ spūalia desideretis ⁊ petatꝫ: quia veniet hora quādo velitis nolitis tēporalia habita restituetis: id est mūdo relinq̄tis. Audite regulā iuris: Dolo facit q̄ petit qꝺ restituere oꝑtꝫ eundē. ff. de regu. iur. l. In ꝯdemnatiōe. Pone casuꝫ in vsurario qui petit vsuras a debitore: ipsas em̄ restituere coget̄. xiiij. q. iiij. Nullus. Applica notādo ꝙ qui vitā eternā a deo petūt et cū hoc tꝑalia absolute: plus petūt q̄ debeant. Unde q̄cūq̄ p̄sentis seculi dulcedinē haurire cupiunt: ad suā perniciē petūt: quia postq̄ de his biberint: bibent de vino ire dei: De quo Deute. xxxij. Fel draconū vinū eoꝝ.

¶ Sermo octauus.

Petite et dabitur vob ⁊c. Exiui a patre ⁊ veni in mundū: iterū relinquo mundū ⁊ vado ad patrē. Joan. xvj. Instruit nos in istis vltimis verbis ehr̄us de triplici mysterio qꝺ dat nobis fiduciā petendi

¶ Primū est mysteriū diuine ꝓcessiōis siue generatōis: cū dicit: Exiui a patre. Augusti. Exiuit a patre quia de patre est.

¶ Scdm est mysteriñ humane redēptionis: cum dicit: Et veni in mūdum. Aug. In mūdū venit: q̄ in mdo corp⁹ suū ont̄.

¶ Tertiū est mysteriū eterne glorificationis: cum dicit: Iteꝝ relinq̄ mundū ⁊ vado ad patrē: et Aug⁹. Mūdum relinq̄t corporali discessione: ꝑrexit ad patrē hominis ascensione. nec mundū deseruit presentie gubernatione. ¶ Petite ⁊c.

Primus arti. An ꝓ alijs sit orandū: Q, nō. Si sint mali ꝓhibemur orare: s̄m illud Hiere. vij. Tu ḡ noli orare ꝓ ꝓpl'o hoc: ⁊ nō obsistas mihi. Pro bonis autē nō oportꝫ orare: quia ipi ꝓ seipis exaudiunt̄. Cōtra Jacob. v. Orate ꝓ inuicē ⁊c. ¶ Rn̄det Tho. ij. ij q. lxxxiij. Desiderare debem⁹ bona nō solū nobis: sꝫ etiam alijs: Hoc em̄ ꝑtinet ad rōem charitatis frat̄ne. Jō hoc charitas req̄rit vt ꝓ alijs orem⁹. Hoc Tho. ¶ Pro funda. Hoc req̄rit rō amicicie vt bona inuicē velim⁹. Nā s̄m ph̄m. viij. eth̄. Amicicia ꝺr beniuolētia mutua nō latēs: Amiciciā āt ad alios hr̄e dē⁹. Qui. ꝺ pōt. Sꝫ p̄stād⁹ amor res

nō onerosa voleti. Cū ergo queritī. An p
alijs. ꝛc. Dicrñ. vrs Ex qua concluꝺe q
orandū est ꝛ p iustis ꝛ p iniustis qm ad
vtroscz est habēda charitas: p iustis qui
dē: qz multoz pces facilꝰ exaudiunt. Vñ
sup illud Rhom. xv. Adiuuetz me oratiōi
bus vris. d. Glo. Rogat apls apud mino
res pro se orare. Multi em mimi dū con
gregant vnanimes fiūt magni. Orandū ē
itaqz pro iustis vt pseuerēt ꝛ pficiāt: pro
petentibus aūt vt quertātur: nō tamē pro
omnibꝰ petentibus exaudiūtur orātes: sed
p quibusdā. sez p pdestinatis: nō autē p
prescitis ad mortē: sicut ꝛ correctio effe
ctū habet in pdestinatis nō autē in repro
batis. sm illud Eccs. vij. Cōsidera ope
ra dei qm nemo pōt corrigere: quē ille de
spexerit Audite vos incorrigibiles: rapto
res: adulteri: iuidi: piuri ꝛc. Deponite g
peccata: si vultis vos ostendere esse de nu
mero electoz. Nec credatis sctōz ꝛ iusto
rū orōnes ad salutē vobis prodesse posse
nisi petā abieceritis p pniam. Figura.
ij. Regū. xviij. Helias nō orauit p pluuia
vanda pplo: nisi post ꝫ ppls apprehendis
pphetas baal ꝛ interfecti sūt: sic q necyn
quidē remansit: nec priꝰ impetrauit ꝫ re
spexisset puer suus septies contra mare.
Expone. nō valēt petōribꝰ orationes iusto
rū p impetranda pluuia diuine gre nisi
ora petā mortificent: ꝛ septies pspiciant
ꝟra mare. i. vniuersalit cōtra oēm petm
qō debet esse amaritudinis cā. Juxta il
lud Hiere. ij. Scito ꝛ vide: qz malum ꝛ
amaz est reliquisse te dñm deū ꝛ non esse
timorē eius apud te.

Secūdus ar. In pcedē. ꝛc. Hic de se
cūda que est sedulitas attētiōis. At
tendat aia ꝫ reuerēter loqui debet ꝛ at
tente cū sūmo pncipe: ꝫ timorate cū sum
mo iudice. Augꝰ. sup tertiū. ps. Ecce qd
iniurie facis quotidie deo qui si iudicē in
terpellas: ꝛ subito cū ad eū loqueris di
mittas: ꝛ cū alio fabulari incipias quomō
te tolerabit: Et tamē tolerat deus corda
peccantiū diuersas res cogitantiū. Nam
vt omittā dicere noxias atqz puersas et
deo inimicas: ipas supfluas cogitatiōes
cogitare iniuria est eius cū quo loqui ince
peras. Oratio aūt tua locutio est ad deū.
Quādo legis deꝰ tecū loqr: qñ vero oras
cū deo loqueris: Sz qz difficile videtur
mētē orātis nō euagari. Idcirco tria sūt
notāda pro maiori intelligētia sm Tho
mā ꝛ alexandꝝ.

Primū respicit prime intentionis dili
gentiam.

Scōm orationis efficaciā.

Tertiū attētiōis intelligētiā.

Primū igit ꝛc. vicz q si assit intentio debi
ta ꝛ actualis in principio orationis: licz po
stea nō semp comitetur. tñ oro est mento
ria ꝛ impetratiua p virtutē prime inten
tiōis nisi interrūpat p intentionē contrariā
supuenientē quēadmodū dicere de pegri
natiōe ꝛ alijs bonis opibꝰ que fiūt in tra
ctu tpis. Si autē prima intētio desit: oro
neqz meritoria est neqz impetratiua Illeꝰ
em orationē deus nō audit cui ille q orat
nō intēdit: sicut ōt Grego. Et sicut idem
dicit. Quāto grauiori tumultu carnaliū
cogitationū premimur: tāto oratōi arde
tius insistere debemus. Nō em possumus
vanis cogitatiōibꝰ prorsus carere: nec tñ
pterea debemꝰ in orone torpere. Nam
teste ipo Grego. Cogitatio imunda non
inquinat cū pulsat: sed cū sibi mētem p de
lectatiōnē subiugat. Et Basiliꝰ dic. Si
debilitatus a petō orare neqs fixe ꝗntum
potes teipm cohibeas ꝛ deꝰ ignoscit eo q
nō ex negligentia: sed infirmitate nō po
tes vt oportet assistere cora deo Licz aūt
actualꝫ attētio nō sit oratōi necessaria ad
merendū ꝛ impetrandū: tñ si affuerit: mul
tū valet. ps. Delectare in dño. sez atten
dendo ad finē oratōis qui deꝰ est ꝛ ad rez
p qua oraturꝛ dabit tibi petitōes cordis
tui. Scōm notabile ptinet ad oratōis
efficaciā: videlz q oratōis triplex est effe
ctus vel efficacia. Prima efficacia est
meritoria ꝛ iste est effectꝰ cōis oibꝰ bonis
actibꝰ charitate informatz ꝛ ad hūc nō reꝗ
rit attētio p totū: sz vis pme intētiōis red
dit totā orationē meritoriā: vt dictū est.

Scōa est efficacia impetratoria q pro
pria ē oroni ꝛ adhāc etiā sufficit pma intē
tio quā deꝰ pncipaliꝫ itēdit. Alia est effi
cacia spūalꝫ refectoria in ꝗntū: sez orans
delectaꝫ spūalꝫ in dño: ꝛ ad hāc necessa
ria ē attētio. j. Eoꝝ. xviij. Si oē linguar
sez tantū: mēs mea sine fructu ē. Si tñ ali
qs bona intētiōe oras ꝫ gustu nō gaude

ret nō ꝓpterea orationē q̄si infructuosaz re
linq̄re dz: qm̄ rari sꝫ q̄ orādo mētē possint
sp̄ hr̄e attentā. Tertiū notabile respicit
attētiōis intelligentiā: vicz ꝙ triplex attē
tio pōt orōni vocali adhiberi. Una ad ver
ba ne in eis erret. Alia ad sensum ꝟborū
Alia ad finē orōnis. s. ad deū ⁊ ad rē ꝑ q̄
orat: et hec ē maxīe necessaria quā hr̄e pñt
etiā idiote. Si aūt aliq̄s ad orationē acce
dit ea intētiōe vt honoret deū seqz illi sub
ijciat ⁊ ꝯmēdet. si dolēs: mētis euagatio
nē patit: nō ꝑdit orōnis fructū. Notandū
tñ ꝙ feruor desiderij ⁊ affectiōis multuz
facit ad ꝑseuerantiā actualis attentiōis
Exemplum in vi. pa. Dicit q̄dam se
nex. Sic musce nō audent residere sup̄ ol
lam feruidā ⁊ bullientē: sic nec demones
vanas cogitatōes ingerentes sup̄ mētē in
orōne feruentē donec tepescat. Vñ Ber.
Periculū ē si sit oratio tepida. Nā in ascē
su languescit ⁊ deficit.

Tertiꝰ ar. Aud. Considerate itaqz
cui in orando ꝟbū dirigitz ⁊ q̄nta sit
necessitas petitiōis. Jura dicunt. Quali
tas negocij ꝯsiderāda est. De appel. Cū
sit romana. Et de iureiur. c. vlt. in fine. Et
ff. de iudicijs. Nōnūq̄z. Et. C. Vñ vi. l.
Si qñ Pone casum. Mulier aliq̄ verecū
da multū ⁊ simplex vnicū hz filiū valde
dilectū q̄ ꝓpt offensam aliquā captꝰ est a
rege vt morte puniat: nōne illa licz vere
cūda solutz crinibꝫ ⁊ nudato pectore voci
ferādo clamaret ⁊ ad rogādū regē curre
ret ꝑ filij liberatōe. Amor em̄ filij ad hoc
eā cōpelleret. Sic etiā bñ sciret ⁊ vellet
orare q̄ aīē sue ꝑicula ꝟaciter cognosceret
Nā vt dr̄ Matth. xvj. Quid ꝑdest homi
ni si vniuersū mūdū lucret ⁊c.

Sermo nonꝰ.

Petite et da.

Pꝛc. Ecce nūc palā loq̄rz ⁊ ꝓ
uerbiū nullū dicz. Nūc scimꝰ
qꝛ scis oīa ⁊ nō ē opꝰ tibi vt q̄s te interro
get. In h̄ credimꝰ qꝛ a deo existi. Jo. xvj
Ibi tria tāgūt q̄ꝝ ꝯsideratio inducere dz
ad fiducialit petēdū. Primū ē discipulorꝝ
manifesta informatio. cū dicūt. Ecce nūc
palā loq̄ris ⁊ ꝓuer. nul. dicz. Scdm infor
matiōis ꝯfirmatio. cū dicūt. Nūc scimꝰ:
qꝛ scis oīa ⁊c. Tertiū ē ꝯfirmatōis ꝯclu
sio. cū dicūt. In h̄. i. iō credimꝰ: qꝛ a deo
existi. De his Chryso. Qꝛ discipl̄os hoc
maxīe respicere fec̄ ꝙ erāt pr̄is amici: pro
pterea dicūt se cognoscere ꝙ oīa nossz. Et
qm̄ ad id qd̄ in eoꝝ mēte erat: rñdit. sub
dūt. Nūc scimꝰ qꝛ scis oīa ⁊ nō est opꝰ vt
q̄s te interroget. h̄ ē: Añq̄z audias nosti ea
q̄ scādalizāt nos ⁊ quiescere nos fecisti di
cēs. Qꝛ ipe pr̄ amat vos. Juxta illd̄ Jo.
xiiij. Si q̄s diligit me ꝟmones meos ser
uabit ⁊ pater meus diliget eū.

Petite ⁊c.

Primꝰ ar. An ꝑ inimicz sit orādū. Qꝛ
ñ Hoīes licite. īpugnāt īimicos: alio
q̄n oīa bella ēnt illicita. Cōtra. Matt. v
Orate ꝑ ꝑseq̄ntibꝫ ⁊ calūniātibꝫ vos. Rñ
Thomas. ij. ij. q. lxxxiij. Orare ꝑ alio cha
ritatz ē. Ex charitate aūt tenemur inimi
cos diligere q̄ ad naturā nō q̄ ad culpam
Et in gñali eos diligere est in p̄cepto. In
speciali aūt nō nisi ꝟm p̄parationē animi.
In illo tñ casu ꝑfectiōis ē eos iuuare. Ne
cessitatz ē g̃ vt a cōibꝫ nr̄is orōnibꝫ q̄s pro
alijs facimꝰ inimicos nō excludamꝰ: ꝙ
aūt spēal̄r ꝑ eis oremꝰ: ꝑfectiōis ē nō ne
cessitatz nisi in aliq̄ casu speciali. Cū autē
dr̄ ꝙ licitū ē inimicos impugnare: vez ē
vt cōpescant a pctis qd̄ cedit in bonū eo
rū ⁊ alioꝝ. Et sic etiā licz orādo petere ali
q̄ tꝑalia mala inimicoꝝ vt corrigāt. Hec
Thom̄. Pro fūd. Nullos debemꝰ hr̄e
inimicos cū dicat Boeciꝰ libro de ꝯsola
tiōe Omne hoīm genꝰ in terris simili sur
git ab ortu. Et tulliꝰ dicit libro de amici
cia. Oībꝫ rebꝫ hūanis anteponēda ē ami
cicia. Sz dato ꝙ inimicos habeamꝰ. An
ꝑ eis sit orādū. Dic rñ. vt. s. Pꝰ respō sio
nē aūt dicas ꝙ imp̄catiōes q̄ in sacra po
nūt scriptura pñt q̄druplicit itelligi. Uno
mō secūdū ꝙ ꝓphete solēt in figura īprecā
tis futura predicere. vt Augꝰ. d̄t libro de
ser. dñi ī mōte. Scdo mō ꝓut q̄dā tꝑalia
mala pctōribꝫ quādoqz a d̄o ī correctionē
mittunt. Tertio mō: qꝛ intelligūt petere
nō ꝯ ipos hoīes: sz ꝯtra regnū pcti: vt scz
correctiōe hoīm peccata destruāt. Quar
to ꝯformādo volūtatē suā diuine iusticie
circa dānationē ꝑseuerātiū in pctō. vñ le
tantur iusti de vindicta malorū nō ꝓpter

illam vindictā: sed ꝓpter diuinā iusticiaz. Audite o peccatores adulteri periuri ꝛc. Nisi penitentiā egeritis oēs tandē electi gaudebūt de dānatiōe vestra. Et tūc iaz nō erit tp̄s vt pro vobis orent. Nā vt di. Grego. Miscdie tp̄s mō est: sz iusticie tē/pus post erit. Ut ergo nūc miscdiam in/ueniam⁹ cū tp̄s miscdie durat ꝛ nos mi/sericordes sim⁹ orando pro alijs ne dum pro amicis sed ꝛ pro inimicis: quoniā ꝛ in hoc maximū consistit meritū. ¶ Figura. Genes. ij. Terrā euilath: phison fluuius de paradiso egrediens irrigat ꝛ producit aurū optimū. Spiritualit̄ euilath interp̄tat̄ dolens ꝛ significat animā de malo ini/micoꝝ dolentē in qua nascit̄ optima cha/ritas: sz hoc procedit de dono diuine gra/tie illam irrigante: quia omne datū opti/mū ꝛ oē donū ꝑfectū desursū ē ꝛc. Jaco. j.

Secūdus articul⁹. In p̄cedenti, ꝛc. Hic de tertia q̄ est suauitas degusta/tionis siue iubilationis q̄ requirit actualē attentionē: vt dictū est in p̄cedenti sermo/ne. De hac super illud ps̄. Ascendit deus in iubilo. Dicit glosa. Jubilus est exulta/tio mentis habita de eternis in vocem ꝓ/rumpens: scz vel querulose ꝯquestiōis vl̄ admiratiōis: vel gratiarūactiōis ꝛ huius modi que nec corde potest retineri vl̄ ore exprimi. Sic iubilabat qui dicebat. Sap̄ xij. O q̄ bonus ꝛ q̄ suauis est dn̄e spiri/tus tu⁹ in nobis. Bernard⁹. Proceda/mus et excedamus ꝑ inusitatas quasdaz affectiones ꝛ sp̄uales leticias in iubileis amenitatib⁹: in lumīe dei: in suauitate: in sp̄usctō: vt alauda que gradatim ascēdit laudando: ꝛ conceptū gaudiū nō inter/rumpendo ꝛ cōtinuando laudē: cadendo et deficiendo de iubilatōe. Notabile ē exē/plū de btā maria de ognies q̄ maxime an̄ mortē suam fuit in multiplici iubilatione Ex vehemēti em̄ amoris inflāmatione ꝛ mētis illūinatiōe: ꝛ secretoꝝ aptione Nā quidam seraphin apparuit ei expandens alas suas sup̄ pectus suum: cepit voce cā/tare: alla: ꝛ iubilare ꝛ gaudere ꝛ gr̄as age/re: mira dicere de deo ꝛ sctis ꝛ futuris ꝛ eternis rithmice ꝑ tres dies ꝯtinue can/tando acsi ea an̄ se scripta videret. Et in/ter cetera beatissimā virginē iam in cor/pore glorificatā cōstantissime asserebat. Nec illos q̄ cū dn̄o surrexerūt postea fuis/se incineratos: sz cū dn̄o ascēdisse. Inter alios ēt d̄ btō stephāo quē vocabat rosa/riū paradisi cātādo dixit ꝙ ad meritū pas/sionis eius ꝛ orationis dn̄s dedit ecclesie pauli cōuersionē vt eo decedente cū mul/to affectu p̄dicatiōis sz nō cū multo effe/ctu succederet ei vicarius q̄ ꝓ eo cū multi/plici effectu p̄dicationis ꝑtransiret. Cir/ca predicta posset q̄s dubitare. An ꝯueni/enti⁹ sit orare vocaliter q̄ corde tm̄: cum dicat Greg. Veraciter orare est amaros in cōpunctiōe gemitus nō cōposita verba resonare. Et Isid. li. de sū. bo. Oro cor/dis est nō labioꝝ. Nō em̄ verba deꝑcan/tis deus attendit sed orātis cor inspicit. Dicēdū s̄m alexād. de ales in. iiij. volu/mine sūme. Et richardū. in. iiij. distin. xv. Et tho. ij. ij. ꝙ oro est duplex scz cōmunis hz fieri ꝑ ministros ecc̄e i ꝑsona toti⁹ po/puli. Et hec oro dz innotescere populo vt excitetur ad deuotionē. Jō debet voce exp̄mi. Alia est priuata ꝛ singularis que offertur ab homine vt est singularis per/sona: siue pro se: siue ꝓ alio. Et q̄uis non sit necessariū talem orationē esse vocalez: tn̄ ei vox adiungitur triplici ratiōe.

¶ Primo ratōe deuotōis excitāde.

¶ Scdo ratōe veneratiōis exhibēde.

¶ Tertio ratōe affectiōis explicāde.

Primo igit̄ ꝛc. Ex q̄dā em̄ naturali vnio/ne aīe ad corp⁹ mot⁹ corporis diuersimo de affectiōes aīe excitant ꝛ affectiōes aīe (maxime si sint fortes) imutatiōes faciunt in corpore. Jō qn̄q̄ ꝑ sonū vocū: ꝑ genu/flexiones: ꝓstratiōes: ꝛ pectoris tūsiōes: ꝛ similia excitatur interior affect⁹. Si aūt mēs ꝑhmōi qualit̄cūq̄ distrahat̄ vel im/pediat̄ a talib⁹ cessandū est. ¶ Scdo ra/tiōe veneratiōis exhibende ꝛ q̄si ad debi/ti redditionē: vt scz hō deo seruiat s̄m to/tū illud qd̄ ex deo hz. Dicit em̄ Jo. dam̄. in. iiij. li. Or ex duplici natura compositi sum⁹: intellectuali scz ꝛ sensuali: duplicez honorē debem⁹ deo offerre: scz sp̄ualem ꝛ corporalē. ¶ Tertio rōe affectionis ex/plicāde. Nam ex abūdantia cordis os lo/quit̄: vt dr̄ Matt. xij. Qn̄q̄ em̄ ita feruet aīa interi⁹ in amore dei aut hūiliatur in eius timore: aut obligatur in bn̄ficioꝝ ei⁹ recordatiōe ꝙ q̄si vim patiēs in v̄ba pro/

rūpere cogit. Exēplū de btō frācisco quē sel' audiuit fr̄ leo soci⁹ ei⁹ ⁊ ꝯfessor ꝑ lōgū spaciū i oratōe eleuatū a t̄ra clamātē ⁊ dicē tē. Quis es tu: ⁊ q̄s sum ego? Et dū hec verba sepius replicaret: suspirabat lugebat ⁊ tot⁹ videbat liq̄factus amore. Ut aūt postea fratri leoni interroganti retulit: iō illa verba sic ꝓtulit qm̄ in suo corde tam ꝓfūda ꝟsabat paruitatꝫ sue cognitio ⁊ diuine magnitudinis ꝯtemplatio a qua tā copiosa bn̄ficia susceperat ⁊ sperabat ꝙ cū admiratione cōpellebat sic dicere laudando deū. Quis es tu de⁹ me⁹ q̄ teip̄m etiā dare mihi ꝓmittis q̄ nullo indiges ⁊ a q̄ est omne bonū? Et q̄s sum ego q̄ nihil boni habeo nec habere possum nisi tu dederis? Et multa alia bulliebant in corde ei⁹. Similit' dn̄s bernard⁹ miles ⁊ doctor de assisio q̄ p̄mus fuit quē sanct⁹ franciscus traxit ad chr̄m. Cū anteq̄ mundu⁊ reliquisset: inuitasset quodā sero in domo sua pauperē frāciscū cū in p̄ma vigilia noctis obseruaret eū quid faciebat: audiuit eū in oratiōe positū cū suspirijs ⁊ lachrymis sepius replicantē. De⁹ me⁹ ⁊ oīa In quib⁹ ꝟbis vt postea declarauit dn̄o bernardo ꝓfūdissime ꝯtēplabatur excellentiā diuine maiestatis ⁊ infinitā bonitatē sūm i dei. Ecc̄i. xxxvij. s̄m ligna silue exardescet ignis. Ligna sūt diuerse meditaones ex q̄bus surgunt diuerse affectiōes feruentes.

Tertius articul⁹. Aud. ⁊c̄. Cauete ne ꝑ negligentiā vestrā fructu illo p̄uemini imo irā dei etiā magis q̄ miscdiam in vestris orationib⁹ inueniatis. Dicit lex Dissoluta negligentia prope dolū est. ff. mādati. l. Si fideiussor. Et hiero. dicit d̄ ꝯse. dis. v. Nō mediocriter. Nūq̄d ꝟborū flecti multitudine de⁹ vt hō pōt. Nō em̄ ꝟbis tm̄ sed corde orādus ē de⁹. Quapꝓpter melior ē q̄nq̄ psalmoꝝ cātatio cum cordis puritate ⁊ spūali hilaritate: q̄ psalterij modulatio cū anxietate cordis ⁊ tristicia. Audite. Si quis miscdia regis indigeret ⁊ ad curiā accedēs gr̄a supplicatiōis supplicādo regi ꝓ miscdia dorsum regi verteret vt interim cū alijs fabularetur an talis mod⁹ supplicādi grat⁹ esset regi? Certe nō. Expone ⁊ applica notādo illud Bern̄. Debet ꝓficiens in oratiōe q̄nta puritate cordis pōt intendere in eū cui offert oratiōis sacrificiū ⁊ in oratione offerre ei seipsum.

Pro Letanijs. Sermo primus.

Petite et da.

Petite ⁊c̄. Lu. xj. Pater vester celestis dabit spūm bonū petentib⁹ se. Ibidē. Tria ibi notantur in deo ꝯsiderāda q̄ inducere debent ad fiducialiter petendum.

Primū ē benignitas amorosa. cū dicit. Peter vester celestis.

Scd̄m liberalitas copiosa: cū dicit. dabit spūm bonū.

Tertiū equitas gratiosa. cū dicit. petētib⁹ se. Equū em̄ est vt nō nisi petentib⁹ det. Magna vero gratia est dare petentibus. De primo Rhom̄. viij. Accepistꝫ spiritū adoptionis filioꝝ in q̄ clamamus abba pater. De scd̄o. Aug⁹. Plus vult ille dare q̄ nos accipere. De tertio. Beda. Ad hoc peti se vult vt capaces donorum eius fiant qui petunt.

Petite. ⁊c̄.

Primus articul⁹. An a deo sit aliq̄d petendū orādo. Q. nō: q̄ diuina dispositio est imutabilis: ergo siue oremus siue nō. idē eueniet. Cōtra. Lu. xviij. Oportet semp orare ⁊ nō deficere. Rn̄sio s̄m Tho. ij. ij. q. lxxxiij. Non oram⁹ vt d̄o nr̄as indigentias manifestem⁹: neq̄ vt diuinā dispositionē imutem⁹: sꝫ vt nr̄is p̄cibꝫ obtineam⁹ q̄d de⁹ disposuit sic nobis dare: vt Greg. di. in p̄rio lib. dial'. Hec ex Tho. Pro fūd. Si ꝟa eēt opinio aliq̄rū ph̄oꝝ ponētiū oīa i reb⁹ hūanis ex necessitate ꝯtigere: tūc frustra fieret orō ad deū. Sꝫ ip̄e ēt aristoteles hāc positionez ip̄bat in fine p̄mi peri her. vbi determinat nō oīa euenire ex necessitate: sꝫ multa ꝯtingēter. Sicut tn̄ dicit Gal'. in alex. Nemo temeraria credat fortuitoq̄ geri mūdana negocia casu Oīa lege meāt quā rerū ꝯditor ille sanxit ab et'no Jō q̄rit'. An orādus sit de⁹. Dic rn̄. vt s̄. Post rn̄sionē dicas. h̄ vob̄ sufficere dꝫ qm̄ sic de⁹ ordinauit: cui⁹ ordinatio ē ifallibilis vt petatis: ⁊ si bene petitis dabitur vobis. Notāter dicitur bene: quia Jaco. iiij. dicit'. Petitꝫ: ⁊ non accipitꝫ: eo ꝙ male petatꝫ. Au-

dite q̄ p̄uoꝝ desideriorꝝ petitꝫ ꝯplemētuꝫ
q̄ potius sanitatē corꝑis ⁊ bona tꝑalia q̄ꝫ
salutē anie petitis q̄ etiā miscdiam ⁊ ve-
niā pctōꝝ petitis: nec tñ pniam agitꝫ: nec
pctā relinq̄tis. O miseri pctōres incorrigi
gibiles auari: lubrici: ⁊c. Dorso cōtra deū
verso petitꝫ: iō nō eiꝰ grāz: sꝫ irā incurritꝫ
Figura Ezech. viij. De his q̄s ezechiel
vidit dorso verso ꝯtra altare ⁊c. Et seq̄t.
Propterea nō parcet oculꝰ meꝰ: ⁊ nō mi-
serebor. Expone ⁊ applica ad eos q̄ plus
ad ꝓpriaz volūtatē q̄ꝫ ad dei respiciūt vo
luntatē: notādo etiā illud Ecc̄i. v. In pec
catores respicit ira illius.

Secūdus art. Nūc dicturi de letaniis
Primo notare debemꝰ q̄ letania d̄r
rogatio siue supplicatio. Dicit aūt rogatō
ꝓprie species orōnis q̄ fit ꝑ diuini flagelli
amotōe: ⁊ solꝫ fieri cū ꝓpl'i ꝯuocatōe: ieiūio
exhortatōe ⁊ p̄dicatōe: sic fec̄ Josaphat vi
dēs se oppimi. ij. Paral. xx. Josaphat ꝑ-
territꝰ totū se ꝯtulit ad rogādū deū. Fieri
aūt solet Letania p̄cipue bis in anno. s. in
die scti Marci: ⁊ in tribꝫ diebꝫ añ diē ascē
sionis dñi. Prima d̄r maior: quia a maiori
. s. a papa Gregorio magno instituta. Se-
cūda ꝟo minor: qꝛ. s. a minori. s. a btō Ma
merto ep̄o viēnensi tꝑe Leonis imꝑato-
ris q̄ cepit anno dñi. cccc. lviij. ante institu
tionē p̄me fuit ordinata. Itē p̄ma in ma-
iori loco: qꝛ in vrbe Rhoma/ et ꝑ maiori
causa. s. ꝑ grauissimo morbo. Scd̄a ꝟo in
minori ⁊ ꝑ minori morbo. Licꝫ aūt p̄ma
fuerit instituta a ꝑticulari ep̄o: tñ deinde
statutū est ab eccl'ia vt hec letania vniuer
saliter obseruet̄. Causa aūt institutiōis hꝰ
minoris fuit: qꝛ tūc apud Viennā frequē-
tes et maximi terremotꝰ fiebāt q̄ domos
et eccl'ias plurimas subuertebāt: noctur-
ni sonitus ⁊ clamores sepiꝰ audiebantur.
Itē ꝓpter pctā hoim demones sepius lu-
pos et alias feras intrabāt et ꝑ vias ac ci
uitates publice discurrebāt ⁊ passim pue-
ros ⁊ senes: viros ⁊ feminas deuorabāt.
Idcirco p̄fatus ep̄s letanias istas institu
it: ⁊ sic tribulatō cessauit. Causa aūt insti
tutiōis maioris letanie fuit: Legimꝰ in hi
storiis romanoꝝ attestāte Paulo montis
cassini monacho lōgobardoꝝ historiogra
pho: q̄ tꝑe Pelagij pape immisit dñs tri-
plicē pestilentiā romanis: Prima fuit di-
luuiū aquaꝝ q̄ tantū dicūt̄ creuisse vt sup
muros vrbis influerēt ⁊ pl'imas domos
euerterēt. cuiusmiōi diluuiū a diebꝫ noe ñ
est auditū. Secūda ē quia ꝑ tyberim flu-
uium magna venit mlt'itudo serpentiū: q̄-
rum quidā dicunt̄ ciuitatē inuasisse: inter
quos erat draco magnꝰ valde: Hi suis ve
nenosis flatibꝫ et etiam quia fuerūt a flu
ctibus p̄focati ⁊ ad litus ꝓiecti: totū aerez
sua putredine infecerunt ⁊ corruperunt.
Et inde pestis tertia orta est: quā iguina
riam. i. apostema in inguine vocant: ita vt
manifeste sagitte viderent̄ celitus venire
Et hac peste statim duobꝫ vel tribꝫ diebꝫ
transactis homies moriebant̄. Tamseua
em̄ erat pestis vt homies in via: in mensa
in ludis: in colloquiis subito morerentur.
ita q̄ cū aliq̄s (vt dicit̄) sternutabat/ in illa
sternutatiōe ⁊ freq̄nter in oscitatōne spiri
tū exhalabat. Cōtra hanc pestē papa pe-
lagius idixit ieiuniū ⁊ ꝓcessionē fieri. In
qua ꝓcessione ip̄e papa ⁊ alij septuaginta
expirauerūt. Postmodū btūs Gregorius
q̄ pelagio successit ꝓcessionē iteꝝ instituit
fieri cū letaniis ꝑ ciuitatis circūitū pascali
tꝑe. et ordinauit imaginē btē marie (quā
adhuc aiūt esse rome quā btūs Lucas for
masse dicit̄ ⁊ eidē virgini ꝑ om̄ia simili-
ma ꝑhibetur) ante ꝓcessionē reuerent̄ por
tari. Et ecce tota aeris infectio ⁊ turbulē
tia ante imaginē cedebat: ⁊ post imaginē
mira aeris serenitas ⁊ puritas remane-
bat: Tūc in aere (vt fertur ⁊ habet̄ in legē
da bti Grego.) iuxta imaginē audite sunt
voces angeloꝝ canentiū: Regina celi leta
re alleluia: quia quē meruisti portare alle
luia resurrexit sicut dixit alleluia. Tūc be
atus Gregorius adiūxit: Ora ꝑ nobis de
um alleluia. Statimq̄ꝫ beatus Gregoriꝰ
vidit sup castrū Crescētij angelū domi-
ni qui gladiū cruentatū detergens in va-
ginam reponebat. Ex quo intellexit bea-
tus Gregorius iram dei sup populū quie
uisse. Et ex hac causa instituit processiōes
singulis annis fieri et ieiuniū obseruari.
Licet autē paschalibꝫ diebus ecclesia de
resurrectōe dñi gaudeat. diebꝫ tñ letāiaꝝ
luctū: supplicatōes ⁊ ieiūia pascalibꝫ gaudi
is iterpōit: vt sic d̄r Ecc̄i. xj. In die bonoꝝ

nō sis imemor malorꝝ: que quondā his diebus pctis exigētibus dñs imisit vt dictū est. Sūt aūt tres principales cause ꝓpter quas deuote debem⁹ celebrare has letanias.

¶ Prima propter mortalis pestilentie repressionem.

¶ Secunda propter temporalis indigentie subleuationē.

¶ Tertia ꝓpt spūalis gr̄e impetrationē.

Prima igitur ꝛc. Nam propter istas causas p̄mitus fuerūt institute: vt pz ex dictꝫ De hac ergo causa i h̄ ser. dicem⁹ vbi habemus ꝯsiderare ꝙ mortalis pestilentie repssio ꝛ vite lōgiturnitas: p̄t bene ꝛ male peti. ¶ Pro cui⁹ declaratōe notandū ꝙ potest peti ꝓpter tres causas.

¶ Primo ꝓpter mundane vanitatis fauorem: hoc est periculosum.

¶ Scdo ꝓpter viciose prauitatis amorē. hoc est perniciosum.

¶ Tertio ꝓpter diuine seueritatꝫ timorē. hoc est virtuosum.

Primo ꝛc. videlꝫ cū aliq̄s desiderat diu viuere vt vite p̄sentis dulcedine ꝛ ꝯsolatiōe gaudeat qd̄ ex naturali inclinatiōe ꝓuenit qua quis naturaliter diligit esse suū et mortē refugit: sed hoc est fallax ꝛ periculosum. Aug. libro de miseria hui⁹ mundi. O vita pñs q̄ multos decipis q̄ duꝫ cognosceris nihil es: dū exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es insipiētib⁹ dulcis qui te querūt nō te cognoscūt: q̄ te cognoscūt ipi te fugiūt. Idē libro soliloq̄ꝝ. Vita mea vita caduca: vita que q̄nto magis crescit tāto magis decrescit: q̄nto magis procedit tanto magis ad mortē accedit: vita fallax ꝛ vmbratica plena laq̄is multis. Stultissimi ergo sunt qui cupiunt viuere ꝛ nō student bñ viuere. Mira fatuitas. Querūt quid vanū qd̄ inuenire non possunt: ꝛ qd̄ est necessariū negligunt qd̄ tamen faciliter inuenire possent. Señ. in epl̄a. Nemo q̄ bñ viuat: sꝫ q̄ diu curat cū oib⁹ ꝯtingere possit bñ viuere: sꝫ diu nullꝫ. Mirāda ꝓrsus stulticia. Nō curāt hoīes se ponere in statu in q̄ mori vellēt cū tamē nō habeāt vni⁹ hore certitudinē. ꝛ tamen hñt moriēdi certitudinē ineuitabilē. Aug. Audacior ē q̄ cū vno pctō mortali dormit q̄ q̄ cū hostib⁹ septē de morte sua inuicez obligatis cōfligit. Heu heu nō aduertūt h̄ adulteri raptores ambiciosi. ꝛc. ¶ Secūdo petūt aliq̄ diu viuere ꝓpt viciose prauitatis amorē: vt scꝫ vicijs suis diuti⁹ delectent. Hi sic d̄t Greg. iiij. dialogoꝝ. vellent sine fine viuere: vt possēt sine fine peccare. ¶ Tertio ꝓpt diuine seueritatis terrorē: vt scꝫ prius penitentiā agant de peccatis suis q̄ ad dei iudiciū veniāt. Iuxta illud Ecci. xviij. Ante iudiciū para iusticiā. Et hoc est laudabile ꝛ virtuosum. Sꝫ cū de futuro sis incert⁹: si cupis penitentiā agere: non differas qm̄ sicut d̄r Eccs ix. Nescit hō finē suū ꝛc. ¶ Exemplū ē notabile. Luc. xij. de diuite q̄ dicebat Anīa mea multa bona habes ꝛc. Cui dictū est Sulte: hac nocte repetēt a te animā tuā q̄ aūt parasti cui⁹ erūt ꝛc. Vide ibi Jō sicut hr̄ ibidē. Vos estote parati ꝛc.

Tertiꝰ ar. Aud. ꝛc. Dicite igr̄ q̄d magis cupitꝫ vl' longā vitā vel bonā vitā. Audite q̄d iura dicūt. ff. de eo qd̄ certo loco dari dꝫ. l. scda. Et extra de pl⁹ petitionib⁹. c. ij. Siq̄s in aliq̄ loco petit aliq̄d sibi ꝓmissum ꝓ alio loco indebite petit. Pone casum: ꝛ expone ad ꝓpositū qm̄ frustra petūt miseri pctōres in carcere huius mūdi longā vitā ꝛ satietatē diuitiaꝝ deliciaꝝ ꝛ honoꝝ ꝛ carentiā angustiaꝝ. Hec ei ꝓmittit de⁹ dare nō in mari hui⁹ mūdi: sꝫ in aula celi si bñ vixerim⁹ in h̄ seculo in q̄ habem⁹ multas miserias sustinere. Job. xiij. Homo natus de muliere breui viuēs tpe replet multꝫ miserijs.

Sermo. ij.

Petite et da.

Petite ꝛc. Ois q̄ petit accipit ꝛ qui q̄rit inuenit ꝛ pulsanti aperietur. Lu. xj. In his ꝟbis tāgit ꝓmissio triplex q̄ tamē in idē redit.

¶ Primo em̄ petēti ꝓmittit acceptio.

¶ Scdo querēti inuentio.

¶ Tertio pulsanti apertio.

De primo. Aug⁹. Nō tantū nos hortaretur vt peterem⁹ nisi vellet dare. ¶ De secūdo. Esa. lv. Querite dñm duꝫ inueniri pōt. ꝛc. Sꝫ nota qd̄ seq̄t. Derelinquat impi⁹ viā suā ꝛ vir. ꝛc. ¶ De tertio. Matth̄ xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis ꝛ one

Pro Letaniis

rati ꝛc. Multū cupit aperire q̄ vocat vt veniatur ad se

Salutatio Petite. ꝛc.

Primus ar. An solus deꝰ sit orandꝰ Or sic: qꝛ oratio est actus religionis siue latrie q̄ soli deo ē impendēda. Cōtra. Job. v. Ad aliquē sctōꝝ quertere. Respōdet: Rich. in. iiij. dis. xv. Dupliciter pces pōt aliqs alteri offerre. aut vt tanq̄ p ipm impledas: aut vt p eiꝰ impetratiōnē impleāt. Primo mō solꝰ deꝰ est orandus. Vñ sic orando ipendimꝰ ei q̄ oratur latrie cultū: qm̄ eū recognoscimꝰ auctorē eiꝰ qd petimꝰ. Scōo mō aūt orādi sunt scti. Hec Rich. Pro fūdamēto. Solꝰ deꝰ oia de se pōt: ꝛ oia regit. Aristo. xij. Metaph. Vnꝰ q̄ pnceps. Et boetiꝰ libro d̄ ꝙsolatiōe. Oia certo fine gubernās Et Ouidius libro fastoꝝ Jupiter arce sua totū ꝙspectat in orbē. Querit q̄ an solus deꝰ ꝛc. Dic rnsionē vt supꝛ. Ex q̄ ꝙclud̄. ꝛsi cōfidentiā aliquā debeamꝰ hr̄e in sanctis: pncipalis tn̄ spes in solo deo est a q̄ solo expectandū est qd̄ in oratiōe petimus. Jpe em̄ ē a q̄ cūcta bona pcedunt vt dr̄ in quadā collecta. Quigit q̄ miseri sūt pctōres q̄ a deo se elōgant, pr̄s. Qui elongant se a te peribūt. Audite fornicatores raptores ꝛc. Certe certe: qꝛ a dño receditis: ūpe vos a sua societate repellet et pibitis. Figura. Gen̄. iij. Primi parentes statim vt recesserūt a deo mandatuz eius transgredientes expulsi sūt de paradiso ꝛ expositi miseriis multis. Sic quilibz mādata dei pteries repellit a paradiso celesti: ꝛ a numero filioꝝ dei ꝛ eccl'ie ꝛ multis exponit miseriis. Vñ petōri dr̄ illud Apocal'. iij. Nescis qꝛ miser es ꝛ miserabilis pauꝑ ꝛ cecus ꝛ nudus. Et Prouer. xiij. Miseros populos facit peccatū.

Secūdꝰ ar. Jn pcedenti ꝛc. Nūc de scōa q̄ est ꝓpt̄ talis indigētie sublevationē. Multa em̄ in hac tali vita sunt nobis necessaria q̄ ex nobisipsis nō possumus habere. j. Cor. iij. Quid habes qd̄ nō accepisti. Sūt aūt tres pncipales indigentie ꝙ qbꝫ in his letaniis rogandū est.

Prima est indigētia corpalis sanitatis

Secūda est indigētia ānualis vbertatz

Tertia est indigētia cordialis vnitatz.

Prima igit ꝛc. Sicut em̄ di. Paulꝰ Rom. viij. Quid in huiusmodi orem⁹ sicut oportet nescimꝰ. De hoc vide s̄ serm̄. vij. dñi ce. v. post pascha. Scōa ē indigētia annualis vbertatz. ideō nūc rogare deū debemus vt teneros adhuc fructꝰ terre ꝙseruando multiplicet. Sunt tn̄ hmōi tpalia sub cōditiōe petenda. Vide vbi s. Potāt deū aut̄ q̄ deꝰ vult a se peti tpalia ꝓpter tres cās. Prīo ꝓpt̄ mali euitatiōnē: vt scz a nobis auferat nimiā adq̄rendi sollicitudinē. j. Pe. v. Oēm sollicitudinē vestram in eū, pycientes qm̄ ipi cura est de vobis Jō etiā ipe saluator dic̄. Matth. vj. Nolite solliciti esse dicētes: q̄d māducabimꝰ aut q̄d bibe. Qd̄ intelligendū est de anxia ꝛ supflua sollicitudine. Scōo ꝓpter boni ꝓmotionē vt videlz nr̄a p hoc in deū excitetur deuotio inq̄ntum i ex creaturarū bonitate ex parte cognoscitur bonitas creatoris. Sap̄. xiij. Vani sūt oēs hoies in quibus nō subest sciētia dei: ꝛ de bis q̄ vident bona nō potuerūt intelligere eū q̄: neq̄ operibus attēdentes cognouerūt quis cēt artifex ꝛc. Seq̄t A magnitudie ei speci ꝛ creature cognoscibilit̄ poterit creator eoꝝ videri. Jt̄ē vt p vsum bonū tpalium eterna adq̄ramꝰ. Vñ Dan̄. iij. Dixit daniel ad nabuchodonosor. Peccata tua elemosynis redime. Et Prouer. xij. Redēptio aie viri diuitie eiꝰ. Tertio ꝓpt̄ naturē sustētatiōez. Jō orabat sapiēs. Prouer. xxx. Diuitias ꝛ paupertates ne dederiz mihi siz tn̄ victui meo tribue necessaria. Jō etiā dñs nos instruit. Lu. vj. vt oremus di. Panē nostꝝ q̄tidianū da nob⁹ hodie: quotidianū inq̄. i. quotidiano victui necessariū. Jn hoc certe recognoscēda ē mi seria nr̄a ac misera cōditio qꝛ rebus terrenis nobis inferioribꝰ p̄ hac vita indigem⁹ Et qꝛ sm̄ ph̄m. ij. de gñatione. Ex ijsdem sumꝰ ex qbꝫ nutrimur. Ex h̄ dat nob cā ꝙsiderādi qm̄ ex terra sumꝰ ꝛ in terrā redigemur. Et q̄cq̄d p cibo aut potu sumimus illud nobis clamat. Gen̄. iij. Reuertēris in terrā de q̄ sumptꝰ es. Hoc attendite gulosi: luxuriosi ꝛc. Jt̄ē ex hoc recognoscēda est admirabilis erga nos dei dignatio q̄ sic suas creaturas dat ad vsum hominis. Jō di. Hugo in lib. de arra spē se. Respice vniuersum mūdū ꝛ ꝙsidera si quid in eo sit qd̄ tibi non seruat ꝛc. Jtez

ex hoc est recognoscēda debita nostra ad deū subiectio cum sic deꝰ nobis suas creaturas subiecerit. Ideo Augusti. lib. solil. Omnia dñe que fecisti sub pedibꝫ hominis subiecisti: vt solus hō sup oīa tua: tuꝰ esset totus. ¶ Tertia est indigētia cordialis vnitatis: scz pacis inter terrenos ꝑncipes. Solent em̄ his tꝑibus bella sepius excitari. Iō pro pace nūc rogandū est. ps̄ Rogate que ad pacē sūt. Querenda autē ē pax: nō vt liberiꝰ voluptatibꝫ fruamur: sz vt meliꝰ deo seruiamꝰ. Nā tꝑe belli vix vacare possunt hoīes diuinis officijs et multa ꝑpetrāt pctā: homicidia: furta: adulteria: defloratiōes virginū: ꝓditiōes ⁊ violentie multe simplicibꝫ inflicte Iō petit eccl̄ia. Da seruis tuis illā quā mundꝰ dare nō potest pacē: vt ⁊ corda nostra mādatis tuis sint dedita. Et certe si pacē cū deo haberemꝰ mādatis eius per oīa obediētes: pacē etiā tꝑalē daret nob. Baruc. iij. Cōfide veraciter ⁊ agnosce: nā si in via dei ambulasses habitasses vtiqꝫ in pace sup terram. ¶ Exemplū in libro iudicuz pluribꝫ capl̄is. quotiens filij israel relinq̄bant dñm dabat eos in manꝰ hostiū: qñ vero ad eū ꝯuertebantur liberabat eos dans eis pacem. Prouer. xvj. Cū placuerint dño vie hoīs inimicos quoqꝫ eiꝰ cōuertet ad pacem.

Tertius articulus. Aud. ⁊c. Videte aūt quō huiusmodi tꝑalia petitis: ne videlz sic tꝑalibus afficiamini q̄ ꝓpter tēporalia: eterna amittatis. Multo em̄ magis eligēdum esset ꝑdere tꝑalia. Audite qd̄ hr̄. xij. q. iij. Socrates. Socrates ille thebanꝰ dū per mare athenas gratia studij ꝑgeret ꝓiecit a se magnū pondus auri dicens. Potiꝰ volo submergere te: q̄ꝫ submergas me. Nā vt di. Lex de re. iur. l. q̄tiens. De duobꝫ malis: minꝰ malū est eligendū. Attendite. Si rex vobis ꝓmiserit nobilē baroniā a vobis certo tꝑe possidendam ⁊ interim ab eo petitis denariū. Si dixerit ille vobis: si denariū recipis baroniā nō habebis: nōne potiꝰ eligeretis denariū nō hr̄e q̄ꝫ baroniā amittere? Credo q̄ sic. Expone ⁊ applica notādo illd̄ Gre. Pauca quippe sūt oīa bona pñtis vite q̄ntūlibet multa esse videātur cōparatione retributionis eterne.

¶ Sermo tertiꝰ
¶ Pro letanijs

Petite et da. ⁊c. Multū valz deꝑcatio iusti assidua. Iaco. vlti. Nota ibi tres cōditiōes deuote oratōis.

¶ Prima est cōsciētie puritas: cum dicit deprecatio iusti.

¶ Scd̄a est perseuerantie ꝯtinuitas cuz dicit assidua.

¶ Tertia est efficacie vtilitas. cum dicit. Multū valet.

De prima. ps̄. Iniq̄tatem si aspexi in cor. meo nō ex. dñs. De scd̄a. Col. iiij. Oratōi instate vigilātes in ea. De tertia Bern̄. Nemo ꝑuipēdat orationē suā qm̄ ipe ad quē oramꝰ nō ꝑuipendit eam.

¶ Petite ⁊c.

Primꝰ ar. An orō pctōrꝫ exaudiat? Q, sic: qꝛ alias frustra docuissz nos dñs orātes dicere: di. no. d. n. vt d. Aug. d pe. dis. ij. c. Adhuc instāt. ¶ Cōtra. Io. ix. Pctōres deꝰ nō audit. ¶ Rn̄. ꝑm Alexā. m. iiij. volūine sū. Orātes pñt eē i triplici dr̄a. Nā aliq̄ sūt iusti ⁊ sine pctō mortali licz forte pauci: ⁊ hoꝝ orō potissima est. Alij sūt pctōres obstinati q̄ corda sua obdurauerūt spernētes dei iudicia: Isti cū sentiūt manū dei sup se clamāt: dñe dñe: ⁊ dñs auertit se ab eis: q̄bꝫ dr̄. Prouerb. j. Vocaui vos ⁊ renuistꝫ extēdi manꝰ meas ⁊ nō fuit q̄ aspiceret ⁊c. Ego q̄qꝫ i interitu vr̄o ridebo ⁊c. Tūc iuocabūt me ⁊ nō exaudiā. ⁊c. ¶ Est exēplū de antiocho. ij. Mach. ix. Et d̄ balaā. Nūe. xxiij. q̄ cū vidissz castra filoꝝ isrl̄: dixit Moriat̄ ania mea morte iustoꝝ ⁊ fiāt nouissīa mea hoꝝ sil̄ia. Bonū q̄ppe petebat: sz audiri dignꝰ nō erat qꝛ vt reprobꝫ viuebat Alij st̄ pctōres hūiliati q̄ licz aliqñ peccēt: ñ tñ diu retinēt ꝓpōitū male volūtatꝫ sz se hūiliāt corā deo. Et tales cōfortandi sunt vt sperent in dño: dum tamē studeant ad peccatoꝝ detestationē qꝛ dñs ex mīa tales exaudit. Exēplū Lu. xviij. Pctōr erat publicanꝰ ⁊ hūiliatꝰ exauditus est. Item Esa. xxxviij Ezechias qui peccator erat ꝓpter humilitatem suam in oratione sua exauditus ē: Item peccatores erant niniuite et oran-

tes ⁊ ieiunãtes ĩrã dei euaserũt. vt ór Jo ne. iij. Hec ꝓ rñsione. Pro fundamẽ. Oẽ bonũ opus pia intentõe factũ placet deo. Vñ Ouid. li. fastorum. Dij pia facta vi/ dent. Et Sen. ad Lu. Dy ascẽdentibus manũ porrigũt. Per orõem aũt hõ in deũ ascẽdit. Jõo certũ est q̃ oro deo placz cũ fit pio aio. Querit g̃ An oratõ ⁊c. Dic rñ. vt s. Post rñsionẽ dicas: Exaudit g̃ deus peccatorẽ: ⁊si nõ ex iusticia/ tñ ex miscõia: cũ vicz ex bonor pio desiderio orat. Pctõ/ rẽ aũt ingntuz pctor est. i. gntũ ad desi/ riũ pcti nõ audit deus ex miscõia: ḥ q̃cz audiat ad vindictã dũ de⁹ suo terribili iu dicio ꝓmittit ampli⁹ peccatorẽ ruere in pctã. Figura. Num. xj. Filij isrl̃ petẽtes carnes auditi sunt ad volũtatẽ: sed in dã/ nũ/ qr venit ira dĩ sup eos. Vide ibi. Sic etiã ꝓmittet eos q̃ carnẽ petẽt. i. volupta tes suas talib⁹ frui ad voluptatẽ: sed non ad salutẽ. Aug. De⁹ q̃daz negat ꝓpti⁹ q̃ cõcedit iratus.

Secũdus arti. In ꝑcedẽ. ⁊c. Hic de tertia q̃ est ꝓter spũalis gre impe/ trationẽ q̃ nobis est valde nc̃aria p̃cipue

Primo ꝓter efficatiorẽ (ꝓter tria. feruescẽtis carnalitatis mortificationẽ.

Scõo ꝓter pfectiorẽ tepescẽtis volun tatis excitationẽ.

Tertio ꝓter velociorẽ imminẽtis ho/ stilitatis ꝓfutationẽ.

Primo igit ⁊c. In hoc em tpe motus carnales magis feruẽt: nõ nc̃aria est gra dĩ ad eos mortificãdos. Gal. v. Spũ am bulate ⁊ desideria carnis ñ pficietz. Se cũdo ꝓter pfectiorẽ tepescẽtis volũtatis excitatõez. s. ad bonũ op⁹. Nã vt ór Aug. in. j. retractationũ. Nisi volũtas nr̃a adiu uetur dei gra pie recteq̃ viuere non põr. Bre. Nihil valz hũana industria sine ad/ iuuãte dei gra Et Joã. xv. Sine me nihil potestis facere. Tertio ꝓter velociorẽ imminẽtis hostilitatz ꝓfutationẽ ad rest stendũ diabolicz tentatiõib⁹. Jõ dicebat saluator: Mat. xxvj. Orate vt nõ intretis in tentatiõz. Jsid. de sũ. bo. Hoc est vnuz remediũ ei⁹ q̃ vicio⁹ delectatiõe exestuat vt q̃tiens q̃libz vicio pũgitur: totiẽs oro/ nẽ fundat: qr freq̃ns oro impugnatiõz vi cio⁹ extinguit. s. p gram a deo ꝓcessam.

Exemplũ in vitas pa. Quida necromã/ tici btõ Antonio inuidẽtes miserũt ad cel lam ei⁹ mlt̃os demones adiuratos: q̃ cuz irruerẽt in eũ ei diuersas turpes imagies ⁊ cogitatiões malas intulerũt: ḡs oẽs be atus antoñ. ꝓtute sctẽ cruez ⁊ orõis amo/ uebat: ⁊ nihil in eũ ꝓualẽtes ꝓfusi sunt: re uersi ad necromãticos dicẽtes nihil se pos se ꝓficere: sz suis orõnib⁹ nos oẽs repulit. Quo audito oẽs necromãtici ad btm̃ An toniũ venerũt ⁊ veritatẽ ꝓfitẽtes ad fidez sunt ꝓuersi. Legit etiã de q̃dã q̃ tentabat annis q̃ttuordeci pessimis ⁊ luxuriosis co gitatiõib⁹ qui petiuit cõem orõem ꝓ eo fie ri in fine pdicatiõis: ⁊ sic cõis orõ libera/ uit eũ. vñ Hiero. Jmpossibile est p̃ces mlt̃oz nõ exaudiri.

Tertio⁹ artic. Auõ. ⁊c. Et notate bñ q̃m sup oia petẽda est gra dei. Caue/ te igit ne ꝫ gram dei agẽtes merito ipa p̃ uertini. Dicit em lex. ff. de iudicijs. l. vlt. Juste puat vnusq̃sq̃ eo ꝫ qõ agit. Certũ est aũt q̃ ꝫ gram agit q̃ in pctis pseverat. Et. xxij. q. iij. Sicut antichtus. Qui iniu riam facit ecclie puari debz cõtione ipius. Pone casum iuxta p̃dicta. vel sic. Si rex vobis mlta offerret inter q̃ est lapis p̃cio/ sissim⁹ ꝓtute cui⁹ oia vicere potestz ⁊ oia q̃cũq̃ volueritz in aur. querere: nõne cete ris oib⁹ despectz sufficeret vobis lapis il le: aut si lapide illo neglecto ⁊ spreto pot⁹ alia petitz: nõne merito tli lapide puami: Expone Per lapidẽ illũ intelligẽ gram dĩ p quã hostes ⁊ aduersa facile vincere pos sum⁹ ⁊ oia querere in aur. i. in eterne vi te meritũ. Jõ bñ ór dñs paulo. ij. Cor. xij Sufficit tibi gra mea

Pro vigilia ⁊ festo triũphãtissime a/ scensionis dñi Sermo ꝑmus.

Dominus ie

o sus postq̃ locut⁹ est eis assũ ptus est in celũ ⁊ sedet a de/ xtris dei Mar. vl. Subleuatz iesus oculi in celũ dixit: Pr̃ venit hora clarifica filiu tuũ. Jo. xvij. Tria ibi insinuãt necessaria ad hoc vt spũaliter cũ dño ascẽdam⁹ ⁊ ascẽ sionẽ ei⁹ debite celebrem⁹.

Prim ẽ mẽtz eleuatio: cũ ór. suble. oculi.

Scõm finis ꝑmeditatõ: cũ ór: vẽit ho.

Tertiū deuota oō. cū dicit: clarifica filiū tuū. Sic debet deo patri celesti q̄libet dicere de seipo. De p̄mo Ps̄. Ad te leua/ui oculos meos. De scō Eccl. xxxvj. Festina tēpus t memēto finis. De tertio Cantico. j. Trahe me post te tc̄.

Dñs Jesus tc̄.

Primus arti. An debuerit chr̄s ascēdere in celū: Q3 nō, quia ip̄e dixit discipulis suis Matth. vlt. Ecce ego vobiscum sum, vsq̄ ad ꝯsūmatiōz seculi. Cōtra Marci vlti. Assūptus est in celū. Respōdet Tho. in. iij. p. Cōueniēs fuit chr̄istū ascēdere in celū: qz p resurrectōz vitā immortalē t impassibilē inchoauit. Locus autē ūte locus est generatiōis t corruptionis: sed locꝰ celestis est locꝰ incorruptionis. Licz aūt p hoc q̄ ascēdit in celuz: nō ei accreuerit aliq̄d q̄ntuz ad ea q̄ sūt de essentia glie siue ꝑm corpꝰ: siue ꝑm aiam: tamē aliq̄d accreuit q̄ntum ad loci decentiā q̄ est ad bene esse glie. Et ex hac decēcia gaudiū q̄dammō habuit: nō quidē q tūc de nouo inciper gaudere q̄n in celum ascēdit: sed qz nouo mō de hoc gauisus est sicut de re implera. Hec Tho. ¶ Pro fundameto. Sicut dicit Boe. iij. de ꝯsolatōe Repetunt ꝓpios q̄q recursus: reditusq̄ suo singla gaudent. Jēo dñs post resurrectionē recurrit vnō venerat. Hā ꝑm ph̄m in lib. ph̄y. Hic est locꝰ generabiliū t corruptibiliū: t chr̄is resurrexit ad vitā incorruptibilē. Cū ergo querit An debuerit tc̄ Dic rñsionez vt s. ¶ Post rñsiōez dicas: Studeamꝰ igr̄ in celū ascēdere post chr̄istū. Juxta illō Aug⁹. Si recte: si fideliter si sancte: si pie ascensionē dñi celebramus: ascendamꝰ cū illo: t sursum corda habeamus. O q̄miseri qui ꝓtrariū faciūt: q̄ ad ista inferiora corda deflectūt: Quarti: vsurarij tc̄. Ad hoc q̄ppe venit ād nos dñs: t inde a nobis recessit t ascendit: vt cū illo ascendamꝰ. Sed heu plures diabolū sequūtur q̄ chr̄m: iō ꝑles descendūt q̄ ascēdunt ¶ Figu. Nūe. xiij. Predixit dñs populo isr̄l q̄ de tota illa multitudine sexcentoꝝ trium miliuz viroꝝ q̄ngētoꝝ q̄nq̄ginta: duo tm̄ terrā promissionis ascenderēt. s. Caleph t Josue. Et ita cōtigit. Expone et applica: q̄m pauci chr̄m sequūtur. Bern. sup Can. Quā pauci sunt o bone iesu qui post te ire velint: cū tamē ad te quenire nemo est qui nolit scientib⁹ cūctis q̄m delectationes in dextera tua vsq̄ in finē: ideo volūt ꝯēs te frui t nō te imitari, coꝛregnare cupiūt: sz nō cōpati: nō curāt q̄rere quē desiderāt inuenire: cupiētes ꝓseq̄ sz nō seq̄.

Secūdus arti. Jn hoc sermone dicemus q̄ deuote t iocūdissime est ascēsio dñi celebrāda: Vñ Leo papa in serm̄. de ascensione dñi. Sicut in solēnitate pascali resurrectio dñi fuit nobis causa letandi: ita ascensio eiꝰ in celos p̄sentiū nobis est materia gaudioꝝ recolētib⁹ illum diē quo natura nostre humanitaz in chr̄isto supꝝ oēs ordines angeloꝝ ad dei patrz ꝙuecta est ꝓsessuz. Est aūt hec solēnitas iocundissima papue ꝓpter tria.

Primo ꝓpter eminentissimaz humane fragilitatis sublimationē.

Secūdo ꝓpter amplissimā angelice iocūditatis augmentationē.

Tertio ꝓpter euidentissimā diuine bonitatis manifestationē.

Primo ꝓpter tc̄. Tunc em̄ ineffabiliter sublimata est humana natura. Grego. in om̄. Illa naka cui dictū fuerat Terra es et in terrā ibis. hodie in celū iuit: nec solū tūc exaltata est humanitas in ꝑsona chr̄i sedetiā in patrib⁹ antiq̄s q̄ in celuz cū dño ascenderūt. Est g̃ p̄sens solēnitas nō solū dñi ascēdentz: sedetiā oim sc̄ōꝝ p̄triarcharū: et ꝓphetaꝝ et electoꝝ q̄ fuerūt ab ortu mūdi vsq̄ tūc q̄ detēti fuerāt in limbo. Si g̃ dē vnico sc̄ō fit solēnitas die illa qua ascēdit in celū: q̄nta est solēnitas p̄ns q̄ tot sc̄oꝝ milib⁹ t ipi sanctosc̄oꝝ spēaliter est dedicata. Est etiā festū p̄ns q̄dam speciali modo festū glōse virginis q̄ cum ineffabili gaudio carnē humanā a se assūptam vidit in celū triūphāter ascendere. Pōt etiā ꝓterea dici festū totius hūane nature q̄ tāexcellēter in chr̄o ē exaltata. Jēo dicebat discipul⁹ suis Joā. xiij. Si diligeretis me gauderetz vtiq̄: qz vado ad patrem. tc̄. ¶ Scdo ꝓpter amplissimā angelice iocūditatis augmentatōez. Nunc g̃ p/fecto tale fuit festū in celo sicut in chr̄i ascēsione in quē desiderant angeli ꝓspicere. j. Pet. j. Presens itaq̄ solēnitas est festum angeloꝝ: q̄m tunc eoꝝ ruina cepit reparī q̄n dñs cū tot milib⁹ electis celos ascēdit.

De ascensiõe dñi

Tertio ꝓpter euidẽtissimã diuine bonitatis manifestationẽ q̃ apparuit in hoc q̃ in tãta glie et dignitat̃ magnificentiã natura hũanã exaltauit. Exaltata q̃ ꝑ omi rabiliter fuerat hũanitas q̃n deus fact⁹ ẽ homo. sed tũc nõduz oĩno glificata, quia corpus erat passibile et mortale. Totalit aũt glificata est in ei⁹ resurrectiõe: sz cõsummatio z oĩmoda manifestatio hui⁹ glie facta est in eius triũphãtissima ascensione. Hec g festiuitas ꝓclusio est oĩm festiuitatũ chr̃i: vicz incarnatiõis: natiuitat̃: circũcisionis: apparitiõis: ꝓsentatiõis: passionis et resurrectiõis. Ad hoc q̃ppe incarnatus est: natus: circũcisus: magis manifestat⁹: in tẽplo ꝓsentat⁹: z trigintatribꝰ annis in laboribꝰ hui⁹ mũdi ꝙuersat⁹: deinde passus z mortu⁹: resurrexit vt ad celos ascẽderet/z celi portã apertã oñderet z mõstraret. Aug⁹. ser. de ascẽsione: Nos chr̃i mors viuificauit: nos x̃pi resurrectio erexit: nos chr̃i ascẽsio ꝓsecrauit. q̃ nobis de celo spm̃ tribuit. Nos g̃ in hac solẽnitate mentẽ post chm̃ z ad chm̃ eleuem⁹/ nihil oĩno aliud q̃ ad eũ ire cupiẽtes.

Exemplũ de pegrino q̃ visitat̃ ceter̃z nr̃m redẽptõnis locis tandẽ venies ad montẽ oliueti ad locũ vñ dñs ascẽdit dixit O dulcis Jesu q̃liui te ꝑ oĩa loca in q̃bus redemptiõis nr̃e mysteria ꝓfecisti: veni tandẽ ad locũ hũc vñ ad celos ascẽdisti: iã vltra nescio vbi te requirã in terra: Trahe rogo trahe me post te in celũ. Et hoc dicẽs dulciter expirauit spm̃ emittẽs ad dñm. Sic et nos totã spem nostrã ibidẽ eleuemus. Nã sicut ỏt Aug⁹. Dũ chr̃s humanã cõditionẽ sideribꝰ impoꝛtauit: credẽtibꝰ celum patere posse mõstrauit.

Tertꝰ articu. Audistz ꝛc. Nõ aũt p̃sumat aliq̃s sine meritz cũ chr̃o surs sum ascẽdere. Nemo eñ ascẽsurus est illuc nisi sit membꝝ chr̃i/qõ nõ põt esse nisi per gr̃am et merita chr̃o cõformek. Nã vt ỏt xij. di. Nõ decet. Et de ꝓse. di. iij. Celebrit̃ Caput sequi dñt mẽbra. s. ꝑ ꝓformationẽ. Et. lex. ỏr. ff. q̃ res pignoꝛi obligari põt. l. Si neq̃. Causa debz ꝑcedere suũ effectũ. Merita autẽ q̃bꝰ ꝓfigurak̃ hõ chr̃o sunt cã dispositiua ad ascendẽdũ cũ chr̃o. Audite. Si rex mãdaret: q̃cunq̃ voluerit a rege honoꝛari/accipiat insignia regz et secur⁹ accedat: Nõne gaudent̃ sumere tis ꝛc. Credo q̃ sic. Applica: q̃n mlto desideꝛabilius est a chr̃o honoꝛari q̃ a rege terreno. Sed notate bñ qõ dicit Grego. Qui chr̃i vestigia sequi dedignanꝰ/ q̃ temeritate sperãt se ad ei⁹ claritat̃ gaudia puenire posse.

Sermo secũdus.

Dominus ie

sus ꝛc. Cepit iesus facere et docere vsq̃ in diẽ q̃ ꝑcipiẽs aplis ꝑ spm̃ sanctũ q̃s elegit assumpt⁹ est. Act. j. Ibi notãda est Primo doctrine chr̃i efficacia: q̃ cepit facere z docere.

Scõo pseuerãtia: cũ dicit Usq̃ in diẽ ꝛc. Tertio euidẽtia: q̃ assumpt⁹ est/ et ꝑ hoc euidenꝰ ꝓfirmata est doctrina sua.

De ꝑmo Joã. xiij. Exemplũ dedi vob: vt quẽadmodũ ego feci; z vos faciat. De scõo Act. j. Quibꝰ z ꝑbuit seipm̃ viuũ in multis argumẽtis ꝑ dies q̃draginta. apeis z lo. de regno dei. De tertio. Act. j. Vid entibꝰ illis eleuatus est

Dominus ꝛc.

Prim⁹ articꝰ. An chr̃s ascẽderit fz q̃ hõ: aut fm q̃ deꝰ. Qz inq̃tũ deꝰ, ps. Ascẽdit ds in iu. Cõtra. Eph. iij. Qz aũt ascẽdit q̃d est nisi q̃ z descẽdit ꝑius. Glosa ỏr: Cõstat q̃ fm humanitatẽ chr̃s ascendit Rñdet Tho. in. iij. pte. ly fm q̃: põt duo notare. s. ꝓdictionẽ ascẽdẽtz: z causam ascensiõis. Primo mõ nõ ascẽdit fz q̃ deus: Tũ q̃ nihil est diuinitate altꝰ q̃ possit ascẽdere. Tũ quia ascẽsio est motꝰ localis q̃ diuine nature nõ ꝓpetit: sed hoc modo ascendit fm q̃ homo. Scõo mõ ascendit fm q̃ deus. Vñ Aug. ser. de ascẽsione. De nostro fuit q̃ pependit in cruce: de suo q̃ ascẽdit. Hec Tho. Pro fundõ. Scõz logicos: si in hac ꝓpõne: chr̃s fm q̃ hõ ascẽdit: ly fm q̃ teneret reduplicatiue Una suaꝝ exponentiũ esset ista: Chr̃s hõ ascendit: q̃ est falsa. Vñ etiã ỏr. vj. eneid. Facilis descẽsus auerni Noctes atq̃ dies patet atri ianua ditis. Sed reuocare gradum superasq̃ euadere ad auras. Hoc opꝰ hoc labor est. Pauci q̃s equꝰ amauit Jupiter aut ardes euexit ad ethera virtus

Dijs geniti potuere. Si ãt teneat̃ly ꝑm q̃: specificatiue: q̃stio est: An chr̃us ꝑm q̃ hõ: aut ꝑm q̃ deꝰ ascẽdit. Dic rñ. vt s̃. Pꝰ rñsionẽ: Magna prorsus hodierna festiuitas in q̃ chr̃s celos ascẽdit: sed paꝝ hoc ẽ ꝓ nobis nisi et nos ascẽdere studeamus. Jõ Augꝰ. in ser. Saluator mũdi dilectissimi frẽs ascẽdit in celũ. Nõ ḡ turbemur ĩ terra. Ibi sit mẽs/ ⁊ hic erit req̃es. Ascendamus cũ chr̃o interi corde: vt cũ dies ꝓmissus aduenerit/ seq̃mur ⁊ corpe. Sz q̃mõ ascẽdere potest̃ pctõꝝ oneribꝫ aggrauati dicẽte ps̃. Qm̃ iniq̃tares mee supgresse sunt caput meũ: ⁊ sicut onus ḡue grauate sũt sup me. Attẽdite luxuriosi: auari ⁊c̃ Certe nõ viã ascẽsionis. sz descẽsiõis tenetis. Deponẽtes ḡ oẽ põdus ⁊ circũstans nos pctm̃ curramꝰ. vt ait apl's Heb. xij. audiẽtes vicz chr̃m dicẽtẽ: Venite pꝰ me Matth. iiij. Et venite ad me oẽs. Mat. xj. Notate: Ostiũ palatij magni ꝑncipis custodit̃ ne ingrediant̃ extranei. Jõ pauperes hñtes cãs aliq̃s ad ꝑncipẽ expectãt aduentũ alicuiꝰ magni dñi cui apiant̃ porte ⁊ ponũt se post illũ: ⁊ sic intrãt. Spũal'r Ante chr̃i ascensiõz clausa erat porta celi: ⁊ eramꝰ oẽs extranei: sed ipo ascẽdẽte facta est oĩbꝫ manifesta. ¶ Fig̃. Apoca. iiij. Joãnes vidit ostiũ aptũz in celo: ⁊ vocez audiuit dicẽtẽ: Ascẽde huc ⁊ oñdaz tibi q̃ optz fieri cito. Et post hec fuit in spũ ⁊ vidit sedẽ in celo ⁊ sedentẽ sup̃: ⁊ in circũitu eius vigitiq̃ttuor seniores circũamicti vestimẽtis albis sedẽtes sup thronos ⁊ habẽtes in capitibꝫ coronas aureas. Spũaliter: Illa visio figurabat aptiõez ostij ꝑadisi factã chr̃o ⁊ ꝑ chr̃m post quẽ ⁊ ꝑ quẽ mlti cito intrauerũt: q̃ significant̃ ꝑ. xxiiij. seniores. Augꝰ. in solilo. O q̃ gl̃iosum est regnũ q̃ tecuz dñe regnãt oẽs scti amicti lumine sicut vestimẽto habẽtes in capite coronas de lapide p̃cioso.

Secũdus articl's. In verbis thematis q̃ sunt om̃i dulcedine ⁊ iocũditate refecta nobis exprimũtur tria mysteria deuotissimis anis hodie recolenda.

¶ Primũ est mysteriũ dulcissime ꝯsolationis: cũ dicit̃ Dñs Jesus postq̃ locutꝰ est eis.

¶ Scd̃m ẽ mysteriũ triũphãtissime ascẽsionis: cũ d̃r Assumptus est in celũ.

¶ Tertiũ est mysteriũ gl̃iosissime exaltationis: cũ dicit̃ Et sedet a dextris dei.

¶ Primũ igit̃ ⁊c̃. Ubi est ꝯtemplanda dulcedo verboꝝ quibꝫ discipulos ⁊ amicos ꝯsolatus est cũ esset ascensurus in celum. O q̃ntũ dulcedinis sapiebãt verba Jesu illis in quoꝝ cordibꝫ feruebat amor iesu. De quo Bern. Amor iesu dulcissimus et vere suauissimꝰ plus milies gratissimus q̃ dicere sufficimꝰ: Hic amor ardet dulciter: dulcescit mirabilit̃: sapit delectabiliter: delectat et feliciter. O beatũ incendiũ: o ardens desideriũ: o dulce refrigerium/ amare dei filiũ. Unde ⁊ ecclesia cantat: Jesu nostra redẽptio: amor ⁊ desiderium ⁊c̃. Locutus est autẽ dominus amicis suis in recessu suo q̃ttuor p̃cipua verba dulcedine cõsolationis et amoris plenissima.

¶ Primũ est verbũ gratiose promissiõis

¶ Secũdum est verbum amorose increpationis.

¶ Tertium est verbum virtuose redargutionis.

In hoc sermõe dicendũ de tribꝫ ꝑmis reseruato q̃rto ꝓ sequẽti. ¶ Primũ igit̃ ẽ verbum gratiose ꝓmissiõis: q̃ vt habet̃ Act̃. j. Cõuescens p̃cepit eis ab hierosolymis ne discede. sed expecta. ꝓ. pa. quã au. inq̃t ꝑ os meũ: q̃ lo. quidẽ bapti. aqua. vos ãt bap. spiritus̃. non post multos hos dies. Ubi nobis sunt tria notãda q̃ sunt ad receptionẽ spiritussctĩ necessaria. ¶ Primuz pacifica ꝯuersatio: q̃ p̃cepit ne discederent ab hierosolymis: Hierosolyma enim pacifica interp̃tatur. Uñ et post resurrectionem ꝑmo discipulis pacẽ dñs obtulit et deinde insufflauit ⁊ dixit Accipite spm̃ sctm̃. ¶ Scd̃m ꝑseueratiua expectatio. nã addit̃ Sed expectarẽt ꝓmissiõez patris. Uñ de discipul' post ascensionẽ dñi ⁊ ante aduentũ spũssancti dicit̃ Act̃. j. Hi om̃es erãt ꝑseuerãtes vnanimiter in oratione.

¶ Tertiũ est studiosa verbi dei auditio q̃ notat̃ ibi: Quã audistis inq̃t ꝑ os meum. Uñ Act̃. x. Loq̃nte Petro cecidit spiritussctũs sup oẽs qui audiebãt verbum.

¶ Scd̃m est verbũ amorose increpatõis. Increpauit enim eos dulciter de incredulitate sua: nõ q̃ adhuc essent increduli: sedq̃ antea tarde crediderãt. Gregoriꝰ in

De Ascēsiōe dni

Homel. Qua in re ḡd ꝑsiderādū est nisi q̄ idcirco dñs discipulos increpauit cuz corporaliter reliq̄t vt ꝑba q̄ recedēs diceret in cordib⁹ audiētiū arti⁹ impssa remanerent. Bern. Audi chr̄m discipulos increpantē ea hora qñ subtracturus erat suaz pñtiā. Nō ḡ dedigner⁹ a ꝓximo vel a chr̄i vicario redargui. Nam vt dr̄ Eccēs. vij. Melius est a sapiēte corripi q̄z stultorum adulatōib⁹ decipi. Sz heu sicut ōt Ber. Mirabilis insania. Irascimur sananti et nō irascimur vulnerāti. Tertiū est verbū virtuose redargutiōis: q̄z vicz dñs redarguit curiosam discipulo⁹ interrogationē. Sic ei hr̄ Act. j. Interrogabāt eum discipuli di. Dñe si in tpe h̄ restitues regnū israel. Dixit aūt eis. Non ē vr̄m nosse tpa vel momenta q̄ pater posuit in sua potestate. Jō etiā dr̄ Eccī. iij. Altiora te ne q̄sieris z fortiora te ne scrutat⁹ fueris. Sāt ḡ acriter arguendi q̄ ō curiosis z inutilib⁹ magis q̄z de necessarijs ad salutē inq̄rūt: z acrius q̄ de futuro tpe sibi temerarie z ꝑiculosissime ꝑsumūt. Ber. Quid tibi de futuro tpe ꝑsumis tam temerarie o miser tāq̄z de⁹ ipa etiā tpis momenta in tua non in sua posuerit ptāte. O q̄z multi tali temeritate decepti fuerūt z morte ꝓuenti. Exēplū. Lu. xij. de diuite dicēte Aīa mea multa bona ꝛc. Cui dictū ē Stulte hac nocte repetent a te aiam tuā q̄ autē parasti cui⁹ erūt. ꝛc. Itē narrat Grego. in dial. de q̄dā cui dū ꝑ somniū longa vite spacia fuissent repromissa multas diuitias ꝙgregās q̄si ad longiozis vite spacia subito mortu⁹ eas intactas reliq̄t. Eccs. ix. Nescit hō finē suū. Jdē ibidē. Omnia in futurū reseruantur incerta.

Tertius articul⁹. Aud. ꝛc. Nō differamus ḡ ꝑcōz onera deponere vt cuz chr̄o ascēdere possim⁹: nec ꝑsumamus de futuro tpe q̄ incertū ē sz sp parati simus Hic applica q̄ ponitur feria. ij. post dñi cam in passione.

Sermo tertius.

Dominus.

ꝛc. Eritis mihi testes in hierl̄m et in oi iudea et samaria. Actuū j. In illis tribus regionibus spēaliter noiatis notauit nob̄ tria necessaria ad hoc vt in nob̄ sit testimoniuz de ascēsiōe dñi: z alijs nr̄e salutz mysterijs Debem⁹ em̄ esse pacifici ꝑ scie puritatē q̄ ꝑ hierl̄m significat q̄ visio pacis inq̄rit deo deuoti z hūiles ꝙfitēdo ꝓtiā in dignitatē q̄ intelligit ꝑ iudeā q̄ cōfessio interp̄tat: sollicīti ꝑ futuro z stabiles in bono ꝑ ꝓpositi firmitatē q̄ significat ꝑ samariā q̄ custos dñi vel custodies dñm interp̄tat. De ꝓmo. ps. Jn pace fact⁹ est locus ei⁹. De scdo. ps. Notus in iudea de⁹. De tertio. Eccī. v. Esto firm⁹ in via dei.

Dñs. ꝛc.

Primus ar. An chr̄s ascenderit ꝑpa ꝓtute: Oz nō: q̄z Marci vlt. dr̄ Assūpt⁹ ē in celū. Cōtra. Esa. liij. Gradiēs in multitudie ꝓtutis sue. Rūdet Tho. iij ꝑte. Chr̄s ascēdit ꝓpria ꝓtute. Prio q̄dez ꝓtute diuina. Scdo etiā ꝓtute hūana ñ naturali: sz ꝓtute aīe gl̄ificate, mouēt⁹ corpus ꝑ vult. Aug⁹. xxij. de ci. dī. Vbi volet spūs ibi ꝓtin⁹ erit et corp⁹. Sic igit ibi dr̄. Chr̄s ꝓpria ꝓtute resurrexisse: z tñ suscitat⁹ est a ꝑre eo q̄ eadē ē ꝓt⁹ ꝑis z filij: ita etiā ꝓpria ꝓtute ascēdit in celū z tñ a ꝑre eleuat⁹ est. Hec Tho. Prio sūō. Nō pōt corp⁹ hūanū virtute ꝓpria ferri sursum: sz deorsuz tm̄mō: cū sit graue cui⁹ locus naturalis est deorsū: vt ꝓz ꝑ phm ꝑmo de celo. z iij. Physicoz. Si aūt aliter moueat ꝓtus illa ē ab aia. Ad q̄ō aptare possum⁹ illud Ouidij de pōto. Dia defi ciūt animo⁹ tū oia vincit. Jlle etiaz vires corp⁹ hr̄e fac: vires inq̄z q̄b⁹ pōt ferri sursum. Cū ḡ q̄rit. An chr̄s ꝛc. Dic rñsionē vtsup̄. Ex q̄ ꝙclude: q̄ z nos nr̄a ꝓpria virtute. j. ꝓpr̄is nr̄is meritz z ñ alienis oport⁹ tet ascēdere ꝑsupponēdo sp tāq̄z ꝓncipale meritū chr̄i: vt ḡ ascēdere mereamur cū chr̄o: huc corda z desideria sursū erigam⁹ cū chr̄o Juxta illō Col. iij. Que sursū sūt q̄rite: vbi chr̄s ē in dextra dei sedēs ꝛc. O q̄z miseri q̄ magz corda deorsū figūt q̄z sursū erigāt: q̄ ēt pl⁹ ad carnē q̄z ad spm̄ respiciūt: vt voluptuosi pl⁹ ad möm q̄z ad deū pl⁹ ad terrā q̄z ad celū: vt auari z hmōi. O q̄z multi sūt q̄ ō celestib⁹ nec cogitare nec loq̄ volūt. Nescīūt em̄ cogitare: nisi terrena. Notate existens in planicie nō pōt bñ iudicare de terre q̄ntitate: sz si ad locum

eminentē ascēdat plenꝰ iudicabit. Jō hō ḡnto est magꝫ eleuatꝰ a terra: terra sibi apparet minor. Vñ dicūt astrologi q si posset hō ad sphērā lune ascendere: terra sibi appareret ḡsi nihil. Spūaliť: Hoies terrena diligētes illa iudicāt magna. O inq̄unt ḡ magnū est bonū hīe diuitias: delicias et honores: seruos t ancillas. ps. Btm dixerūt pl'm: cui hec sūt tc. Sz hoc iō cōtingit: qr nō nouerť celestia. Gre. in mor. Carnales mētes pñtē vitā diligūt: qr ḡnta sit eternitatꝫ gl'ia nō attēdūt. Fig. Ezechiel. viij. Spūs eleuauit ezechielē inter celū t terrā t uersus vidit abominatōes ml'tas zc Spūal'r. Ezechiel interpťat autē illū dñm: t signat hoiez a dō adiutū: ad celestiū meditatiōez eleuatū q terrena pꝰ se aspicies vidz ibi abominatiōes ml'tas: qm̄ sicut dr Osee. iiij. Nō est scia dei in terra: id ē cordeterrenis dedito.

Secūdꝰ ar. In pceď. tc. Hūc de alio verbo qō est verbū fructuose instructiōis: qr docuit eos qd essent facturi ꝓpť suā t oim salutē dī. Ēūtes in mū. vniuer. pdica. euāg. oi creaťe. Qui crediderit tc. Vbi sunt tria notāda.

Primū est vniuersalis p̄ceptio.

Scōm est p̄ceptiōis specificatio

Tertiū est specificatiōis manifestatio.

Primū est vniuersal' p̄ceptio: cū dr: Ēūtes in mū. vni. p̄dī. euā. oi crea. Gre. i om. Oīs creature noie ťcať hō ꝓpter vicz vniuersalē ꝓuenientiā quā hz cū oib creaturꝫ Idē Gre. Pōt etiā ois creature noie ois natio gentiū designari. Vñ p h̄ signať q dr vult oes hoies saluos fieri. j. Tim. ij. Idē Gre. Oi creature p̄dicať euāgeliū cū soli hoi p̄dicať: qr vicz ille docet ꝓpter quē cūcta creata sunt in terra. Scōm est p̄ceptiōis specificatio: cū dr: Qui credí. t baptizatus fuerit sal. erit: q ꝓo nō credide. ꝓdēnabiť. Greg. in omeľ. Fortasse apō semetipm vnusq̄sq̄ dicat: Ego iā credidi saluus ero. Vep dr: si fidē opib retineat. Vera etem fides est q̄ in hoc q ꝓbis dr: moribꝰ nō ꝛ dicit. Hinc est q de q̄busdā falsis fidelibꝰ Paul' dr: Qui ꝓfitenť se nosse deū: factꝫ aūt negāt. Titū. j. Hic Joā. ait. j. Joā. ij. Qui dr se nosse deū t mā. eī nō custo. mēdax ē. Que cū ita sint: fidei nře ꝓfitatē in vite nře ꝓsideratōe debem⁹ agnicere. Cūc em̄ veracit fideles sum⁹ si qō ꝓbis ꝓmittim⁹/opib implem⁹. Tertiū est specificatiōis manifestatio: quō vicz vera ipa fides ꝓ signa manifestať. Vñ subdiť: Signa aūt eos q̄ crediderint: hec seq̄nť: In noie meo dem. ej̄cient tc. Pñt h̄ q̄nq̄ sig̃ notari q̄ suo recessu vltio dedit p q̄ discerni pñt vere credētes ab icredul'. Habenť āt hec signa dupl'r. Vno mō corpal'r: Alio mō spūaliter. Apl'i q̄ppe t alij q̄daz sancti in ecclesia ꝓmitiua habuerūt illa vtroq̄ mō: vt necesse erat p ꝓuersiōe ppl'i ad fidē. Spūaliter aūt hntur ab oib vere credētib: et sunt signa certa salutis. Facere q̄ppe hmōi signa corpal'r siue l'ťaliť oñdit hoiem sctm̄ sed nō efficit. Hīe ꝓo hmōi signa spūal'r efficit hoiem sctm̄ t oñdit. Primū itaq̄ signū est demonioꝝ ejectio. Dicit em̄ In no. meo de. ej̄cient. Demonia inq̄. i. peccata detestādo ea. Chrys. Grādis demō petm̄ est. Scōm est nove lingue locutio Dicit em̄ Linguis loq̄ntur nouis. j. Re. ij. Recedāt vetera de ore vro. Vet⁹ q̄ppe lingua est blasphemare: peruerare: t ꝓba ꝓtra dei reuerētiā ꝓferre. Sed noua lingua est deū laudare t gl'ificare. De veteri lingua Esa. j. Blasphemauerūt sctm̄ isrl'. Noua ꝓo lingua dr Semp laus ej⁹ in ore meo. Jtē vetus lingua est dure t iracūde alīs loq̄. Noua ꝓo lingua māsueret hūil'r loqui. De veteri lingua ps. Maledi ledicēt illi. Et de noua subdit. Et tu būdices. Jtē vet⁹ lingua est adulari: detrahere: fraudulēta ꝓba loquī: mēdacia. Noua ꝓo est veritatē ꝓ loco t tpe dicere: De veteri Hiere. ix. Docuerūt linguas suas loqui mendaciū. t ps. Dilexisti verba p̄cipitatiōis lingua dolosa. Noua ꝓo lingua dicit Joā. xviij. Ego i hoc nat⁹ sum t ad hoc veni in mundū vt testimoniū phi. veritati. Jtē vetus lingua ē impudica t carnalia loqui: q̄ sunt signa cordis impudici. Matth. xij. Ex abundātia cordis os loq̄tur. t Aristo. iiij. eth. Qualiscunq̄ ds est: taliter dr t taliť opať et taliter viuit: Noua ꝓo lingua est honesta et sctā verba ꝓferre. De veteri lingua. j. Cor. xv. Corrūpunt bonos mores colloq̄a mala. De noua lingua ad Ephe. iiij. Oīs sermo malꝰ de ore vestro nō ꝓcedat: sed siq̄s bonꝰ est ad edificationez. Jtē vetus lingua est de

transitorijs loqui. Noua ꝟo de celestibus De veteri lingua. Joã.iij. Qui de terra ē de terra loquit: Et.j. Joã.iiij. Ipsi de mũdo sunt ideo de mũdo loquũtur. De noua ꝟo lingua.j. Pet.iiij. Siq̃s loquit q̃si sermones dei.s.loquatur. Tertiũ signũ est serpentiũ ablatio: qꝛ serpẽtes tollẽt.i. malas suggestiones a diabolo imissas. Ber. Demonũ est malas suggestiões ingerere/sed nostꝝ est nõ ꝯsentire: Quartũ est mortiferi veneni repssio. qꝛ dic̃: Etsi mortiferꝝ q̃d biberint nõ eis nocebit.i. incõmoda sustinere siue in rebꝫ siue in verbis siue in ꝑsona: quia nõ frangũtur ꝑ impatiẽtiam. Greg. Ego patiẽtie virtutẽ maiorẽ signis et miraculis credo. Quintũ est salubris sup egros manuũ impositio. cũ dr: Sup egros manꝰ imponẽt ꝛ bene habebũt.i. sup pctõres qui eos offenderũt manus imponẽt eis indulgendo/ꝛ ex hoc bñ habebũt. Hoc em̃ est valde meritorium. Augꝰ.ser.de sctõ Stephano. Per amorẽ homis inimici efficieris amicꝰ dei. Idez in Ench. Elemosyna illa nihil est maiꝰ q̃ ex corde dimittimꝰ q̃d in nos quisq̃ peccauit. De pred. aũt sic loquit Ber. in ser. Nõ difficile arbitror quẽadmodũ intelligi hmõi signa possint vt sint indubitata signa credulitatꝫ ac ꝑ hoc et salutis. Primũ em̃ opus fidei ꝑ dilectõez opantis cordis ꝯpunctio est in q̃ sine dubio eijciuntur demonia.i.pctã. Exide q̃ in chr̃m credũt linguis loquũtur nouis: nec de cetero vetusta ꝓtoparentũ lingua loquũtur declinantiũ in ꝟba malicie ad excusandas excusatiões in peccatis. Ubi ꝟo ꝯpunctiõe cordis ꝛ oris cõfessione ꝑora deleta sunt peccata ne recidiuũ patiant serpẽtes tollant necesse est.i. venenosas suggestiones extinguãt. Quid tñ agẽdũ siq̃ forte radix pullulat: si stimulat aĩm carnis ꝯcupiscẽtia: ꝓfecto si mortiferꝝ q̃d biberint nõ eis nocebit. qm̃ iuxta saluatoris exemplũ cuꝫ gustauerint nollent bibere.i. cũ senserint/nollẽt ꝯsentire. Nulla em̃ dãnatio est his q̃ sunt in chr̃o iesu ꝯcupiscẽtie sensus absq̃ ꝯsensu. Quid tñ: Molesta certe ꝛ ꝑiculosa est sic corrupte affectionis lucta: sed qui crediderint ma. sup egros impo. ꝛ bñ habebũt.i. egras affectiões bonis opibꝫ operiẽt/ꝛ hoc remedio curabuntur. Hec Bern. Hec itaq̃ signa habere studeamꝰ si cuꝫ chr̃o ascendere volumꝰ. Nã si in peccatis manserimꝰ: si suggestiões malas nõ represserimꝰ/hoc est nostre dãnatiõis indiciũ. Exemplũ de iudeis q̃bus dñs dic̃ Joã.viij. In pctis vestris moriemini: qꝛ vicꝫ penitere nolebãt. Et iterꝝ: Vos ex patre diabolo estis. ibidẽ Vñ. Ecci.ij. Si penitentiã nõ egerimꝰ incidemꝰ in manꝰ dei

Tertiꝰ articl's. Audistis de signis bonoꝝ chr̃ianoꝝ ꝛ ꝑ oppositũ de signis maloꝝ. Hic applica quod ponit dñica in passione: sermone meridiano.

Sermo quartus.

Dominus iesus ꝛc̃. Dñs in templo sancto suo. Ps̃.x. Hoc exponi põt de triplici templo. scꝫ

De templo materialis eccl'ie.

De tẽplo rõnalis ꝯscientie.

De tẽplo eternalis glorie.

De ꝑmo Genes.xxviij. Vere dominꝰ est in loco isto. De secũdo.j. Coꝝ.iij. Nescitis qꝛ templũ dei estis vos ꝛc̃. De tertio Daniel.iij. Benedictꝰ es in tẽplo sancto glorie tue.

Salutatio.

Dñs ꝛc̃

Primus artic̃. Utꝝ chr̃s ascenderit sup om̃es celos: Q̃ nõ. Psal. Dñs i celo sedes eius. g̃ nõ supra celos. Cõtra Eph.iiij. Ascendit sup om̃es celos: vt adimpleret oĩa. Rñdꝫ Tho.par.iij. Quãto aliq̃ corpa ꝑfectiꝰ participãt d̃i bonitatem: tanto sunt supiora corpali ordine qui est ordo localis. Unde videmꝰ q̃ corpa q̃ sunt magꝫ formalia/sunt naturalr supiora: vt patꝫ ꝑ phm.iiij. Phys.ꝛ.ij. de celo. Per formaꝫ em̃ vnũquodq̃ ꝑticipat esse diuinũ. vt pꝫ.j.phys. Plus aũt participat de diuina bonitate corpꝰ ꝑ gl'iam q̃ q̃dcũq̃ corpus naturale ꝑ formã sue nature. Et inter oĩa corpa gl'iosa manifestũ est q̃ corpꝰ chr̃i maiori refulget gl'ia. Jõ ꝯuenientissimũ est q̃ sit sup oĩa corpa ꝯstituꝫ in alto. Dicit aũt sedes dei esse in celo nõ sicut in ꝯtinente: sed magis sicut in ꝯtento: Vñ nõ optꝫ aliquã partẽ celi eo supio

rē eē: sz ipm esse sup oēs celos. Jō in Ps. dr. Eleuata ē magnificētia tua sup celos Hec Tho. Pro fund. Sicut dt Aristo. qrto de Celo. Nobiliori corpi debetur nobilior loc⁹. Et Horati⁹ i poe. Singla q̄ q̄ locū teneāt sortita decent. Cū g̃ corpus chri sit nobilissimū corpoꝝ: iō q̄rit Utrū chris ascēderit ꝛc. Dic rn. vt s̄. Post rn̄si onē dicas. O q̄ gl'iosuz est videre chri corpus sic magnifice sublimatū. Ad hāc gl'iā aspirem⁹ frēs ꝛ nūc eā deuote ꝯtēplemur vt tandē ei⁹ pticipes effici mereamur. O miseri pctōres q̄ nō dei sed ꝓpriaz q̄ritis volūtatē: diuinoꝝ p̄ceptoꝝ trāsgressores: supbi: inuidi: fornicatores ꝛc. Certe non viā celi tenet sed inferni. Nō em̄ possibile est in celū ascēdere nisi eos dūtaxat q̄ deo placēt ꝛ seipos deo dedicāt. Fig. Ecci. xliij. Enoch placuit deo ꝛ trāslatus est in paradisuz. ꝛ Gen. v. Enoch ambulauit cū deo ꝛ tulit eū dn̄s. Expone: Enoch interp̄tatur dedicās seu edificās: ꝛ signat iustū qui se dēdicat deo ꝛ tēpluz dei in seipo edificat: Jō placet deo ꝛ tādez in paradisum celestē transfertur. Sic g̃ dr Col. j. Ambuletis digne deo p oia placentes.

Secūdus articu. In p̄cedēti ꝛc. Nūc de scdo qd est mysteriū triūphātissime ascēsionis: qr postq̄ locut⁹ est eis assumptus est in celū. Act. j. Eleuatis manibus ferebat in celū dicēs discipulis suis illud Joā. xx. Ascēdo ad patrē meū et patrē vestrū: deū meū et deū vestꝝ. De loco aūt a q̄ ascēdit q̄ est in mōte oliueti: dt Simplici⁹ ep̄us hierl'ymitanus: q̄ cū ibi postea edificata fuisset eccl'ia. locus ille in quo institerūt vestigia chri ascēdentis nūq̄ potuit sterni pauimēto: imo resiliebant marmora in ora collocātium. Calcati etiā pulueris a dn̄o hoc dicit esse documētuz: q̄ vestigia imp̄ssa cernūtur ꝛ eandē adhuc speciē velut pressis vestigijs terra custodit. Circa autē hoc mysteriū tria sunt deuote ꝯtemplanda.

Primū magnificētia ascēdentis.
Scdm reuerētia turbe assistentis
Tertiū leticia militie ꝯgaudētis

Primū igit ꝛc. Magnificētia inq̄ pulcritudinis ꝓpter dotē claritatis Unde dicit Matth. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol. Ipse autē est iustus iustoꝝ: ideo ꝛc. Magnificētia fortitudinis. Esa. lxiij. Iste formosus in stola sua gradiēs in mltitudine v̄tutis sue. Magnificētia impialis celsitudinis Matth. vlti. Data est mihi oīs potestas in celo et in terra. Scdm est reuerētia turbe assistentis. Tū aniaꝝ beatarū. Unde dt Ps. Ascēdisti in altū cepisti captiuitatē. i. tecū duxisti anias q̄ detente fuerāt captiue. Tū eoꝝ qui in corpe et ania iam erāt glorificati. De his supra sabbato hebdomade pasce p̄mo articulo. Tum etiā beate virginis ꝛ btōꝝ apostolorū ꝛ alioꝝ spectantiū discipl'oꝝ q̄ ex precepto dn̄i apparentis eis recūbentib⁹ in cenaculo in mōte sion/in montē venerāt oliueti. Qui vidētes eum tāgloriose ascēdentem in celum/reuerent adorauerūt. Quia sicut dr Act. j. Uidētib⁹ illis eleuat⁹ est: et nubes suscepit eum in celū. nubes inq̄ luminosissima: nō q̄ indigeret nubis obsequio: sed vt ostenderet/q̄ om̄es creature debēt ei reuerentiaz exhibere. O q̄nta erat eoꝝ admiratio: q̄nta deuotio ad dominū suū sic ascendentē. Credo q̄ libent cū eo ascēdissent etiā corpe/qd qr nō poterāt/ascēdebāt mēte: c⁹ signū erat aspectus eoꝝ attētus in celū. Et nos eoꝝ exēplo toto anio dēm⁹ etiā ad dn̄m ascēdere. di. illd Bern. in ser. Nos ꝓpl's tu⁹ ꝛ oues pascue tue seq̄mur te/p te/ad te: qr tu es via: veritas ꝛ vita; Uia in exēplo: veritas in p̄misso: vita in p̄mio. Et Aug⁹. Si pie ascēsionē dn̄i celebram⁹/ascēdam⁹ cum illo: ꝛ sursum corda habeam⁹. Sursuz inq̄ corda habeam⁹/sed ad dn̄m: Sursum q̄ ꝓpe cor ad dn̄m refugiū vocat. Sursum autē cor nō ad dn̄m/supbia dicit. De hac autē ascensiōe supbie dt Ber. in s̄mōe de ascēsione. Nōne iste est mons in quē ascendit angelus: ꝛ factus est diabolus: Perniciosa hec ascēsio: imo descensio magis est de hierusalē in hiericho. Tertiū est leticia milit e congaudētis. s. angeloꝝ iubilātium. Psalm. Ascendit deus in iubilatōe Uenerūt siquidē obuiā christo om̄es angelice potestates tanq̄ summo domino: et mirabant: q̄ sic terra ascenderet super celum: cum scriptū sit Prouerbioꝝ. xxv. Celum sursum et terra deorsum. Cōtemplari autem possumus: q̄ ipsis angelis p̄ admiratione interrogantibus inter se:

De Ascēsiōe dñi

Quis est iste q̄ venit de edom tinctis vestib⁹ de bosra. Edom interp̄tat terren⁹ vel sanguine⁹: bosra ꝓo interp̄tat in tribulatiōe vel in angustia: q̄si di. Quis est iste q̄ venit de mūdo terreno vel sanguineo. ⁊c. ¶ Rñdit dñs. Ego q̄ loq̄r iusticiā et ꝓpugnator sum ad saluādū. Qua rōne data q̄rit etiā ipi angeli. Quare ḡ ē rubꝝ tuū indumētū et vestimēta tua sicut calcantiū in torcular? Indumētū rubꝝ ē corpus suū ꝓpt̄ cicatrices vulnerū. Et rñdit dñs Torcular calcaui solus et de gentibus nō est vir mecū. Torcular hic dicitur crux in q̄ tanq̄ in ꝓlo sic p̄ssus est vt sanguis ei⁹ funderet. Superiores aūt angeli sic a dño illuminati inferiores instruxerūt. Ipis em̄ interrogātib⁹. Quis est iste rex glie. Respōdeꝛt supiores di. Dñs virtutū ipe ē rex glie. Angeli aūt inferiores hoib⁹ reuelauerūt. Actuū.j. ¶ Cūq̄ intuerent in celū eunte illū: ecce duo viri. i. duo angeli in forma humana astiterūt iuxta illos in vestibus albis q̄ et dixerūt. Viri galilei q̄d aspicitis in celū: hic iesus q̄ assumptus ē a vo. in ce. sic ve. quēadmodū vidistis eū euntē in celū. Quēadmodū etiā venerūt angeli obuiā dño: ita et nos si membra chr̄i sumus sperare debem⁹ sanctos angelos obuiā nob⁹ in hora nostre egressionis occursuros. ¶ Exēplū. Luce. xvj. Factū ē vt moreret mēdicus et portaret ab angelis in sinū abrae. Esa. lv. In letitia egrediemini et in pace deducemini.

¶ Tertius ar. Aūd. q̄ triūphāter chr̄s ascēderit. Si itaq̄ volum⁹ cū chr̄o ascēdere: simus ei fideles tanq̄ sūmo regi. Regib⁹ em̄ debet fidelitas. vt hēt. xxiij. q. v. Si apud. Et si regib⁹ terrenis debetur: multomagis regi celesti q̄d fieri non p̄t si in peccato viuitis ⁊ p pctm̄ cū diabolo estis. Dicit em̄ lex. ff. de inoffi. te. l. liberi. Qui cū inimicis meis ē: amic⁹ me⁹ nō est. Pone casum de milite recipiēte stipendia regis: et tamē militat cū aduersario regis ⁊tra regē. Expone ⁊ applica. notādo q̄ q̄ diabolo seruit nō in celū cū chr̄o ascēdet: sed descendet in ignē eternū. q̄ patet⁹ ē diabolo et angelis ei⁹. Matth. xxv

Sermo quintus.

Dominus.

Dō ⁊c. Dñs in celo parauit sedē suā: ⁊ regnū ipsi⁹ oibus dñabitur. p̄o. cij. Hoc p̄t exponi de triplici celo. ¶ Primo de celo militātis ecclesie: q⁊ vt Greg. dic̄ in homel. Regnuꝝ celoꝝ p̄ntis tp̄is eccl̄ia dicit. ¶ Scdo de celo deuote aie siue ꝑscie q̄ ꝑditiōes hz celestes ⁊ in q̄ regnat de⁹. Luc. xvij. Regnuꝝ dei intra vos est. ¶ Tertio de celo triūphātis ecclie. De q̄ est illd̄ Act. j. Ferebatur in celum.

Salutatio. ¶ Dñs ⁊c.

Primus ar. An chr̄o ꝙuenit sedere ad dexterā p̄ris? Q⁊ nō: q⁊ ipe chr̄s dr̄ dextera p̄ris. Cōtra. in symbo. Sedet ad dexterā p̄ris. ¶ Rñdet thom̄. ij. pte. Ale dextere. tria p̄nt intelligi. Vno mō fm Dam̄. gl̄ia dimitatis. Alio mō fz Aug. bitudo p̄ris. Tertio mō fm eūdē iudiciaria p̄tās: sessio aūt hitatione siue requiez designat. Vnde sedere ad dexterā patris nihil aliud est q̄ simul hr̄e cū p̄re gl̄az diuinitatis ⁊ bitudinē: et iudiciariā p̄tātē: ⁊ hoc i cōmutabiliter ⁊ regaliter. Cum aūt filius dicit dextera patris hoc itelligēdū ē appropriate p modū q̄ ēt ō: vt⁹ p̄ris fz dextera p̄ris fm tres sigtiōes p̄dictas est aliq̄d cōe trib⁹ psonis. Hec tho. ¶ Pro hūc De reb⁹ arduis ⁊ celestib⁹ q̄ntuz ad nos spectat libēter dē⁹ audire ⁊ loq̄. Nā etiā ōt ꝑmētator secūdo de celo: q⁊ melius est modicū scire de celestib⁹ ⁊ nobiliorib⁹ q̄ multa de reb⁹ vilioribus. Altitudo q̄ppere rū reddit auditores attētos. Vir gl̄ios⁹. eneid⁹. Quē nō magna mouet magnarum gl̄ia rer⁹. Questio aūt ē ō re altissima: vtiz An chr̄s ⁊c. Dic rñ. vtq̄. Ex q̄ ꝑclude q̄n tā dē⁹ hr̄e fiduciā ascēdēdi in celū: ex eo q⁊ iā nr̄a hūanitas in chr̄o sic gl̄iose sedet ad dexterā p̄ris. Ad h̄ certe nr̄e nature p̄ticipiū sumpsit: ⁊ tā gl̄iose sublimauit: vt nos siue diuinitatis ꝑticipes efficeret. ij. pe. j. Maxiaꝝ p̄cio sa nob⁹ p̄missa donauit: vt p hec efficiami dine ꝑsortes nature fugiētes ei⁹ q̄ in mūdo ē ꝙupiscētie corruptiōnē. Audi igit̄ o fornicator: o vsurarie. ⁊c. Putas ad h̄ ꝓuenire. Certe ne q̄q̄ poteris nisi auferas mūdi ꝙupiscētia cū q̄ nō

pōt eē dei charitas. vñ. j. Jo. ij. Nolite dilígere mūdū: neq; ea q̄ in mūdo sunt: qm̄ si q̄s diligit mūdū ñ ē charitas pr̄is i illo Sola āt ē charitas q̄ facit sursū ascēdere Aug⁹. Amor me⁹ pōd⁹ meū eo feror q̄ cūq; feror. ¶ Figura. iij. Reg. ij. Helias cū trāsisset aq̄s iordanis in curru igneo eleuatus est in celū. Expone Jordanis interp̄tatur riuus iudicij. Faciat ḡ vnusq̄sq; iudiciū de se z trāseat aq̄s mūdane ꝛcupiscētie et sic ꝺo p ḡraz z charitatē recōciliabit z in charitatē feruore ascēdet i celū Nā vt dr̄ Ja. j. Coronā vite repmisit deꝰ diligētibus se.

¶ Secūd⁹ ar. Jn p̄ce. tē. Nūc de tertio qꝺ ē mysteriū gl̄iosissime exaltatōis q̄ sedet ad dexterā p̄ris. A dextris inq̄ .i. ad eq̄litatē p̄ris q̄ntū ad diuinitatē: z i bonis p̄rnis potioribꝰ p̄ ceteris creaturꝫ q̄ntū ad hūanitatē. Sedet inq̄ nō solū p se ꝫ etiā p nob. Ro. viij. Qui ē ad dexterā z interpellat p nob. Est āt in h̄ ꝛtem plāda nr̄e pmotōis vtilitas p̄cipue q̄ ad tres virtutes theologicas.

¶ Prīo ad fidei firmioꝫ certificationē.

¶ Scōo ad certioris spei subleuationē.

¶ Tertio ad feruentioris charitatis affectionem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄ maxime p h̄ certificat q̄ vt dixerat implebit. Jn dixerat Jo. xiij. Vado ad patrē. Et nūc dixi vobis p̄us q̄ fiat vt cū factū fuerit credatis scz q̄ ego sū deꝰ. Leo papa ser. de ascēsiōe. Tūc ad equalē p̄ri filiū eruditior fides gressu mētis cepit ascēdere. Et Aug. sup illo Jo. xiij. Si diligeretis me gauderetꝫ vtiq; q̄ vado ad patrē z. Jō subtrahe formā istā serui in q̄ pater maior me est: vt deū spūaliter videre possitis. ¶ Scōo ad spei subleuationē. Sperare em̄ debemꝰ q̄ vbi ē caput illic et̄ z mēbra. Jn ipe dn̄s dicebat Jo. xiij. Accipiā vos ad meipsum vt vbi ego sum z vos sitꝫ. Leo papa. Chr̄i ascēsio nostra ē puectior q̄ p̄cessit gl̄a capitꝫ eo spes tēdit z corpis. Nā z ipe ꝓr ascēdit vt viā onderet. Dichee. ij. Ascēdit pandēs iter añ eos. Augꝰ. Vita factꝰ est tibi saluatoꝛ surge ambula habes q̄: noli pgrescere. s. vt q̄enias vbi iā introiuit chr̄us z sedet ad dexterā p̄ris. Jō ꝺr paulꝰ Heb. vj. Cō fugimꝰ ad tenendā ꝓpositā spem quā sic ancoram aie habemꝰ tutā atq; firmā z incedentē vsq; ad interiora velaminis vbi p̄cursor p nob introiuit iesus. ¶ Tertio ad feruentioris charitatis affectionē. Ad h̄ ei ascēdit z sedet ad dexterā p̄ris vt ad se trahat corda nr̄a. Nā vt dr̄ Matth. vj. Vbi ē thesaurus tuus ibi est z cor tuū thesaurus aūt hūani gn̄is est ipe chr̄us. Jtem vt inde nobis trāsmittat spm̄sctm̄ cuius p̄ncipale donū est charitas. Vñ dicebat dn̄s Jo. xiij. Expedit vob vt ego vadaz. Si em̄ nō abiero paracletꝰ nō veniet ad vos. Si āt abiero mittā eū ad vos. Hoc discipulis dicebat. Sim⁹ igit̄ z nos discipuli chr̄i z sic sperare poterimꝰ aduētum spūsctī. Sed interim oratiōi instemꝰ sctō desiderio flagrātes qō maxie disponit ad susceptionē spūsctī. ¶ Exēplū de apostol̄ q̄ h̄ tempe intermedio erant pseuerantes in oratiōe: vt hr̄ Act̄. j. Et ip̄is orantibus affuit spūsctūs. Vñ cantat ecc̄lia. Orantibꝰ apostolis deū venisse nūciat.

¶ Tertiꝰ ar. Aud. Si ḡ dño fideles fuerim⁹: securi eē possum⁹. Dñs ei nob redemit hereditatē celestē z p̄cessit eius possessionē acceptur⁹. Sz h̄ m̄tū timere dēm⁹: ne ex nr̄a malicia hmōi hereditas a nob sit aliena. Nā vt dicūt iura. Qui feudū alienat cadit a iure feudi z dn̄s illud alij ꝛcedere p̄t lib. feudoꝝ. Cōsti tutiōe. Si cliētul⁹. Et de feudis. c. ij. Propōe causam de eo q̄ vēdidit hereditate suā quaz fr̄ei⁹ redemit volēs eā sibi reddere: quaz redditā iterꝫ ille alienauit: z sic merito amisit. Expōe z applica qm̄ qñ peccat alij q̄s alienat a se hereditatē celestē. j. Coꝝ. vj. An nesciꝫ q̄ iniq̄ regnū dei nō possidebunt. Nolite errare: neq; fornicarij: neq; idolis seruiētes: neq; adulteri: neq; molles: neq; masculoꝝ ꝛcupitores: neq; fures neq; auari: neq; ebriosi: neq; maledici: neq; rapaces: regnū dei possidebūt.

Dñica infra octa. ascen. Sermo p̄m⁹

Exhorte pr.

e ẽ. j. Pe. iij. Cū venerit p̄ acletus quē ego mittā vob a p̄re spm veritatis q̄ a p̄re pcedit ille testimoniū p̄hi. de me. z vos testimoniū p̄

bibebitis. Jo. xv. Ubi ſpūſſctūs: ibi ve/ra prudētia. Jn illis aūt ꝓbis notāt tres deſiderabiles effectus ſpūſſcti. Prim⁹ eſt letificatiua ꝙſolatio q̄ notat in hoc qđ paraclet⁹ qđ ꝙſolator interptat. Dicit⁹ ſpūſctūs veniētē ꝙſolatorē dicit ab opa/tiōe nomē ei ꝓponēs qz illis q̄s ſe dignos reperit incredibile gaudiū tribuit. Sem/piterna q̄ppe letitia in eoz corde ꝓſtat q̄z ſpūſſctus e ihabitator. Scōs e illumina/tiua iſtructio: qz noīat eū ſpūm ꝓtatz. Jo. xvj. Cū venerit ille ſpūs ꝓtatis docebit vos omnē ꝓtatē. Terti⁹ eſt declaratiua teſtificatio. cum ōt. ille teſti. ꝓhibebit vē: Aug⁹. Jlle teſtimoniū ꝓhibebit: z vos ꝓ hibebitis. Jlle in cordib⁹ vr̄is inſpirādo: vos vocib⁹ veſtris ſonādo. Uñ poteritis p̄dicare qđ noſtis: qz ab initio mecū eſtis qđ mō nō facitis. qz illi⁹ ſpūſſcti plenitu/do nōdū adeſt vob: dabit em̄ vob fiduciā teſtimoniū ꝓhibēdi: charitas dei diffuſa in cordib⁹ vr̄is ꝑ ſpūm ſctūm q̄ dabit vobis Perfecta ei charitas foras mittit timorē

¶ Salutatio. ¶ Eſtote.

Primus arti. An prudentia poſſit eē ſine gr̄a: Q3 ſic. Lu. xvj. Filij huius ſeculi prudētiores filijs lucis in generatōe ſua ſūt. Cōtra. Nō p̄t quis ſine gr̄a recte ꝙſiliari iudicare z efficaciē p̄cipere de his q̄ ptinēt ad finē vltimū qđ ptinet ad pru/dētiā. ¶ Rñdet Tho. 2a. 2e. q. xlvij. Pru dētia triplic⁹ dr̄. Eſt em̄ prudētia falſa: z ꝑ ſiſtudinē dicta. cū. ſ. q̄s ꝓpē malū finē diſ ponit ꝙgruētia media. Hmōi ē prudē/tia carnis q̄ finē vltimū ꝓſtituit i delecta tiōe carnis. ¶ Scōa ē prudētia ꝓa z ꝓfecta q̄ inuenit vias accōmodas ad finez ꝓpe bonū ñ tot⁹ vite hūane z alicui⁹ ſpē alis negocij: puta ad negociādū aut nauiſ gādū ſic dr̄ prudēs negociator aut nauta. Uel ſi inuenit vias accōmodas ad finem ſimplic⁹ vltimū tñ deficit i ꝓncipali actu prudētie. puta bñ cōſiliat z recte iudicat etiam de his que ptinēt ad totam vitaz z nō efficaciē p̄cipit. ¶ Tertia ē prudētia ꝓa z ꝓfecta q̄ ad finē tot⁹ vite hūane re/cte ꝙſiliat z iudicat z p̄cipit. Et hec ē pru dētia ſimplic⁹ q̄ in pcōrib⁹ eē nō p̄t. Pri/ma aūt eſt in ſolis pcōrib⁹. Scōa ē cōis bonis z malis maxime illa que est imꝑ fecta ꝓpter finē particularē. Jlla aūt qđ obȝcitur intelligit de ꝓma prudētia. Nō em̄ dr̄ q̄ ſimplic⁹ ſint prudētes z in gra tiōe ſua. Hec Tho. ¶ Pro fūd. Nō ē pru dens q̄ ſpe longe vite exponit animā ꝑcu lo dānatiōis ſue. Marcialis. Non ē crede mihi prudētis dicere viuā. Sera nimis vita ē craſtina viue hodie. Uñ Ariſt. ōr. vj. Ethicoz. Jmpoſſibile ē prudētē eē nō exūtem bonū. q. d. Si q̄s differat fieri bo nus nō ē prudēs. Sz q̄rit An prudētia rē Dic rñ. vt s. Et q̄ ꝓclude q̄ ſi ꝑe prudē/tes eē volum⁹ neceſſario ſūt abȝciēda pec cata. Nemo certe ſtultior q̄ ꝙ in pctis ia/cet. Aug⁹. Audacior ē q̄ cū vno pctō mor tali dormit q̄ cū ſeptē hoſtib⁹ ꝓuicē p mortē ſua obligatz ꝙfligit. Heu h nō ad/uertūt adulteri: auari: fures rē. Prouer. j. Sapiam atq̄ doctrinā ſtulti deſpiciūt. Figura. Saul z temnēs dei mandatū et ſuā cōrrectionē inſenſat⁹ fact⁹ z a ſpū ma ligno exagitatus ē: vt hētur. j. Regū. xv. z xvj. Expone. Saul abuſēs interptat. O q̄t ſūt q̄ mādatis dei abutūtur ꝓtemnen/tes. Jō ſtulti fiūt z a diabolo reguntur. Eccēs. j. Stultoz infinit⁹ eſt numer⁹.

Secūd⁹ arti. Notādū ꝓmo q̄ ſi ꝓpie ȝtimur terminis dicit Dam̄. ſapiaz ad ꝓtēplatiuū: prudentiā ꝓo ad actiuū p/tinere. Et ſup illud ꝑs. Os meū loq̄t ſa/piētiā z meditatio cordis mei prudētiaz. dicit glo. Sapia ad res diuinas ptinet: ſz prudētia ptinet ad mores. Sept⁹ tñ acci piūtur ꝑ eodē ſapiētia z prudētia: neq̄ in tendim⁹ vti terminis iſtis ſtricte ſumptz. Notandū eſt aūt q̄ triplex ē prudētia.

¶ Prima eſt imitabilis.
¶ Scōa eſt vituperabilis.
¶ Tertia eſt laudabilis.

Jn h̄ ſermone dicēdū ē de ꝓma q̄ ē p: idē tia naturalis ſiue ſolertia q̄dā natural ter repta etiā in q̄buſdā bruȝ aialib⁹: ſicut q agn⁹ ſtatim nat⁹ naturalit cognoſcit ba/latū mr̄is: z fugit lupū quē alias nūq̄ vi/dit. Uñ ſcriptura ꝓponit nobis hmōi pru dentiā vt a nobis imitabilē. Job. xij. Jn terroga iumēta z docebūt te. Et puer. vj. Uade ad formicā o piger z ꝙſidera vias ei⁹ z diſce ab ea ſapiam. i. prudentiā q̄ cū nō habeat ducē nec p̄ce. parat in e. ci. ſibi z cō. in meſ. qđ comedat. Et Matth. x. Eſtote prudētes ſicut ſerpētes: z ſimpli

tes sicut colūbe. Est aūt in serpēte triplex ꝯsiderāda prudētia a nobis imitanda.

Prima est prudentia sollicite custodi-tionis.

Scda ē ꝯgrue renouatiōis.

Tertia ē caute euasionis.

Pria igit̄ ꝛc. qꝛ vicꝫ oia mēbra exponit vt pncipaliorē ptē. s. caput custodiat. Vñ ꝑ aquā natās caput elenat ne submergat̄. Sic ꝛ corp⁹ exponere debem⁹ vt aīa custodiat̄ ꝛ caput mētis eleuare ne delicia-rū aq̄s submergat̄. Deuter. iiij. Aīaꝫ tuā sollicite serua. Vñ Matthe. xvj. Quid ꝓdest hoī si vni. mū. lu. aīe ꝟo sue ꝛc. Secūda ē prudētia debite renouatiōis qꝛ vi-delꝫ serpēs renouari cupiēs ꝑ foramē ar-tū trāsit pellēveterē exuens postea q̄ꝫ fōtꝫ aquā potauit. Sic ꝛ hō r̄nouari volēs a-quā fōtꝫ viui. i. sacre doctrīe haurire dꝫ ꝛ ī arto pnīe foramine pellēveterꝫ hoīs. Ama-lā ꝯsuetudinē exuere nouū hoīem q̄ ꝑm deū creat⁹ ē induēdo ꝛ pctī venenū in cō-fessiōe totalit̄ euomēdo. Eph. iiij. Depo-nite vos ꝑm ꝓstinā cōuersationē veterem hoīem q̄ corrūpit̄ ꝑm desideria erroris. Renouamini aūt in spū mētꝫ vr̄e ꝛ indui-te nouū hoīem q̄ ꝑm deū creat⁹ ē in iusti-cia ꝛ sctitate ꝟitatꝫ. Tertia ē prudētia caute euasiōis. Serpēs em̄ q̄ dr̄ aspis vt incātationē euadat aures suas obturat. vnā cū cauda: alterā terra sup quā aurez firmat. Sic et hō dꝫ euadere diabolū in-cātatorē ꝛ tētatiōes ei⁹ aures cordis ob-turādo ex ꝯsideratiōe finis nr̄i q̄ est sicut cauda: ꝛ ex ꝯsideratiōe corporee fragilita-tis q̄ est ex terra. Ps̄. Sic aspidis surdeꝫ obturantis aures suas. Exēplū inducti-uū ad ꝯsiderationē nr̄e miserie fragilita-tis ꝛ finis nr̄i. Rex q̄dā erat nūq̄ ridens q̄nt̄ ĩcūq̄ festū fieret. Semel a quodā a-mico suo reprehensus sup hoc dixit ei ꝙ alias sibi rñderet Fecit ergo parari cathe-drā cū pedib⁹ putridis ꝛ collocari eaꝫ q̄q̄-mō sup fornacē ardentē ꝛ desup gladiuꝫ pēdētē cū fragili chordula. Quo sic dispo-sito illū rep̄hensorē iussit sedere in cathe-dra et q̄ttuor hoīes cū q̄ttuor gladijs col-locari iuxta eū. vnū retro: aliū añ: alium a dextris: aliū a sinistris: ꝛ apportari coraꝫ eo cibaria delectabilia: ꝛ ioculatores ad gaudiū excitātes. Et his factis inuitauit eū rex ad ridendū. Et ille dixit. Et quō ri-dere possum? Si haberē oīa mūdi dele-ctabilia cū istis incōmodis ꝛ ꝑiculis q̄ vi-deo supra infra ꝛ iuxta me: non tñ ridere possem. Tunc ait rex. Et ego quō ridere possū q̄ntacūq̄ sint festa corā me: q̄ ama-ritudinē peccatoꝝ meoꝝ post me: incerti-tudinē futuroꝝ añ me: vexatiōes aduersi-tatū pñtium a sinistris: nocumēta ꝓsperi-tatū a dextris tāq̄ gladios acutos: distri-ctionē diuine snīe sup̄ me: voraginē inferni infra me ꝯsidero. Et inter hec ꝯstitutus sum in hac fragili sede de q̄ q̄tidie p̄cipita-ri expecto. Hec pericula cogitate o pecca-tores ꝛ tāq̄ prudentes studeatis euade-re. Hiere. lj. Fugite de medio babylonis vt saluet vnusq̄sq̄ animā suā.

Tertiꝰ articul⁹. Aud. qm̄ bruta ani-malia nos edocēt in futurū ꝓuidere ꝛ ꝑicula p̄cauere. Cauete ne negligatis ꝛ inueniamini de nūero non prudentiū sed stultoꝝ. Notate ꝙ dicit lex. Stultis non cōsuetū est succurrere: sed errantib⁹. ff. de iur̄. ꝛ fcti ignorātia. l. vlt̄. §. vl. Et vigilan-tib⁹ ꝛ nō negligentib⁹ ꝑm iura subuenien-dū est. De reꝝ ꝑmutatione. Cū vniuerso-rū. Et de dona. iter dilectos. Audite. Si q̄s sufficienter p̄monitus ꝛ edoct⁹ de fu-turo mortꝫ periculo ꝓ nihilo duceret nec caueret nōne stultus reputaret̄: ꝛ si peri-culū illd̄ sciēter icurreret: nōne merito ibi relinq̄ret̄? Propone casū magis in ꝑticu-lari ꝛ applica: qm̄ satis p̄moniti sumus de ꝑiculis nr̄e dānatiōis: iō caueam⁹. Qm̄ vt dr̄ Ecc̄i. iij. Qui amat ꝑiculū ꝑibit ī illo

Sermo.ij.

Estote pru.

ꝛc. Nō nouerūt patrez neq̄ me. Jo. xvj. Tales nō sūt de nūero prudētū qui nō habent sciam dei. Osee. iiij. Nō est scia dei in terra. i. in cor-de terrenis dedito: quia videlꝫ deū post-ponit et obliuioni tradit. Nō em̄ ꝯsiderat dei potentiā neq̄ sapientiā: neq̄ beniuo-lentiam. De potentia de. j. Pe. v. Hūilia-mini sub potēti māu dī ꝛc. De sapia Ro. xj. O altitudo ditiaꝝ sapie ꝛ scie dei. ꝛc. De beniuolētia. ps̄. Gustate videte q̄niā suauis ē dñs ꝛc. Salutatio Estote ꝛc.

Dnica infra octa. ascen.

Primus arti. An prudētia sit in oibꝫ hñtibꝫ grām? Q3 nō. Dicti sunt habētes grām q̄ nō sunt bñ ꝓsiliatiui: sed necessario hñt regi aliēo ꝓsilio. Cōtra. Nullus habz grām nisi sit virtuosus: sed nullꝰ pōt esse ꝟtuosus nisi hēat prudētiā. Dicēm Greg. ij. moral. Cetere ꝟtutes nisi ea q̄ appetūt prudēter agāt ꝟtutes esse neq̄ q̄ pnt. Rñdet Tho. q. ij. q. xlvij. Necesse est ꝟtutes esse ꝓnexas: ita vt q̄ vnā habet oēs hēat. q̄cunq̄ aūt hz grām/habz charitatē. Vñ necesse est q̄ hēat oēs ꝟtutes: et sicq̄ habeat prudētiā. Justi aūt q̄ indigēt regi ꝓsilio alieno/ saltē in hoc sibꝫ ꝑis ꝓsulere sciūt si grām hñt: vt alioꝝ reḡāt ꝓsilia z discernāt bona ꝓsilia a mala: Hec Tho. Pro funō. Vere prudēs est q̄ de futuro diligēt ꝓuider. Vñ Hiero. ꝓtra Rufinianum narrat Pythagorā dixisse duo tpa ꝑspiciēda fore. Jntuēda em̄ sunt ea q̄ gessim⁹ vt eoꝝ exēplo deliberare q̄at q̄s in posterꝝ q̄d sit faciur⁹/ z q̄ fine op⁹ futuꝝ terminare valebit. Et Ganfred in poetria. Gressuz p̄currāt oculi: p̄consule mētē: z vires metire tuas. Hoc itaq̄ ad prudentiā ptinet. Sed q̄ritur An prudētia zc. Dic rñ. vt s. Et q̄ ꝓclude q̄ nō ꝑt esse aliqs ꝑfecte prudēs nisi ex dono dei: z q̄ēq̄ habet donū grē/ prudēs est. Ad hñdaz g̃ prudentiā marie recurrendū est ad deū p ozōes deuotā. Jō. j. Pet. iij. Postq̄ dixit Petr⁹: Estote prudētes. subdit: Et vigilate in ozōnib⁹. Et Lu. xxj. Vigilate oi tpe ozātes vt digni habeami effugere que ventura sūt zc. Vere prudēs est q̄ in tāi ꝓsideratiōe se recolligit. At ꝓtra. Stultꝰ est q̄ se circa exteriora effundit. Audite o peccatores zc. Jn ꝑsona taliū ait Ps. Sicut aq̄ effusus sum z dispsa sunt oia ossa mea: id est tota fortitudo mea. Exem. Dū heri⁹ est in se restrict⁹ ledi nō pōt: qz acule⁹ is est armat⁹ exteri⁹: nec est fera q̄ audeat eū tangere: sed cū intrās aquā se dilatat: tūc canis seq̄tur eū capit ꝑ aliquā partē carnis z occidit. Spūaliṫ: Hō restrict⁹ in sui ꝓsideratiōe et meditās finē suū nō interficit a petō: sed dilatat⁹ ad terrenas diuitias aut delicias mltiplr capit. Fig. Gene⁹. vij. Dcplicatis aq̄s diluuij interfecta ē oīs caro. Spūaliṫ: ꝑ aq̄as i. labiles diuitias z delicias cito labit hō carnalis ad mortē eternā. Greg in moral. Carnales hoies de diuitiaꝝ affluētia extollunt/ z boza q̄ nesciūt cito rapiūt: z dū pedē fixisse credūt/ ad ima laci descendūt.

Secūdus ar. Jn p̄cēd. zc. Hic dicendū ē de prudētia vitupabili q̄ est prudētia culpe que est triplex.

Prīa est prudētia terrene cupiditatis.

Scōa est prudētia voluptuose carnalitatis.

Tertia est prudētia diabo (tatis. lice calliditatis.

Prima igit zc. Hec est mūdanoꝝ prudētia circa adq̄sitiōes terrenoꝝ. Baruch iij. Filij agar exq̄sierūt prudentiā q̄ de terra est. Agar interp̄tat solennitas vigilie. Hi g̃ dicunt filij agar q̄ faciūt z q̄rūt gaudiū z festū suū in vita p̄nti q̄ dz esse vigilia solēnitatis future. Etq̄ mūdani feruētius studēt circa mūdana q̄ spūales circa diuina: Jō dr Lu. xvj. Filij huiꝰ seculi prudentiores filijs lucis in generatiōe sua sūt.

Scōa est prudētia voluptuose carnalitatis. Ro. viij. Prudētia carnis mors est. Glo. Prudentiā carnis hz q̄ q̄sue carnis sunt studiosi⁹ implet. O infatuata prudētia corp⁹ curare z aiam negligere. Bern. Sic stulti estimatores de minimis/ maxima z de maxis minimā curā gerūt. Jdē Cur carnē tuā p̄ciosis ūpiguas z ornas quā post paucos dies ꝟmes ꝺuoraturi sūt: et aiam nō curas q̄ cozā deo z angel⁹ est p̄sentāda, Ancillā dñari/ et dñaz ancillari: magna abusio est. Tertia est prudētia diabolice calliditatis. Hec est astutia ꝑuersoꝝ q̄ callidi sunt ad fallendū. Gen. iij. Serpēs erat callidior cūctis animātib⁹. Hi. Quia plenus erat demōe. Hiere. iij. Sapiētes sunt. i. astuti z callidi vt faciat malē: bene facere aūt nesciērūt. Esa. xxix. Peribit sapiētia a sapiētib⁹: z intellectus prudentiū reprobabit. Nec dubiū oēs huiusmōi prudētes: aut diabolica seipos tandē insensatos ꝓclamabūt dicētes illō Sap. v. Nos insensati zc. Sequitur. Errauim⁹ a via veritatꝝ zc. Quid g̃ ꝓfuit nob⁹ superbia zc. Sed heu tarda est illa recognitio.

Exemplū legimus in Vitaspatrꝝ. Vir quidam fuit modestus moribus/ debilis corpe: taciturn⁹: et raro in publico visꝰ: sp̄ opans cum sanus esset. Econtrario vꝝ

eꝰ curiosa loq̄x: litigiosa: ebriosa: atq̄ luxu
riosa: corpe sana. Cōtigit ḡ vt vir lōga e/
gritudīe moreret̄. Et ꝯtinuo pluuia: co/
ruscatiōes: atq̄ tōitrua: aerē ꝯturbabāt:
nec cessauerūt ꝑ triduū ad̄o vt nec potue
rit corpꝰ eiꝰ sepeliri: ita vt hoīes vici illiꝰ
mirarēt̄ dī. Siccine īimicꝰ dei erat iste:
vt nec terra suscipiat corpꝰ eiꝰ ad sepultu
rā. Vix tñ tandē sepulture traditꝰ ē Post
eiꝰ mortē vxor eiꝰ cū maiori licētia: corpis
libidīe vtebat̄: ꝛ ꝓstibulū fec̄ domū suaz.
Morte aūt eiꝰ veniēte tantā habuit fu/
neris ꝓsperitatē: vt videret̄ aer ei obsequi
um facere. Erat āt eis filia q̄ adhuc par/
uula erat mr̄e moriēte. Post obitū matrꝫ
filia puellari etate egressa: ꝛ desideria ti/
tillatiōis corpalis ieiunijs refrenās q̄daz
die ad vesperā cogitare cepit cuiꝰ vitā ma
gis eligeret imitandā. Cogitāsq̄ vitā pa
tris ꝛ finē eiꝰ: ꝛ ex alia parte vitā matris
ꝛ finē eiꝰ q̄si itra se dicebat. Sic me opor
tet viuere sic̄ mat̄. Supuenit nox: ꝛ sopor
accessit. Astitit igit̄ ei quidā corpe gran/
dis: aspectu terribilis: aspera voce interro
gās. Dic mihi q̄ sūt cogitatꝰ cordis tui.
Illa tremēs: nec aspicere in eū audebat.
Maiori vero voce iterū iussit vt qd̄ cogi/
tauerat sibi diceret. Illa pre timore oēm
oblita cogitatū nihil eē dicebat Ille ꝟo
ei ad memoriā vniuersa reducebat q̄ me
ditata fuerat Illa ꝯfusa veniā petijt ꝛ cau
saz narrauit hmōi cogitatꝰ. Qui ait Ve
ni ꝛ vide patrē ꝛ matrē: ꝛ cuiꝰ deinde vo/
lueris tibi elige vitaz. ¶ Primo ḡ duxit
eā ad cāpū amenū varias arbores pulcri
tudinis inenarrabilis habētē. Occurrēs
pr̄ eiꝰ amplexatꝰ est eā ꝛ osculatꝰ: filiam
vocans. Illa rogabat manere cū ipo. At
ille Nūc (inq̄t) nō potes: sz si volueris ve/
stigia mea seq̄ huc venies nā post multū
tp̄s. Trahēsq̄ manu illā q̄ iā duxerat: ve/
ni (ait) vt ostēdā matrē q̄ in igne exuritur:
vt scias cuiꝰ imitari debeas vitā. Sta/
tuit igit̄ eā in domo obscura turbatōe ple
na ostēdēs illi fornacē ardētē ꝛ picē feruē
tē ꝗsdā illic aspectu terribiles stātes sup
fornacē. Illa deorsū aspiciēs vidit matrē
in fornace vsq̄ ad collū dimersam striden
tē dētibꝰ ꝛ igne ardentē ꝛ vermiū multo/
rū fetorē. Vidēs eā mat̄ cū vlulatu clama
bat licz tarde. Heu me o filia de proprijs
pctīs hec patior q̄si qr deliramēta mihi vi
debāt̄ oīa q̄ de sobrietate erāt. Opa forni
catiōis ꝛ adulterij nō mihi videbāt̄ habe
re tormēta. Et ecce ꝓpt̄ exiguas delicias
q̄nta tormēta sustineo. Ecce ꝑ cōtēptu dī
q̄les recipio mercedes. Notate q̄liter nūc
se recognoscit insensatā: sz tarde. Puella
igit̄ ex illa visiōe h̄ vnū deliberauit: vt pa
tris seq̄ret̄ vitā valdeq̄ ꝓfecit in timore
dei quēadmodū illa narrauit cuidā seni
interrogāti q̄ res eā ad tam sctām con/
uersationē adduxerat. Ideoq̄ melioris
efficiamur ꝯsilij ꝛ vt ꝟe prudentes ad fi/
nē aspiciamꝰ. Iuxta igr̄ ꝯsiliū pauli. Eph̄
v. Videte quō caute ambuletis nō q̄si in/
sipiētes: sed vt sapientes.

Tertius articul̄. Aud̄. ꝛc̄. Fugienda
igit̄ est talis prudētia q̄ vere dici p̄t
dānosa fatuitas. Notate q̄ dicit rel̄a. iur̄.
Dānū qd̄ q̄s sua culpa sentit sibi nō alte
ri dz imputare. ff. d̄ re. iur. l. qd̄ q̄s. Pone
casum de p̄bēdis. Si clericꝰ. lib. vj. Vbi
clericus q̄ negligit petere p̄bēdā sibi debi
tā cū vacat sibi imputare dz nō socio expe
ctāti. Cauete ḡ ne ꝓpt̄ mūdi delicias ne/
gligatꝫ petere ꝛ adq̄rere tpe ꝯueniēti he/
reditatē celestē. Audite si alicui; diceret̄:
denariū quē hēs relinq̄ ꝛ tibi dabūt̄ cen
tū floreni: nōne fatuꝰ eēt si diceret dena/
riū quē habeo potiꝰ custodiā: Etsi cui di
ceret̄: viue hodie deliciose: sz ꝑ toto vite
residuo incarceraberis. ꝛc̄. Nōne stultus
eēt si vnius diei delicias eligat illo pacto.
Exponeꝛ applica. notādo illud Ber. Ve
ve ve vapor est ad modicū parēs q̄ eterne
felicitatꝫ aditū intercludit.

Sermo tertiꝰ.

Estote pr.
ꝛc̄. Hec locutꝰ sū vob: vt cū
venerit hora eoꝝ remīsca/
mini: qr dixi vob Jo. xvj. Talis remini/
scētia facit prudētes. Mlta aūt futura lo
cutꝰ ē chr̄s: vt cū venerit hora eoꝝ remini
scamini
¶ Primo ꝟbū tremēdi iudicij
¶ Scd̄o ꝟbū īmensi gaudij.
¶ Tertio ꝟbū tremēdi supplicij.
De primo dicebat. Matth. xxv. Cū vene
rit filiꝰ hoīs in maiestate sua ꝛc̄. De scd̄o
Matt. xxij. Erūt sic̄ āgeli dei in celo. De

Dnica infra oct. ascēsiōis

tertio. Matth. xiij. Mittent eos in cami/
nū ignis. ꝛc. Estote. ꝛc.

Prim⁹ art. An prudētia sit necessa/
ria ad bñ viuendū: Q⁹ nō: sola cha/
ritas sufficit ad bñ viuēdū. Cōtra. Nēo
pōt esse bonus sine prudētia: vt s dictum
est. Rūdet Tho. j. ij. q. prudentia ne/
cessaria est ad bñ viuendū. Bene em̄ vi/
uere ꝓsistit in bene opari ad qđ requirit
nō solū quid hō faciat sed etiā quō faciat
vt vicz operet sm̄ rectā electionē q̄ req̄rit
duo. s. debitū finē ⁊ mediū ꝙueniens. Ad
debitū aut̄ finē disponit̄ per virtutē mo/
ralē que ꝓficit ꝑtē appetitiuā. Ad mediū
aūt per habitū rōnis: qz ꝓsiliari ⁊ eligere
sūt act⁹ rōnis: ⁊ sūt act⁹ ipsi⁹ prudentie.
Hec Tho. Pro fūd. O q̄ pauci de bo
na curāt vita. Sen. ad Lucil. Nēo q̄ bñ
viuat: sed q̄diu curat. Jō Persius repre/
hendit multitudinē eoꝝ q̄ multas curas
inanes gerūt: ⁊ necessarias omittunt di.
O curas hoim: o q̄ntum est in reb⁹ inane
Tales g̃ fatui sūt nō prudētes. Sed q̄rit
An prudētia ꝛc. Dic rñ. vt supꝝ. Ex q̄ dc/
de q̄ fatui sunt q̄ poti⁹ dānatiōis media
q̄ saluatiōis eligūt: plus solliciti de tēpo
rali voluptate carnis q̄ de eterna beatitu
dine celesti: plus carnis delicias q̄ aīe cō
solationē amātes: imo eis amara sūt spūa
lia: carnalia vero dulcia. Esa. v. Ve q̄ di/
citis bonū malū ⁊ malū bonum ponētes
dulce amarum: ⁊ amarum dulce. Hoc
attendite o carnales ꝛc. Figura. Nu/
meri. xj. Filij israel fastidiatiorāt de man
na qđ tū in se dulcissimū erat ⁊ ardēter de
siderabāt cepe ⁊ allia q̄ māducauerant in
egypto. Jō tales in deserto mortui sunt.
Spūaliter. Multi plus in fetore pcti de/
lectant q̄ in decore ⁊ odore ac odore cele
stis gr̄e. Ps. Mēz esca abominata ē aīa eoꝝ

Ecūd⁹ ar. Jn p̄ce. ꝛc. Nūc cōsequen
ter dicēdū ē de prudētia laudabili de
q̄ Rhom. viij. Prudētia spūs vita ⁊ pax.
Et tu lli⁹ li. de officijs. Prudētia ē appetē
da⁊ fugiēda⁊q̄ rez cognitio. Sm̄ aūt eū/
dē. ij. Rethoꝛice tres sūt ei⁹ ptes de q̄b⁹
etiā dicit Sen. li. de ꝓtrib⁹. Si prudēs
est anim⁹ tu⁹ tribus tpib⁹ dispenset. p̄sen
tia ordina: futura ꝓuide: ꝑterita recorda

Prima p̄teritoꝝ mēoria. (re.

Scō a p̄tium intelligentia,

Tertia futuroꝝ prouidentia.

Prima igit̄ pars prudētie ē p̄teritoꝝ me/
moria. Eccl. j. Memēto q̄ añ te fuerunt.
Debz aūt hmōi mēoria ee triplex: vicz re
spectu dei: respectu sui: ⁊ respectu ꝓximi.
Prima dz esse respectu dei. Debem⁹ em̄
memores ee diuinoꝝ bñficioꝝ ad regra/
tiādū ⁊ ampli⁹ in eo sperādū. Deut. xxxij
Nūq̄d nō ipe ē p̄r tu⁹ q̄ possedit te ⁊ fecit
⁊ creauit te: memēto dieꝝ antiq̄ꝝ. Et eccls
xij. Memēto creatoris tui. Ut etiā mēo/
riā habeam⁹ passiōis chr̄i ipe instituit sui
corpoꝛis sacramētū. Matth. xxvj. Hoc fa
cite in meā cōmēoratiōnē. Jtē debemus
esse memores diuinoꝝ mandatoꝝ ad ere
quēdū. Ps. Memores sūt mādatoꝝ ei⁹
ad faciēdū ea. Et Deut. vj. Erūt ꝙda hec
q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo⁊ nar
rabis ea filijs tuis ⁊ meditaberis ea. ꝛc.
Et Eccl. iij. Que p̄cepit tibi deus cogita
sp. Jtē memores esse debem⁹ diuinoꝝ iu
diciorꝝ ad formidandū. Ps. Oia iudicia
ei⁹ in cōspectu meo sp ⁊ ero imaculatus
cū eo⁊ obseruabo me ab iniq̄tate mea. Me
mēto q̄ districte puniuit angelos ⁊ petm̄
p̄mi hoīs qđ adhuc etiā q̄tidie punit i no
bis: quō etiā mūdū deleuit diluuio: sodo
mitas igne ⁊ sulphure: egyptum diuersis
plagis flagellauit: in diuersis mūdi ptib⁹
vrbes subuertit: filios isrl̄ pluries in de/
serto ⁊ in terra promissiōis exfame: pe/
ste: morte ⁊ gladio puniuit: regna transtu
lit: natiōes exterminauit. Cetez q̄ntaq̄/
tidie nō cessat exercere iudicia q̄s enarra/
re sufficiat: Maxime aūt dz hō mēoriā
iudicij ⁊ mortis prioꝝ. Vñ in psona mor
tui dicit Eccl. xxxviij. Memor esto iudi/
cij mei sic em̄ erit ⁊ tuū. Scōa memoria
dz Ō respectu nr̄i. Memores em̄ debem⁹
ee ꝓpetratę offensiōis vt doleamus. Esa
xxxviij. Recogitabo tibi oēs ānos meos
in amaritudine aīe mee. Et apoc. ij. Me
mor esto vñ excideris ⁊ age pniam. Jtez
p̄us facte p̄missiōis. Tū in sacramēto tā
baptismi q̄ pnie q̄ matrimonij. Tū i vo
to. Tū etiā in licito iuramēto aut etiā q̄/
uis mō debito vt vicz fideliꝰ impleamus.
ij. Esdre. iiij. Memor esto voti qđ ꝓmi/
sti Jtē p̄terite hūiliatōis ne. s. p superbiā cor
ruam⁹, Eccl. xvij. Memēto paupertatis in
die abūdātie. Et. xj. c: Jn die bonoꝝ ne

sis imēor maloꝝ. Sic monebat mardochē Hester. Mēor esto dieꝝ hūilitatis tue quō nutrita sis in manu mea. vt hēt Hester.xv. Tertia mēoria dz eē respectu primi. Debem⁹ eīm eē mēores lamētāde ibecillitatis quō .s. mlti corruert vtz nos caueam⁹. Memēto ēt quō corruert: adā: moyses: z aarō: dauid: salomō: z petr⁹ pn ceps apl̄oꝝ: ne de bonitate tua pſumas. Job.xij. Memēto belli z ne adijcias q̄ cū q̄ loq̄.s. ꝑba iactātie. Nūq̄ ſecura ē nauis q̄diu int̄ fluctus exiſtit. Nūq̄ ē ſecur⁹ pn ceps exercit⁹ q̄diu ꝓbellū ex aduerſo ꝓſiſtit. Vñ Hiero. ait. Ne in p̄terita caſtita te confidas: q: nec dauid ſanctior es: neq̄ ſalomōe ſapiētior: nec ſanſone fortior: nec petro feruentior. Memēto ſemp q̄ paradiſi colonum mulier de ſua p̄tate eiecerit. Jtē reſpectu primi mēores eē debemus releuande neceſſitatz: vt iuxta poſſe ſubueniam⁹: z h̄ tā reſpectu viuentiū q̄ mortuorū in purgatorio detētoꝝ. Heb.xiij. Memētote vinctoꝝ tāq̄ ſimul vincti. Et.ij. Regū.j. Cōſidera iſrael, p his q̄ mortui ſunt. Jtē mēores eē debem⁹ in primis ſectāde exēplaritatz: vt imitemur.j. Machab.iij. Memētote opeꝝ patꝝ vroꝝ .s. ſctoꝝ q̄ fecerūt in gñatiōibꝫ ſuis z accipietis gloriā magnā. Exēpla ſanctoꝝ habemus q̄ plurima q̄ tā deuote deo ſeruierūt tāta auſteritate carnis delicias repſſerūt: tot aduerſa tolerauerūt: vt ſalua rent animas ſuas. j. Mach.iij. Mēores eſtote quō ſalui facti ſūt patres veſtri.

Tertius articul⁹. Anō.xē. Maximū q̄ vob̄ imminet ꝑiculū ſi obliuioni deder itz. Notate q̄ iura dicūt. Vbi maⁱ ꝑiculū ꝑtīt cauti⁹ z diligēti⁹ agēdū eſt. vij. q.ij.c.vlt. Et i autētica apō eloq̄ntiſſimū Cō fide iſtrumētoꝝ. Audite. Si q̄s veſtē acceperit a rege pecunias mltas z certa p̄cepta exponēdi pecunias z ea vtēdi ſub pena capitis. Ignorat ār q̄ rōem reddere ꝓpellet. Nōne freq̄nt mēor eēt q̄d acceperit: z q̄d expoſuerit z quō: q̄ꝑ ꝑiculum mortz euitādū. Applica q̄m mlto magis ſolliciti eē dēm⁹ ꝓ euitādo ꝑiclo mortis eīne q̄ incōparabilit mai⁹ eſt. Jō freq̄nt mēorari debem⁹ q̄d a deo accepim⁹: q̄ ſint p̄cepta ei⁹: q̄d p̄miſim⁹: z q̄d fecim⁹. xē. Sen. Qui nihil ō p̄terito cogitat vitā a (miſit.

Sermo quartus.

Mēote pru.

xē. Videte quō caute ambuletz nō q̄ſi inſipientes: ſz vt ſapientes. Eph. v. Jnducit z hortat apoſtolus ad tria. (dete.

Prio ad prudētie ꝓſideratōz. cū dī. Vi

Scdo ad ꝓſideratōis modificationez. cū dicit. quō caute ambuletis.

Tertio ad modificatiōis ſpecificatōez cū dic non quaſi inſipientes xē.

De prio. Marci. xiij. Videte neq̄s vos ſeducat. De ſcdo Col.j. Ambuletz digne dō p oia placētes in oi ope bono fructifi cātes. De tertio. Eph.v. Nolite fieri imprudētes ſz intelligētes q̄ ſit volūtas dei.

PRim⁹ ar. An ꝑt⁹ moral poſſit eē ſine prudētia: Oz ſic: q: virtus moral z prudētia ſūt nature abſolute realiter diſtincte q̄ etiā diuerſa hñt ſubiecta. Cōtra. ſm Greg. virtutes ſūt ꝓnexe. Rnd. Tho.j.ij.q̄ nō. Nō eīm ē ꝑfectus niſi hō recte accipiat ea q̄ ſūt ad finē q̄d nō ꝑt eē niſi p rōnē recte ꝓſiliātē iudicātē z ꝑcipiētē q̄d ptinet ad prudētiā. Hec tho. Pro fūd. Nō ē prudētia niſi caueāt vicia. Caue re āt vicia ad ꝑfectē ptiet. Horaci⁹ i epl̄is Virt⁹ē viciū fugere z ſapia ꝓma ſtulticia caruiſſe. Et phs.v. Ethi. dt q̄ nō pōt eē ꝑf⁹ ſine prudētia. Cū g̃ q̄rit. An ꝑfectus xē. Dic rñ. vtz. Et q̄ ſeq̄t neminē poſſe fieri virtuoſuz niſi malū fugiēdo z bonū ꝓſequndo q̄d ptinet ad prudētiā q̄ntū ad actū ꝑcipiendi. Digit̄ q̄ pauci ſūt prudentes. Certe bñ dr Eccl̄s.j. Stultoꝝ infinitus eſt nūerus. Audite o pctōres miſeri forte catores auari xē. Si vultz eē ō nūero prudētiū fugite pctā. Juxta illud Eccl̄i. xxj. Quaſi a facie colubri fuge pctā. xē. Nota te. Propt̄ duo ꝓſueuerūt prudētes hoies terrā aliquā relinq̄re q̄n.s. ſūt ibi in miſeriis z ꝑiculis multz z de terra ad quā vadūt mlta bona ſperāt. Spūal̄r multe ſūt miſerie ꝑicla ſuiſſima i regiōe ꝑcti, puer. xiij. Miſeros ppl̄os facit pctm̄. Jn regione āt g̃re q̄ē via ad gl̄iaz ſt̄ oia bona: tō cū mag̃ ōſiōrio dz hō exire a pctō Fi, gu. Exo. xiij. Filij iſrl̄ multū deſiderabāt exire de egypto vbi affligebāt et ire ad terrā de qua tot bona dicebant. Expone et ap

plica ad ꝓpositū. Ber. in q̄daz ser. Festine mꝰ qd locū tutiorē vbi bitemꝰ sine formi
dine. Ecūdꝰ arti. In p̄ceō ⁊c. Hic de scōa gre q̄ est p̄sentiū intellīgetia: de q̄ Tulliꝰ. Intelligētia est quā animꝰ ꝑspicit ea q̄ sunt. Vir prudēs ⁊ intelligēs ex aptis obscura existimat: ex paruis magna: ex primis remota: ex ꝓtib⁹ tota. Precipue aūt ad prudētē ꝓtinet hec tripliciter respectū p̄tiū intelligentiā.

¶ Prima est itelligētia breuissie duratōis
¶ Scōa est intelligētia ꝓprie ꝙdiciōis et opationis.

¶ Tertia ē itelligētia diuine ꝙtēplatiōis Pria igit ⁊c. ad quā hortat dñs Mar. xiij Videte vigilate ⁊ orate Nescitis em qñ tp⁹ sit. ¶ Scōa est intelligētia ꝓprie ꝙdiciōis ⁊ opatōis Mar. xiij. Videte vosmet ipos: aie vicz dignitatē: corꝑis vilitatē: officij q̄litatē. Propter ea hortat ps. di. Et nūc reges intelligite eruditi q̄ iudicatis terrā Seruite dño in timore. Sed heu sicut ait ps. Hō cū in honore esset nō intelle. cōp. est iumē. ⁊c. Est itaq⁹ prudētis cuiuslibet intelligere seu ꝙsiderare actꝰ suos. ⁊ sic intelligēdo ordinare. Et sicut ait Ber. li. iij de ꝙsideratiōe. Triplex ꝙsideratio oz ꝓuenire oēm actiōz nr̄az: vicz An liceat: an deceat: an expediat. Haxie āt est nēcaria intelligētia vbi ꝓtutib⁹ sūt silia vicia. Q̄ries sub ꝓtextu iusticie crudelitas agit: ⁊ sub ira ꝙ zelū furor ani palliat: ⁊ pelle sub omna latitat mens sepe lupina. Nunq̄d n sub albissima niue occlt̄ak immunda latrina Vlī Tulliꝰ ait: Nulle sūt occultiores insidie q̄ sub silitudine latēt officij. ⁊ Gre. in mora. Plerūq⁹ vicia colore ꝓtutū picta sunt neḡa q̄nto vicia esse nesciūt: q⁹ hostis nr̄i malicia tāta se arte palliat vt plerūq⁹ añ decepte mētis oc'los culpas ē virtutes fingat vt inde expectet q̄s p̄mia: vñ eterna dign⁹ est iuenire tormēta. Tertia est itelligētia diuie ꝙtēplatiōis: q̄ vicz oia videt ⁊ palā intuet. Ps. Intelligite insipientes in ꝑplos ⁊ stulti aliq̄n sapite q̄ plā. au. nō au. aut q̄ finxit ocu: nō ꝙsiderat: q̄ cor. gen. nō ar. q̄ docet hoiem sciam dñs scit cogitatiōes hoim. Exem de Thaide meretrice. Vide fer. ij. post. iij. dñicam. xl.

¶ Ertius arti. Audistis ⁊c. Sepe igr ꝙsiderate q̄d estis ⁊ q̄d facitz. Forte dicturꝰ est aliq⁹: Intelligim⁹ q̄d alij faciunt ⁊ sic facim⁹, Audite q̄d iura dicūt Nō q̄d fiat sed q̄ fieri debeat intuēdū est. xxj. q. ij. Glia Epi. Et de elec. Cū causā. ⁊. ff. ō officio p̄sidis. Sed lz. Nā siq⁹ quietꝰ fuerit cora rege fauorē gerere aduersarijs regni: ⁊ excusatiōis gra dicere voluerit: qñ plūmi sic faciūt/ ⁊ sic hūt ex ꝙsuetudie: nulla est excusatio. Expone ⁊ applica notādo illō Eccī. vij. Ne pecces in mītitudine ciuitatz. i. ad exemplū mītoꝝ. Nā vt ait Augusti. ij. q. j. ca. Olti. Nō ꝓptera min⁹ ar debūt q̄ cū multis ardebūt: Imo magis: qz fz lig̃ silue exardescit ignis. Eccī. xxviij

Sermo quintus.

Estote pru.

Estote ⁊c. Gens absq⁹ ꝙsilio ⁊ sine prudētia vtinā saperēt ⁊ intelligerēt ac nouissima ꝓuiderēt. Deute. xxxij. Notate verba. Aliq̄ ꝓpria prudētia dirigunt: aliꝰ prudentiā nō hūtes sufficienter ꝙsilio prudētioꝝ regunt. Qui ꝙ nec prudentiā hūt: nec ꝙsiliū q̄rūt/ imo negligūt: quō saluabunt. Iō ait ꝓpha: Gēs absq⁹ ꝙsilio ⁊c. Vbi hortat ꝓmo ad supnoꝝ sapientiā: cū ait Vtinā saperēt Secō ad inferioꝝ intelligentiā: cū ait: Et intelligerēt. i. intꝰ legerēt interne conscie secreta. Tertio ad nouissimoꝝ ꝓuidentiā: cū dic: Ac nouissima ꝓuiderēt. De ꝓmo Eccl. iij. Que sursum sunt sapite. De scō ps. Intelligite hec q̄ obliuiscimi deū. De tertio Eccī. xxxviij. Memēto nouissimoꝝ ⁊ non obliuiscēris. Estote ⁊c.

¶ Rimꝰ ar. An prudētia possit esse sine moralī ꝓtute: Q⁹ sic. Prudētia ⁊ ꝓtutes morales generant ex actib⁹: sed actus rōnis q̄ generat prudētia ꝑ est actui appetitus q̄ generat virtus moral. ḡ ⁊c. Contra. Virtutes sunt ꝙnexe sm Greg. Rūdet Tho. j. par. q. lviij. ꝙ nō. quia prudētia est recta rō rez agibiliū nō solū in vniuersali: sed in ꝓticularib⁹ in quib⁹ sunt actiōes. Ad hoc aūt ꝙ hō recte se habeat circa ꝓticularia ꝓncipia agibiliū q̄ sunt fines oportz ꝙ ꝓficiat ꝑ aliq⁹ habitꝰ fz q̄s fiat q̄dāmodo homi ꝙnaturale recte iudicare de fine: ⁊ hoc fit ꝑ virtutē moralē.

Virtuosus enim recte iudicat de fine virtutis. Hoc Thom. ¶ Pro fundamento. Notādū illud Aristo. iij. ethic. Qualis ē vnusq̄sq; talis sibi finis videt. ⁊ ideo ille qui ꝟtuosus est bñ iudicat de fine virtutꝫ. Jō vicia abhorret ⁊ cauet q̄ntum potest. alias nō prudens sed stultus esset. Nā vt dicit Terentius: Stultuꝫ est admittere q̄d cauere possit. Querit itaq; An prudētia ⁊c. Dic rñ. vt sup. ¶ Ex q̄ ꝯclude ꝙ ad verā prudentiā multū est necessa[illegible] ꝯsideratio finis. Unde quidā Quicq̄d agas: sapiēter agas respice finē. Respicite o peccatores q̄s erit pcti finis. Certe d̄t Apl's Roma. vj. Stipēdia pcti mors/mors inq̄ inferni de q̄ Ps. Mors pctōꝝ pessima O miseri fornicatores: auari. ⁊c. Hoc nō cogitatis q̄re vestre voluptates ⁊ mundi vanitates vos excecāt. Sopho. j. Ambulabunt vt ceci: q̄ dño peccauerūt. Notate Itinerātes ꝑ niues tpe claro cū sol super eas lucet: cū ꝑueniūt ad hospitiū nihil vident. Rō: quia albedo illa ⁊ claritas disgregat visum. Unde ꝑiclosum esset tunc passum obscurū intrare. Nullū igit est remediū nisi ꝑ longum tēpus morari q̄usq; claritatis phātasmata euanescāt. Spūaliter Per niues notant ꝓspera huius vite. Rō. Niues dū sunt ꝯgelate/ sunt albissime ⁊ lucide. sed flante australi vento resoluūtur: ⁊ fiūt lutee et turpes. Sic ꝓspera mūdi dū adherēt homi vident clara ⁊ nitida: sed fortuna flante vertunt in luctū et gemitū Itinerātes igit ꝑ eas diu: id ē ponētes in eis cor ⁊ affectū adeo excecant q̄ dū debēt intrare hospitiū future vite ꝑ mortē: nihil vident/ nesciūt q̄ vadant ⁊c. Remediū igit ad hoc necessariuꝫ est diu ante speculari hospitiū. i. mortē et sepulturā. Inde em̄ apparebit q̄d valeat pompa mūdi. q̄d diuitie: q̄d delitie. ¶ Figura. iij. Re. xix. Helias stetit in ostio spelūce obseruās ⁊ speculans. ⁊ ꝑmo trāsiuit vent⁹ validus ꝯterēs petras: ⁊ nō ibi dñs. Secundo transiuit cōmotio terre: ⁊ non in ea dñs. Tertio transiuit ignis: sed nō in igne domin⁹. Quarto trāsiuit sibilus aure tenuis: et cū eo dñs: ⁊ vidit Helias dñm. et cū eo locut⁹ est. Moral'r. Prudens chr̄ianus morituꝝ se cognoscēs: semꝑ mortem speculat q̄si esset in ostio spelūce. Videt igit ventū supbie ꝯterentē edificia ⁊ ꝑcutientē oēs sed transiet q̄si fauilla. q̄ ibi nō est dñs. Videbit terremotū ire: sed nō ē ibi domin⁹. videbit ignē cupiditatis: sꝫ ñ ibi dñs: videbit sibilum dulciloquū sacre scripture ⁊ sanctaꝝ meditationū: et sic videbit que sunt fugiēda ⁊ que sectāda: nec poterūt mūdi transitoria oculos disgregare. Nam ex mortis ꝯsideratiōe oīa contemnet. Hiero. Facile ꝯtemnit om̄ia qui se semꝑ cogitat morituꝝ.

Secundus artic. In p̄cedēti ⁊c. Hic de tertia q̄ est futuroꝝ ꝓuidentia ad quā tanq̄ ad ꝑncipaliorē ordinantur alie partes prudentte. Uñ et ab ea sumit nomen prudentie. Unde dicit prudens q̄si porro vel procul vidēs Sicut dicit Isid. lib ethymol'. simil'r ⁊ ꝓuidēs. Jō Boeti⁹ lib. de ꝯsol'. Non q̄d ante oc'los est suffecerit intueri. Reꝝ exitus prudētia metitur. Uir vtiq; imprudens viam ꝑ quā iturus est et q̄d factur⁹ est respicit: sed finē vie vl' opis nō attendit. Sed prudens ecōtra in omnib⁹ finē ꝑncipalit attendit. Unde nō ꝑncipaliter respicit q̄ via: sed magis q̄ ducendus est. Imprudens ꝟo solū respicit si via est placēs nō cogitās de fine. Seneca Qui nihil p̄meditat oīno de futuris icautus decidit. Est autē nobis p̄cipue necessaria triplex futuroꝝ ꝓuidentia.

¶ Prima est tolerāde tpalis afflictiōis
¶ Scda est reddēde general' rōnis
¶ Tertia est expectāde final' retributōis

Prima igit ⁊c. vt vicꝫ si ꝯtingat ad eā tolerandā muniamur. Grego. Minus iacula feriūt q̄ preuident: et nos tolerabilius mūdi mala suscipim⁹ si cōtra hec ꝑ prouidentie clypeū munimur. Señ. Si prudēs esse cupis in futuꝝ ꝓspectū intende: Et q̄ ꝯtingere pñt in anio tuo cuncta ꝓpone: nihil tibi subitū sit sed totū ante ꝓspicies

¶ Scda est ꝓuidentia reddēde general' ratiōis: que. s. in iudicio de omnib⁹ reddēda est corā sūmo iudice: quoniaꝫ vnicuiq; dicet illd Luce. xvj. Redde rationē villicatiōis tue ⁊c. Unde etiā d̄r Abachuch. ij. Contēplabor vt videā quid dicat mihi ⁊ quid respondeā ad arguentē me.

¶ Tertia est ꝓuidentia expectande final' retributiōis. s. bonoꝝ in gl'ia: ⁊ maloꝝ in eterna pena. Qm̄ sicut d̄r Matth. xxvj.

¶ Dnica infra octa. ascen.

Ibunt hi in suppliciū eternū: iusti autē in vitam eternā. Sed heu heu q̄diu hic sumus nescim⁹ in quā partē ituri sum⁹. Jō semp timendū est. ¶ Exemplū de Agathone Vide in scō aduētuali feria. v. p⁹ secunda dominicā.

¶ Tertius articls. Audistis ꝛc. Et hec est summa totius prudentie ꝓuidere. s. de futuro. Notate. Lex dicit: Finis attendendus est. C. de no. co. ꝓponēdo. l. j. Et futuris casib⁹ est obuiandū. de elec. et elec. ptā. Licz de vitanda. Notaꝛ. Nōne stultus: imo etiā stultissim⁹ esset qui i vno loco habet morā ꝓtrahere tm̄ p vnū diez: alibi aūt p vite residuū: ꝛ plus sollicitat⁹ p vna die q̄ p residuo vite. Expone ꝛ applica notando bñ q̄ ante oīa diligent⁹ ꝓuidendū est ꝓ vita futura: sed nullaten⁹ est differendū ꝓpter mortis incertitudinem. Matth. xxv. Vigilate quia nescitis diez neq̄ horā.

¶ De spirituscto incipiēdo a dominica infra octauas ascēsionis Sermo ꝑmus

¶ Cum venerit

c paracletus ille testimoniū p⁹hibebit de me. Joā. xv. et in euāgelio hodierno. Estote prudentes. j. Pet. iij. et in ep'la hodier. Si regamur a spirituscto prudentes erimus. De q̄ prudētia dr Rom. viij. Prudētia spirit⁹ vita et pax. Dicit aūt Tull⁹ libro de officijs. Prudentia est appetendaꝝ fugiendarū q̄ rez cognitio. Et ꝑm eundē. ij. rheto. tres sunt partes eius. scz

¶ Intelligentia respectu ꝑsentiū.

¶ Memoria respectu ꝑteritoꝝ.

¶ Et Prouidētia respectu futuroꝝ

Unde Seneca lib. de virtu. Si prudēs est anim⁹ tu⁹ tribꝰ tpib⁹ dispensek: Presentia ordina: Preterita recordare: Futura ꝓuide. Cū adest spūssanct⁹ hec tria facit i homie: ꝛ sic ꝓhibet testimoniū q̄ ver⁹ sit christianus homo ille Jurta thema ꝑmissū Cū venerit paraclet⁹ ille testimoniū ꝓhibebit de me. ¶ Salutatio.

¶ Cum venerit ꝛc.

P Ro ꝑmo articlo. An prudētia possit esse sine ꝑsentia ꝛ gra spūssancti: Q⁹ sic Luce. xvj. Filij hui⁹ seculi prudētiores filijs lucis in generatiōe sua sunt. Cōtra Nō pōt q̄s sine gra recte ꝓsiliari: iudicare et efficacit̄ ꝑcipere de his q̄ ꝑtinent ad finē vltimū: qō ꝑtinet ad prudentiā. Rūdet Tho. ij. ij. q. xlvij. Prudentia triplicit̄ dicit̄. Est em̄ prudentia falsa ꝛ p similitudinē dicta. cū. s. q̄s ꝓpter malū finem disponit media ꝓgruētia. Hmōi est prudētia carnis q̄ finē vltimū ꝓstituit in delectatione carnis ¶ Scōa est prudētia vera sed imꝑfecta q̄ inuenit vias accōmodas ad finez vere bonū ñ totius vite hūane: sed alicuius specialis negocij: puta ad negociādū: ad nauigandū ꝛ hmōi. Vel si inuenit vias accōmodas ad finē simplicit̄ vltimū: tñ deficit in ꝑncipali actu prudentie: puta ꝓsiliar: ꝛ recte iudicat etiā de his que ꝑtinent ad totā vitam: sed non efficacit̄ ꝑcipit. ¶ Tertia est prudentia vera ꝛ ꝑfecta q̄ ad finē totius hūane vite recte ꝓsiliat: iudicat et ꝑcipit: et hec est prudētia simplicit̄ q̄ in pctōrib⁹ esse nō pōt. Prima aūt est in solis pctōrib⁹. Scōa est cōis bonis et malis: maxime illa q̄ est imꝑfecta ꝓt finē particularē. Illud aūt qō obijcit intelligit̄ de ꝑma prudentia. Unde nō dicit simpliciter q̄ sint prudētiores sed in generatione sua. Hoc Tho ¶ Nota: Nō est vere prudens q̄ spe longe vite differt penitere. Marcial. Nō est crede mihi prudētis dicere: viuā: Sera nimis vita est crastina: viue hodie. Et Aristo. dicit. vj. ethic. Impossibile est prudentē esse nō entē bonū. Ptz g̃ q̄ vera prudētia ꝛ ꝑfecta ē in solis bonis: sicut etiā ptz in rūsione ꝑmissa. Ex q̄ ꝯcludē q̄ nō prudētes: sed stultissimi sunt qui in pctis iacēt. Aug⁹. Audacter dr. Et q̄ cū vno peccato mortali dormit q̄ q̄ cū septē hostib⁹ inuicē ꝑ morte sua obligatis ꝓligit. Heu h̄ nō aduertūt adulteri fornicatores: fures: inuidi ꝛc. Prouerb. j. Sapientiā atq̄ doctrinā stulti despiciūt.

¶ Figur. j. Reg. xv. ꝛ. xvj. Saul ꝓtēnens dei mandatū ꝛ suā correctiōz: insensat⁹ factus est: ꝛ recessit spūsctūs ab eo: et a spū malo exagitat⁹ est. Saul abutēs interpretatur. O q̄t sūt abutētes donis dei tā naturalib⁹ q̄ gratuitis: dei mādata et eccle suāq̄ correctiōez ꝓtēnētes: ꝛ hi oēs sē de nūero stultoꝝ ꝛ a malig̃ spū regūt. Eccs

.j. Stultoꝝ infinitꝰ est numerꝰ

Ecūdus ar. De spūsctō tria sunt ꝑncipaliꝝ ꝓsideranda. Primū est necessitas siue ꝓfectionis. Scōm est sedulitas nostre diligētie, s. ad ꝑparanda corda ꝓ scī spiritꝰ susceptiōe. Tertiū est vtilitas siue efficacie. In hoc aūt sermone dicendū de ꝑmo: Vbi ꝓsiderandū est q̄ valde nobis necessaria ē spūssancti ꝑntia triplici ratione.

Tū quia sine eo nec finē nec media in finē possumus agnoscere.

Tū quia sine eo nō possumꝰ ꝑ viam secure incedere

Tum quia nec sine eo possumus ad salutem ꝑuenire.

Primo igiꝫ q: tē. Vñ. j. Eoꝝ. ij. Loquimur dei sapiam in mysterio q̄ absc̄ōdita ē quā ꝑdestinauit deꝰ añ secla in gl'iam nostrā quā nemo ꝑncipū huiꝰ secli cognouit Sed sicut scriptū est q̄ oculus nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor hois ascendit q̄ ꝑparauit deꝰ his q̄ diligūt eū. Nobis aūt reuelauit deꝰ ꝑ spm̄ suū: spūs em̄ oia scrutatur etiaꝫ ꝓfunda dei: q̄s em̄ scit hoim q̄ sunt hois nisi spūs hois q̄ in ipso est. Ita et q̄ sunt dei nemo cognouit nisi spūs dei. Nos aūt nō spm̄ huiꝰ mōdi accepimꝰ: sed spm̄ qui ex deo ē vt sciamꝰ q̄ a deo dōata sūt nob. Vñ de iustꝫ q̄ spm̄ sctm̄ hñt dicit Prouer. iij. Justoꝝ semita q̄si lux splēdes ꝓcedit et crescit vsq̄ ꝙ ꝑfectū diē: q̄. s. est dies gl'ie: ꝫ de ipīs q̄ nō hñt spm̄ san. subdit. Via aūt ipioꝝ tenebrosa tē. Scōo q̄a nec secure possū ꝑ viā icedere absq̄ spū sctō: q̄ nos ꝓtegat ab hostib⁹ in hꝰ certaminis cāpo. Sumꝰ ei i h̄ mōo q̄ milites i cāpo dimicātes. Job. vij. Militia ē vita hois sup t̄: et nisi nob assit spūs. aderit ꝑs malignꝰ q̄ crudel' est et nō miserebit. vt ōr Hiere. vj. Itē nēcaria est ꝑntia spūssancti vt nauē anie regat in hꝰ marꝫ mūdi pelago. Sumꝰ ei q̄si naute transfretantes. Eccī xlij. Qui nauigāt mare enar. ꝓcl'a eꝝ. Et Ber. Pericl'm ꝑbat trāseūtiū paucitas et ꝑmanētiū mlt'itudo. Itē vt nos ꝙducat in hui⁹ vite deserto. Sumꝰ ei tāq̄ ꝑegrini in desto trāseūtes. Vñ ōr petrꝰ. j. Pe. ij. Obsecro vos tanq̄ aduenas et ꝑegrinos. Peregrinos aūt in desto hꝰ vite in q̄ mlt'a sūt alia venenosa. Vñ pōt exponi in ꝓposito tanq̄ dict'ū a spūssctō illō Deut'o. viij Ductoꝝ tuꝰ fui in solitudine in q̄ erat serpens flatu adurēs et scorpio et dipsas. Serpens flatu adurēs ē mūdana cupiditas. Scorpio lingua blādiēs et cauda puniēs: est carnal' ꝙcupīa. Dipsas latens interficiēs est sup̄bia vite. Sil'is ē mōs illi desto ꝑ q̄ō trāsierūt filij isr'l ad terrā ꝑmissionis: vbi tot ꝓicula inuenerūt. Sic q̄ de tota mlt'itudine q̄ exiēs de egypto: et deꝛtuꝫ itrauit: nullꝰ itrauit terrā ꝑmissiōis nisi i caleph et iosue. Vide Nūe. j. et. xiij Tertio q̄ nec sine spūssctō possumꝰ ad salutis portū ꝑuigere. q: sic ōr Tho. ij. ij. q. lx viij. In ordine ad finē supnaturalē nō sufficit ꝑa rōnis motio nisi desup assit instinctꝰ et motio spūssci: sm illō Ro. viij. Qui spū dei agunt hi filij dei sunt: q̄ si filij et hered̄es. et Ps̄. Spūs tuꝰ bonꝰ dedu. me i terrā recta. i. i hereditatē brōꝝ. Sz heu heu timēdū est q̄ mlt'o pl'es a malo spū ducāt in infernū q̄ a spūssctō in ꝑadisuꝫ. Exem Gen. xviij. Nō sūt inuēti decē spūales et iusti in ciuitatib⁹ sodomoꝝ: ꝫ infecti erāt carnalitate. Et nūc sicut ōr Isi ō. de sum. ho. etsi mlt'i fidē recipiūt: tñ ope dissētiūt.

Ertiꝰ artic'l's. Audistꝫ. q̄m nēcaria nobis est spūssancti ꝑntia: tāq̄ graue nobis imineat pic'm si nobis desit. Notate igiꝫ q̄m vt iura dicūt. Vbi maiꝰ pic'm ꝑtitur: ibi cautiꝰ et diligētiꝰ est agendū. vij. q. ij. c. vl. Et in autētica aliō eloq̄ntissimū. C. de fide instrumētoꝝ. Attēdite. Si sub pena mortis corpalis et ꝓfiscationis oīm bonoꝝ nēcaria essꝫ vobis alicui hois ꝑntia q̄ntaꝫ adhiberetꝫ diligentiā ꝑ hmōi. Notate Multo magꝫ est pic'm pditiōis anie q̄ pic'm mortis corpal'. Nec pōt euadi h̄ pic'm absq̄ ꝑntia spūssci. Oret igiꝫ vnus q̄sq̄ cū ps̄ dicēte. Ne ꝓijcias me a fa. tua: et spm̄ sctm̄ tuū ne auferas a me.

Feria. ij. post dñicam infra octa. ascensionis:

Cum venerit c tē. Vigilate in oratiōnib⁹ .j. Petri. iij. Sic em̄ spiritꝰ sanctꝰ de vobis testimoniū ꝓhibebit: q: dicitur Roma. viij. Ipse spiritꝰ ꝑ nob⁹ po

Feria.ii.post dñicã

stũlat.i.nos postulantes facit. In illis ãt verbis beati petri tria sunt notanda.

¶Primũ salutaris exhortatio.cũ dicitur Vigilate.

¶Scõm exhortationis modificatio.ibi: in orationibus.

¶Tertiũ modificatiõis frequentatio:qz dr̃ pluralr̃ in oriõib⁹. De pmo Matth̃ xxv. Vigilate itaq; qz nescitis dr̃ neq; horã. Et Marc.xiij. Quibus dico vigilate. De scõo ibiõ Videte vigilate z orate. Videte inq; pricula q̃ imminet zc̃. De tcio Lu. xxj. Vigilate oĩ tpe orãtes vt digni habeamini effugere q̃ ventura sũt.zc̃.qõ bñ fieri nõ potest sine spũsancto.

¶Cum venerit zc̃.

PRo pmo articul̃. An cuilibet habẽti spm̃sctm̃ 2ueniat vera prudentia: Rñsio. Charitas z gra realr̃ idẽ sũt vt õtermiat sco. Per charitatẽ ãt inhabitat ssc̃ Juxta illõ Rho.v. Charitas dei diff. ẽi cordi.no.p spm̃sctm̃ q̃ da.ẽ nob. Charitas aũt facit bñ viuere. Sicut autẽ dicit Tho.in j.ij. Bñ viuere 2sistit in bñ opari:ad qõ reqrr̃ nõ solũ qd hõ faciat sz etiã quõ faciat:vt vicz opet fz rectã idẽritatẽ q̃ reqrit duo scz rectã electionẽ:z mediuz 2ueniẽs. Ad debitũ aũt finẽ disponit hõ p virtutẽ moralẽ q̃ pficit ptẽ appetitiuam Multo aũt excellẽti⁹ p charitatẽ. Ad medĩ aũt cõueniẽs disponit p habitũ rationis qz 2siderare z eligere sc̃ act⁹ rõnis et sũt act⁹ ip̃i⁹ prudẽtie. Jõ vbi charitas et spũsctũs ibi prudẽtia. Nota q̃ fatui sũt z iprudẽtes q̃ de bona vita ñ curãt:sz õ mũdanis z vanis. Persi⁹. O curas hoim:o q̃ntũ ẽ in reb⁹ inane. Sz heu vt di. Señ. ad lucil. Nẽo q̃ bñ viuat:sz q̃diu: curat. Et certe q̃ nõ curat bñ viuere nec spm̃sctũ hz neq; prudentiã q̃ nõ ẽ sine gra spũsancti:neq; gra ipa sine prudẽtia: vt ptz ex rñsiõe pmissa. Pro cui⁹ maiori declaratõe nota:q; spũsctus ipe ẽ q̃ finẽ oñdit z media 2ueniẽtia.j. Jo.ij. Unctio docet de oibus. Que aũt sũt media 2ueuientia: Pro fecto declinare a malo z facere bonũ. ps̃. Declina a malo z fac bonũ:z ibita in seculũ scli.s.in ciuitate celesti. Sz heu multi sciũt q̃rere media in malũ finẽ:sz pauci capiũt media in bonũ finẽ. Hiere.viij. Sapiẽtes sũt vt faciãt mala:bñ facere nõ nouerũt. Multi q̃ prudẽtia hñt viciosã mũdanã carnalẽ z diabolicã:sz pauci virtuosaz. Hẽti q̃ manẽt in regiõe pcti: pauci in regiõe spũsctũ cũ tñ regio pctis valde sit fugienda. Nã prudentes solent aliquã terrã relinq̃re z fugere vbi sũt miserie z pricula mꝛta:z ad terrã vadũt in q̃ sperãt multa inuenire bona. Certe mꝛte sũt miserie z pricula in regiõe pcti. Prouer.xiij. Miseros pplos facit pctm̃ In regiõe autẽ gre spũsctũ sũt oĩa bona Jõ zc̃. ¶Figu. Exo. xiij. Filij israel multũ desiderabãt exire ẽ egypto vbi affligebãt z ire ad terrã pmissiõis de q̃ tot bona dicebãt. Expone z applica ad ꝓpositũ notando illud Beñ. in q̃dã ẽ. Festinem⁹ ad locũ tutiorẽ:ad agrũ vberiorem:ad pastũ suauiorẽ.

SEcũd⁹ ar. Nũc dicẽdũ de sedulitate nre diligẽtie vt vicz nosipsos ꝓparem⁹ ad recipiendũ spm̃sctm̃. Ad quã receptionẽ multe sũt 2ditões necessarie. Et q̃bus tres in p̃senti pmone declarabimus

¶Prima ẽ 2sciẽtie pacificatio.

¶Scõa mẽtis hũliatio.

¶Tertia ẽbi dei deuota auditio.

Prima ẽ mẽtis pacificatio. In cui⁹ mysterũ dñs pcepit discipulis ne discederẽt ab hierosolymis:sz expectarẽt pmissionẽ pris zc̃. Act̃.j. Hierosolyma igr̃ interp̃tat pacifica. Et ps̃.ix. In pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹. Spũsctus nõ hitat in cõtrate diuisa. Sic em̃ spũs hũan⁹ vt det vitã corpori reqrit 2iunctionẽ mẽbroꝝ. sic dicendũ ẽ de spũsctõ. Vñ cũ venit spũsctus in aplos in die pẽtecostes erãt oẽs pariter.i. 2cordr̃ i eodẽ loco. Si ãt necessaria ẽ pax fraternalis multo magis pax cordis cum deo p purgationẽ 2scie sine qua nõ ẽ pax Jõ vt Greg. Tergat sordes pravi opis q̃ deo p̃parat domũ mẽtis. Nã vt di. Hay. sup Jo. Mũd⁹ ibitator mũdã q̃rit domũ. ¶Scõa ẽ mẽtis hũliatio Jac. iij. Hũlib⁹ dat gram. ps̃. Qui emittis fontes in cõvallib⁹ inter mediũ mõtiũ pertransibũt. Expone de cõvallib⁹ hũilitatis:et de aq̃s spualiũ gratiaꝝ. Aug⁹. Alta siccatur ima replent. Jtẽ i p̃mone de ascẽsione Videte fratres magnũ miraculũ. Altus est de⁹ Et respicit a te:hũilias te z venit ad te. ¶Tertia ẽ ẽbi vt devota auditio:nõ q̃dẽ ẽbi poetaꝝ: aut iaculatoriũ:

aut lasciuo⁹; aut detracto⁹ ⁊ hmōi: sz ꝑbi dei. Act. x. Adhuc loq̄nte petro verba hec cecidit spūssctūs sup oēs q̄ audiebāt verbū. Un Matth. vij. Dis q̄ audit verba mea hec ⁊ facit ea assimilabit viro sapiēti zc̄. Sapia āt est ꝑmū donū spūssctī. Nota etiā qō ōr Greg. Exaudito q̄ppe diuio ꝓmone inardescit anim⁹: sit mes in supno desiderio āxia: a ꝯcupiscētijs terrēis alie na. ps. Eloquiū dñi inflāmauit eū: vicz ardore charitat⁹ q̄ est a spūssctō. Et Hiere. xxiij. Nunq̄d ꝑba mea sūt q̄si ignis ardēs Uerbū q̄ppe dei emolliēdo ⁊ purificādo corda disponit ad spm̄sctm̄ recipiēdū Jo. xv. Mūdi estis ꝓpter ꝓmonē quē locut⁹ sū vobis. Et Can. v. Aia mea liq̄. est vt dile. lo. est Exeū Judic. ij. Cū loqret angel⁹ filijs isrl verba dei fleuerūt. ⁊ Neem. viij. Fleuit oīs ꝑpl's cū audirēt ꝑba legz. Trē in vita spa. Cū q̄daz q̄reret ab abbate de duricia cordis quō posset euinci. Rñdit. Quid dur⁹ lapide: ⁊ q̄d moll⁹ vnda: et tñ aqua sepe cadēdo lapidē frangit. Sic verbū dei cor dur⁹ aperit ad timorē dei: et sic ad receptōez spūss. Un. Act. ij. Audit⁹ verbis dei ex ore petri ꝓpūcti sunt corde audientes ⁊ dixerūt ad pet⁹ ⁊ reliq̄s ap̄los Quid faciem⁹ viri frēs? Petr⁹ ꝑo ait ad illos. Pniaz agite ⁊ accipietz donū spūss.

Certi⁹ arti. Auō. zc̄. Videte ne p ne gligentiā ꝑparatiōis ꝓuemi gra spi⁹ ritussctī. Et notate qō ōr lex. ff. de reg. iu. l. Qō q̄s. Damnū qō q̄s sua culpa sentit: sibi nō alteri dz iputare. Non est g̃ diuine gratie priuatio imputanda diuine seue⁹ ritati sed hūane negligētie: vt habet. xj. q. iij. Audi. Videte ergo ne sitz neligētes vōs ꝑpare. Nā si diceret ꝓnceps cui nā i⁹ digeri: Laua manū ⁊ do tibi decē aureos Et ille negligeret lauare ac lèuare manū: et sic nō recipit/ non est culpa ꝓncipis sed negligētia indigētis. Applica ad ꝓposituz notādo illō Señ. Turpis est iactura q̄ p negligentiā fit.

Fer. iij. post do. infra octās. asceñ.

Cum venerit

zc̄. Añ oīa mutuā in vobis⁹ metipīs charitatē ꝯtinuaz hñtes. j. Pe. iij. Qui charitatē inuicē hñt spūssctūs in eis de chō et ei⁹ doctrina tes⁹ stimoniū ꝓhibēt. Debem⁹ añt p mutuaz charitatē nos iuicē diligere tripl'r. Prio amoz dulci ⁊ fructuoso. j. Jo. iij. Nō diligam⁹ ꝓbo neq̄ lingua sed ope ⁊ ꝑitate.

Scō amore prudēti ⁊ discreto. Jsi. ō sum. bo. Amor discret⁹ ꝑsonas diligit ⁊ vi cia ꝓsequtur. Aug. Sic diligēdi sunt homes vt eoꝝ odio habeam⁹ errores. Ro. xij. Di lectio ꝓri malū nō opat. Un vt ōr Tull. Nulla est peti excusatio si amicicie cā pec⁹ caueris Tertio amore fortī et ꝑseueran⁹ tiuo. Prouer. xvij. Omi tpe diligit q̄ ami cus est. Greg. Cū q̄s in ꝑspitate posit⁹ di ligit: incertū est valde vtr ꝑspitas vel pso na diligat. Amissio felicitatz vim irrogat amoris. Un Eccl. vj. Est amic⁹ ꝓm tps ⁊ nō ꝓmanebit i tpe tribulatiōis.

Cū venerit zc̄.

Pro ꝓmo ar. An spūssctō ꝙueniat ve nire ad nos: Q⁹ nō. q⁹ sibi ꝙuenire nō pōt local' mutatio. Cōtra. in euā. Cū ve nerit paclet⁹ zc̄. Rñsio fz theologos. Spi ritussctūs ōr de nouo venire ⁊ mitti/ nō q⁹ de nouo icipiat esse alicubi vbi ꝓus nō e⁹ rat/ aut q⁹ desinat esse vbi ꝓus erat cū sit vbiq̄ ꝑ essentiā: pñtiā ⁊ potētiā. Juxta illō ps. Si ascēdero in celū tu illic es: si descē⁹ dero in. zc̄. Sz q⁹ alicubi icipit nouo mō esse q̄ mō ꝓus ibi nō erat/ nō ꝓpter nouita tē aut mutatiōz q̄ sit in eo: sed ꝓpter muta tionē ei⁹ in q̄ esse ōr: q⁹. s. causat i eo aliquē nouū effectū quē ꝓus nō hēbat. Uenit g̃ nō mutādō locū sed influēdo nouū donū: impmēdo nouū effectū: ⁊ excitādo hoiem ad nouū actū ⁊ nouū viuēdi modū. Et ꝓt dari exemplū de oc'o ceco cui pñs est lu⁹ mē q̄ si miracl'ose repet tūc lumē est sibi p sens vt cognitū ⁊ visuz: Sic spūss. incipit nouo mō esse in aliq̄ vicz vt cognit⁹ ⁊ ama tus. l' si iā cognit⁹ erat ⁊ amat⁹/ ōr vēire: q⁹ icipit eē magz cogt⁹ ⁊ magz amat⁹. ⁊ h̄ oino sine sui mutatiōe/ sz ꝓpt mutatiōz in nob. Hoc p rñsiōe. Nota Certū est q̄ ss. ē vbiq̄. Un ōr Señ. ad Lu. Prope est a te de⁹/ tecū est/ i te est. Ita dico sacer spūs i⁹ ter nos sedet. Jō etiā notādū ē illō ouiō. ō arte. Innocue viuite numē adest. Et tñ vere ōr de⁹ vēire ad nos: vt ptz ex rñsiōe p̄missa Post quā rñsionē dicas. q̄ valde nobis ncarius est spūss. aduēt⁹. Quale ei efficit corp⁹ p carentiā aie: vicz deforme:

impotēs opari ⁊ moꝛtuū. Talis est aīa, p̄/pter absentiā spūſſcti, vicz deformis p ca/rentiā charitatꝭ ⁊ gr̄e q̄ est forma ⁊ pulcrificās aiam: ⁊ ꝑpter pcī turpitudinē deformantē aiam. Vñ aīe peccatrici dr̄ Hiere. ij. cp̄ vilis facta es nimis. Fit etiaꝫ impotēs opari meritoꝛie. Vñ Aug. li. de coꝛrectiōe ⁊ gr̄a. Sine spūſſcti gr̄a nulluꝫ p̄ſus siue volēdo siue agēdo faciūt hoies bonū. Fit etiā moꝛtua. nō em̄ viuificat nisi a spūſctō. Vñ Deut. xxxij. Eligе vītā vt et viuas ⁊ semen tuū. i. opa tua: ⁊ diligas dñm deū tuū: qō fit p̄ spm̄san. Ipse ē em̄ vita tua. Misera certe est anima sine spū ſctō: ſterilis ⁊ vacua ⁊ q̄si moꝛtua/ sed tm̄ vult spūſſctus eā fecūdare ⁊ viuificare.

¶ Figura Gen. j. Terra erat inanis ⁊ vacua ⁊ tenebꝛe erāt sup̄ facie abyſſi ⁊ spūs dñi ferebat sup̄ aq̄s. Dixitq̄ de⁹: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit de⁹ lucē q̄ esſet bona. et di. lu. a tene. appellauitq̄ lu, diē ⁊ tene. noctē. Per terraꝫ intellige mētē ter/renā q̄ inanis est ⁊ vacua bonis spūalib⁹. Per abyſſum aūt aīm hois inſcrutabilez. Per tenebꝛas affectiōes inoꝛdinatas q̄ te/nebꝛose sunt. Per aquas aīe potētias gr̄a ⁊ ꝓtutib⁹ p̄ spm̄ſctm̄ informādas sm̄ diui/nū bn̄placitū. Per lucē spūſſcti gr̄am. per diuisionē lucꝭ a tenebꝭ ſepatiōez pioꝛ ab impijs q̄ maxie fit p̄ inhabitatiōez spūſſcti. Vñ Jo. vj. Spūs ē q̄ viuificat mouēdo .ſ. spūal'r ad bonū et spūaliter illūinando. Vñ hūtes spm̄san. sūt filij lucis. j. Thes. v. Oēs vos filij lucꝭ estis: ⁊ filij nō estis noctis neq̄ tenebꝛaꝝ.

Secūdus artic. In h̄ ꝑmone dōm de ſtrib⁹ aliis ꝯditioīb⁹ ad spūſſcti ſuſce/ptionē diſponētibus.

¶ Prima est coꝛpalis cohibitio.

¶ Scōa mūdani amoꝛis abiectio

¶ Tertia est affectualis oꝛatio.

Prima igit̄ est ⁊c. Oportꝭ em̄ hoiez a coꝛ/poralib⁹ ⁊ ſensibilib⁹ aim cohibere ⁊ abſti/nere vt recipe valeat spm̄ſctm̄. Nō em̄ sit̄ eē pōt hō spūalis ⁊ carnal', Abſtinere itaq̄ debꝭ hō a nimio cibo: potu: ſōno: locutiōe: riſu: delitijs: ab aſpectu mlier: ab hoim cōicatiōe. Nota ſiūtudinē. Videm⁹ q̄ in lignis viridib⁹ ⁊ madefactꝭ ſi apponat ig/nis nō accēdunt̄ q̄ſq̄ ligna sint ſicca. Ita de vobis p̄sone diſſolute in cibo ⁊ potu ⁊c sunt vt ligna viridia. Optꝭ g̃ tales ſiccari ⁊ nō ita ſep̄ comedere: bibere: dormire: ⁊ ſic de aliis. Abſtinere etiā a negocijs mū/danis ⁊ hmōi: ⁊ tūc ignis spūſſcti accēdet in vobis. Legim⁹ Ezechi. xxxvij. q̄ Eze/chieli fuit oīſus magn⁹ cāpus plen⁹ oſſi/bus moꝛtuoꝝ: q̄b⁹ oſſib⁹ dr̄ ꝑpha ex p̄te dī. Oſſa arida audite verbū dñi. Hec dr̄ dñs de⁹: Ecce ego ītromittā in vos spm̄ ⁊ viuetis. Spūal'r. Oſſa arida sūt p̄sone abſtinētes a cibis delicatꝭ ⁊ mūdanis nego/cijs. In ipis mittit de⁹ spm̄ſctm̄. Vñ et apli postq̄ ieiunauerūt ⁊ fuiſſent incluſi i domo q̄ſi a mūdo abſtracti: dat⁹ est spūſſ. Act. ij. ¶ Scōa est mūdani amoꝛis abiec/tio. q̄ dr̄. Jo. xiij. Spm̄ veri. mū. nō p̄t accipe. Mūd⁹. i. mōi amatoꝛes. vt expo/nit Aug. j. Coꝛ. ij. Talis hō nō ꝓpit ea q̄ sunt spūs dei. ¶ Nota: Fig̃ in Gen. vij. De colūba quā Noe emiſit de arca vt vi/deret ſi iā ceſſaſſet aque: q̄ cū nō inueniſſz vbi reqeſceret pes ei⁹ reuerſa est ad eū in arcā. Aque em̄ erāt sup̄ vniuerſaz terraz. Colūba ſignat spm̄ſctm̄ Lu. iij. Deſcēdit spūſſctus coꝛpali ſpecie ſicut colū. ⁊c. Noe .i. deus de arca. i. de celo mittit colūbam .i. spm̄ſctm̄: ⁊ venit ad palatiū dñoꝝ tpa/liū ⁊ inuēit eos plenos iniuſticia ⁊ rapina ⁊c. ⁊ nō inuēit vbi reqeſceret pes ei⁹. Ve/nit ad p̄latos eccl̄ie ⁊ inuenit eos plenos ſimonia: guloſitate: luxuria: ſupfluitatib⁹ ⁊ negligētijs circa curas aiaꝝ ⁊ nō inueni/ens vbi ⁊c. Venit ad mercatoꝛes ⁊ vidēs ibi tot vſuras: fraudes: ⁊ deceptiōes: re/uertit ad arcā. Venit ad monaſteriū ⁊ vi/dēs q̄ nō seruāt̄ur ibi vota neq̄ cerimōie ⁊c. ſed sūt ibi mimicicie: diuiſiōes ⁊c. nō i/uenēs vbi ⁊c. Jſta ē rō gr̄e mūd⁹. i. hoies carnal'r ⁊ mundial'r viuētes nō p̄t recipe spm̄ſctm̄: vicz ꝑpter pcā. Mūdem⁹ igit̄ ꝓſciam ⁊ dicam⁹ cū ps. Coꝛ mū. crea i me de⁹: ⁊ spi. re. ino. in viſ. meis. ¶ Tertia est affectual' oꝛo: Nō em̄ dign⁹ est hīe spm̄ſā. q̄ eū nō petit. Et iō Sap. vij. dr̄: Jnuoca ui ⁊ venit in me spūs ſapie. Et Sap. vj. Preoccupat eos q̄ ſe ꝓcu. Supoia aūt deſideraū⁹ est spūſſcti aduēt⁹. Tū ꝑpter euadēdā spūs maligni crudelitatē. Si ei spūſſctus abest: spūs malign⁹ adest. De q̄ Hiere. vj. Crudel' est ⁊ nō miſebit. Tū ꝑpter spūſſcti ſublimitatē. Eze. in oī. Pē

fate charissimi q̃nta sit ista solẽnitas hẽe i cordis hospitio aduentũ dñi. Aug. O q̃fe lix est ania illa q̃ ita vitã suã auxiliãte deo gubernare studet vt deũ hospitẽ t inhabi tatorẽ hẽe mereat. Tũ ꝓpter ei⁹ suauitatẽ Sap.xj. O q̃bon⁹: q̃ suauis ẽ dñe spũs tu⁹ in nob. Vere tãsuauis t dulc̃ q in cõ paratiõe dulcedis sue ois sensual delecta tio videt amara: oiac̃ mũdi amara i dul cedine ꝙuertit. Ber. Quid nõ tpabit dul cedo illa q̃ mortẽ q̃z dulcissimã facit. Jta q̃ sume desiderãd⁹ est spũsctus t deuo te adorãdo expectãdus. Exem in apl'is: q̃ feruẽtissime desiderabãt aduẽtũ spũs'ã. t deuotissime orãdo petierũt. Actu.j. Et iõ Lu.xj. ór: Pr vr celest̃ dabit spiritu bonũ petẽtib⁹ se.

Ert⁹ ar. Auo. tc̃. Cauete g̃ ne spũi sctõ resistat̃ t sic iuste ei⁹ pñtia pue mini. Cauete ne p negligẽtiã dispositõis ꝓparatiue t ꝓpter ꝙditiões oppositas tan to ꝙsolatore puemini. Dicit ei lex. Si q̃s sua culpa eget indignũ est ei subuenire. ff. depositi. l. Bona fides. Arg. oppositũ ad hoc. lxxxvj. di. Nõ sat̃. Notate: Si quis egrot⁹ ianuã claudit medico aut sibi ꝙdi citr resistit: aut si tribulat⁹ a se eũ abyc̃ q̃ vult t põt eũ ꝙsolari: Nõne tc̃. Expõe no tãdo illõ Esa. xxxiij. Ve q̃ spernis tc̃.

Feria.iiij. post do. infra. oct. ascensiõis.

Cum venerit

Ꝑ tc̃. Charitas opit mltitudi nẽ pctõꝝ. j. Pe. iiij. Cũ vene rit paracl⁹ ille testimoniũ de chr̃o phi bebit: q̃ mltitudinẽ opit petõꝝ Prouer. x. Vniuersa delicta opit charitas. Opit iq̃ viuificãdo: discernẽdo: t trãsformãdo Dño viuificãdo. Per pctm̃ q̃ppe aia est mortua: sz opit charitas pctm̃ cu vitã re parat. Vñ Prosper de vita ꝓfplat. ór q̃ charitas est vita virtutũ. Scõo discer nẽdo. Per pctm̃ vtiq̃ hõ est fili⁹ diaboli: sed p charitatẽ a filiꝭ diaboli secernitur. Aug. Sola charitas discernit iter filios dei t filios diaboli. Tertio trãsformãdo in silitudinẽ vic̃ dei. Per pctm̃ q̃ppe ẽ aia imago diaboli: sz p charitatẽ trãsformat in imaginẽ t silitudinẽ dei. Vñ Hugo ó arra aie. Scio aia mea dilecta q̃ amor vi ta tua ẽ t q̃cq̃d diligis ea vi dilectiõis in eam̃ imaginẽ vl'silitudinẽ trãsformar̃. Cũ venerit tc̃.

Pro ꝓmo ar. An possit q̃s certitudi nal'r scire se hẽe spm̃sã. Rñsio ꝙz scot. di. x vij. ꝓ. Cũ hit⁹ cogñscãt p act⁹ si actus ꝙformes a distinct̃ hitib⁹ exeãt sciri nequt a q̃pdeãt hĩtu. Cu igit amor dei natural t charitas infusa sit̃es act⁹ habeãt: scire ñ põt aliq̃s certitudinal'r se charitatẽ hẽe. t p ꝙñs neq̃ spm̃s. siñ q̃ nõ hr̃ charitas. hec Sco. Nota. Misera certe ẽ mortal'hois ꝙditio. Ignar⁹ ei est hõ ꝓpriꝭ stat⁹. tsi for te nũc sciat: ignorat tñ ꝓ futuro. Virgi. x. eneid. Nescia mẽs hoim fati sortisq̃ fute Et valde mobilis est intellect⁹ hũanus circa spũalia. Vñ Aristo. ij. meta. Sicut se habz oc'lus noctue ad lumẽ solis ita i tellect⁹ nr̃ ad ea q̃ sũt manifestissima de se. Vñ nõ põt p certitudinẽ scire pñtiã spũs scti p gr̃am: sicut pz ex pmissa rñsiõe. Et q̃ etiã intellige dnũ iudiciꝭ dispẽsatiõez ꝓpt nr̃am vicz hũliatiõz. Gẽa ei nõ dat̃ sup bis sz hũlib⁹ bona sua nõ videtib⁹ ad alti ora ꝙscẽdẽtib⁹: ꝓt̃ea nõ vult de⁹ nos cer tos eẽ de spũsci pñtia. Vñ Eccs. ix. Sũt iusti atz sapiẽtes t eoꝝ opa in manu dei. t tñ nescit hõ an amore vel odio dign⁹ sit. Et nota q̃ de iustis tm̃ loq̃t. Scire ei põt aliq̃s certitudinal'r se esse in pctõ t dignũ odio; sed nemo q̃ntucũq̃ iuste viuat cert⁹ esse põt nisi p dei reuelatõz se esse in gr̃a: vt vicz in timore t hũilitate maneat. Greg. Idcirco de nr̃is meritz cũcta nob sũt icer ta vt certã vitã teneam⁹ hũilitatẽ. Nõ tñ sufficit timor pene siue seruilis nisi t assit ti mor filial'ꝭ q̃ quis timet displicere deo ꝓpt eius amorẽ. Videat igit vnusq̃sq̃ ꝙscias suã. Audiãt q̃ neq̃ deũ amãt neq̃ timẽt: lubrici: auarit tc̃. De quib⁹ dici põt illõ ps. Nõ est timor dei añ oc'los eoꝝ. Ido ma nent indurati. Nã vt ór Eccl. j. Qui sine timore est nõ poterit iustificari. Sed vt ibidẽ dicit. Timor dei expellit pctm̃. Ido etiã nec ꝑmittit peccatũ intrare domum cordis: quia ponit infernũ vel diez iudiciꝭ quasi q̃ddã expauescẽtiũ i corde ad terrẽ dum vicia t demones: sicut solẽt homies ponere in hortis ad terrendũ aues. Eccl. xxxiij. Timenti deum non occurrũt mala:

Feria.iii.post dñicã infra

sed in tpe dei illũ ꝓseruabit z custodiet a malis. Audite igit o peccatores cis non corrigitis vitã vestrã, Certe qz nõ timetz deũ: qre mãdata dei ꝓtenitis? Certe qz deũ nõ timetis. Timor em dei facit amalo declinare: z dei mãdata obſuare. Figura. Exodi. xix. z xx. Data sũt legis mãdata cũ signis terribilib⁹ zc. Vñ ibiõ. c. xx. Venit de⁹. s. in signis tribilib⁹: vt terror illi⁹ eẽt in vobis z nõ peccaretis.

Secũd⁹ ar. Nũc dicendũ de vtilitate efficacie pñtie spũssti: qz vicz ille testimoniũ phibet de chzo qz regnet in hoie Facit em mũdũ ꝓtenere: aduersa patienter sustinere: z bona opa exercere. Etvos igit si spñsctm habetis ꝑ ipsum de chzo testimoniũ phibetis triplr. videlz.

Mũdũ cõtemnendo.

Aduersa perferendo.

Bona opera exercendo.

Primo mũdũ cõtenendo. Aug. Qui biberit de fluuio paradisi. s. de gra spũssti: cui⁹ vna gutta maior ẽ oceano: restat vt in eo sitz hui⁹ mũdi sit extincta. Et Chrys. Vere nõ ẽ sup terrã qũ amet q̃ donũ dei in ꝓtate gustauerit. Spũssctus ei oñdit mũdi vanitatẽ: z sic inducit ad mundi cõtẽptũ. Vñ salomõ per spñsctm loquẽs dicebat. Eccs. j. Vidi cuncta que sub sole sũt z ecce vniuersa vanitas z afflictio spũs Jtẽ. Vanitas vanitatum z oia vanitas. Frequẽter z vbicz eẽt memorãda atcz recitãda illa ꝓpositio. Est aũt triplex mũdi vanitas cõsiderãda quã oñdit spũss. vicz

Vanitas mẽtalis infatuatiõis.

Vanitas pũctalis duratiõis.

Et vanitas finalis cõclusionis.

Prima igit ẽ vanitas mẽtalis infatuatiõnis. Mũdus em mẽtes hũanas infatuat cũ em sit amar⁹ diligit. Aug. libro de symbolo. Ecce totũ calamitatib⁹ ꝺs mũdũ ipleuit. Amar⁹ est: z ira amatur. Ruinos⁹ est: z sic ibitaꝝ qd facerem⁹ si stabilis z dulcis. O mũde imũde tenebras pariens. s. trãsiẽs deties: qd faceres si maneres: si amarus sic decipis quem non deciperes si dulcis esses? Spẽali⁹ aũt est declaranda hec in fatuatõis vanitas.

Primo q̃ ad diuitias.

Scõ quo ad delicias.

Tertio quo ad superbias.

Primo q̃ ad diuitias. Eccs. v. Est infirmitas. i. fatuitas pessima quã vidi sub sole diuitie⁹ fuate i malũ dñi sui Pereũt ei i afflictõe pessima. gñauit filiũ q̃ in sũ. ege⁹state erit. sic egressus ẽ nud⁹ de vtro mris sue sic reuertet z nihil auferet secũ de la. s. Miserabilis prsus infirmitas quõ venit sic reuertet. Et eccs. xiij. Cõsideras repe⁹ri z aliã vanitatẽ sub sole. Vn⁹ est z scõm nõ hz nõ filiũ nõ frẽm: z tñ la. nõ ces. nec sa. o. ei⁹ diuitijs. Nec recogitat di. Qui laborat z aiam meã defraudo bonis. Nõ solũ aũt spũalib⁹ bonis defraudat amor diuitiar⁹ sz mlt⁹ iplicat mal⁹. Prouer. xxviij Qui festinat ditari nõ erit inocens. Et. j. Tim. vj. Qui volũt diuites fieri incidunt in la. z in ten. diaboli z in desideria multa z nõ. q̃ mer. hoiem in interitum z pditionẽ. Radix em oim malor⁹ cupiditas. Jtẽ Eccs. ij. manifeste oñditur fatuitas eorũ q̃ ꝓpẽ heredes suos ditias ardẽter accumlat. Ubi sic ꝺt salomõ. Detestat⁹ sum oẽm idustriã m. qua stu. la. sub sole hi. p⁹me heredẽ quẽ ignoro an sapiẽs vl stult⁹ futur⁹ sit: z dñabit in laborib⁹ meis quib⁹ sudaui. Scõ q̃ ad delitias: vide quo modo infatuatur, hõ ꝑ delitias ꝓpẽ volũptates em hõ pdit sensũ ꝓtutũ. horroꝛẽvicioz: timorẽ supplicioz: ꝺsideriũ eternoz. j. Cor. ij. Aialis hõ nõ pcipit ea q̃ sũt spiritus dei. Stultitia ei ẽ illi. zc. Voluptates q̃ppe carnis hoiem efficiũt bestialem Jn carne em cõmunicat cũ bestijs. Spũssctus g̃ testimoniũ phibet faciẽs ꝓtenere carnis delitias. Ro. viij. Qui scõm carnẽ q̃ carnis sũt sapiũt: q̃ aũt scõz spm q̃ spũs sũt sapiũt. Tertio q̃ ad honores z superbias: q̃ etiã reddũt hoiem insensatũ. Eccl xxxiij. Vana spes z mẽdacijũ insensato viro: z sõnia extollũt ipr udẽtes q̃si q̃ apphendit vmbrã z pseq̃t ventũ: sic hõ q̃ attẽdit ad visa mẽdacia. s. ad honores z hmoi pñ Hõ cũ in honore eẽt nõ intellexit (q̃liscũ fuit/q̃lis est/z q̃lis erit) cõparat⁹ ẽ iumẽtis insipiẽtib⁹: silis fact⁹ est illis. Nõ rõne vitẽs: iz mũdana z vana sapiẽs. Ptz itaqz q̃ honorib⁹ infatuat hõ Et certe diabol⁹ sic supbos z põposos infatuat: q̃ de ipis facẽ ludũ. Exẽplũ narrat cesari⁹: q̃ in eccliã q̃dã maguncie sacerdos curat⁹ mulierem q̃ndã, varijs ornamẽtis rectã añ ostiũ eccle

vidēs.in longissima cauda vestimento ꝓ quā post se trahebat multitudinē demo/ nū vidit q̄ nigri erāt vt ethiopes:paruiv glires:ore cachinnātes:manib⁹ plauden/ tes. Cūq; p ꝟba sacerdotis se cognouisset sic a demonib⁹ illusā ꝓpt̄ vestimētoꝝ sup/ biā domū redīes vestimētū mutauit. Spi rit⁹ itaq; sctūs qz ipa se hūiliauit coꝛ eius intrauit z vanitates ꝓrēpsit.j. Regū. xij. Nolite declinare post vana q̄ vobis non proderunt.

¶ Erti⁹ ar. Auō. rē. Amoꝛ itaq; mōi infatuat hoīem. Amoꝛ dei sapientē facit. Videte g̃ ne ꝓpt̄ amoꝛē mūdi pue/ mini amore dei q̄ ē a spūsctō. Dicit enim lex Ad positionē vni⁹ ōrioꝝ seq̄t destru/ ctio alteri⁹. ff. de institutoꝛia actiōe. l. si pupillus. Cōtrari⁹ aūt ē amoꝛ mūdi amo ri dei:qō ptz satz p illud qō hēt. xlvij. dis. Dēs. Dēs dilectoꝛes mūdi foꝛtes sūt in terrenis:in celestib⁹ debiles. Cauete ne si tis similes puerz q̄ pot⁹ adherēt alicui q̄ dat eis flosculos breuissime duratiōis cū ei q̄ pmittit mille aureos in futuro. Expo ne Mundus in pūti dat flosculos breuis/ sime duratiōis q̄ cito putrescūt rē. j. Jo. ij. Mundus transit z ꝟcupiscētia ei⁹.

¶ Feria.v. in octa. ascensionis.

Cum vene

rit rē. Si q̄s loq̄t q̄si ꝓmo/ nes dei.j. Pe.iij. Hoc cer te signū est spūsceti inhabitātis z de chꝛo testimoniū ꝓhibentis. Cū vicz hō semp loq̄t veraciter vtiliter z prudenter. Pro ꝓmo est illud. Omne verū a q̄cūq; dicaī a spūsctō est. Vñ Jo. xvj. dr spūsctūs spi rit⁹ veritatis. Et nota illud Prouer. xij. Abominatio ē dño labia mēdacia. Pro scdo nota illud Bern̄. de formula bone/ stevite. Sermo tu⁹ nō sit inanis sz aut cō solef:aut doceat aut p̄cipiat:aut moneat Pro tertio Eccī. xxj. Verba prudētū sta tera pōderabūt. rē. Et Eccs. iij. Est tps tacēdi z tps loq̄ndi. Et eiusdē. x. Stult⁹ ꝟba multiplicat. ¶ Cū venerit rē.

PRo ꝓmo ar. An cōiecturaliter scire possit aliq̄s se hr̄e spm̄.s. Rñdet Alexā. de ales in. ij. q. sū. q̄ pōt cōiectura liē ꝓpendi spm̄sctm̄ eē in nob ꝓ tria signa: vicz si sit lumē in rōnali:leticia in ꝟcupisci bili:z pax in irascibili. Et notāt ista psal. xiij. Multi dicunt: q̄s oñdit nob bona.i. vñ cognoscere possum⁹ q̄ facimus bona: bona inq̄ nō ex gñe tm̄ neq; ex circūstan/ tia tm̄ sz bona meritoꝛia a charitate.pde/ ūtia:q̄ tria bona tāgit sco. vij. dis. ij. Et rñ det ps. Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dñe:q̄ ad ꝓmū. ōdisti leticiā in coꝛde meo q̄ ad scōm. In pace in idipm rē. q̄ ad ter/ tiū. Hec ex alexā. z sco. Nota. ꝓ opa nr̄a dam⁹ testimoniū an a ōo vel a malo spū simus. Ad qō aptari pōt illud Ouidij in Meta. Et documēta dam⁹ q̄ sim⁹ oꝛigi ne nati. Vñ z aristo. dic in. ij. Ethi. Si/ gnū habit⁹ gñati ē delectatio in ope. Ex q̄ possum⁹ hr̄e q̄ cū q̄s delectat in opib⁹ charitatz signū ē q̄ habitū charitatis hz licz ñ sit oino certū. Pōt igit cōiecturaliē scire q̄s se hr̄e charitatē z ꝓ q̄ns spm̄sctm̄ vt pz ex pmissa rñsiōe Ex q̄ rñsiōe satz hr̄i pōt q̄ sperādū ē hoi se hr̄e spm̄sctm̄ q̄n il luiat ad dei affectiuā cognitionē:ad vidē daz pctōꝝ turpitudinē:z ꝟtutū pulcritu/ dinē:ifernaliū penaꝝ acerbitatē:z gaudio rū celestiū suauitatē:dinoꝝ q̄ ꝓceptoꝝ eq̄ tatē:z mūdanoꝝ vanitatē. vñ Jo. xvj. Cū venerit spūs ꝟitatis docebit vos oēm ꝟi/ tatē. s. saluti necessariā. Et Jo. xiij. Para clet⁹ spūsctūs quē mittet pr̄ in no. meo il le vos docebit oīa z suggeret rē. Prete/ rea cū de pctis ꝓteritis dolet z de illo do loꝛe gaudet. iuxta illō Aug. Penitens sp dole at z ō doloꝛe gaudeat:cū etiā se pro ptū z hilarē sentit ad malū fugiēdū z bo/ nū faciēdū:cū gaudet ō bonis opib⁹:z gau dēt tribulatōes sustinet ꝓpt̄ deū. Vñ spūs sctūs. Jo. xiij. z xvj. dr paclet⁹. i. ꝟsolatoꝛ Insup cū hz ꝟsciaz pacatāz pacē cū alijs fa cit et custodit. Vñ Gal. v. Fructus spūs charitas gaudiū pax rē. Pacifici nāq; dñr filij ōi. Matt. vj. Bti pacifici q̄m filij ōi vocabūtur. Filij aūt dei sūt hoies ꝓ spm̄ sctm̄. Rho. viij. Ipe spūs testimoniū red dit spūi nostro q̄ sum⁹ filij dei. dum vicz spūalib⁹ afficimur:z pacē diligimus. Ita q̄q; q̄ predicta se sentiūt hr̄e sperēt de ꝑsen tia spūsctī:q̄ ꝟo cōtraria:timeant:z hoꝛ/ reant de spūs malignī pūtia q̄n vbi nō ē spūsctūs adest spūs malign⁹. Unde. j. Reg. xvj. Cū recesserat spūs dñi a saul:

Feria.v. in octa.ascen.

exagitabat eū spūs neq̄. Sup oia autem maximū signū ē pūtie ſſ. cū q̄s ſe ſentit fer uere ſuauitate diuini amoris ⁊ cū tāli gaudio ⁊ mētis q̄ete sape q̄ dei sūt. Nam sapia est pmū ⁊ pcipuū spūsancti donū Ūñ Sap. xij. O q̄ bon⁹ q̄ suauis ē dñe spūs tu⁹ in nobis. Figura. iij. Regū. xix. Helie fugiēti a facie iezabel (q̄ nomē interp̄tat fluxꝰ van⁹ aut fluēs sanguine aut sterq̄linū: ⁊ signat fluxū ⁊ fetorē vanarū cogitationū ⁊ affectionū) ostensū est q̄ dñs non erat in spū grādi. s. supbie: neq̄ in cōmotōe: auaricie: neq̄ i igne luxurie aut ire sz i sibilo aure tenuis. i. i q̄ete deuote affectionis ⁊ suauitate diuini amoris. Ūñ. j. Jo. iiij. Deꝰ charitas est: ⁊ qui manet in charitate in deo manet: ⁊ deꝰ in eo.

Secūdꝰ arti. In hoc serm. dicēdū de scōda mūdi vanitate quā oñdit spūs scūs si pñs est: q̄ est vanitas pūctual' duratōis. Ūñ Jo. spūsctō loq̄ns dic. j. Jo. ij Mūdꝰ trāsit ⁊ cōcupiscētia eiꝰ. Et Job. xiij. Breues dies hois sūt ⁊c. Et Ja. iiij Que est em vita nr̄a: Vapor est ad modū parens: ⁊ deinceps exāminabit. Cōsideānda est igit hec breuitas.

Primo in diuitijs.

Scōo in delicijs.

Tertio in superbijs.

Primo igit ⁊c. Cōsidera breuissimā duratiōnē diuitiaꝝ. Eccs. ij. Magnificaui opa mea edif. mi do. ⁊ plā. vi. fe. hor. ⁊ pomeria ⁊c. Cūq̄ me q̄uertissem ad vniuersa o. q̄ fecerāt ma. mee. ⁊c. vidi in oīb⁹ vanitatē ⁊ afflictiōnē animi et nihil pmanere sub sole. Eccs. iij. c. Et ps. Dormierūt somnū suū ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiaꝝ in manib⁹ suis. Scōo ꝑsidera breuitatē deliciaꝝ q̄ sūt q̄si mometanee. Breues. Dometaneū ē q̄ delectat. Jpa ēt voluptas breuiorē vitā facit. Sen. Plures occidit voluptas q̄ gladi⁹ Jō biero. i testamēto. Ue miseri q̄d facitis. nō agnoscitis: corp⁹ añ tps destruitꝫ ⁊ aiaꝫ iterficitꝫ Ūñ ifirmitates ⁊ mors tā itrepestiua nisi ex nimia ciboꝝ copia ⁊ freq̄nti mulierꝫ vsu: deū ꝺludere creditꝫ: certe vosmetipos ꝺeluditꝫ: p corp̄e obluiscimi aiaꝫ: ⁊ ecce sit corp⁹ cū aia in ifernū detruditꝫ. Tertio vide breuē durationē bonoꝝ ⁊ supbiarū. Ps. Inimici dñi mox vt honorificati fuerīt ⁊ exaltati deficiētes quēadmodū sum⁹ deficiēt. Hiero. Quid ē hono⁹ mūdanus nisi spuma/fum⁹/⁊ somn⁹? Spuma q⁹ iflat. fum⁹ q⁹ excecat. somn⁹: q⁹ cito vt somniū euanescit Job. xx. Velut somniū auolās nō inuenīt, trāsibit sic visio nocturna. Certe oia trāseūt: ⁊ hō ipe cito trāsit. Ūñ q̄dā Est hō. res fragiles: res durās tpe paruo. Est hō res sil'is flori q̄ crescit i arruo. Esa. lx. Ois caro fenu⁹: et ois gla eiꝰ q̄si flos feni ⁊c. Et q̄d ꝓdest esse i delitijs possidere diuitias: honores obtinere: flo rere in iuētute: letari pu lcritudine: et q̄ buscūq̄ tpalib⁹ pfrui q̄n tācito ꝓ ta cessabit ⁊ tāvarijs modis pt breuiari. Et quō nō erūt irrisione digni q̄ deū ꝓ tpalib⁹ de relinquūt. Hinc in hec de miseria mundi exclamās Aug⁹ ait. O vita pñs q̄mul tos decipis q̄ dū cognoscēris nihil es: dū exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es. insipiētib⁹ dulcis. q̄ te querūt non te cognoscūt: qui te cognoscūt ipsi te fugiunt. O miseri q̄ sic mūdū diligūt a q̄ sunt cito recessuri secumq̄ nihil delaturi. Ps. Relinquēt alijs diuitias suas: delitijs q̄z honorib⁹ mūdi ꝓuabūt Exemplū de Salatino: q̄ plura regna tenebat: q̄ laborans ad exitū/iussit sudariū ꝑ plateas ciuitatꝫ deferri, pclamādo. Cū ⁊ nō pl⁹ de bonis delitijs ⁊ hōrib⁹ suis secū auferet ꝓceps magn⁹ salatin⁹. Dicite q̄so q̄d secuz tulerūt pape. epi. imperatores. reges ⁊ dñi. mercatores ⁊ oēs q̄ntūcūq̄ opulēti Job. xxvij Diues cū dormierit nihil secū auferet. aperiet oculos suos ⁊ nihil inueniet.

Terti⁹ ar. ⁊c. Audistiꝫ Sz heu mīti ñ spūscm sz spūm h⁹ mūdi hōtes ñ vident q̄cito cūcta transeūt: nec finez attendūt: Cū tñ lex dicat Finis ē attēdēd⁹. Ode no. co. cōp. l. j. Et fines mādati diligenter sc̄ fuādi. de offō ⁊ ptāte iudicij delegati. Cū oli. Nā si diceret rex cuiq̄ Si vis hac die tibi dabit q̄cq̄d placz: sz toto vite residuo i tēbroso carcere reclus⁹ maneb. ⁊c. Si eligat cōmodū: delectationē: ⁊ hōrez vni⁹ diei i decimētū tot⁹ residue vite: nōne fatu⁹ reputabit? certe sic. Putatꝫ q̄ cū hac spūm sapie q̄ pl⁹ diligit trāsitoria q̄ eterna ⁊c. Bern. Ue ve vapor ē ad modicū parēs q̄ eterne felicitatꝫ aditū inclusit. Et certe tota vita pñs q̄si nihil ē respectu fu

ture. Ihñ Señ. ad Lu. Pūctū ē qđ viui/
mus: z adhuc pūcto mi⁹

Fer.vj. añ festū pentecostes.

Veni vene.

Cz̄. Sic̄s ministrat tanq̄ ex
vrute quā administrat de⁹. j.
Pe.iiij. et in epla pceđ. dñice. Qui bñ đo
ministrat spūscūs in eo restionīū ꝓhibet đ
chio. Est aūt mistrandū integ̃liter: libe/
raliter. z humilit̄. Primo integ̃liter. ij. co.
vj. In oib⁹ exhibeam⁹ nos sic̄ dei mistr.
Scđo liberalit̄ ex cordis affectione. Ro.
vj. Exhibete corda vra fruire iusticie i sā/
ctificationē. ij. Co. ix. Non ex tristicia aut
ex necitate. Hilarē em̄ datorē diligit deus
Tertō hūiliter ꝓ dei glificatōe: Jō post/
q̄ dixit petr⁹: Sic̄s mistrat: subdit: tan/
q̄ ex vrute quā administrat de⁹ vt in oib⁹
bōificet de⁹ ꝓ iesū chr̄m do. nr̄m. Et tan
đē etiā mister ei⁹ hōrificabit. Jo. xij. Si/
q̄s mihi mimstrauerit: hōrificabit eū pa.
me⁹ q̄ ē in cel̄. Cū venerit cz̄.

PRim⁹ ar. An missio spūscti sit ek̄na
vl̄ tpal̄: Q, ek̄na ptz qz ei⁹ pcessio a
pte est ek̄na. Cōtra. Missio importat ali
quē effectū tpalem. Rñō. Boñ. i. j. dis.
xv. q̄ missio ē tpalis. Missio ei dic̄ respe/
ctū ad mittēt̄ missū: z ad t̄minū ad quē
scz cui mittit̄. q̄ qđem t̄min⁹ nō est nisi ex
tpe. Vlex est tñ q̄ q̄ntū ad cōnotatū dicit
aliq̄d ek̄nū: qz cōnotat ꝓsonā missaz ab e/
terno ꝓcedere a mittēte. Hec Boñ. No
ta q̄ dulce: q̄ cōsolabile nob est q̄ dignet
nob de⁹ mittere spūm suū. Et reuera to/
ta nr̄a affectio ad eū debz erigi z nll̄aten⁹
ad mūdū. Ihñ Luca⁹. Hunc̄ sit cursz de/
orsū. Et Aristz. x. eth. Homies se debent
trabere ad diuina q̄ntum pōt. Nec mirū
q̄n de⁹ ipse vult se dare nob: z spūm sanctū
ab eterno vult nob dare: lz ex tpe deb̄ z mit
tat̄ vt ptz ex p̄missa rōne. Ex q̄ potes cō
siderare q̄ magnā dei erga nos benuo/
lentia q̄ ab eterno disposuit hoib⁹ tpalit̄ da
re spūscm̄ q̄ nihil ē digni⁹: nihil nobilius
Et fili⁹ dei ꝓterea venit vt spūscm̄ hoi/
bus daret. Ihñ dicebat Lu. xij. Ignē ve
ni mittere in t̄. Ignis iste ē spūscūs: q̄ eti
am in spē ignis missus est sup discipulos.
Sicut em̄ ignis dura emollit: sic̄ patet de
glacie et cera: sic spūscūs idurato⁹ corda
liquefacit: que ꝓ glacies signant̄. Job. xli.
Cor eo⁹ ꝓgelabit̄ q̄si lapis. Exemplū ē de
nabuchodonosor. Dañ. iij. Per cerā aūt
intelligūt̄ q̄libz pcc̄ores: Juxta illō psal.
Sicut fluit cera a facie ignis/sic pereant
pcc̄ores a facie dei. Per spūscm̄ aūt liq/
fiūt: z aliqñ etiā in lachrymas resoluūt̄. pz
de petro. Matt. xxvj. z de magđ. Lu. vij.
Jrē sic̄ ignis obscura illūinat: sic spūscs
corda hūana. De hmōi luce dic̄ Augz. li.
iij. ꝑf. O lux quā videbat tobias qñ ocul⁹
clausis docebat filiū vite viā: z ei ꝓbat pe
de charitatis nunq̄ errās. Jtez sic̄ ignis
fluida et mollia restringit et solidat: sic e/
tiā pz de testa limosa: sic etiā spūscs mol
licie gulositatz ac lubricitatis restringit.
Gen. vj. Nō ꝓmanebit spūs me⁹ i hoie qz
caro ē. i. carnalit̄ viuēs. Oītū g̃ desidera
bil⁹ est pñtia spūssancti. Sed quibus dat⁹
Certe non oībus. Nō em̄ supbis: nō/
uidis: nō lubricis. cz̄. Non oīno imūdis
peccatorib⁹. Jdeo Haymo sup Joānem
Dñm deū tuū susceptur⁹ in habitaculū
cordis tui: emūda prius ꝓscientiā tuā ab
operibus mortuis. Hūiliem⁹ itaq̄ aias no
stras: et purgem⁹ ꝓscientias cū feruenti
desiderio dñ viuendi: et veniet spūssanct⁹

Figur. Gen. xvij. et xviij. Abrae post/
q̄ circūcisus fuit: sedēti in hostio taberna
culi in cōualle mābre in feruore diei appa
ruit dñs. Expone. Spūaliter adest dñs
circūcisis. i. purgatis a peccato: sedentib⁹
in ostio tabernaculi. i. hūilibus et timo/
ratis meditantib⁹ assidue egressum aie a
tabernaculo corpis i conualle mambre. i.
in valle diuisionis aie et corporis: in ipso
feruore diei. i. in desiderio feruido lucide
viuendi. Augustz. Tota vita boni chr̄ia/
ni sanctū desiderium est. qđ desiderare ꝓde/
bes/nō vides: sz ōsiderādo capax eris. Et
in rla fratz. Dinoz hō q̄ frēs sup oia de
siderare debēt hōe spūm dñi et scām eius

Eccl̄s arc. In h̄ mone (operationē
dom de ctia vanitate: q̄ ē vanitas fi/
nalis ꝓclonis q̄ apparet i morte. Illi q̄p/
pe q̄ hūano aut mūdano spū regūt/morte
mime ꝓsiderāt. sz q̄ dei spūm hñt/morte et
dei iudiciū freq̄nter attēdūt. Ihñ Jo. xvj.
dz ō spūscō Que vēntura st̄ānūcia. vobis.
Est āt hec vanitas subdiuidēda in tres

Feria. VI. ante festū pēte.

Prīa est vanitas totalis ꝓuationis.
Scōa est vanitas horribilis punitionis.
Tertia est vanitas corpalis resolutōis
Prima igit̄ ꝛc. In morte nāq; oib⁹ rebus mūdanis ꝓuat hō. Gre. Necesse est vt fre ḡnter se reputet mortuū q̄ se cogitat necessario morituꝝ: Mortui q̄ppe oia oblecta mēta relinquūt q̄ in trib⁹ ꝓsistūt, scz
In carnis suauitate.
In rerū cupiditate.
In amicoꝝ societate:
Carnis suauitas horez relinq̄t cū firmat̄ Rex cupiditas cū morit̄. Amicoꝝ societas cū sepelit̄. j. Tim. vj. Nihil intulim⁹ in hūc mūdū. Haud dubiū q̄ nec inde auferre aliq̄d possum⁹: Valde aūt pōderāduz est. In morte ꝓuat hō bñ opādi facultate satisfaciēdi vicz ꝛ merēdi. in Jo. ix. Optz opari dū dies est. Venit em̄ nox. i. morz q̄n nemo p̄t opari. Scōa est vanitas finalis punitiōis. hoc̄: Apparet mūdi vanitas in finali mūdanoꝝ pūitiōe. Hoc ꝓmo ꝓsidera q̄ ad ditias. Jac. vl. Agite diuites plo. vlulātes in mi. q̄ su. vo. Di. ve. pu. sūt ꝛ ve. v. a ti. co. sūt. Aur̄ ꝛ ar. v. eru. et erugo e. i test. vo. erit ꝛ mā. car. v. si. igē. The. vo. irā in die no. Jō Abac. ij. Ue ei q̄ multiplicat nō sua Et Esa. xxxij. Ue q̄ p̄daris: nōne ꝛ ipe p̄daberis: Uide deceps q̄ ad delitias Ecci. vij. Uidicta carnis. i. carnal' affectōis impij: ignis ꝛ ymis. Qualis ignis: Acerbissim⁹ certe ꝛ inextinguibilis. Esa. vlti. Ignis eoꝝ nō extīg. ꝛ vermis eoꝝ. s. ꝓscie nō morie. Jō Amos. vj. Ue q̄ lasciuitis in stratis vrīs ꝛc. O delicata caro viri ac mulieris: ꝛ aia in lasciuijs enutrita: ꝓsidera lectū infernalē q̄ te expectat. Ubi vmbra mortis ꝛ null⁹ ordo: vbi p breuib⁹ delitijs acerbitas intermiabil'. Un Apoc. xviij. Quātū glificauit se ꝛi delitijs fuit: tantū date illi tormē. ꝛ luctum. Uide insup q̄ ad supbias ꝛ honores. Un Esa. xiij. supbo ōr. Detracta est ad inferos supbia tua. Subter te sternet tinea ꝛ opimentū tuū erūt ymes. Ibid. Ad infernū detraberis in pfundū lacꝰ. Tertia ē vanitas corpalis resolutiōis. dē q̄ Ber. In sepulcro mortuoꝝ respicio ꝛ nihil in eis inuenio. nisi cinerē: ymē ꝛ horrorē: qđ ego sū illi fuer̄t. qđ illi sūt ego ero. Un Job. xiij. Dēoria vīa ꝓpabit cineri/ ꝛ redigent in lutū ceruices vre. Jō bñ ōr Bern. Quid terribili⁹ morte hois: ꝛ q̄d fetidi⁹ hūano cadauere: Quid ḡ ꝓsunt diuitie: q̄d delitie: q̄d honores: Nā diuitie nō liberāt hominē a morte: nec delitie a ymib⁹: nec honores a fetore. Nā q̄ ḡndaz sedebat purpuratus ꝛ gēmat⁹ in aula: mō sordet nudus ꝛ squalid⁹ in tūba. Et q̄ ḡndaz vescebāt delitijs in cenaculo: mō a vermib⁹ cōsumit̄ in sepulcro. Cōsiderate igit̄ q̄nta sit vanitas: q̄nta abusio sic mūdana diligere q̄ est tāmisera ꝓclusio Ois em̄ mūdi gloria subito perit in morte. Exēpla bēmus innūera q̄ aliq̄ breuit̄ recolligit quidā sic pulcre dī. Dic vbi salomō ḡndaz tānobil': vel sanson vbi est/ dux inuincibil': aut dulcis ionathas multū amabilis: vel pulcer absalon vultu mirabilis. Quo cesar abijt celsus impio: vel diues splendid⁹ tot⁹ in prādio. Dic vbi tull⁹ clar⁹ eloq̄o: vl Aristoteles sūmus ingenio: tot clari ꝓceres: tot rex ꝓcia: tot era pfulū: tot regū fortia: tot opū cumuli: tot vana gaudia. Heu in ictu oculi claudūt oia. Jō Hugo li. j. d aīa. et Ber. in med. Dic mihi vbi sunt amatores mūdi q̄ añ pauca tpa nobiscū fuerunt. nihil ex eis mānet nisi cineres ꝛ vermes: hoies fuerūt sicut tu: comederūt: biberūt: riserūt: duxerūt in bonis dies suos Jn pūcto aūt ad inferna descēderūt ꝛc.
Erti⁹ art. Au. ꝛc. Et reuera magnū est incōuenīēs p̄dicta ꝓsiderare nolle Dicit em̄ lex C. de testib⁹. l. finali. Illud est incōueniens ad qđ sequit incōuenīēs Ad defectū aūt ꝓsideratiōis p̄dictoꝝ sequitur incōuenīēs erroꝝ vicz ꝛ vicioꝝ. Und dis. xxviij. ca. Ignorātia. Ignorātia ē mala ꝛ piculosa: quia mater est cūctoꝝ erroꝝ et nutrix oīm vicioꝝ. Expone de ignorātia q̄ opponit actuali ꝓsideratiōi. Cauete igitur ne sitis similes homini q̄ velit nolit transitur⁹ est p locū piculosum vbi rebus oīmbus est spoliandus: et nisi sibi p uideat vitam amissurus: nec tamē ꝓsiderat: ideo nec timet. Expone Quia i morte rebus oīmbus mūdi ꝓuandus est homo: sed ꝛ vitam beatam ꝛ animā est amissur⁹ nisi diligent̄ puiderit. Sicut ḡ dicit Ephe. v. Uidete quō caute ambuletis ꝛc.

Sabbato añ festũ pẽtecostes.

Cum venerit ꝛc. Rogabo patrẽ ꝛ aliũ paracletuꝫ dabit vobis vt maneat vobiscũ in eternũ spm̃ veritatis quẽ mũdꝰ nõ põt accipere. Jo.xiiij. Tria sunt ibi consideranda.

Primũ ẽ ꝓmissiõis sublitas. cũ dic̃ Rogabo patrẽ ꝛ aliũ paracletũ dabit vobis

Scdm̃ ẽ mãsionis stabilitas: vt maneat vobiscũ in eternũ.

Tertiũ est ꝯditionis necessitas. cũ dr̃. spm̃ veritatis quẽ mũdꝰ nõ põt accipere. Jõ mũdi ꝯtẽptus ẽ ꝯditio necessaria ad recipiendũ spm̃sctm̃. De p̃mo. Heb. vij. Accedẽs ꝑ semetip̃ꝫ ad deũ ad interpellãdũ ꝓ nob. De scdo. Aug. li. de peñ. Sẽp p̃sto ẽ gr̃a q̃ nũq̃ deficit nisi priꝰ expulsa De tertio. Grego. in moral. Spũsctũs oẽm quẽ repleuerit ad desiderãda inuisibilia accẽdit. Hũc g̃ mũdꝰ nõ accipit: qꝛ ad diligẽda inuisibilia nõ assurgit. Vñ et dñs dicebat. Jo.xvij. Nõ ꝓ mũdo rogo.

Cum venerit. ꝛc.

Pro p̃mo ar. An a solo deo det̃ spũsctũs: Qꝫ nõ. Act. viij. Per manꝰ apl'oꝝ dabat̃ spũsctũs. Sꝫ ꝯtra. A solo deo ꝓcedit spũsctũs. Rñdet Boñ. in. j. dis. xiiij. Gr̃am spũsctĩ dari ab aliq̃ intelligit̃ q̃drupl'r. Vel sic̃ a p̃parãte aut ministrante: aut sicut a nũciante salutaria documenta. Vl' sic̃ ab impetrãte ꝑ orationẽ: siue ꝑ bona opa. Vl' sic̃ a ꝓducẽte. Primo ꝛ secũdo mõ datur gratia a bonis ꝛ a malis. Tertio mõ tm̃ a bonis. Quarto mõ tm̃ a deo. Hec Boñ. Nota. Nõ dubiũ q̃n deꝰ velit ꝛ possit dare spm̃sctm̃. Ad qd̃ aptari põt illud Ouidij de põto. Jp̃a mouẽt aĩos sctõꝝ numina nostros. Turpe nec ẽ tali credulitate capi. Sepe leuãt penas ereptaq̃ lũina reddũt. Cũ bñ pctĩ penituisse putẽt. Et señ. ad lucil. Nõ ẽ deꝰ fastidiosus nõ inuidꝰ admittit ꝛ ascẽdẽtibꝫ manũ porrigit. Vñ certũ ꝙ libenter dat deꝰ spm̃sctũm ꝛ gr̃am. Et solꝰ ip̃e dat ꝓductiue spm̃msctm̃: ꝛ effectiue gratiaꝫ: q̃uis ab alijs vere dicat̃ dari dispositiue: vt ptꝫ ex p̃missa rñsiõe. Ex q̃ rñsiõe ꝯclude ꝙ a solo deo querẽdꝰ ẽ spũsctũs ꝛ dei gr̃a. Nã sic̃ dt Thom̃. j. ij. q. cxij. Donũ gr̃e excedit facultatẽ omĩs nature create cũ sit q̃dã ꝑticipatio dĩne nature ꝑ quã efficit̃ hoc deiformis. Vñ in p̃fatiõe. Eleuatus ẽ chr̃s in celũ vt nos diuinitatꝫ sue tribueret eẽ ꝑticipes. Et. ij. Pe. j. Magna ꝛ p̃ciosa vob ꝓmissa donauit: vt ꝑ hec efficiamini diuine ꝯsortes nature. Fugiẽtes eiꝰ q̃ in mũdo ẽ ꝯcupiscẽtie correptionẽ. Nota bñ. Hec est g̃ dispositio necessaria ad recipiẽdũ gr̃aꝫ spũsctĩ: vꝫ fugere correptionẽ mundane ꝯcupiscẽtie: auaricie scꝫ luxurie ꝛ suꝑbie. O heu q̃ multi sequunt̃ ꝯcupiscẽtias suas. Hiere. xj. Abier̃t vnusq̃sq̃ ĩ prauitatẽ cordis sui. Jõ nõ spm̃sanctũ sꝫ malignũ hñt. Fugite igitur inordinatas cõcupiscẽtias ꝛ cessate a vicijs: dei mãdatis obediẽtes: ꝛ spm̃sctm̃ accipietis

Figu Geñ. vj. Noe inuenit gr̃am corã dño q̃ fuit vir iustꝰ ꝛ cũ deo ambulauit. Noe q̃ppe interp̃tat̃ q̃escẽs: ꝛ signat eũ q̃ a pctis q̃escit. Esa. j. Quiescite ꝑuerse agere: ꝛ q̃ iuste viuit ambulat ꝑ viã dei q̃ est via mãdatoꝝ. Vñ ps. Os meũ. s. cordis aꝑui ꝛ attraxi spm̃: qꝛ mandata tua desiderabam.

Secũdꝰ ar. Cõseq̃nt̃ dicẽdũ quomõ spũsctũs testimoniũ ꝑhibet inq̃ntũ facit aduersa bñ sustinere. Vñ de ip̃o cantat̃. Cõsolator optime dulcis hospes aĩe dulce refrigeriũ. In labore req̃es: in estu tẽperies: in fletu solatiũ. Hãc aũt ꝯsolationẽ tribuit spũsctũs tripliciter.

Prĩo nr̃aꝫ ĩfirmitatẽ adiuuando.

Scdo spũal'r gustũ ĩmutãdo.

Tertio chr̃i passionem ad memoriam reuocando.

Primo infirmitatẽ adiuuãdo. Ro. viij. Jp̃e spũs adiuuat ĩfirmitatẽ nr̃aꝫ. Mag̃ q̃ppe est hũana ĩfirmitas. Jõ dicebat ps. Miserere mei dñe qm̃ infirmꝰ sũ. Et paulꝰ Ro. vij. Infelix ego hõ q̃s liberabit me d̃ corpe mortꝫ huiꝰ. Et rñdet. Gr̃a d̃i per iesũ chr̃m dñm nr̃m. Scdo spũal'r gustũ ĩmutãdo. Facit em̃ ꝙ hoĩ sapiãt celestia ꝛ dĩna: ꝛ tũc oĩa ꝓpt̃ deũ libẽt̃ portat. Tũc ei ꝯsiderat: ꝙ sic̃ dt Paulꝰ Ro. viij. Nõ sũt ꝯdigne passiões huiꝰ tp̃is ad futurã gl'am q̃ reuelabit̃ in nob. Et igre. dt. Qui suꝑna degustat inferiora eq̃nimiter portat. Et Ber. dt. Affectãti celestia ter

rena nō sapiūt. Et i amb. Gustato spū de
sipit oīs caro. i. oīs carnalitas. oīsq; mun
danitas Vere a spūsctō loqbat q̄ dicebat
Philip. iij. Oīa detrimētū feci ⁊ arbitror
vt stercora vt chr̄m lucrifaciā. ¶ Tertio
chr̄i passionē ad mēoriā reuocādo. Nā et
ipe chr̄s p spm̄sctm̄ semetipm obtulit. ⁊c.
vt hr̄ Heb. ix. Aug⁹. Si passio saluatoris
ad mēoriā reuocet nihil tā durū qd̄ nō eq̄
aīo toleret. Jō Heb. xij. Recogitate eū q̄
talē aduersus semetipm sustinuit ꝯtradi
ctionē vt nō fatigemi aīs vr̄is deficiētes
Et nota bn̄. Qm̄ magnū est testimoniuz
de chr̄o inhitāte cū q̄s aduersa patienter
tolerat Vn̄ d̄t greg. Patientiā maiorē re
puto signis ⁊ miraclis. vn̄ Matt. v. Bn̄
q̄ ꝑsecutionē patiūt ꝓpter iusticiā qm̄. ⁊c.
Propt iusticiā inq̄t: q̄r vt d̄t Aug⁹. in q̄
dā sermo. Martyrē nō facit pena: sz causa
Multi q̄ppe multa patiūt ꝓpt suas ma
las iplēdas volūtates Isti st martyres di
aboli. Alij ꝓpt tꝑales dītias ꝯgregādas
Isti sūt martyres mūdi. Alij ꝓpt iusticiā
adimplēdā: scz pro pctis suis: aut ꝓpt iu
sticiā defēdēdā Isti st martyres d̄i. j. Pe.
iij. Si q̄d patimini ꝓpt iusticiā bti. Et no
ta illd̄ Ecci. ij. In igne ꝓbat auruz ⁊ ar
gētū ⁊ hoies receptibiles in camino hūi
liatōis. Sed heu heu. Multi se bonos re
putāt q̄ vix vnū verbū patiēter audiūt: sz
statim cōmoti alios ꝑturbant Greg. Qua
lis vnusq̄sq; apud se lateat illata cōtume
lia probat. Multū etiā se deuotos osten
dūt i ꝓsperitate q̄ stati in aduersitate de
ficiūt. Greg. Pena iterrogat si q̄s in ꝓspe
ritate posit⁹ deū veracit amat. Et Aug.
j. de. ci. dei. Manet sub sil̄itudie passionū
dissimilitudo passoꝝ ⁊c. seq̄t. Nā ⁊ sub eo
dem igne auꝝ rutilat ⁊ palea fumat ⁊ sub
eadē tribula palee cōminuūtur ⁊ frumen
tū purgat. seq̄t. Una eadēq; vis bonos ꝓ
bat ⁊ purificat: malos vastat ⁊ extermiat
⁊c. seq̄t. Nā ⁊ pari mō exagitatū exhalat
horribilit cenū: ⁊ suauit fragrat vnguen
tū. Indurati q̄ppe multotiēs in tribula
tiōib⁹ hui⁹ vite suū infernū incipiūt. Exē
plū de antiocho. ij. Mach. ix. Et de hero
de quē angel⁹ ꝑcussit ⁊ ꝯsūpt⁹ a vermib⁹
expirauit. Act. xij. Itē de Jorā rege iu
da. ij. Paral. xxxj. q̄ mortu⁹ ē infirmitate
pessima: nec legit penituisse. Jō nec inter
alios reges ē sepult⁹. Itē de pharnone q̄
mltiplicit flagellat⁹ iter flagella legit ob
durat⁹: vt ꝑz Exod. plib⁹ caplis. Vn̄ de
talib⁹ Hiere. xvij. Duplici cōtritiōe ꝯte
re eos dn̄e deus noster.

Tertiꝰ articul⁹. Aud. ⁊c. Nec dubiū
tribulationes patiēter sustinere si
gnū ē pn̄tie spūsscti ⁊ et̄ne salut ꝯseq̄nde
Lex q̄ppe d̄t Res trāsit cū onere suo. ff. d̄
re. iur. l. Ex qua ꝑsona. Et extra de vsur.
Tua nos. Pone casū in hereditate terre
na. Et applica notādo q̄ hereditati cele
sti dn̄s adiunxit on⁹ tribulatiōis tꝑalis.
Act. xiiij. Per mltas tribulatiōes oportz
nos intrare regnū celoꝝ. Nec ē credibile
deū velle hoc onus imponere bn̄ viuenti
nisi q̄r vult ei dare hereditatē celi.

¶ Pro die pentecostes. Ser.

Cum venerit ⁊c. Dū ꝯplerēt dies pē
tecostes erāt oēs discipuli
parit in eodē loco. Act. ij. Notanda est
ibi dispositio necessaria ad h̄ vt veniat spi
ritussctūs. ¶ Primo em̄ oportz vt simus
chr̄i discipuli tenētes vicz doctrinā chr̄i.
Jo. viij. Si māseritis in sermone meo ve
discipuli mei eritis ⁊ cognoscetis v̄itatē:
qd̄ vicz fit ꝑ spm̄sctm̄ q̄ dr̄ spūs veritatis
¶ Scd̄o vt sim⁹ aīo adunati: q̄r erāt pa
riter in eodē loco. ij. Coꝝ. vl. Pacē habe
te ⁊ de⁹ pacꝫ erit vobiscū. ¶ Tertio q̄ sint
in nob dies pētecostes ꝯpleti: ꝑ q̄s intel
ligere possum⁹ q̄nq; ꝯsideratiōes cuilibz
decē p̄ceptoꝝ applicādas ad precepti ob
seruantiā inductiuas.

¶ Prima ē ꝯsideratio p̄ceptiue auctori
tatis: scz dei.

¶ Scd̄a ē ꝯsideratio subiectiue necessita
tis: scz nr̄i ꝓpt multiplicē obligationē.

¶ Tertia ē ꝯsideratō r̄tributiue vtilitatꝫ

¶ Quarta ē ꝯsideratio punitiue penali
tatis: q̄ scz puniunt trāsgressores.

¶ Quinta ē ꝯsideratio iustissime eq̄tatꝫ
q̄r vnūq̄dq; mādatū equū ē ⁊ iustissimuz
Iste q̄nq; ꝯsideratiōes decies multipli
cate iuxta decē p̄cepta decalogi sūt dies
pētecostes: a penta qd̄ ē q̄nq; ⁊ coste decē
Bern̄. Orem⁹ fr̄es vt cōpleant in nobis

dies pentecostes: dies remissiõis dies exultatiõis: dies verissimi iubilei ⁊ inueniat nos sp̃ spũssctũs pariter ꝑter ꝯordiũ vnitatẽ: ⁊ in eodẽ loco perfirmã stabilitatẽ. Cũ veneritꝛ.

PRo primo ar. An spũssctũs quenien tervenerit in specie visibili: Rñdet Tho. j. pte. q. xliij. Deꝰ omibus quidet scõm vniuscuiusq; modũ. Est aũt modꝰ cõnaturalis hoibꝫ: vt ꝑ visibilia ad invisibilia manuducãr. Et iõ invisibilia dei oportuit hoi ꝑ visibilia manifestari. Jõ cõuenies fuit invisibiles missiões diuinæ ꝑsonaꝫ ꝑ aliquas creaturas visibiles manifestari. Hꝛa. deꝰ ꝓpriꝰ ẽ ⁊ benignꝰ hoibus: Jux̃ta illud Lucani. Cã iubet meliores superos spare scõos. i. ꝓprios. Jõ hoies docet ꝑm quãditionẽ capacitatẽ sue manifestãdo vicz spũalia invisibilia ꝑ sensibilia q̃ sũt nob magꝭ nõta: qꝛ vt d. Arist. vij. meta. Disciplina fit oibꝰ ꝑ magꝭ nota nob Jõ cõuenienter missus ẽ spũssctũs in specie visibili: vt ptz ex p̃missa rñsiõe. Huiꝰ itaq; missiõis hodie celebramꝰ festiuitatẽ. Jñ Ber. Celebramꝰ hodie dilectissimi spũsancti solẽnitatẽ tota cũ iocunditate celebrãda: dignã oi deuotiõe. Proinde si celebramꝰ sctõꝝ solẽnia q̃nto magis eiꝰ a q̃ habuerũt vt scti eẽnt q̃nt̃ scti fuerũt. Si veneramur sctificatos q̃nto magis ipm sctificatorẽ oportꝫ honorari. Itaq; solẽnitas hodierna singularẽ hꝫ p̃eminẽtiã et dignitatẽ. Tũ qꝛ ẽ festũ copiosissime liberalitatꝭ. Ber. Hodie spũssctũs pcedens a pre largitori munere sue maiestatis in apl̃os supuenit ⁊ tribuit eis charismatũ dona. Et int̃ illa dona etiã seip̃m dedit. Augꝰ. Magna dei mia dat donũ equale sibi. Tũ qꝛ ẽ festũ amplissime iocunditatis. Jñ in ꝑsalmõ. Qua ꝓpt̃ ꝓfusis gaudijs totꝰ in ozbe terraꝫ mũdus exultat. Augꝰ. lib. j. confess. Est gaudiũ dñe qđ non dat̃ impijs sꝫ bis q̃ colũt te. Quozũ gaudiũ tuipe es: ⁊ ipa est beata vita in terris Tum quia est festũ excellentissime sanctitatis. Est em̃ festũ eius q̃ sanctus est per essentiam ⁊ sanctificatiuus omniũ sanctorũ. Jñ Rhom̃. j. dr̃. Spũs sanctificationis. Preterea ꝑsens solẽnitas est ꝯclusio omniũ precedentiũ solẽnitatũ que ad nostrã spectãt salutẽ ⁊ principalissima nr̃a solẽnitas in presenti vita. Nec em̃ solum aduentũ spũssctĩ in specie visibili super apostolos: sꝫ ⁊ inuisibilẽ eius aduentũ in animas nr̃as hodie veneramur. Nec aliq̃d nobis prodesset filij dei incarnatio: natiuitas: passio: resurrectio: ⁊ ascensio: nisi spũssctũs in nos veniret. Berñ. Post magnificẽtiã resurgẽtis: post gloriã ascendentis: post sublimitatẽ residentis: restabat: vt expectatio iustoꝝ leticia aduenire: ⁊ celi munerib⁹ celestes hoies implerentur

Figura. Exodi. xix. Die q̃nq̃gesima pꝰ immolationẽ agni paschalis descẽdit dñs in igne sup mõtẽ sinai vt legẽ daret moysi. Expone. Moyses interp̃tat assumptus ex aquis: ⁊ significat choꝝ aplorꝝ: ex aq̃s mũdi huiꝰ assumptũ: quibꝰ in die quinq̃gesima a resurrectiõe dñi datꝰ ẽ spũssctũs in specie ignis ⁊ legẽ euangelicam in suis cordibꝫ plene receperũt: q̃m vicz vt dicitur Act. ij. repleti sũt oẽs spũssctõ.

SEcũdꝰ articulꝰ. Hũc dicẽdũ q̃ spũssctũs testimoniũ ꝓhibet qꝛ facit bona opera exercere. Et hoc tripliciter. scz.

Purgando.

Illuminando.

Jnflammando.

Jn cuiꝰ mysteriũ spũssctũs apparuit in igne. Rabanus. Jgnis istas hꝫ naturas purgat: illuiat: ⁊ calefac̃. sic spũssctũs purgat cordia: ignorãtias illustrat: ⁊ teporez excutit. Pro primo nota illud Zachꝫ. xiij. Per ignẽ vram eos sic vrã argẽtũ. Jñ Jo. xvj. Cũ venerit paracletꝰ ille arguet mũdum de peccato ꝑ quã redargutionẽ corda purgant̃. Pro scõo nota illõ Ber. Spũssctũs in igne apparuit qꝛ q̃s repleuerit ꝓritatẽ cognoscere fac̃. Jñ ioã. xiij. Paracletꝰ docebit vos oẽm ꝓritatẽ. Qñ itaq; hõ recte cognoscit ⁊ discernendo recte ꝯsiderat ⁊ iudicat q̃ sũt credenda: agẽda: fugiẽda: sperandaꝫ ⁊ q̃ horrẽda: signũ hꝫ q̃ in eo ẽ spũs dei qꝛ ad ista nõ sufficit cognitio naturalis. Nam vt dicit̃. j. Corꝝ. ij. Animalis homo nõ percipit ea que sũt spiritus dei. Stultitia enim est illi et nõ potest intelligere quod spũaliter examinatur. Spũalis autem iudicat oĩa. id est discernit. Pro tertio nota illud Rhom̃. xij. Spũ feruentes. Greg. Jn igne apparuit spũs quia ab omni cordẽ quod replet te-

porē frigoris excutit ꝛ hoc in desiderio sue eternitatis accēdit: qđ p̄cipue fit ꝑ dei amorē q̄ maxīe est a spūsctō. Vn̄ hodie legit euāgeliū đ dilectōe dei ꝛ de adūētu spiritussctī: vicz Siq̄s diligit me ser. me. seruabit ꝛ pr̄ me⁹ dil. e. ꝛ ad e. ve. ꝛ mā. a. eū fa. Jo. xiiij. Vbi tria tangunt multū notāda Primū ꝙ amor dei est oꝑosus. cuz đt: Siq̄s diligit me ser. me. ſua. Et nota bn̄ Siq̄s diligit me. q. d. Pauci sunt qui me ꝑe diligūt. Nā suꝑbi diligūt honores et ꝑtātes: luxuriosi voluptates: auari diuitias. Prouer. j. Stulti ea q̄ sibi noxia sunt cupiunt. Ps. Filij hoīm vsq̄q̄ graui corde vt q̄d diligitꝫ vanitatē ꝛ q̄ri. mēda. Cūq̄ pauci sint q̄ deū vere diligāt. tn̄ sic đt Gre. in om̄. Ecce si vnusq̄sq̄ vr̄z req̄rit an diligat deū: tota fiducia ꝛ secura mēte rn̄det: diligo. Sed audiam⁹ q̄d in euāgelio đt. Siq̄s diligit me ser. me. ſua. Ecce ptz ꝙ amor dei est oꝑosus. Greg. Probatio dilectiōis: exhibitio est oꝑis. Hinc in epl'a Jo. ait: Qui đt qꝛ diligo deū: ꝛ mādata ei⁹ nō custo. men. est. Jdē Gre. Ad vosmetipōs frēs charissimi introꝛsus redite: si deū vere amatꝫ exq̄rite: nec tn̄ sibi aliq̄s credat q̄cq̄d anim⁹ sine attestatiōe oꝑis rn̄deat. De dilectōe ꝯditorꝫ: lingua: mens: ꝛ vita req̄rat. Nunq̄ est amor đi ociosus Oꝑat em̄ magna si est. si aūt oꝑari renuit: amor nō est. Scđm ē ꝙ amor dei est gratiosus. Vn̄ in euangelio sequit: Et pater me⁹ dil. eū. Jo. xiiij. Qui diligit me diliget a pr̄e meo. Et Jo. xv. Vos amici mei estis si fece. q̄ p̄ci. vob. Greg. Pensate q̄nta dignitas est esse amicos chr̄i. Ex opposito: vide q̄nta est ꝯfusio esse inimicos chr̄i ꝛc. Tertiū est ꝙ amor dei est fructuosus: qꝛ subdit: Et ad eū veniem⁹ ꝛ māsi. apđ e. facie. Vbi nota ꝙ hoīes sunt in triplici differētia respectu aduēt⁹ dei. Quidā sūt ad q̄s spūssanct⁹ nunq̄ venit: cui⁹ mōi sunt indurati: quib⁹ đꝛ Act. vij. Dura ceruice ꝛ incircūcisis cordib⁹ ꝛ auribus vos sꝑ spūisancto restitistꝫ. Glo. qꝛ nunq̄ estis penitentiā agētes. Alij sunt ad q̄s interdū venit: sed mansionez nō facit: qꝛ sic đt Greg. in omel'. Per ꝯpunctiōez q̄dam đi respectū ꝑcipiūt: sed tētatiōis tꝑe hoc ipm ꝙ ꝯpūcti fuerant obliuiscuntur: sicq̄ ad ꝑpetranda pctā redeūt: acsi ea minime planxissent. Tertij sunt ad q̄s venit ꝛ māsionē facit: q̄. s. a pctō cauent ꝛ in bono ꝓficiunt. Gre. Qui vere deū diligit: q̄ ei⁹ mādata custodit: in eius corde dn̄s venit et mansionē facit: quia sic eū amor diuinitatis penetrat vt ab hoc amore tꝑe tentatiōis nō recedat. Exemplū in magdalēa Petro: paulo: ꝛ mattheo: ꝛ alijs q̄plr̄imis qui post ꝯuersionē suā sꝑ ꝑseuerauerūt in bono. Ecc̄i. v. Esto firm⁹ in via dei. ꝛ Hebreoꝝ. xij. In disciplina ꝑseuerate.

Tertius ar. Audistis ꝛc. Cauete igr̄ ne spūisancto resistatis ꝛ sic iuste p̄uemini eius pn̄tia. Dicit em̄ lex vl. ff. đ iudicijs. Juste p̄uat vnusq̄sq̄ eo ꝯtra quod agit. Vnđ et. xvij. q. iiij. Sicut antiq̄tus. Qui iniuriā facit eccl'ie p̄uari debz cōione ip̄ius. Iniuriā āt facit eccl'ie q̄ peccat et q̄ in pctis ꝑseuerat. Jdeo p̄uandus est eius cōione que est ꝑ charitatē ꝛ gratiā spiritussancti. Cauete ne sitis ei similes q̄ audiens p̄ncipē liberalissimū ad domū suaz declinare velle vt ei multa bn̄ficia largiat negligit hospiciū p̄parare: imo et clausaz tenet portā ꝯtra eū. Nō miꝝ si p̄uetur tāto bono. Expone: qm̄ in pctō ꝑseuerās tenet portā clausam ꝯtra spm̄sanctū. Esaie. lix. Iniq̄tates vestre diuiserūt inter vos ꝛ deum vestrum.

Feria. ij. Pentecostes Mane.

Cum venerit ꝛc. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigen̄. daret: vt oīs q̄ credit in eū nō ꝑeat sed ha. vi. eter. Joā. iij. et in euang. hođ. Verba hec oñdūt ꝙ de⁹ libent' dabit spm̄ suū. qꝛ et iam dedit filiū suū. In illis aūt verbis tria sūt ꝯsiderāda Primū est dilectiōis diuine suauitas: cū dicit. Sic deus dilexit mundū Scđm est dilectiōis sublimitas: cū dicit: Vt filiū suū vnigenitū da. Tertium est dilectiōis vtilitas: cū subdit: Vt oīs qui credit in eū nō ꝑeat ꝛc. De p̄mo Ps. Suauis dn̄s vniuersis. De secūdo Roma. viij. Proꝑo filio suo nō peꝑcit sed ꝓ no. oī. tradi. illū De tertio Jo. xj. Oīs q̄ viuit ꝛ cre. in me nō morietꝫ in eternū.

Cū venerit ꝛc.

Pro ꝓmo art. An ſpūſſctūs in ꝓſone ſua deb: vel ſolū in dōis ſuis. Rñdet Bona. di. xiij. primi: q dab in ꝓpria ꝓſona Ꝙ ſic declarat: Aliud dab qđ ꝑ dationē habeb ſiue poſſideb ab eo cui fit datō. Habetur aūt aliqđ ſiue poſſideb cū eſt i facultate poſſidentꝭ ad fruendū vel vtendū: ſz recte frui nō ꝓtingit niſi deo: q nullus fruitur niſi ꝑ gram gratū facientē: ḡ perfecta poſſeſſio eſt q deꝰ habeb: ſed ꝑfectū donū eſt ad ꝑfectam poſſeſſionē: ergo nō eſt dab tū optimū ⁊ donū ꝑfectū niſi deb donū increatū qđ eſt ſpūſſctūs: q licz ſit vbiq per eſſentiā: Aliter tñ in vno alit in alio opab ꝑ gram. Ait Aug⁹ ponit exemplū de ania: q licz ſit tota in q̄libz ꝑte corꝑis; Aliter tñ opatur in vno mēbro: ⁊ alit in alio. puta i oculo ꝙ i alijs. Hec Bona. Nota. Quanta eſt dei bonitas erga nos: ⁊ amor veris qui ſeipm dat nobis: neq faſtidit miſerias noſtras. Salter⁹ in alexandō. Que faſtidit homo nō vere diligit. Ille eſt ver⁹ amor miſeꝛ q nō faſtidit amicū. Hmōi eſt amor dei. Ulñ Sene. ad Lu. Piraꝛ homines ad deū ire. Deus ad hoies venit: imo qđ ē ꝓpri⁹ in hoies venit. Dab itaq ſpūſſctūs in ꝓſona ſua: ⁊ nō ſolū in domis ſuis: vt ꝓꝛ ex ꝓmiſſa rñſiōe. Ex q ꝓtēplare maxima erga nos dei liberalitatē. Dedit q̄pe deꝰ homi cūctas creaturas ſuas Hugo lib. de arra ſponſe. Reſpice vniuerſum mūduꝫ ⁊ ꝓſidera ſiqđ in eo ſit qđ tibi nō ſeruiat. Ois natura ad hūc finē dirigit curſum ſuū vt obſequijs tuis famuleb et vtilitati deſeruiat/ tuiſq oblectamētis pariter ⁊ neceſſitatib⁹ fm affluentiā indeſinentē occurrat hoc ceḷuz: hoc terra: hoc mare: hoc aer cū his q̄ ſunt eis vniuerſis explere nō ceſſat ꝛc. Hec ſolas creaturas corꝑales dedit deus: ſed ⁊ angelos. Hieron⁹. Magna dignitas aniaꝝ vt vnaq̄q angelū habeat ad ſui cuſtodiā delegatuz. O dura eoꝝ pectora q̄ dei bñficia nō recognoſcūt. Ex ſupabūdante etiā charitate dedit nobis filiū ſuū. j. Joā. iij. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filiuz ſuū vnigenitū miſit in mundū vt viuam⁹ ꝑ eū qui ſeipm etiā ꝓ nra redēptiōe dedit Ex ſupabūdantiſſima aūt charite dab nobis ſpūſſctūs: Rbo. v. Charitas dei diffuſa eſt in coꝛdib⁹ nr̄is ꝑ ſpm̄ ſctm̄ q dat⁹ eſt nob̄s. Et Lu. xj. Dabit ſpm̄ bonū petēti bus ſe. Heu igit̄ q̄nta eſt mlt⁹ ingratitudo erga deū. Bñficioꝝ em̄ copioſitati reꝑnūt malefactoꝝ abundantiā. exhibito honoꝛi iniuriā ⁊ irreuerētiā: amoꝛi dulcit impenſo ꝓtemptū ⁊ vilipenſiōez atz infidelitatē. Cōtemptū inq̄ dei ⁊ ꝓceptoꝝe⁹ Propꝛea nō a ſpūſctō ſed maligno regūt. Figura Judicū. ij. Cū iſrl reliq̄ſſet dñm iratus dñs tradidit eos in man⁹ diripientiū ꝛc. Per diripiētes malos ſpūs intelli ge. ij. Paralī. xv. Si dereliq̄ritꝭ eū: ⁊ ipſe derelinq̄t vos.

Secūdus art. Hūc dicendū quō ſpūſ ctus teſtimoniū ꝓhibet ꝑ effectū fructuoſe locutōis rōne cui⁹ ſpūſſctūs venit in ſpecie linguaꝝ. Pro q̄ ampli⁹ explanando notādū q̄ in ſpecie linguaꝝ miſſus eſt ꝓpter q̄tuoꝛ rōes.

Prima ꝓpter deſignāde varie locutionis facultatem

Scōa ꝓpter gubernāde lingue difficul/

Tertia ꝓpter lingue bñ guber (tatē.
nate vtilitatem.

Quarta ꝓpter lingue male gubernate

Prima igit̄ ꝛc. Facultatē (quersitatē inq̄ tūc apl'is datā vt oim linguaꝝ nationib⁹ legē euāgelicā ꝓdicarēt. vñ ỏt Ber. Venit ſpūſſctūs in linguis igneis vt ꝓba ignea ⁊ legē igneā lingue ignee loq̄rentur. Spm̄ſanctū habebat Helias. de q̄ dicit Eccī. xlviij. Surrexit Helias q̄ſi ignis et verbū illius q̄ſi facula ardebat. O q̄ardētia fuerūt ꝓba Petri q vnica ꝓdicatiōe in die pētecoſtes ꝙuertit triamilia hoim: vt habeb Actu. ij. Secūda eſt ꝓpter guber/nāde lingue difficultatē ꝓpter quā ſpecialiter eget moderamine ſpūſſancti. Jaco. iij. Omis natura beſtiaꝝ ⁊ ſerpentū ⁊ volucrū ⁊ ceteroꝝ domātur ⁊ domita ſunt a natura humana. Linguā aūt null⁹ hoim domare pōt. Eſt em̄ inq̄etū malū ⁊ plena veneno moꝛtifero. Jō bñ ỏ: Eccī. xxviij. Attende ne forte labaris in lingua ⁊ cadas in ꝓſpectu inimicoꝝ inſidiantiū tibi. Et Prouerb. xviij. Moꝛs ⁊ vita in manibus linguc Tertia eſt ꝓpter lingue bene gubernate vtilitatē. Per eā em̄ multa bona fiūt. vicz alios inſtruēdo. ꝓmo pctā cōfitēdo: ⁊ deū bñdicendo. Propter primū

Feria .ii. Pent. post

dicit Jaco. vlti. Qui puerti fecerit pctō/rem ab erroꝛe vie ſue ſaluabit aiam ei⁹ a moꝛte ⁊ operit mlt̄itudinē pctō⁹. Propt̄ scōm. Si ꝓficeamur pcā noſtra ꝓpitiet nobis dñs ea. Propter tertiū Jaco. iij. In lingua būdicim⁹ deū celi. Quotiēs q̄ppe de ſalutifer⁹ loq̄mur/ deū benedicim⁹ et nobis aſſiunt angeli. Cur ḡ nō ſp loq̄mur de dei p̄ceptis/ aut de noſtre redēptionis myſteꝛijs. aut de dei iudicio: aut de p̄mia/tione bono⁹ ⁊ punitiōe malo⁹: Quotiēs aūt de vanis loq̄mur/ offendit de⁹ ⁊ aſſūt maligni ſpūs. ¶ Exemplū legit in vitaſp. Semoꝛ quidā vir magn⁹ cui talez gr̄am deus dederat vt videre poſſet qō alij non videbāt, referebat ſcīs patrib⁹ di. Aliq̄n p̄lmi fratres ſedētes ſimt̄ loq̄bant int̄ ſe ꝓferentes de ſcripturꝫ q̄ ad ſalutē ptinēt. Stabant ḡ circa eos angeli ſcti terrentes. Cū aūt alīō loq̄rent/ angeli ſcti recedebāt indignati: et veniebāt pozci ſoꝛdidiſſimi ſe volutātes iter eos. Beat⁹ ḡ ſemoꝛ hec vidēs abijt in cellā ſuā ⁊ p totā noctē cum grandi eſulatu flebat miſerias nr̄as. Exhoꝛtabat aūt frēs di. Cauete frēs a multiloquio ⁊ ab ocioſis ſermōib⁹. Hec enim multiloq̄a infirmā ⁊ vacuā efficiūt mentē. Ysi ⁊ Ber. reꝓhendit eos q̄ tp̄s ꝓſumūt in ꝓfabulatiōib⁹ di. Cōfabulari (aūt) licz donec ptrāſeat hoꝛa quā ſibi ad agendaꝫ p̄niam: ad obtinendā ventā: ad adq̄rendā gr̄am: ad p̄merendā gl̄iam: miſeratio ꝓdi toꝛis indulſerat.

¶ Terti⁹ ar. Aud. ⁊c. Studeatꝫ igit̄ bñ regere linguā ſi reꝓoꝛtare voluerit⁊ vtilit̄ aē. Dicit ei lex. Bñ merētib⁹ p̄mia ꝓcedi oꝛtet. C. de ſtatuis ⁊ imaginib⁹. l. Et virtutū p̄mia. Et ceſſante laboꝛe ceſſare dꝫ remūeratio laboꝛꝫ. De appellatōib⁹ Conceſſis. Audite Si rex alicui daret e/quū difficilē quidē gubernari: ſed tñ multū vtilē ſi bñ regat: tali etiā pacto q̄ſi bñ reꝛerit dabit ei rex dona p̄lma. Nōne ille libent⁊ diligenter ſtuderet equū regere: Certe ſic. Exꝑone: Per equū intellige linguā q̄ multū ſtudioſe regēda eſt: cauendo ſp a multiloq̄o. q̄m ſicut dꝫ Prouer. x. In multiloq̄o nō deerit peccatū.

Eadem die poſt meridiē Sermo.

¶ Jm venerit ⁊c. Lux venit in mundū et dilexerūt hoīes magꝫ tenebras q̄ lucē: erāt em̄ eoꝝ mala opa. Joan. iij. ⁊ in euāgelio hod. Per lucē nō incōgrue intelligere poſſum⁹ ſp̄m ſctm̄. Sunt aūt in his ꝝbis tria ꝓsiderāda ¶ Primū eſt luminoſa ſp̄ūſancti viſitatio. cū dicit: Lux venit in mundū q̄ vicz illūinauit apoſtolos: ⁊ p ap̄los vniuerſum mundū. Ysi cātat eccl̄ia: Sp̄ūs alme illuſtrator oim hoꝛridas nr̄e mētis fuga tenebras. Jrem O lux bt̄iſſima reple coꝛdis intima ⁊c.

¶ Scōm eſt tenebroſa pctō⁹ abuſio: q̄a dilexerūt hoies magꝫ tenebras q̄ lucem. Prouerb. j. Sapiam atq̄ doctrinā ſtulti deſpiciūt. Jbidē. Stulti ea q̄ ſibi noxia ſūt cupiēt ⁊ imprudētes odibūt ſciam.

¶ Tertiū eſt criminoſa abuſiōis rō: cum ſubdit: Erāt em̄ eoꝝ mala opa. Ysi ibidē vicz Joā. iij. ſequit: Oīs q̄ male agit odit lucē ⁊c. ¶ Salutatio.

¶ Cū venerit ⁊c.

Pro p̄mo arti. Vtꝝ hoc nomē donū in diuis ſit p̄priuꝫ ſp̄ūſctō: Q⁊ nō. q⁊ oīs relatio dī ad creaturas eſt cōis trib⁹: donū importat hmōi relationē. ¶ Cōtra Aug⁹. v. de trini. Sicut in trinitate nō eſt verbū niſi filī⁹: ita nec donū niſi ſp̄ūſctūs Rñſio. Jm Sco. ⁊ alios notando tria.

¶ Primū p̄prie dꝫ datio irreddibil⁊: q̄ vicz fit nō expectādo retributionē p liberalitatē volūtatis: vt innuit Auicēna. vj. meta: Datū aūt generali⁹ dꝫ q̄litercunq̄ alteri cōicatū. ¶ Scōm: hoc nomē donū p ſeſignat reſpectū donabilitatꝫ ad creaturā ꝓnotat p̄ceſſionē p modū amoꝛis. Amoꝛ em̄ eſt rō cuiuslibet alteri⁹ doni: ⁊ eſt p̄mū donū q̄d alicui dat. ¶ Tertiū donabile dꝫ duplicit̄? Uno mō poſſibile dari. Alio modo aptū natū dari. Primo mō nō ꝓuenit ſoli ſp̄ūſctō: ſed toti trinitati. Secūdo mō ſolus ſp̄ūſctūs eſt donabil⁊. q⁊ ſol⁹ ex vi p̄ceſſionis ſue hꝫ aptitudinez vt detur. Sol⁹ em̄ p̄cedit p modū amoꝛꝫ. ¶ Hoꝛa. In curijs terreno⁹ p̄cipū nihil ſolꝫ gratis dari. Juxta illō Ouid. ſine titulo. Curia paupib⁹ clauſa eſt: dat cēſus honores. Jnde grauis iudex: inde ſeuerus eques. Sed nō ſic in curia celeſti vbi oīa gratis

dauit: z ñ mīº pauꝑi q̄ diuīti: nec dat ōs solū creata: sed etiā seipm creatorē. Sed q̄stio est: An esse donū sit cōe tribº pſonis vl ꝓpriū spūisctō. Propū q̄ ꝓpe ꝓ phos ōr qō vni soli ꝙuenit: et cōe qō plibº. Accipe rnsionē iam p̄missam. Et q̄ ꝙclude q̄ spūsctūs nō hitat nisi in cordibº diuīo a/more accēsis. Audite q̄ nec dei amorē nec timorē hētis q̄ tm̄mō carnē z mūdū amatis: lubrici: auari: superbi ꝛc. Jn vobis certe hitat spūs malignº. Oh ꝓ dolor q̄ pauci a spūsctō reguntᵏ: plīmi aūt sūt q̄s exagitat spūs malº. Aliq̄n q̄dez p superbiā: et tūc ōr spūs ſtrigilis. ō q̄ ōr Esa. xix. Dñs miscuit in medio eiº (s. egypti) spm ſtrigilis. Superbia ei ſtrit superuz ab infimo ad altū p suas reputatiōez redeūdo ab alto ad infimū p punitiōez. Aliq̄n p inuidiā: ex q̄ plerūq̄ ꝓuenit detractio: z tūc ōr spūs pessimº. de q̄ Jud. ix. Misit deº spm pessimū inter abimelech z hitatores sichen. Nō. l em̄ inuidia peº p quā hoies pessimo. i. di abolo sil'es fiūt. Aliq̄n p irā: z tūc ōr spūs domº. de q̄ Esa. xx vij. Meditatº est i spū suo ouro. Aliq̄n p auariciā: z tūc ōr spūs hui⁹ mōdi. j. Cor. ij. Nos aūt spm hº mōdi nō accepimº ꝛc. Aliq̄n p acidiā: z tunc ōr spūs sopoꝛi. de q̄ Esa. xix. Miscuit vob dñs spm sopoꝛis claudet oc'los vr̄os. Aliq̄n p falsitatē locutiōis: et tūc ōr spūs mēdax De q̄. iij. Regū. xxij. Aliq̄n p infidelitatē superstitiois: z tunc ōr spūs erroꝛis. de q̄. j. Tim. iij. Aliq̄n p cessatiōz bone informatiōis. z tūc ōr spūs mutº. de q̄ Matth. ix. Aliq̄n p garrulitatē superflue locutiōis: et tūc illi spūs dicunᵏ demonia clamātia: de quibº Lu. iij. Aliq̄n p blasphemiā. z tunc ōr spūs blasphemie Mat. xij. Aliq̄n p peccata carnalia: z tūs ōr spūs immūdº Mat. viij. z xij. z Lu. vj. z. xj. Patz itaq̄ q̄ spūs mali multiplicit exagitāt pcōres: z tandē in infernū papitāt ¶ Figura Mat. viij. z Luce. viij. Spūs malignī intrauerūt poꝛcos z ꝓcipitauerūt in mare. Per poꝛcos ī/tellige pcōres ꝓpter pcti vilitatē. Unde aie peccatrici ōr Hiere. ij. q̄ vilis facta es nimis ꝛc.

Secundº arti. Nunc dicēduz de q̄rta rone in sermone p̄cedēti ꝓposita. que est ꝓpter lingue male gubernate quersita/tē ꝓpter quā repmendā opoꝛtz linguā gubernari a spūsctō. Apparet aūt quersitas linguę male gubernate ꝓpter tria.

¶ Primo qz destruit oē opº ſtuosum.

¶ Secō qz reddit hoiem odiosum.

¶ Tertio quia facit hoiem multipliciter vicio sum.

¶ Primo igit ꝛc. Sicut modicū venenuz infusum in vas vini: qz sicut ōr Jaco. iij. Lingua ē plena veneno moꝛtifero. z Pro uerb. xxvj. Os lubꝛicum operat ruinas. Et Prouerb. xxv. Sicut vrbs patēs z absq̄ muroꝝ ambitu: sic hō q̄ nō pōt in loq̄ndo cohibere spm suū. Bern. Lingua in lubri co posita est lota z tenuis optimū instru/mentū ad euacuandū coꝛ. Ejus sensibiliter videmº q̄ linguosi aridi sunt et indeuoti.

¶ Secō qz reddit hoiem odiosum. Unō Eccl. xx. Sapiēs in verbis seipm amabi lem facit: gr̄e ſtruoꝝ effundent. Jbidem: Procax ad loq̄nduz odibilis erit. z Pro uerb. xxiij. Abominatio hoim detractoꝛ.

¶ Tertio qz facit hoiem multipliciter vi/osum. Jaco. iij Lingua ignis est: vniuersi/tas iniqtatis: lingua ꝙstruit ī mēbꝛis no/stris q̄ maculat totū coꝛpus z inflammat rotam natiuitatis nostre inflāmata a ge/henna. Et quis narrare posset quot per linguā peccata fiūt. Tum ꝓtra reuerentiā diuine maiestatis: blasphemādo: periurā do: z diuina officia irreuerēter ptuꝛbādo. Tum ꝓtra amicitiā fraterne charitatis: per adulationē aut mendaciuz: aut verba fraudulenta seducendo p ꝓtumeliam aut detractionē diffamādo: et p imp̄cationes maledicendo. Jtem cōtra mundiciā vir/tuose z moꝛalis honestatis: verba carna/lia z impudica proferēdo: alios ad pecca/tum inducendo: z de ꝓpꝛiis peccatis da/mnabiliter iactando. De lingua itaq̄ ma le gubernata dicit Psalm. Tota die iniu/sticiam cogitauit lingua tua sicut nouacu la acuta fecisti dolū. Dilexisti malicia sup benignitatē: iniqtatē magis q̄ loqui equi tates. Dilexisti oīa verba p̄cipitatōis. lingua dolosa. Propterea deus destruet te in finē: euellet te z emigra. te de ta. ꝛc. Jdeo bene hoꝛtat Seneca dicēs: Quod sentimus loq̄mur vt q̄ loquimur sentia mus. Et itez. Ad summā pfectiōis rari/ loquū: tardiloquū z breuiloquū te esse iu beo. ¶ Exemplum legitur: tres phos di/

Feria.iii.Pentecostes

lexisse taciturnitatē Jp̄is aūt interrogatꝫ ḡre h:rn̄dit p̄mus sc̄z socrates di. Loqui me sepe penituit:tacuisse nūq̄. Scōs di/xit. Null⁹ stult⁹ tacere pōt. Tert⁹ dixit. Os vnūz aures duas a natura acc̄pim⁹ q.d. Multa debem⁹ audire/pauca vero loq̄. Et h̄ satis notandū ē:q: vt dic̄. Am/bros⁹. Lutū colligit anim⁹ ꝓbis exundās

Tert⁹ ar. Audistꝫ ꝛc̄. Forte dicetis. Labia nr̄a a nobis sūt. Jō labijs et lingua ad libitū vti possum⁹. Attendite q̄m linguā a deo accepim⁹ p̄ modū cōmodati:qō differt a p̄cario q: p̄cariuz est qō hn̄tes tādiu teneāt q̄diu is q̄ ꝓcessit patitur.ff.de p̄cario.l.j. Sz cōmodatū dak ad certū vsum: vt cōmodo tibi scalā vt ap/ponas fenestrā:vel cōmodo tibi equū vt ducas ad villam:q̄ si vteris ad aliū vsum z amittis:teneberꝫ:etiā de casu fortuito. ff.cōmodati.l. Jn rebꝫ. Etsi cōmodatum sit gr̄a recipientis tm̄:tenebit cōmodatarius etiā de leuissima culpa.de cōmodato. Cynico. Expone z applica notando q̄ lingua nob cōmodata est ad bona ꝓba p ferendū. Si q̄ ducak ad pugnā cōtra deū mala ꝓba ꝓferendo tenebimur. Jdeo vt ait ap̄s Eph̄. iiij. Omis p̄mo mal⁹ ex ore vestro nō p̄cedat: sed si q̄s bonus est:ad edificationem.

Feria.iij.Pente,Mane sermo.

Cum vene

Cum venerit ꝛc̄. Orauer̄t p ipis vt acciperēt spm̄ sc̄m. Actuū vij.z in ep̄la hod̄. Jn q̄ ep̄la insinuāt tria ad spūsc̄ti receptionē dispositiua. Pri mū est ꝓitatis cognitio q̄ p petrū missum sig̃t. Petrus em̄ interp̄tatur agnoscens. vñ.y. Pe.j. Gratia vobis z pax adimpleatur in cognitione dei chr̄i iesu dn̄i nr̄i: q̄/mō omnia nobis diuine ꝓtutis sue q̄ ad vitā z pietatē donata sūt p cognitionē ei⁹ qui vocauit nos. Scōm est puritatꝫ affectio q̄ signak p ioanē virginē purissimū vñ Sap̄.j. Jn animā maliuolā nō introi/bit sapia (q̄ est p̄cipale donū spūsancti) neq̄ habitabit in corpe subdito peccatꝫ. Spiritus em̄ sanct⁹ disciplinę effugiet fictum. Tertiū est pietatis deuotio que ex duobus p̄cedentib⁹ pcedere debet qō signak per hoc q: cū petr⁹ z ioānes venis/sent ad samaritanos orauerunt p̄o ip̄is: Ubi nota q: samaritan⁹ interp̄tatur custos:z in hoc notak q: orōnes eis prosunt ad accipiendū spm̄sc̄m qui seip̄os bn̄ custodiūt. Deute.iiij. Custodi temetip̄m et animā tuā sollicite serua.

Salutatio. Cū vene.ꝛc̄.

Pro primo ar. An spiritussanct⁹ conueniētius dicak donū q̄ datū. Rn̄ dz Bona.i.j.dis.xvj. q̄uis vtrūq̄ dicak:i dinis conueniēti⁹ tn̄ dicik donū. Datū em̄ cū sit participiū vel nomē verbale ꝓcernit tp̄s. Donū ꝓo abstrahit a tpe. Dia autez dona dei sunt supza tp̄s. Jtē donū importat rationē irreddibilitatis q̄ ē Actio magne nobilitatis: nō aūt datū. Jdeo donū maxime cōuenit donis diuinis q̄ gratuite ꝓferuntur sine alicui⁹ retributiōis expectatiōe. Unde multiplex est datio. Datur em̄ aliq̄d vt aliud habeak:z quest⁹ ē. Datur aliquid vt aliq̄s ab obligatiōe liberet: z redēptio est. Donū ꝓo simplicik est datio irreddibilis. Hec Bon̄ Nota. Dagna ꝓsolatiōis causa ē q: in vita p̄nti nob dak spūsc̄tus cū donis suis q̄ sunt ꝓfecto cū gaudio suscipienda. Ad qō aptari p̄t illud Horacij in odis. Dona p̄ntis rapeletus horę:p̄ntis inq̄ horę.i.p̄ntis vite:q̄ reuera cōueniētius dn̄r dona q̄ data. Si bn̄ ꝓsiderētur ꝓtutes nom̄:de qb⁹ Arist. ij. Elen. Qui nō sūt ꝓtutū nom̄ ignari sē ꝓpe videre vez. Alia q̄ppe vis ē hui⁹ nominis donū:z hui⁹ nois datū. Ut ptz ex p̄missa resp̄siōe. Et q̄ ꝓclude q: spūsancti⁹ est donū maxime:imo infinite libera litatis. Donū inq̄ qō nō dak nisi ouibus chr̄i. Jō hoc donū nemo habet nisi per chr̄m q̄ dicik ostiuz ouilis per qō intrandū ē. Un̄ dic̄ saluator. Jo.x.z in eua hod̄. Qui nō intrak p̄ ostiū in ouile ouiū:sz ascēdit aliūde ille fur ē z latro. Scōm Augu. Jlle intrat p ostiū q̄ chr̄i gloriā q̄rit non suā. Ebrist⁹ q̄ppe ostiarius est q̄ suis ouibus aperit ac etiā est ostiū p̄ qō intrāduz est. Ostiuz inq̄ ꝓitatis:libertatis:gratuite bonitatꝫ:simplicitatꝫ: z charitatꝫ. Per ostiū veritatꝫ nō intrat hereticus: per ostiū gratuite bonitatis non intrat, simoniacus:per ostiuz libertatis non intrat po/

renter vel armatis ꝑcib⁹ intrusus. ꝙ ostiū simplicitat⁊ nō itrat dolosus: ꝙ ostiū charitatis nō intrat auar⁹ aut ambicios⁹. Nullus igit talis intrat ꝙ ostiū/ sed ascēdit aliūde. Quidā eīm desup ꝙ scalas ascēdūt: vt ambicios⁹ cū lucifero ⁊ cuz dathan ⁊ abiron ꝙs terra absoꝛbuit. vt hz Hume. xvj. Quidā parietē rūpunt: vt auari cū Simone mago: cui a Petro dictū est Actu. viij. Pecunia tua tecū sit in ꝓditionē. Quidaz fundamēta suffodiunt. s. articl⁹ fidei: vt heretici cū Arrio. Oēs ḡ tales fures sunt et latrones. Tales itaq; nō spūs sctūs accipiunt: sed spūs malignū ꝙ nō ad ouile chīi sed in hospitiū infernale deducit. Qui āt humil⁹ ⁊ fidel⁹ chīo adherēt gl̄iam ei⁹ q̄rentes spūs sctūs accipiūt: ꝙ ⁊ eos tanq; ostiarius in ouile chīi ⁊ in pascua celestis hereditatis ꝓducit. Figura hui⁹ est: ꝙ spiritus sctūs die q̄nq̄gesimo dat⁹ est discipul⁹ Ūū ōr glo. In spūali iubileo ꝙ est in Mūē tu spūs sancti exules in patriā reuocant: hereditas amissa reddit: qz sicut ōz Rho. viij. Ipe spūs testimoniū reddit spūi nostro ꝙ sum⁹ filij dei: si aūt filij et heredes ⁊c.

Secund⁹ art. In hoc sermōe dicem⁹ quō spūs. testimoniuz ꝓhibet tripl⁹r

Primo lachrymātes ꝙsolando

Scdo ignoꝛātes infoꝛmādo.

Tertio vacillātes ꝙfirmādo.

Primo igit ⁊c. Lachrymātes q̄ppe sunt i triplici differētia. Primi sunt incipiētes ꝙ tristant de pctis ꝙ ꝑmiserunt. de q̄ tristicia. ij. Coꝛ. viij. Que ꝑm deū est tristicia pniam in salutē stabilē opat. Ubi glo. Dum pctoꝛ tristis ē/ qz peccauit: dum dolet/ qz fecit qō de⁹ odit: talis tristicia est i salutē eternā. Hos ꝙsolat spūssanct⁹ purgādo. ij. Coꝛ. vj. Si abluti estis sctificati estis in noie dñi ⁊ in spiritu dei nr̄i. Scdi sunt ꝑficiētes ꝙ lugēt ꝓpter infirmitatez carnis: qz nō tantū boni opant q̄ntuz vellent. Ro. vij. Uelle mihi adiacet: ꝑficere autē nō valeo. Et Aug⁹. in solil. Nō magis ꝙ me posse credidi: min⁹ sp potui: dilexi eīm: hoc faciā: illō ꝑficiā: fiebatq; p⁹ nec hoc nec illō: aderat volūtas: sed defuit facultas. Hos ꝙsolat spirit⁹ sanct⁹ roborat ꝑstando. Juxta illō Esa. xliij. Noli timere serue me⁹ Iacob effundā sup te spiritum meuz. Jacob interꝑtat luctatoꝛ: et maxie signat ꝑficiētes. Tertij sunt ꝑfecti ꝙ tristant: qz tādiu eoꝝ exilium ꝓlongat. Pſ. Heu mihi qz incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ est. Lugent etiā q̄ dulia ꝙsolatio eis subtrah. Augus. in solil. Nunc q̄ expectatio mea est: nōne dūs pr̄: dūs fili⁹: dūs spirit⁹ sanct⁹: ꝙ oēs euz expectātes ꝙsolat. q. di. sic. Scdo spirit⁹ sanct⁹ testimoniuz ꝓhibet ignoꝛātes infoꝛmādo Jo. xvj. Paraclet⁹ spiritus ſ. quē mittet pr̄ in noie meo ille vos docebit oīa ⁊ sug. vo. oīa q̄cūq; dixi vobis. Et Jo. xvj. Cuz venerit spirit⁹ veritat⁊ docebit vos oēm veritatē. Est autē triplex veritas quā docet spiritus ſ. Pria est veritas iusticie quā credim⁹. Et hec ē ipse de⁹ ꝙ ōt Jo. xiij. Ego sum via: veritas ⁊ vita. Hāc ꝑfitatē q̄liter credere debeam⁹ ignoꝛam⁹ nisi a spiritu ſ. doceamur De ꝙ ōt chīs Jo. xvj. Ille me clarificabit ⁊c. Scda est veritas doctrine quā loquimur q̄ hz a spiritu ſ. Dat. x. Nō ei est⁊ vos ꝙ loq̄mini sed spi. pr̄is vr̄i q̄ loq̄tur in vobis. Hunc spūm nō hūt falsaz doctrinaz seminātes. de q̄bus. j. Tim. iiij. Attēdentes spiritib⁹ erroꝛis ⁊ doctris demonioꝝ. Hunc ēt nō hūt hypocrite sctitatē sil̄antes Sap. j. Spiritus ſ. discipline fugiet fictuz Nō est intelligēduz de fictiōe q̄ nihil vex signat. Tertia est veritas vite quā facim⁹ q̄ ꝙsistit in vite sctitate ⁊ opex lumiositate. de q̄ Jo. iij. Qui facit veritatē venit ad lucē. Hāc ꝑfitatē hēm⁹ a spiritu ſ. Ber. in ser. Pente. Spiritus ſ. suggerit bona i cogitatiōib⁹ sctis atq; ita ignauiā nr̄am toꝛpoꝛēq; repellit. Propꝛea q̄tiēs hmōi suggestionē senseris in coꝛde tuo da honoꝛez deo ⁊ reuerentiā spiritui ſ. cui⁹ voꝛ sonat i aurib⁹ tuis. Tertio spiritus ſ. testimonium ꝓhibz vacillātes ꝙfirmādo. Uas q̄ppe luteuz nōduz hūs aliā q̄litatē q̄z luti cedit oī impulsui. Sic oīs hō ꝙ est vas luteum ꝙ naturā. Juxta illō Job. x. Memēto q̄so q̄ sicut lutuz fecerz me: nō pōt resistere tētatiōib⁹ ex ꝓpria q̄litate: sed si vas cōburat ad ignē fit solidum ⁊ sonoꝛosum. Sic apli q̄ accensi sunt igne spiritus ſ. facti sūt firmi et sonoꝛosi. Videam⁹ hoc spēaliter in Petro ꝙ adeo mollis fuit q̄ ad vocē ancille chīm negauit: sed ꝙ spūs sctūs sic solidatus est q̄ neq; ꝓba neq; verbera ꝓncipum timuit. Jo aplis dictuz ē Act. j. Ac-

cipietis virtutē supuenientis spiritussctī in vos ⁊ eritis mihi testes ⁊c. Jdo de eis dr Actu.iiij. Virtute magna reddebant apl̄i testimoniū resurrectiōis iesu christi

Exempla multoꝝ q̄ ꝑ spm̄sctm̄ fuerunt consolati: informati ⁊ ꝯfirmati. ꝑstringit Grego. in q̄dam sermone di. Aptis oculis fidei dauid: amos: danielē: petꝝ: paulum: ⁊ mattheū intueor: Et sctūs iste spiritus q̄lis sit artifex ꝯsiderare volo: sed in ipa mea ꝯsideratōe deficio. Implet nāq̄ citharedū pueꝝ ⁊ psalmistā facit: implet pastorē armentariū sicomoros vellicantē et ꝓphetā facit: implet abstinētē pueꝝ ⁊ iudicē senum facit: implet piscatorē ⁊ p̄dicatorē facit: iplet ꝑsecutorē ⁊ doctorē gētiū facit: implet publicanū ⁊ euāgelistā facit. Hec Gre. Jdo signant petijt dauid. Spiritu p̄ncipali ꝯfirma me. Et tūc ꝯstanter docebo vias tuas ⁊c.

Tertiꝰ arti. Audistꝫ ⁊c. Videte igit̄ ne ꝯsolatiōe: ꝯfortatiōe: ⁊ informatōne spiritussctī p̄uemini ꝓpter pctā vestra q̄ vos diabolo sociāt. Notate. Lex dicit C. de inoffi. testō. l. liberi. Si vasallꝰ fecerit amiciciā cū inimicis dñi auferet̄ ab eo feudum. Et. xxiij. q. v. Si apud. Fidelitas ē seruāda dño tpali. Hoc ꝯtra pctōres qui ꝯtrahūt amiciciā cū peccatꝫ et cū diabolo ꝓ q̄nto voluntatē eiꝰ faciūt. Signū em̄ amicoꝝ est idē velle. vt dr Arist. in ethic. Jō merito p̄uādi st̄ feudo. i. donis ⁊ opationibꝫ spūssctī. Forma parabolā: iuxta p̄dicta notādo illd. ij. Parali. xv. Si dereliq̄ritis eū: ⁊ ipe derelinq̄t vos.

Feria. iij. Pente. post meridiē.

Cum venerit ⁊c. Ego sum ostiū: ꝑ me siq̄s introierit saluabit̄ ⁊ ingredie͛t ⁊ egredie͛t ⁊ pascua inueniet. Jo. x. ⁊ in euāge. hod. Verba sunt chr̄i q̄ etiā nō incōgrue dici p̄nt in ꝑsona spūssctī. In quibꝫ sunt tria ꝯtēplāda quoꝝ ꝯtēplatio dat bonis ꝯsolatōez in spūsctō. Primū est nr̄e saluatiōis facilitas: cū dr: Ego suꝫ ostiū: se vicꝫ nob̄ offerēs vt ingrediamur Apoc. iij. Ecce dedi corā te ostiū aptum. Scdm est nr̄e saluatiōis securitas: cuꝫ dicit Per me siq̄s introierit saluabit̄. Vñ Joā. iij. Venit filiꝰ hois vt saluet̄ mundꝰ ꝑ ipm Et Joā. x. Ego veni vt vitā habeant ⁊ abundātius habeāt. Tertiū ē nostre saluatiōis saturitas: cū dr: Et ingredie͛t et egredie͛t ⁊ pascua inueniet. Greg. sup Ezech. Ingredie͛t ꝑ fidē ⁊ egredie͛t ad speciē. Pascua vo inueniet in eterna satietate. Vel alit̄. Ingredie͛t ad visionē diuinitatis: ⁊ egredie͛t ad aspectū hūanitatis chr̄i. Vñ sup illd Ingredie͛t et egredie͛t: dicit Augꝰ. Propterea deꝰ factus est hō vt totū hoiem in seipo beatificaret.

Salutatio

Cum venerit ⁊c.

Pro p̄mo arti. An hoc nomē datum sit ꝓpriū spūsctō quēadmodū donū: Rndet Bonauē. in. j. di. xvj. q̄ sicut hr̄ ex verbis Augꝰ. Donū in diuis dicit̄ ꝓprie siue ꝑsonalit̄ de spūsctō: sicut verbū de filio. Datū autē pōt accipi ꝑsonalit̄ ⁊ essentialiter. Tota em̄ trinitas dat se. ⁊ tñ pat̄ et filius ꝓprie dant spm̄sctm̄. Datū q̄ppe idē est qd cōicatuꝫ. Potest ḡ datū dici generaliter cōicatuꝫ ex liberalitate: ⁊ sic ē cōmune toti trinitati: vl̄ ex liberalitate ⁊ auctoritate nō tm̄ cōicatū sedetiā ꝓductū: ⁊ hoc mō est ꝓpriū spūssctī: cuiꝰ ꝓpriū est ꝓcedere ꝑ modū liberalitatꝫ siue s̄m rōem doni vel donabilis: et hoc mō idē sunt donum ⁊ datū: differūt tñ/ q̄ datū dicit cōicationē in actu: et donum in habitu. Hoc Bonauē. Nota. Nō est multū curandū de noibus vbi res ꝯstat. Noia em̄ ad placitū significāt. vt dr Arist. j. ꝑi herm̄. Vñ et Horatiꝰ in poetria. Multa renascent̄ q̄ iam cecidere cadentq̄ q̄ nūc sunt in honore vocabula cū volet vsus. Magis igitur attendamꝰ ad rē q̄ ad vocē. et s̄m. q̄ intelligi pōt different̄ signatio huiꝰ nois datū pōt in diuinis dici ꝓpriuꝫ vel cōmune. sic patꝫ ex p̄missa rn̄sione. Ex q̄ ꝯclude mirādam dei in nos bonitatē in sui datione: q̄ vtiq̄ datio speciali q̄dam mō ꝯuenit spiritusctō qui nobis dat̄ ꝑ anie viuificatiōe Sine eo em̄ aia viuere nō pōt etiā ad momentū: sicut nec sine ania corpꝰ. Joā. vj. Spiritus est q̄ viuificat. Facit q̄ppe spūs anie q̄ttuor q̄ facit ania corpori. Primo em̄ ania seruat corpis decorē: sic ania decorem ꝯsciētie ⁊ ꝯuersatiōis nō habꝫ sine

gratia spūssancti: sed ꝑ eiꝰ aduentū reno-
uatur ⁊ ornat. Ps. Emitte spm̄ tuū ⁊ crea
buntur ⁊ renouabis faciē terre. i. hois ter
reni. cuiꝰ facies dici pōt ania ad dei ima-
ginem facta. ¶ Scdo ania dat in corpe ⁊
seruat naturalē calorē: sic spūssctūs in aīa
calorē diuine charitatꝫ. Ro. v. Charitas
dei diffusa est in cordibꝫ no. ꝑ spm̄sctm̄ ⁊c.
¶ Tertio ania ꝯseruat virtutē corꝑalem
Sic spūssctūs virtutē anie. Ro. viij. Ipe
spūs adiuuat infirmitatē nostrā. ¶ Quar-
to corpꝰ sine ania motu caret: sic ania sine
spiritusctō motu meritorie oꝑatiōis: sed
aduenīēte spūsancto exibit hō de virtute
in virtutē. Ps. Spūs tuꝰ bonus deducꝫ
me in terrā rectā ⁊c. ¶ Figura Ezechie.
xxxvij. Ezechiel vidit campū plenū ossi-
bus siccis mortuoruꝫ ⁊c. Et subdit: Ecce
ego mittā in vos spm̄ ⁊ viuetis ⁊c. Vide
ibi. Moral'r. Ibi tangunt aliq̄ necessaria
vt ania spiritualit viuificet. Primū est tri
bulatio ⁊ afflictio q̄ intelligit per neruos.
Iuxta illd. ij. Parali. xvj. ⁊ Hieremie. xx.
Iussit eū mitti in neruū. i. in durā afflicti-
onem que iuuat ad gratie viuificātis re-
ceptionē. Deutero. viij. Afflixi te penu-
ria ⁊ dedi tibi manna. i. gratiā spiritussctī
Scdm est corporalis corruptiōis memo
ria: que notat ibi: Et succrescere faciā su-
per vos carnes. i. corruptōis carnalis me
ditationes q̄ mortem anie que est ꝑ pec-
catum impediunt. Ecci. vij. Memorare
nouissima tua ⁊ in eternū nō peccabis.
Tertiū est virtuū induitio: que notat cuꝫ
dicit: Et ego extendā in vobis cutē. Si-
cut enim cutis ornat corpora: sic virtutes
ornant anias: vt dici possit de q̄libet ania
virtutibꝫ ornata illud Psal. Astitit regi-
na a dextris tuis in veste deaurata circū-
data varietate. i. virtutū multiplicitate.
Secundꝰ arti. In hoc sermone dicē-
dum quomō spiritussanctꝰ testimo-
nium ꝑhibet faciēdo in homie tria q̄ de-
signant ꝑ triplicē speciē in qua legitur spi-
ritussanctꝰ apparuisse.
¶ Primū est desideriū supnoꝝ.
¶ Scdm est remissio iniuriaꝝ.
¶ Tertiū est abūdantia lachrymaꝝ.
Primū igitur ⁊c. quod designat ꝑ speciez
ignis in qua apparuit spiritussctūs sup a-
postolos. Sicut em̄ ignis naturaliter tē-
dit sursum ⁊ se celo ꝯiungit. Ita spiritus-
sanctus corda sursum eleuat vt terrena fa
stidiant ⁊ celestia desiderēt. Ezechiel. viij
Eleuauit me spiritꝰ inter celū et terrā et
posuit me in hierusalem in visione dei.
Quādo igit homini sapiunt diuina ⁊ ce-
lestia: ⁊ desipiūt terrena ⁊ carnalia: signū
est presentie spiritussancti Rho. viij. Qui
sm̄ carnē que carnis sunt sapiūt: qui autē
sm̄ spiritū que spiritus sunt sapiūt. Talis
aūt eleuatio multū fortificat ꝯtra incenti
ua vicioꝝ: quia vt dicit Prouerb. j. Fru-
stra iacitur rete ante oculos pennatoruꝫ.
Glosa. Facile laqueos euadit in terris q̄
oculos habet in celis ¶ Scdm est remis-
sio iniuriaꝝ que designat per speciē colū-
be in qua spiritussanctꝰ apparuit sup chri
stum baptizatū. Columba em̄ felle caret.
Unde quādo homo se sentit benignū ad
remittendū iniuriā sibi factam: signū ha-
bet p̄sentie spiritussancti: cū quo nullum
odium stat: sed amor. Odiū nanq̄ animū
inflāmat: amaricat ⁊ indurat. sed spiritus
sanctꝰ oppositas facit oꝑationes. Nam cō
paratur rori: vnctioni: ⁊ melli. Inq̄ntum
em̄ cor odio inflammatuꝫ refrigerat: dicit
ros. Ecci. xviij. Nōne ardorem refrige-
rat ros. Ido petit ecclesia Corda nostra
sancti spiritus mundet infusio ⁊ sui roris
intima aspersione fecundet. Inq̄ntum ṽo
cor odijs induratū mollificat: dicit vnctō
de qua. j. Io. ij. Unctionē habetis a san-
cto spiritu. Quando vero cor amaricatū
dulcorat: dicitur mel. de quo Ecci. xxiiij.
Spiritus meus sup mel dulcis. ¶ Ter-
tium est abundātia lachrymaꝝ: que signa
tur ꝑ speciē nubis in qua sup christū trās-
figuratum apparuit spiritussanctꝰ. Nu-
bes enim fundunt pluuias sup terram: et
sic spiritussanctus irrigat mentem deuo-
tam. Genes. j. Spiritus domini ferebat
sup aquas. Et Psalmista. Flabit spiritus
eius et fluent aque. Ideo Rhoma. viij.
Ipse spiritus pro nobis postulat gemiti-
bus inenarrabilibꝫ. i. postulantes ⁊ gemē-
tes facit: vt dicit Glosa. Facit autē spiri-
tussanctus gemitū ꝯpunctionis. Unde ex
spiritusancto loquebat Psalmi. cum dicit
Lauabo ꝑ sing. noc. lec. me. la. m. stra. m.
riga. stratū vicꝫ ꝯscie. Itē gemitū pie cō-
passionis. De q̄ Rho. xij. Flere cum flen-

tibus. Vñ spm̄sctm̄ habebat. Job qui di
cebat. Job.xxx. Flebam quōdaz sup eo q̄
afflictus erat ⁊ aīa mea cōpatiebat̄ pauꝑi
Itez fletū sctē deuotiōis cū scz lachryme
ꝓueniunt ex desiderio diuine fruitēis vel
cū aīa deflet absentiā sponsi. Aug. Impa
tiēs est amor nec lachrymis modus fit ni
si amāti det̄ qd̄ amat. ¶ Exēplū in ma/
gdalena. Jo.xx. Et in ps. dicente. Heu
mihi qꝛ incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ est. Aug.
libro de ci.dei. Quāto q̄sq̄ sanctior ē ⁊ san
ctis desiderijs plenior tanto in ei⁹ oratiōe
fletus vberior. O q̄ dulcis est fletus iste
Bern̄. O dulcis iesu si ita dulce est flere
de te. q̄ dulce erit gaudere de te.

Tertius ar. Aud. q̄s facit opationes
spūssctūs. Cauete ne dissentiatis: et
sic a vobis recedat spūssctūs. Lex em̄ di.
C.ꝓ socio.l.Tādiu. Tādiu societas du/
rat: q̄diu integer cōsensus ꝑcium durat.
Nā sicut habet̄ xlj.distin. Qd̄ di.⁊ c.Cle/
ricus. Societas requirit cōcordiam mo
rū. Hoc ꝯtra eos qui p̄sumūt habere so/
cietatē cū spūsctō: ⁊ cū bonis a quibus in
morib⁹ dissentiunt: ⁊ ideo societatē hn̄t
cū diabolo cui cōsentiūt. Forma parabo/
lam.⁊c. Nota illud. Luc.xj. Qui nō ē me/
cū ꝯtra me est. Et illud. ij. Coꝝ.vj. Que
societas lucis ad tenebras.

¶ Feria.iiij. Pentecostes.

Cum vene
rit ⁊c. Nemo p̄t venire ad
me: nisi pr̄ q̄ misit me tra/
xerit illū: ⁊ ego resuscitabo eū in nouissi/
mo die. Jo.vj.⁊ in euā.hod̄. In his ꝟbis
oñditur q̄ necessaria nob̄ ē p̄ntia spūscti:
sine q̄ nō possum⁹ a pr̄e trahi ⁊ ad chr̄m
ire. Sūt autē in illis ꝟbis tria cōtēplan/
da. ¶ Primū est debilitas hūane ꝯditio/
nis: qꝛ dicit Nemo pōt venire ad me ꝑ fi/
dē vicz charitate ⁊ gr̄a formatā. Nihil ei
a seip̄o pōt eleuari ad id qd̄ ꝓpriā naturā
excedit Lapsus q̄ ꝓpe in foueā cū mola ad
collū nō p̄t a seip̄o releuari. Per eleuatio
nē aūt hoīs ad chr̄m fit nature diuine ꝑ/
ticeps: qd̄ naturā hūanā excedit. ij. Pe.j.
Per quē magna ⁊ p̄ciosa vob̄ ꝓmissa do/
nauit: vt ꝑ hec efficiamini dīne ꝯsortes na
ture ⁊c. ¶ Scd̄m est: necessitas dīne opa/
tiōis. Vñ di. Nisi pr̄ q̄ misit me traxerit
eū. Aug. Magna gr̄e cōmēdatio. Nemo
venit nisi tract⁹ quē trahat ⁊ quē non tra/
hat. Quare illū trahat ⁊ illū non trahat:
Noli velle dijudicare si nō vis errare. Se
mel accipe ⁊ intellige: si nō traheris oraut
traharis. ¶ Tertiū ē: benignitas dīne di/
gnatiōis: qꝛ vicz sic dn̄s dignat̄ remune/
rare veniētē ad eū etiā in corꝑe ⁊ aīa. Vñ
subdit dn̄s. Et ego resuscitabo eū in no/
uissimo die Chryso. Nō ꝑua dignitas fi/
lij si pr̄ adducit ⁊ ip̄e suscitat nō diuidēs
ad patrē opa: sz oñdens parilitatē ꝟtut⁹.

¶ Cū venerit ⁊c.

Pro primo ar. An spūssctūs sit p̄mū
donū q̄ cetera dona donant̄. Q, nō.
Multa aliq̄n aliquib⁹ dant̄ añq̄ eis det̄
spūssctūs. ¶ Rn̄det Bo.i.j.dis.xvj. Hoc
posse intelligi triplicit̄. Primo mō ꝑ cōco
mitantiā: ⁊ h̄ mō sūt q̄dā q̄ dant̄ sine spū
sctō. Scd̄o mō ꝑ causalitatē: ⁊ h̄ mō licz
opa trinitat⁹ sint indiuisa ad extra: ꝯferri
tn̄ dona appropriat̄ spūsctō. Tertio mō
ꝑ exēplaritatē: ⁊ h̄ mō qꝛ spūssctūs ꝓce/
dit ꝑ actū volūtatis: cui⁹ volūtatis ē da/
re Jō exēplarit̄ oīa dona originez hn̄t ab
isto. Hec Bon̄. ¶ Nota. p̄ncipale donū ē
amor. Ad qd̄ aptari pōt illud Virgilij in
Buco. Oīa vincit amor. Et tulli⁹ dic̄ in
libro de amicicia. Nō tā vtilitas ꝑ amicū
parta q̄ amici ip̄e amor delectat: q̄ ei ali/
q̄d donet̄: hoc ex amore donātis ꝓcedit.
Vñ ⁊ spūssctūs q̄ dr̄ amor ꝯueniēt̄ dr̄ pri
mū donū ⁊c. vt ptz ex p̄missa rn̄siōe. Post
quā dicas O q̄nta dona recepert̄ apl̄i cū
spūsctō: q̄ntā sapiam: q̄ntā fortitudinē cū
dono linguaꝝ. Act.ij. Repleti sūt oēs spū
sctō: ⁊ ceperūt loq̄ varijs linguis ⁊c. Sic
itaq̄ per rebellionē diuise sūt lingue. Gen̄
xj. Ita ꝑ infusionē spūssctī sūt vnite. Vñ
admirati q̄ illuc aduenerūt dicebāt. Non
ne oēs isti q̄ loquūt̄: galilei sūt ⁊ quō nos
au.v.lin.no.in q̄ nati sum⁹ ⁊c. q̄dnā vult h̄
eē. Alij āt irridebāt dicētes: qꝛ musto ple
ni sūt.i.vehemēter ebrij Ber. Vere ebrij
vino sz nō eo q̄ ab incredulis ebrij puta/
bant̄. Irriddētib⁹ illis sil̄es sūt q̄ ꝟba ⁊ cō
ditiōes bonoꝝ irriddēt. Stās aūt petr⁹
ꝯstāter locut⁹ ē oñdēs nō eos ebrios esse
vt dicebāt sz in eis impletā eē ꝓphetiam.
Johel.ij.di. Effūdā de spū meo sup oēm

carnē.i.sup vtrūq; sexū ⁊c. Multisq; alijs ꝓbis testificat⁹ ē: vt hꝫ Act. ij. Et exhor/tabat eos dī. Saluamini a gñatione ista prava supba: vicz incredula auara: ⁊ indurata. Deutero. xxxij. Gñatio em̄ puersa ē ⁊ infideles filij. Hoc dici pōt de oib⁹ malis: puta inuidis: piuris: blasphemis: lubricis: ⁊c. qbus etiā dici pōt illud Matt. iij. Progenies viperaꝝ qs ondit vo. fu. a vē. ⁊c. Qui aūt receperūt sermones baptizati sūt ⁊ apposite sūt in illa die aie circit tria milia: vt hꝫ Act. ij. Sz multo maior multitudo in puersitate incredulitat; remāsit ꝓtēnētes ⁊ irridētes: qb⁹ sūt silēs q ꝓba salutis cōtēnūt ⁊ q̄si stulticiā reputāt ⁊ incorrigibiles manēt cū iudeis indu/ratis tam̄ em̄ in inferni voraginē perituri

¶ Figura Gen̄. vj. ⁊ vij. de bis q fuerūt in creduli ꝓbis noe: q ī̄ perierūt in diluuio: vt habet etiā. j. Pe. iij. Jo. iij. Qui incredulus est manet ira dei sup eū.

¶ Ecūd⁹ ar. Jn hoc sermo. dicendū q̄ smō spūsctūs testimoniū phibet p diuersas opationes suas ꝑm diuersa noia q̄ sibi attribuūt. Sap̄. vij. vbi dr. Est em̄ spūs intelligētie sctūs multiplex, vnicus: subtilis: mobilis: inconinquat⁹: rectus: suauis: amans bonū actū q̄ nihil vetat bñfacere: hūanus: benignus stabilis: certus: secur⁹: oēm hīs ꝓtutem: oia ꝓspiciēs. ¶ Primo igit dr spūs intelligētie qz diuinoꝝ intelligentiā tribuit. pz in ꝓphetis ⁊ apl̄is q a spū fuerūt illuminati. Cū g̃ alicjs dei intelligit bonitatē ⁊ saplētiā i opib⁹ creatiōis ⁊ redēptōis: signū bz pītie spūsscti. j. Coꝝ. ij. Que sūt dī nemo cognouit nisi spūs dei Jbidē. Alius hō nō pcipit ea q̄ sūt spūs dī ⁊c. ¶ Secōdo dr sctūs. i. mūd⁹ ⁊ sine terra. Per ispm ei a petis mūdamur. Ps̄. Coꝝ mūdū crea i me de⁹ ⁊ spm̄ rectū inoua in ꝝisce. me. Et dr sine terra. Sctūs em̄ in latino: dr i greco agios: ⁊ agios sine tra dr Gū holkoth lē xcix. Dr sctūs qz ꝙs sctificat ab amore terrenoꝝ purificat ⁊ trāsfert ad amorē celestiū. ¶ Tertio dr multiplex ꝓt multiplicia dōa q̄ ꝓstat: ⁊ sē septē q̄ figurāt Gen̄ xlj. vbi legit⁹ q pharao vidit se stare sup fluuiū de q̄ ascēdebāt septē boues pulcre ⁊ crasse nimis: ⁊ pascebanť in locꝫ palustribus. Horalit⁹ hꝫ exponit Aug̃. lib. vij. c. xij q iste fluui⁹ ē spūsctūs: de q̄ Apoc. vltimo Ondit mihi dns fluuiū aq viue splēdidū pcedentē de sede dī ⁊ agni. De hꝫ fluuio ascēdūt septē dona designata p boues: qz facitūt nos bonoꝝ operū fructib⁹ abūdare Per loca aūt palustria intellige corda humiliū. Esa. xj. Requiescet sup eū. s. humilē: spūs saplētie ⁊ intellect⁹: spūs sciētie ⁊ pietatis: spūs ꝙsilij ⁊ fortitudinis: ⁊ replebit eū spūs timoris dñi. Hec sūt septē stelle in chr̄i dextera. Apoc. j. Noctē em̄ illuminat pītis vite. Jn dextera aūt chr̄i sūt: qz donatiōnē hoꝝ i sua manu retinuit. Figurant etiā p septē lucernas: de qb⁹ Exodi. xxv. Facies lucernas septē: ⁊ pones eas sup candelabꝝ. Sūt etiā septē lampades Ordētes añ thronū Apoc. iiij. Et septem oculi agni. Apo. v. Et septē oculi lapidis Zach. iij. Sūt etiā septē crines sanſonis. Jud. xvj. Qbus abradere conāt ōmōes qbus ablatis hō debilis efficit. Sed nota. q ī figura. Gen̄. xlj. q alie septē boues egrediebanť de fluuio fede ꝙfecteq; macie ⁊ pascebanť in ipa ripa amnis deuorauerūt q pingues ⁊c. Jste boues sūt septē vicia q̄ coꝝ depmunt: ⁊ terrenis actionib⁹ inuoluūt: sicut boues terrā vertunt: emergūt aūt de flumine. i. de instabilitate mentis hūane. Dicit autē fede qz mentē maculant: ⁊ cōfecte macie: qz euacuāt pinguedinē gr̄e ⁊ ꝓtutum pascunť q̄ in ripa amnis cōtinue fluentis: id est vite p̄sentis que continue fluit ad mortē: cui⁹ due ripe sunt spūs ⁊ caro in qb⁹ sūt loca vberrima ⁊ virētia videlz diuerse potētie aie ⁊ diuerse partes corporis. Hec autē vicia deuorant dona spūsscti. Hā sapiaz deuorat luxuria q̄ facit spūalia desipe. Jntellectū ꝺuorat gula q̄ generat hebetudiez mētis circa intelligibilia. Scientiā deuorat auaricia q̄ puertit rectū iudiciū eternis tēporalia p̄ferendo. Pietatē deuorat inuidia benuolentiā excludēs. Cōsilium deuorat ira q̄ ad oia p̄cipitanter ducit. Fortitudinē deuorat acidia q̄ mētē reddit debilē Timorē deuorat supbia q̄ ꝑsumptuosum ⁊ audacē facit. ¶ Quarto dicit⁹ vnic⁹ videlz formaliter ⁊ effectiue: qz nos vnit deoꝝ inuicē. Ephe. iiij. Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. ¶ Quinto dicit⁹ subtilis qz bonos subtiles facit me/

liozando:docendo:z exoꝛnãdo: vt dicere possit ad quẽlibet illud Ezechiel.xvj. Induti te subtilibus z ornaui te ornamẽtis. Sexto dicit modestus: qz modestos facit. Gal.v.c. Fructꝰ spũs charitas ꝛc. et infra: modestia: cõtinentia: castitas. Hec modestia indecentiã cauet in verbo: risu: motu corporis z membroꝝ situ z in habitu. Propterea etiã dicit spũs disciplinę. Sap.j. Quia personã disciplinatã facit qđ ptinet ad modestiã: dicit em Hugo q disciplina est conuersatio bona honesta cui satis nõ est malũ non facere sz studet etiã in his q̃ bene agit per cuncta irreprehensibilis apparere. Septimo dr disertus qz disertos facit hoies z bñ loquẽtes. ij. Pe.j. Spũsctõ inspirati locuti sũt scti dei hoies. Vñ q̃ cauent a ꝓbis nociuis z viciosis signũ hñt pñtie spũsscti. Qui ꝙ cõtrariũ faciunt signũ hñt spũs maligni de q̃ Jo.viij. Cũ loqtur mendacium ex propꝛis loqtur. Audite g̃ paulũ di. Ephe.v. Implemini spũsctõ loquẽtes vobismet ipis in psalmis z canticis spiritalib ꝛc. Spũs igit sctus sapientes facit z bñ loqntes. Sicut aũt dr Sap.x. Sapientia aperuit os mutoꝝ z linguas infantiũ fecit disertas. Exẽplũ in apl̃is q̃ pus erãt q̃si muti et valde rudes: sz aduenientẽ spũsctõ loquebãt magnalia dei. Act.ij.

Tertiꝰ art. Aud.ꝛc. Videte igit ne spũs maligni opatiões magz faciatz q̃ spũsscti: et sic cũ eo sitis nõ cũ spũsctõ. Lex dicit. C. de inoffi.testamẽto. l. liberi. Qui cũ inimicis meis ẽ: amicꝰ meꝰ nõ est Simile hẽtur extra de accusatiõib. Cuz oportz. Et.xij.q.v.c.ij. h̃ ꝛ eos q̃ semper manẽt in pctis z sic cũ diabolo et nõ cum spũsctõ. Pone casum vt videb.ij. Coꝝ.vj Que societas lucꝛ ad tenebras.

Feria.v. Pentecostes.

Cum venerit ꝛc. Factũ ẽ gaudiũ magnũ i illa ciuitate. Act.viij. et in epl̃a hodierna. In ciuitate. i. in aia in q̃. est spũsscẽtis fit gaudiũ magnũ p qđ ipe spũs testimoniũ ꝓhibet. Nam vt habet Gal.v. Fructꝰ spũs charitas gaudiũ p qđ vtiq̃ gaudiũ ꝓmo fit homo promptior ad bonum operandũ. Jõ dicit. Ps. Seruite dño in leticia. Prouer.xxj. Gaudium est iusto facere iudiciũ. Scõo fortior ad inimicũ expugnãdũ. Hee.viij. Gaudiuz dñi est fortitudo nr̃a. In figura huꝰj. Mach.iij. Judas machabeꝰ pliabatur plium israel cum leticia et vincebat. Vñ legit in vita scti antonij. Cũ dñs oñdisset beato antonio diuersas artes et fallacias diaboli suiunxit. Una ẽ rõ vincendi inimicum: spũalis leticia. Tertio fit hõ g̃ tior ad deũ glorificandũ. Jõ dr. ij. Coꝝ.ix Nõ ex tristicia aut ex necessitate. hilarem em datorẽ diligit deꝰ. Vñ Esa.lij. Gaudete et laudate simul. Et nota q ꝓpus dic gaudete: et deinde laudate.

Cum venerit ꝛc.

Pro ꝓmo art. An missio inuisibilis spũsscti sit solũ fm dona gr̃e g̃tũ faciẽtis. Rñdz th̃, in .j. p.q.xliij. Dine p sone cõuenit mitti fm q̃ nouo mõ existit i aliq̃ qđ nõ ẽ nisi fm gr̃az g̃tũ faciẽtẽ. Est em vnꝰ cõmunis modꝰ fm quẽ deꝰ est in oibꝰ rebꝰ p essentiã: pñtiã et potẽtiã. Super aũt istum modũ cõmunẽ est vnꝰ spũalis modus fm quẽ dr ee in creatura rõnali sicut cognitũ in cognoscẽte z amatũ in amante. Et qz creatura rõnalis cognoscẽdo z amãdo sua operatiõe attingit ipm deũ. Jõ hoc mõ deꝰ dr nõ solũ ee in creatura rõnali sz etiã habitare in ea sicut in tẽplo. Sic igit nullꝰ alius effectꝰ põt ee rõ q̃ psona diuina sit nouo mõ in creatura rationali nisi gr̃a g̃tũ faciẽs p quã pficitur creatura rõnalis ad hoc q̃ libere nõ soluz ipo dono creato vtaꝛ: sz etiã ipa diuina q̃ sona fruaꝛ. Hec tho. Nota. Nihil est hoi optabiliꝰ dr gr̃a p quã etiã hẽtur ipa diuina psona. Ad qđ aptari pt illd Horatij in epl̃is. Qđ satz ẽ cui ꝛtingit nil amplꝰ optet. Et reuera satz ẽ hoi hr̃e gr̃am dei. Heu igit q̃ miseri q̃ ꝺ dei gr̃a nõ curãres mũdi vanitates amãt. Cũ tñ dicat Sen. ad lu. Fãdamẽtũ bone mẽtis ẽ nõ gaudere vanis. Vana igit ꝛtẽnẽtes gr̃az dr q̃ramus fm quã mitti venire z dari dr̃ psona diuina: sic ꝓpz ex rñsiõe ꝓmissa. Ex q̃ rñsione ꝛclude q̃ ꝛueniẽter ꝺr Ber. Sola est dei gr̃a q̃ egemꝰ: nimiꝛ sola est em gr̃a q̃ saluamur. Queramꝰ igit gr̃az frẽs sz gra

tiã apud deũ. Nã gra apud hoies fallax. Audite miseri pctores q̃ p vanitate diui/tias: delicias z honor puatis vosipos tan to z tã necessario dono gre. Sz forte dici/tis. Et quo poterim⁹ hre spmsctm z gras ei⁹? Audite illud. j. Cor. vij. Preparate corda vra dño. Attendite. Petes vinũ vel oleũ ab aliq̃ diuite dz habere vas paratũ ad suscipiẽdũ illud. Spualiter. Cor nr̃m dem⁹ p pnias ppare vt capax gre efficiat Hec aũt pparatio fiẽda est p cordis hũi/liationẽ z cõpunctionẽ. Nã sic hẽtur Esa lvij. Dñs habitat in cõtrito z hũili spũ. Figura. iij. Reg. xviij. Posito p helias holocausto sup altare z aq̃ effusa sup ho/locaustũ z ligna: descẽdit ignis de celo et totũ succẽdit: z interfectis pphetis baal pluit abũdãter. Expone. Per helią nota peni/tentẽ: p holocaustũ aq̃ pfusus cor ptritũ: p ignẽ de celo spmsctm z gram ei⁹. Et sic occidũtur pphete baal: qr pellũtur cogita/tiões prave z affectiões imq̃. Et descẽdit pluuia donor spualiũ. Nã vt dr Jaco. j. Dat oibus affluenter.

Secũdus articul⁹. In pcedẽti sermo/ne dictum⁹ de septẽ operatiõib⁹ spũssan ti signat⁹ p septẽ pma noia posita Sap. vij. In hoc aũt pmone dicẽdũ de aliis per alia noia designat⁹. Octauo em dr spũs sctus mobilis qr facit hoies moueri pro/pte z obedienter q̃uis i se necessario sit im mobilis. Hoc patuit in aplis q̃ in oẽz ter rã dispsi sũt. Ps. In oẽm terrã exiuit so/nus eor. Et Jo. xv. Posui vos vt eatis ẽ. Argentũ q̃ppe viuũ est satis mobile: si aũt mortificat⁹ statim sistit. Jta pdicato res viui vita gre discurrũt p salute aiar. Prouer. vj. Discurre festina suscita ami/cũ tuũ. Bono dr incoinq̃nat⁹: qõ vex ẽ tã formaliter q̃ effective. Honestã q̃ppe p/sona nõ habitat loca turpia z imunda: sic nec spũssctus mẽtes turpes fulosas z libi dinosas. Sap. j. Nõ habitat in corde subdito peccatis. Decimo dicit⁹ suauis. Sap. xj. O q̃ suauis ẽ dñe spũs tu⁹ in nobis. Suaues em z mites facit nõ impatiẽtes nõ auaros: nõ turbidos. Si g̃ suaues fue rimus inuicẽ: signũ ẽ q̃ sumus de familia spũssci. Undecimo dicit⁹ amãs bonũ actũ. Facit em de pfectu alieno gauderet hoc ptra inuidos q̃ de bonis alienis tri/stant. Charitas vero de bono actu letatur q̃ q̃dẽ charitas est a spũsctõ. Ro. v. Cha ritas dei diffusa est in cordib⁹ nr̃is p spiri tũsctm zc. Duodecimo est talis q̃ nihil vetat fr̃i facere: imo hortat fr̃m facere: et h ptra negligẽtes z acidiosos: z sil'r cõtra malos psiliarios q̃ dños suos aliqñ a bo nis opib⁹ impediũt. Prouer. iij. Noli phi bere fr̃o facere eũ q̃ pot: qr talis omissio ti bi imputat: si potes ipe fr̃m fac. Tertio decimo dr human⁹. Tum qr hoies dili/gitz cũ eis libent existit. Prouer. viij. De licie mee esse cũ filijs hominũ. Tũ qr hu manos facit nõ austeros: nõ bellicosos. Sap. xij. Docuisti pplm tuũ: qr oportet iustũ esse z humanũ. Quartodecio dici tur benign⁹: qr facit benignos. Sap. vij. Benign⁹ ẽ em spũs sapie. Quintodecimo dr stabilis: qr stabiles facit z pseue rãtes i bono. Cor. xv. Stabiles estote z imobiles abũdantes in opere dñi semp Sextodecio dr secur⁹: qr securos nos fac p spez. Creditor hñs pign⁹ sufficies a debitore secur⁹ ẽ. Dñs g̃ volẽs nos esse securos de futura beatitudine dat nobis spmsctm loco pignoris. Eph. j. Credẽtes signati estis spũ pmissionis q̃ est pignus hereditatis nr̃e. Septiodecimo dr oẽz hñs ptutẽ: qr ẽ patriz filio coequalis. Jõ canit⁹ in symbolo. Qui cũ pre z filio simul adorat⁹ z cõglorificat⁹. Dicit⁹ etiã oẽm ha/bens ptutẽ: qr oẽm ptutẽ bñ viuendi fac in hoie. Jõ etiaz dr. Spũs fortitudinis. Esa. xj. Octauodecimo dicit⁹ oia pspi/ciens: qr vt dr. j. Cor. ij. Omnia scrutat⁹: vel qr facit hoiem prudenter pspicere: qr de pteritis dat mẽoriã de pntib⁹ circũspe/ctionẽ: de futuris prudẽtiã. j. Cor. ij. Spi ritualis iudicat oia. Cõtra eos q̃ nec pte rita mẽorãt nec pntia bñ psiderãt neq̃ fu tura prudent. Jdcirco sola q̃ delectãt q̃rẽ tes: nec picula pcauentes freq̃nter iprovi sa morte moriũt. Exẽplũ narrat vincen tius in speculo mor. lib. iij. pte. j. Se vidis se aliquẽ q̃ surrexerat de mẽsa vbi satz co mederat qui in medio dom⁹ subito mor/tu⁹ cecidit. Jtẽ narrat de alio q̃ in nuptijs subito mortu⁹ est. Jtẽ de alio qui cum die pẽtecostes magnum festum fecisset z dis posuisset sequenti mane comedere pul/los anserum inter vbera vxoris iacens

subito pcussus amisit sensum z motum. Eccs. ix. Nescit hō finē suum zc.

Tertio ar. Aud zc. Videte ne forte operatōes diaboli magis cū sctō spiritu facialis. Nec putetis vos sic esse pfesse ministros diaboli z spiritus sancti. Habē. xi. de collegijs illicitis. l. j. Nemo pōt esse in duob collegijs simil. Et. C. qui militare pūt vel nō. l. iij. z. v. Nemo pōt duas milicias simil hre. Et extra de religiosis domib. c. vl. Nō pōt monach in duob monasterijs simil locū hre. Hoc ptra eos qui peccādo se faciūt collegas sathāe z nihilomin putant se esse de eccl̄ia chi z collegio spūssctī. Forma parabolā iuxta pdicta Mat. vj. Nemo pōt duob dñis fuire.

Feria. vj. Pentecostes.

Cum venerit zc. Implebunt horrea vīa frumēto z redūdabūt torcularia vino z oleo. Joelis. ij. z in epla hod. In his vbis insinuant tria q sit a spūsctō: z p q spūss. phibet testimoniū. Primū est bona mētis qstātia q signat p frumentū ex q fit panis corp hois firmus ps. Pāis cor hois firmet. De h frumēto qstātie exponi pōt illd ps. Valles. i. hūiles abūdabūt frumēto. i. gra siue spūsctō qstātiā tribuēte. Et illd: adipe frumēti satiat te. Et illd: Cibauit illos ex adipe frumēti. Scdm est spūalis leticia q signatur p vinū qd est letificatiuū. Juxta illud Vinū letificet cor hois. De hoc vino spiritualis leticie exponi pōt illd Prouer. ix. Bibite vinū qd miscui vob. Et illd Prouerb. xxxj. Date vinū bis q amaro sūt aio Tertiū est spūalis mia q signat oleum qd est lenitiuz. De hoc oleo mie exponi pōt illd Hiere. xl. Oleū edite in vasis vestris. i. opa mie q dñt recōdi i vasis scientie. s. fiāt pter vanā gl̄iam. Et illd. Leui. xxiij. Precipe filijs isr vt offerāt oleū de oliuis purissimis. Cū venerit zc.

Pro pmo ar. An missio spūssctī fiat ad oēs q sūt pticipes gre. Rūdz Th. 1. p. q. xliij. Missio iportat q ille q mittit vel incipiat esse vbi pus nō fuit: sicut i creatis. vel incipiat esse nouo mō vbi etiā p⁹ us erat pm quē modū missio attribuit diuinis psonis. Sic igit in eo ad quē fit missio oportet duo cōsiderare. s. habitatōez gre et innouatiōz cūdaz p gram. Ad oēs g fit missio inuisibilis in qb hec duo inueniūt Hec Tho. Nota. Valde sūt miseri qui sordes vicioz nō excutiūt vt puritatē gre et spūsctū recipiāt. Vñ in oppbriū tangit Alan in puer. Sus de sorde leuat saltē, dū colligit escas. Cur nunq surgit sorde volut hō. vt vicz spūalem escā colligat q est a spūsctō. Abijcite g abijcite sordes pctōz vt sic ad vos veniat spūs dei sine q nemo bon est. Vñ Sen. ad Lucil. Nulla sine deo mēs bona est. bōitate vicz spūalis gre. Vñ ad oēs q sūt pticipes gre mittit spūssctūs. vt ptz ex rūbrica pmissa. Ex q colude q signū magnū erit pūtie spiritussancti qñ se sentit hō spūaliter innouatū Vñ Bern. Queris cū ita sint inuestigabiles vie spūssctī: vnde adesse noueri. Ne pe ex motu cordis intellexi psentiā ei: z ex fuga vicioz aduerti potentiā virtutz eius Et ex discussiōe seu redargutiōe occultorū meoz admirat sum, prūditatē sapie ei. Et ex qntulacūq emendatiōe moruz meoz exprus sum bonitatē māsuetudis ei: z ex reformatōe z renouatōe spūs mētis mee pcepi vtcūq speciē decoris ei: et ex vtilitu horoīm simil expaui mlitudinē magnitudinis ei. Hec Bern. Audite igit o pcōres fetidi z fedi: lubrici: auari zc nō putetis vos habere spūsctū: sed spū malignū: nisi pus purgēt z renouēt vestra. Signū aut hui purgatiōis z renouationis est eleuatio mētis a terrenis et carnalib ad celestia et spiritualia.

Figura Ezechiel. viij. Eleuauit me spiritus inter celū et terrā z adduxit in hierusalem in visione dei. i. in ciuitatē celestē In visione dei. i. deuota contemplatione. Per hanc vq eleuationē z rremplationem fit nouus homo: que vtiq nouitas est a spūsancto: qui dicit Spiritus renouationis. ad Titū. iij. vbi dicit: Saluos nos fecit p lauacrū regeneratiōis z renouationis spūssctī zc. Potest etiā pro figura sumi illud qd habet in euāgelio hodierno Luce. v. qd domin dicit paralyti co: Tibi dico surge: tolle lectū tuum z vade in domū tuam. Et confestim surgens

tulit lectū in quo iacebat: z abijt in domū suā. Expone: qm̄ hec est renouatio facta p̄ spm̄sctm̄ per quez fit pct̄oz remissio qñ paralytic⁹. i. pct̄or surgit a vicijs ad ꝓtutes ꝛc. z tollit lectū suū. i. malā ꝯsuetudinē in q̄ pius vt in lecto iacebat: z tēdit per affectū in domū suā. i. in ciuitatē celestem ambulādo p̄ viā charitatis z mandatoꝝ dei. Gal. vj. Si spū viuim⁹: spiritu z ambulemus.

Secund⁹ ar. Jam intendim⁹ dante deo dicere de septē donis spūssctī: p quoꝝ operatōes spūssctūs testimoniū p̄hibet. Primo igit dicēdū de dono sapiētie q̄ est p̄ncipale z excellētissimū. Dr aūt sapia q̄si sapida scia: q̄ vicz hō in scia quā hz de deo inuenit saporē deuotionis z dulcorē amoris. Si ꝓ p̄cise stat scia in intellectu absq; saporе in affectu: tunc est scia sz nō sapia: ꝓbi gra. Multi sciaz hñt de potētia dei q̄ est infinita: q̄ ptz ex creatiōe mūdi quē de nihilo creauit sz nō sentiūt dulcorē deuotiōis in aia. Sic etiam de scia q̄ hr de misc̄ōia dei: de mysterijs būane redēptōis. Heu mlti predicāt: disputāt: legunt sine saporе deuotiōis. Phi habuerūt q̄dē sciam: sz nō sapiam: q; cuz loquerent de p̄ma cā nō habebāt ad ipaz deuotōez nec gras agebāt: de q̄b⁹ ōt apostol⁹. Ro. j. Cū cognouissent deū nō sicut deū glificauerūt aut gras egerunt sz euanuerūt in cogitationib⁹ suis z obscuratū ē insipiēs cor eoꝝ. Dicētes em̄ se esse sapiētes stulti facti sūt q; sez charitatē dei non habuerūt. Vñ ōt sco. i. ij. dis. xxxiij. Sapiētia est ipa charitas. Est em̄ hitus quo sapit hñti illud obiectū q̄ē in se sapiduz: q̄. s. mihi placet bonū eius. Proinde dicit Sap. vij. Neminē diligit de⁹: nisi cum sapiētia gradit. i. cū charitate q̄ saporauim⁹ bonitatē dei. Hoc aūt donū petim⁹ cum dicim⁹. Sctificet nomē tuū. Ex p̄ncipali autē actu sapie q̄ est saporare diuinā bonitatē sequunt tres alij minus p̄ncipales q̄s tangit Bern⁹. d. Inueniſti plane sapiētiam si p̄teritis vite pct̄a desleas: si huius seculi desiderabilia quipēdas: si eternā patriā toto desiderio ꝯcupiscas. Hec enim tria facit amor dei. De q̄ amore dr Eccī. j Dilectio dei honorabilis sapia. Scōo dicēdū de dono itellect⁹ Intelligētia fm etymologiā nois dr int⁹ legētia. s. p̄ceptio bonoꝝ spūaliū in reb⁹ sensibilib⁹ q̄si in libris aptis: ꝓbi gra. In honorib⁹ hui⁹ mūdi legere honores spūales z eternos. Et si bonores isti tm̄ delectāt q̄nto magz honores paradisi: sic de pulcritudine z hmōi. Nota q̄ dicit ps. Intellectū tibi dabo z instruaz te. ꝛc. vt sez in his sensibilib⁹ scias legere spūalia. Nō sic de bestijs q̄ delectāt in sensibilib⁹ sz intelligētia nō hñt. Jō dicit Nolite fieri sicut equ⁹ z mul⁹: q̄b⁹ nō ē intellect⁹. Tales q̄ppe p̄sone sūt bestiales. de q̄bus j. Coꝝ. ij. Animalis hō nō p̄cipit ea q̄ sūt spirit⁹ dei. Stultitia em̄ ē illi ꝛc. Dic autez Boñ. in libello de septē donis q̄ p donū intellect⁹ reserant nob⁹ ꝓtutes dī latētes in creatura: velata in scriptura: reuelata i sacramētali efficacia. Hoc petim⁹ dicentes. Adueniat regnū tuū: q̄ō ē vez deum cognoscere. Tertio dicēdū de dono cōsilij: q̄ō facit inter multa bona eligere melioza: z inter duo mala: scire min⁹ malū eligere: puta eligere poti⁹ bona eterna q̄ tpalia: z mala tpalia q̄ eterna. De cōsilio dr Eccī. xxxij. Fili sine ꝯsilio nihil facias z post factū nō penitebis. O quot regnā p̄lati z dñi modo penitent in inferno sz nō est modo remediū. Jō Prouer. xix. Audi ꝯsiliū z suscipe di. z esto sa. in no. r. Hoc ꝯsiliū petim⁹ dicēdo. Fiat volūtas tua ꝛc. Ratio q̄ppe nr̄a cū nō possit inuenire oia necessaria ad salutē. Necessaria ē ei illustratio spūssctī. Sed heu gens absq; ꝯsilio z sine prudentia vtinā saperēt et intelligerēt ac nouissima p̄uiderēt. Deut. xxxij. Exemplū. nota de multis dñis in q̄dā ciuitate in q̄ solū dñabāt p annū: et post mittebāt in exiliū. Jpi ꝓ prudētia z ꝯsilio nō vtētes vt stulti quādo erāt in dñio dicebāt Exō tā modico durat dñiū meū. Volo delectari ꝛc. Et trāsacto āno exulabāt z fame moriebant. Fuit aūt vn⁹ prudēs q̄ in āno dñij sui voluit abstinere a mlt̄: z q̄cq̄d poterat secrete mittebat ad insulā ad quā in exiliū mittēd⁹ erat. Sic q; vbi alij moriebant fame sibi fuit optime p̄uisum. Jta est de honorib⁹ z diuitijs z dñijs hui⁹ mūdi. q. nō durāt nisi p annuz ps. Relinquēt alienis diuitias suas. Sanū ē q̄ ꝯsiliū p̄mittere faciēdo elemosynas

et bona opa ꝓ gloria dei: ⁊ sic thesauriza-
re in celo.

Tertiꝰ ar. Audistꝫ ⁊c. Cauete ne vi-
tā insipientiū ⁊ indoctoꝝ atq; icōsul-
toꝝ magꝫ teneatꝫ q̄ sapientiū intelligen-
tiū ⁊ ꝯsultoꝝ q̄si ex fatuitate putantes q̄
mala vita possit ad btitudinē ducere: qd̄
nō est possibile cū ducat in infernū. Jura
em̄ dicūt. Eadē res nō operat̄ ꝯtrarios
effectus .lvij. distin. Si q̄s in egritudine
Sicut eadē res nō parit liberationē ⁊ re-
petitionē. ff. de solutōib; ⁊ liberatōib; Qui
hoiem. Cauete g̃ ne sitꝫ ei similes q̄ dicit
se velle ire romā ⁊ accipit viā in hiberniā
vel illi q̄ ꝑ totā vitā p̄parat domū in qua
nō vult morari: ⁊ domū quam perpetuo
optat inhabitare destruit. Due domꝰ: in-
fernꝰ: ⁊ paradisus. Male viuētes edifi-
cāt domū infernalē. Vñ d̄t Augꝫ. Qui fa-
cit ꝯtra ꝯscientiam edificat ad gehennā.

Sabbato post festū Pentecostes.

Cum vene-
rit ⁊c. Gl'iamur in spe gl'ie
filioꝝ dei: nō solū aūt sed et
gloriamur in tribulatiōib; scientes q: tri-
bulatio patientiā operatur: patiētia aūt
ꝓbationē: ꝓbatio ꝟo spem: spes aūt nō cō-
fūdit. Ro. v. ⁊ in epl'a hod̄. Hec sūt ꝟba
hñtiū spm̄sctm̄ in eis de chr̄o testimoniuꝫ
ꝑhibentē. In q̄bus verbis tria sunt notā-
da. Primū ē ip̄oꝝ spm̄sctm̄ hñtiū con-
solatio. cū dicit̄ gl'amur in spe glorie ⁊c.
Scd̄m est cōsolationis augmentatio.
cū dr̄ ñ solū āt sꝫ ⁊ gl'iamur i tribulatōib;
Tertiū ē huiꝰ augmētatiōis rō. cū dr̄
scietes q̄ ⁊c. De p̄mo. Philip. j. Gl'amur
in chr̄o iesu fiduciā habētes. De scd̄o. ij.
Coꝝ. xij. Libent̄ gl'iabor in infirmitatib;
meis ⁊c. De tertio nota illud Eccī. ij. Re-
spicite natiōes hoim ⁊ scitote q: nullus
sperauit in dño ⁊ ꝯfusus ē. Et ps̄. In te
dñe speraui nō cōfundar in eternū ⁊c.

Cum venerit ⁊c.

Pro p̄mo articl'o. An spūssctūs dici
possit noster. Respōsio s̄m Bona.
iij. j. dist. xix. Nō dicit̄ meꝰ vel nr̄ de aliq̄ ni-
si s̄m illud nomē s̄m qd̄ dicit̄ hic eē huiꝰ.
h̄ aūt dici pōt s̄m triplicē habitudinem.
Aut informatiōis: vt albedo petri. Et
hāc habitudinē importāt noia abstracta:
q: g̃ nihil diuinū ꝯparat̄ ad nos s̄m habi-
tudinē informatiōis. Jō nō pōt dici de no-
minib; abstractiuis nr̄. Jō nō dr̄: diuini-
tas nr̄a: nec eternitas nr̄a. Aut s̄m habitu-
dinē causalitatꝫ. Et hāc habitudinē ipor-
tāt noia q̄ dicūt actū vt creator Et q: hāc
habitudinē hñt oino diuina ad nos. Jō
pene de oib; talib; dr̄ nr̄m. Aut s̄m habi-
tudinē correlatōis. Et hāc habitudinem
importāt noia relatiua. Et h̄ dupliciter.
Quedā dicūt respectū ꝑsone ad ꝑsonā Et
de his nō dr̄ meꝰ vel nr̄. Alia dicūt respe-
ctū ad creaturā. Et de his dr̄ meꝰ vl' nr̄.
vt dñs nr̄: magister nr̄. Et q: spūs d̄t re-
spectū ad illū cui inspirat̄: ⁊ h̄ sumus nos
Jō dr̄ spūs nr̄. Similiter deꝰ q̄ imponit̄
ab actu quē hꝫ circa nos: vt dicit Dam̄.
Jō dr̄ deꝰ noster. Hec Boñ. Nota q̄
magna est dei bonitas erga nos q̄ seip̄aꝫ
nobis cōicat: ⁊ d̄r noster deꝰ: noster dñs:
nr̄ spūs: ⁊ hmōi. Caueamꝰ igit̄ ab ingra-
titudine. Galt̄. in alex. Parcite mortales
ingrati viuere sūmo rectori. Sꝫ heu heu
sicut dicit Señ. li. de bñficijs. Inter plu-
ra maximaq; vicia nihil ē frequētiꝰ q̄ in-
grati animi. Qd̄ reuera valde est detesta-
bile corā deo ⁊ maxime q: quicq̄d sumus
a deo habemꝰ ⁊ ip̄e etiā deꝰ noster ⁊ spūs
noster. Sicut ptꝫ ex p̄missa rñsione. Ex q̄
ꝯclude q̄ sincerit̄ deū debemꝰ diligere: q̄
tā dulciter seip̄m vult nob̄ dare. Sꝫ no-
ta: q̄ nō oib; se dat sꝫ p̄paratꝫ scꝫ faciētibꝰ
qd̄ in se est. Vñ di. chr̄s. Apoc. iij. Ecce
ego sto ad ostiū ⁊ pulso. Si q̄s aperuerit
mihi itrabo ad illū ⁊ cenabo cū eo. ⁊c. A-
peruit ostiū q̄ fac̄ qd̄ i se ē se disponēdo: g̃
deꝰ necessario itrat: necessitate dico ifalli-
bilitatꝫ. Si em̄ nō intret g̃ frustra pulsa-
uit qd̄ impiū ē dicere. Deus q̄ppe dat ex
gr̄a ⁊ miscd̄ia sua. Miscd̄iter em̄ talē le-
gem statuit ꝯobseruat: q̄ vicꝫ se ⁊ gratiā
suā dabit facienti qd̄ in se est: sꝫ stante le-
ge necessario dat. i. iffallibilit̄. Apite igit̄
⁊ intrabit dñs. O q̄ miseri q̄ tenent ostiū
clausum ꝯtra deū. O supbi: lubrici: auari
⁊c. Certe sicut dr̄ Esa. lix. Iniquitates
vestre diuiserūt inter vos ⁊ deū vestruꝫ.
Auferte igit̄ iniquitates vestras mortifi-
cate vicia. Alias nō veniet in vos spiritꝰ
dei. Figura. Nō fuit edificatū templuꝫ

dñi in terra. ꝓmissiõis nisi ꝓp⁹ expulsis gergeseo: amorreo: eueo: etheo: chanaeo: iebuseo: ꝛ pherezeo: ꝛ regno isrl in pace cõ stituto: ꝛpe vicz salomonis Regnũ israel eccla est dei: vel etiã quelibz aĩa fidelis deũ vides p fidẽ a q̃ expellẽda fũt omnia petã: vt sit in ea tẽplũ dei. Figurant autẽ petã per septẽ gẽtes p̃dictas. Per gergeseum q̃ interp̃tat colonũ ejcies signatur ſuꝑbia q̃ ꝓmũ angelũ de celo eiecit ꝛ ꝓmũ hoiem de paradiſo. Expellit aũt ſuꝑbia p donũ timoris. Eccl. j. Timor dñi expellit peccatũ. i. ſuꝑbiã q̃ eſt initiũ oĩs peccati. Per amorreũ q̃ interp̃tatur amaricans vel amara loquens: ſignat inuidia. dicit Ariſt. libro. ij. de aialibus. q cozuus eſt animal qđ cõtra naturã oĩm alioz ani malũ habet fel in aure: ꝛ eſt animal amarũ ꝛ ſignificat inuidũ q̃ fel in aure gerit: qz q̃cq̃d audit in amaritudinẽ conuertit. Ejci autẽ debet inuidia p donũ intellectus: q̃ homo aduertat principiũ nature ſue ꝛ dulcẽ ſe ꝓmo exhibeat. Per eueũ q̃ interp̃tatur lapides colligẽs ſignat ira cundia que colligit petras offenſionis et ſcandali: vt iurgia iaciat contra ꝓximum Fugatur autem dono conſilij ſequendo chr̃i cõſiliũ de tolerantia iniuriarum. Matth. v. capi. Ego dico vobis: nolite reſiſtere malo. Per etheũ q̃ interp̃tatur ſtupor vel formido ſignat acidia q̃ facit hominẽ ſtupidũ et formidantẽ opera virtuoſa. Fugat autẽ p donũ fortitudinis. Philij. iij. Omnia poſſum in eo q̃ me cõfortat Per chananeũ q̃ interp̃tat poſſeſſor vel negociator: ſignat auaricia q̃ vincit p donũ pietatis. Per iebuſeum q̃ interp̃tat p̃ſepe ſignat gula q̃ ſuadet hoi ſemp ad preſepe ſtare: ſicut aſin⁹ vel iumentũ. Hec fugatur p donũ ſcientie qua ſciamus ꝛuere tẽperate. Philip. iij. Scio abundare: ſcio ꝛ penuriã pati. Per pherezeũ q̃ interp̃tat diſſeminãs terrã ſignatur luxurioſus q̃ illicite ſeminat ſemẽ ſuum et in fine meret eternã penam. Hoc viciũ fugandũ eſt per donũ ſapiẽtie. i. p ſapozẽ celeſtium q̃bus guſtatis vileſcit oĩs dulcedo carnalis. Juxta illud Greg. Guſtato ſpũ deſipit omnis caro.

Ecũdus ar. In p̃cedenti ſer. dixim⁹ de tribus ꝓmis donis ſpũſſcti. In h ſermone dicẽdũ de alijs q̃ttuor. Primo de fortitudine nõ corporali ſz ſpuali. De fortitudine q̃ppe corporali nõ eſt gloriandũ q: beſtie excedũt nos. Fortitudo autẽ iſta ſpũalis facit ſe tenere fortiꝛ ꝓtra diaboli tẽtationes ꝛ carnis et mũdi: puta cogitando. O miſer ꝓpter honores aut delectatões beſtiales: aut diuitias tales: vis tu perdere paradiſum. Abſit De hac fortitudine dicit p̃s. Fortitudinẽ meã ad te cuſtodiã q: de⁹ ſuſceptor me⁹ es. Sz heu de multis ꝓficatur illud Eſa. j. Erit fortitudo ꝝ̃a vt fauilla ſtupe ꝛ opus veſtrũ q̃ſi ſcintilla ꝛ ſuccẽdet vtrũq; ſimul ꝛ non erit q̃ extinguat. Multi q̃ppe aliq̃n cõcipiũt bonũ ꝓpoſitũ ſed cito dimittunt: talis nõ ſunt fortes. Hoc donũ petim⁹ dicentes. Panẽ no. quo. da nob hodie. p̃s. Panis cor hoĩs cõfirmet. Jſte certe panis quotidie nob neceſſari⁹ eſt. ſm Boñ. aũt lib. de donis ſpũſſancti: eſt habitus q̃ voluntas habilitatur circa ardua advolendũ etiã mortẽ ſuſtinere p defenſiõe fidei ꝓmotione fidei vel moꝛ ſequendo ſpũſſancti motiuã inſpiratione. Scõo dicẽdũ de dono ſciẽtie. Nec credatis q̃ conſiſtat in ſpeculatione ſed in praxi ſcire vicz ſe gubernare irreprehenſibiliꝛ vbiq; intus ꝛ extra ſcz in anima ꝛ corpoze a dextris ꝛ a ſiniſtris. i. erga amicos ꝛ inimicos. Ante ꝛ retro. i. coram p̃ſonis ꝛ in eaꝛ abſentia: ſuperius ꝛ inferius. i. erga ſuperiores ꝛ inferiores. De hac ſcientia dicit Pꝛo uerb. ix. Scientia ſctoꝝ prudẽtia. Boñ. autem in. iij. diſtin. xxxv. dicit q̃ actus p̃ncipalis hui⁹ ſcientie eſt cognoſcere agenda ꝛ vitanda. Notandũ eſt autẽ quod de ſcientia dicit Bern. ſuꝑ cañ. Sunt quidam q̃ ſciunt vt ſciantur: ꝛ hoc vanitas ẽ. Alij ſciunt vt ſciant: ꝛ hoc curioſitas eſt. Alij ſciunt vt lucrentur: ꝛ hoc cupiditas eſt. Alij ſciunt vt ſe edificent: ꝛ hoc ꝓudentia eſt. Alij ſciunt vt alios edificent: ꝛ hoc charitas eſt. Multi vtiq; ſciẽtia i intellectu pollent: ſed hoc parum eſt ſine conſcientia et bona vita. Jdeo petimus. Et ne nos inducas in tentationez. id eſt da nobis donum ſcientie quo cognoſcamus bonum proſequendum et malum fugiendũ. Tertio dicẽdũ de dono pietatiꝛ vbi notãdũ ſm Sco. q̃ pietas ẽ actꝰ iuſti

cie. Dicit em̄ Aug⁹. x. de ciui. dei. q̄ pie/
tas ꝓprie cult⁹ dei intelligi solet quā gre/
ci theosebiā vocāt. Pietas tñ etiā ꝯr erga
parētes officiose se hr̄e. In ore aūt vulgi
hoc nomē etiā in opib⁹ miscdie frequntat:
qr ea p̄cipue mādat de⁹: eaq̄ ꝓ sacrificijs
placere testat. Pōt aūt dono pietatꝫ ad/
aptari petitio illa: Et dimitte nobis debi
ta nr̄a sicut ⁊ nos ⁊c. Aug⁹. Bti q̄ subue/
niūt miseris: qm̄ eis ita repēdit vt a mise
ria liberent. Quarto dicendū de dono ti
moris. Est aūt duplex timor gratuit⁹: vt
dicit Bona. in. iij. dis. xxxv. s. seruilis: ⁊ fi/
lialis. Seruilis q̄dez nō est ꝯtēnend⁹: sed
tñ in illo nō est remanendū. Nā vt ait Au
gusti. in li. de ciui. dei. Quēadmodū seta vl'
acus p̄cedit filū ⁊ extrahit ⁊ filū remanet
Sic timor de iudicio ⁊ penis inferni ītro
ducit charitatē q̄ si ꝑfecta foret foras mit/
tit timorē. s. seruilē. Timor aūt filialis ca/
uet ne offendat deū etiāsi sciret q̄ de⁹ non
puniet eū. hūc timorē petim⁹, dicēdo Li/
bera nos a malo. i. da nobis timorē mali
vt ex eo liberemur. De hoc timore dicit
Eccs. vij. Qui timet deū nihil negligit. s.
de his q̄ bñ sūt agēda. Sed ecōtra Eccs
viij. Quia nō cito ꝯtra malos ꝓferr̄ sniā
filij hoim absq̄ vllo timore ꝑpetrāt mala
Vbi q̄ppe deest timor dei accrescit om̄is
maledictio. Nā vt dr̄ Ecci. j. Qui sine ti/
more est nō poterit iustificari. Sicut autē
dr̄ Ecci. xl. Timor dñi ꝑadisus in bñdicti
onib⁹. Optim⁹ aūt est timor reuerētialis
de q̄ Ps. Timor dñi sctūs ꝑmanet in se/
culū secl'i. Itē. Timete dñm oēs scti eius.
Exemplū de hoc timore in Joāne Apo
calyp. j. q̄ vidēs filiū hois cecidit. Et ī tri
bus discipul' q̄ in mōte thabor audita vo
ce p̄ris ceciderūt ⁊c. Mat. xvij. et in abra
am: q̄ Gen̄. xviij. dicebat: Loq̄r ad dñm
meū cū sim puluis et cinis. Et in Joanne
baptista q̄ ꝯtremuit nō audēs tāgere san/
ctū dei verticē. Manet aūt timor iste etiā
in angel' ⁊ sctis dei in p̄ria. Job. xxvij. Co
lumne celi pauēt ⁊ ꝯtremiscūt ⁊c.

Tertiꝰ arti. Aud. ⁊c. Notate igit qm̄
nec fortitudinē spūalez: nec sciam sa/
lutarē: nec verā pietatē: nec timorē filialez
hr̄e possum⁹ nisi a spūsctō. Forte dicitis.
Nō est in ptāte nr̄a habere spm̄sctm̄. Au/
dite qd̄ hr̄ de ꝯse. di. iiij. Nec q̄nq̄. Sicut
sol eq̄liter sup oēs radiat: sic gr̄a dei sine
acceptiōe ꝑsonaꝝ eq̄liter oib⁹ infunditur.
Si g̃ gr̄am spūsscti nō hētis/ vobis ipu/
tādū est: qr vicz ostiū cordis ꝯtra eū clau
ditis. Dicit em̄ lex Qd̄ ꝑ me stat mihi i/
putari dz. ff. de ꝯtrahēda emp. ⁊ vendi. l.
Hec venditio. Cauete ne sitis ei sil'es qui
claudit ocl'os cū tñ sit in loco ꝑicl'oso ⁊ ml'
tū egeat lumie. Expone ⁊ applica notādo
illd̄ Prouerb. iiij. Via impioꝝ tenebrosa:
nesciunt vbi corruūt.

Pro festo sctissime Tritatꝫ Ser. p̄m⁹

Tres vnum
sunt. j. Joā. vlt. Tres sunt q̄
testimoniū dāt ī celo: pater:
v̄bū: ⁊ spūsscctus. Ibidē. In celo inq̄ aie
sursum anhelātis. In celo eccl'ie militātꝫ
In celo eccl'ie triūphātis. De p̄mo expo/
ne illd̄ Dan̄. ij. Est de⁹ in celo reuelās my
steria. De scd̄o Greg. in omelia. Regnuꝫ
celoꝝ p̄sentis tp̄is eccl'ia dr̄. De tertio illd̄
Matt. xxij. Erūt sicut angeli dei in celo.
Tres vnū sunt.

Primus arti. An in vnitate diuīe es/
sentie possit eē pl'alitas ꝑsonaꝝ: Qz
nō. In deo est maxīa vnitas. g̃ nulla plu/
ralitas. Cōtra Athanasi⁹. Fides catho/
lica hec est vt vnū deū in trinitate ⁊ trini/
tatē in vnitate veneremur neq̄ ꝯfunden/
tes ꝑsonas neq̄ subam sepantes. Rñsio
Veritas est indubitabil' s̄m fidē tres esse
ꝑsonas in vna diuina essentia. Rō huius
veritatꝫ oñsiua ꝯueniētior: vt videt. ⁊ rō/
nabilior est Joā. sco. q̄ etiā ponit a Frāci/
sco de may. in. j. di. ij. Quia vbicūq̄ est in/
uenire aliq̄ p̄ncipia ꝓductiua aliq̄ꝝ sine i/
ꝑfectiōe illa supposita in quib⁹ inueniunt:
ꝓducere p̄nt talia quoꝝ hñt p̄ncipia ꝓdu
ctiua. Sed in diuino supposito est inueni
re p̄ncipiū ꝓductiuū noticie genite qd̄ est
obiectū cū intellectu: ⁊ p̄ncipiū ꝓductiuū
amoris spirati qd̄ est obiectū cū volūtate.
g̃ cū suppositū diuinū habeat ista ꝑfectissi
me/ poterit ꝓducere ꝑfectissimā noticiaꝫ
genitā ⁊ ꝑfectissimū amorē spiratū. Talia
aūt in diuinis esse nō p̄nt sine subsistentia
cū inherētia dicat imꝑfectionē. g̃ in diuis
st̄ duo ꝓducta subsistētia ⁊ vnū iproductū

Et ita sunt tres psone. Q3 aũt sit tm̃ vna essentia: sic arguit Sco. Quia q̃cũq; pfectio põt nũerari in diuersis pl9 pfectiõis habz in plib9 q̃ in vno: sed infinito nihil põt esse pfectius: g̃ diuina essentia q̃ est infinita ono in plib9 nũerari non põt. Hec Sco. ¶ Pro fundamẽto. Hãc veritatez diuine trinitatz videnr aliq̃lit sensisse poetz aliq; phi. Virgili9 in bucol. Nũero deus impare gaudet. Numer9 aũt ternarius est pmus nũer9 impar. Licz aũt plures phi posuerit pluralitatẽ deox: Sicut epicurꝰ q̃ tot deos ponebãt q̃t sunt entia visibilia. Et achademici q̃ celos z planetas deos nomiabãt. Fuerũt tm̃ tres q̃ posuerũt vnitatẽ q̃ri. Prim9 est Socrates. Scõs Plato. de q̃ Boeti9 li. de di. sco. Platõis pbata deitas. Terti9 Aristoteles. xj. metaph̃. in fine. Entia nolũt male dispõi. pluralitas pnciparũ mala. vn9 g̃ pncepꝰ. Reperiunr aũt tres egregij phi mentione recisse de diuina trinitate. Prim9 fuit Hermes trimegist9 siue mercuri9 egyptius q̃ in libro diffinitionũ dei di. Monas gignit monadẽ z in se reflectit ardorẽ. Scõs fuit Plato: sicut innuit Aug. li. vij. cõfes. Forsitan inq̃t dñe mihi q̃sdaz platonicox libros a greca lingua in latinũ ꝓsos: Ubi legi nõ ydem verbis sed ydem sentẽtijs q̃ in pncipio erat verbũ z verbum erat apud deũ zc. vsq; ad Verbũ caro factum est: qõ ibi nõ legit. Terti9 fuit Macrobi9 q̃ sup somno scipiõis Eogoran. i. patrẽ z noym e deo natã posuit. Querit g̃: An in vnitate zc. Dic rñsionẽ vt s. ¶ Post rñsionẽ aũt dicas q̃ expositio hui9 nois theos qõ est latine de9: dat testimoniũ trinitatz. Dicit em̃ theos ꝑm Dam̃. a theri qõ est fauere: vel theaste qõ est ꝓsiderare: vel ab ethi qõ est ardere. Primũ pñ. scõm filio. tertium spũsctõ approꝑat: qz pz potẽtia gubernatiua: filio ꝓscia ꝓsideratiua: z spũi sancto approꝑatur charitas inflãmatiua. De9 igit̃ dr q̃ oĩa fouet seu nutrit: oia q̃ sunt diligit: z oia ꝓsiderat seu videt. Hec notate o miseri pctõres q̃ deum ꝓtẽnitis: nec ei9 bñficia recognoscitz: imo mltiplr offenditis eũ: nec cogitatz qm̃ oia sp intuetur. Prouer. xv. In oĩ loco oculi dñi ꝓtẽplanr bonos et malos. Attẽdite o fraudulenti: seductores: fornicatores zc. Notate bñ q̃d nobis designet hoc nomẽ theos: c9 signatio nos inducere debz ad dei recognitionẽ z timorẽ dãdo etiã nobis testimoniũ btissime trinitatis. Cui9 etiã figuraz habem9 a pmo exordio sacre scripture: vbi dr Jn pncipio creauit de9 celũ z terrã. Terra aũt erat inanis et vacua: z te. e. sup fa. abyssi z spi. dñi fe. sup aq̃s. Dixitq; de9 Fiat lux. Et facta est lux: Et vidit ds lucẽ q̃ esz bo. z di. lu. a tene. Ibi p deũ ꝑsonã pñis. p pncipiũ ꝑsonaz filij: p spm̃ dñi spũscti ꝑsonã intelligẽ p approꝑationez. Per lucẽ aũt signat fides trinitatz p quaz fit diuisio fidelium ab infidelib9 q̃ dicunr tenebre. Jñ. j. Thes. v. Oẽs vos filij lucis estis z filij diei: nõ estis noctis neq; tenebraz. De impijs aũt dr Prouer. iij. Via impioz tenebrosa.

¶ Secũdus arti. Jn hoc sermone notã da est triplex rõ ꝓpter quã est instituta z celebrãda festiuitas sctissime trinitatis. ¶ Prima ꝓpter fidei nostre (tam̃. confirmationẽ.

¶ Scõa ꝓpter diuini bñficij recognitiõz. ¶ Tertia ꝓpter q̃ndam eterne beatitudis

Prima igit̃ zc. vt. s. fideles (plibationẽ. celebrationẽ annuã hui9 solẽnitatis magis ac magis ꝓfirmẽtur in fide vni9 z simplicis diuinitatz et trinitatz ꝑsonaz. Jñ cãtat eccl'ia Bñdicta sit scta trinitas atq; indiuisa vnitas zc. Et itez: Bñdicamus patrẽ et filiũ cũ sctõ spũ. Est em̃ de necessitate salutis incõcusse tenẽda fides trinitatis. qõ declarat Tho. ij. ij. q. ij. qz chr̃i mysterij explicite credi nõ põt sine fide trinitatis: qz viez in chr̃i mysterio ꝓtinet q̃ filius dei carnẽ assumpserit: z q̃ p gr̃az spiritus sancti mundũ renouauerit: z q̃ de spũ sctõ ꝓcept9 fuerit. Et iõ eo mõ q̃ chr̃i mysterij ante chr̃m fuit q̃dem explicite creditũ a maioribus: implicite aũt z q̃si obscurate a minoribus: ita et mysterij trinitatz Post tps aũt gr̃e reuelate tã maiores q̃m minores tenẽtur habere fidẽ explicitã de mysterijs chr̃i pcipue q̃ntum ad ea q̃ cõiter z publice in eccl'ia solẽnizãtur. Jõ etiã nũc tenenr oẽs ad credendũ mysterij trinitatz. Jñ Athanasi9. Quicũq; vult salvus esse ante oĩa op9 est vt te. ca. fidẽ zc. Fides aũt catholica hec est vt vnũ deũ in trini, z trinũ in vni, veneremur zc. Sed

cūda est ꝓpter diuini beneficij recogniti-
onē. vt vicz celebrādo trinitatis mysteriū
recognoscam⁹ beneficiū illud ꝙ aīam no-
strā fecit deus ad imaginē trinitatis ⁊ de-
uote gratias agam⁹. Bern. Cogita q̄lem
te fecit deus: Nēpe ſm carnē egregiā cre-
aturā: sed ſm aīam magis: vtpote imagi-
ne creatoris insignem. ¶ Tertia est ꝓpter
q̄ndam eterne beatitudinis p̄gustationē.
In hac em̄ celebratiōe habem⁹ ꝯtempla-
ri gloriā diuine maiestatis in opibus suis
que ꝓ nostra salute fecit: puta in opatiōe
incarnatiōis: natiuitatis: resurrectiōis: et
ascensiōis chr̄i. ⁊ missiōis spiritussctī. In
hac aūt solēnitate ꝯtēplamur diuinā ma-
iestatē in seip̄a in vnitate essentie ⁊ trinita-
te ꝑsonaꝝ. In cuius clara visione ꝯsistit
eterna beatitudo Joā. xvij. Hec est vita
eterna vt cognoscāt te solum deū ⁊ quem
misisti iesum chr̄m. O q̄ necessariū nobis
est meditari sepius illa gaudia que in vi-
sione trinitatis ꝯsistunt. ¶ Exempluz de
Arsenio in vitaspatꝝ. Vide sup̄ feria. iij.
post pasca Sermone p̄mo.

Tertius art. Aud. qm̄ deuote est ce-
lebrāda trinitatis festiuitas sicut ab
eccl̄ia p̄ceptū est. Qd̄ vtiq; p̄ceptū nō du-
biū est a deo ꝓcessisse. Cauete ne sitis ei⁹
trāsgressores/ de terrenis magis q̄ de di-
uinis cogitādo: ⁊ de corpe plus q̄ de aīa
Dicit em̄ lex: Transgrediētes mādatum
p̄ncipis morte digni sunt. ff. de re milita-
ri. l. desertorē. §. in bello. Et transgrediē-
tes mandatū p̄lati abiectione digni sunt.
Extra de maioritate ⁊ obediētia. Siq̄s
venerit. Audite. Si rex mādaret: Quicū-
q; tali die festū fecerit in reuerentiā mei:
p̄miū magnū accipiet: ⁊ q̄ ꝯtēpserit/ gra-
uiter puniet̄. Nōne vnusq̄sq; ⁊c̄. Multuz
g̃ libent̄ facere debem⁹ festū in reueren-
tiā diuine maiestatꝫ eā ꝓ virib⁹ magnifi-
cādo. Ber. Discam⁹ in terris q̄s laudes
facturi sum⁹ in celis.

¶ Sermo secūdus.

Tres vnum
sunt. vbi s̄. Cū venerit para
cletus quē ego mittā vobis
a p̄re spm̄ veritatꝫ q̄ a p̄re ꝓcedit ille testi-
moniū ꝑhibebit de me: ⁊ vos testimoniū
ꝑhibebitꝫ Joā. xvj. Ibi tāgit̄ ꝓcessio spi-
ritussctī a p̄re ⁊ filio qd̄ est mysteriū trini-
tatis. Et p̄terea notāda est ibi triplex spi-
ritussctī opatio. Vide dn̄ica infra octās
ascēsio. sermone p̄mo in p̄ncipio.

Primus arti. Vtꝝ ad declarationez
diuine maiestatꝫ ꝯueniēs sit vti rō-
nibus: Q; nō. qꝛ dicit Greg. Fides nō hz
meritū vbi rō hūana p̄bet expimentū.
¶ Contra arguit̄ auctoritate doctoꝝ ad
hoc rōnes adducētiū. ¶ Rn̄sio. Mod⁹ rō-
cinatiu⁹ seu inq̄sitiu⁹ valet ad fidei ꝓmo-
tionē. Et hoc tripl̄r ſm tria gn̄a hominū.
vt ait Bona. ij. q. ꝓlogi sniaꝝ. Quidā em̄
sunt fidei aduersarij: quidā ꝑfecti: quidaz
fideles infirmi. Mod⁹ g̃ inq̄sitiu⁹ ¶ Prio
valet ad ꝯfutandū aduersarios. Vn̄ Au-
gustin⁹. j. de trini. Aduersus garrulos ra-
tiocinatores: elatiores q̄ capaciores rōni-
bus catholicis ⁊ sil̄itudinib⁹ congruis ad
defensionē ⁊ assertionē fidei est vtendum.
¶ Scd̄o valet ad fouendū infirmos. Sic
em̄ de⁹ charitatē infirmoꝝ fouet ꝑ bn̄fi-
cia tp̄alia. sic fidē fouet infirmoꝝ ꝑ argu-
mēta ꝓbabilia. Si em̄ infirmi viderēt ra-
tiones ad fidei ꝓbabilitatē deficere: ⁊ ad
oppositū abūdare: nullus ꝑsisteret: Ter-
tio valet ad delectādū ꝑfectos. Miro em̄
mō aīa delectat̄ intelligēdo qd̄ ꝑfecta fi-
des credit. Vn̄ Ber. Nil libenti⁹ intelli-
gimus q̄ qd̄ fide credim⁹. Vn̄ notādum
ſm Tho. ij. ij. q. ij. ar. x. ꝙ rō inducta ad ea
q̄ sunt fidei pōt dupl̄r se hr̄e ad voluntatē
credētis. Vno mō sicut p̄cedēs: puta cuz
q̄s nō hr̄et voluntatē credēdi nisi rō hūa-
na iduceret̄: ⁊ sic rō dimiuit meritū. Alio
mō vt ꝯn̄s: cū vicz hō hz ꝓmptaz volūta-
tē credēdi/ ⁊ diligēs veritatē creditā exco-
gitat siq̄s rōes inuenire pōt fidei declara-
tiuas: ⁊ talis declaratio signū est maiorꝫ
meriti. Act⁹ q̄ ꝓpe fidei meritori⁹ esse pōt
nō solū q̄ ad vsum q̄ est ꝯsideratio actual̄
veritatꝫ credite: quēadmodū ⁊ act⁹ scie q̄
ad ꝯsiderationē rei scite meritori⁹ eē pōt.
sedetiā meritori⁹ est act⁹ fidei q̄ ad assen-
sum: qꝛ assensus ille volūtari⁹ est. Nō em̄
ad hoc adducit̄ rō d̄mōstratiua: sz tm̄mō
sil̄itudo aliq̄ aut rō declaratiua oñdēs nō
esse impossibile qd̄ fide ꝓponitur. Hoc ex

Tho. ¶ Pro fun. seu p̄ambulo. Quāuis pauca scire possum⁹ de diuinis: multū tñ ad hec vtcūq; cogitāda niti debem⁹. Nā vt d̄t Virgili⁹. iiij. eneid̄. Quo nō magna mouet magnaꝝ gl̄ia reꝝ. Et Aristo. ij. de aīalib⁹. Delectabilius est modicū scire de substātijs supioribꝫ q̄ mlt̄a de inferioribꝫ O igit̄ fatuitas mūdanoꝝ q̄ de rebꝫ mdi solliciti: de diuinis paꝝ curāt. Sed q̄rit̄. An ad declarationē diuinoꝝ: puta diuine trinitatꝫ ꝛc̄. Dic rñsionē vt s̄. Ex q̄ ꝯclude: q̄ nō ꝓpter rōnes adherendū est veritatib⁹ fidei sed simplici mēte ꝓpter auctoritatē dei. Nec melius disponi pōt hō ad credendū q̄ seip̄m hūiliādo Mat. xj. Cōfiteor tibi pater dñe celi et terre qꝛ ab. hec a sa. ꝛ pru. ꝛ re. ea paruulis. Hec inq̄. i. diuina mysteria reuelasti humilib⁹: nō supbis: nō sapiētib⁹ s̄m mundū: nō etiam magnis clericis si de scia supbiant: sed humilibus tm̄. Psal. Sapientiā p̄stans paruulis. ¶ Figura Gene. xviij. Abrae sedēti in cōualle mābre cū eleuasset ocl'os apparuerūt tres viri stātes ꝓpe eū. Quos cū vidisset occurrit in occursum eoꝝ ꝛ adorauit in terra. ꝛ dixit: Dñe: si inueni gr̄am in ocl'is tuis ne transeas ser. tu. ꝛc̄. Vbi figurat̄ q̄ mentis eleuatio in deū/ ꝛ cordis hūiliatō disponit ad noticiā dei: ꝛ fidem trinitatꝫ: quā cū aliq̄s ꝑcipit debꝫ ad eā festinare ꝛ reuerent̄ adorare. Prouer. xj. Vbi humilitas ibi et sapientia.

Secūdus artic̄. Cōtemplāda est triplex trinitas; de quaꝝ q̄libet dici pōt illud: Tres vnū sunt. ¶ Prima est trinitas increata. s. ꝑsonaꝝ in diuina maiestate ¶ Scd̄a est trinitas creata. s. potentiarū in anīe vnitate. ¶ Tertia est trinitas appꝓpata. s. diuinoꝝ attributoꝝ in vera identitate. ¶ Circa primū duo sunt ꝯtēplanda mysteria.

¶ Primū est declarāde veritatis
¶ Scd̄m est euitāde curiositatis

Hic de p̄mo vbi pro cōsolatione credētiū declarāda est veritas trinitatis ꝑsonaruꝫ tripliciter.

¶ Primo ꝑ auctoritatꝫ certificationē.
¶ Scd̄o ꝑ sil'itudinis attestationē
¶ Tertio ꝑ rōnis approbationē

Primo igit̄ ꝛc̄. Nā Genes. j. d̄r: Faciam⁹ hoiem ad imaginē et sil'itudinē nostram. qd̄ est verbū patrꝫ ad filiū ꝛ sp̄m̄sanctuꝫ. Q, ꝯ dicit: Faciam⁹. indicat pluralitatē ꝑsonaꝝ. Qd̄ ꝟo dicit: ad imaginē et similitudinē nostrā: indicat vnitatē substantie Itē ps̄. Benedicat nos de⁹ deus noster: benedicat nos deus ꝛ metuant eū ꝛc̄. In hoc q̄ dicit̄ ter deus: ostendit̄ trinitas ꝑsonaꝝ. Et ꝑ hoc q̄ in singulari d̄r: eū: ostēditur vnitas substātie. Et Apoc̄. iiij. Quattuor aīalia requiē nō habebāt die ac nocte dicētia: Sanctus sctūs sctūs dñs de⁹ oipotens q̄ erat ꝛ q̄ est et qui ventur⁹ est. Et nota q̄ ꝑ illa aīalia sp̄ualiter intelligere debem⁹ ꝯditiones req̄sitas ad hoc vt aliq̄s sit dignus laudare trinitatꝫ mysteriū. Per primū aīal qd̄ erat simile leoni: intelligit̄ ꝯstantia ꝛ magnanimitas i aduersis ꝑferēdis. Per scd̄m animal quod erat simile vitulo: intelligit̄ carnis mortificatio per quā ipsa imolat̄ deo. Vitulus em̄ erat animal imolaticiū. Itē est aīal subiugale: Ideo subiugationē carnis ꝯgt Per tertiū animal quod faciē habebat q̄i homis: intelligit̄ humilitas et mansuetudo. Ad humilitatē em̄ et mansuetudinez habendā sufficere debet homini cogitare quoniā homo est: id est de humo. Psalm̄. Sciāt gentes quoniā homies sunt. Per quartū autē animal simile aquile volanti intelligit̄ ꝯtemplatiua mentis eleuatio. Qui autē conditiones habent oppositas nō sunt digni laudare deū. Sup omnes autē auctoritates p̄cipua est auctoritas fidei et ecclesie ꝓponentes trinitatis mysterium. Vnde dicit Aug⁹. Euāgelio nō crederē nisi ecclesia approbaret. ¶ Scd̄o ꝑ similitudinis attestationē: q̄. s. reperit̄ in creaturis. Aug⁹. In sole tria cōsiderant̄: scꝫ q̄ est: q̄ lucet: q̄ calet. i. substātia: radi⁹ et calor. Radius de sole nascit̄: sic fili⁹ de patre. Calor ab vtroq; ꝓcedit: sic sp̄ūssanctus a patre ꝛ filio. Et tamē omnia p̄dicta dici possunt vnus sol: sic tres ꝑsone vnus deus. Possit adduci similitudo ꝯformis d̄ carbone ignis. In huiusmōi tamē plus est dissimilitudinis q̄ similitudinis. Item s̄m Augustinū: In creaturis rationalibus inuenit̄ similitudo trinitatis per modū imaginis. In omnib⁹ autē creaturis ꝑ modū vestigij. Qꝛ ei in creat̄a rōnali ē exp̄ssior sil'itudo: iō d̄r eē ibi imago que

cōsistit in trib⁹ ꝑfectiōibus q̄ sunt mēoria intelligētia: ⁊ volūtas. In oīb⁹ aut̄ creaturis inuenit̄: vnū: veꝝ: ⁊ bonū. Vnū aūt in creatura repñtat vnitatē appropriatā pr̄i. veꝝ ꝟitatē appropriatā filio: bonū bonitatē appropriatā spūisctō. Vel etiā dici pōt ꝙ eē rei ꝓductū vel ipsa rei substātia repñtat potētiā appropriatā patri: spēs sapiam appropriatā filio: ordo ei⁹ vl̄ vtilitas bonitatē appropriatā spūisctō. ¶ Tertio ꝑ ratiōis approbatōez. Adducit Rich̄ sup̄ p̄mū sententiaꝝ dis. ij. triplicē rōnem. Prima. In deo est sūma bonitas sz ad sūmā bonitatē ꝑtinet se sūme cōicare: qꝛ ꝟm Diony. de angelica hierarchia. Bonū ē suijpsius diffusiuū: sz diuina bonitas nō pōt sūme se cōicare alicui creature: nec oībus simul: qꝛ nō sūt capaces infinite bonitatis: ergo talis cōicatio ē in ip̄a deitate: ⁊ sic oportet ibi eē pluralitatē ꝑsonarum. ¶ Scd̄a ratio in dīna essentia ē sūma perfectio: sz ꝑfecti ē ꝓducere sibi sil̄e in natura. Nulla aūt creatura pōt eē sūme similis deo. igit̄. ¶ Tertia rō. in deo est summa charitas: ḡ est ibi ꝑsona sūme amās ⁊ ꝑsona sūme amata: ⁊ summ⁹ amor. igitur ⁊c̄. Iste sūt rōnes aliqualit̄ ꝑsuasiue quibus tñ aut alijs similib⁹ innitendū nō est vt credamus sz potius ad deū cōuerti debemus: ⁊ sic illuminabimur. ¶ Exēplum de illis deuotis viris paulo p̄mo heremita: antonio : hilariōe: ⁊ agathone: q̄ tam firmi fuerūt in fide trinitatis q̄ tamē soli orationi studebāt ⁊ hūilitati. Vñ Rich̄. de sctō victore Ip̄a humilitas sola ē que mētē diuino accēdit lumīe: celesti q̄q̄ desiderio inflāmat ⁊ amore.

Tertiꝰ ar. Aud̄. testimonia btissime trinitatis quā tamē nō vidist̄: nec videre potestis in hac vita: sz toto corde ē adorāda. Vñ di. lex. Oēm spem nr̄az ad solā referre debem⁹ sūme trinitat̄ ꝓuidētiā a q̄ mūdi elemēta ⁊ eoꝝ dispositio processerūt sine q̄ nō ē armis vel ingenio ꝯfidendū. C. de veteri iure enucleando. l. prima. Quicūq̄ autē eā puro corde adorabit saluabitur. Vñ de peni. distin. iij. Adhuc instant. Quicūq̄ inuocauerit nomen dñi salu⁹ erit. Libēter igit̄ cōtēplari debemus hāc btissimā trinitatē. Audite. Si q̄s vestꝝ nihil oīno habere posset nisi a rege quē tñ nūq̄ vidit: nec adhuc videre p̄t Nōne libēter audiret loq̄ d̄ ꝯditōib⁹ hui⁹ p̄ncipis: ⁊ eas sepe ꝯsideraret: Expone ⁊ applica ad diuinā trinitatē. Jō dicit̄ Ecc̄i iij. In oīb⁹ vijs tuis cogita illū.

¶ Sermo tertius.

Tres vnū ⁊c̄. Nō nouer̄t patrē neq̄ me Jo. xvj. Et ꝑ ꝯñs neq̄ spm̄sctm̄: h̄ dicit̄ de malis q̄ nō hñt verā fidē trinitat̄. Hoc aūt pōt intelligi triplicit̄. ¶ Primo ꝑ carētiā noticie habitualit̄ informatiue ⁊ sic ꝟificatur de infidelibus. ¶ Secūdo ꝑ carētiā noticie actualit̄ ꝯsideratiue: ⁊ sic verificat̄ de chr̄ianis negligētib⁹. ¶ Tertio ꝑ carētiā noticie efficacit̄ affectiue: ⁊ sic ꝟificat̄ d̄ chr̄ianis malignis ⁊ ꝯtēnētib⁹. De p̄mis. ps̄. In tenebris ambulant. De scd̄is. ps̄. Nescierunt neq̄ intellexerūt. De tercijs. Luce. viij. Vt vidētes nō videāt: qꝛ nō afficiūt̄ ad bonū.

¶ Tres vnum sunt ⁊c̄.

Primꝰ ar. An ꝯueniēt̄ sint hoī ꝓposita tā ardua mysteria fide credenda q̄ naturalē hoīs facl̄tatē excedūt: Q. nō. Cetera aīalia pñt ex naturalib⁹ ad oīa q̄ necessaria sūt ad ꝯseq̄ndū finē suū: ḡ multo mag̃ hō Cōtratriū tñ ptz de mysterio trinitat̄. ¶ Rñdet Tho. in sū. ꝯ gētiles h̄ eē mlt̄ū ꝯueniēs qd̄ oñdit triplici rōne. ¶ Prima ē: rō ordinatōis. Ordinamur ei ad alti⁹ bonū q̄ experiri in hac vita possumus. s. ad clarā visionē ⁊ fruitionē deitat̄. Vñ magr̄. j. sniaꝝ. Res q̄b⁹ fruēdū ē sūt pr̄ ⁊ fili⁹ ⁊ spūssctūs. Jō oportuit nos mēte euocari ad aliq̄d alti⁹ q̄ rō nr̄a ꝑtingere possit ī pñti. ¶ Scd̄a ē: rō ꝟe cognitionis. Tūc em̄ solū ī pñti ꝟe deū cognoscim⁹ qñ ip̄m eū credim⁹ sup̄ oē illd̄ qd̄ d̄ d̄o cogitari p̄t ab hoīe. ¶ Tertia ē: rō delectatōis. Noticia nāq̄ diuinoꝝ ē valde delectabil̄. Hec Th̄. ¶ Pro fūd̄. d̄t Aristo. x. eth̄. ꝯ simonidē q̄ hō ad īmortalia ⁊ diuina se trahere dz q̄ntū pōt. Et certe felices st̄ q̄ sic faciūt. De q̄b⁹ exponi pōt illud Ouidij in lib̄. fastoꝝ. Felices anie q̄b⁹ hec cognoscere p̄mū. Inq̄ domos supas scādere cura fuit. Cū ḡ q̄rit̄. An ꝯuenient̄ ⁊c̄ Dic rñ. vt̄s. Ex q̄ ꝯclude qm̄ mlt̄ū obligamur dīne bonitati q̄ nob̄ dignata ē re-

uelare mysteriū trinitatis: cui⁹ fides est certissima ⁊ indubitabilis. Vñ Rich. j. libro de trinitate. Utinam attenderēt iudei: Utinā aduerterent pagāni cum q̄nta ꝓscientie securitate ꝓ hac fide trinitatis ad diuinū iudiciū poterim⁹ accedere. Nōne cū oīmi fiducia deo dicere poterim⁹: Dñe si error est a teipo decepti sum⁹. Naz hec fides tātis signis ⁊ ꝓdigijs ꝓfirmata est: q̄ nō nisi ꝑ te fieri pnt. Et certe a sūme sanctitatis viris nobis est tradita: ⁊ sūma et autētica attestatiōe ꝓbata teipo coopante ⁊ ꝓmonē ꝓfirmāte seq̄ntib⁹ signis. Ptz igit̄ firma esse debet trinitatz fides. Sz est notādū ꝙ sicut dr Jac. ij. Fides sine operib⁹ mortua est. Na vt etiā ibidē dicit. Demones credūt et ꝓtremiscūt. Audite opatōres q̄ ꝑ fidē putatis saluari; cū tamē nō faciatz opa fidei/ sed ꝓtraria. O fornicatores: vsurarij ⁊c. Jnanis certe est ꝙdes vestra. Cōuertimini itaq̄ ad dñm vt vera ⁊ salutari fide credat⁊ trinitatis mysterīū tota aīa reuerēdū. ¶ Figura. Esai. vj. Esaias vidit duo seraphin clamātia alter ad alterū: Sanct⁹ sctūs sctūs dñs exercituū. Plena est oīs terra gloria ei⁹. Juxta q̄ dicit Bona. in quodā tractatulo. Sctūs: ꝓmo: hoc est i seipo sanctitatē sūme ⁊ purissime hās vt impossibile sit ip̄m aliq̄d nō sctm velle vel approbare. Scdo: hoc est sctitatē ita ꝑfecte diligēs in alijs vt impossibile sit ip̄m vere sanctitatē suātib⁹ aut gr̄e dona subtrahere: aut gloriē p̄mia denegare. Sctūs tertio: hoc est vere sctitatis oppositū sic abhorrēs vt impossibile sit ip̄m pctā nō reprobare aut i⁊punita relinq̄re.

¶ Secund⁹ arti. In p̄cedēti ⁊c. Nūc de mysterio entrāde curiositatis. Mysterīū eīm trinitatis cū rōne demōstratiua ꝓbari nō p̄ot. ideo simplici fide tenenduz est ⁊ nō curiose inuestigādū p̄cipue q̄ꝑ ea.

¶ Primo q̄ꝑ ꝓhensiōis impossibilitatē.
Scdo q̄ꝑ curiose inq̄sitiōis ꝑiculosit⁊.
Tertio q̄ꝑ talis ꝑscruta (tatē. tionis temeritatē.

¶ Primo q̄ꝑ ⁊c. q⁊ vicz ꝓhendi nō ꝑt Hilari⁹ lib. de trini. Nō putet hō sua intelligētia sacr̄m gnatōis ⁊ pcessiōis se posse ꝓsequi. Vñ dicit Tho. j. par. q. xxxij. Phi nō cognouerūt mysteriū diuinaz ꝑsonaz ꝑ q̄ꝑia: q̄ sunt: paternitas: filiatio: et pcessio. Juxta illō Apli. j. Cor. ij. Lo q̄ mu⁊ dei sapiam quā nemo p̄cipū hui⁹ seculi nouit. s. phoz fm glo. Cognouerunt tñ q̄dā approbata: cuiusmōi sunt potētia: sapiētia: bonitas: nō tñ inq̄ntuz approbata cū nō cognoscerēt ea q̄bus approbantur. Possum⁹ eīm ea naturalit̄ cognoscere ꝓut relucēt in creaturz. Juxta qō dicit Ber. in q̄dam ser. de spūsctō. Tria in magno hui⁹ mōi ope cogitare debem⁹: vicz q̄d sit; quō sit: et ad q̄d sit ꝓstitutus. Et in esse q̄dem rez inextimabilis potētia commendat: quia tāmulta: tāmagna: tāmultipliciter: tāmagnifice sunt creata. In ipo autē mō sapia singlaris relucet: q⁊ hec q̄dem sursum: hec ꝓo deorsum: hec in medio ordinatissime locata. Si ꝓo ad q̄d factus sit mūdus mediteris/ occurrit tā vtilis benignitas: tā benigna vtilitas q̄ etiā ingratissimos q̄sq̄ mīrtudine ⁊ magnitudine bñficioz possit obruere. Potentissime siquidē ex mihilo oia: sapiētissime pulcra: benignissime vtilia sunt creata. Jdez in eodē sermone. Multos nouim⁹ q̄ bōis sensibilib⁹ mūdi deꝑditoros se dederunt bis q̄ facta sunt: q̄nā modo: vel ad q̄d facta sunt negligētes: q̄d istos nisi carnales dicam⁹? Nonullos aūt legim⁹ quib⁹ fuit vnicū studiū modū inuestigare factorum. Isti sese phos vocant: sed a nobis curiosi et vani rectius appellant. Utrisq̄ autez successerūt viri ꝓdentiores q̄ et que facta ⁊ quō facta sunt trāssilientes intendebrūt aciem mētis: vt ad q̄d facta sunt viderent: nec latuit eos q̄m ꝓter semetipos oia fecit deus: ⁊ oīa ꝓter suos. Oīa inq̄ ꝓter semetipm gratuita bonitate: et oīa ꝓter electos: ꝑ eoz. s. vtilitate. Hi sunt spuales viri sic vtētes hoc mōo tanq̄ nō vtētes: sz in simplicitate cordis q̄rētes dñm. Primi voluptate. scdi vanitate. tertij veritate fūt impleti. Gaudeāt q̄ fūt de hac schola: vicz de schola spūssancti: vbi bonitatē et disciplinā ⁊ sciam discāt. Et dicāt cum Psalm. Sup oēs docētes me intellexi. Quare inq̄: nunq̄d q⁊ bysso ⁊ purpura me induit: q⁊ lautioribus cibis abūdaui. Nunq̄d quia platonis argutias: aristotelis versutias intellexi: aut vt intelligerē laboraui: Absit inq̄: sed q⁊ testimōia

Pro festo sctē Trinitatis

tua exq̄siui. Hec Bern: Scō ꝓpter curiose inuestigationis ꝑiculositatē. Unde Prouer.xxv. Sicut qui mel comedit: multum nō est bonū: sic q̄ ꝑscrutator est maiestatis oppumet a gloria. Jdo Eccī.iij. Altiora te ne q̄sieris: t fortiora te ne scrutatus fueris: sed que tibi p̄cepit deus cogita semp. De mysterio aūt trinitatis dicit Aug⁹. Ubi querit vnitas trinitatis: nec alicubi errat ꝑiculosius: nec laboriosius aliquid q̄rit: nec fructuosius aliqd inuenitur. Tertio ꝓpter talis ꝑscrutatōis demeritatē. Unde Diony.ij. de di.no. Non est audendā dicere aliqd nec cogitare de supsubstātiali occulta diuinitate ꝓter ea q̄ diuinitus nobis ex sacris eloquijs sūt expressa. Et Bern. Scrutari de diuina trinitate quersa curiositas est atq; temeritas: tenere t credere sicut sancta ecclia tenet pietas t securitas. Posse eā t videre sicuti est vita eterna atq; summa felicitas

Exemplū autē declaratiuū q̄ impossibile sit ꝓprehendere trinitatis mysteriuz atq; temerariū hoc scrutari Habet in beato Aug⁹. Ino: qui eo tpe q̄ libros de trinitate scribebat ꝯ litus marz soīs ambulans longe seq̄ntibꝫ quedā de trinitate meditando deambularet: q̄ndam puer in litore maris inuenit: qui cū quodā cochleari argenteo in q̄ndaz foueā quā fecerat aquā de mari fundebat dicēs se totū mare in illam foueā positurꝫ. Cui Aug⁹. in risuz ꝓuocat⁹ ait: Quomō fili hoc facere posses: Et puer ait: Mihi facili⁹ est hoc agere: q̄ tibi qō cogitas adimplere: Tu em cogitas in libro tuo mysteriū trinitatis comprehendere: cū liber tuus sit paru⁹ ad recipiendū: t ingeniū tuū q̄si cochlear ad inquirendū: t ipsa trinitas pelagus immensum ad hauriendū: statimq; puer disparuit. Augustin⁹ aūt deo gratias egit cognoscens q̄ puer ille sibi vera dixit: vicz incōprehensibilē esse diuinitatē. Rho.xj. O altitudo diuitiaꝫ sapientie et scientie dei q̄ incoꝑhensibilia sunt iudicia eius: t inuestigabiles vie eius: quoniā ex ipo t in ipo et ꝑ ipm sunt omnia.

Tertiꝰ arti. Audistis quia de diuinis nō est curiose inuestigandū. Notate qō dicit lex: Non est sine culpa qui rei que ad eū nō pertinet se immiscet. ff. de regu. iuris. Culpa. Pone casuz in ceco sagittā re. xv. q. j. §. Ut itaq;. Ubi de Lamech ceco sagitta occidēte cain. Exēplificare et potes in imperito medico: t in confessore ignorāte: et in iudice q̄ ꝑ imperitiā male iudicauit. Jmperitia em imputat culpe. j. q. j. Nō est putanda. Et ad ꝓpositum nota: Si tibi sufficit ripa maris ad lauāduz pedes: manus: caput: t totū corpus. Nō ne stultus es si q̄ris de illa que est in profundo: Sic in ꝓposito: sufficit ad salutem cognitio trinitatis qualis tradit in scriptura. Jdeo temerariū t ꝑiculosum est vlterius inq̄rere. Eccī.iij. Qui amat ꝑiculum peribit in illo.

De sanctissima trinitate Sermo quartus.

Tres vnum

t. Gratia dñi nostri iesu xpi et charitas dī t cōicatio spiritussancti sit semp cū oibus vobis. ij. Corinth. vi. Ubi expresse tangit mysteriū trinitatis. Ubi ibi ꝑmo notāda est filij benignitas: cū dr: Gratia dñi nostri iesu chri. Scō ꝑris eterni charitas: cū dr: et charitas dei. Tertio spūssancti liberalitas: cum subdit: Et cōicatio spūssancti. De ꝑmo. ij Cor. viij. Scitis gram dñi nri iesu chri t̄c. De scō Joan. iij. Sic dei⁹ dilexit mūdū t̄c. De tertio Jo. iij. Spūs v. vul. spi.

Tres t̄c.

Primus arti. An imago trinitaz sit in hoīe: Q̄z nō. Esa. xl. Cui similē fecistis deū aut quā imaginē ponetz ei. Contra Genes. j. Faciam⁹ hoīem ad ima. t si. nostrā. Rūdet Tho. j. par. q. xciij. Sicut dicit Aug⁹. li. lxxxiij. q. Ubi est imago cōtinuo t similitudo: sed vbi est similitudo: nō cōtinuo est imago. Unde sequit: q̄ imago supā rationē similitudinis aliqd addit. s. q̄ sit ex alio expressum. Jmago em dr ex eo qō agitur ad imitationē alteri⁹. Ubi onū q̄ncūcunq; sit alteri sile t eq̄le q̄ nō est expssum ex illo. ō nō dicit imago ei⁹. Eq̄litas autē nō est de rōne imaginis. q̄ vt dr Augusti. ibidē. Ubi est imago: nō ꝯtinuo ibi est eq̄litas: vt patz in imagine alicuius ip

speculo relucēte: Est tñ de rōe pfecte imaginis. Manifestū est aūt q in hoīe inuenit diuine trinitatis sil'itudo aliq̄ que ducit ab eo sicut ab exēplari. Nō tñ ꝑm equalitatē. Ideo in homie est dei imago licz impfecta. Et hoc signat scriptura q̄ dicit hoīez factū ad imaginē dei. Prepositio ei accessum q̄ndam signat qui ꝯpetit rei distāti. Qd aūt in Esaia legit: intelligit de corpalibus imaginib ab homie fabricatis. Hoc Tho. Rich. aūt dr: q tria sunt de ratione imaginis. s. partiū ordinata distinctio: debita liniamētoꝝ figuratio: ⁊ coloris assimilatio. Sic de rōe imaginis i aīa st tria: potētiaꝝ maxime p ꝯparationē ad actus ordinata distinctio. Et q̄si loco figurationis est potētiaꝝ quedā ꝓportionabil' adequatio. Et q̄i loco coloris ē cuiusdā trāsformatiōis spūalis assimilatio. Hoc Richard⁹. ¶ Pro fundamēto. Ania homīs capax est diuinoꝝ. Iuuenal'. Separat hoc nos a grege mutoꝝ: atq; ideo venerabile soli sortiti ingeniū diuiorūq; capaces: atz exercendis capiēdisq; artib apti. Sensū a celesti demissum texim⁹ arce: cuius egēt prono terrā spectātia vultu. Unde ⁊ philosophi tres esse potētias anie dicūt ꝑm q̄s capax dei est. s. memoriā: intelligentiā: ⁊ voluntatē. Querit ergo An ꝑm illas potentias sit homo factus ad imaginē trinitatis. Dic rñsionē vt s̄. Ex qua ꝯclude rationalis anime nobilitatē summa cum diligentia seruandā. Nam vt dr Mat. xvj. Quid prodest homini si vniuersum mundum lu. anie ꝟo sue detrimentū patiatur: aut quā dabit homo cōmuta. p ania sua? O igit q̄miseri peccatores qui sic vilipendunt aīas suas p peccati vilitatē de imagine dei facientes idolū diaboli. ¶ Figura. j. Machab. j. Edificauit Antiochus abominandū idolū sup altare dei. i. diabolus peccatū sup mentē humanā que debz esse altare dei sup quod offerri debent sacrificia sanctoꝝ desideriorꝝ. O igit dānabilis eoꝝ excecatio qui in ania sua recipiunt peccati vilitatē: nō attendētes ad ipius anie dignitatē. Propterea dicit Ber. in meditatio. Anima insignita dei imagine decorata sil'itudine: desponsata fide: dotata spūsancto: redēpta sanguine chr̄i: deputata cū angelis: capax btitudinis: heres bonitatis: ratōis pticeps: q̄d tibi cuz carne unde ista pateris q̄ nihil aliud est nisi sperma caro facta: fragili vestita decora: ornata varijs ⁊ vilib coloribꝫ Sed erit in primo cadauer miseꝝ ⁊ putridū ⁊ cibus ꝟmiū. Nā q̄tūcūq; extollat sp caro ē.

Secūdus articl's. In p̄cedē. ⁊c. Nūc de trinitate creata q̄ est trinitas potentiaꝝ in aīe vnitate: q̄ sunt memoria: intelligentia ⁊ volūtas: de q̄bus dici potest Tres vnū sūt. Circa quā trinitatē tria st ꝯtemplanda

¶ Primū est mysteriū nobilis ꝯditōis
¶ Scdm est mysteriū notabilis distincti
¶ Tertiū est mysteriū desidera (onis
bilis pfectionis.

¶ Primū igit ⁊c. Sic em̄ dicit b. Bona. libro de ascensionib in ꝯtēplationē. Imago dei in mente humana habz tres ꝯditōnes nobilissimas. ¶ Primo habet puritatē: ⁊ hec maculat sordib vicioꝝ. ¶ Secūdo integritatē: quia om̄es tres psonas rep̄sentat. Nā p memoriā est similis p̄ri: p intelligentiā filio: p voluntatē vel amorem spirituisancto. Et hec integritas violatur p peccatū. qz existēs in mortali: etsi memoret aliq̄d vl' intelligat de deo: nō tñ amat: ⁊ sic deest tertia psona. Hmōi erāt de quib Paul⁹ dr Ro. j. Cū cognouissēt deū nō sicut deū glorificauerūt ⁊ gr̄as egerūt: sed euanuerūt in cogitatiōib suis: et obscuratū est insipiens cor eoꝝ: dicētes em̄ se esse sapiētes/stulti facti sunt ¶ Tertio habet luminositatē a diuio lumine sibi influxā. Unde in Ps̄. Signatū est sup nos lumē vultus tui dñe. ¶ Scdm est mysterium notabilis distinctiōis. Nā sup illud Ps̄. Signatū est sup nos ⁊c. Glosa distinguit triplicē imaginē: vt ēt declarat Tho. pma pte. q. xciij. arti. iiij. vicz Imaginē generose creatiōis que est in homie ꝑm naturalē aptitudinē ad intelligendū ⁊ amādum deū. Imaginē gratiose creatiōis ꝑm quā homo habitu vel actu cognoscit deū et amat: sed impfecte: ⁊ hec est p ꝯformitatē gr̄e. Imaginē gloriose assimilatiōis: ꝑm quā homo cognoscit ⁊ amat deum pfecte: ⁊ hec est ꝑm similitudinē glorie. Unde .j. Joan. iij. Scimus quoniā cū apparuerit similes ei erimus: quoniā videbimus eū sicuti est. Prima imago inuenit in oīb

hoibus. Scõa in iustis tantũ. Tertia solum in beatis. Vñ dicit Aug⁹. xiij. o trinitate. Imago dei in aliquib⁹ est imobñbzata vt pene nulla sit: vt in his q nõ hñt vsum rationis. In alijs obscura z deformis: vt i pctõrib⁹. In alijs clara z pulcra vt in iustis. Tertiũ est mysteriũ deliberabilis pfectiõis. Sicut em̃ declarat doctor subt. Sco. in pmo sniaꝝ dis. iij. Perfectissima ratio imaginis in mẽte ẽ qñ hz deũ pro obiecto qñ vicz meminit dei: intelligit z amat deũ. Minus aũt pfecte qñ se ipam hz p obiecto: qñ aũt alia hz p obiecto: licz ibi sit trinitas no tamẽ imago dei qõ est intelligendũ de expssiua imagine. Et ita in aia tripliciter reperit trinitas loqndo de potẽtijs vt sũt sub actib⁹ suis: sz non est plena z pfecta imago nisi fm q hz deũ p obiecto. Aug⁹. xiij. de trini. Nõ ꝓterea est imago dei in mẽte q: sui memorit z se intelligit et se diligit: sz q: põt etiã meminisse intelligere z amare deum a q facta est. Tũc em̃ vt dicit Sco. vbi supꝛ. Aia nõ tm̃ hz silitudinẽ expssiuam dine trinitatis q̃ntũ ad ꝓstantialitatẽ q est ex pte actuũ ꝓmoꝝ. s. potẽtiaꝝ aie q sunt idẽ essentialit: z distinctionẽ z originẽ ex pte actuũ secũdoꝝ q sũt illud p qõ obiectũ est pns mẽorie z actus intelligẽdi et actus amãdi: sz etiã est ibi silitudo ea parte qua actus ipi ꝓformantur obiecto. Est enim actus vera silitudo obiecti. Vñ ôr. Aug. xv. de trini. Vnde põt sempiterna ac immutabilis natura a nobis recoli ꝓspici et ꝓcupisci: inde pfecte respiciam⁹ sume trinitatis imaginẽ ad quã reminiscendã videndã z diligendã totũ dz referri qõ vidit. Ex dictis igit apparet q aia peccatrix q deũ nõ diligit nõ ẽ imago dei sz diaboli Ptz etiã q̃ diligẽter laborãdũ est p aia saluanda q tante est dignitatis. Exemplũ de sctis q̃s legim⁹ crucifixisse corpora sua z dura pnia castigasse: vt aia saluafieret. vt ô paulo pmo eremita: antonio: hilariõe: z alijs. Gal. v. Qui chri sũt carnẽ suã crucifixerũt cũ vicijs z ꝓcupiscẽtijs.

Tertio ar. Auõ. de dignitate aie. Caquere q̃ ne potentijs eius abutamini. Sed forte dicitis. Dedit nobis de⁹ liberã facultatẽ vtẽdi corpore z potẽtijs anie zc. Notate qõ lex dicit. Per hoc q alicui cõmittit libera aliq̃ administratio: non dat ei ptãs male administrandi. C. de inoffi. testõ. Si qñ. Et extra de electõibus. Eccl'ia vra. Et xij. q. j. Relatio. Nã si rex daret alicui equũ pro vsu suo nõ tamẽ intelligit data sibi facultas vtendi eo ad impugnandũ regẽ. Expone de corpore anima hoĩni data, Etsi daret rex alicui lapidem pciosum ad vsum suũ: exinde tũ de eo rationẽ reddituro coraz se: credo q diligẽter ille custodiret. Per lapidẽ intelligẽ animã. Deutero. iij. Animã tuam sollicite serua.

Item in festo scissime Trinitatis.

Sermo quintus.

Tres vñ.

t zc. Paracletꝰ quez mittet pr̃ in noie meo ille vos docebit oia. Jo. xiij. Ibi expsse tangit tres psone. s. Spũsctus vt ꝓsolator: cũ dr. Paracletꝰ. Pr̃ vt donator: cũ dr. quẽ mittet pr̃ Filꝰ vt impetrator: cũ dr. i noie meo. De pmo cãtat eccl'ia. Cõsolator optime dulcis hospes aie zc. De secõdo Luc. xj. Pr̃ vr celestis dabit spm̃ bonũ petentib⁹ se. De tertio Heb. vij. Accedens per semetipm ad deũ ad ad interpellandũ p nob.

Tres zc.

Prim⁹ ar. Vtrũ imago trinitatis sit naturalit in aia: Oz nõ: q: ẽ p dei volũtatẽ. Phus aũt. ij. Physicoꝝ distinguit agẽs p volũtatẽ ab agẽte p naturã. Contra. ẽ in ea p suas ꝓprietates naturales. Rñdet Rich. in. ij. dis. xvj. q dei imaginẽ esse natural'r in hoie põt dupl'r intelligi. Aut ita q sit a causa naturaliter ꝓducete: z sic nõ ẽ verũ. Aut q sit in ea formalit p sua naturalia: z sic ẽ verꝝ. Attẽddit enim imago dei in hoie fm ea q sũt naturalia hoi: sez in essentia aie cũ trinitate potẽtiaꝝ fm cõparationẽ ad actꝰ. Est g imago illa volũtaria causalit: sz naturales formalit z inrepñtando. Hoc Rich. Pro fũdamẽto. Multũ nob ꝓdesse poterit si q̃litatem aie nouerim⁹. Jõ ôr Persius. Discite o miseri causas cognoscere rerũ: qd sum⁹, aut qdnã victuri gignimur ordo qs dat. Vñ multũ notandũ est illud qõ dic Tullꝰ li. de officijs. Inter hoiem z beluã hoc

maxime interest ꝙ hec qꝛ tm̄ sensu mouet̄ ad illud solū qđ adest: qđq̄ pn̄s est se accōmodat paululū ad modū sentiēs p̄teritū ⁊ futuꝝ. Hō aūt qꝛ rōis ē ꝑticeps per quā ꝯsequētia cernit causas reꝝ videt ea rūq̄ ꝓgressus. Est aūt in hoīe dei imago s̄m rōnem q̄ naturalis est hoī. Ideo q̄rit̄ An imago trinitatꝫ ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Post rn̄sionē aūt dicas. Cū anīa sit imago dei oīno rōnabile ē eā carni dn̄ari. Oq̄ miseri q̄ carnē p̄ferūt aīe. Bern̄. Cur carnē tuā p̄ciosis impinguas ⁊ ornas quā post paucos dies d̄uoraturi sūt v̄mes: ⁊ aīaꝫ nō curas q̄ corā deo ⁊ angelis est pn̄tanda. Dominā ancillari ⁊ ancillā dn̄ari magna est abusio. Attēdite o gulosi: lubrici: indumētis pōposi: molles ⁊ delicati ⁊c̄. O excecati cur sic animā vilipēditꝫ ⁊ de sola carne cogitatꝫ cū dēat caro oīno subijci spūi.

Figura Gen̄ xvj. Dixit angelus agar egyptie ancille sarai. Reuertere ad dn̄am tuā ⁊ hūiliare sb̄ manu illiꝰ. Et ibidē paulo āte dixit abraā sarai. Ecce ancilla tua ī manu tua ē vtere ea vt libꝫ. Spūalit̄. Per agar ancillā signat̄ caro: ⁊ ꝑ sarai q̄ interp̄tat̄ p̄nceps mea signat̄ rō siue spūs cui subijcienda est caro. Jō Gal̄. v. Spū ambulate ⁊ desideria carnis nō ꝑficietꝫ.

Secūdus articulus. In p̄cedenti ⁊c̄. Nūc de trītate appropriata q̄ videlꝫ est trinitas appropriatoꝝ diuinis ꝑsonis Quāuis autē multe sint appropriationes hmōi nūc tn̄ tm̄ de vna dicamꝰ q̄ ceteris vsitatior eē videt̄: ⁊ eiꝰ ꝯsideratio vtilior q̄ ꝯsistit in tribꝫ ꝑfectionibꝫ dīnis q̄ sūt potētia: sapīa: ⁊ bonitas: de q̄bus dici p̄t: ꝙ Tres vnū sūt. De his igit̄ pauca dicamꝰ

Primo de potētia inuincibili q̄ appropriatur p̄ri. Potētia em̄ hꝫ rōem p̄ncipij. Pr̄ aūt ē p̄ncipiū nō de p̄ncipio. Principiū in q̄ nō solū creaturaꝝ: sꝫ ēt ꝑsonaꝝ dīnaꝝ.

Scđo de sapīa incōp̄hēsibili q̄ filio appropriat̄: inq̄ntū est v̄bū ꝓcedēs ꝑ actū intellectus Sapīa em̄ ad intellectū ꝑtinet.

Tertio de bonitate seu clemētia inestimabili q̄ appropriat̄ spūisctō. Bonitas em̄ est obiectū ⁊ rō amoris. Spūs aūt sctūs ꝓcedit ꝑ modū amoris. Primo igit̄ de potētia q̄ patri appropriat̄: cuiꝰ ꝯtemplatio inductiua est timoris. Hiere. x. Non ē similis tui dn̄e magnꝰ es tu: ⁊ magnū nomen tuū in fortitudine. Quis nō timebit te o rex gētiū. Certe multū timenda ē dei potētia: quia vniuersaliter ad oīa se extendit: ⁊ ab ea omnis alia potētia ꝓcedit: eaꝫ q̄ nullus euadere poterit. De p̄mo Ecc̄i j. Vnus est altissimꝰ creator oīm oīpotēs rex ⁊ metuendꝰ nimis. De scđo Ecc̄i. x. In manu dei ptās hoīs. De tertio. Sap̄ xvj. Tuā manū effugere impossibile est. O igit̄ p̄sumptuosi pctōres cur non timetis. ⁊c̄. j. Pe. v. Humiliamini sub potenti manu dei. Scđo de sapīa q̄ filio appropriat̄: cuiꝰ ꝯsideratio ē inductiua pudoris seu cōfusionis ꝓ peccatis: qꝛ sapīa dei oīa videt etiā intima cordis. Augꝰ. Quicq̄d fecero deꝰ assistit vtpote ꝑpetuus inspector cogitationū: intentionū ⁊ actionū: cū hec diligenter cōsidero timore pariter et ingēti rubore cōfundor: qꝛ illū vbiq̄ p̄sententē ⁊ oīa occulta mea videntē intueor. Sapīa vtiq̄ dei oīa videt generaliter sine exceptiōe. Heb. iiij. Nō est vlla creatura inuisibilis in cōspectu eiꝰ. Et Prouer. xv. In omni loco oculi dn̄i cōtemplantur bonos ⁊ malos. Jō Boeciꝰ in lib. de cōso. in fine. Magna est vobis indicta necessitas ꝓbitatis si dissimulare nō vultis q̄niā omnia ante oculos agitis iudicꝫ cūcta cernētis. Item videt oīa certitudinaliter absq̄ dubitatiōe: oīa em̄ nouit notitia intuitiua intuendo essentiā suā. Heb. iiij. Omnia nuda ⁊ aperta sūt oculis eiꝰ. Item videt oīa īmutabiliter sine obliuione: dei en̄. scientia est ip̄a dei substantia q̄ oīno est immutabilis. Malach. iij. Ego dn̄s ⁊ non mutor. Et Numeri. xxiij. Non est deus quasi hō vt mentiat̄: aut vt filiꝰ hominis vt mutet̄. Et Jacobi. j. Apud quē nō est trāsmutatio: nec vicissitudinis obumbratio. O igit̄ miseri peccatores q̄ erubescerēt q̄dem si fetide cōscientie paterent oculis hoīm nec erubescūt tot viciorū feditates in cōsciētia latētes patere oīno oculis dei Vn̄ bene dicit metrificator Cū quid turpe facis qđ me spectāte ruberes. Cur spectāte deo nō magis ip̄e rubes? Tertio de bonitate que appropriatur spūisancto cuiꝰ ꝯtemplatio est prouocatiua diuini amoris. Ps̄. Gustate: scꝫ per amorem: ⁊ videte quoniā suauis est dn̄s. Idem. q̄ bonus israel deus his q̄

recto sunt corde. Apparet autē hmōi bo-
nitas euidenter in bñficijs creatiōis: gu-
bernatiōis: z redēptiōis. Jō cū admira-
tiōe dicebat Iob. Job. vij. Quid ē homo
qz magnificas eum: aut qd apponis erga
eū cor tuū. Caue itaq; homo ne sis ingra
tus. Ex dictis ptz q̄ vtilis sit triū predi-
ctorum attributorū contēplatiō q̄ ingerit
dei timorem: peccati rubore: z dei amore.
Hec cū tria a pctō retrahunt z ad bonū
inducūt: sicq; aiam i puritate custodiūt
Vñ de timore dr Eccl. j. Timor dñi ex-
pellit pctm. Nā q̄ sine timore est: nō pote-
rit iustificari. De pudore aūt seu verecun
dia dicit Ambro. lib. j. de officijs. Vere-
cūdia iacit pma tēperantie fūdamēta: in-
ḡntū scz incutit horrore turpitudis. Cō-
tra impudentē ꝓo dr Hiere. iij. Frōs mu-
lieris meretricis facta est tibi: noluisti eru
bescere. De amore ꝓo dei dicit Grego.
Amor dī nūq̄ est otiosus: operat cū ma
gna si est. Hec sufficeret timor z pudor
ad mala fugiēda z bona faciēda nisi ades
set z amor. ¶ Exēplū. ij. Dachab. ix. de
antiocho qui ex timore quidem z pudore
penitebat sed nō ex amore siue charitate.
Vide ibi. Aug⁹. Ubi nō est charitas qd
est quod possit prodesse.

Tertius articul⁹. Audistis de trini-
tate pfectionū diuarū diuis psonis
appropriataq; cui⁹ ꝓsideratio oñdit q̄ sit fi
deliter deo seruiendū timēdo scz suā pōtē
tiam: erubescendo ei⁹ sapientiā: z amādo
bonitatē suam. Si cū vt habet xxij. q. v.
Si apud. Regib⁹ debetur fidelitas: ei q̄
rex regū est: maxime est fidelitas seruan-
da: alias nō est ad illa celoꝝ pmia pertin
gere. Nam vt dicit lex. C. de statuis z ima
ginib⁹. l. Et virtutū pmia. Bene meren-
tib⁹ virtutū premia cōcedi oportet, s. z nō
alijs. Audite. Si rex mandaret Quicūq;
mihi fidelis erit: magna sibi dabit mer-
ces: infidelem autē morte puniā. Et rex il
le adeo potēs est q̄ nemo sibi pōt resiste-
re: sic semp̄ psens et clare videns: q̄ nihil
quod fecerit pōt eū latere: sic pius z bon⁹
q̄ nemo sibi fidelis pt ō eo diffidere. Nō-
ne libenter z iocundo animo fideliter ei ser
uirē. Expone z applica notādo illud qō
dicturus est dñs seruo fideli: vt habetur.
Matth. xxv. Serue bone z fidel' tē, in-
tra in gaudiū dñi tui.

¶ Pro festo Eucharistie.
¶ Sermo primus.

Qui mādu
cat hūc panem viuet in
eternū. Jo. vj. Ego sum
via: veritas z vita. Jo. xiij. Multū desi-
derabilis est panis iste qui est: via veritas
z vita: scz eterna. Bern. sermo. de ascen-
siōe. Via in exemplo: veritas in ꝓmisso:
vita in premio. Verba em̄ vite eterne hz
Aug⁹. Ambulare vis: ego sum via. Falli
nō vis: ego sum veritas. Mori non vis:
ego sum vita. Ptz q̄ nihil est hoc pa-
ne desiderabilius.

¶ Qui manducat tē.

Primus articul⁹. An oīs manducās
hūc panē in sacramēto altaris habet
at vitā spūalē: Q; sic. qz ipse chr̄s est vi-
ta nr̄a. ¶ Cōtra. j. Cor. xj. Qui mandu-
cat z bibit indigne: iudiciū sibi mādicat
z bibit. ¶ Rūsio fm theologos in. iij. sen
tentiar. Triplex est modus mādicandi
corp⁹ chr̄i. Prim⁹ ē sacramētal' tm̄ Hoc
mō recipiūt pctōres i charitate ñ exītes.
Et hi nō vitā sz mortē accipiūt. Scōs est
spūalis tm̄. Hoc mō mādicāt oēs iusti:
deuotionē ad hoc sacramētū hñtes z ad
chr̄i passionē in eo mēorata q̄ suis actu h̄
sacramētū nō recipiāt. Aug. lib. de reme.
pnie. Et hētur de ꝓsecra. dis. ij. Crede et
manducasti. Sicut aūt dic Bon. in. iij.
Manducare/hoc sacramētū spūaliter ē co-
gitare z refici circa chr̄i passionē q̄ fuit in
corporis ei⁹ multiplici afflictiōe z sangui
nis effusiōe. In q̄ manifestatur immensa
dei charitas. Et in hoc aīa pfecte reficit
z delectat. Terti⁹ aūt mod⁹ est sacramē
talis z spūalis simul. Et iste ceteris pari
bus perfectior est. ¶ Pro fūdamēto. Ali
qua sunt de se bona q̄ tñ ex vicio sumentiꝝ
nocent. Patz fm physicos de vino respe
ctu febricitantis Vñ dicit Sen. ad Lu.
Multa bona vicio nr̄o nobis nocent. Jō
etiam dicit Ouidi⁹ de remedio. Tēporī-
bus medicina valet: data tpe pfunt: z da
ta nō apto tpe vina nocent. Cū g̃ q̄ritur
An oīs manducās tē. Dic rñ. vt s. Erq̄
cōclude q̄ nō ꝓfert vita q̄ hoc sacramen-

tū nisi spūal'r māducet: nec sufficit sola sa/
cramētalis receptio. Audite o miseri pec/
catores q̄ p fidē charitate firmatā christo
incorporati nō estis. Certe in ista mortui
estis. O luxuriosi: vsurarij. ꝛc. Audite au
gustinū dicentē. Ve misere aie q̄ chr̄m nō
qrit nec amat: arida manet ꝛ misera: pdit
qō viunt q̄ deū nō diligit. Quia vicz nihil
valet vita naturalis sine vita spūali. Da
gna est ḡ differentia in māducātib⁹ chr̄m
Justi em nedū sacramētū sz etiā spūalez
sacramēti percipiūt effectū. Exītes vero
in pctō solū sacramētū recipiūt nō ad vitā
sz ad mortē. Figura. Nūeri. xvj. De di
uersitate māducātū māna i deserto. Qui
dam em̄ fastidientes murmurabāt di.
Ania nr̄a arida ē: nihil aliō respiciūt ocu
li nr̄i nisi man. Talib⁹ igitur nihil sapie/
bat māna. Jō desiderabāt carnes q̄b⁹ sum
ptis mortui sūt in deserto. Spūaliter vi/
ri carnales nō q̄piunt hui⁹ sacramēti
dulcedinē: nec recipiūt eius effectū. So/
la enim carnalia q̄runt quib⁹ sumptis et
degustatis ex dei p̄missione diuina iusti/
cia tradit eos in mortem eternam. Rom̄.
viij. Si sm carnem vixeritis morieminī
si autē spū facta carnis mortificaueritis:
viuetis.

Secūd⁹ ar. Cū oī deuotiōe celebran
da ē eucharistie festiuitas quā q̄ mā
ducāt viuēt in eternū. Et p̄cipue p̄ tria.

Primo p̄ rei adorate p̄tiam.

Scōo p̄ eius p̄cellentiā.

Tertio p̄ adoratiōis efficaciā.

Primo igit̄ ꝛc. qō em̄ adoram⁹ in isto fe/
sta nob⁹ realiter adest sc̄z vex chr̄i corpus
Notāda ē ūt explex chr̄i p̄tia. s. p̄ dinitatē
essentiā in oib⁹. Jn iustis p̄o solis per grāz
Greg. sup cañ. De⁹ est cōi mō in oib⁹ re/
bus p̄tia potētia ꝛ substātia: tn̄ fami lia/
riori mō dr̄ ē in alīb⁹ ps̄ grām. Est āt
et alia p̄tia p̄ corpalē assistentiā: vicz in
hoc sacramēto. ps̄. Dñs p̄tutū nobiscum

Scōo p̄ rei adorate p̄cellentiam: qm̄
ipe est rex regū ꝛ dñs dñantiū. Apoc. xix.
Nedum in ḡntū de⁹ sz etiā in ḡntū homo
Est autē in chr̄i hūanitate triplex p̄cellē/
tia. s. sanctificatiōis gratiose. Ipse em̄ est
sanctus sc̄ōr. Dañ. ix. Exercitatiōis vir
tuose in bonis operib⁹ ꝛ passionibus. Et
cōiunctiōis gl̄iose. s. cum diuinitate rōne
cuius adorari debet adoratiōe latrie. ps̄.
Adorate scabellū pedū eius qm̄ sc̄m est.
Hūanitas quippe chr̄i est quasi scabellū
diuinitatis. Tertio p̄ter adorationis
efficaciā. Talis enim adoratio est magne
efficacie in merito. Juxta illud. j. Regū.
ij. Qui me honorificauerit gl̄ificabo eu.
Et sicut dicit Aug⁹. Hec adoratio preci/
pue ꝓsistit in actu fidei spei ꝛ charitatis.
Jn q̄ etiā cōsistit vita aie. Jō per hāc ad/
oratiōnē hr̄ vita spūalis. Et illa adoratō
est spūalis corporis chr̄i māducatio. Exē
plū hāb⁹ habem⁹ in ap̄lis q̄ tantā fidem
spem ꝛ charitatē habebāt cum p̄dicasset
chr̄s de hoc sacramēto. Ut hr̄. Jo. vj. et
multi ex discipulis ei⁹ abirent di. Durus
est hic sermo: tandē di. ap̄lis. Nunquid ꝛ
vos vultis abire? Et rñdens Petr⁹ p se
ꝛ p alīs di. Dñe: ad quē ibimus? Verba
vite eterne habes. q. d. Sacramentū hoc
de q̄ loq̄ris ducit ad vitā eternā. Chrys̄o.
Jpa vita eterna tu es: et non das in car/
ne ꝛ sanguine tuo nisi quod es.

Tertius articul⁹. Aūō. ꝛc. Sed nota
te qm̄ non placet adoratio aut obla/
tio nisi placeat p̄sona offerēs. Un̄ de pen̄
dis. v. c. p̄mo. §. Semp offerat. Et xiij. q.
v. Scriptū. Abel placuit deo ꝛ ei⁹ obla/
tio. Non possumus autē christo placere:
nisi sibi configuremur per fidem ꝛ chari/
tatem: q̄ vt dicitur Justi, de re militari.
Milites debent habere stigma sui princi
pis. Cauete ergo: ne cor̄ christo ꝓpareā/
tis cū signo diaboli. Nam si veniret rex et
omnes irent obuiā ei: ꝛ vnus portaret si/
gnum aduersarij: licet clamaret viuat rex
censeret̄ p̄ditor. Expone ꝛ applica no/
tando: q̄ signū aduersarij chr̄i. i. diaboli:
est peccatum quod abominabile est deo.
Sap̄. xiij. Odio est deo impius ꝛ impie
tas eius.

Sermo secundus.

Qui mandu

q cat ꝛc. Caro mea vere est ci/
bus et sanguis meus vere ē
potus. Jo. vj. Veritissimus amicus nr̄ ē
dñs iesus Nos enim ad p̄prios sumpt⁹
suos ꝛ cōmodū nr̄m dilexit. Nam pro no
bis mori voluit. Et insuper corpus ꝛ san/
guinem in cibu⁹ dedit. Unde dicit Caro

mea ꝛc. Cōtēplare bñ quō nobis ꝑmo de
dit qđ sum⁹ in ope creationis. Scđo de-
dit q̄cquid fecit in ope gubernatiōis. Ter-
tio dedit seip̄m in ope repatiōis. Dr ꝑmo
.j. Cor.iiij. Quid habes qđ nō accepisti.
De scđo Ps. Oīa subiecisti sub pedibus
eius. s. hoīes: oues: ꝛ bo. v. ꝛc. Angelos ēt
dedit nobis in custodiā nr̄am. Ps. Angel'
suis de⁹ mādauit de te vt cu. te in oīb⁹ vi.
tu. De tertio Jo. iij. Sic de⁹ dilexit mū.
vt fi. su. vni. da. Et Esa. liij. Tradidit in
mortē aīam suā. ¶ Tres ꝛc.

PRim⁹ artic. An debuerit hoc sacr̄m
institui sub duplici specie: Q. ñ. In
sacr̄is nihil debet esse sup̄fluū: sed in vna
specie⁊ est tot⁹ chr̄s: ḡ alia sup̄fluit. Cō-
tra est auctoritas chr̄i et eccl'ie. Rñdz Bo-
nauen. in. iiij. Licz sufficeret vna spēs q̄n-
tum ad sacramēti efficaciā: nō tñ q̄ntū ad
significationē: qꝛ in neutra specie ꝑ se signi
ficaret̄ sufficient̄ res hui⁹ sacr̄i: sed in vtra
q̄ simul. Hic em̄ significat̄ chr̄s vt cib⁹ ꝑfe
cte reficiēs māducantes deuote. Perfe-
cta aūt refectio nō in pane tm̄: nec in vino
tm̄: sed in vtroq̄ simul ꝯsistit. Jđo đt Da-
masce. Quia consuetudo est hoībus come
dere panē et bibere vinū: iō ꝯiugauit eis
dñs diuinitatē ꝛ fecit ea corpus ꝛ sangui-
nem suū vt ꝑ hec q̄ sunt s̄m naturā ꝯsue-
ta in quib⁹ vita ꝯseruat̄: ad ea q̄ sunt sup̄
naturā oīno trāsferamur. Hoc Bonauē.
¶ Pro fund. Cōueniēter instituit dñs vt
in sacr̄is ꝑ sensibilia significarēt̄ nobis spi
ritualia. Nā vt đt Aristo. vij. meta. Disci
plina fit in oībus ꝑ magis nobis nota: cu
iusmōi sunt sensibilia. Principalis tamē
causa est voluntas instituentis. In cui⁹ ꝑ-
sona dici pōt illud Juuenal'. Sic volo: sic
iubeo: sit ꝓ rōne volūtas. Nec dubiū q̄n
omnia ꝯuenient̄ velit. Cum ḡ q̄ritur An
debuerit ꝛc. Dic rñsionē vt sup̄. ¶ Post re
sponsionē autē dicas: q̄ licz integritas h⁹
sacramēti q̄ntum ad significationē req̄rat
vtrāq̄ speciē. fit tñ sepatim ꝯsecratio cor
poris et ꝯsecratio sanguinis ad significā
dum q̄ in chr̄i passione (cuius hoc sacr̄m
est memoriale) fuit sanguis a corpe sepa-
tus. Unde si tunc aliquis apl'or⁊ ꝯfecisset
sub specie panis nō fuisset sanguis q̄ diu
erat a corpe sepatus: nec tūc sub specie vi-
ni fuisset corpus. Sed nūc sicut in sua spe
cie consistit toi⁹ in corpore ꝛ sanguine: ani
ma ꝛ deitate: sic ꝛ totus est sub vtraq̄ sa
cramētali specie: ꝛ sub vtraq̄ specie effica
cia tota/ l. nō significatio plena. Jdeo to-
tam efficaciā sacramēti populus sumit q̄
sub specie pāis tm̄ cōmunicat. Sacerdos
aūt cui cōpetit hoc sacramentū conficere
et ꝑficere: nunq̄ debet celebrādo sumere
corpus sine sanguine. Unde dicit Gela-
sius papa. Et habet̄ de ꝯsecra. dist. ij. Di
uisio vnius eiusdēq̄ mysterij sine grandi
sacrilegio prouenire nō pōt. In hac autē
sacramētali institutōne ostendit domin⁹
suā incōprehensibilē potentiā in ipsa trās-
substantiatōe. De qua Augustin⁹: Diui
ne potentie equaliter oīnia subiecēt. Jtez
suam admirabilē beniuolentiā seu miseri
cordiā in tāliberali suijpsius datione. ps.
Quāmagna mlt'itudo dulcedinis tue do-
mine quā abscondisti timentib⁹ te. i. abs-
condite tribuisti timētibus te. O miseri
peccatores qui nō timetis offendere tam
pium et tamliberalē. O ꝑiuri: blasphemi
auari ꝛc. Jtem ostendit suam inexplicabi
lem sapientiā in corpis ꝛ sanguis occulta
tione. quia vicz corpus occultatur sub spe
cie panis: ꝛ sanguis sub specie vini: vt sic
modo quodā nō carnali sed spirituali mā
ducetur. Unde manducatio illa sacramē
talis dici etiam debet spiritualis: vt spiri
rituale distinguit̄ contra carnale. Nō enīz
in hoc sacramento manducat̄ christus cor
poraliter siue carnaliter/ sed spiritualiter
et inuisibiliter. ¶ Figura. ij. Regū. xv. Di
cit Dauid Abscōdar in cāpestribus de-
serti. Per campestria intellige species sa-
cramentales suas vires actiuas ꝛ passi-
uas retinentes ad modum campi que sūt
a ꝓprio subiecto deserte siue derelicte. Ps.
Quāmagnificata sunt opa tua domie. o-
mnia in sapientia fecisti.

SEcundus articulus. Circa panē eu
charistie tria sunt cōtemplanda my
¶ Primū est mysteriū adoran (steria
de perfectionis
¶ Scđz ē mysteriū mēorāde p̄figuratōis
¶ Tertiū ē mysteriū admirāde s̄catiōis
Primū igit̄ ꝛc. Est ei h̄ sacr̄m dignissimū
atq̄ ꝑfectissimū. Cū enim alia sacramen-
ta versent̄ circa corpus christi mysticū h̄
imediate ꝑsat̄ circa corp⁹ chr̄i: ver⁊ cū alia

sint tantū signa gr̄e: h̄ vere in se continet
chr̄m auctorē gr̄e: hic est igit̄ p̄ciosissim⁹
eccl̄ie thesaur⁹ ip̄am eccl̄iaz incrabiliter
ditans atq; nobilitās Precellentissima ita
q̄ hui⁹ sacramēti ꝑfectio potissimū: ex eo
ptz q̄ v̄e ꝛ realiter in eo ꝯtinet̄ ver̄ christi
corp⁹. Qd̄ ꝛ si certissimū sit ex fide: tn̄ ꝑ fi
deliū ꝯsolatiōe dupl̄r declarabit̄: vicz per
auctoritatū certificationē ꝛ ꝑ rationū ap-
probationem. Prima igit̄ via hui⁹ v̄itatꝫ
declaratiua ē ꝑ auctoritates. Et h̄ t̄plicit̄

Primo ꝑ auctoritatē theologor̄.
Scd̄o ꝑ auctoritatē sctōr̄.
Tertio ꝑ auctoritatē ꝯcilior̄.

Primo igit̄ ꝑ auctoritatē theologor̄ scilz
scholast̄ior̄ q̄ oēs in.iiij.sniar̄. asserūt q̄
verū chr̄i corp⁹ realiter in hoc sacramēto
cōtinet̄ ꝛ cōfutant errores cōtrarios. Un̄
d̄t Frācisc⁹ d̄ maro. ꝯformit̄ ad alios the
ologos sub spē panis q̄ videt̄ i hostia q̄t
tuor eē credēda. Prio corp⁹ chr̄i ex vi v̄bo
rū ꝯsecratiōis q̄ de solo corpore faciūt mē
tionē. Scd̄o sanguis ex ꝯcomitātia im
mediata: qꝛ sanguis imediate dispōit cor
pus ad vitā. Tertio ē ibi aīa chr̄i ex cō
comitantia ꝓpinqua licz nō imediata: qꝛ
lz aīa chr̄i nō viuificet corp⁹ nisi median
te sanguine tn̄ ꝑtinet ad eandē naturā Jō
cōcomitat̄ ꝓpinq̄. Quarto: ē ibi dīnitas
ex cōcomitātia remota: qꝛ licz diuinitas
cū trib⁹ p̄dictis nō pertineat ad eandem
naturā: tn̄ ꝑtinet ad eandē ꝑsonā. Simili
ter sub specie vini q̄ttuor credēda sūt. Pri
mo sanguis ex vi ꝯsecratiōis. Scd̄o cor-
pus ꝑ cōcomitantiā imediatā: qꝛ corp⁹ est
imediatū sanguinis receptaculū. Tertio
aīa ex cōcomitātia ꝓpinq̄. Quarto deitas
ex cōcomitātia remota. Scd̄o ꝑ auctori-
tatē sctōr̄. Amb̄.li. de sacramētis. Et po-
nit̄ de ꝯse.dis.ij.c. Panis. Panis est in al
tari vsitatus an̄ v̄ba sacramētor̄. Ubi āt
accessit ꝯsecratio de pane fit corpus chr̄i.
Idē de ꝯse.dis.ij.c. Oīa. Oīa q̄cūq; vo-
luit dn̄s fecit in celo ꝛ in terra ꝛ qꝛ voluit
sic factū ē. Ita licz figura panis ꝛ vini vi
deat̄ nihil tn̄ aliud q̄ caro chr̄i ꝛ sanguis
post ꝯsecrationē credēdū est. Un̄ ip̄a ve-
ritas ad discipulos. Hoc (inq̄t) caro mea
est ꝑ mūdi vita: ꝛ vt mirabilius loq̄r non
alia plane q̄ q̄ nata est de maria virgine
ꝛ passa in cruce ꝛ resurrexit de sepulcro.
Et Aug. de ꝯse.dis.ij.c. Nos aūt.di. Nos
aūt sub specie panis ꝛ vini quā videmus
res inuisibiles.i.chr̄i carnē ꝛ sanguinem
honoramus. Alie sūt auctoritates sctōr̄
innumerabiles. Tertio per auctoritatem
ꝯcilior̄. Un̄.j.c. De sūma trinit̄ ꝛ fi. ca.
sic scribit̄. Una ē fideliū vniuersalis eccl̄ia
extra quā null⁹ oīno saluat̄. In q̄ idēipse
sacerdos ē ꝛ sacrificiū iesus chr̄s. Cuius
corp⁹ ꝛ sanguis in sacramēto altaris sub
specie panis ꝛ vini veracit̄ cōtinet̄ trāssub
stantiatꝫ pane in corp⁹ ꝛ vino in sanguinē
v̄tute diuina vt ad ꝑficiēdū mysteriū vni
tatis accipiam ipi de suo qd̄ ip̄e accepit
de nostro. Itē extra d̄ cele.mis.c. Cū mar
che. Dr̄ hoc sacramētū mysteriū fidei qꝛ
aliud ibi credit̄ q̄ cernat̄: ꝛ aliud cernit̄ q̄
credat̄ Cernit̄ em̄ species panis ꝛ vini: et
credit̄ veritas corporis ꝛ sanguinis. Cir-
ca qd̄ notāda sūt p̄cipue tria documenta
ta s̄m Franciscū de maro. Primū q̄ in h̄
sacramēto ꝓprie nō videt̄ christ⁹ oc̄lo cor-
porali qꝛ accidētia q̄ ibi cernūt̄ nō st̄ i cor
pore chr̄i sicut in subiecto. Secūdū q̄ licz
ibi ꝓprie nō videat̄ chr̄s nō tn̄ errāt fide-
les q̄ dicūt se vidisse chr̄m in manib⁹ sacer
dotis: qꝛ null⁹ erat cui⁹ v̄ba pn̄t verifica-
ri eo mō q̄ verificat̄ scriptura diuina. In
q̄ dicit̄ q̄ aliq̄ viderūt deū oculo corpora-
li. Sicut moyses d̄t Exod̄.iij. Vidi dn̄m
cernēdo rubū inflāmatū nō q̄ ibi viderit
diuinitatē: sed qꝛ dn̄s ibi specialit̄ assiste-
bat: ꝛ ita corp⁹ chr̄i suo mō assistit speciebꝫ
sacramētalib⁹. Tertiū ē q̄ in hoc sacramē
to nō est dirigēda adoratio ad id qd̄ cer-
nitur: sꝫ ad id qd̄ credit̄: qꝛ illud tm̄ ē ad-
oratiōe dignū. Etsi q̄rit̄ q̄re chr̄s nō dat
visibiliter corp⁹ suū in ꝓpria specie. Dicen
dū q̄ hoc facit ꝓpt̄ tria. Primo ꝓpter ma-
lor̄ indignitate: nō em̄ sunt digni clare et
nude videre corp⁹ christi. Secūdo ꝓpter
recognoscendū nr̄am imbecillitatē. Dum
credimus in hoc sacramēto ea q̄ nostri in
tellectus imbecillitas attingere nō potest
in q̄ habemus causam nr̄e hūiliatōis. In
h̄ q̄ ꝓpe sacramēto valde ē necessaria capti
uatio itellectus in obseq̄ū fidei chr̄i. Ter-
tio ꝓpter meritor̄ vtilitatē: vt sic creden-
do quod nō videtur: fides habeat meri-
tum. Exemplū legimus de sancto Lu
dowico rege francie: q̄ dū missam audiret

vocatus est per quēdā deuotū militem vt iret ad aliū altare si vellet sic ⁊ idē miles videre chr̄m in forma pueri. Et rn̄dit rex ꝙ nō iret addēs verbū maxime fidei ⁊ relatu dignū. Quia si scirem retro me stantem dn̄m in cruce eo mō q̄ fuit in parasceue: nollē me vertere vt eū corporeis oculis aspicerē eo ꝙ fidei meritū amitterem. Hoc dixit qꝛ sacerdos cuiꝰ missam audiebat iam ꝯsecrauerat. O mira chr̄i benignitas seip̄m dat nob. Sz qm̄ horreret hō sumere carnē ⁊ sanguinē chr̄i in ꝓpria specie: atq; vt fructuosius seip̄z dei. Ido sub specie panis ⁊ vini sacc̄ltat. O q̄ diligendus est a nobis. j. Jo. iiij. Diligamꝰ deū qm̄ ip̄e p̄or dilexit nos.

Tertius articulꝰ. Aud. ⁊c. q̄ certi eē debemꝰ de chr̄i pn̄tia in hoc sacramento licz nō videamus. Caueamꝰ g̊ ne simus ingrati tāte beniuolentie. Lex em̄ dicit ꝙ ꝓpter ingratitudinē p̄uandus est q̄ Mn̄ficio. C. de reno. dona. l. j. Et. xxij. q. v. de forma. circa finē. Propone parabolā de rege q̄ cū ppl̄o ab hostib; liberato vult in simplici habitu manere nō ondens suā maiestatē: sz ꝯmuni ppl̄o se configurans: nonne talis multū ē amādus et laudandꝰ? Expone de chr̄o q̄ postq̄ nos redemit voluit manere nobiscū sub specie sacramētali. Notādo illud Ber. s. de epi. Quāto se minorē facit in hūanitate: tāto maiorē se exhibet in bonitate. Et q̄nto ꝓ me vilior: tāto mihi charior est.

De eucharistia Sermo tertiꝰ.

Qui mādu cat ⁊c. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinem in me manet: ⁊ ego in eo. Jo. vj. Triplex est ibi cōtēplanda inextimabilis liberalitatis beniuolentia.

Prima sacramētalis refectiōis cū dic. Qui mādu. me. carnē ⁊c.

Scda cordialis adhesionis scz cū chr̄o cū dr. in me manet.

Tertia spūalis inhabitatōis scz dei in hoīe. cū dic. ⁊ ego in eo. De p̄mo Mat. xxvj. Accipite ⁊ comedite: hoc est corpus meū. De scdo Jo. xv. Manete in dilectiōe mea. De tertio. Hiere. vij. Bonas facite vias vestras ⁊ inhabitabo vobiscū

Primus ar. An sacr̄m eucharistie sit vnū? Q, nō: qꝛ in eucharistia sūt pl̄a signa. s. spēs panis ⁊ vini ⁊ duplex ꝯsecratio materie. Cōtra. h̄ ē sacr̄z ecc̄astice vnitatis sz sacr̄m sil̄itudinē tenet rei cuiꝰ est signū. Rn̄dz Tho. in. iij. ꝑte sū. q. lxxvij ꝙ hoc sacr̄m multa q̄dē materialit̄ est sed vnū est formaliter ⁊ ꝑfectiue siue integratiue. Ex duobꝰ em̄ signis ꝑtialib; integratur: vnū totale signū repn̄tās ꝑfectā anie refectionē. Hec ex thoma. Pro funda. Libenter inq̄rere debemꝰ de tam salutifero sacramēto. Sed heu pl̄es citius inquirūt de inanib; ꝯtra q̄s Pe[illegible]ꝰ Ocuras hoīm: o q̄ntū est in reb; inane. Mlto certe vtiliꝰ est inquirere de sacramētis q̄ de rebus terrenis. Vn̄ de sacramēto eucharistie querimꝰ. An sit vnū. Ad cuius determinationē valere p̄t: qd̄ Ph̄s dicit v. Metaphy. triplicē eē vnitatē. Indiuisibilitatis: ꝯtinuitatis: ⁊ ordinis. Dicere em̄ possumꝰ ꝙ in h̄ sacramēto ē vnitas ordinis ad vnū: vicz finē. s. spūalē aie refectionē. Cui satis ꝯcordat quod d̄t Thomas vbi supra ⁊ vt̄s. Ex rn̄sione aūt ꝯclude: q̄nta sit erga nos chr̄i pietas ⁊ dulcedo q̄ tm̄ sacramētū tam decēter tā nobis vtiliter ꝓ plena aīaꝝ refectione instituit. Jō bn̄ canit hyꝰ Jesu nr̄a redēptio panis potus fideliū mel melos iubilatio cordis oris ⁊ auriū. Que te vicit clemētia vt nos in hac miseria: carne cibares ꝓpria iūgēs imis celestia. Tu redēptor tu p̄ciū tu nobis es ꝯuiuiū. ⁊c. O miseri pctōres: q̄ nō recognoscitz tā singularē dei beniuolētiā: imo q̄ nō veremini offendere tāti dn̄i maiestatē. O luxuriosi: vsurarij: blasphemi. ⁊c. ꝑe nō estis digni cōparere corā eo nos tā dulcit̄ visitante in hoc sacramento in q̄ etiā habemꝰ remēorari quō ꝓ nob mortuꝰ est. Vn̄ nō est adoranda aut suscipiēda eucharistia absq; tali recordatōe dn̄ice passiōis. Figura. Exo. xij. Preceptū fuit vt d̄ sanguine agni ponerēt sup̄ vtrūq; postē ⁊ in suplimiarib; domoꝝ. Spūaliter. postes sustinētes edificiū spūale sūt fides ⁊ spes formate. Vn̄ Heb. vj. Fundamētū fidei stat Ibidem. Spem sicut ancorā aīe habemꝰ tutā atq; firmā. De

demus itaq; ponere de sanguine chr̃i sup fidem indubitāter credēdo ip̃m p nostra redēptiōe effusum ⁊ sup spem nr̃am q̃ ex chr̃i sanguine p̃cipue firmitatē habz. Super liminaria aūt dom⁹ anie sunt intellectus ⁊ volūtas q̃ linirī debēt chr̃i sanguie. Debet em̃ hō in sacramento hoc ꝓsiderare p intellectū dn̄i passionē: ⁊ sic ad ei⁹ amorez accēdi p affectionē ⁊ volūtatē. Juxta illō Augustini. O aia dilige eū a q̃ tātum dilecta es.

Secūd⁹ ar. In p̄cedenti tc̄. Hic per rationū approbationē nō demōstratiuaꝝ: sz psuasiuaꝝ. Et ad ꝓpositū adducūt tres p̃cipue ratiōes.

Prima ex mūdi creatiōe.

Scōa ex corporis chr̃i ꝓceptōe.

Tertia ex rerū cōmunicatiōe.

Prima igit tc̄. Magis em̃ videt q̃ vnuz ens ꝙuerti possit in aliō q̃ ō ñ ente fiat ens. Si g̃ potuit de⁹ p creationē de nihilo oia facere: mlto magis conuertere p̃t panē in carnē suā tc̄. Amb. li. de sacramētis. De tot⁹ mūdi opib⁹ legimus q̃ ipse dixit ⁊ facta sūt: ipe mādauit ⁊ creata sūt Sermo igit q̃ potuit qō nō erat ex nihilo facere: nūq̃d nō poterit ea q̃ sūt in id mutare qō nō erāt. Nō e min⁹ nouas naturas rebus dare q̃ mutare. Hec ille. Credendū igit q̃ cū dicit dn̄s. Hoc e corpus meū. ⁊ Hic est calix. tc̄. panē ⁊ vinū ꝙuertit in carnē ⁊ sanguinē suū: ⁊ vim eandem trāssubstātiatiuā ꝑbis illis ꝓtulit in posterū Chrysо. Sicut illa vox q̃ dt Crescite ⁊ multiplica. ⁊ reple. terrā: semel dicta p̃stat cūctis creaturis incremētū. Sic ista semel dicta p oēs mensas ecclesie vsq; in hodiernū die ⁊ vsq; ad eius aduētū prestat sacrificio firmitatē. Hec ille. Ipe est g̃ chr̃s q̃ ꝓsecrat: sacerdos minister tm̃ est Ego cū tibi ministrat sacrm̃: nō attendas manū ministri sz ipsius chr̃i. Scōo rō sumitur ex corpoz chr̃i ꝓceptiōe. Et hec ponit ab ambrosio vbi s̄ dī. Quid hic q̃ris nature ordinē in chr̃i corpe cū p̃ter naturam ipe dn̄s sit ꝓceptus ⁊ natus ex virgine. Tertia rō sumitur ex rer̃ cōmutatiōe. Nam legim⁹ p diuinā ꝑtutē sepius imutatā eē rer̃ naturā. Ambro. de ꝓsec. dis. ij. c. Reuera. Quāz vrimur exemplis vt ꝓbem⁹ hoc nō esse qō natura formauit sed qō bn̄dictio ꝓsecrauit: maioreq; vim esse bn̄dictionis q̃ nature q̃ bn̄dictione etiā ipa natura mutatur. Nōne virgā tenebat moyses ꝓiecit eā ⁊ facta ē serpens. Rursus ap̄hendit caudā serpētis ⁊ i virge naturā reuertit. Currebāt egypti flumina puro meatu aquaꝝ subito de fōtiū venis sanguinis cepit erūpere nec erat potus in fluuijs. Rursus ad ꝓhete preces cruor cessauit aq̃ natura remeauit. Circūcluſus erat vndiq; ppl's hebreoꝝ: hinc egyptijs vallatus: inde mari clauſ⁹. Virgam leuauit moyses: separauitq; se aq̃ et in muroꝝ speciē se ꝓgelauit atq; inter vndas via pedestris apparuit. Jordanis cōuersus retroſū cōtra naturā in sui fontis reuertit exordiū. Sitiebat ppl's p̃m: tetigit moyses petrā: ⁊ aqua de petra fluxit Marath fluuius amariſſim⁹ erat ita vt sitiēs ppl's bibere nō posset. Misit moyses lignū in aquā: ⁊ amaritudinē suā aq̃ natura deposuit. Aduertim⁹ g̃ maiorē eē gr̃az q̃ naturā. Si tātū valuit hūana dn̄i dictio vt naturā ꝙuerteret: quid dicemus de ipa ꝓsecratōe diuina vbi ipsa ꝑba dn̄i saluatoris operant̄? Hec ille. Exempla multa habem⁹ hui⁹ ꝑitatis ꝓfirmatiua. Refert albertus de pruſſia epūs: q̃ q̃dam mulier venit ad eū ꝓpter q̃ diabol⁹ non p̃mitteret eā credere in sacrm̃ altaris. Et cū accepiſſet ip̃m posuit ante porcos. Et ecce mirabiles porci genua fleterunt ⁊ adorauerūt. Hec aūt misera voluit ampli⁹ experiri: ⁊ posuit corpus chr̃i sup veru et assauit iuxta ignē. Et ecce gutte sanguinis abunde fluere ceperūt. Hoc facto misera adhuc nō cōtenta accepit corpus chr̃i et fodit in terrā: ⁊ sanguis nimi⁹ sup terram emanare cepit q̃si extra terrā ebulliendo. Ad qō ꝓpter dicta credidit ⁊ supradicto epō ꝓfessa ē petm̃ suū ⁊ perpetuā penitentiaz ab eo suscepit. Habem⁹ igit ꝑitatz huius sacramēti mlta testimonia q̃ si oia deesent sufficere dz ꝑbū chr̃i. Matt. xxvj. Hoc e corp⁹ meū. Hoc vicz ꝓtētū sub specie pānis

Tert⁹ ar. Audistis q̃ benigne vult dominus nobiscum esse. Forte in p̃sumitis dicētes. Corpus christi sumimus et adoramus quod est cibus vite. Nāz ipse dixit. Qui manducat hunc panem viuet in eternum. Audite quod Lex

dicit.ff. de minoribꝫ.l. Auxiliū.in fi. Fru-
stra legis inuocat auxiliū: q̄ ꝯmisit in legē
Et de reg.iu. Certū est ꝙ is ꝯmittit in le-
gem q̄ verba legis amplectēs ꝯtra legis
nitit̄ voluntatez. Pone casum.xiiij.q.iij.
Plerique. Propone talē silitudinē. Mādā
uit rex et legē posuit dicēs. Quicūq; ve-
nerit ad me indut⁹ veste humili vt mecū
comedat: vita viuet ⁊ honorabit̄. Venit
vnus regis ꝓditor fauēs et seruiēs aduer
sario. Qui dep̄hensus: morti dānat⁹ est.
Nec valuit ꝙ obiecit legē a rege statutaz:
qꝛ faciebat ꝯtra legis intentionē. Rō em̄
legꝫ erat ꝯfederatio habēda cū rege. Ex-
pone ⁊ applica notādo illd Bern. in ꝑso-
na chr̄i. Quid est ꝙ inimico meo vestroq;
potius vultis seruire q̄ mihi.

De eucharistia Sermo q̄rtus.

Qui manducat ⁊c. Qui māducat me ip̄e
viuet ꝓpter me. Jo.vj.q.di.
Etsi ex se habeat cam mortꝫ: tn̄ viuet ꝓpt̄
me. Propt̄ me inq̄ tripl'r: Effectiue: for-
maliter.s.exēplarit: ⁊finalit̄. De p̄mo Jo
an.x. Vitā eternā do eis. De scd̄o Jo.xij
Qui mihi ministrat me seq̄tur.i. viuat iu
xta exēplar qd̄ dedi ei. De tertio Augus.
xv.de tri. Ad ip̄m referri dꝫ totū qd̄ viuit

Primus arti. An nobilior sit potētia
ꝯficiēdi corp⁹ chr̄i data sacerdoti q̄
ptās ꝯcipiēdi collata ṽgini matri: Q, sic
Quia act⁹ illi⁹ potētie nobiliorē hꝫ ter-
minū.s. corp⁹ chr̄i impassibile ⁊ gl̄iosum.
Beata aūt virgo ꝯcepit corp⁹ chr̄i passi-
bile ⁊ mortale. Contra. Digni⁹ est esse
dei matrē q̄ esse sacerdotē. Rn̄det Bo
nauen.in.iiij.di.x.ꝙ simplicit̄ loq̄ndo vir-
tus ꝯcipiendi multo nobilior est et excel-
lentior. Tū qꝛ subiectū suū magis nobili-
tat. Multo em̄ maius est esse dei matrez
q̄ esse sacerdotē. Tū qꝛ actio est p̄clarior.
Maius em̄ est ꝯcipere q̄ ꝯficere: qꝛ ter-
minus actionis. vicꝫ ip̄m corpus chr̄i pl⁹
accepit a ꝯcipiente matre q̄ a ꝯficiēte sa
cerdote. Hec Bonauē. Pro fundamē
to. Deo facilia sunt om̄ia Quidi⁹ de arte
Facile est om̄ia posse deo. Et Aristo.lib.
de regimine p̄ncipū. Deo nihil est diffici-
le: sed nec sine eo aliq̄d est possibile. Und
eadē prorsus est potētia dei q̄ est facta cor
poris chr̄i ꝯceptio: et qua fit eius ꝯsecra-
tio. Sed ꝯtio est de potētia creature cō-
municata. An nobilior ⁊c. Dic rn̄sionē vt
sup̄. Post rn̄sionē aūt dicas: ꝙ q̄uis sit
maius ꝯcipe q̄ ꝯficere. Valde tn̄ mirabi
le est ꝯficere: vbi tot ꝯcurrunt mirabilia.
Primū qꝛ panis ꝯuertit̄ in corp⁹ chr̄i:
et illa est ꝯuersio totius substātie in totaz
substantia. Scd̄m ꝙ tantū corpus latet
sub modica specie. Tertiū ꝙ accidentia
sunt ibi sine subiecto. Quarto ꝙ nō auge
tur corpus chr̄i ex mltitudine aut magni-
tudine hostiaꝝ nec minuit̄ ex eaꝝ sumpti
one. Quintū ꝙ idē corpus simꝫ est in plu
ribus locis. Sextū cū diuidit̄ hostia: nō
diuidit̄ corp⁹ chr̄i/ sed integrū manet sb
q̄libet parte. Septimū ꝙ cū ampli⁹ nō
sit ibi substantia panis vel vini: tamē acci-
dentia eundē quē prius habēt effectū: vt
satiare: ⁊ inebriare ⁊ huiusmōi. Octauū
ꝙ cū desinūt ibi esse species: ibi etiā desi-
nit esse corpus christi ⁊ sanguis. Nonuꝫ
ꝙ quādo tenet̄ hostia in manibꝫ ⁊ videtur
oculis: corpus christi nec tangit̄ manibus
nec oculis videtur. sed hoc tm̄ circa speci-
es agitur: sicut et quādo diuidit̄ hostia.
Cum itaq; sint tot huius sacramēti mira
bilia: licꝫ maius sit esse dei matrē q̄ sacer
dotem: tamē magna est dignitas sacerdo
tis. Aug⁹. O venerāda sacerdotū digni-
tas in quoꝝ manibus velut in vtero vir-
ginis filius dei incarnat̄. Videant itaq;
sacerdotes sui officij dignitatē qd̄ plusq̄
angelicum esse videt̄. Unde et vita sacer
dotis spiritualis esse debet: et q̄ntum pos
sibile est angelica. Heu heu q̄miseri sunt
sacerdotes qui viuūt carnaliter: sicut sūt
lubrici et gulosi malo suo exemplo plebez
trahentes in ruinā. Bern. Heu heu dn̄e
Jesu: mala eoꝝ ꝯuersatio/ est misera ple-
bis tue subuersio. Cū etiā sit tāta sacdotū
dignitas videāt laici q̄grauiter offendūt
q̄ sacerdotes vilipendūt ⁊ cōtemnūt. Cū
dicat Sapiēs Eccī. vij. Honorifica sacer
dotes. Oh ꝓhdolor hodie sūt mlti de il-
lis de quibꝫ dicit̄.j.q.j.ca. Multi. Multi
secl'ariū cum plus sacerdotū vitā q̄ suam
ꝯspiciūt magnū ꝯtēpt⁹ sacroꝝ crimē icur
rūt. Mag̃ ei trabe vl'neratos ocl'os hn̄tes

festucā in alienis conspiciūt oculis quā dū incaute euellere festināt: in erroris foueaz dilabunt. Cauete g̃ ne sacerdotes habeatis in contemptū/ maior em̄ m[illegible]o ē dignitas cuiuslibet sacerdotis q̄ cuiuscūq̄ regz aut imperatoris. Sed et vos dñi sacerdotes videte q̄le exemplū datis. quō viuitis ⁊ q̄liter ad altare accedit/ ad qd̄ non ē accedendū nisi cuz ꝯscie puritate. ¶ Figura Exo.xxx. Preceptū erat q̄ aarō ⁊ filij ei⁹ lauarent pedes ⁊ manus qñ accessuri erāt ad altare: ne forte morerent. Sic legit Leui.x. q̄ nadab ⁊ abni ignē alienū offerentes deuorati sunt ab igne. Spūalr manus. id est opa. ⁊ pedes. i. affectiones lauari debēt añq̄ sacerdos accedat ad altare. iuxta illd̄ Sacerdos q̄ accedit ad altare sctificet.

Secund⁹ ar. Supra de p̄mo mysterio ⁊c. Hic de scd̄o mysterio qd̄ est mysteriū mēorande p̄figurationis vbi sunt faciende tres ꝯsideratiōes

¶ Pria ē ꝯsideratio rōnal ꝯgruitatz

¶ Scd̄a ꝯsideratio figural pluralitatz

¶ Tertia ē ꝯsideratio spēalis ꝯformitatz

Prima igit ⁊c. qr vicz rōnale ⁊ congruum fuit hoc sacramentū p̄figurari. vt dic Alexander/ ⁊ Boñ. in. iiij. di. viij. Tum rōne dignitatis qr expectandū erat sicut donuz dei excellentissimū. Tum rōne difficultatis ad credendū. ꝓpter qd̄ oportuit ad hoc homines assuefieri q̄dam figuraꝝ manuductione. Tum etiā rōne signate veritatz qr in hoc sacr̄o christus passus signat ⁊ cōtinet. Ideo sic oportebat chr̄m passum p̄figurari: ita ⁊ hoc sacramentū. ¶ Scd̄a ē consideratio figuralis pluralitatz. qr vicz decuit ip̄m pluribꝫ figuris p̄figurari. Qm̄ em̄ vt ait Aug⁹. iiij. de tri. Per mlta eramus a deo diuisi: oportebat q̄ multā vitā venturā conclamarent. Et sic dicit Alexāder. Lz res p̄figurata sit vna ꝑm substantiam: tñ illi⁹ multi sunt effectus ⁊ multe ꝓprietates q̄bus rñdent diuerse figure. Ad cuius declarationē notandū ꝑm tho. in. iij p. q. lxxiij. q̄ in h̄ sacramento est tria considerare. Id qd̄ est sacramentum tm̄. s. species panis ⁊ vini. Id quod est sacramentū ⁊ res sacramenti simul. s. verum corp⁹ chr̄i. Et id quod est res tm̄. s. effectus sacramenti. Quantū ad primū potissima figura fuit oblatio melchisedech. Quantuz ad scd̄m figura eius fuerunt omnia sacrificia veteris legis. p̄cipue sacrificiū expiationis qd̄ erat solennissimū Et nota q̄ sicut patz Leuiti. xxiij. ⁊ pluribꝫ alijs locis tria erāt genera sacrificioꝝ in ve. lege. Quedā ꝓ pctō: q̄dā ꝓ gratiaꝝ actione de ꝑceptz beneficijs vel percipiendoꝝ postulatione. et hmōi dicebant hostie pacifice. Alia erāt simplr ꝓpter dei honorem que dicebantur holocausta. Et hec omnia chr̄i passionē p̄figurabant que hoc triplici mō habet rōnem sacrificij: ⁊ similit sacramentū eucharistie. Quantū ad tertiū. s. effectum figura p̄cipua fuit manna qd̄ in se habebat oīs saporis suauitate. Sic ⁊ gratia hui⁹ sacramenti mentē reficit quantū ad oīa. Agn⁹ etiaz pascalis hoc sacramentū p̄figurabat quantū ad omnia p̄dicta simul. Quantuz ad primū qr manducabat cum panibꝫ azymis. Quātū ad scd̄m qr immolabat ab oī multitudine filioꝝ israel. xiiij. luna. Quantum vo ad effectū qr per sanguinē agni pascalis ꝓtecti sunt filij israel a deuastatē angelo ⁊ erepti de egyptiaca seruitute. ⁊ ido ponit p̄cipua figura hui⁹ sacramēti agn⁹ paschalis. qr ꝑm omnia ipsum representat Hec ex tho. ¶ Tertia ē ratio specialis cōformitatis. videlz māne qd̄ prefigurauit hoc sacramentū quantū ad fructū. Est autem breuiter notanda septuplex conformitas inter hoc sacramentū ⁊ manna. ¶ Prima in modo gñationis. Nam de nocte inuisibiliter descendebat manna/ et hoc sig̃t statum fidei nostre que non clare videt sic in patria/ nec ibi est oīmoda obscuritas sicut in inferno sed quasi in stellari vel lunari lumine ꝑ fidem hoc sacramentū cognoscimus. ¶ Scd̄a in loco descensionis. q̄a descendebat in deserto circa castra filioruz israel eisq̄ defecit cum intrauerunt terrā ꝓmissionis/ sic hoc sacramentū dat in d̄serto huius vite ⁊ filijs eccl̄ie tm̄. ¶ Tertia in tp̄e collectionis/ sex em̄ diebꝫ colligebat ⁊ non in sabbato/ sic hoc sacramentū nō nisi tp̄e peregrinationis hr̄/ sed non in sabbato. i. requie btōrum ¶ Quarta in termino mensurationis. qr colligebant mensuram gomor ꝓ capite nec q̄ plus collegit pl⁹ habuit/ nec qui min⁹ minus inuenit. Sic hoc sacramentū nō maius est i maiori hostia: nec minus in minori: nec i pluribꝫ q̄ i vna.

Quinta in ritu p̄parationis. Mãna ei ignē optime sustinebat/ cū autē incaluisset sol liq̄fiebat. Sic hoc sacramentū deuoti cordis sustinet ignem ⁊ feruentꝫ amoris/ sed dum incalescit sol hūane curiositatis. ita ꝙ hō rōni naturali tm̄ innitit̄. liquescit .i. in tali mēte nullius valoris fit. qꝛ nescit rōne naturali alta mysteria comp̄hēdere. Vel alit̄. Sic ad calorem solis manna liq̄fiebat: ⁊ ad calorē ignis indurabat̄/ sic q̄ amore diuini solis hoc sacr̄m digne sumit q̄si in eius ore liq̄fit: qꝛ saporem eiꝰ ꝑcipit/ sed q̄ igne cupiditatis mundane vel carnalis ꝯcupiscentie succensus fuerit q̄si eēt induratū saporem eiꝰ non ꝑcipit. Sexto i vsu reseruationis. Nam ab aliq̄bꝫ ꝯ dñi p̄ceptum i diem alterꝫ reseruatū computruit ⁊ vermibꝫ scaturire cepit. Sic hoc sacramentū reseruatū ad tp̄alem questū scaturescit vermibꝫ diabolice simonie. Septima in gustu saporationis qꝛ vnicuiq̄ sapiebat iuxta desideriū suum. Sap̄. xvj. Paratum panē d̄ celo p̄stitisti eis sine labore/ om̄e delectamentū in se habentē. ⁊ oīs saporis suauitatē. substantiā tuam ⁊ dulce. t. quā habes in filios oñdebas deseruiens vniuscuiusq̄ voluntati ⁊ ad qd̄ quisq̄ volebat conuertebat̄. Hec ibi. Nonnulli ꝟo murmurantes dicebant. Anīa nr̄a nauseat sup̄ ci. isto le. Sic hoc sacramentū sumētibꝫ diuersimode sapit s̄m diuersas dispositiones quas in eis format vel desideriū charitatis vel indeuotio tepiditatis /vel ꝑuersitas malignitatꝫ O quot sunt miseri pctōres q̄ ex hoc sacramento nullū ꝑcipiūt gustum sp̄ualem Alij ꝟo mirabiliter recreantur. Exemplū de petro in transfiguratione. q̄ dicebat: bonum est nos hic esse Mat. xvij. Et de paulo. Phil. iij. di. Oīa arbitror vt stercora vt chr̄m lucrifaciā Hi igit̄ mirabiliter delectant̄ in chr̄o. Referamus etiā vnum qd̄ legit̄ rhome contigisse Tp̄e nanq̄ Eugenij quarti q̄dam dña deuotissima Francisca nomine de pontianis singulis diebꝫ festiuis deuotissime sacram cōmunionē sumebat: sentiebatq̄ delectationē mirabilē adeo vt sepius post cōmunionē ꝑ magnū tp̄is spaciū rapiebatur in extasim. Quadā ꝟo die dum in eccl̄ia sancte Cecilie trans tyberim expectaret accipere cōionē: sacerdos aut leuitate ductus aut tentatione diabolica tentauit ei dare hostiā non consecratā. Cum igit̄ ori eiꝰ appropinquasset recusauit illā di. Parcat tibi deus o pater sacerdos q̄ me nō solū decipere voluisti: sed ⁊ idolatram facere. q̄bꝫ verbis sacerdos cōmotus veniam petijt ⁊ pctm̄ ꝯfessus postea rē studuit alijs enarrare. Patet igit̄ ꝙ hoc sacramentū bñ dispositis dat saporē ieffabilis suauitatꝫ. ps. Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dñs.

Tertius ar. Aud̄. q̄ solicita ꝑ nobis fuerit diuina maiestas. Primo subueniens ꝑ figurales cerimonias. postea ꝑ corꝑis ꝓprij sacramentū. Et multū cogitare debemꝰ ꝙ hec fecit ꝓpter nr̄am vtilitatem. Jura em̄ dicunt. Causa semꝑ est ꝯsideranda ꝓpter quam aliq̄d factū sit. ff. de furtis. l. verum. ⁊ de transactionibꝫ. c. vl. ⁊ v. q. v. Nam oēs. Propone parabolam de medico q̄ p̄mo misit p̄paratiua q̄dam. q̄a sic exigebat rō medicine ⁊ dispositio patientis. Deinde venit in ꝓpria ꝑsona ⁊ egrotum curauit sumptibꝫ ꝓprijs: et discedens ꝓpter eius frequentes infirmitates ⁊ loci intemperiē reliquit ei electuariū de preciosissima materia confectum quo vti poterit dum voluerit /et sic vtens in sanitate cōseruabat̄. O q̄ amabilis et delectabilis medicus. O q̄ desideranda medicina Expone ⁊ applica/ notando illud Bernar. O bone iesu q̄ dulciter cum hoībꝫ conuersatus es: q̄ magna ⁊ abūdantissima eis largitus es.

Sermo. v. de eucharistia

Qui mandu. ⁊c̄. Hic est panis q̄ de celo descendit Jo. vj. In his verbis primo ostendit seip̄m esse fructuosum: cuꝫ dicit. panis.

Scd̄o gratiosum: cū dicit. descendit

Tertio p̄ciosum: cū dic̄ de celo.

De p̄mo Ps̄. Panis cor hominis confir.

De scd̄o Joan. vj. Panis em̄ verus est q̄ de celo descendit: ⁊ dat vitaꝫ mundo/ De tertio ibidem. Ego sum panis viuus qui de celo descendi.

Qui manducat ⁊c̄.

Primus ar. An eucharistie sacr̄m si

de necessitate salutis: Q3 sic: Jo. vj. Nisi manducaueritꝫ carnē filij hoīs ⁊ biberitis eius sanguinē nō habebitis vitā in vobis. Contra: dicit Aug. bonifacio ꝯ pelagianos. Nec id cogitetis ꝑuulos vitam hr̄e non posse q̄ sunt exp̄tes corp̄is et sanguis dñi. Rñdet Tho. in. iij. p̄te. q. lxxiij. In h̄ sacramento duo sunt considerāda. s. ipsum sacramentū ⁊ res sacramenti. Res sacr̄i ē vnitas corp̄is mystici sine q̄ nō pōt esse salus. Nulli em̄ p̄t esse aditꝰ salutis extra ecclesiam. Res aūt alicuius sacr̄i haberi p̄t añ p̄ceptionem sacr̄i ex ip̄o voto sacr̄i p̄cipiendi. Vñ añ huius sacr̄i p̄ceptionē p̄t hr̄e salutē ex voto p̄cipiendi hoc sacr̄m sic̄ etiā ex voto baptismi añ baptismū. Est tñ differentia q̄ baptismus ē p̄ncipiū sp̄ualis vite ⁊ ianua sacramentoꝝ. Eucharistia ē q̄si consūmatio sp̄ualis vite ⁊ oīm sacramētorū finis. Per sctificationes em̄ oīm sacramentoꝝ fit p̄paratio ad suscipiendū vt cōsecrandū eucharistiā. Jō p̄ceptio eucharistie non ē necessaria ad habendū simpl'r vitam sp̄ualem sꝫ ad ip̄am ꝯsūmandā. Alia differentia q̄ p̄ baptismū ordinat̄ hō ad eucharistiā. Et iō ex hoc ip̄o q̄ pueri baptizant̄ ordinant̄ p̄ eccl'iaꝫ ad eucharistiā. Et iō sic̄ ex fide ecclesie credunt: sic etiā ex intentione eccl'ie desiderant eucharistiā: ⁊ p̄ ꝯñs recipiunt rem ipsiꝰ. Ad baptismuꝫ aūt non ordinant̄ p̄ aliud p̄cedens sacr̄m. Et iō añ susceptionē baptismi nō hñt paruuli baptismū aliq̄ mō in voto. Jō rem sacramenti p̄cipere nō p̄nt absq̄ p̄ceptione sacr̄i. Et iō hoc sacramentū nō est h̄ mō d̄ necessitate salutis sic̄ baptismꝰ. Hec tho.

Pro fund̄. Sepe considerādū q̄m oīa q̄ ad hāc vitā spectant transeunt. Senec̄. ad Lucil. Corp̄a nr̄a rapiunt̄ fluminū more. q̄cq̄d vides currit cū tp̄e. Nihil ex his q̄ videmꝰ manet. Multū g̃ solliciti esse debemus de his q̄ necessaria sunt ad salutē seu vitam īmortalē. Terentiꝰ. Porro istud ē sapere vt vbicunq̄ opus fuerit animū flectas. et Lucanus. Cupias q̄d cūq̄ necesse est. Querit̄ g̃ An eucharistie ⁊c̄. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ conclude q̄ diligenter vigilare debemꝰ ad hoc vt simꝰ mēbra eccl'ie: al'as fructū huiꝰ sacramenti hr̄e non possumus. Vñ Aug. sup̄ Jo. Hunc cibū ⁊ potum societatē vult intelligi corp̄is ⁊ mēbroꝝ suorum q̄d est eccl'ia in p̄destinatis ⁊ vocatis ⁊ iustificatis ⁊ glorificatis. O miseri pctōres q̄ a corp̄e chr̄i mystico estis exclusi: vsurarij: fraudulenti: inuidi: lubrici ⁊c̄. Certe non estis d̄ eccl'ia sꝫ de synagoga sathane perituri tandē in inferni diluuio. Figura Gen̄. vj. et. vij. Tp̄e diluuij nullus saluatus est extra arcā: sed omnes perierunt. Per arcā intellige eccl'iam extra quā sunt oēs diuis mādatis nō obedientes q̄ oēs p̄ibunt Deu. viij. Peribitꝫ si inobediētes fueritis. et Ps̄. Iter impioꝝ p̄ibit.

Secundus ar. In p̄ced̄. ⁊c̄. In h̄ igit̄ ser. intersentur ꝯsideratio inductiua ad audiendā missā in q̄ tractat̄ hoc tā dignissimū sacr̄m in q̄ est consūmatio oīm legalium sacrificioꝝ. Sūt aūt p̄cipue ꝯsiderande tres cause ad h̄ inductiue.

Pr̄ia ē necessitas obs̄uāde obligatiōis
Scd̄a ē sublimitas mēorande sig̃tiōis
Tertia ē vtilitas desiderāde reportationis.

Prima est ⁊c̄. Vñ de ꝯse. dis. j. c. Missas hr̄. Missas die dñico secularibꝰ audire totas sp̄eali ordine p̄cipimꝰ ita vt añ benedictionem sacerdotis egredi ꝓpl's non p̄sumat. Q̄d si fecerit ab ep̄o publice confundat̄. Et iteꝝ. c. Qui die solenni pretermisso conuentu eccl'ie ad spectacula vadit excōmunicet̄ Glo. si monitꝰ non desistit. Sicut aūt dicit Astex. lib. iiij. de auditiōe misse. Et Henricꝰ boyc: brito. extra de cele. missaꝝ in. c. dolentes. Quo ad laicos ñ audire missā die dñico tunc ē pctm̄ mortale quando accidit ex ꝯtemptu ꝟo vl' interp̄tatiuo. vocat aūt contemptū interpretatiuū quando sine causa legitima diebꝫ dñicꝫ audire missam quis non assuescit. Unde Glo. in dicto. c. di. hoc esse p̄ceptum. Si quis ꝟo ex legitima causa p̄termittit audire missam die dñico tunc nō peccat. Vocant autem causā legitimā quando quis detinetur corporali infirmitate vel inimicorum timore: vel alia simili causa. Siq̄s autem ex aliqua leui causa non sufficienti pretermittit audire missam: et tamen ad audiendum missam fuit consuetus: tūc p̄t esse veniale Et sicut dicit Joan. andree ī rosario. sup̄ dicto. c. Missas. Si ad hoc tenentur laici multo magis clerici q̄ totalit̄ s̄t d̄dicati dīno cultui vt pt̄. xij. q. j. c. Duo sūt gñā. Q̄d aūt dictum ē de diebꝫ dñicis

intelligēdū est etiā de alijs diebꝫ festiuis: vt pōt colligi ex his q̄ dicunt extra de parochijs in c. Et dñicꝫ diebꝫ ꝛ festiuis. Alteriꝰ sicut dicūt cōiter doctores: vt Jo. Host. ꝛ Joānes andꝛ. sup rubricā de parochijs. Hoc est int̄ iura pochialia: q̄ parochianꝰ vniꝰ eccl'ie nō debet audire diuina in alia ex ꝓcēptu. qđ tñ fieri pōt rōnabili cā/corpali vel spūali. puta cū q̄s vult peregrinari p̄ plendo voto: vel p̄ indulgentia ꝓsecūda: vel p̄ sbo dei audiēdo. Secūda cā est sublimitas memorāde sīg̃nionis Jn celebratiōe eiꝰ misse: repꝛesentant̄ sanctissima mysteria nr̄e redēptiōis. Vñ celebratio misse dꝛ chr̄i imolatio. Vñ Augꝰ. libꝛo sen. Prosp. Semel imolatꝰ est in semetipo chr̄s: ꝛ tñ q̄tidie imolat̄ in ꝫ sacramēto. Vel ebratio q̄ppe sacramēti eucharistie est imago q̄daz repn̄tatiua passionꝛs chr̄i q̄ fuit vera imolatio. Vñ Ambꝫ. sup epl'am ad Heb. Jn chr̄o semel oblata est hostia ad salutē sempiternā potēs. Quid g̃ nos? Nōne p̄ singulos dies offerimꝰ ad recoꝛdatiōez mꝛtis eiꝰ? Tertia cā ē vtilitas desiderāde repoꝛtationis. Per ꝫ eīm fit hō ꝑticeps meriti dñice passiōis adorādo reuerēter hoc sacramentuz. fit etiam particeps oꝛōnis sacerdotis. Oꝛat eīm sp sacerdos p̄ oib̄ circūastātib̄: vt patet i canone misse: ꝛ deuotiōes assistentiū offert deo. Sed fꝛte q̄rit. Est ne melioꝛ missa boni sacerdotis q̄ mali? Rñdet Tho. i. iij ꝑte. q. lxxxij. q̄ in missa duo sunt ꝓsideranda. s. ipm sacrm qđ est p̄ncipale: ꝛ oꝛatiōes q̄ in missa fiunt. Quantū ad sacramentuz nō minꝰ valet missa sacerdotis mali q̄ boni. da vtrobiq̄ idē ꝓficit sacramentū. Ad hoc facit c. Lū sc̄ptura. j. q. j. et c. Signi/ficasti. et c. Non q̄les. Oblatio tñ accepta pro actu offerentis/melioꝛ est ab vno q̄ ab alio. Vnd̄ sic oblatio boni est meritoꝛia. Oblatio ꝓ mali dānabilis: lꝫ res oblata sp̄ sit deo gratissima. Jdeo dꝛ Leui. xxj Hō q̄ habuerit maculā nō acceder ad ministeriū dei sui. Quantū aūt ad oꝛationez dicēdum q̄ pōt dupl'r ꝓsiderari. Vno mō inq̄ntū habet efficaciā ex deuotiōe sacerdotis oꝛātis. Et sic nō est dubiū q̄ missa boni sacerdotis ē melioꝛ q̄ mali. Vnde j. q. j. c. Jp̄i sacerdotes. Quanto sacerdotes fuerint digniꝰoꝛes: tāto facilius in necessitatib̄ ꝓ oꝛ q̄b̄ clamant exaudiunt. Ad hoc facit ibidē. c. Sacerdotes. et c. Sacrosc̄ā. Alio mō inq̄ntū ꝓ oꝛo ꝓfert a sacerdote in ꝑsona totiꝰ eccl'ie. Et hoc mō ē fructuosa oꝛo sacerdotis pc̄oꝛis nō solū in missa: sed etiā in alijs eccl'asticis officijs in q̄b̄ gerit ꝑsonam eccl'ie. sed sic nō sunt fructuose eiꝰ oꝛationes p̄uate: fm illd̄ puer. xxviij. Qui declinat au. su. ne au. le. oꝛo eiꝰ erit execrabil'. Et dicꝫ itaq̄ sequit q̄ sicut dꝛ Boñ. Si q̄s libēriꝰ audiat missaz meliꝰis sacerdotis: bñ facit: dū tñ nō credat ipm in substātialib̄ sacrī excedere pc̄oꝛē. al's pec'ose erraret. Notandū insup̄ q̄ cōcubinarij publici ꝛ notoꝛij missam audire nō licet. Unde xxij. dꝛ. Nullus audiat missaz sacerdotis quē indubitant̄ nouit hr̄e ꝓcubinaz. Hoc est tñ intelligendū de notoꝛio vl' per sniam cōuicto: vel p̄ ꝓfessionē in iudicio facta. vel qñ nō pōt aliq̄ tergiuersatiōe celari. Sicut etiā dꝛ Tho. in. iij. ꝑte. q. lxxij Heretici: scismatici: ꝛ excōicati sunt p̄ sententiā eccl'ie executōe ꝓsecrandi p̄uati. Jō peccat q̄cūq̄ eoꝝ missam audit: vel ab eis sacrm recipit. Et certe multuz timere debent ad tractandū hoc tā venerabile sacramētū indigne accedentes. Exēplū narrat Guilhel. q̄ sacerdos q̄dā immūdꝰ ꝛ lubricus coꝛpꝰ chr̄i q̄si q̄tidie polluto oꝛe sumebat. Et vide vindictā dei: Os eiꝰ circa nasum ꝛ mentū est p̄sum: ꝛ lingua cōputruit ita vt vix p̄ feroꝛe ab amicꝫ suis possz sustineri. Sic ꝛ sacerdos in gallia fuit cuiꝰ manus in missa supꝛa arā extense igne celesti vsq̄ ad cubitos sunt cōbuste. hec Guilh. j. Coꝛ. ij. Qui manducat ꝛ bibit indigne iudiciū sibi manducat ꝛ bibit ꝛc.

Tertiꝰ ar. Audistꝫ q̄ sit salutifer audire missam. Videte ne p̄ negligētiā vestrā tāto bono ꝑuemi. Dicit eīm lex Damnū qđ q̄s sua culpa sentit/sibi: ñ alteri imputare debet. ff. de reg. iu. l. Qđ q̄s. Pone casum de p̄bendis. Si clericis. li. vj. Ubi clericꝰ q̄ negligit petere p̄bendā sibi debitā cum vacat: sibi imputare debet: nō socio expectāti. Siq̄s ergo negligit audire missam cū pōt ꝛ ꝑuat tanto fructu: sibi iputare debet. Audire similitudinez. Rex mādauit aliq̄s ad comedendū secū in mēsa vnicuiq̄ datur ꝓ amplissima dona. Si itaq̄ aliq̄s coꝝ ire neglexerit ꝛ penuriam

patik:nonne sibi imputandū ē ꝛ de tali ne//gligentia increpandus. Exponet applicanotando ꝫ negligentes illud Ouer. vj. Vade ad formicā o piger ꝛ disce ab ea sa//pientiam ꝛc̄.

De eucharistia. Sermo.vj.

QVi manducat.

ꝛc̄. Dñs ihesus in q̄ nocte tra//debat accepit panē.j. Co.xj. Ibi notande sunt tres ꝓsiderationes cui//libet manducanti aut etiam adorantī ne//cessarie.

Prima est imperialis sublimitatꝭ: cum dr Dominus

Secunda cordialis suauitatis: cum dicitur/ihesus

Tertia est passionalis acerbitatis: cum dr/in q̄ nocte tradebat.

Depma Apoc. xix. Rex re. ꝛ do. dñantiū. et Ps. Dñs ꝑtutum ipe est rex glorie. Deseda Bern. Ihesu dulcis memoria dās vera cordis gaudia sed sup mel ꝛ oia eius dulcis ꝓntia. De tertia cantat eccl'ia. In morte a discipulo suis tradend⁹ emulis ꝑ us in vite ferculo se tradidit discipulis.

Qui manducat ꝛc̄.

Primus ar. An h̄ sacr̄m ꝓsit tm̄ sumēti siue manducanti: Q, sic. qz alia sa//cramenta nō ꝓsunt nisi sumentib⁹. Cōtra In celebratione hui⁹ sacr̄i fit ꝑ multis deꝑcatio. Rñdet tho. p. iij. q. lxxix. Hoc sacramentū ꝑ alīs hz ꝙ non soluz est sacr̄m sed etiam sacrificiū inquantū ꝑ ipm repsē tat passio dñi. Hoc igit sacr̄m sumentib⁹ ꝺdem ꝓdest ꝑ modū sacrī q̄ confert gr̄a/et etiā ꝑ modū sacrificij qz ꝑ omnib⁹ sāmentibus offert. vt patz in canone misse. Alīs aūt q̄ non sumūt ꝓdest ꝑ modū sacrificij i//quantū ꝑ eo ꝛ salute offert. Vñ in canone misse dr Memento dñe famulo ꝛ ꝛc̄. ꝑ q̄//b⁹ tibi offerim⁹ Hec tho. Pro fū. Vultū ꝛ sepe ꝓsideranda est chr̄i beniuolētia q̄ nobis seipm dedit. Nam vt dr Tulli⁹ lib. de officijs. Quo q̄sq̄ anio/studio/beniuolentia/fecerit ꝑponderandū est. Certe ꝓcellentissimū est ꝛ inextimabile hui⁹ sacr̄i donū. Donum inquā putile/donū valde delectabile/medicina vicz dulcissima. Ad h̄ g̃ spectare ꝑ illud Horatij in poetria. Oē tulit ꝓunctū: q̄ miscuit vtile dulci. Sz q̄rit An ꝓsit tm̄ sumēti. Dic rñ. vt s. Post rñsiōnē aūt dicas ꝙ illud valde notandū est ꝙ sumentib⁹ nō ꝓdest nisi digne sumāt. Nemo aūt digne sumit neq̄ etiā digne adorat nisi q̄ mund⁹ est. Jō mat. v. Bti mundo cor. qm̄ ipi deū vi. O imundi ꝓcōres: superbi: inuidi: luxuriosi ꝛc̄. Certe indigni estis tāꝑcioso cibo hoc vicz corꝑis christi sacr̄o: qō q̄cūq̄ sumere voluerit aut adorare sic ꝛt ꝓsit oportet ꝓmo cor ꝑparare. iuxta illud. j. Reg. vij. Preparate corda vra dño. Hec aūt ꝑparatio fit ꝑ purgationem ꝺscie q̄ necessaria ē ad dignā ꝓceptionem ꝛ adorationē eucharistie. Figura. iiij. Regū. xxij. Purgata iudea ab idolis ꝓcepit iosias fieri ꝑphase dño. Horalit. purgata ꝺscia ab affectionib⁹ carnalib⁹ et terrenis q̄ sunt idol⁹ ꝙ seruit⁹ dr comedi ꝛ adorari ver⁹ agn⁹ pascalis chr̄s. Dicunt q̄ꝑ medici ꝙ ponere escā sup cibū indigestū ꝛ imminutio vite. Lib⁹ g̃ dñici corꝑis nō compatit in stomacho aie cibū alienū. cuiusmodi ē terrena affectio aut carnal' Ps. Insatiabili corde cum h̄ nō edebā. Insatiabile q̄ꝑ ē cor ꝓcōris. Non em̄ satiari ꝑt voluptate pcti.

Secund⁹ ar. Sup̄ de duob⁹ ꝓmis ꝛc̄.

Hūc de tertio qō est mysteriū admirande sig̃tionis. Sacramentū q̄ꝑ dr sacre rei signū. Hoc em̄ sacramentū tres hz sig̃tiones ꝓcellentes.

Prima est remēoratiua.

Scda repsentatiua.

Tertia ꝓfiguratiua.

In h̄ aūt sermone dicem⁹ de ꝓma q̄ est respectu rei ꝑterite rememoratiua. vicz oim mysterioꝝ q̄ ꝑ nob fecit de⁹ in carne hūana. s. icarnatiōis: ntitatis ꝛc̄. ꝛ spēalit mortis ei⁹ ps. Memoriā fe. mi. suoꝝ mi. ꝛ mi. d. es. de. ti. se. Et qz chr̄i passio ꝓfissimū fuit sacrificiū iō ꝓpt̄ hāc sig̃tionē sacr̄m istō dr sacrificiū. Idcirco dñs sacr̄m istud istituēs dic̄ Lu. xxij. Hoc facite in meā cōmemorationē. i. i passionis mee recordatione. Et h̄ apls exponit. j. Coꝝ. xj. di. Quotiēscunq̄ mā. pa. hūc ꝛ ca. bi. mor. dñi annū. do. ve. ipe dñs ad iudiciū. Cōsideratio aūt affectiua huius sig̃tionis habet tres fructus dignissimos.

De sacramento eucharistie

Prio est inflāmatiua diuīe dilectiōis.
Scdo est exhortatiua grāꝝactionis.
Tertio ē inductiua interne cōpunctōis
Prio igit ꝛc. qꝛ vicz dat nobis mēoriā illi
us amoris suauissimi quē nobis oñdit fi//
lius dei q̄ ꝓ nobis ē incarnat⁹ nat⁹/cruci//
fixus/passus/sepult⁹/ꝛ ad celos tādē ascē
dit. Et vide bñ quantū nos dilexit. Non
em̄ solū dedit nob sua.i.suas creaturas in
obsequiū ꝛ suos.i.angelos in adiutoriuz:
sed etiā seip̄m dare voluit/aliter nō pote//
rat content⁹ esse amor ei⁹. Seip̄m ḡ dedit
in filiū ꝑ carnis assumptionē Esa.ix. Fili⁹
dat⁹ est nobis. Dedit se in sociū ꝑ vite con
formationē Phil.ij. Habitu iuent⁹ vt hō.
Dedit se in magistrū ꝑ doctrine p̄dicatio
nē Jo.xiij. Vos vocatis me magister et
dñe ꝛ bñ dicitꝫ sum etem̄. Dedit se in ducē
per exempli opationē. Jo.xiij. Exempluz
dedi vobis vt quēadmodū ego feci:ita et
vos faciatꝫ. Dedit se in p̄rem ꝑ gr̄e rege//
neratione Jo.j. Quotq̄t aūt re.eū de.eis
ꝑtātē fi. dei fieri his q̄ credunt in noīe ei⁹.
Dedit se in holocaustū ꝛ redemptiōis p̄ci
um ꝑ sanguis effusionē Apo.j. Dilexit nos
ꝛ lauit nos a pctis nr̄is i sanguīe suo. De//
dit etiā se in cibū ad spūalez refectionē. Et
tandē dat seip̄m in p̄miū ad nr̄am glorifica
tionē Vñ cantat eccl̄ia. Se nascens dedit
sociū/conuescens in eduliū/se moriens in
p̄cium se regnans dat in p̄miū. O ardētis//
simus amor chr̄i iesu. Multuz ḡ tenemur
eū diligere.j. Joā.iiij. In hoc est charitas
nō q̄si nos dilexerim⁹ deū/sed qm̄ ip̄e pri
or dilexit nos. Scdo ē exhortatiua gra
tiaꝝactionis. Hiero. Ideo saluator h̄ sa//
cramentū tradidit vt semꝑ cōmēoremur.
qꝛ ip̄e ꝓ nobis mortuus ē ne sim⁹ ingrati
tantis beneficijs.j. Co.vj. Empti em̄ estꝫ
p̄cio magno. Tertio ē inductiua inter//
ne cōpunctionis. Hoc em̄ sacr̄m reducit
ad mēoriā q̄ chr̄s ꝓ pctis nr̄is mortu⁹ est
Propterea multū cōpuncti eē debem⁹ ꝯsi
derantes pctā nr̄a fuisse causā mortꝫ dñi.
j. Pe.iij. Chr̄s semel ꝓ pctis nr̄is mortu⁹
est/iustus ꝓ iniustis. Patz itaq̄ quoniā i
feruore dilectionis/grāꝝ actionis/atq̄ cō
punctiōis adorare ꝛ manducare debem⁹
corp⁹ chr̄i. Exemplū de btō Hieronymo
in suo transitu de q̄ narrat Eusebi⁹. q̄ cuz
q̄dā frater attulit sibi corp⁹ chr̄i/vir dei vt
videre potuit nob sibi auxiliātib⁹ ꝓtin⁹ se ꝓ
strauit i[illegible]rā ꝛ voce ꝛ lachrymis q̄tū potat
clamabat[illegible]. Dñe/q̄s ego sū vt sub tectuz
meū itres? Meruit h̄ pctōr hō? Certe dñe
nō sum dign⁹. Cur nūc tātū te hūilias vt
dignerꝫ ad hoiem descendere publicanū ꝛ
pctōrē? Cunq̄ ꝓpinqui⁹ eēt sacerdos: eri//
gens se vir gloriosus genib⁹ flexis cunctis
eū tenentib⁹ cū magnis lachrymis ꝛ suspi
rijs ꝛ q̄pluries ꝑcutiens pectus suū dixit
Tu es dñs me⁹ ꝛ de⁹ me⁹ q̄ ꝓ me passus
es. Certe tu es ille q̄ cū deus esses añ tpa
ꝛ sine p̄ncipio a deo p̄re genit⁹ eterna ꝛ i
uestigabili gñatione q̄ cum ipso ꝛ spūsctō
vnus de⁹ es ꝑmanēs illud qd̄ eras et es/
intra vni⁹ puelle corpusculū te clausisti fa//
ctus hō. Multaq̄ alia addidit verba de//
uotissimis mysterijs plena. Quib⁹ finitis:
vir dñi gloriosus sacr̄m suscipiens ad ter//
ram supin⁹ redijt. Deinde man⁹ in modū
crucis tenens symeonis ꝓphete vaticiniuz
decantauit. Quo finito: apparente q̄dā lu//
ce mirabili ex hac vita gloriosus migrauit
Sap.iij. Bonoruz operum gloriosus est
fructus.

Tertius articulus. Audistis qm̄ hoc
sacramentuz est rememoratiuū pas//
sionis christi. Unde et christus nobis il//
lud quasi ex testamento reliquit vt ip̄m su
mentes ꝛ adorantes ex ei⁹ recordatione ꝛ
amore animemur ad pugnandum ꝯvicia.
Hoc ergo testamentū satagamus diligē//
ter implere. Nam dicunt iura. Heres nō
implens voluntatē defuncti ꝑdit heredita
tem. De voto.c. Licz et.xj.q.j. Siluester
et de testa.c. Si heredes.et.C. de fideicō
missis. autentica hoc ampli⁹. Propone pa
rabolam de sponsa cui sublata est heredi//
tas ꝑ tyrannū. Sponsus aūt volens eam
recuperare ꝛ ꝓterea se morti exponēs te//
stamentū fecit relinquēs notabile legatū/
puta anulum aureū in quo est p̄ciosissim⁹
lapis oñdendū filijs: ꝑ qd̄ rememorentur
bñficium paternū ꝛ moneāt cauere ne cō//
federent p̄dicto aduersario. Expone ꝛ ap//
plica. Sponsa est ecclesia: filij sunt christi//
ani: tyrannus diabolus: hereditas paradi
sus: anul⁹ eucharistie sacr̄m. Cauete ḡ ne
diabolo confederemi. Imo vt dicitur Ja
cobi.iiij. Resistite diabolo ꝛ fugiet a vob.

De eucharistia. Sermo. vii.

Qui mandu.

q ꝛc. Accipite et mãducate hoc est corpus meũ quod ꝓ vobis tradetur. j. Cor. xj. Tria sũt ibi notanda.

Primũ miranda liberalitas. Accipite ꝛ manducate.

Secundũ liberalitatis suauitas: hoc ẽ corpus meũ.

Tertiũ suauitatis benignitas. qđ ꝓ vobis tradet.

De ꝑmo Ps. Oculi oĩm in te sperant dñe: ꝛ tu das illis escã in tpe oportuno.

De scđo Jo. vj. Pr̃ meꝰ dat vobis panez de celo verꝝ. De tertio Ro. viij. Propo filio suo ñ pepcit sꝫ ꝓ nobis omnibꝫ tradidit illum. Salutatio.

Qui manducat ꝛc.

Primus ar. An sacr̃m eucharistie debuerit institui a ꝑncipio? Q. sic. quia a ꝑncipio genus hũanũ hoc remedio indigebat ꝑsertim post ꝑmoꝝ parentũ transgressionẽ. Contra ẽ auctoritas chr̃i instituentꝭ. Rñsio ꝑm doct. in. iiij. sniaꝝ dis. viij. Hoc sacr̃m ꝯuenient institutũ est i lege euangelica q̃ est lex amoris ꝛ tpe passionis chr̃i vicino. Cuiꝰ ꝑm doct. est ꝑcipua rõ triplex. Pria est rõ corꝑalis subtractionis. Hanc rõnem ponit Eusebiꝰ di. Quia corpus assumptũ ablaturꝰ erat ab oculis: illaturus sideribꝫ necesse erat vt in die cene sacramentuꝫ corꝑis ꝛ sanguis sui consecraret vt coleret iugiter ꝑ mysterium qđ semel offerebat in ꝑcium. Scđa ẽ rõ legalis terminatiõis. Sacrificia em̃ legalia in passione terminãda erãt. iõ oportuit tunc nouũ inchoare ꝛ nõ añ. qꝛ nõ erat cõueniens vmbrã ꝛ veritatẽ sil' currere. Beda. Finitis veteris pasce solennijs q̃ in cõmẽoratione antiq̃ liberationis de egypto agebant transit ad nouũ qđ i sue redẽptionis mẽoriã eccl'iaꝫ frequentare desiderat: ꝓ carne ꝛ sanguie agni sue carnis ꝛ sanguinis sacr̃m i pais ꝛ vini figura substituẽs sacerdos i et'nũ factꝰ ꝫ ordinẽ melchisedech. Tertia ẽ rõ spũalis iformatiõis. Per hoc em̃ docemur q̃ firmiter ꝛ q̃ sepe recordari debemꝰ dñice passionis q̃ iminẽte institutũ ẽ hoc sacr̃m. Añ g̃ passiõez institutũ fuit ñ celebrandũ tũc sꝫ postea: vt eẽt remẽorativũ passiõis: ꝛ sic feruẽtior eẽt deuotio ad illud Aug. li. rñsionũ ad ianuariũ. Saluator nr̃ vt vehemẽtiꝰ cõmẽdaret huiꝰ altitudinẽ mysterij: vltimũ hoc voluit ifigere cordibꝫ ꝛ mẽorie discipuloꝝ a q̃bꝫ ad passionẽ discessurꝰ erat Hec ille. Sic g̃ ꝑcepit filijs isrl' tunc ꝑmo agnum pascalẽ manducare qñ decreuit eos de egyptiaca ꝑuitute liberare: Ita sacramentũ hoc ꝑmo istituit qñ voluit nos de ꝑtãte diabolica eripere in signũ euidentissimũ amoris dulcissimi quẽ ad nos habuit. Pro fundamento Mirari debemꝰ diuinã pietatẽ qm̃ cũ inimici eius essemꝰ tantã nobis exhibuit charitatẽ. O verissimus dei amor Galt. in alexã. Que fastidit hõ non vere diligit. Ille est verꝰ amor miserũ q̃ non fastidit amicũ. O q̃ efficaciter allicere dꝫ corda nr̃a suauissimus amor ille. Nam vt dicit Tulliꝰ lib. đ amicicia. Non tã vtilitas ꝑ amicũ ꝑtita: q̃ amici amor ipe delectat. Huiꝰ aũt amorꝭ chr̃i signũ clarissimũ est sui corꝑis sacr̃m. Queritꝰ g̃ quare a ꝑncipio non fuit hoĩ datum. Dic rñ. vt s̃. Ex q̃ conclude: qm̃ istđ est sacr̃m amoris: ꝓpterea institutũ est qñ amor eius bulliebat atq̃ feruebat Jo. xiij Cũ dilexisset suos q̃ erant in mundo in finem dilexit eos. i. ꝑm glo. maiora signa dilectionis ostendit. O miseri pctõres q̃ eũ nõ diligunt: sꝫ carnẽ ꝛ mũdũ. O fatui: auari: vsurarij ꝛc. O imundi: luxuriosi ꝛc. O excecati superbi ꝛc. Vos chr̃m contẽnitis q̃ tã feruenter vos amauit. Certe non estis digni hoc sacr̃m sumere: neq̃ etiã adorare Est em̃ sacr̃m noue legis q̃ ẽ lex gr̃e. Vñ non est sumendũ nisi ab his q̃ sunt in gr̃a: iam vicꝫ purgata pcti vetustate. sic infirmitate purgata corpus ẽ reficiendũ nõ ante. quia si adhuc essent humores corrupti refectio illa morbum aggrauaret. Figura Exo. xvj. Filij israel non receperũt mãna: nisi prius ꝯsumpta farina egyptiaca. Sic non est sumendũ corpus chr̃i: nisi priꝰ ablata ꝯuersatione praua Jõ đr. j. Co. xj. Probet seipm hõ ꝛ sic de pane illo edat ꝛc.

Secundꝰ art. In ꝑcedenti ꝛc. Nũc đ scđa sig̃tione q̃ est rei ꝑñtis representatiua. s. ecclesiastice vnitatis. Et ratione huiꝰ dicitur cõmunio. qꝛ per ipm cõicamꝰ et vnimur christo et inuicem. Deuota au-

tē hui⁹ sig̃tionis ꝯsideratio habere pōt in nobis triplicē fructū inq̃ntū ostendit triplicem debere esse vnitatē inter nos.

Prima ē vnitas mēbroꝝ sub vno capite

Scda est vnitas filioꝝ sub vno patre.

Tertia ē vnitas amicoꝝ ī vna charita

Prima igit̃ ꝛc. Cōuocatio em̄ fide- (te.
lium que dr̄ eccl̄ia est corp⁹ chr̄i mysticū: cui⁹ caput est ip̄e chr̄s. Eph. j. Ip̄m dedit caput sup̄ oēm eccl̄iam q̄ est corp⁹ ipsius. Et hoc euidētissime sig̃tur ꝑ hoc sacramētū in q̄ oēs fideles recipiunt vnū ꝛ idē verū chr̄i corpus. Vn̄ Ro. xij. Multi vnū corp⁹ sumus in chr̄o: singuli aūt alter alterius mēbra. Vn̄ patet q̄ntam iniuriā faciunt huic sacr̄o q̄ cum odijs fraternis accedunt ad illud: aut pleni fraudib⁹ aut inuidijs. Cōtradicunt em̄ huic sacr̄o qd̄ est sacramentū vnitatꝫ. Vn̄. j. Coꝝ. x. Vn⁹ panis ꝛ vnū corp⁹ multi sum⁹ oēs q̄ de vno pane ꝛ de vno calice participam⁹. Vbi nota q̄ vnus panis materialis fit ex plurib⁹ granis puluerizatis ꝑ aq̄ admixtionem et ignis decoctionem. Sic spūal'r vt simus vnus panis. Primo necessaria ē puluerizatio hūilitatꝫ: vt. s. vnusquisq̄ se humiliet puluerē se esse cogitādo ꝛ seip̄m puluerizādo ꝛ molēdo. Nō em̄ pōt sup̄bus alijs bn̄ conuiuere. Scdo humectatio benignitatꝫ ꝑ quā vniunt̃ hoies dū sibi ī uicem cōplacere volunt. Tertio decoctio charitatꝫ. Aq̄ quippe farine mixta nisi fieret decoctio disponeret ad corruptionē. sic et beniuolentia mutua/nisi sit decocta charitatꝫ igne traheret ad pctī corruptiōem: vt patet in his q̄ sunt inuicē beniuoli s̄m carnē aut s̄m mūdū: ꝛ nō s̄m deū Timēdū est em̄ q̄ mlti st̃ tales. Scda est vnitas filioꝝ in vno pr̄e: q̄ vicꝫ oēs filios suos vno pane reficit. Jo. j. Quotq̄t aūt receperūt eū dedit eis ptātē filios dei fieri. Tertia ē vnitas amicoꝝ ī vna charitate. Vn̄ post institutionē hui⁹ sacr̄i dn̄s dixit discipul'suis Joā. xiij. Mādatū nouum do vob̄ vt diligatꝫ inuicē sic̄ di. vos: In hoc cognoscēt oēs q̄ discipl'i mei estꝫ si dilectionē habueritꝫ ad inuicē. Hāc aūt triplicē vnitatē predictā statim post hmōi sacramēti institutionē petebat dn̄s orans ꝑ nob̄ ad patrē: ꝛ di. Joā. xvij. Ego ꝑ eis rogo: nō ꝑ mūdo rogo: sed ꝑ his q̄s dedisti mihi ꝛc. Pr̄ sctē serua eos q̄s dedisti mihi vt sint vnū sicut ꝛ nos vnū sum⁹ ꝛc. Nō ꝑ eis rogo tm̄ sꝫ ꝑ eis q̄ credituri sūt ꝑ ꝟbum eoꝝ in me: vt oēs vnū sint sicut tu pater in me ꝛ ego in te vt et ipsi in nobis vnū sint vt credat mundus q̄ tu me misisti ꝛc. Hec ibi. Est g̃ hoc sacr̄m eccl̄iastice vnitatꝫ: ꝑ qd̄ ꝯfutant̃ oēs heretice prāuitates ꝑ q̄s fit ab eccl̄ia diuisio. Exemplū. Fuit q̄dā heretic⁹ in ꝓuincia brabantie q̄ debebat cōburi. Cū aūt ꝓiect⁹ essꝫ in ignē: clamauit Juuate me. Et statim demones extraxerūt eū de igne. Qui cū denuo fuisset ꝓiect⁹ ꝛ sp̄ liberat⁹: iam catholici disputabant de fide. Supuenēs autē q̄dam p̄dicator/ dixit ep̄o. Faciatꝫ huc apportari corp⁹ chr̄i. Qd̄ cū factū fuisset: heretic⁹ ī ignē ꝓiect⁹/sicut p̄us clamauit Juuate me. Et demones rn̄derūt Nō possumus: q̄ maior nob̄ sup̄uenit. Magna igitur ꝛ miranda hui⁹ sacramēti ꝟtus. Nec mir̄ hoc: qm̄ ibi adest ip̄e dn̄s ꝟtutū. Ps. Dn̄s ꝟtutū nobiscum.

Tertiꝰ ar. Aud. ꝛc. Si g̃ vultꝫ hoc sacramentū vob̄ ꝓdesse: cauete ne hāc vnitatē impugnetis. Dicit em̄ regl'a iurꝫ Ex eo nō debet q̄s fructū cōseq̄ qd̄ semel nisus extitit impugnare. Pone casum ī eo qui impugnat testamentū q̄ si id improbe facit ꝛ succūbit: q̄cq̄d ex testamento capiebat ꝑdit. ff. de inoffi. testa. §. Meminisse. Ad idē. xiij. q. ij. q̄ꝫ prepostex. Expone et applica notādo q̄ testamētū chr̄i est testamentū vnitatꝫ ꝛ pacis Vnde ipse dicebat Joan. xiij. Pacē reliquo vobis: pacē meādo vobis.

De eucharistia Sermo octauus

Qui mādicat

q ꝛc. Qui credit in me habet vitam eternam. Joā. vj. s̄m Aug. credere in eū/est ip̄m mādicare. Est autē notanda differētia inter ista Credere christū: Credere chr̄o: et Credere in christū. Nam credere christū est/credere ip̄m esse. Sic credebant demones de q̄b⁹ Lu. xiiij. Sciebant ip̄m esse chr̄m. Credere autem chr̄o est ꝟbis eius assentire. Sicut etiam credunt demones ꝛ mlti pctōres: vt dicit

Aug⁹. sup Joā. Credere aūt ⁊ chr̄m: vt ōt Aug. ibidē Est credēdo ⁊ are: credēdo in eū ire: ⁊ ei⁹ mēbris incorpari. Ipsa ē fides q̄ p dilectionē opat. Salutatio. Qui manducat ⁊c̄.

PRim⁹ articul⁹ An pcta venialia impediāt effectū hui⁹ sacri⁹. Q⁹ nō. qa venialia p hoc sacr̄m tollunt. Cōtra. Da masce. ōt li. iij. Ignis eius qō in nob est desideriū assumēs eam q̄ ex carbone est. i. ex hoc sacro ignitionē: cōburet nra pecca⁊ta ⁊ illuminabit cordia nra: vt p participationē diuini ignis igniamur ⁊ deificemur Sed ignis nr̄i desideriū vel amoris impedit p venialia. igit ⁊c̄. Rnd̄et Tho. pte iij. q. lxxix. Pcta venialia aut sunt pteri⁊ta: aut actu exercita. Primo mō nō impediūt. Potest em̄ ptingere q̄ aliq⁹ post multa venialia cōmissa deuote accedit et plene ꝓsequit effectū hui⁹ sacri. Secundo modo nō ex toto impediunt sed ex parte Effect⁹ em̄ hui⁹ sacramēti nō solū est adeptio habitualis gratie vel charitatis: sed etiā q̄dam actualis refectio spūalis dulcedinis. que q̄dem impedit siq⁹ accedit mēte distracta p venialia. sed nō tollit augmētū gr̄e habitualis. Hec Tho. Pro fūdamento. Non debet res mūda reponi ni si in loco mundo ⁊ decenter dispōsito. qa vt ōt Horaci⁹ in epl̄is. Sincerū nisi vas q̄cūq⁹ ifūdis acescit. Et fm doctr̄nā Aristo. in post̄dicamēt⁹ Cōtraria nō p̄nt cē in eodē. Ideo nō pōt recipi effect⁹ eucha⁊ristie vbi est dispōsitio ⁊ria. Querit ḡ An venialia faciant dispōsitionē repugnantes effectui eucharistie: sic q̄ impediant ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex qua cōclude q̄ cōmunicatur⁹ debet q̄ntum pōt oēs affectiones indispo⁊sitas rep̄mere: ⁊ p oratione fruentem se p̄parare: animus oīno a terrenis ⁊ carnali⁊bus abstrahēdo: vt sic spūalis efficiat q̄n⁊tum erit possibile dum cibū spūalē vult accipere Audite o carnales. o mundani ⁊c̄. Nā ⁊ ipe chr̄s post q̄ de hoc sacro p̄dicaverat Joan. vj. dicebat: Spūs est q̄ viui⁊ficat: caro aut nō pdest q̄q̄. Verba que ego loq̄r vobis/spūs ⁊ vita sunt. Vnde ḡ sunt oēs extranee affectiones.

Figura Gen̄. xviij. Trib⁹ vir⁹ ōt abrahā Rec̄escite sub arbore ⁊ lauent pedes vr̄i Et fecit cōmisceri tria sata simile/et ex eis panes subcinericios fieri ⁊ eis dari. Spi⁊ritualiter Abraam. i. diuin⁹ sermo hortat fideles rec̄escere sub arbore crucis: purifi castes pedes. i. anīe affectiones. et rūc sa⁊ra. i. eccl̄ia: affert tria sata simile. i. tria que sunt in hoc sacramēto. s. deitatem: aiam: ⁊ carnē. ex q̄bus ꝓficit panis subcinericius. id est refectio latens sub cineribus. i. sub specieb⁹ sacramentalib⁹. Ibi em̄ tres substā⁊tie sunt in chr̄o: qui dicit Joā. vj. ca. Ego sum panis viuus q̄ de celo descendi.

Secūdus ar. In p̄ced. ⁊c̄. Hūc de tertia q̄ est rem̄ ture p̄figuratiua. s. diui ne fruitiōis que erit in patria. Et rone huius sig̃tionis ōt viaticū: qr est cib⁹ viator⁹ illuc tendētiū. Vñ cantat eccl̄ia Ecce pa⁊nis angelor⁹ fact⁹ cib⁹ viator⁹. Dicit etiā eucharistia. bona gr̄a. q⁹ gr̄a dei vita eē⁊na. Rho. vj. Cōsideratio aūt hui⁹ sig̃tōis est triplicis fruct⁹ inductiua

Primo speratiue affectionis

Scōo affectiue incitationis.

Tertio incitatiue p̄gustatiōis.

Primo igit est inductiua speratiue affectionis q̄uenīdi vicz ad hereditatē celestem. Vñ ōt hoc sacr̄m pign⁹ eterne hereditat⁹ Vide dei bonitatē. Cum em̄ p passionez nobis adq̄sierit hereditatē celestē/ quā tn̄dum viatores sum⁹ nō possum⁹ possidere in re: sed tm̄ in spe: ideo nob hoc sacramē⁊tum reliqt in pignus. Nihil em̄ p̄ciosi⁹ vl̄ dulci⁹ relinq̄re poterat q̄s seipm. Vñ discipulis dicebat Mat. vl. Ecce ego vobiscū sum vsq̄ ad ꝓsummatiōem seculi. Secundo est inductiua affectiue incitationis vt sez festinem⁹ ad deū ꝓuerti ⁊ ad ipsum clare videdū p̄tingere. Heb. iij. Festine⁊mus ingredi in illam req̄z. Audite o de⁊sides ⁊ negligētes. Festinabim⁹ aūt ingredi si festinem⁹ bene o p̄pari. Tertio est in⁊ductiua incitatiue p̄gustationis. In hoc em̄ sacramento est q̄dam p̄libatio diuine bonitatis. Vnde in q̄dam hymno huius solēnitatis. Qui nobis das tādulcia p̄gustando p̄ludia: te frui des in patria btā nobis gaudia. Ideo etiam dicit Bern̄. O gloriosa ⁊ amabilis sponsa/sponsum habes in terra sub sacramēto: sed in celis habitat sine velamento. h̄ reuera q̄si dulce p̄ludium ⁊ iocunda desponsatio. ibi nuptiale ꝓuiuium ⁊ vera fiet coniunctio. sez cum

de fide ad spēm: de spē ad rem: de mēsa ad mensam: de sabbato ad sabbatū fiet trāsmigratio. Tunc eīm videbit ipse Jesus q̄ dulcis est in facie: dulcꝫ in ope: dulcis in nomine. Patent itaq̄ in his trib⁹ vltimis sermonibus tres hui⁹ sacramēti sig̃tiones q̄ notant̄ in trib⁹ collectis misse hui⁹ festiuitatis. Prima in p̄ma. Scd̄a in scd̄a. Tertia in tertia: vt patet intuēti. Notant̄ etiaꝫ in illa antiphona quaꝫ cantat eccl̄ia super Magnificat. O sacrū ꝯuiuiū in q̄ chr̄s sumit̄ recolit̄ memoria passiōis ei⁹. Ecce p̄ma sig̃tio. mens implet̄ [illegible]a. ecce secunda: q̄a p̄ gr̄am fit vnitas eccl̄ie. et future gl̄ie nobis pign⁹ dat̄. ecce tertia. Cū g̃ sumes aut adorabis chr̄i corp⁹ in hoc sacramēto: tres p̄dictas sig̃tiōes ꝯsidera/ vt inde fructus salubres valeas reportare. O q̄ reuerenter adorandū est hoc sacr̄m in q̄ nobis ostendunt̄ tanta ⁊ tā venerāda mysteria: p̄sertim cū legam⁹ anialia irrōnalia sibi aliqn̄ magnā reuerentiā exhibuisse. Patet p̄ exemplū sup̄i⁹ positū in ser. iij. Exemplū narrat Cesari⁹. Mulier q̄dam cum apes multas nutriret ⁊ ille nō p̄ficerēt/ imo passim morerent̄. Cū remediū circūquaq̄ q̄reret: dictū est ei q̄ si corp⁹ dn̄icū iter illas locaret: mox illa lues cessaret. Illa igitur ad eccl̄iam p̄gēs ⁊ se cōicare simulās: corpus dn̄i sumēs/ statiꝫ a sacerdote recedēs extraxit: et in vno alueolo collocauit illud. Mira dei opa ⁊ mira ei⁹ potētia: ꝟmiculi creatorē cognoscētes: de fauis suis hospiti suo dulcissimo capellā mire structure fecerūt in q̄ altare eiusdē materie erigentes. sacratissimū dn̄i corp⁹ sup̄ illud posuerunt Et bn̄dixit dn̄s op̄ib⁹ eorū. Processu ꝟo tp̄is cū femīa illa vasculū illud aperuisset etiā dictū oratoriū conspexisset: expauit. Currēsq̄ ad sacerdotē confessa est ei oīa q̄ egerat ⁊ viderat. Tūc ille assūptis secuꝫ parochianis suis: ad vasculū venit: et apes cōuolantes ⁊ ad laudeꝫ creatoris sui bōbizantes abierūt. Sacerdos aūt ⁊ assistētes capellulas: parietes: fenestras: tectū: campanile: ostiū: altare/ admirantes: corpus dn̄icū cum laude ⁊ gl̄ia ad ecclesiā tulerunt. Hec Cesari⁹. Miꝝ certe q̄ irrationalia creatorē cognoscūt ⁊ reuerentur. Et miseri pctōres eū multipl̄r offendunt et asp̄nant̄. Audiāt igit̄ illud Esa. xxxiij. Ve qui spernis: nōne ⁊ ipse sperneris.

Tertio ar. Audistꝫ ⁊c. Pro tāto g̃ beneficio ꝯtinue gr̄as deo reddere debem⁹. Dicit eīm lex. ff. de petitiōe hereditatꝫ. l. Sꝫ si. §. Cōsulit. Bn̄ficij acceptor natural̄r obligat̄ ad antidota. Nihil aūt rependere deo possum⁹ nisi gratiaꝝ actiones: q̄ etsi sint ad dei laudem: sunt tn̄ oīno ad nr̄am vtilitatē. Sepi⁹ g̃ memores esse debemus diuiōꝝ bn̄ficioꝝ: inter q̄ hoc est p̄cipuū. s. corp̄is sui sacramētū. al̄s indigni erimus aliq̄d p̄ futuro a dn̄o ipetrare. Nā vt hr̄ extra de resc̄ptꝫ Si proponente. De bn̄ficio iā accepto semp̄ facienda est mentio siq̄s aliud beneficiū voluerit impetrare: Vn̄ ⁊ p̄pterea institutuꝫ est eucharistie sacr̄m vt semp̄ memores sim⁹ beneficij redemptionis et suauissimi amoris christi. Propone p̄abolam iuxta dictū illud Hieronymi. Hanc vltimā memoriā nobis reliq̄t quēadmodū siq̄s p̄egre p̄ficiscēs: aliq̄d pign⁹ ei quem p̄fecte diligit relinq̄t/ vt q̄tienscūq̄ illud viderit/ possit ei⁹ bn̄ficia et amicicias memorari. Quē si ille perfecte dilexerit: nō sine ingēti desiderio vidēdi amicū poterit pignus illd̄ videre. Expone ⁊ applica: qm̄ si vere chr̄m diligim⁹: quotiēs illd̄ sacramētū videbim⁹/ flagrabimus desiderio videndi eum. Aug. Tota vita boni chr̄iani sanctū desideriū.

De Eucharistia Sermo nonus.

Qui mādūcat ⁊c. Panis quē ego dabo/ caro mea est pro mundi vita. Joā. vj

Ibi sunt tria notanda

Primū diuīa liberalitas: cū d̄t. Panis quem ego dabo.

Scd̄m liberalitatꝫ suauitas: cū d̄t. caro mea est.

Tertiū suauitatꝫ vtilitas: cū dicit. pro mundi vita.

De p̄mo Joā. vj. Ego sū panis vite.

De scd̄o ibidē. Caro mea vere est cib⁹.

De tertio ibidē. Panis ver⁹ est q̄ de celo descēdit ⁊ dat vitā mūdo. Salutatio.

Qui manducat ⁊c.

Prim⁹ ar. An aqua sit de integritate hui⁹ sacr̄i? Q, sic. Cyprian⁹. Sicut i sctificando calicē dn̄i sola aq̄ offerri nō po

test:sic nec vinū solū. Contra. Pani nihil cōmiscet. ḡ nec vino. Rsdet Scotus in.iiij.dist.xij.hoc nō esse sim de necessitate sacramenti.quia aqua etiā nō quertit in sanguinē nisi pus fuerit cōuersa in vinū Greci etiā nō apponūt aquā:vt ꝺr Jnno. de offi.misse.pte.iij. Est tñ de necessitate ministri ꝓpter ꝓceptū ecclie. Jpse etiā chr̄s vinum cum quo fuit aq̄ mixta cōsecrauit. Jūxta illud Dam̄.li.iiij.Chr̄s calicem ex vino t aq̄ tradidit discipulis suis. Cōgruentia aūt appositionis aque est ꝓpter mysteriū/vt significet ꝓplus vniri chr̄o.iuxta illud de ꝑse.dist.v.vel.ij.Omne. Cū in calice aq̄ vino miscet:ꝓplus chr̄o vnit.i.vnitendus fit ꝑ fidem t dignā sacramenti susceptionē. Et sic ꝺr Bona. Sicut aq̄ ꝺ se est insipida:ita sit ꝑ ꝓplm insipidus ꝙ fit sapidus ꝑ coniunctionē cum sapia christo sicut aqua cū admungit vino. Hec Sñ.et Bona. Pro fundamento. Si bonum et laudabile est scire causas rerū naturaliū: iuxta illud Virgilij in geoꝛgicꝭ. Felix qui potuit rer̄ cognoscere causas. Multo laudabilius est cognoscere causas eoꝝ q̄ circa sacramenta nostre salutꝭ sunt obseruanda. Tenendū em̄ est ꝙ nihil est ibi supfluū Nā ꝺr cōmentatoꝛ.j.physic̄. Non est ponēda pluralitas sine necessitate. Querit ḡ de aqua An sit de necessitate sacramenti eucharistie. Dic rñ.vt ś. Ex qua cōclude q̄amabile sit hoc sacramentū quo significat t efficit ꝓplū catholici cum chr̄o copulatio. Quid em̄ desiderabili⁹ q̄ chr̄o vniri: Certe nihil. Nihil em̄ vtili⁹: qm̄ vt ꝺicit Matt.j. Jpe saluū facier ꝓplum suū.i. sibi adherentē. Nihil honoꝛabili⁹.j.Pet.ij. Job honoꝛ credentib⁹.ſ.in iesu ꝑ fidez charitate formatā: q̄ chr̄o copulat. Nihil ꝓterea dulcius: qm̄ sicut ꝺr Rich̄.de sctō vic. Jesus nomē dulce:nomē delectabile: nomē ꝓfortās pctōꝛem:t brē spei. Et ꝓposito q̄d hoꝛrendū magꝭ q̄ a chr̄o sepati. Audite o pctōꝛes lubꝛici:adulteri:auari ꝛc.q̄ a iesu lōge estꝭ:qm̄ vt ꝺr Pñs.Longe a pctōꝛib⁹ salus. Redite ḡ ad iesum: vt digne ꝛecipiatꝭ hūc sui coꝛpis cibū:cui⁹ ꝑfecto ꝓtutē t dulcedinem nullus exꝑmere sufficit:t quō vere refocillat anīa t fortificat in agone spūali. Figura.j.Regū.ix. Jonathas ex pugna fatigatus q̄si visum amiserat:et gustato melle refocillatus est. Sic ꝺet anima refocillat ꝑ coꝛpus chr̄i:qd̄ est ꝺr Alcius sup mel t fauum. Jdeo multū est ꝓsiderandū:quia eo semꝑ indigemus Ambꝛo. Qui vulnus habet: medicinam requirat.

Secundus art̄. Jn ꝑcedentib⁹ ꝛc. Jn seq̄ntib⁹ dicturi sumus de fructib⁹ ex digna eucharistie ꝓceptione ꝓuenientib⁹. Ubi ꝓmo notandū ꝙ de hoc sacramento exponi pōt illud Apoca.vl. Ex vtraq̄ ꝑte fl̄mis.ſ. copiosissime gr̄e i chr̄o extentꝭ:lignū vite sctz hoc sacramentū viuificatiuum afferēs fruct⁹ duodecim. Jsti aūt fruct⁹ sunt Purgatio: viuificatio:refectio:fortificatio:illuminatio:gr̄a⁹ augmētatio:satisfactio: defensio seu ꝑseuratio: releuatio:ꝑseueratio:diuinitatis ꝑgustatio: glie adeptiō. Jn hoc aūt sermone dicendum de q̄tuoꝛ ꝓmis:qui sunt

Purgatio
Viuificatio
Refectio.
Fortificatio

Prim⁹ igit̄ est ꝺr scie purgatio.ſ.a venialibus t q̄nq̄ a mortalib⁹ oblitꝭ. Qꝛ aūt ꝙ h̄ sacr̄m purgent venialia:hr̄ de ꝑse.di.ij.c. Cū oē.et ca.Si q̄ties.et c. Añ bñdictōez. Jñ t Amb.li.de sacr̄is ꝺr. Jste panis q̄tidian⁹ sumit̄ in reuerentiā q̄tidiane infirmitatis.Quāt⁹ aūt sit iste fruct⁹ patere ꝑt si ꝓsideremꝰ q̄ntū venialia ledant aniam. Uꝛ em̄ eterna damnatiōem nō inducant: diminuūt h̄ feruoꝛē charitatꝭ t ad mortalia disponūt: t ad penā purgatoꝛij q̄ ē grauissima ꝺtrudūt. Uidere potes alibi vbi de pctō. Per hoc etiā sacr̄m purgant mortalia oblita. Jdeo h̄ sacr̄m ꝺr ablutio sceleꝝ. Et hoc intellig̃t de oblitꝭ: facta ināstione sufficienti. Jñ ꝺr Sco.in.iiij. di.ix. q̄ siq̄s facta examinatōe diligēti nō recoꝛdaret nisi de vno pctō ꝓ suo: t ꝺ illo dū tarat confiteret in particulari: t de oblitꝭ in generali/cōicando gr̄am t remissionem obtineret. Et mꝛies peccata oblita virtute sacramenti ad memoꝛiā reducunt. Et tunc tenetur hō post susceptū christi coꝛp⁹ q̄citius potest de illis confiteri in speciali

Scōs fruct⁹ ē aīa⁹ viuificatio Prestat ei t cōtinuat vitā aie Et h̄ rōne ꝓtenti.ſ. christi: q̄ ꝺr Joā.xj Ego sum resur. t vit.

Sic̄ em̄ lignum vite comestū vitā conser-
uabat vt ptz Gen̄. ij. sic diuina sapia chr̄us
Sap̄. iij. Lignum vite est his q̄ apprehēde
rint eā: ⁊ q̄ tenuerit eā beat⁹. Propt̄ q̄d di
cebat Jo. vj. Nisi manducaueritis carnē
filij hois non habebitis vitā in vobis.
Tertius est refectio seu cibatio. Joā. vj
Caro mea vere est cib⁹. Sic̄ em̄ ait Rich.
in. iiij. di. viij. Quēadmodū anie vegetati
ue q̄ est formale p̄ncipium naturalis vite
generabiliū ⁊ corruptibiliū de⁹ indidit po
tentiā generatiuā ꝑ quam res viuens effi
cit̄/⁊ augmentatiuā ꝑ quaz augmentat̄: ⁊
nutritiuā ꝑ quā ip̄a nutrit̄ ⁊ in esse conser-
uat̄ q̄diu viuit recuperando id q̄d successi
ue deperdit̄. Ita p̄r misericordiaꝝ christ⁹
inter sacramenta tria instituit ꝑ quoꝝ vnū
fit ania viuens vita spūali. s. baptismū:
ꝑ aliud v̄o vita spūalis auget̄ ⁊ roborat̄. s.
ꝑ sacramentū confirmatōis: per aliud aūt
nutrit̄ ⁊ conseruat̄. s. ꝑ eucharistiam ꝑ quā
reparat̄ q̄d quotidie de charitatis feruore
deperdit̄. Et ꝓpterea dat̄ sub sil̄itudine ci-
bi ⁊ pot⁹. Per h̄ āt reficit̄ mēs hūana: q̄r
dum ꝑ hoc sacr̄m sentit se tm̄ a deo amari
q̄ꝓ nobis mori voluit: ⁊ corpus suū sic mi
rabiliter nobis tribuit: igne charitatis in-
flāmat̄: ⁊ in deū transformat̄. Jō ps̄ dicit.
Justi epulent̄ ⁊ exultent ⁊ delectent̄ in le-
ticia. Quart⁹ ē animaꝝ fortificatio. Sic
em̄ mentē roborat. vt cib⁹ corꝑalis corp⁹.
Nec mirū cum in illo sacramento ꝯtineat̄
ille qui est fortissimus ⁊ potentissim⁹. Nō
dubiū ergo q̄n det quantū in se est: firmius
ꝓpositum cauendi a futuris: ⁊ in bono ꝑse-
uerandi. Exemplū narrat Cesari⁹. q̄ in
ciuitate remensi miles q̄dam consobrinaz
suam concubinā habebat ⁊c̄. Vide in pri-
mo aduentuali sabbato ante quartā dn̄i-
cam aduentus.
Tertius ar. Aud̄. qm̄ eucharistie sa-
cramentū fructuosissimū est cui⁹ fru-
ctus omnib⁹ offert̄. Cauete g̊ ne ꝑ negli-
gentiā vestram tantis fructib⁹ p̄uemini: ⁊
sic merito sitis increpandi. Nam dicit lex.
Q̄d ꝑ me stat mihi imputari debet. ff. de
contrahenda emptiōe ⁊ venditiōe. l. Hec
venditio. §. j. Et sic̄ h̄r extra de constituti
onib⁹. Si aūt: non solum dolus sed etiā ne
gligentia imputat̄. Audite. Si rex vobis
dimisisset tunicā suam tali lege q̄ quicun-
q̄ ad eā confugeret: honorem regi faciēs:
magnū l[illegible]m inde reportaret. Nōne li-
benti anio[illegible]. Aut siq̄s negligeret. ⁊ sic fa
me ⁊ egestate periret: nonne multū essz i-
crepandus. Expone ⁊ applica notando il
lud q̄d dicit Seneca. Turpis est iactura
q̄ ꝑ negligentiā fit.

Sermo. x.

Qui mandu.
q ⁊c̄. Operamini nō cibum qui
perit: sed q̄ permanet in vitaz
eternā quē filius hois dabit vobis. Hunc
em̄ p̄r significauit deus. Jo. vj. Tria sunt
ibi notanda q̄ faciunt hunc cibū desidera-
bilem. Primū est duratiōis ꝑpetuitas:
cum dicit. Operami nō ci. q̄ pe. sed qui ꝑ-
ma. in vi. eternā. i. operando q̄rite non ci-
bum corporalem: sed magis spūalem. Vn̄
Mat. vj. Primū querite regnū dei. Se
cundū est dationis liberalitas: cum dicit.
Quē filius homis dabit vobis. i. parat⁹ ē
dare. Alchuinus. Filius hois seip̄m dat
nobis. vt nos in ip̄o ⁊ ip̄e in nobis mane-
at. Tertiū est ꝓmissionis securitas: cuz
dicit. Hunc em̄ pater sig̃uit deus: iō ꝓmis
sio eius est secura. q. d. Ad hoc em̄ p̄ncipa
liter eum assignauit ⁊ instituit mittendo i
mundū. vt daret vitam eternā mundo Jo
an. x. Ego veni vt vitam habeant: ⁊ abū-
danti⁹ habeant.
Qui māducat ⁊c̄.
Primus ar. An eucharistia sit sepe su
mēda: Q, sic. q̄r ei⁹ sūptio ē fructuo
sissima Cōtra. Eccl̄ia solum semel in an-
no eucharistiā sumere p̄cipit. Rn̄det tho.
in. iiij. di. xij. Notādo q̄ in h̄ sacr̄o req̄ritur
ex ꝑte recipientz desideriū ꝯiūctionis ad
chr̄m q̄d facit amor ⁊ reuerētia sacr̄i q̄ ad
donū timorz ꝑtinet. Primuz icitat ad fre-
quētationē q̄tidianā hui⁹ sacr̄i. sz scd̄m re-
trahit. Vn̄ siq̄s exꝑimental̄r cog̊sceret: ex
q̄tidiana sūptione feruorē charitatz auge-
ri ⁊ reuerētiā n̄ minui. deberet q̄tidie cōi-
care. Si āt sentiret ꝑ q̄tidianā freq̄ntatio-
nē reuerētiā minui ⁊ feruorē n̄ mlt̄ū augeri
tal̄ d̄beret iterdū abstiere. vt cū maiori de-
uotiōe ⁊ reuerētia p⁹modū accederet Vn̄
q̄tum ad h̄ relinq̄nd⁹ ē suo iudicio Et hoc
ē q̄d d̄t aug. Dic̄ q̄spiā n̄ eē q̄tidie accipiē

dā eucharistiā. aliq̄ affirmat q̄tidie sumendam. Faciat vnusquisq; illud q̄ fidem suam credit pie esse faciendū. Et probat exemplis zachei z centurionis: q̄z vn⁹ recepit dñm gaudēs. Alius dicit. Nō sum dignus vt intres sub tectū meū. z vterq; miscōiaz ꝓsecut⁹ est. Hec ex Tho. z Aug. Pro fundamēto seu pabulo. Videm⁹ q̄ in rebus sensibilibus oia ꝓtinue variant. Ouid. xv. metam. Nec spēs sua cuiq; manet rerūq; nouatrix. Ex alijs alias reparat natura figuras. Nil eodem ꝓstare diu sub imagie cadere credideri. Vñ z vita nra q̄tidie labit z minuit. Sen. ad Lu. Quotidie morimur: q̄tidie demit aliq̄ ps vite nre. Vñ et aliq̄d deperdit ꝓtinue de substātia viuentis. qđ oportet reparari p sumptionem cibi. Sic z in vita spūali aliq̄d ꝓtinue deperdit. et q̄ntum est ex nobis q̄tidie labimur: ideo oportet restaurationē fieri p spūalē nutritionē ad quā ordinat eucharistia. Jō q̄rit An eucharistia zc. Dic rn. vt s. Post responsionē aūt dicas q̄ de cōione p varietate tempor⁹ varia facta sunt instituta. In ecclia siq̄dem p̄mitiua dū chr̄i sanguis recens feruebat in cordib⁹ credentiuz: cōicabant oēs q̄tidie: vt patet Act. ij. Et ō cō se. dist. ij. c. Peracta. Lapsu ꝓo tp̄is communionis vsus deduct⁹ ē ad dies dñicos. Et de ō ōt Aug. de ꝓse. di. ij. c. Quotidie Quotidie eucharistie cōmunionez accipe nec laudo nec vitupo: oib⁹ tñ diebus admonitis cōicandū hortor. Succedēte ꝓo tpe statutū fuit vt ter in anno hoies cōicarēt. viz in pasca: natali dñi: z penteč. vt patet de ꝓse. di. ij. c. Etsi nō frequenti⁹. et c. Seculares. Tpe ꝓo in q̄ charitas refriguit obligauit eccl'ia laicos ad cōmunionē semel i anno tm. Sicut patet extra de peñ. z re. c. Dis O misera hui⁹ etatis ꝓditio in q̄ etiā plurimi vix semel in anno ad cōmunionez se ꝑgant. O indurati zc. O excecati Non mirū si morte anie incurrit; qñ ad cibū vite recurrere negligit;. Hā ꝓpter ꝓnitatez nature ad malū fit ꝓtinua deperditio spūalium. Jō nobis dat⁹ ē cib⁹ iste corpis chr̄i q̄ eos a q̄b⁹ sumit digne facit imortales.

Figura Gen. ij. legit ō ligno vite q̄ poterat reddere hoies imortales. i. potētes nō mori. Spūal'r Cib⁹ iste ꝑualet q; reddit immortales. i. non potētes mori. quia hominē in se cōuertit. Aug⁹. li. ꝓfes. in p̄sona chr̄i. Non tu me mutabis in te sic⁹ cibum carnis tue: sed tu mutaberis in me.

Secundus arg. In ꝑceō. zc. Hūc de quattuor medijs. s. de q̄nto: sexto: septimo: z octauo. Quor

Primus est mentis illuminatio
Secundus est gratiar augmētatio.
Tertius est satisfactio.
Quartus est ab hoste defensio.

Primus est mentis illuminatio. Per deuotam em̄ cōionem z misse auditionez in q̄ chr̄s spūal'r manducat: mentales oculi illuminant ad diuinā bonitatē ꝑ ampli⁹ cōtemplādā. In cui⁹ figura Tob. xj. Tobias ex felle piscis illūinabat. Fel piscis est passiōis chr̄i amaritudo in hoc sacro rep̄sentata. Secūdus est grar augmentatio z ꝓfectū atq; meritor. Vñ Innoc. de offi. misse. iij. ꝑte. c. vl. ait. Per hui⁹ sacramenti ꝓfectum vniuerse ꝓfectus augentur: et oīm grar exuberant charismata. Per hoc enim q̄ corpus chr̄isti sumimus z sibi incorporamur: participes efficimur oīm bonor q̄ chr̄s in illo corpe opat⁹ est: ieiunando: vigilando: discurrendo: p̄dicando z orando: z sic de alijs. z meriti passionis sue. Item in hoc sacramēto accipio participationē oīm meritor tot⁹ eccl'ie et oīm sanctor. Vñ ōt Alber. magn⁹. Per verū chr̄isti corpus omnes nos omnib⁹ chr̄isti gratijs z oīm fidelīū cōicamus: puta oīm patriarchar: ꝓpheтar: apl'or: martyr: cōfessor: virginum z angelor: atq; electorū omniū. que omnia a chr̄isto in corp⁹ my'sticū fluxerunt. Unde pōt dicere pius ie'sus cuilibet digne cōmunicāti illud quod dixit Jacob ad Laban Gen. xxx. Modicū habuisti anteq̄ venirē ad te: et nunc dilues effect⁹ es. Bñdixit tibi dñs ad introitum meū. Vere benedicit homo ad introitum chr̄i. Quod em̄ de⁹ est ex natura hoc fit hō ꝑ gram digne cōicando. Cum ḡ deus habeat sapientiam infinitā: potentiā: et bonitatē. ex eius potentia homi in hoc sacramento cōmunicata efficit homo potentior ad ꝓfuose opandu: ex sapiētia sapientior ad electionem boni z fugam mali: ex eius bonitate magis pius z charitatiuus atq; pacificus. Tertius est satisfactio. Et hoc sibi conuenit duplici ratōe.

Si em̄ consideret vt sacramētū: vt sic habet vnire christo que vnio fit ꝑ charitatez q̄ opit multitudinē peccatoꝝ: ⁊ ex cuiꝰ feruore cōsequit aliq̄s remissionē non solum culpe sed etiā pene: nō q̄dez totiꝰ semper: sed iuxta modū deuotiōis suscipientꝫ. Si aūt ꝯsideret vt sacrificiū/habet vim satisfactiuā pro his pro q̄bus offert taz viuis q̄ defunctꝫ. vbi etiam magꝫ attēdit deuotio offerētꝫ q̄ quantitas oblatiōis: vt patet Lu. xij. de vidua que misit duo minuta. de q̄ dt dn̄s q̄ plus oib⁹ misit: pōderato vicz suo affectu. Quāuis g̃ hec oblatio ex sui q̄ntitate sufficiat ad satisfaciēdū ꝓ oi pena: non tn̄ ꝑ eā fit sꝑ satisfactio ꝓ oi pena: lz nihil maiꝰ offerri possit. Vn̄ Alexāder papa de conse. di. ij. c. Nihil. Nihil in sacrificijs maiꝰ esse potest q̄ corpus ⁊ sanguis chr̄i: nec vlla oblatio hoc potior ē. sz oēs p̄cellit: que pura ꝯscientia est dn̄o offerenda. ¶ Quartꝰ est defensio. s. ab hoste Defendit em̄ a mūdo inq̄ntū roborat animū in christi amore/retrahendo ab amore mūdi. Ps̄. Si ambulauero i medio vmbre mortꝫ. s. in hoc mūdo: nō timebo mala: qm̄ tu mecū es. s. ꝑ hoc sacramentū. Defendit etiam a carne eiꝰ fomitē mitigando sicut aqua refrigerat ignem. Hinc Ps̄. in ꝑsona deuote cōmunicātꝫ/ait. Sup aquā refectiōis educauit me: animā meā cōuertit. s. ad spūalia que inclinata fuit ad carnalia. In cuiꝰ figura cū manna descēdebat ⁊ ros. Defendit insup a demone inq̄ntū est signū passiōis chr̄i: ꝑ quā victi sunt demones. Ps̄. Parasti in cōspectu meo mēsaz: aduersus eos qui tribulāt me. Et Chrysost. sup Joannē Vt leones flāmā spirantes de mensa dn̄i recedimꝰ: terribiles demonib⁹ facti. ¶ Exemplū q̄d ostendit hoc sacramētū terribile esse demonib⁹. In episcopatu Brixiensi erat q̄daz q̄ p̄tendebat sanctitatem tantā in abstinentia q̄ videbat alter Joānes baptista. Oēs q̄si de tota ꝓuincia ad eum currebāt credētes eum esse sanctū: ⁊ tn̄ erat hereticus ⁊ ꝑuersus. mortuꝰ est ⁊ honorifice sepultus. Post tēpus aliquod inq̄sitor heretice prauitatꝫ diligenter inq̄rens: inuenit ꝑ fideles testes q̄ fuerat hereticꝰ. Sententiauit g̃ de consilio epi Brixiens̄ ⁊ alioꝝ prudentū q̄ ossa eius comburerent̄. Astante igit̄ populo proiecta sunt ossa in ignem: et statim demones ossa leuauerunt de igne: ⁊ tenebāt ea suspensa in aere: nec tamen videbantur demones. Populares ergo ceperūt clamare. Moriat̄ eps cum istis fratrib⁹ qui voluerūt cōburere sanctū dei ex inuidia. Ecce quō deus non vult. Tunc episcopus timuit. Fratres aūt ꝯfortauerūt eū dicētes Nos h̄ sumus ꝓ fide: Preparetis vos ad missam: quia ostendet deus miraculuz ne fides ꝑiclitet̄. Episcopꝰ ergo dicit missam Salue sancta parens ⁊c. Quādo aūt eleuauit corpus chr̄i: tunc demones clamauerunt dicētes in aere. O guido de lacha: nos defendimus te quantū potuimꝰ: sed mō nō plus possumus: quia adest maior nobis. s. chr̄s. Et statim ceciderūt ossa in ignem ⁊ combusta sunt. et glorificata ē fides ꝓpter corpus christi. Patz itaq̄ q̄ter ribile sit demonib⁹ corpus christi. Ex oib⁹ aūt p̄dictis patet q̄ deuote sit sumēdū tanq̄ fructuosissima aīe refectio. Ideo Aug. sup Joan. Securꝰ accede/panis est non venenum.

Tertiꝰ articulus. Aud. ⁊c. Pensate ergo q̄ntam deuotionē ad hoc sacramentū habere debemꝰ: per quod sic nobilitat̄: ditatur: ⁊ defendit̄ ania. Nam vt dicunt iura Ania ē corꝑi p̄ponenda. xxxviij dist. Sedulo. et. xij. q. j. Precipimus. ⁊ C. de sacrosanc. eccle. l. Sancimꝰ. Propone parabolā de tunica regis: de qua in p̄cedenti sermone. Et adde q̄ ꝓpter eius visitationem adquirit̄ gratia regis et diuitie multe. Danturq̄ arma bellica: quib⁹ siq̄s voluerit vti: omnes aduersarios euicet. Nonne ad tunicā illam diligētissime cōfugeretꝫ? Si itaq̄ ꝓ bono tēporali ⁊ corporali vita seruanda ibi curreretis libenter: quāto magis ad chr̄i corpus pro saluāda anima. Nam scribit̄ Deut. iiij. Animā tuam sollicite serua.

De eucharistia
Sermo xj.

Qui mādūcat ⁊c. Hoc facite in meā cōmemorationem. Lu. xxij. et. j. Cor. xj In triplicem vicz cōmemorationē

Primo in cōmemorationē sue p̄celse dominatiōis. Unde añ institutionē hui⁹ sacramenti: vt habet Joan.xiij. [illegible]t. Uos vocatis me magister ⁊ domin[illegible] ⁊c.

Secundo in cōmemorationē sue sincere dilectionis. Unde ibidem. Cum dilexisset suos qui erant in mundo ⁊c.

Tertio in cōmemorationem sue amare passionis.j. Cor.xj. Quotiēscūq; manducabitis panem hunc ⁊ calicem bibetis mortem dñi ⁊c Salutatio.

Qui manducat ⁊c.

Primus articulus. An eucharistie effectus sit adeptio gl'ie: Q, nō. quia cōpetit viatoribꝫ Contra. Joan.vj. Si q̄s mādu[illegible]cauerit ex hoc pane/viuet in eternū. Rndet Tho.in.iij. par.q.lxxix. In hoc sacramēto potest cōsiderari et id ex q̄ effectum habet.s. ipse christus cōtentus: et passio eius rep̄sentata. Et id per quod habet effectum.s. vsus sacramenti. Et q̄ntum ad vtrūq; competit ei ꝙ causet adeptionem glorie vite eterne. Nam ip̄e dñs per passionem suā aperuit nobis ianuam vite eterne. s̄m illud Heb.ix. Noui testamenti mediator est vt morte intercedente in re.e.p̄ua. que erant sub priori testamento repromis.acci.qui vocati sunt eterne hereditatis. Simil'r etiā refectio spiritualis cibi et vnitas sig̃ta per species panis ⁊ vini habent quidem in p̄senti: sed imp̄fecte: p̄fecte aūt in statu glorie. Uñ sup illd Joan.vj. Caro mea vere est cibꝫ. dicit Aug. Cum cibo ⁊ potu id appetant homies vt non esuriant neq; sitiāt. Hoc nō ꝑ̄ve p̄stat nisi iste cibꝫ qui eos a quibus sumit: immortales ⁊ incorruptibiles facit ⁊c. Licz aūt non statim introducat in gl'iaz: dat tñ virtutem p̄ueniendi. Hec Thom̄. Pro fundamento. Multū est desiderāda vita glorie que est eterna. presens ꝑ̄vo vita cito morte claudet. Nam sicut dicit Galte.in alexan. Ultimus ad mortē post omnia fata recursus. Sed notāda est Tullij autoritas li.de senectute di. Non est lugenda mors quam immortalis sequit. Ad illam igit vitaz imortalē totis p̄cordijs aspirare debemus: quam tamē habere nō possumus nisi a christo qui est vita nostra. Jdo querit An eterne vite adeptio sit eucharistie effectus: Dic tñ.vt s̄. Ex qua conclude q̄sit desiderabills iste cibus qui vitam eternam prestat. Aug⁹.sup Joan. Uiuimus nos ꝓpter ip̄m manducantes eum.i. eum accipientes ⁊ in ipso habentes vitam eternā quam nō habem⁹ ex nobis. O miseri peccatores /mēbra diaboli: qui tanto fructu priuati estis: Cogitate rogo quem fructū de peccatꝫ vestris reportabitꝫ. Certe mortē eternam. Roma.vj. Stipendia peccati mors. Audite lubrici: periuri ⁊c. Redite ad cor: purgate conscientiā: vt digni efficiami hunc cibum manducare qui est necessarius in via nostre pegrinatiōis vt p̄uenire possim⁹ ad gl'iam salutis eterne. Figura.iij. Reg.xix. Helie dormienti sub iunipero datus est ab angelo succinericius panis ⁊c. Et ambulauit in fortitudine cibi illius vsq; ad montez dei. Et hoc factum est dum fugeret nuncios iezabel. Spūaliter Justo fugienti mortē culpe ꝓpinatur panis celestis.s.corp⁹ domini In cuius fortitudie ꝑtingit vsq; ad montem vite eterne. Joan.vj. Hic est panis de celo descendens vt siquis ex ipso manducauerit nō moriat.

Secūdus articulus. In p̄cedenti ⁊c. Nunc de q̄ttuor vltimis.s. de nono: decimo: vndecimo: ⁊ duodecimo.

Primus est releuatio

Secundus est perseueratio.

Tertius est pregustatio.

Quartus est gl'ie adeptio.

Primus igitur est releuatio. Si em̄ post cōionē ruat in pctm̄ fragilitate aut tentatione/ facili⁹ surgere pōt q̄ si nō cōicasset. Ratio. Per hoc em̄ sacr̄m fortificat anīa. Facili⁹ aūt est forti surgere q̄ debili. Sz quidam pusillanimes inani timore delusi abstinent ab hoc sacramēto: dicētes recidiuationem p⁹ cōionem esse grauiorē. iuxta illud Joā.v. Uade ⁊ iā amplius noli peccare: ne deterius tibi cōtingat. Non intelligētes ꝙ dñs non dixit: amplius nō pecces. sed: noli peccare.i. habeas ꝓpositū nō peccandi. Tales itaq; pro eodem habēt cadere ⁊ nō resurgere sicut cadere ⁊ resurgere: cū tñ p̄mū diabolicū sit: scd̄m hūanū Primi g̃ volunt esse demones: secūdi homines. quia humanū est peccare: sed diabolicū est p̄seuerare. Secūdus est p̄seueratio.s.in via dei. Omnes quidem virtu-

tes sine ꝑseuerantia pugnare possunt ꝯvi//
cia/sed vincere nunq̄. Sola em̄ ꝑseueran
tia vincit ⁊ coronat. Mat. x. Qui ꝑseuera
uerit vsq̄ in finē hic saluus erit. Et q̄r sa//
cra cōmunio hominē roborat: iō ꝑseuera
re facit. Vn̄ de helia dicit. iiij. Reg. xix. q̄
ambulauit in fortitudie cibi illius vsq̄ ad
montē dei oreb. Oreb em̄ interpretat̄ soli
tudo. Et ꝑ hoc significat̄ q̄ homo per vir//
tutem hui⁹ sacramenti ambulat in via dei
quousq̄ anima soluta a corpe quasi sola re
maneat dum corpus terre tradit̄ ⁊ anima
sursum eleuat̄. Terti⁹ est summe diui//
nitatis pregustatio. Vn̄ Inno. Sapiētia
dei que se per visibilia manifestat volens
euidenter ostendere. q̄ ipa est cib⁹ anima
rū carnem assumptā ꝓposuit in eduliū. vt
per cibum humanitat̄ inuitaret ad gustū
diuinitatis. Ibi quippe gustari potest di//
uina bonitas ⁊ largitas in reficiendo: et
diuina sapientia in viuificando. Nam vn//
de mors oriebat̄. s. ex gustu/ inde vita re//
surrexit. Dictū em̄ fuerat ade. Gen̄. ij. In
q̄cunq̄ die comederis morte morier̄. De
hoc aūt dr̄. Qui manducat hunc panē vi//
uet in eternū. Ibi etiā habet degustari di//
uine dulcedis imensitas ꝓpter experiētiā
tanti amoris. Quid em̄ dulcius q̄ sentire
se sic amari a sūmo dn̄o. Sap̄. xij. O q̄ sua
uis est dn̄e spūs tuus in nobis. Quart⁹
est glorie adeptio. s. per chr̄m ibi contentū
⁊ per passionem ei⁹ ibi representatā. vt di//
ctum est in p̄mo art̄. Ip̄e em̄ chr̄s est vita
nr̄a Col. iij. Cum aūt christus apparuerit
vita vestra: tunc ⁊ vos apparebit̄ cū ipso i
gloria. Apparet itaq̄ i hoc sacramēto ma
ximū dei donū Nam etsi bti in patria chri
sto fruant̄ letius q̄ nos: nos tn̄ in eucha//
ristia ip̄m sumimus fructuosius. Per hoc
em̄ proficere possumus non solū in accidē
tali p̄mio: sed etiā i essentiali: beati ꝟo nō.
Beati q̄dem chr̄m habent securius: sed
nos mirabilius. Unde patet quāta sit ad
hoc sacramentū habenda reuerētia. Sed
heu q̄ multi irreuerēter accedunt tā sacer
dotes q̄ laici: cum tn̄ frequenter legam⁹
etiam bruta animalia ad ip̄m reuerentiaz
exhibuisse. vt ptz per multa exempla in su
perioribꝫ ꝑmonibꝫ posita. Exemplū p̄//
terea aliud legimus celeberrimū q̄d conti
git dum sanctus Antonius de Padua ari
mini predicabat. Ibi nanq̄ heretic⁹ ade//
rat male sentiens de corpore christi. In cu
ius cont[illegible]tū hostias nō cōsecratas sepi
us asino [illegible] p̄bebat in cibum. Cum ꝟo h̄
innotuisset antonio defensori fidei acerri//
mo eū dure redarguit/veritatēq̄ sacramē
ti sibi fideliter ꝑsuasit. Cum ꝟo pertinax
ille assereret asinū suū i p̄sepe tali cibo de//
pastū conuenit cū eo antonius vt de h̄ ex//
perientia fieret: sic vicz q̄ per tres dies asi
nus sine cibo maneret: ⁊ die tertia antoni//
us missa celebrata reseruato sacramento.
illud int̄ hostias nō ꝯsecratas reponeret:
atq̄ isto mō asinus famelicus incitaret̄ ad
pabulum. Q̄d cū factum fuisset corā mul
titudine maxia anīal illud appropinquās
sporte in q̄ corpus christi erat reuerent̄ re//
conditū: ex miraculo dei recognouit dn̄m
suum ac caput ⁊ pedes inclinans ip̄m hu
militer adorauit: nec ei cura fuit de cibo q̄
in[illegible]gebat. Cūq̄ verberib⁹ ab illo heretico
angeret̄: traheret̄: ⁊ volueret̄: semp facie//
bat vt p̄us. Ob q̄d hereticus ille ⁊ alij q̄
plurimi oī errore deposito ad verā fidē re
dierunt. Antonius aūt deo gratias refe//
rens: sacramentū honorifice in loco debi//
to reposuit. Heu heu asinus recognouit
dn̄m suū: ⁊ multi pctōres contēnunt. de q̄
bus dicere pōt dn̄s illud Joā. xvj. Nō no
uerunt patrē neq̄ me ⁊c̄.

Tertius ar. Aud. ⁊c̄. Forte igitur dice
tis q̄ per hoc sacramentū iā habetis
ius hereditatis celestis: ⁊ sic non timetis
amittere. Audite itaq̄ q̄d iura dicūt. Iu
ri suo renunciare p̄sumit̄ q̄ iuri suo contra//
rium facit. ff. de minorib⁹. l. Si fili⁹. ⁊ ex//
tra de appellationib⁹. Si solicitudinē. Po
ne exemplū de herede q̄ contradicēti ad//
uersario chirographū tradit in q̄ confitet̄
hereditatē vēdidisse illi aduersario ⁊ p̄ciū
recepisse. Nonne talis p̄sumit̄ renunciasse
iuri suo. Expone ⁊ applica notando q̄ pec
cator in ꝓpria conscientia gerit litterā con
tra se per quā velit nolit testificabit̄ ami//
sisse celestē hereditatē ⁊ reum esse mortis
eterne. Rom̄. ij. Testimoniū illis redden//
te conscientia ipsoꝝ ⁊ intra se cogitationū
accusantiū aut etiam defendentiū in die cū
iudicabit de⁹ occulta hoīm.

Dn̄ica. j. post trinitat̄. Sermo. j.

Mortuus ē ār

m ⁊ diues ⁊ sepult⁹ ē in inferno Lu.xvj. In hac apparuit charitas dei in nobis qm filiū suū vnigenitum misit in mundū vt viuam⁹ p eū .j. Jo. iiij. Vult ibi btūs ioānes nos inducere ad diuinā charitatē ne sim⁹ sil'es illi diuiti epuloni ⁊ imisericordi q̄ tm mortuus est et sepultus in inferno. In illis aūt ꝑbis beati ioānis tria sunt notanda.

¶ Primū diuine i nos charitatis cōmēdatio. apparuit charitas dei in nobis.

¶ Scōm cōmendationis rō. qm filiū suū vnigenitū misit in mundū.

¶ Tertia rōnis ꝓfirmatio. vt viua. p eū. De ꝓmo Hiere. xxxj. In charitate perpetua dilexi te ⁊c. De scōdo Gal. iiij. Vbi venit plenitudo tp̄is misit de⁹ filiū suū. De tertio Jo. v. Amen amē dico vob q̄a q̄ verbū meū audit ⁊ credit ei q̄ me misit: habet vitā eternā.

Mortuus ē ⁊c.

¶ Primus ar. Anvez̄ sit infernū eē in q̄ reprobi torq̄ant: Q3 non. hoc em̄ nō videt cōdecens infinite dei miscōie ¶ Cōtra. q̄a ēt diues ille sepult⁹ eē in inferno. Rñ. ꝑm Boñ. et Rich. de media villa in. iiij. dis. xliij. Sicut se hz miscōia dei ad electos/ sic et⁹ iustīcia ad reprobos. Sed diuīa misericordia ⁊ bonitas ꝑparauit electis locū delitiosū. s. celū empyreū et plenitudinem gaudioz̄ atq̄ bonoz̄ oim. q̄ ⁊ diuina iustīcia reprobis ꝑparauit locū vilissimū ⁊ horrendū. vbi est summa tristīcie amaritudo ⁊ miseriaz̄ atq̄ tormentoz̄ inumerabilis multitudo. Hoc ex Rich. et Boñ ¶ Pro fundamēto. Phi ⁊ poete senserūt ifernū esse Ouidi⁹ li. metamor. Hille capax adi tus ⁊ aptas vndiq̄ portas. Vlt̄bs hz vtq̄ fretū de tota flumia terra. Sic oēs anias loc⁹ accipit ille. nec vlli: Exiguus ꝓpio est Vbi facit Ouidi⁹ descriptionē inferni. et Senec. in tragedijs. In gēs vorago fauces vix fatis patz. Latūq̄ pandit oib⁹ ꝓlixiter. Cum q̄ q̄rit Anvez̄ sit ⁊c. Dic rn. vt s. ¶ Post rnsionē aūt dicas. Vlt̄ūpdesse potuerit pene infernal' ꝓsideratio. Sic ei dicit Greg. Pena oculos apit: q̄s culpa claudit. Ea ꝑter ad agiendos mentz̄ oculos/ adviděda ꝑicula/ q̄b⁹ subiacent pctōres in euang. hoc. ꝓponit exēplū de diuite reprobo/ ad terroze nob incutiēdū. Et de pauperelazar. ꝓponit exemplū ad imitationē patientiz̄. q̄ ō pauptate ad diuitias/ de afflictione ad delitias/ de fame ad satietatē/ de labore ad requiē/ de ignominia ad honoreż transiuit. Proponit itaq̄ angustia terribil' q̄ angustiat diues iste superbus/ auar⁹/ delitiosus. vt palā videam⁹ q̄ fallaces sunt diuitie: delitie: ⁊ honores. Audite o pctōres delitiosi cupidi: ⁊ elati ⁊c. Nec em̄ diuitie nec delitie: nec honores eū a morte ꝑseruare potuerūt. sed eū in infernū ꝑcipitauerūt Sepius hec cogitate q̄ diu viuitz̄: ⁊ q̄ via pergitis ꝓsiderate. Attendite. via illa pículosa ē ⁊c. Vide s̄ sabbo post. iij. do. xl.

¶ Secund⁹ ar. In euāge. notāda est triplex cōsideratio

¶ Pria ē ꝓsideratio ꝓsonal' differētie

¶ Scōa final' ꝓsequentie.

¶ Tertia infernal' miserie

In hac ser. dicēdū de ꝓma vicz̄ de differētia q̄ fuit in pñti vita int̄ ꝓsonā paupis lazari ⁊ diuitis reprobi. Et hmōi differētia tangit in ꝓma pte euangelij in q̄ dr. hō q̄daz erat diues q̄ induebat purpura ⁊ bysso. vt q̄ ibi: vlcera et⁹. vbi tāgit triplex differentia int̄ diuitē ⁊ lazaz̄.

¶ Pria ē differētia tp̄alis possessionis.

¶ Scōa ē differētia corp̄alis dispositiōis

¶ Tertia ē differētia carnal' nutritiōis

Pria est differētia tp̄alis possessionis: q̄z vn⁹ diues. ali⁹ mendic⁹. Vñ de ꝓmo dicit euāge. Hō q̄dam erat di. Chrz̄. Erat. nō est/ q̄z p̄terijt q̄si vmbra fugiēs. De paupe dicit euangelij. Et erat q̄dā mendic⁹ nomine lazar⁹ Amb. Narratio magz̄ q̄ parabola videt q̄m etiā nomen exp̄mit. Sed q̄rit q̄re in euangelio etiā nō ponit nomē diuitis Rūsio. Diues erat a deo reprobatus. iō sibi ignot⁹ q̄ ad noticiā approbatiuā. Vñ reprobis dicet illud Lu. xiij. Nescio vos vnde sitz̄. Discedite a me operarij iniq̄tatuz̄. Pauper ꝓ q̄ p approbationem erat deo not⁹. iō noie suo exp̄mit Vñ moysi di. dñs Exo. xxxiij. Noui te ex noie. et. ij. Tim. ij. Novit dñs q̄ sūt ei⁹. et Prouer. x. Dēozia iusti cū laudibz̄ nomē ipioz̄ putrescet. Scōm q̄sdā aūt diues iste erat nabal. quez voluit dauid occidere: quia sibi ⁊

suis victualia negauerat. In euãgelio aũt ꝯuenienter adiungit̃ paup̃ diuiti: q̃ alter alteri conferre debz. Chryſ. Dũ diues sustentat pauperẽ sustentat̃ a paupe. Scda est differentia corpalis dispositiõis. q̃ diues iduebat̃ purpura ⁊ bysso Paup̃ ãt iacebat ad ianuã diuitis vlceribꝫ plenꝰ. Induebat̃ inquã diues purpura. ⁊ hoc desuper ad inanẽ gl̃iam. Legit̃ in historia rhomanoꝝ. q̃ ille q̃ p̃mo apud eos purpura indutus est fulmine ꝑcussus interijt. Et induebat̃ bysso.i. veste linea candidissima ⁊ mollissima de subtus ad carnẽ. Chryſ. Cinerem/puluerẽ/⁊ terrã/purpura ⁊ serico tegebat Greg. in omel. Si subtiliũ p̃ciosaꝝ q̃ vestiũ cultus culpandꝰ non eẽt: nequaq̃ ſmo dei tãvigilant̃ exp̃meret q̃ diues purpura indutus apud iferos torqueret̃. Nemo q̃ppe vestimenta p̃ciosa nisi ad inanem gl̃iam q̃rit: vt honoratior esse ceterꝫ videatur. Non em̃ vult p̃ciosis vestibꝫ indui. vbi ab alijs non põt videri. Erat itaq̃ diues ille indutꝰ purpura ⁊ bysso. Sed nõ sic paup̃: imo iacebat q̃si p̃ languore se sustinere ñ valens ad ianuã diuitis. Nec em̃ intrauit domũ: ⁊ tñ ei foris beneficium refectionis diues nõ impẽdit. Non talis erat iob. q̃ [illegible]cebat Job. xiij. Foris non mãsit ꝑegrinꝰ: ⁊ ostium meũ viatori patuit. Sz notanduz q̃ sic in p̃nti vita iacet paup̃ ad ianuã diuitis: ita in futura iacebit diues ad iannam paupis: nec intromittet̃. Prouer. xiiij. Jacebunt mali añ bonos: ⁊ iniq̃ añ portas iustoꝝ. Jacebat inquã paup̃ vlceribꝫ plenꝰ: vt crudelitatẽ non miserantꝫ diuitꝫ suo corpore demonstraret. Tertia est differentia carnal̃ nutritionis. q̃ diues epulabat̃ q̃tidie splendide. Paup̃ ꝟo cupiebat saturari de micis q̃ cadebant de mẽsa diuitis. Et nemo illi dabat. Greg. j. moral̃. Celebrari sine culpa vix conuiuia p̃nt/pene sp̃ epulas concomitat̃ voluptas. Nã cũ corpus in refectionis delectatione resoluitur: cor ad inane gaudiũ relaxat̃. Epulabatur itaq̃ diues splendide: non sic paup̃ q̃ cupiebat saturari non de p̃ciosis cibarijs: sz de micis q̃ cadunt de mensa diuitꝫ ⁊ nemo illi dabat. q̃ tali dño: talis familia. In hoc ptz nimia duricia diuitis ⁊ familie sue. q̃a perire sinebant vnd̃ paup̃ satiari poterat. Ex his itaq̃ diuiti cumulꝰ dãnationis inferr̃: ⁊ paupis patiẽtia ꝓbat̃ Chryſ. Infelicissime hoim/mortẽ tui corpis vides iacere an[illegible]nã: ⁊ non misererꝫ. Si dei p̃cepta non [illegible]deras saltẽ miserere ꝯditionis tue: ⁊ time ne ⁊ ip̃e talis efficiaris Cũ aũt sic iacens paup̃ cuperet satiari de micis et nemo daret: sicq̃ fame cruciaret̃ veniebãt canes ⁊ lingebant vlcera eiꝰ. vñ magꝫ curiales erant paupi q̃ dñs. Chryſ. Vlcera q̃ nullꝰ hoim lauare dignabat̃ ⁊ cõtrectare: fere mites lambunt. Audite itaq̃ o auari. Nunq̃d non multi ex vob̃ sil̃es sunt reprobo diuiti. Berñ. Quantos videtꝫ ⁊ ip̃i lazaros esuriẽtes: nudos egrotos: ⁊ plꝰ de iumentꝫ vr̃is: plus de eoꝝ faleris q̃ de istoꝝ miserijs cogitatꝫ. et Aug. lib. de verbis dñi Inexplebil̃ auaricia diuitis: nec timet deũ: nec hoiez veret̃: non ꝑcit p̃ri: amico fidẽ nõ ſuat: viduã opp̃mit: rem pupilli inuadit. Tales ꝓfecto non manebũt ip̃uniti ⁊ aliq̃ndo etiã grauiter in hac vita puniunt̃. Exemplũ narrat̃ in chronica martiniana de q̃dã auaro q̃ emebat blada multa tp̃e messiũ seruãs vt caristiã iduceret. Sed iusto dei iudicio mortuꝰ ẽ miserabilit̃. Nam cũ eẽt in q̃dã porticu i terra ad ista tractanda: subito mures innũeri d̃ terra egrediẽtes corã oĩbꝫ ascenderunt sup̃ corpꝰ eiꝰ ad rodendũ eũ. Et cũ multi non possẽt eũ a muribꝫ defendere: portauerunt eũ in naui. Sz de naui etiã tot mures exierũt q̃ nec ibi potuerunt eũ defendere: sz de mũ a muribꝫ corrosus ⁊ occisus ẽ sic ⁊ ip̃e potiꝰ ꝑmittebat blada a muribꝫ corrodi q̃ iusto p̃cio vendere: ⁊ q̃ paupibꝫ subuenire. Si q̃ aũt auari non puniunt̃ in p̃nti: tñ non euadẽt diuinũ iudiciũ. Jõ eis d̃r Ja. v. Agite nũc diuites plorate vlulan. i miserijs q̃ supueniẽt vob̃ Diuitie vr̃e putrefacte iũt. ⁊ vest. ve. a ti. co. sunt. Auꝝ ⁊ argentũ vr̃m eru. ⁊ eru. e. in te. vo. erit ⁊ mã. car. ve. sic ignis. Nã vt hr̃ Ja. ij. Judiciũ sine misericordia fiet ei q̃ non fecerit mise.

Tertius ar. Audistis q̃m vituperat̃ diues q̃ imisericors erat. Cauete ne tales sitꝫ. Et notate q̃d lex dic̃. Liberti ingrati patronis in ſuitutẽ redigunt̃. C. de ingratis liberꝫ. l. j. Hanc ingratitudinẽ cõmittit libertꝰ q̃n indigẽti patrono alimẽta denegat. C. de alendis liberis. l. Alimenta. hr̃ etiam. xij. q. ij. c. Liberti. et. c. Diaconi.

q liberti eccl'ie si negocia ipsi⁹ facere con/
tempserint vel ꝫ eccl'iam insurrexerint i p
stinam seruitutē reuocant. Po/ sū i spe
ciali iura ꝓdicta. Vel pot exemplū
de filio regis in necessitate t paupate cō/
stituto: cui tñ ciues nolunt subuenire cū tñ
oino bona sua habeant a rege: q etiā eos a
dura fuitute liberauit: q ꝓterea merito a
rege puniunt t in fuitutem redigunt. Ex
pone t applica q paupes indigentes sunt
filij dei t qđ eis denegat chīs reputat sibi
denegari. Unđ dicet imisericordib⁹ illud
Mat.xxv. Quādiuyni ex minimis meis
fecistis: mihi fecistis.

Sermo.ij.ꝓ dñica.j.post Trinitatis

Mortuus ē ār

mē. In hoc ē charitas non q̄si
nos dilexerim⁹ deū: sz qm ipe
pot dilexit nos: t misit filiū suū ꝓpitiatō/
nem ꝓ pctis nr̄is.j. Joan.iiij. Tria sūt ibi
notanda.

Primū ē nr̄e hūanitatz ingratitudo. In
hoc est charitas nō q̄si nos dilexe. deum.

Scōm dine charitatz celsitudo: qm ipe
ꝓ pot di. nos.

Tertiū diuine benignitatz claritudo. et
misit filiū suū tē.

De ꝓmo Esa.j. Israēl me nō cognouit De
scdo Ro.v. Cōmendat de⁹ charitatē suā
in nob. De tertio.j. Jo.ij. Ipe est ꝓpitia/
tio ꝓ pctis nr̄is: t non solū ꝓ nr̄is: sed etiā
ꝓ tot⁹ mūdi tē.

Mortuus ē tē.

Primo ar. An dānati in inferno deuz
habeant odio: Q⁹ nō. null⁹ pōt ipaz
dei bonitatē odio hīe. Cōtra Ps. Sup/
bia eoꝝ q te ode. ascē. sp. Rñdet tho.j.uij.
Affect⁹ mouet ex bono vel malo apphē/
so. De⁹ aūt apphendit duplr. Uno mō i
se. sic in bris q deū ꝓ essentiā videt: t ꝓ ef/
fect⁹. Sic a nob t dānatz. Ipe igit i se i po
cū sit ꝓ cētia bonitas ñ pt alicui volūtati
displicere neqz odio hīi: sz aliq effect⁹ ei⁹
pōt cē volūtati repugnātes ingntū ꝓ hant
alicuiz fm h aliqs deū odire pt nō i seipo:
sz rōne effectuū. Dānati g deū ꝓcipiētes i
effectu iustic'ie q ē pena: eu odio hnt. sic eti
am penas qs sustinēt. Hec tho. Pro ꝓ
ambulo. q̄mlti turpit fallūt qz ō iferno ū
cogitāt: imo nec ō morte. quā tñ euadere
nequnt: imo quā tā icepert Se. ad lu. In
h oēs fallimur q morte nō ꝓspicim⁹. ma
gna p⁹ei⁹ tā ꝓteriit: qcqd etatis nr̄e retro
ē moꝝs tenet. Et Ouiō. li. metam. Labit
occulte fallit q volatilis etas. t nihil ē an
nis veloci⁹. Stultissim⁹ g̃ est q nō cogitat
de morte. pīsertim cū in pcōrib⁹ p⁹ morteꝝ
sequat damnatio etna: ꝓ quā irrepabilr sē
a deo sepati. Querit g̃. An illi a deo sic ex
pulsi deū odio habeāt: Dic rñsi. vt. s. Et
q̄ ꝯclude q pcōres tā inceperūt infernum
suū: qz ꝯtinā iustitiā odiūt. Qui em mor
talit peccat: vellet deū nō velle pcēm suuz
punire. vt dic Bē. O miseri pcōres ag
noscite vīe volūtatis quersitarē quā diui
nō bñplacito ꝓponitis. O fornicatores: o
auari: o lubrici t ē q sic deū ꝓtemnitis ꝓpē
vias quersas volūtates. Certe et merito
vos ꝓtemnet. Esaie.xxxiij. Ue q spernis
nōne et ipse sperneris: Sperneris inquaz
cū te dñs in tua puersitate relinquet: et cū
tua prava affectione in infernuz detrudet.

Figura: dr̄ Ezec.xxxij. q incircūcisi de/
scenderūt ad infernū cū armis suis. i. cum
animis deo rebellib⁹. Per incircūcisos in/
tellige generalit oēs pcōres incorrigibi/
les t induratos. q̄b⁹ dr̄ Eccī xlij. Ue vo/
bis impij q dereliq̄stis legem altissimi.

Cōs ar. In pceō. tē. In isto de scda
q ē ꝯsideratio final' ꝯsequētie. q̄ntuz
sz ad finē diuitis et paupis. Et hec cōse/
quētia triplex est.

Pria est ꝯsequntia silis ꝯclonis.

Scda est ꝯsequētia horribil' receptōis.

Tertia ē ꝯsequntia horribil' icarceratōis

Pria ē ꝯsequntia silis ꝯclonis. qz factū est
vt more medi. Mortu⁹ ē ār t di. g̃ vterq
mortu⁹ ē. Unđ i libello ō ꝓtēp. mū. Mors
resecat: mors oē necat qđ carne creat. Da
gnificos ꝑmit et modicos: cūctz dñat. Et
ij. Re. xiiij. Oēs morimr̄ q̄si aq i tr̄. di. tē.

Scda ē ꝯsequntia horribil' receptōnis q̄
ad paupem: q portat⁹ ē ab angel' i sinū a/
brae. Loc⁹ qetz btōr dr̄ sin⁹ ad sil'itudinē
sin⁹ marz: q dr̄ loc⁹ qet⁹ a vētz t tēpestati
b⁹. Et añ chīi passionē sin⁹ iste erat i libo.
Et hic sin⁹ fm Aug. iō abrae dict⁹ ē: non
qz ipi⁹ tm sit: sz qz ipe mlt̄ax gentiū pr̄ sit.
q̄b⁹ ad imitādū ꝓ fidei pnoꝝ patū ꝓposit⁹ ē
Ebrey. Tāte pene repete ōlitys cōmutāt:

KK t

Dominica.i.post Trinita.

portaꝝ post trāos labores ab angel'. Non sufficiebat ad portādū paupez lazaꝝ vn⁹ angelus:sed ꝓterea plēs venīt vt hoꝝ leticie faciāt. Portat⁹ ē aūt in sinū Abrae vt illū refocillaret. Sin⁹ aūt abrae/ para/ disus est. O ꝯ magna ꝙsolatio ꝓ pauplb⁹ et afflictꝫ. Ecce paup transit de tristicia in leticiā. de doloꝛe in gaudiū: de laboꝛe i re/ qem. Nec em̄ est trāsit⁹ de delitꝫs ad de/ litias, sed ꝑ mltas tribulationes opoꝛtet nos intrare in regnū celoꝝ: vt ỏꝛ Act'.xiiij Nā vt ỏt Gꝛe. Hec tota vita pñs est q̄si vigilia magne solēnitatꝫ future post hanc vitā. Tertia est ꝙscōtia hoꝛribil' incar ceratiōis q̄ ad diuitē q̄ sepult⁹ ē in iferno. Aug⁹. Sepultura inferni penaꝝ ꝓfundi/ tas est: q̄ supbos t imisericoꝛdes p⁹ hanc vitā deuoꝛat. Diues itaq; supb⁹ t imiseri coꝛs qꝛ i hac vita q̄tidie festū carnis faci/ ebat: nec vigiliā faciebat: iō nec puenit ad solēnitatē t reqem: sꝫ tā q̄ parochian⁹ di/ abol⁹ sepult⁹ ē in iferno. Parochian⁹ aut̄ alicui⁹ est aliq̄s si ab eo baptismū recipiat: si ei ꝑmittas t decimas reddat: si ei⁹ mis/ sas t hoꝛas audiat. Qui ḡ aq̄ ꝙcipie ba/ ptizat' in q̄ character diaboli imꝑmit' qui initia opeꝝ t ꝙsūmatione tanq̄ ꝑmittas t decimas diabolo reddit vl' bona tpalia in illicitꝫ ꝙsumit: q̄ lasciuis cantilenis seu erroneis carmib⁹ seu ꝓbis inhonestis aut detractoꝛijs intēdit/ tanq̄ hoꝛas diaboli audiēs: diaboli parochianū se esse ostēdit. iō t in ei⁹ cimiterio sepelief in moꝛte cū di uite reꝓbo. De q̄ sepultura ỏꝛ Hierem. xxij. Sepultura asini sepelief putrefact⁹ t ꝓiect⁹ extra poꝛtas hier'm. Sepltura q̄p/ pe asini tal' est. Pellem dñs ei⁹ retinet: car nes a canib⁹ deuoꝛant': ossa pluuijs t gran dinib⁹ relinquunt'. Per ossa q̄ diu durant aīa sigꝫtur q̄ a demonijs rapit' t supplicijs infernalib⁹ exponit'. Pellē. i. exteꝛioꝛē sub/ stantiā filij t heredes retinēt, ꝓmes autē deuoꝛāt carnē. Eccl'. x. Cū moꝛiet' hō he/ reditabit bestias. i filios bestiales viuēteꝫ: serpētes. i. demones: t ꝓmes. Patet ḡ ex dictꝫ ꝙclusio tā paupis q̄ diuitꝫ. Ehꝛyꝰ. Ỏ tpale fuit ꝓteritꝫ: qỏ sequit' eternū est Uteraq; moꝛtu⁹ est: illū angeli: hunc pene susceperūt. Notate o auari qm̄ velitꝫ noli tis moꝛituri estꝫ t oia relicturi. Exem/ plū notate qỏ refert Robert⁹ de licioꝰe vi disse q̄ndam vicꝫ in extremis laboꝛantem quē dū ꝙe monoꝛet de salute sua. Ille sen tiens a dyabolo estꝫ t familiarib⁹ ꝑ domum discurrētib⁹ ꝓtrectari bōa sua: cū suspirijs dicebat. Heu me: tātū laboꝛaui ꝑ his adi pisc̄dis: t mō velim nolim mihi diripun tur. O diuitie mee: o pecunie mee: o loca/ lia mea quis vos possidebit? Inter hec t bimōi parū de salute sua sollicit⁹: miserri/ mus expiranit: oia relinquēs. Pś. Relin quēt alienis diuitias suas.

Tertius ar. Auỏ. de diuersitate finis diuitis t paupis. Alter ꝑ breui gau/ dio nūc anxietatē patit' incōsolabilē. Alt' ꝑ breui pauptate diuitias obtinet infinitas. Notate qỏ dicit ler. Finis ē attendus C. de no. co. cōponēdo. l. j. Et fines māda ti diligēter sunt obseruādi. de officio t po testate iudicꝫ ỏlegati. Cū olim. Propone casuꝫ. Quis vestꝫ eligeret vnica die ad li bitū. pasci splēdide tali pacto q̄ ꝑ vite resi duū fame ꝙtinua cruciaret'. Applica. t no ta q̄ tota hec vita cōpatiōe alteri⁹ min⁹ ē q̄ dies vna cōpatione mille diez. Ỏo vt q̄dam dicit Quicq̄d agas sapiēter agas: et respice finem.

Sermo tertius de eadem dominica.

Dominus ē ān

nūcē. Charissimi: si sic de⁹ dilexit nos: t nos debem⁹ inuicē diligere. j. Joā. iiij. Ulde s. ser. iij. de spūsancto quō debem⁹ inuicē diligere.

Primus ar. An dānati in iferno velint se peccasse: Ꝙ sic. Aug. li. ỏ fide ad petꝫ: ỏt q̄ bonā nullā reu⁹ poterūt hīe vo lūtatē sed nolle peccasse ē bone volūtas. ḡ cū ꝙsiderāt pcm̄ suū nō p̄nt nolle sꝫ velle Ytē volūtas ỏois p⁹ moꝛte est iuertibil': sic volūtas angeli. Cōtra. Sap. v. Intra se pniaꝫ agētes. Rūdet Boñ. i. iij. di. l q̄ nolūt peccasse: nō qꝛ pcm̄ sibi displiceat qꝛ inustū: sed qꝛ eis displicet pena iusta. et iō nullā hñt volūtatē bonā. Nā adhuc in eis viuit volūtas peccādi: lꝫ doloꝛe ipedia tur ne exeat i actū suū. Per habitū em̄ vo/ lūtatꝫ male appeterēt peccare si ñ crederēt ex ꝑ puniri. Uñ patꝫ rñsio ad ꝓmuꝫ. Ad aliud aūt dicendū q̄ volūtas eoꝝ ē inuer

tibilis quantū ad habitū in quez fit plena versio/z non ⁊ntum ad actū. Hec Boñ.

Pio fundamēto. Mali fr[illegible] odiūt pcīm nō ꝓpter amorē virtutz/sꝫ ꝓpter timorem punitionis. Horaci⁹ in epistol. Oderunt peccare boni ꝓptis amore. Oderūt peccare mali formidine pene. Ylñ ⁊ Aristo. circa finem decimi ethicoꝝ dic ꝙsdam esse boni amatiuos/alios aūt plus timere iacturā ⁊ penam. Querit ꝯ de his q̄ sunt in inferno An velint ⁊c. Dicrñ. vt ꝫ. Ex q̄ conclude ꝙ sit miserrima conditio dānatorum q̄ volent vtiqꝫ acerbissime sed oino infructuose. Sap. v. Intra se pniaz agentes/⁊ p̄ anguſtia spūs gemētes Aud.o fornicatores/sacrilegi/adulteri/piurī ⁊c. Cur penitere dissimulatis. Attendite qō ait Bre. Illos ꝯui⁹ dānat ꝙs hic diu lōganimitas portat. Figura Diu de⁹ dissimulauit pharaoni: sed ad vltimū in mari sūmersit. Exo. xiiij. Expone ō pctōribꝰ ꝙs expectat ad pniaz sed dissimulant/ ꝙs tandē sūmerget in inferno Ro. ij. An diuitias bonitatis ei⁹ ⁊ patientie ⁊ longanimitatz ꝫtēnis? Ignoras qm benignitas dei ad pniam te adducit: Tu aūt ām duriciā cordis tui et impenitēs/thesau. tibi irā in die ire ⁊ reuelatiōis iusti iudicij dei

Secund⁹ art. In pceō. ⁊c. Hic de tertia q̄ est consideratio infernalis miserie Job. x. Terraz miserie ⁊ tenebraꝝ vbi vmbra mortis ⁊ null⁹ ordo: ꝫ sempiternꝰ horror inhabitans. In euangelio aūt p̄cipue oñdit triplex miseria i reprobo diuite

Pria ē miseria tardissime recognitōis.

Scōa est miseria pauprime ꝫditiōis

Tertia ē miseria extreme desolatiōis.

In hoc aūt ser. dicendū de ꝓma q̄ est miseria tardissime recognitionis. qz eleuans oculos cum esset in tormentz vidit abraaz alonge ⁊ lazaꝝ in sinu ei⁹. Alonge inquā. qz multū distat stat⁹ electoꝝ a statu reproboꝝ. Tarde aūt ⁊ frustra nunc eleuat oculos qz anteā statuerat oculos suos declinare in terrā. Quantū aūt affligunt reprobi cogitando statū felicē btōꝝ quē p negligentiā turpit amiserunt ⁊ videndo dānationē suā quā p breui voluptate tam misere incurrerunt ostēdit Sap. v. vbi dr. Videntes turbabunt timore horribili ⁊ mirabunt in subitatione insperate salutz ⁊c. Hi sunt ꝙs aliqñ habuim⁹ in derisum ⁊ in similitudinē ⁊c. Sequit: Ergo errauim⁹ a via veritatis: ⁊ lumen iusticie nō luxit nob ⁊c. Est aūt notandū q̄ miseri pctōres p⁹ mortē cū anguſtia tria cognoscūt q̄ dū viuerēt cogitare noluerunt. vicz

Vite hui⁹ breuitatē

Mundanoꝝ vanitatē

Pctōꝝ deformitatē.

Primo recognoscunt vite p̄ntis breuitatē di. illud Job. ix. Dies mei velociores cursore fuerunt: fugerunt ⁊ nō viderūt bonū. Et illud Sap. v. Nos nati ꝫtinuo desinimus esse. Scōo mundanoꝝ vanitatem Hoi q̄dem mūdanꝰ ꝯꝫ diu viuit bona tpalia videnꝫ p̄ciosa ee: sed statim vt mortu⁹ fuerit. videt ꝯꝫ sint vana. Tūc ꝯ videt ꝯꝫ fatuus fuerit diligendo tpalia q̄ secum ferre n̄ potuit. ps. Dormierūt somnū suū et nihil inuenerunt oēs viri diuitiaꝝ in manib⁹ suis. et Job. xxvij. Diues cū dormierit nihil secū auferet aperiet oculos suos: ⁊ nihil inueniet: apprehēdet eū q̄si aq̄ inopia. Vnde go. Dormit diues ⁊ oculos aperit: qz cum caro mortē illud aia videre cogit qō dū viueret p̄uidere contempsit. Tunc ꝯ dicūt q̄ mundū dilexerūt illud Sap. v. Quid nobis p̄fuit superbia: aut diuitiaꝝ iactantia q̄d ꝫtulit nob: Oia illa q̄si vmbra trāsierūt ⁊ tanq̄ nūci⁹ p̄cur. et tanq̄ nauis q̄ p trāsit fluc. aquā cui⁹ cū p̄terierit nō est inuenire vestigiū. Tertio recognoscūt pctōꝝ deformitatē. Nolunt em̄ dū viuūt cogitare turpitudinē pctōꝝ: sed nunc velint nolint: cogunt recognoscere pctōꝝ multitudinē: magnitudinē: ⁊ turpitudinē Deu. xxxj. Occurrent vobis mala in extremo tpe. et Eccleſti. xx. In fine hois denudatio operꝝ ei⁹ Erit aūt hec pctōꝝ recordatio tormentū amarissimū. Ylñ ⁊ dānati i penis suis habent repsentatiōes suoꝝ pctōꝝ Exēplū ponit ayncentio in speculo morali de q̄dā fratre cisterciēn ordinis: q̄ cū ageret i extremis vidit brm̄ bñdictū se a corpe educētem: ⁊ oñdit ei mansiōes mirtas electoꝝ: ⁊ supplicia multa dānatoꝝ. Vbi int̄ alia vidit deportari magnū p̄cipem i cathedra ignea: ⁊ añ eū pulcras mulieres faces ardentes in os ei⁹ mittentes: ⁊ vſq̄ ad viri lia ardebat: ⁊ flagellis eū cedebāt. Hic fuerat p̄ceps potes ⁊ luxuriosus. Postmo

dū vidit aliū quē demones excoriabāt ⁊ cū sale fricabāt ⁊ aspergebāt ⁊ sup̄ cratē igneā cōcremabāt. Hic fuerat crudelis dicator et subditoꝝ oppressor et exactor pauperū. Postmodū vidit aliū equū igneū equitantē et scutū igneū habētē: et portabat caprā igneā: ⁊ post caudā equi habitū monachi trahentē. Hic fuit raptor: ⁊ caprā cuiusdā vidue rapuit: ⁊ infirm⁹ habituꝫ monachi recepit: nō ex charitate sꝫ ex inductione amicoꝝ suoꝝ. Alios etiam vidit plures diuersas penas sustinētes ꝑm silitudinē peccatoꝝ. Vñ Sap̄.xi. Per que q̄s peccat: p̄ hec et torquet.

Tertiꝰ arti. Audistis ⁊c. Hec g̃ in pñti sepius sūt absq̄ dilatione cogitanda. Dic̄ em̄ regl'a iurꝫ. Mora sua cuilibet est nociua. ff. de reg. iu. l. In ꝯdemnatiōe. Et extra de elec. ⁊ electi p̄tāte. li. vj. ca. Int̄ vniuersas Nota. meliꝰ eēt alicui spontanee culpā cognoscere corā p̄ncipe: ⁊ sic euadere iudiciū mortis cum gr̄a p̄ncipis: q̄ inuite ⁊ coacte fateri ⁊ euident̄ cōuinci corā tota curia: ⁊ ꝯfusibiliter puniri. Expone ⁊ applica notando q̄ oīa pctā tandē pcōri reducent̄ ad mēoriā ⁊c. Vñ Naum. iij. Reuelabo pudēda tua corā facie tua.

Sermo. iiij. p̄ dñica. j. post Trinitatis.

Mortuus ē āt ⁊c. Si diligam⁹ inuicē de⁹ in nobis manet ⁊ charitas ei⁹ in nobis p̄fecta est. j. Joan. iiij. Tria sunt ibi notanda.

Primū fraterne dilectionis exhortatio. Si diligam⁹ inuicē.

Scd̄m exhortatiōis retributio. deus ī nobis manet.

Tertiū retributiōis ampliatio. ⁊ charitas ei⁹ in no. p̄fe. est.

De p̄mo. Jo. xv. Hec mādo vob̄ vt diligatꝫ inuicē. De scd̄o. j. Joā. iiij. Qui ma. in cha. in deo manet et de⁹ ī eo. De tertio. Jo xv. Vos amici mei estis si fece. q̄ p̄ci. vob̄. Ip̄e aūt h̄ p̄cipit vt diligam⁹ inuicē.

Mortuus ē ⁊c.

Primꝰ ar. An dānati volūtate deliberatiua malūt nō eē q̄ sic eē: Q̄ non. Preelectio p̄supponit electionē: sꝫ nō eē nō est eligibile cū nō habeat apparentiā boni.

Contra Apo. ix. In dieb⁹ illis desiderabūt hoīes mori ⁊ fugiet mors ab eis. Respōdet B[illegible]. i. iiij. di. l. Credo q̄ magꝫ appetēdū eēt si poneret̄ ī optiōe oīno nō esse q̄ eternal'r torq̄ri. Loquor d̄ appetitu q̄ refugit incōmodū. Hoc ei iudicat mēs mea magꝫ sic decollationē q̄ diuturnam ignis adustionē Veꝝtñ ꝑm appetitū honesti. qꝛ iniq̄s spūs cruciari est ad gl'iam dei. vtiqꝫ deberēt malle ignib⁹ subiacere ad ꝯtinuā dei laudē q̄ p̄ oīmodā corruptionē manū dei effugere. Concedendū igit̄ ē: q̄ dānati mallēt nō eē. Cū aūt d̄r q̄ p̄electio p̄supponit electionē. Dicendū q̄ veꝝ ē de illa q̄ est p̄ modū desiderij: non aūt de ea q̄ est p̄ modū fuge. Hec Boñ. Pro p̄ambulo. Multuꝫ est horrenda illa infernal' pena. De q̄ prorsus nulli ambigēdū ē. Nā ⁊ phi sic senserunt Vñ Lactanti⁹ lib. diuiaꝝ istitutionū di. Esse inferos zeno stoic⁹ docuit: ⁊ sedes pioꝝ ab ipijs eē discretas: ⁊ illos q̄dē q̄etas icolere regiōes: hos v̄o penas luere in tenebrosis locꝫ atq̄ ī ceni voraginib⁹ horrendis. et Virgili⁹ ait. vj. eñ. Facil' descensus auerni. Noctes atq̄ dies ptꝫ atri ianua ditis. Sed q̄rit̄ de dānatis in illo inferno. An malūt ⁊c. Dic rñ. vt. s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ sit misera reproborū ꝯditio. q̄ sic cupiunt mortē: ⁊ mori nō possunt Aug. lib. de miseria hui⁹ mundi. O mors q̄dulcis esses q̄b⁹ tā amara fuisti: te solaꝫ desiderabūt: q̄ te vehemēter oderūt. Hoc attendite pctōres excecati q̄ voluptatib⁹ ⁊ vanitatib⁹ deuicti nūc solā mortē formidatis: nec tamen de morte aut iferno nisi forte raro cogitatis. O luxuriosi. O auari ⁊c. Sepi⁹ d̄ inferno cogitate anteq̄ ibi detrudamini. Teste em̄ Aug. Felix qui de supplicio cogitat ante supplicium: vt supplicij euadat p̄iculū Freq̄nter g̃ cogitate q̄ horribil' ē carcer ifernal': vbi ē oīm malorū exaggeratio. Figura Hiere. j. Factū ē v̄bū dñi ad hiere. di. Quid tu vides hieremia: Et dic̄ Ollā succēsā ego video: ⁊ faciē ei⁹ a facie aq̄lonis. Et dic̄ dñs ad eū. Ab aq̄lone pādet̄ oē malū sup̄ oēs hitatores terre. Spūal'r. Olla succēsa a facie aq̄lonis q̄ regio est ītemp̄atissima: ⁊ vent⁹ flās ab illa p̄te ipetuosus ē: sig̃t penā gehennalem ⁊c. Et iō clamat Zach. Zach. ij. O o o fugite

de terra aquilonis. O superbi O auari O lubrici fugite de terra aqlonis. ſ. inferni: marie a sole diuie glie elōg. ter irre// parabilē carentiā diuine viſi. vbi q̄ſi iā habitatis p reatum.

Secūdus ar. In p̄ceō. cē. In hoc aūt dicendū de ſcōa q̄ eſt miſeria pau// rime ꝓdiciōis. qz nec guttā aq̄ potuit ob// tinere. Vbi iuxta textū tria ſunt ꝓſiderā// Primū reprobi diuitis inutil' pe// (da. titio. ibi. Et ipſe cla. cē.

Secundū ſue petitiōis rōnabilis repul ſio: ibi. Et dixit Abraā. Fili cē.

Tertiū repulſionis formidabilis cōdi// tio: qz ſcz irreuocabil'r. ibi. Et in his cē.

Primū igit cē. qz ipe clamās dicit. P̄ Abraā miſerere mei/ et mitte la. vt inti. ex. digi. in a. vt refri. lin. m. qz cru. i hac flāma Chryſ. Magne pene magnā vocē redde bāt. q. d. Patrē te voco natura quō fili⁹ q̄ p̄didit ſuā ſubſtātiā: lz meo vicio te p̄gm p̄diderim: Miſerere mei. Fruſtra o diues p̄niam ag̃ vbi nō eſt p̄nie loc⁹. tormēta te cogūt: nō mentʒ affect⁹. Mitte ingt laza// rū. Erras miſer: Abraā mittere non pōt: ſed ſuſcipe pōt) vt intīgat extremū digiti i aquā. Lazar videre nō dignabar̃: et nūc digitū ei⁹ deſideras. Aquā petis q̄ delica tos cibos aū faſtidiebas. Vide ꝓſciaʒ pec catoris: nō totū audet petere digitū. In// ſtruimur g̃ cū ſit vtile in diuitijs nō ꝓfide// re. Mutauit res et notificat oib⁹ q̄s eſſet diues et q̄s eſſet paup. Sic em̄ in theatrʒ cū aduenpaſcit et aſtātes redeūt exeūtes/ et amictū deponentes. q̄ reges et p̄tores viſi fuerāt oib⁹ iā vident vt ſunt: ſic et aduenti ente morte et ſoluto ſpectacl'o vniuerſi lar// uis egeſtatʒ et diuit iarū depoſitʒ: ex ſolis opib⁹ dijudicant q̄nā vere ſint diuites: q̄ paupes: q̄ gl'oſi: q̄ vo ī glorij. Hec Chryſ. Et idē. Quia p̄mū lingua peccauit/ ī lin gua ampli⁹ torquet. Vbi p̄cm: ibi et pe// na. Eſt aūt notanduʒ q̄ lingua et digit⁹ in aliab⁹ dicunt metaphorice. Sicut em̄ in deo man⁹ ōr ei⁹ virt⁹ opatiua: ſic in Lazaro p extremū digiti intelligit modicū ſuf// fragiū meritor. Et p modicā guttā aque modicū q̄d refrigerāt̃ miſcōie. Et ſil'r ml' ta q̄ h̄ dicunt ſunt exponēda mētaliter et ſpi ritual'r: nō corpal'r. Aie em̄ hmōi mēbra nō hōr: tū in mēbʒ pati dicūt. qz exute a cor// poribus tales affect⁹ ī ſe ſentiūt p p̄tis acſi etiā corpe paterent in mēbris. et h̄ fm de// mer. exigētiā. Apocal'. xviij. Quantū glīficauit ſe et in delitijs fuit: tantū date il li tormentū et luctū. Secundū eſt peti// tiōis rōnabilis repulſio. qz dixi. ei abraā. Fi li recordare qz re. bo. ī vi. t. et la. ſi. ma. nunc aūt hic ꝓſo. tu vo cru. Nota/ filiū eum vo// cat: et accepta bona exprobrat in augmen// tū pene: vt memor ſit hereditatis p̄dite et filiatiōis p̄terite. qz vt ōt Boe. li. de ꝓſo la. In oi aduerſitate ifelicitiſſimū gen⁹ in// fortunij eſt/ fuiſſe felicē. Dicit g̃ ei Fili re// cordare (ſed meli⁹ eſſet p̄uidiſſe) qz recepi// ſti cē. Chryſ. q. d. Siqd boni feciſti vnde p̄miū deberek/ oia recepiſti in illo mundo epulās: ditat⁹: oblectat⁹ ſucceſſib⁹ p̄sperʒ. Hic aūt ſiqd mali fecit/ vniuerſa recepit: pauptate: fame: et extremis opp̄ſſus miſe// rijs. Ideo ſequit. Nunc aūt hic ꝓſolat: tu vo cruciarʒ. Greg. Quicūq̄ g̃ in h̄ ſeculo bñ hētʒ cū vos bōa egiſſe recolitʒ valde ō ipſis p̄teſcite: ne cōceſſa vob p̄ſpitas eo// rūdē remūeratio ſit bonor. et cum q̄ſlibet pauper nōnulla reph̄ēſibilia ꝑpetrare cō ſpicitʒ: nō deſpicere debetʒ: qz eos forraſſe camin⁹ pauptatʒ purgat. Jō Aug⁹. dicit. Nihil ifelici⁹ felicitate peccātiū: qz penal' mittit ipunitas et mala volūtas velut ho// ſtis interior robora. Et ſic ōt Greg. Ju// ſtū eſt vt in ſe vex dolorē inueniat: q̄ rele// cto vero gaudio/ in ſe et in mundo gaudia vana q̄rebat. Nā vt ōt Bern̄. Nō ad hoc nos de paradiſo voluptatis animaduer// ſio diuina ꝺecriſſe videk vt alterum ſibi h̄ paradiſum inuentio humana pararet: ſed vt in cinere et cilicio miſeriam ſue ſubuer// ſionis deploraret. Hec itaq̄ p̄dicta reco// gitate o terreni et carnales homines/ et cō// ſiderate q̄acerbe cruciak diues ille q̄ gut// tam aque cogik petere: nec tñ valuit obti// nere. Pertimeſcite illud abrae: imo dei iu dicis Fili recordare cē. Dicit aūt Chryſoſt. Nō quia diues fuerat torquebak: ſed qz miſert⁹ nō fuit. Gre. Hinc colligenduʒ eſt qua pena mulctādus eſt qui aliena di// ripit: ſi hac inferni damnatione percutitur qui p̄pria non largit. Tertiū eſt repulſi// onis formidabilis cōdicio. qz ſcz irreuoca bilis. Dixit em̄ Abraam. Et in his oīm// bus iter nos et vos chaos magnū firmat

tū est: vt hi q̄ vo. hinc transire ad vos non possint: neq; inde huc trāsmeare. q.d. hoc est qd̄ īpedit illud qd̄ petz. Chaos ibi: d̄r distātia locoꝝ: meritoꝝ: volūtatū. Theo. Chaos magnū sig̃t a pctōrib; iustorū distantiā. Nā sic affect⁹ eoꝝ varij fuerūt: sic etiā māsiones nō modicū differt. Chrys. Firmatū d̄r: qr n̄ pōt dissolui: agitari: aut ꝯcuti. Idē. Videre possum⁹: trāsire non possum⁹. et nos videm⁹ q̄d fugerimus: ⁊ vos videtz q̄d ꝑdideritz: et nr̄a gaudia cumulāt vr̄a tormēta: ⁊ vr̄a tormēta cumulāt nr̄a gaudia. Sz forte q̄rz An bti aliq̄ mō velint transire ad reprobos: Dicēdū q̄ in sctis est voluntas naturalis q̄ vellent cōpati dānatz ⁊ maxime amicz suis/ ⁊ sic ad eos ꝑ affectū miscōie trāsire: nisi in hoc cōtradicerent volūtati diuine. sed eoꝝ volūtas sic iungit̄ diuine voluntati q̄ nihil volunt nisi qd̄ deus vult. Nulla g̃ cōpassiōe mouent̄ erga reprobos. Nō em̄ pōt eē in eis cōpassio nisi cōsequēs electionē rōnis. Ex electiōe aūt rōnis cōpassio nascit̄/ put aliq̄s vult malū alteri⁹ repelli Idō in his malis q̄ s̄m iudiciū rōnis expelli nō volumus/ cōpassionē nō habem⁹. Reprobi āt iā dānati nō pn̄t a sua miseria trāsferri. O miseria irremediabilis: miseria intermiabilis. O q̄tutile esset nunc sepi⁹ ⁊ attēte illam cogitare. Exēplū in fulcone marciliēsi. Vide s̄. in scdō aduentuali feria quarta post q̄rtā dn̄icam.

Tertiꝰ art̄. Aud̄. q̄ acerbe cruciat̄ diues ille. Notate qd̄ iura dicūt Pena vni⁹ dz esse met⁹ alteri⁹. ff. de penis. l. Capitaliū. §. famosus. et. ij. q. viij. Quaꝝpt̄. Pone casum de q̄ttuor q̄ fuerūt socij i furto ⁊ homicidio q̄ꝝ duo iā sūt ꝑ iusticiā in patibulo suspēsi: alij aūt duo sunt incarcerati ⁊ ꝯuicti. Nōne isti multū timere debent cū audiūt de socijs iā suspēsis. Expone ⁊ applica ⁊c̄. Nōne socios multos hz diues ille auar⁹ ⁊ epulo q̄ oēs corā deo cōuicti/ in inferno cū illo st̄ detrudēdi. Ber. Qui socij sunt in culpis/ erūt ⁊ in penis.

Sermo q̄ntus ꝑ eadē dn̄ica prima.

Mortuus ē et ⁊c̄. Diligam⁹ deū q̄m ipe ꝑor dilexit nos. j. Joā. iiij. Nota triplicē modū diligēdi deū put etiā nos dilexit. Vn̄ Ber. sup Cant. ser. x. Disce chr̄iane a christo amare chrm. Ama dulciter: ama prudēter: ama fortiter. Dulciter/ ne illect⁹. prudēter/ ne deceptus. fortiter/ ne depssus ab amore dn̄i auertarz. Prio igit̄ debet esse amor dulcis ex ꝯsideratiōe diuie suauitatz. Ps̄. Suauis dn̄s vniuersis ⁊c̄.

Scdō/ prudēs: p̄cauēdo īsidias demonis: mdi: ⁊ carnis Ps̄. In via hac q̄ ambulabā abscōdert̄ laqueū mihi. Et puer. x. Rex sapiēs dissipat ipios. Rex inquā sapiēs. i. anim⁹ a deo illūinat⁹ dissipat impios. s. mot⁹ tentationū. Tertio dz esse fortz adeo vicz vt vincat timorē paupta tis: penalitatz: ⁊ mortz. j. Joā. iiij. Perfecta charitas foras mittit timorē. Vn̄ Job vj. Quis det vt veniat petitio mea: ⁊ qd̄ expecto tribuat mihi de⁹: ⁊ q̄ cepit ipe me ꝯtra soluat manū suā ⁊ succidat me: ⁊ hec mihi sit ꝯsolatio vt affligēs me dolore nō parcat. Salutatio. Mortuus ⁊c̄.

Prim⁹ art̄. An dānati in inferno vellent oēs esse dānatos: Q; nō. Luc. xvj. rogabat diues pro fratrib; ne venirēt in locū tormētoꝝ. Cōtra. Sup illd̄ Esa. xiiij. Surrexerūt de solijs. dicit glo. Solatiū ē misoꝝ mltos hr̄e socios penaꝝ.

Rn̄det Bona. in. iiij. di. l. Etsi in damnatz remittant̄ aliq̄ modo affectiōes q̄ hn̄t annexā delectatiōem: alie tn̄ affectiones in q̄b; est penalitas vigorant̄. vn̄ etsi cesset actualr̄ affect⁹ luxuriandi ⁊ dn̄andi: tn̄ accēdit̄ affect⁹ siue furor īpatiētie ⁊ liuor īuidie. Jō vehement̄ tristabunt̄ ⁊ tabescēt de gl̄ia electoꝝ. Et iō ad satiandū suā īpijssimā emulationē et odium/ vellēt oēs esse miseros. Et qr nec ipi pn̄t ad bti tudinē ꝑtingere: nec aliq̄s pn̄t a statu bti tudinis amouere: iō in seips̄ vehemēter tabescūt ⁊ ꝯfundunt̄. Cōcedēdū est g̃ q̄ generalr̄ loq̄ndo mallent oēs eē miseros q̄ ipsis exn̄tib; miserz aliq̄s eē btōs. Ad illud āt qd̄ obijcit̄ de diuite ⁊c̄. Dicendū q̄ q̄uis i generali nolint damnati videre aliq̄s eē btōs sz oēs miseros: tn̄ qr speciali⁹ hn̄t aliq̄ꝝ amorē naturalē ⁊ p̄uatū/ nollent eos dānari: alijs exn̄tib; i statu gl̄ie. q̄a et si illi dānent̄: adhuc tn̄ manet emulatio ⁊ occasio tabescēdi. Nō sic aūt si oēs dāna

renk. Hec Boñ. Pro fundo. Dis inuidia gñe tormētū ē. Horaci⁹ Inuidi siculi nō inuenere tyrāni maiꝰ tormētū. Jō ōt Socrates. Vtinā inuidi in oib⁹ ciuitatib⁹ aures hīent z oculos: vt de oim pfectib⁹ torq̄renk. Hoc itaq; tormētū nō deest in damnatis. Querit ḡ: An illa inuidia dānati vellēt secū oēs esse dānatos? Dic rñ. vt s. Et q̄ ꝺ clude q̄ horrēda reprobor ꝺditio q̄ etiā de brōr gl̄ia torq̄nk. Pſ. Pctōr videbit z irascet: dentib⁹ suis fremet z tabescet ⁊c. O fornicatores. o auari ⁊c. Cur ñ formidatis eternaliter cū demonib⁹ cruciari: q̄b⁹ etiā nūc tā p pctā adhereretis. vultis euadere? fugite cito ab illa iferni regiōe quā iam incepistis introire. Figura Geñ. xix Angeli dixerūt ad Loth exeūtē de ciuitate sodomor. Salua aiam tuā z ne stes in oi circa regiōe: sed in mōte saluū te fac: ne z tu simul pereas. Spūaliter dz pctōr exiēs de pctōr regiōe societates malas z pcta tioccasiōes fugere: z p spūalem affectōez sursum ascēdere. Hiere. lj. Fugite de medio babylonis vt saluet vnusquisq; animā suam.

Secūdus ar. In p̄ceō. ⁊c. In hoc de tertia q̄ est miseria extreme desolatiōnis. q̄ nec etiā audit⁹ est p suis fratrib⁹: et oia in suā desolatiōem p̄trunk. In h aūt articlo tria sunt consideranda.

Primū reprobi diuitis vana postulatio.
Scōm postulatiōis iusta redargutio.
Tertiū redargutiōis vera ꝺfirmatio

Primū igit ⁊c. q̄ vicz diues ait ad abraā. Rogo ḡ te pr vt mit. eū in do. pa. mei: habeo ei q̄nq; fra. vt test. illis ne z ipi ve. i locū hūc tormēto r. Greg. in home. Postq̄ ardēti diuiti de se spes tollit: ei⁹ animꝰ ad p̄inq̄s q̄s in mūdo reliq̄rat recurrit. Vñ sequitur. Et ait. Rogo ḡ te pr vt mit. ⁊c. Nō h dixit ex charitate: sed r timore seruili: ne ex eor ꝺsortio pena ei⁹ augerek. q̄a fuerat eis occasio peccādi exēplo male viuēte. Greg. Qua in re notandū: ardēti diuiti q̄nta supplicia cumulant. Ad penā nanq; suā ei cognitio fuit z memoria. Cognuit ei lazarū quē despexit. et fratr suorū memit q̄s reliq̄t. vt em pctōres amplius in supplicio puniant z eor vident gl̄iam q̄s despexerant: z de illor pena torq̄nk q̄s inutiliter amauerāt. Scōm est postulatōis iusta redargutio. q̄a rñdit abraā. Habēt moysen q docuit moralia z agēda: et pp̄has q̄ docuerūt mystica z credēda. Et ista sufficiūt ad salutē. ideo sequit Audiāt eos. Vñ patet q̄ diues ille z frēs sui erāt de popl'o isrl'. q: gētiles nō habuerūt legem moysi z pp̄has. Chryſ. Vocat h moysen z pp̄has scpta moysaica z pp̄hetica. Tertiū ē redargutōis vera ꝺfirmatio. q: illi diuiti dicēti Nō p̄ abraā: sed siq̄s ex mortuis iuerit ad eos: pniam agēt: Dor veraci sniam rñdet. Si moysen z pp̄has nō audiūt: neq̄ siquis ex mortuis resurrexerit credent. Hoc patuit p effectū. q: lazaro resurgenti et chō testimoniū p̄hibenti nō credidēr. sed magz occidere voluerunt. Similit nec chō resurgēti crediderūt. Chryſ. Cōsidera q̄ q̄s mortuꝰ est: seruꝰ dei ē. q̄uq; ꝺdicūt scpture ꝺt dñs. vñ etsi resurgat mortuus: si celitꝰ descēderit angelus: oib⁹ magis sunt fide digne scpture. Nā angelorū dñs: viuor z mortuor iudex eas intuit. Hec ḡ p̄missa ꝺsiderātes tolerem⁹ q̄ tē poraliter molestāt: z refrenem⁹ animū ab his q̄ tpaliter delectāt. Vñ em vt ait Hiero. Miserie delitijs cōmutāt: z in nro arbitrio At diuitē seq̄ vel lazar.et Aug. Qui vult epulari cū diuite: p̄pter se inter epulas vermib⁹ gehēne: in q̄ p gaudio momentaneo ardebit p̄petuo cum capite suo diabolo.

Infelix cōmerciū: p tābreui gaudio: celesti p̄uari regno. Felix pauptas p quā celestis adq̄rit hereditas. Felix cōmerciuz: p pitur eternā suscipe. Ex his ḡ patet q̄ voluptatib⁹ mūdi succedunt aduersa inferni. Et hui⁹ vite aduersitati succedunt gaudia paradisi. Exemplū in vitaspa. de viro saluato z vxore sua damnata q̄s vidit eorum filia. Vide s. dñica infra octa. ascensiōis. sermone. ij.

Tertiꝰ ar. Aliō. ⁊c. Nolite ḡ dissimulare. Attēdite q̄ ōr extra de reg. iu. l. Actꝰ legitimi nō recipiūt ꝺditionē neq; dē. Et sumpta est illa regula ex ff. de reg. iu. l. Actus. Pone casū de electiōe aut matrimonio q̄ nō debēt fieri sub ꝺditōe neq; in diē. i. vsq; ad certum tp̄s z nō vltra: sed simpl'r. Eligamus ḡ deo seruire simplicit et ei p spūale mr̄imoniū ꝺiūgi: nō p tpe sz p sp. et sic nō differam⁹. Aduerte etiā q̄ ōr. ff. de re iudi. In oib⁹ obligatiōibus in

quib⁹ dies nō ponit:pñti die debet. Pone exemplū si vis. Et nota q⁹ pcō⁊ obligat penitere. nec in illa obligatiōe ponit⁹ dies:s ideo pñti die penitere tenet. Jō ōt sapiēs Eccl.v. Ne tardes ꝙuerti ad dñm: ⁊ ne differas de die in diē ⁊c.

Dñica.ij. post trinitat⁊ Sermo p̄m⁹

Nemo virorū

Illo⁹ q̄ vocati sūt gustabit cenā meam. Lu.xiij. Nolite mirari si vos odit mūdus: nos scim⁹ qm̄ trāslati sum⁹ de morte ad vitā qm̄ diligim⁹ frēs. q̄ nō diligit manet in morte. Dis q̄ odit frēm suū/homicida ē.j. Jo.iij. Exhortatio vtilis vt quemlīb ad cenaz dei:patiēter vicz tolerare si mūdus.i.dilectores mūdi: nos odit:⁊ fratres diligere. Tāgit autē ibi rō triplex ex̄re mūdus odio b⁊ bonos.

Prima ē ꝓtrarietas dñatōnū. Boni em̄ deo adherēt p amorē: ⁊ mali deū a se abiiciūt.q.d.illud Luc.xix. Nolum⁹ hūc regnare sup nos.et diuersis vicijs seruiunt. Jdeo ōt. Nos scim⁹ qm̄ trāslati sum⁹ de morte ad vitā qm̄ diligim⁹.i.p amorē fraternitat⁊ q̄ sepamur a mūdo: q⁊ mali non diligūt se inuicē q⁊ frēs in deo:sed q⁊ vniti in aliq̄ vicio. Aug⁹. Redeat vnusq̄sq⁊ ad cor suū:si inuenerit fraternitat⁊ charitatē:secur⁹ sit q⁹ trāsijt de morte ad vitā.

Scda ē diuersitas regionū. Boni em̄ aspnant mūdū ⁊ habitāt i celo. Phil.iij. Nra ꝙuersatio in celis est. Mali aūt ecōuerso. Jō ōt Joā. Qui nō diligit manet in morte.s.pct⁹. Justi aūt p dilectionez manēt in deo q̄ est vera vita. Hors aūt ⁊ vita sunt ꝓprie regiones. Tertia est ꝓprietas opationū. Jñ ōt. Qui odit frēm suū homicida ē. Homicida aūt ꝓpriū op⁹ facit iusto. Salutatio. Nemo ⁊c.

Prim⁹ ar. An de⁹ velit aliq̄s excludi a cena celesti: vl̄ velit ad eā oēs quemlīb⁹ sic.j. Timo.ij. De⁹ vult oēs homies saluos fieri ⁊c. Vide dñica.iij. p⁹ epipha. sermone.iij.

Secūdus ar. In euāgelio hod. tria sunt consideranda.

Primū/diuine miscōie liberalitas inestimabilis. (inexcusabilis.

Secundū/būane negligentie ꝙuersitas

Tertium/diuīe iusticie seueritas ineuitabilis.

Primū igit⁹ est diuīe mie liberalitas inestimabilis. q⁊ oēs vocat ad salutez. vñ ōt text⁹. Hō q̄dā fecit cenā magnā ⁊ vocauit mlt⁹os:et misit ser.s.ho.ce.di.iui.vt veni.q⁊ pa.sūt oia. Bre. Fecit cenā magnam q⁊ satietatē nob⁹ eterne dulcedis ꝓpauit.⁊ vocauit mlt⁹os. Jsta vocatio p̄ma p̄cipue facta est ad p̄ncipes iudeoꝝ ⁊ legisp̄tos q̄ sc̄pturas nouerūt. Debinc ip̄i renuentib⁹. vt ōt Cirill⁹/indignat⁹ est ꝛ eos p̄fam̄ilias:⁊ loco eoꝝ vocati sūt q̄ erāt de mlt̄itudine iudeoꝝ fragilē ⁊ ipotētē mentē habentes. Jñ dicit ꝓ suo. Exi cito in plateas et vi.ci.⁊ pau.ac debi.ce.⁊ clau. introduc hu c. Hec Cirill⁹. Greg. Hos eligit de⁹ q̄s despicit mūdus.q⁊ plerūq̄ ip̄a despectio reuocat hoiem ad seip̄m. Multitudo aūt ex̄ ppl̄o isr̄l credidit:locū supni ꝙuiuij.ꝛ.ō ipleuit. Jñ seq̄t. Et ait ser⁹ dño: Factū est vt imp̄arti:⁊ adhuc loc⁹ est. Et ait dñs seruo. Exi i vias ⁊ sepes: ⁊ cōpelle intrare: vt ipleat dom⁹ mea. Cū conuiuas suas colligi ex vijs ⁊ sepibus p̄cipit: agrestē ppl̄m.i. gētilē q̄rit. Greg. Qui huius mūdi aduersitatib⁹ fracti ad dei amorē redeūt:cōpellunt intrare. Secūdum est būane negligētie ꝙuersitas. q⁊ ceperūt oēs se excusare. Oēs ōt p maiorē p̄te. q̄a fim Greg.mlt̄i vocant sed pauci veniunt. quia nōnunq̄ illi q̄ p fidez ei subiecti sunt: eterno ei⁹ cōuiuio male viuēdo ꝓtradicūt Jdē. Offert de⁹ qō rogari debuit:nō rogat⁹ dare vult qō vix poterat spari: et tñ oēs sil̄ se excusant. Tertiū est diuine iusticie seueritas.cū ōt dñs. Amē dico vobis:q⁹ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati sunt.s.q̄ excusantes venire ꝓtēpserūt/ gustabit cenā meā. Greg. Valde tremēda ē illa sniā Nemo ḡ ꝓtēnt: nedū vocat⁹ excusat/ cū volūtatē habuerit intrare nō ualeat. Cōsiderem⁹ itaq̄ dei benignitatē in nra vocatiōe:⁊ ei⁹ seueritatē in negligētiū repulsione. Premiserat q̄dē añ initiū hui⁹ euāgelij q⁹ q̄dā de simil̄ discūbētib⁹ cū ihesu dixit illi. Btus q̄ māducabit panē in regno ōi. Et q⁊ vt ōt Beda. Nōnulli hūt panē fideten⁹ q̄si adozādo p̄cipiūt: dulcedinem ꝓ ei⁹ attingere veracit⁹ gustādo fastidiūt. Jdeo subiecta ꝓpabola/dñs talū torporez

celestib⁹ epul' dignū nō esse/ redarguit. et ōr. Hō quidā fecit cenā magnā: ⁊ vocauit multos. Sz heu oēs se excusant. i. maiōr ps. Vñ innuit maior ecclitudo reprobor⁹ q̄z electo⁹. Exēplū legit i vita bti Her. de q̄dā heremita. Vide s. i. lxx. ser. viij. Vñ Mat. xx. Multi sunt vocati pauci vo electi.

Tertio⁹ ar. Auō, ⁊c. Videte ne ꝯ dñm ꝯtumaces sitz. Dicit lex. Dis contumacia aduersus pncipē capite punit. ff. de re militari l. Oē delictum. §. j. ⁊. ij. Et sic hō. lxxvj. di. Nō satz. iuxta diuinū oracu lū. Cōtumacia parēz morte luit. Audite Si vocaret rex aliq̄s ad prandiū eis etiā amplissima dona daturus: ⁊ negligentes ꝓtenerēt/ fauorē gerētes aduersario: nōne iuste q̄uarent tali bñficio: imo grauit⁹ puniren. Expone ⁊ applica notando illud Heb. ij. Quō nos effugiem⁹ si tātā neglexerim⁹ salutem.

Sermo. ij. p scōa dñica post trinitatz

Emo virorū

i ⁊c. In h cognouim⁹ charitatē dei q̄m ille p nob aiam suā posuit: ⁊ nos debem⁹ p fribꝰ nris aias ponere. j. Jo. iij. vt vicz ad cenā vite eter: puenia m⁹. Sūt aūt ibi tria notāda.

Primū diuie charitatz cōmēdatio. In Scōz cōmēda (h cogsco charitatē dei tiois rō. q̄m ille p nob aiam suā posuit.

Tertiū rōnis hui⁹ imitatio. ⁊ nos debe De ptio. j. Jo. iij. Videte q̄lē cha (in⁹ ⁊c. ritatē dedit nob de⁹ ⁊c. De scō Rom. v. Cōmēdat de⁹ suā charitatem i nob q̄m cū inimici essem⁹ chr̄s p nob mortu⁹ ē. De tertio Joā. xiij. Diligatz inicē sicut dilexi vos. Nemo ⁊c.

Prim⁹ ark. An deceat ꝑsonā aliquē excludere a cena celesti. Vide s. dñica scdā post pascha. ser. ij.

Secūdus ar. In pceō. ⁊c. Hūc iuxta tertū euāgelicū ꝓsiderāda est triplex differētia eo⁹ q̄ se excusant. i. q̄ venire ad dñicā cenā differt. Cōtra q̄s ait Bze. Ecce hō dives iuitat pauper/ accurrere festinā: ⁊ nos ad dei iuitamur ꝓuisū ⁊ excusam⁹. Jdē. Ille se excusat q̄ pl⁹ terrena q̄z celestia diligit. Nā tāto disiūgimur a supnis/ q̄nto iherem⁹ trenis. Est āt hmōi excusatio triplex in euāgelio notata

Prima est supbie ⁊ vanitatz.

Scōa est auaricie ⁊ mūdanitatis.

Tertia est luxurie ⁊ carnalitatis.

Sumit aūt h excusatio p q̄cūq̄ recusatōe seu retardatōe aut negligētia ꝙuertēdi ad dñm. In h ser. dicēdū de pma q̄ notat⁹ p h q̄ pm⁹ ōr. Villā emi ⁊ neče habeo exire ⁊ videre illā: rogo te habe me excusatū. vbi notant supbi/ amatores mōi ⁊ ambitiosi. Aug. In villa empta dñatio notat. Huiusmodi em excusatio supbie triplex est

Prima palliatiua/ mala

Secunda p̄sumptiua/ peior.

Tertia ꝓemptiua/ pessima.

Pria igit fit palliādo: puta celādo aut minuēdo pctm: qō ptiet ad supbiā. Vñ ō peni. di. j. c. Qui domū. Tacitumitas pcti ex supbia nascit cordis ⁊c. Vide fer. iij. post dñicā. iij. q̄dragesime. art. j. De hac excusatiōe ōr Pō. Hō declines cor meū in ꝛba malicie: ad excusandas excusatōes i pctis

Scōa p̄sumēdo s. nimis ō mia dei post mltor⁹ scelerꝫ ppetratōez. h em ad supbiā ptiet. Cōtra hāc ōr Eccī. v. Ne dicas miseratio dei magn: multitudinis pctōr⁹ meorum miserebit: mia em ⁊ ira ab illo cito ꝓximat: sz i pctōres respicit ira ei⁹. Tertia fit ꝓtenēdo p⁹ lōgā vicz ꝓtinuationez in pctis. Prouer. xvij. Impi⁹ cū i pfūdz pctōr⁹ venerit ꝓtenit. Sz ꝯ tales ōr Esa. xxxij. Vle q̄ spnis: nōne ⁊ ipe spneris: Et Prouer. j. Vocaui vos ⁊ renuistz ⁊c. seq̄t. Ego q̄z i incitu vro ridebo ⁊c. Sicitaq̄ se excusāt supbi ⁊ ābitiosi cenā dñi ꝓtenētes ⁊ ad vanitatē ōclinātes. q̄si dicēres. Villā emi ⁊c. Exēplū in lucifero q̄ sic hāc villā emit. Esa. xiij. In celū ascēdā: ⁊ ero silis altissi. ⁊c. Sz Lu. x. de eo ōr. Videbā sathanā sic ful. ō celo cadētē. Hāc villā etiā emit nabuchodonosor ōr. Dan. iij. Nōne hec ē babylō quā edificaui ⁊c. Hanc villā emit balthasar Dan. v. Fecē balthasar ꝓuiuiū grāde ⁊c. Nota bñ ruinā ābo⁹ Dan. iij. ⁊. v. Hāc villā emit regia vasthi: hester j. ⁊ repudiata ē ab asuero. q: sprenit eū i cōuiuio. Supbia igit facit celestz ꝙuiuꝫ ptē ptū. Vñ Greg. Humilitas sonat i voce: cū ōr. Rogo habe me excusatū. sed dū venire recusat/ supbia est in actione.

Dominica.ii.post Trinitatis

Tertius ar. Aud. ꝛc. Cauete g̃ ne ab appetitu ꝓprie laudis ꝛ honoꝝ ad deum venire ꝯtenatis. Honor em̃ diuinus tanq̃ bonũ publicũ ꝛ cõmune p̃ferend⁹ ẽ cuicũq; honori ꝑuato. Vñ dic̃ lex. Publica vtilitas p̃ferenda ẽ ꝑuate. C. de caducꝫ tollendis. l. vna. §. penultimo. et. vij. q. j. Scias. et extra de dona. inter virũ ꝛ vxorem. Memorie. Pone casũ. Mandat rex aliquẽ ꝓ bono reipublice ꝛ se excusat quia bonũ hꝫ tractare qđ ꝓprium honorẽ tãgit p̃sumens ꝙ ei rex facile indulgebit. An sit excusand⁹? Certe non Sed etiaꝫ q̃ro. Si eũ rex mandaret ꝓ maiori honore ꝛ cõmodo sibi impendẽdo an vellet se excusare ꝓ modico ꝯsuãdo: puta rex mãdat sibi vt faciat eũ comitẽ an se excusaret/ eo ꝙ emerit decem libraꝝ hereditatẽ. Certe nõ. Expone ꝛ applica notando/ ꝙ nõ possum⁹ nos excusare deo vocãte absq; cõtemptu dãnabili. Ipe aũt dicit. j. Reg. ij. Qui me contemnunt erũt ignobiles.

Sermo. iij. pro eadem dñica. ij.

Nemo viroꝝ ꝛc. Qui habuerit substantiaꝫ hui⁹ mundi ꝛ viderit fratrem suũ necessitatẽ hr̃e ꝛ clauserit vis. su. ab eo. quõ charitas dei manet in illo: j. Joã. iij. Notãda ẽ triplex exhortatio ad charitatẽ fraternã que necessaria est vt ꝑueniam⁹ ad cenã dñicam.

Pria est exhortatio nature.
Scđa scripture.
Tertia gratie.

De ꝑma Ecci. xiij. Oẽ aĩal diligit sibi sile De scđa Rho. xiij Qui dili. ꝓxi. legẽ iple. De tertia. s. đ exhortatõe gr̃e. s. baptismal' Aug đ doc. chr̃ia. Oẽs q̃dẽ frẽs ſm ꝙ homines sum⁹: sed mlto magꝫ ſm ꝙ chr̃iani

Primus ar. An de⁹ aliquẽ reprobet si ue excludat a celesti cena sine demerito. Vide do. ij. post pasca.

Secund⁹ ar. In p̃ced. ꝛc. In h̃ dicendũ de scđa q̃ ẽ excusatio auaricie que notat̃ ꝑ h̃ ꝙ alter dic̃. Juga boum emi q̃nq;. ꝛ eo ꝓbare illa: rogo te habe me excusatũ. Juga boum q̃nq; sũt q̃nq; sensus terrenis dediti. Aug. de ꝟbis dñi. Quiq; sensus dicunt̃ iuga boum. qꝛ ꝑ eos terrena requirunt̃. boues em̃ terrã ꝟsant: hoies aũt remoti a fide terrenis dediti nolunt credere aliq̃d nisi ad qđ sensu corꝑis ꝑueniũt q̃ntu ꝑtito. Bern̄. Qui iuga iumẽtoꝝ emũt: cũ bestijs eternal'r erũt. Tales itaq; cenabũt cum serpẽte. Nã cib⁹ serpentꝫ ẽ terra Gen̄. ij. dicit dñs ad serpentẽ. Terrã comedes cunctꝫ dieb⁹ vite tue. Est aũt hmõi excusatio auaricie triplex.

Prima palliatiua
Scđa p̃sumptiua.
Tertia contẽptiua.

Prima fit palliando. Et h̃ fit tripl'r. Quidã aũt palliant suã auariciã ex necessitate vite natural'. q. d. Necesse est sic facere ꝓpter vitã. O magna fatuitas Tales timẽtes pauꝑtatẽ tꝑalẽ cũ volunt eã fugere incurrũt eternã q̃ oĩno irremediabil'ẽ. vt pꝫ in reprobo diuite q̃ nec vnã aq̃ guttã valuit obtinere. Pauꝑtas q̃ppe p̃ñs nõ ẽ timẽda. Etem̃ est cito terminabil': estq; remediabil'. Semꝑ em̃ aliq̃d inuenit̃ ꝓ vite necessitate. Est etiã multũ vtilis si sit voluntaria: qꝛ ꝛ satisfactoria ẽ ꝛ meritoria. Alij palliant ex filioꝝ ꝓuisione q̃s nimis carnaliter amant. Tales notare deberẽt qđ dr̃ Eccs. v. Est infirmitas pessima quã vidi sub sole: diuitie ꝯgregate in malũ dñi sui: ꝑeunt em̃ in afflictiõe pessima: gñauit filium suuꝫ q̃ in sũma egestate erit. Et illud Eccs. ij. Detestat⁹ sum oẽm industriaꝫ q̃ sub sole stu. labo. habitur⁹ heredẽ post me quẽ ignoro an sapiẽs an stult⁹ futur⁹ sit: ꝛ dñabit̃ in laborib⁹ meis q̃b⁹ desudaui ꝛ solicit⁹ fui. Alij aũt palliant ex multitudine. qꝛ. s. mlti ꝛ q̃si oẽs sic ad tꝑalia currũt fraudib⁹ ꝛ mendacijs se iplicantes. Audiãt tales Aug. di. Non ꝓpterea min⁹ ardebũt q̃ cũ multis ardebũt. Imo vt dr̃ Ecci. xxvij Scđm ligna silue exardescet ignis. Sed heu nũc impletũ videt̃: qđ hr̃ Apoca. xiij. Vidi aliã bestiã ascendentẽ de terra. s. auariciã q̃ seducit oẽs habitantes in terra. id est animũ habẽtes terrenis deditũ ꝛ fa. o. pu. ꝛ mag. li. ꝛ ser. hr̃e characterẽ bestie ꝑoris. i. diaboli in dextera ma. aut in fron. s. et ne q̃s possit emere aut vendere nisi qui habeat characte. nomis bestie ꝛc. Character diaboli ẽ dol⁹ ꝛ mendaciũ. Joan. viij. de diabolo dicit̃. Cum loquit̃ mendaciũ:

ex ꝓprijs loquit. Sed attendite q̄d sequit c.xiiij. Siq̄s acceperit characterē bestie: h bibet de vino ire ⁊ cruciabit ī ne ⁊ sulphu re ⁊c. Scd̄a fit p̄sumendo de longa vita sperantes frui diuitijs in futuro. O impia fatuitas de futuro p̄sumere q̄d in sola dei ptāte est positū Act. j. Non est vr̄m nosse tp̄a vel momenta q̄ pr̄ posuit in sua ptāte Contra illos ē sil'itudo de diuite dicente Lu.xij. Anīa mea mlta bona habes repo sita ⁊c. Cui dictū est. Stulte/ hac nocte re petēt a te aīaz tuā. q̄ aūt parasti cui⁹ erūt?

Tertia fit contēnēdo. Multi eīm ꝓpter auariciā ꝯtēnūt celestia ⁊ spūal'a sol' terre nis inhiantes. Greg. dis. xlvij. c. Oēs hui⁹ seculi dilectores in terrenis reb⁹ fortes st: in celestib⁹ autē debiles. Nam ꝓ tp̄ali gl'ia desudare appetūt: ⁊ ꝓ spe ꝑpetua nec paꝝ q̄dem in labore subsistunt Pro terrenis lu cris q̄slibet iniurias tolerāt: ⁊ ꝓ celesti mer cede vel tenuissimi ꝟbi ferre ꝯtumelias re cusant. Terreno iudici etiā tota die assiste re fortes sunt: in orōne ꝟo corā dño vl' vni us hore momēto lassant. Hec ille. Multi vtiq̄ ꝓpter auariciā officiū diuinū cōtēnūt atq̄ ꝟbum dei. Exemplū de phariseis q̄ dñm deridebant ꝯ auaros p̄dicantem. Lu.xvj. Audiebant oīa hec pharisei qui erant auari ⁊ deridebant eū. Ido bñ dicit Mat.vj. Nō potestis deo ꝟuire ⁊ mā.

Tertius ar. Audistis ⁊c. Cauete g̊ ne ꝓpter tp̄alium amorē eternis p̄uemi ni ⁊ egestatē irremediabilē incurrat⁹ Dic lex. Siq̄s sua culpa eget: īdignū est ei sub uenire. ff. depositi. l. Bona fides. Ar. op. ad h. lxxxvj. dis. Non sat⁹. Audite. An ex cusand⁹ esset hō ⁊ an sibi compatiendū es set q̄ paup ⁊ indigēs vocat⁹ respuit ire ad p̄ncipē mlta bōa ⁊ p̄ciosa sibi offerētez eli gēs poti⁹ ludere cū pomo putrido vl' cū spu ma maris. Exponeꝛ applica notādo q̄ bo na tp̄alia comp̄atione eternoꝝ sunt velut pomū putridū aut spuma mar⁹. O igit q̄ miseri q̄ sic terrenis inhiant celestia p̄uipē dētes. Bern. Sic stulti estimatores d̄ mi nimis maximā et de maximis minimā cu ram gerunt.

Sermo.iiij. ꝑ dñica.ij. post Trinitatis.

Nemo viroꝝ ⁊c. Filioli nō diligam⁹ verbo neq̄ lingua sed ope ⁊ veritate j. Jo.iij. scz si ad cenā illā volum⁹ p̄uenire Notanda sunt tria inductiua ad opa pieta tis exhibenda.

Primū necessitas obseruande exhorta tionis Eph.iiij. Estote inuicē misericor des/benigni ⁊c.

Scd̄m necessitas ꝯseq̄nde miseratiōis Mat.v. Bti misericordes q̄m ipi miseri cordia ꝯsequent.

Tertiū necessitas imitande exemplati onis. s. ip̄ius dei. Lu.vj. Estote misericor des sic ⁊ pr̄ vester mise. est.

Salutatio Nemo ⁊c.

Primꝰ ar. An i d̄o sit p̄sonaꝝ acceptio Videtur eīm q̄ sic: ex eo q̄ aliq̄s admit tit: alios aūt excludit a cena celesti. Con tra Act. x. Non est p̄sonaꝝ acceptor de⁹. Rñsio. Notandū ꝟm Alex. de ales in sū ma. et Joā. de rupella in sūma de vicijs. q̄ acceptio p̄sonaꝝ d̄r p̄electio seu p̄latio vni us p̄sone sup aliā rōne parentele vel patrie vel alicuius alteri⁹ cause irrationabil' cum interuentione debiti. Hoc supposito dicē dū ꝟm theologos in. j. dist. xlvj. q̄ nulla ē p̄sonaꝝ acceptio apud deū. qz oēs vult ad agnitionē veritat⁹ venire. Etsi velint coo perari p̄ libeꝝ arbitriū saluabūt. Pro fū damēto. Notandū q̄ in hominib⁹ de⁹ p̄nci palit voluntatē aspicit q̄cq̄d fiat vel nō fi at exteri⁹ Vñ Ouidi⁹ de pōto. Ut desint vires tñ est laudāda voluntas. Hac g̊ cō tentos auguror eē deos. Hec facit vt veni at paup q̄z grat⁹ ad aras. Et placeat ceso nō min⁹ agna bone. Et Señ. d̄t. Non q̄d det aut q̄d fiat sed q̄ mente refert. Vñ ptz q̄ oib⁹ adest facultas placēdi deo cū i oib⁹ libera sit volūtas quā p̄ncipal'r aspicit de⁹ Cū g̊ aliq̄b⁹ det gr̄am ⁊ nō alijs. Querit An sit in eo p̄sonaꝝ acceptio. Dic rñ. vt s̄ Ex q̄ ꝯclude. q̄ paupes ⁊ pusilli non plus debēt d̄ deo diffidere q̄ maiores. Nā p̄nt oēs p̄ libeꝝ arbitriuz deo adhererez ita d̄o placere. Vñ Sap. vj. Pusillum ⁊ magnū ip̄e fecit ⁊ eq̄liter est ei cura de oib⁹. O mi seri igit sūt pctōres q̄ diabolo mag⁹ q̄ d̄o cupiūt adherere. Hoc attēdite fornicato

res:raptores.ꝛc̄ Reuertimini itaq; ad dominū q̄ omes saluare desiderat pusillos ꝛ magnos. Vñ pusillis ipe dic̄ Lu.xij. Nolite timere pusillꝰ grex q̄m cōplacuit patri vr̄o vob dare regnū. Figura Dar.xix. dicebat dñs. Sinite ꝓulos ꝛ nolite ꝓhibere eos venire ad me q̄m ipox̄ ē reg.ce, ꝛ ponebat eis manꝰ. Spūalr ꝓuli sūt simplices ꝛ hūiles q̄b imposuit dñs manus auxiliatrices dādo eis gr̄am. Ja.iij. Superbis deꝰ resistit humilib; aūt dat gr̄am.

Secundꝰ ar. In p̄ced.ꝛc̄. In h̄ ser. dicendū de sc̄da q̄ est excusatio luxurie ꝛ carnalitat; q̄ notat ibi. et alꝰ dixit. Uxorem duxi: ꝛ io nō possū venire. vbi notant carnalitatib; ōdit Aug. ō ꝓbis dñi. Ista est voluptas carnis q̄ miros ꝓcedit vtinā foris ꝛ non intꝰ/q̄ em dixit Uxorē duxi. carnē amplexat/carnis voluptatib; iocundat a cena se excusans obseruet ne fame interna moriat. Greg. in omel. Quāuis bonū sc̄ coniugiū nōnulli tñ p h̄ non fecūdi/tatem ꝓlis. sed desideria expetūt voluptatis/ꝛ idcirco p rem iusta signari ꝓt res iusta. Notandū aūt q̄ iste q̄ dixit Uxorē duxi/non dixit sic alij dixerant. Rogo habe me excusatū/sz tm̄ dixit. non possum venire. Carnal̄ em̄ ꝓcupia ifatuat hoīez. Gre. Luxuria hebetat sensū/ꝓfundit ītellectū/obscurat mēoriā. Osee.iiij. Fornicatio/vinū ꝛ ebrietas auferunt cor. Quid. Quid deceat non videt vlꝰ amans. Non curauit q̄ iste tertiꝰ rogare vt haberet excusatus. Est aūt hec excusatio triplex.

Prima palliatiua.

Sc̄da ꝓsumptiua

Tertia ꝓemptiua

Prima fit palliando. Palliant em̄ aliq̄ luxuriā ex carnis infirmitate/dicētes hoc ē naturale ꝛ iō se ꝓtinere non posse. Et hi (q̄d nefas est) deum in culpa sua inuoluere volunt q̄ auctor ē nature. Alij aūt palliāt ex iuuenili etate q̄si si iuuentē a diabolo teneret/ꝛ iō diabolo etatē illā dedicare velit Contra q̄s dr Eccs.xij. Memento creatoris tui in dieb; iuuentut; tue. Alij ex tēptationis vehementia ꝛ ꝓpetuositate. Cōtra q̄s ē illud.j. Co.x. Fidelis deꝰ q̄ nō ꝓmittet vos tentari sup̄ id q̄d potestis sz faciet etiā cū tentatione ꝓuentū. et Jaco.j. Unusq̄sq; tentat a ꝓcupiscētia sua abstractus ꝛ illect⁹. Sc̄da fit ꝓsumēdo. Dicūt em̄ alicꝰ temerarij q̄ sz eis vti corpe ad libitū. Contrā q̄s ē illud. j. Cor.vj. Corpꝰ nō fornicatiōi debet sz dño. Ibidem. Nescitis q̄ corpa vr̄a mēbra sunt chr̄i: Tollens g̃ mēbra chr̄i faciam mēbra meretricis? Absit. Idem. Nolite errare: neq; fornicarij: neq; adulteri: neq; ebriosi ꝛc̄. regnū dei possidebunt. Tertia fit contēnēdo. Sic em̄ ꝓ luxuriam indurant corda multoꝝ vt correctionē contēnāt: ꝛ q̄si essent increduli neq; de deo: neq; de paradiso: neq; de inferno cogitant. Osee.v. Non dabūt cogitationes suas vt reuertant ad dñm: q; spiritꝰ fornicationis est in medio eor. Vñ ꝛ verba dei contemnūt. Ecci.xij. Audiet luxuriosus ꝓbum ꝛ displicebit illi: ꝛ ꝓiciet illud post dorsum suū. Plerūq; etiā non solum corrigi ꝓtemnūt: sed ꝛ eos q̄ corrigere volunt ꝓsequunt aut verbis aut factis. Exē plum de herode ꝛ eiꝰ adultera. vt hr̄ mat. xiiij. et Dar. vj. Tales g̃ sepius impedientes moriunt Unde s̄ ser. xij. de spūsctō. exemplū ad ꝓpositum. Tales g̃ non gustabunt cenā dñi. Abij ciende g̃ sunt oēs excusationes ꝓꝰ posite. Aug. Tollam⁹ de medio excusationes vanas ꝛ malas ꝛ veniamus ad cenā q̄ intrinsecus saginemur Non nos impediat superbia: non nos teneat curiositas illicita: non nos impediat voluptas carnis. Greg. Sz ecce inter hec pē sare debem⁹ q̄d sibi corda nr̄a rūdeāt. Occultis em̄ fortassis cogitatiōib; sibi dicūt. Excusare nolum⁹. Ad illud em̄ supne refectionis conuiuiū ꝛ vocari ꝛ venire gratulamur. Loq̄ntes q̄ꝑ talia nobis mentes nr̄e vex dicūt si non plꝰ terrena q̄ celestia diligunt: si nō amplꝰ reb; corpalib; q̄ spūalib; occupant.

Terꝰ ar. Audistis ꝛc̄. Et certe vilis est talis excusatio Notate q̄d iura dicunt. Uilib; ꝑsonis non sunt ꝓcedendi honores. C. de dignitatib; .l. Neq; famosis et de electione.c. Per inq̄sitionē. Pone casum. Rex mandat aliq̄ē ad ꝓpandū: ille ꝓ se excusat q; non ꝓt relinq̄re porcos cū quib; iacet in luto: nonne talis vilis ē ꝛ honore indignus? Expone de luxurioso q̄ in voluptatib; porcinis delectat ꝛ ibi putrescit Joel.j. Computruerūt iumenta i ſtercore suo. Greg. Jumenta in ſtercore cōpu

trescere: est homines carnales in fetore luxurie vitā finire.

Dominica.iij. post Trinitatꝫ
Sermo .j.

Hic pctōres recipit Lu.xv. Hūiliami sub potenti manu dei vt vos exaltet in tpe visitationis.j. Pet.v. Si vultꝫ a dño recipi: humiliamini ꝛc. Ibi sunt tria ꝯsideranda.

Primū salutarꝫ exhortatio: cum dicit. potēti Humiliamini.

Scdm exhortationis rō: cum dicit. sub manu dei.

Tertiū rōnis ꝯfirmatio: cū dicit. vt vos exaltet in tpe visitationis.

Pro pmo Mat.xj. dr Discite a me q̄a mitis sum ꝛ hu.cor. Pro scdo Sap.xvj Tu dñe ptātem habes vite et mortis.

Pro tertio Lu.xviij. Oīs q̄ se hu. exalta.

Hic pctōres ꝛc.

Primꝰ ar. An deus recipiat oēs peccatores ad misericordiā q̄ntūcūq̄ peccauerint. Vide s̄ dñica.iij. post epiph. sermone.j. Vel an deus velit oēs pctōres saluare. Vide ibidē ser. iij.

Secundus ar. Notandū q̄ tres parabolas p̄cipuas sibi inuicē dñs ꝯtinuat. vt ptꝫ in euangelio Lu.xv. quibꝫ oñdit pctōres eē misericorditer recipiendos iuxta tria que solent homines ad miscdiam inclinare.

Primū est simplicitas
Scdm est ꝓpinq̄tas
Tertiū est necessitas.

Propter hec g̃ tria in nob repta miscdiaꝫ nobis libenter exhibet dñs. Prio ꝓpter nr̄am simplicitatē. Et ad h̄ ꝑtinet ꝑabola de oue errante. Hō em̄ ē simplex respectu hostis tā astuti.i. diaboli. Vñ clamat Ps̄ Erraui sic̄ ouis q̄ perijt ꝛc. Notandū itaq̄ q̄ hoies tripl'r peccant ex ignorātia: fragilitate: ꝛ malicia. Primi inueniūt gr̄aꝫ ꝓpter simplicitatē ꝛ miscdiam ꝯsequunt. vt ptꝫ in paulo q̄ dicit.j. Tim̄.j. Miscdiam consecutꝰ sum q̄r ignorans feci. Scdi etiā recognoscētes suā miseriā gr̄am iueniunt. vt ptꝫ in petro. Non recognoscentes autē neq̄q̄. Tertij vt pl'imi a dño relinquunt. Patet in iuda ꝓditore. Scdo ꝓpter nostram ꝓpinq̄tatē quā ad ip̄m habemꝰ. Et ad h̄ ꝑtinet ꝑabola de drachma amissa in q̄ est imago regis ꝛ suꝑscriptio nois eius Sic ꝛ hō ad imaginē dei factꝰ est ꝛ habꝫ suꝑscriptionē chr̄i: q̄r a christo dr chr̄ianꝰ. Ezech.xviij. Oēs anie mee sunt. Tertio ꝓpter necessitatē. Et ad h̄ ꝑtinet parabola de filio ꝓdigo q̄ reuertens dic̄. Quāti mercennarij in domo pr̄is mei abūdant pa. ego aūt h̄ fame pereo Et fic̄ ibidem dr Pater eum videns misericordia motꝰ est His g̃ tribꝫ parabolis quaꝝ due p̄me in euāgelio hodierno recitāt: manifeste ostēdit dei misericordia ad pctōres recipiēdos Unde de eo vere dicere possumus: q̄r hic pctōres recipit. Hoc iquā dicere debemꝰ nō murmurādo vt scribe ꝛ pharisei: sꝫ laudando ꝛ gl'ificando de tanta miseratiōis abundātia. Exempla aūt plurima ꝛ notanda de christi miseratiōe habemꝰ. De q̄bꝰ sic loquit Bern̄. sup Cañ. s̄mōe. xxij. Omnino ꝓpter mansuetudinē ꝛ misericordiā q̄ de te p̄dicat. O bone iesu curremus post te audientes q̄ non spernis pauperē: pctōreꝫ tu non horres: non horruisti ꝯfitētē latronē: non lachrymantē peccatricem: non supplicantē chananeā: non deprehensaꝫ in adulterio: nō sedentē in teloneo: non supplicantē publicanū: nō negantē discipulū: non ꝑsecutorē discipuloꝝ: nō ip̄os crucifixores tuos. Jō ps̄. Misericordias dñi in eternū cantabo.

Tertiꝰ ar. Audistꝫ ꝛc. Sꝫ notate q̄ nihil nob ad misericordiā iueniendā ꝓderit nisi pctā relinq̄mꝰ. Dicunt em̄ iura. Pcti venia nō dat nisi correcto. xxiiij. q. ij. Legat. Nec p̄t gaudere se correctū: nisi p̄us doleat se fuisse peruersum. xxiiij. q. vij. Quēadmodū. et lex dic̄. C. de sū. tri. et fi. ca. l. vl. Delicti veniā penitentibꝫ indulgemus: ꝛ nō alijs. Si em̄ q̄ntūcūq̄ regis ꝓpinquus regiā offenderit maiestatē: ꝛ ꝓpterea sit iam incarceratꝰ ꝛ in arta necessitate constrictꝰ: nec tñ vult se humiliare coram rege culpā recognoscēdo: imo nec signa pnie oñdit an rex ei faciet misericordiam. Credo q̄ non. Expone ꝛ applica notādo illud Ecci. ij. Si pniam nō egerimꝰ: incidemus in manꝰ dei.

Dominica.iii.post Trinita.

Sermo.ij.p eadē dñica.iij. post Trini.

Hic peccato;

Hres ⁊c. Oēm sollicitudinē ve/ strā pjciētes i eū: qm ipi cura ē de vob. j. Pet. v. Cōsolat nos qñ assecu/ rās qm a deo recipiemur: si oēm sollicitu/ dinē nr̄am in eū pjciam⁹. qđ vtiq; gaudē ter facere debem⁹/ ꝯsiderādo dei potētiā: sapiam: ⁊ benuolētiā. Potēs em est nob subuenire: scit qliter subueniēdū est: nec ō volūtate licet dubitare. De p mo. ij. Lox. ix. Potēs ē oēm gr̄az abūdare facere i no/ bis ⁊c. De scđo Mat. vj. Scit p̄ vr̄ ce lest; qr̄ his oib; idiget;. De tertio Joel ij. Benign⁹ ⁊ misericors ē. Salutatio.

Hic peccatores ⁊c.

PRim⁹ ar. An de⁹ necessario recipiat ꝯfugientē ad se: ⁊ qđ in se ē facientes ppando se: Q; sic. Sup illđ Ro. v. Justi/ ficati ex fide pacē hēam⁹ ⁊c. ōt Glo De⁹ recipit eū q̄ ad se ꝯfugit: aliter i eo esset iq̄tas/ qđ est ipossibile. Cōtra. Hō cōpar ad deū sic lutū ad figulū. Hier. xviij. Sic lutū in manu figuli: sic vos in manu mea. Sz lutū nō ex necessitate recipit formā a figulo q̄ntūcūq; sit p̄patū. igit. Rñdet Tho. j. ij. q. cxij. Preparatio hois ad gr̄az ꝑm q̄ ē a libero arbitrio nullā hz necessita/ tē ad gr̄e ꝯsecutionē. qr donū gr̄e excedit oēm p̄patiōez p̄tuz hūane. Sed ꝑm q̄ ē a deo mouēte/ necitatē hz ad id ad qđ a deo ordinat: nō q̄dē coactiōis: sz ifallibilitatz. qr intētio dei deficere nō pōt. Ūñ si ex in/ tētione dei mouētz ē q̄ hō cui⁹cor mouet: gr̄az ꝯsequat: ifallibilr ipam ꝯsequit: ꝑm illđ Jo. vi. Qis q̄ audi. a p̄re ⁊ didicit ve/ nit ad me. Hec tho. Pro fundō. Nō du/ biū q̄n ois bona animi ppatio sit deo gra ta. Qui. li. fastor. Dij pia facta vident. Et Sene. ad Lu. Sacer spūs inter nos sedet malor; bonor; q̄s nr̄or; obseruator ⁊ custos. hic put a nob tractat⁹ est: ita nos tractat. Sed q̄rit An necessario recipiat ⁊c. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude q̄ nullatenus ō deo diffidēdū est: sed de nob multū q̄ negligi mus ad ipm ꝯfugere. Heb. ij. Quō nos effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē. Au dite supbi: inuidi: auari ⁊c. Quō vos eua detz ira dei: q̄ nūc ei⁹ misedīam negligitis Jpe em de⁹ vt ōt Dion. li. de di. no. o ia cō uertit ad se ipm: sed specialr creaturas rō/ nales tanq̄; in finē: cui debēt p intellectū ⁊ volūtatē adherere. Videte g̃ ne recusetz. Nihil em meli⁹ q̄; deo adherere. Ps. Mi hi aūt adherere deo bonū est. Sz heu heu multi a deo fugiūt ⁊ diuīe mortōi resistūt. ideo misere pereūt. Deut. viij. Peribitz si inobedientes fueritz. Figura. Legimus Exo. Nūe. Deut. pluribus captis q̄nta di/ ligētia voluit dñs ꝯducere filios isr̄l p de sertū in colūna ignis ⁊ nubis nutriēdo eos māna vt eos in terrā p̄missiōis introduce ret. Sed q̄m deo resistebant tanq̄; ingra/ ti cupiētes etiā in egyptū redire: iō in de/ serto mortui sunt: nec intrauerūt terrā p/ missiōis. Expone. Per colūnā ignis ⁊ nu bis intellige gr̄am inflāmatiuā: illūinati/ uā: ⁊ refrigeratiuā quam nobis offert de⁹ Per māna/ verbū dei ⁊ ꝯsolatiōes spūa/ les: p resistētes intellige pctōres deo rebel les: ⁊ in egyptū. i. pctm sp cupiētes reuer/ ti. Jdeo bn ōt Ps. Nolite obdurare cor/ da vr̄a sicut ⁊c.

SEcūdus ar. In p̄cōs. ⁊c. In euange/ lio hodierno tres nob p̄ponunt cōsi/ derationes diuine miserationis declaratiue

Prima ē ꝯsideratio benigne receptōis

Scđa est ꝯsideratio indigne murmu/

Tertia est ꝯsideratio decla/ (rationis. ratiue assimilationis.

In hoc sermone dicendū de p̄ma q̄ est cōsideratio benigne receptiōis. quia vicz erāt appropinq̄ntes ad ihesum publicani et pctōres vt audirēt illū. Rōnabilr ei dñs pctā reprehēdebat: benigne eos admone/ bat: ⁊ veniā p̄mittebat. Debet g̃ pctōr di ligenter ad eū accedere: precipue propter tria q̄bus indiget

Primo gratia illuminationis.

Scđo gratia curationis

Tertio gratia vnificatiōis.

Prio gr̄a illūinatiōis. Est em pctōr tene/ brosus ⁊ cec⁹. Apoc. iij. Miser es ⁊ misе/ rabilis: paup ⁊ cec⁹. Et Soph. j. Ambu/ labūt vt ceci q̄r dño peccauerūt. Accedat g̃ ad chm vt illūinet. Jpe em ait Ego sū lux mūdi Joā. viij. Et Jo. j. Erat lux ve/ ra q̄ illūinat oēm hoiem venientē ⁊c. Et iō Ps. ait. Accedite ad eū/ p affectū ⁊ devo/ tionē: ⁊ illūinami. Scđo gr̄a curatiōis

Pctōr em infirm⁹ ē graui ⁊ piculoso mor
bo.chīs aūt medic⁹ salutaris. Veniat er
go pctōr ad chīm:⁊ dicat cū ps. Misere
re mei dñe qm infir.sū. Et ite⁊ Sana aiaz
meā q⁹ peccaui tibi.Aug. Dñe medic⁹ es
⁊ eger sum. Misericors es et miser sū/sa
na ergo ⁊ miserere. Tertio gratia viui
ficationis. Nā peccator mortu⁹ est in ania
Aug⁹ sup Jo. Vis q peccat mortl sz mor
tē carnis omis hō timet/mortē aie pauci.
De⁹ aūt est ipa vita viuificans. Ego sum
inq̄t dñs via ꝑitas ⁊ vita vt hī Joā.xiiij.
Accedat g̃ pctōr mortu⁹ ad chīm vitā vt vi
uificet Prouer.viij. Qui me inuenerit inue
nietvitā ⁊ hauriet salutē a dño. Propter p̄
dicta dic Amb. Vis ania accedat ad chri
stum:q⁹ ola chīs est nobis: si vulnera cu
rari desideras medic⁹ est.si febrib⁹ estuas
fons est/si grauaz iniq̄tate iusticia ē/ si au
xilio indiges virt⁹ est/si mortē times vita
est/si celū desideras via est/si tenebras fu
gis lux est/si cibū q̄ris alimentū est. Exē
plū tandē ꝑpone de magdalena quā beni
gne recepit eā illuminādo/curādo/⁊ viui
ficando Vñ tandē dic ei Lu.vij. Fides t.
te saluū fecit vade in pace.

Tertius ar. Aud.tc. Nō g̃ differam⁹
ad deū conuerti. Nā ⁊ ꝑterea nobis
voluit suā miscōiam declarare vt ad eum
ato ꝙuertamur. Notate q̄ ōt lex. Rō le
gis pl⁹ debet attendi q̄ lex ipa.l.j. C.q̄ sit
longa ꝙsuetudo. Et lex ōt q̄ cōd rōne con
sistit.j.dis.c. Cōsuetudo. Notate g̃ sic⁹ of
fenderit regē ⁊ sciat regē legē statuisse de
recipiēdis ad miscōiam oib⁹ confugiētib⁹
ad se,nonne tal' est increpand⁹ si differat:
Nā rex talē legē miscōie statuit: vt dulcit
ad se alliciat eos q̄ ꝺ se deliquerunt Expo
ne ⁊ applica:notando illud Ecci.v. De ꝑ
pitiatu pctōr noli esse sine meru ⁊ ne adꝺ
cias pctā sup pctā:⁊ ne dicas miseratio ei
magna tc.

Sermo.iij. p eadē dñica.iij.

Hic pctōres

b tc.Sobrij estote ⁊ vigilate.
j.Pe.v. Sobrietas in cibis
⁊ potib⁹ ꝑbis ⁊ alijs multū valet ad pru
dēt vigilandū Jō ꝑmittit. Sobrij esto
te,⁊ subdit:⁊ vigilate. q̄ si fecerim⁹ nos
recipiet dñs. Vigilandū ē aūt ꝓpter tria.

Tum ꝓpt piculoz varietatē

Tum ꝓpt mortz dubietatē

Tum ꝓpt iudicis seueritatē

De ꝑmo Mat.xiij. Videte.s.piculoz mlt
titudinē. vigilate. De scō Mat.xxv. Vi
gilate:q⁹ nescitis die neq̄ horā. De tertio
Lu.xxj. Vigilate itaq̄ oi tpe orā.vt di.ha
be.effu.tc.⁊ stare añ fi.hois Salutatio

Hic pctōres tc.

Primus ar.An in receptiōe pctōz cō
currat miscōia ⁊ iusticia: Q, non. Justifi
catio ist p grām sed si grā est ex meritz: iā
non est grā.igit Contra in ps. Vniuerse
vie dñi miscōia ⁊ ꝑitas. Rñdet Boñ.in
xiij.di.xlvij. Jn ope iustificatiōis est mise
ricordia ⁊ ꝑitas:non tñ sm idem. Et hoc
sic ptz q⁹ impi⁹ offendit deū.⁊ dign⁹ ē pe
na eterna. Miscōia ergo est remittēdo of
fensā ⁊ reatū ad penā eternā:sed iusticia ē
obligando ad penā tpalē. Si ergo iustifi
catio impij attribuit diuine miscōie hoc nō
est p̄cise sz appropiate. Ad illō aūt qō obj
cit dicendū q⁹ q̄ntū ad grē collatione ē tm
miscōia nō iusticia:nisi sumat iusticia ge
neraliter ꝑ condescendētia diuie bonitatz:
Jntū vo ad pene exactionē est iusticia ꝑtie
sumpta. Hec Boñ Pro fun.Ad pnci
pem ptinet malos punire:sed cū miscōia:
maxie q̄n se humiliant. Jō dicebat Arist.
alexādro.vt dicit Galter⁹ in alex. Parce
būli facil'oranti:frange supbū Propterea
etiā Senec.dic. Illos crudeles vocabo q̄
puniendi causā hūt:modū nō hūt. Punit
ergo sūmus ꝓnceps pctōrem būiliatū cuz
misericordia: remittēdo culpā ⁊ penā eter
nā:sed ⁊ ibi est iusticia:q⁹ nō dimittit sine
tpali pena:saltē sine dolore ꝙtritionis Cū
ergo q̄rit An in receptiōe tc. Dic rñ vt s
Et q̄ ꝙclude q⁹ in hac receptiōe multo pl⁹
est miscōie q̄ iusticie:sz si neglexeritz veni
et tps q̄n multo pl⁹ iusticie q̄ miscōie faci
et dñs. Nā ōr Sap.xix. Jmpijs vsq̄ i no
uissimū sine misericordia ira supuenit. Au
dite o pctōres: mēdaces: fraudulēti : falsi
adq̄sitores:raptores tc. Cogitate q̄m sic
dic Aug. Misericordie tps nūc ē: sz iusti
cie tps post erit. Non ergo nos ꝓtranseat
h miscōie tps Si em redire voluerim⁹:fa
cile nos recipiet Figura.ij. Reg.xiiij. Jn
receptiōe ⁊ recōciliatiōe absalonis q̄m vo

cat⁹ est absalon ⁊ intrauit ad regē ⁊ ado/rauit sup faciē terre coꝝ eo/ osculatꝰ q̄ ē rex absalon. Expone ⁊ applica n̄ tādo illud Jac.iij. Appropinq̄te deo: ⁊ ipe ap/propinq̄bit vobis.

Secund⁹ ar. In p̄cedenti ⁊c. In h̄ di/cendū de ꝓsideratiōe īdigne murmu/ratiōis. q̄ murmurabant scribe ⁊ phariseī dicētes. q̄ hic pc̄ōres recipit et māducat cū illis. O maledicta sctitatis simulatio: indignanᵗ vnde letari debuerāt. Gre. Ve/ra iusticia cōpassionē hz: falsa ꝙo indigna/tionē q̄uis ⁊ iusti soleant recte pc̄ōrib⁹ ī/dignari sed aliud est q̄ agit typo supbie/ aliud q̄ zelo disciplie. q̄ iusti etsi foris ī/crepatōes p disciplinā exaggerant: intꝰ tñ dulcedinē p charitatē fuant. Preponūt si/bi in anio ipos plerūq̄ ꝙs corrigunt: q̄ agentes p disciplinā subditoꝝ: ⁊ p hūilita/tē custodiūt semetipos. At contra hi q̄ de falsa iusticia supbire solēt ceteros q̄sq̄ de/spiciūt nulla infirmātib⁹ miscōia cōdescen/dūt. ⁊ q̄se pc̄ōres esse nō credūt: eo vere/riores fiūt. De q̄ nūero phariseī erant q̄ diudicātes dñm q̄ pc̄ōres reciperet arē/ti corde ipm fontē miscōie reprehendebāt. Inuenimꝰ aūt in eua gelico textu phariseos ꝙ dominum murmurasse/ pcipue ō tri/bus de q̄b⁹ tñ gaudere debebant.

Prio de sua instructiōe.
Scō de sua conuersatiōe.
Tertio de sua glificatione.

Prio de sua instructiōe. q̄ sez ꝓpm instru/ebat. Vñ Joā. vj. Murmurabāt iudei ō illo q̄ dixit. Ego sū panis viuꝰ q̄ ō celo de/scendi. Pluries etiā murmurauerūt q̄ do/cebat mysteriū sue diuinitatꝭ ⁊ q̄n eoꝝ vi/cia redarguebat vt ptz in pluribꝰ locꝭ eua/gelioꝝ. Jstis sunt siles q̄ de ꝓximo p̄dica/tavel notificata idignanᵗ: ⁊ q̄ꝰ p salute sua ꝓ: in suā dānatiōe vertunt. sic.ij. Para. xvj. vel. xvij. Jndignatꝰ ē Aza rex iuda ꝙ/aniam ꝓphām q̄ arguerat eū. Gal.iiij. Jni/micus factus sum vobis veꝝ vobis dicēs

Scō de sua conuersatiōe. q̄. s. conuersa/bat cum pc̄ōrib⁹ eos recipiendo ⁊ cuz eis manducādo/ sic in ꝓposito. et Lu. v. Mur/murabant dicētes. Quare cū publicanis ⁊ pc̄ōrib⁹ manducatꝭ ⁊ bibitis. et Lu. xix Murmurabant eo q̄ ad hoiem pc̄ōrem diuertisset. Simules sunt illis oēs odiosi/ inuidi/ detractores/ facta alioꝝ in deterio/rē ptē interp̄tates. Jstis ꝺ Job. vj. Qua re detrahitis fmonib⁹ veritatꝭ ⁊c. Ter tio de sua glificatione. Nā Mat. xij. Jn/dignati sunt pharisei videntes mirabilia q̄ fecit ⁊ videtes pueros clamantes ⁊ eū glo/rificantes. Jstis g̃ sunt siles oēs inuidi q̄ de bono ⁊ honore alioꝝ tristanᵗ. Grego. Jnuidi deberēt ꝑpendere q̄nte sint cecita/tis q̄ alieno malo ꝓficiunt aliena letitia cō/tabescunt. O q̄nta mala ꝓueniunt ex inui/dia Exemplū Gen. iij. Cain ex inuidia interfecit fratrē suū Jpi aūt inuidi freq̄nt mala morte moriunt. Exemplū Dan. vj. et. xiij. de his q̄ accusauerunt danielē/ q̄ eo liberato a leonib⁹ deuorati sunt. Ite exē/plum est ō aman q̄ turpissima morte mo/rtuus ē quā ipe ex inuidia ꝓcurauerat mar/docheo. vt hz Hester. v. Ps. Decidit i fo/uea quā fecit. Conuertet dolor ei⁹ i caput eius ⁊ in vertice ipsi⁹ iniq̄tas ei⁹ descēdet.

Terti⁹ ar. Auō. ⁊c. Cauete g̃ ne siles sitis phariseis: iustos q̄dē se volebāt o/ndere/ sed non opa iusticie facere. Nota/te illud qō hz. xxxij. di. Erubescāt. et. q. q. v. Consuluisti. Secretoꝝ cordis deꝰ iudex est ⁊ cognitor. Et sic hz. L. de iureiur. Ju/risiurandi. Solū deū habēt vltorē. Atten/dite. Quid valere pōt siq̄s dixerit ⁊ forte ꝓtenderit se esse fidelē regi signa exteriora o/ndens fidelitatꝭ ⁊ tñ deprehendit ⁊ cōuin/ci esse ꝑditor. Exponet applica notando. q̄ oīs pc̄ōr est regni dei ꝑditor. q̄ quan/tū in se est regnū dei ponit in manu diabo/li. dum obedientiā deo debitā diabolo fa/cit. Bern. i psona chr̄i. Quid ē q̄ inimico meo vestroq̄: potius vultꝭ fuire q̄ mihi:

Sermo. iiij. p eadē dñica. iij. post Trinitatis.

Hic pc̄ōres ⁊c. Aduersarius vr̄ diabolus circuit q̄rens quez deuoret. j. Pe. v. Dum h̄ obseruare ⁊ notare debe/mus ne a chr̄o separemur Est aūt notādū q̄ diabolus tentat ingeniose et subtiliꝰ: im/probe ⁊ peaciter/ ꝓterue ⁊ crudeliter. De ꝓmo Leo papa in quodā ꝓmone. Nō desi/nit hostis antiquꝰ deceptionū laqos ꝓbi/

q̄ ꝓtendere. ꝛ vt q̄q̄ mō fidē credentiū cor rūpat instare. De scōo Bñ. Assidua tē tatione diabolus tentat: vt saltē tedio vin cat. De tertio Bern. Diabol⁹ crudelis ē homicida.

¶Salutatio

Hic tē.

PRimus arti. An receptio pctōris ad miscōiam siue ei⁹ iustificatio sit maⁱ opus q̄ creatio mūdi: Q̄ non. Justificatio ordinat ad bonū ꝑticulare vni⁹ homis: creatio aūt mundi ad bonū vniuersi. Bonus aūt est bonū vniuersi q̄ bonū vni⁹. vt patz. j. ethic. igit ¶Contra. Jn collecta dr Deus q̄ omnipotentiā tuā parcēdo maxime ꝛ miserādo manifestas Aug. exponēs illō Jo. xiij. Et maiora hoc faciet. Dicit q̄ maius opus ē vt ex impio fiat iustus q̄ creare celū ꝛ terrā. Rñdet Tho. j. ij. q. pe nul. Opus pōt dici magnum dupl̄r. Uno mō ex pte modi agendi: ꝛ sic est maximus opus creatiōis i. q̄ ex nihilo aliud fit. Alio mō ꝓpter magnitudinē ei⁹ qō fit: et sm h maius est opus iustificatiōis q̄ terminat ad bonū diuine ꝑticipatiōis q̄ creatio celi ꝛ terre. Bonū q̄pe gr̄e vni⁹ maius ē q̄ bonum nature toti⁹ vniuersi. Hec Tho.

¶Pro fundamento. Multū solicite laborare debet vnusq̄sq̄ ad iustificationē suaz q̄diu viuit. qz oia pretereunt ꝓter amare deum. Un Virgili⁹ in georgicis. Optia q̄ dies miseris mortalib⁹ eui. Prima fugit subeunt morbi tristisq̄ senect⁹. Et labor ꝛ dire rapit inclementia mortis. Idcirco bñ dicit Senec. ad Lu. Pulcrū ē añ mortē cōsūmare vitā: deinde expectare securū reliquā sui tp̄is p̄tē qō fieri nō pōt nisi p̄ scie iustificationē q̄ magnū opus ē Sed q̄rit An sit maⁱ ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ clude q̄nta sit in nos dei liberalitas in pctōr iustificatione in q̄ hoi tribuit diuie nature cōmunicatio tā excellens. ij. Pet. j. Magna ꝛ pciosa vo. p̄ do. vt p hec efficiamini diuine ꝙsortes nature fugientes eius q̄ in mūdo est concupiscentie corruptionē. Attendite: si fugerit⁹ cōcupiscētie corrupti onē: eritis ꝑticipes diuine bonitat⁹. O miseri pctōres: o superbi: auari ꝛc. Videte q̄ graue damnū incurritis q̄ tā excellenti bono voluntarie vos ꝓuatis. Sz forte q̄rit Quis nos tāti boni ꝑticipes efficiet. Certe solus deus. ¶Figura Gen. j. dic dñs. Faciam⁹ hoiem ad imaginē ꝛ silitudinem nr̄am. Hoiem inquā. i. rōnabiliter viuentē. q. od non pōt hō a seipo ad imaginē et similitudinē nr̄am nō tā sm dona natura lia q̄ gratuita p̄cipue p charitatē ꝛ tunc ei bñdixit in merit⁹ ampliādo: ꝛ p̄sidentiam vniuersalē conecdēdo sup oia q̄b⁹ tunc vti poterit ad cōmodū suū spūale. Rho. viij. Scimus q̄m diligētib⁹ deus oia cooperant in bonum.

SEcund⁹ ar. Jn p̄cedentib⁹ tē. Hūc ō tertia q̄ est consideratio declaratiue assimilationis siue confutatiue declaratiōnis. Ubi sūt tria ꝑsideranda

¶Primū est miserandi conditio. i. ei⁹ cui⁹ miserandū est.

¶Scōm ē miserant⁹ affectio

¶Tertiū est miserant⁹ ꝙfectio

Jn h̄ ꝓmo dicēdū de ꝓmo qō est miserādi hois ꝙditio q̄ notari pt p ouē ꝛ drachmā. Est aūt hmōi ꝙditio triplex

¶Pria ē inocētie simplicitas

¶Scōa ē honorificētie dignitas

¶Tertia ē ꝓcesse gr̄e vtilitas

Pria ē inocētie simplicitas q̄ p ouē sig̃tur Simpliciū em̄ miserek dñs. Un dic Jo. x. Logico oues meas. Et in ꝓposito ponit pabola ō oue errante vna ō centū qua q̄sita ꝛ tandē inuenta q: ꝓpter infirmitatez ambulare nō pt: pastor bon⁹ in humez su is ad gregē reportat: ꝛ venies domū cōuocat amicos ꝛ vicinos ad cōgratulandū sibi. Sntia talis ē in sūma. Siq̄s ouē pditā postea inuentā libenē recipit: nō debetz idignari si pctōres simplices ꝛ hūiliatos recipio ad pniam q̄ pierant p culpā. Sed heu mlti i culpa remanēt q̄b⁹ dicere pt chr̄s illud Joā. x. Vos non creditis. s. ꝙbis meis q: nō estis ex ouib⁹ meis. ¶Scōa ē honorificētie dignitas q̄ sig̃tur p drachmā in q̄ est imago ꝛ supscriptio reg̃. Aug. Nobilis creatura ē aia q̄ inq̄ntū ē imago dei ad dī visionē ꝛ fruitionē ē ordinata. Ad oñdēdū itaq̄ qm̄ recipiendi sunt pctōres ad miseri cordiā ꝓponit parabolā de drachma pdita p q̄ mulier accēdit lucernā ꝛ euertit domū ac diligenē q̄rit donec inueniat ꝛ sup ea inuenta cū amicis ꝛ vicinis gaudet. Sententia hui⁹ pabole talis ē in sūma. Si mulier drachmā pditā cum tanta diligentia q̄rit ꝛ de inuenta gaudet: multo fort⁹ de⁹

hoiem ꝓditus debet diligenter ꝙrere ⁊ de eius inuētōe gaudere: et sicnō debet murmurare: qz ꝙro pctōres eos alloq̄ndo ⁊ cū eis comedendo. Lu.xix. Venit filꝰ hois ꝙrere ⁊ saluū facere qđ ꝑierat. ¶ Tertia ē gr̄e ꝓcesse vtilitas q̄ notaf ꝑ vtriusq; inuētionē tā ouis q̄ drachme Nā ⁊ vtrūq; vtile est. Sic ⁊ hō repat ꝑ gr̄am fructuosus est in bonis opib. Vñ dr Ps in ꝑsona iusti. Ego aūt sic oliua fructifera in do. dei. Sed o res dolēda q̄ multi sunt infructuosi ⁊ steriles q tandē diuīa mia ꝓuanf: cū iusmodi sunt q tps iz vanis ꝓbis ⁊ ludis occupant. ¶ Exemplū recitat Cirillꝰ scribens ad augustinū de trāsitu hieronymi. Neps (inq̄t) meꝰ rufus noie vtroq; ꝑuatus parēte a teneris annis ad meas deuenit manꝰ: q vtinā ex vtero nō exiuisset/ne illi qđ sustinet ꝓtigisset: quē tāta diligentia enutriui vt a plīb a me genitꝰ putaret Creſcēs itaq; infelix puer etate q̄dē nō sapientia/ingēti pulcritudie decoratꝰ a cunctis dilectiōe supflua colebaf. Is itaq; de cimooctauo eratꝫ sue anno miserrimꝰ expirauit: de cuiꝰ morte tāt ab oib isonuit luctus q vix ꝑ mēsem potuit quietari. Ego nimis icūbens eiꝰ dilectōi pluries rogaui gl̄iosum hieronymū vt mihi qđ acciderat nepoti meo ꝛuelaret. Orāti āt mihi die q̄dā hora nona tāt affuit feror q nullaten potui sustinere. Et dū tacitꝰ mirarer vñ tāt feror esset sup meū ꝓticē: eleuatis oculꝫ/infelicē nepotē meū vidi terribili visione: ita q in eū visum impīere nō audebā. nā catenis igneis circūligat: flammas fetidissimas erūpebat. Ad hāc visiōne me subito tāt timor iuasit vt dū plurimū loq̄ vellē: formare voce penit ñ auderē. Postremo ad me aliq̄ntulū rediens: si meꝰ esset nepos cepi ꝑrere voce tremebūda. Ad hec inq̄t ille ylulatib ⁊ suspiriis: vtinā nō essem/ne tādiris cruciatib es/sem deputat. Nā scias me ꝑpetuis tpib tartareis māsiōib ꝑmāsur. Heu quid dicā: His dictꝫ tāt mihi dolor affuit vt pluries sum miratꝰ quō e vita ꝓtinꝰ ñ decessi. Lōgꝫ aūt expletis colloquīs scisciratus fui cur ita diuinā miscōiam ꝓdiderat cum tot ſrutib pollere videref. Pro nulla (inq̄t) me scias causa fore dānatū nisi qz in ludis maxie delectabar atq; in morte voluntarie postposui ꝓfiteri. Quib dictꝫ dispariuit: ⁊ tantꝰ feror remansit vt illū locū per magnū spaciū nullus sit ausus introire. Hec Cirillus. Ve igit his q cum talia legunt vel audiūt nō timēt. Nā si ꝑ vno peccato ꝑ ludis supfluis ꝑuat hō di miscōia et eternā dānaf: qđ fiet vbi est tāta multitudo pctōꝝ. O somnolēti pctōres ꝓsiderate q ventura sūt: ⁊ ad deū cito ꝙuertimi Joel.ij. Cōuertimī ad dñm deū vestrum q benignꝰ ⁊ misericors est.

¶ Ertiꝰ ar. Audistis tē. Et notate q̄m sic ordinauit deꝰ ⁊ mandauit: nullos vicz a se recipiendos nisi q cōdiciones suꝑ dictas habuerint. Dicunt iura. Fines mādati diligēter sunt obseruādi. ff. mandati. l. Diligēter. C. de ꝑcura. Si ꝑcuratores. Pone casum. Rex mandauit/q̄ q̄t ad me venerunt albo induti/facio eis gr̄az tē. Q̄ alios in morte ꝓuo. Nōne vnusq; q̄ diligēter laboraret ꝑ habēdis indumētis albis: Credo q sic. Expone ⁊ applica notādo q oporteret nos hīe cōdicione ⁊ vestem ouinā/si volumꝰ apud deuz inuenire gr̄am. Matt.xxv. Statuet oues q̄dem a dextris: hedos aūt a sinistris.

¶ Sermo q̄ntꝰ ꝑ dñica.iij.post Trini.

Hic peccato/

[illegible]es tē. Resistite fortes in fide. j.Pe.v. Fides fortificat ad vincendū mūdū: ⁊ ꝑ ꝙeqns diabolū. Vnō.j. Jo.vl. Hec est victoria q̄ vincit mūdū fides nr̄a. Facit em ꝓtēptū honoꝝ: delitiarū ⁊ diuitiaꝝ. De his Heb.xi. Fide moyses grādis effectꝰ/negauit se esse filiū filie pharaonis: Ecce cōtēptꝰ honoris. magis eligēs affligi cū ꝓpl'o dei q̄ ꝑ talis peti habere iocūditate: ecce ꝓtēptꝰ delitiaꝝ. maiores diuitias existimans thesauro egyptioꝝ impropriū chr̄i: ecce ꝓtēptꝰ diuitiaꝝ. Et subdit rō. Aspiciebat em in remuneratiōnē. ¶ Salutatio. ¶ Hic pecca.tē.

¶ Primꝰ ar. An receptio pctōris ad gratiā siue eiꝰ iustificatio sit maꝰ opus q̄ glificatio iusti: Q sic. q̄a plus excedit donū gr̄e dignitatē impīj q erat dignꝰ pena eterna q̄ donū gl̄ie dignitatē iusti q dignꝰ est gr̄a. Cōtra. Donū gl̄ie mīo ma

ius est ꝯ donū gre. ¶ Rñdet Tho.j.ij. q pen'. Aliqd ỏr magnū dupl'r. Uno mō ſm q̄ntitatē absolutā. et hoc mō glificatio iusti est maⁱ opus ꝯ iustificatio pctōris. Alio mō ſm q̄ntitatē ꝓportiōis. sic mons ỏr paruⁱ ꝫ miliū magnū. et hoc mō donuz gre iustificāt̄ impiū maⁱ est ꝯ donū glorie brificantis iustū. Hec Tho. ¶ Pro fū damēto. Non dubiū q̄n magnuz sit opus pctōris iustificatio: etiā ꝑ q̄nto est ab homine. iuxta illud Ouidij de arte. Magnū opⁱ est mores composuisse suos. ꝙ si forte cuiꝯ hoc duꝝ videat: audiat Tullium in rhetorica di. Optima viuēdi forma ē eligēda quā iocundā reddet ꝫsuetudo. Si ḡ a bona viuendi forma recessist̄: cito redite ꝫ iustificari studete. qđ vtiq̄ magnum opⁱ ē. Sed q̄rit̄ An sit maⁱ ꝛc. Dic rñ. vt supꝝ. Ex q̄ ꝫclude ꝙ satis apparet ꝯ sit commendanda dei misc̄dia in iustificatiōe ipij. Ulū Pſ. Miserationes eⁱ sup oia opa eⁱ. Et Sap. xj. Misereberz oim dñe q̄m oia potes: dissi. petā hoim ꝓter pniam. Attēdite o pctōres: auari: piuri ꝛc. Potēs q̄dē est deⁱ misereri ꝫ parcere: ꝫ de facto parcit penitentib⁹. sed si neglexeritz/potens est ꝫ ipe punire: ꝫ puniet: et tanto grauⁱ q̄nto diutⁱ expectauerit. ¶ Figura. Diu expectauit dñs ꝫ dissimulauit in punitōe iude orū voles eos reuocare. sed tandē per babylonios dure captiuauit. vt hī in. iij. li. regū. Spūal'r Illa captiuatio babyloniea figura fuit infernal' incarcerationis: vbi tāto acriⁱ punit̄ q̄s quāto diutⁱ expectat̄ Ro. ij. An diuitias bonitatz eⁱ ꝫ pa. ꝫ lōganimitatz ꝫtēnis? Ignoras q̄m benignitas dei ad pniam te adducit: tu aūt ſm duriciā cordis t. ꝫ impe. cor thesau. tibi iraz in die ire ꝫ reue. iu. iu. dei ꝛc.

Secūdus ar. In ꝑceḍ. ꝛc. In hoc dicendū de scḍo qđ est miserantz pīssima affectio siue dilectio: q̄ paret in trib⁹

¶ Primo in benignissima carnis assumꝑtione siue susceptione.

¶ Secūdo in diligentissima perditorum requisitione.

¶ Tertio in durissima crucz ꝓpessione

Primo igit̄ ꝛc. q̄ sigtur ꝑ lucernā accēsam Greg. in homel'. Lucerna quippe lumē in testa/est diuitas i carne. In q̄ apparet inꝛplicabilis ad nos dei dilectio. Joan. iij. Sic deus dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitū daret ꝛc. Bern. ser. de Epiph. In q̄ magis poterat cōmēdare benignitatē suaz ꝯ ſsciꝑiēdo carnē meā? ¶ Scḍo in diligentissima q̄dito⁹ requisitiōe: q̄ sigtur ꝑ pastorē diligēter requirentē: ꝫ ꝑ mulierē sollicitē q̄rentē ꝛc. Nota bñ q̄t labores sustinuit ab ortu suo ꝛc. Tota vita eⁱ in pena ꝫ labore fuit. Si ḡ cū tanta diligētia nos requisiuit: pēsemⁱ cū q̄nta diligentia sibi seruire debemⁱ. Ulū. ij. Parat. xx. vel. xix. Cū diligentia cūcta facite ꝫ dñs erit vobiscum.

¶ Tertio in durissima crucz ꝓpessione: q̄ sigtur ꝑ hoc ꝙ pastor ouē hūerz iposuit. i. dolores nr̄os ipse portauit. vt hī Esa. iij. Ambro. Humeri chr̄i crucz brachia sunt Et certe hmōi ꝫsideratio sola sufficere deberet ad inducēdos pctōres vt petā deponant. ¶ Exemplū narrat Uincēti⁹ in speculo mor. li. j. ꝑte. iij. ꝙ q̄dā scholarz parisiensis cum vicio carnis mlt̄ū esset dedit⁹ et ꝓcrastinaret facere pniaz ꝫ vitā cōrigere: q̄dam nocte appuit ei dñs in ea forma q̄ fuit crucifixus: ostendens ei vulnera sua cruenta: dicens ꝙ hec ꝑ suis pctis pertulerat/ ꝫ eoruz cicatrices retinuerat ad corꝛuos. i. ꝓcrastinatores penitentie reuocandos. Ille igit̄ ad hanc visionē motus: religionem intrauit ꝫ vitam in bono cōsummauit. Cōsiderate igit̄ ꝫ fide aspicite chr̄istum in cruce pendentem ꝫ vos oēs aduocante: dicentē illud Esa. xliij. Reuertere ad me q̄m redemi te.

Tertiⁿ ar. Hic applica quod ponit ꝑ feria. iij. post scḍam dñicam aduentus in secundo aduentuali: vicz Abijciamus. Uel sic dicas. Audistis q̄d diligēter chr̄s hoiem requisiuit. Attendite q̄m ꝫ nunc diligenter requirit ꝫ multipl'r. Sed multi sunt qui aduertere nolūt. Sed notate ꝙ lex dicit Bñficium nō conferet̄ in inuitum. ff. de re. iu. l. Inuito. et. C. vnde vi l. fi. Et. l. Non emere. C. de iu. delib. Et inuitⁱ nemo bonus esse potest. xxiij. q. vj. Ulides. Audite Si rex offert alicui proditori gratiam et beneficia multa: et tameu ille regem contemnit et ei dorsum vertit: nonne merito punitur a rege ꝛc.

¶ Expone et applica notando illud ꝑmi Regum. ij. Qui me contemnūt erūt ignobiles.

Dominica.iii.post Trinitatis

Sermo sextus p̄o tertia dominica post Trinitatẽ.

Hic peccato⁹

hres ⁊c. Deus oīs gr̄e vocauit nos in eternā gl̄oriam suā.j. Petri.v. Notandū q̄ tripl̄r vocauit nos.

Ad esse nature.

Ad esse gratie

Ad esse gl̄orie.

De p̄mo Rom̄.iij. Vocat ea que nō sunt tanq̄ ea q̄ sunt. De scō.j. Thes.iiij. Nō vocauit nos de⁹ immūdicīā: sed in sanctificationē. De tertio.j.Pe.ij. De tenebr̄is vocauit nos in admirabile lumē suū. Jō sicut ōr Pau. Eph̄.iiij. Digne ambulare vocatiōe q̄ vocati estẽ. Et j. Thes. ij. Ambulet̃ digne deo q̄ vocauit vos.

Salutatio Hic peccatores ⁊c.

Prim⁹ ar. An cunctis viatorib⁹ p̄sto nit gr̄a gratis data q̄ sic p̄nt ad deum cōuerti vt ab eo recipiant? Q⁹ nō, q̄a de⁹ nihil facit frustra. Talis aūt gr̄a in multẽ esset frustra: cū maneāt in fecib⁹ pctō⁹.

Cōtra. Aug. li. de pnīa. Sp p̄sto est gr̄a, si nō fuerit repulsa. Rūdet Boñ. in. ij. di. xxviij. q̄ capiēdo gr̄am gratẽ datā p̄o oi dono supnaturali dispositiuo et īcitatiuo: nullus rōne vtēs in p̄nti vita q̄ntūcūq̄ malus ea totaliṫ puat. Signāter dic: in p̄nti vita. Sec⁹ em̄ erit in alia. Vt em̄ ait idē Boñ. dist. v. scdi. Jdeo demones conuerti nequeūt: q⁹ gr̄a gratẽ data carent: q̄ idcirco eis a deo ñ offerṫ. q⁹ sunt extra statū merēdi. Nō em̄ est in angelis casus: ⁊ est in hoīb⁹ mors. ⁊ ecōtra. q⁹ vbicūq̄ ceciderit lignū/ibi erit: Eccles. xj. Hec p rūsione. Pro fundamento. Laudabile atq̄ regale op⁹ est succurrere miserẽ. Quidi⁹ ō ponto. Regia crede mihi res succurrere lapsis. Hec est g̃ p̄dicio sūmi regis. Unde ibidē. Crede mihi/miserẽ celestia numina parcūt. Nō dubiū g̃ q̄n de⁹ parat⁹ sit oīb⁹ viatorib⁹ subuenire. Ym̄ ⁊ Sene. ad Luc. Prope est a te de⁹: tecū est: in te ē. Sed q̄rit An cūctẽ ⁊c. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ cōclude q̄s vitupabiles ⁊ p̄fusiōe digni sunt q̄ a deo fugiūt/ei⁹ mādata īfringētes. Deut. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄sti ⁊c. Audite deo rebelles pctō⁹es: lubrici: auari: fraudulēti ⁊c. Attendite illō Hiere. xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt p̄fundent̄: recedētes a te in terra scribent̄: q̄m dereliq̄runt venā aq̄e v̄he tiū dn̄m. O q̄s erit dura increpatio taliū q̄ a dño arguent̄. Figura Dat. xxiij. Hierm̄ hierl̃ q̄ occidis p̄phetas ⁊ lapidas eos q̄ ad te missi sūt: q̄tēs volui ⁊c. Spūal⁹ O aia rōnalis q̄ nō audisti inuitationē ⁊ vocationē tibi factam: imo occidis p̄phas. i. iternas inspiratiōes ⁊ exhortatiōes exiōres q̄ dicunt p̄phe q̄ntū ad futuro⁹ p̄nūciationē: puta mortis: iudicij ⁊ hmōi: q̄s mlti reiciūt ⁊ mortificāt: ⁊ p duriciā cordis lapidāt. Ecce relinquet̃ vob̄ dom⁹ vīa deserta. Tales em̄ a deo relinquunt̃ p puationē gr̄e: ⁊ tandez p puationē gl̄ie: nisi forte cōuertant̄ ad dn̄m eū recognoscētes ⁊ dicētes. Bñdict⁹ q̄ venit ⁊c. Redite g̃ o pctō⁹es ad dn̄m: q̄nia ipe ōr Zach. j. Cōuertimī ad me: ⁊ ego cōuertar ad vos.

Secūdus ar. Jn p̄ceb. ⁊c. Jn hoc dicendū de tertio q̄ō est miseratōis p̄fectio: q̄ potest esse in trib⁹

Primū est p̄dito⁹ reductio.

Secundū est reducto⁹ adunatio

Tertiū est adunato⁹ refectio.

Primū igit̃ ⁊c. Hec reductio sigt̃ur i hoc q̄ pasto⁹ portās ouē in hūez venit domū reportās eā. Ad hoc q̄pe chr̄s pass⁹ ē vt pctō⁹es reduceret ad se. Joan. xij. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia trahā ad meipm Hiereñ. xxxj. Jn charitate p̄petua dilexi te: iō attraxi te miserās tui. Secundū est reducto⁹ adunatio: in h̄ q̄ ouem reducta ceteṙ adunauit: et conuocauit amicos ⁊ vicinos. Ym̄ ipe dn̄s dicebat Jo. x. Alias oues habeo que nō sunt ex hoc ouili: ⁊ eas oport̃ me addu. ⁊ fiet vnum ouile et vn⁹ pastor. Et Joā. xj. Jesus moriturus erat vt filios dei q̄ erāt dispsi cōgregaret i vnū. Ym̄ Aug. in q̄dā ser. Mlt̄os filios dei fecit vnic⁹ filius dei: sibi frēs redemit sanguie suo: p̄bauit reprobat⁹: redemit vēdit⁹: honorauit iniuriat⁹: viuificauit occisus. Tertiū est adunato⁹ refectio. quia ōr. Cōgratulami mihi ⁊c. Ubi est p̄sideranda letīcia pctō⁹is penitẽt̃: q̄ hz dicere cū Ps̄. Cōuertisti plāctū meū in gaudiū mihi ⁊c. Et vere mlta est ei mā gaudiū q̄ de porta inferni reduct⁹ ē ad portā celi:

de filio diaboli fact⁹ est filius dei: de filio pditionis fact⁹ est heres regni celestⁿ. Itē est ibi ꝓrēplāda leticia dñi reducētⁿ. Unō Grego. Notandū q̄ nō ōr: Ih gratulami inuēte oui, sed: mihi. q̄r vicⁿ ei⁹ gaudiū est vita nr̄a. et cū nos ad celuⁿ reducimur/ solennitatē leticie illi⁹ implem⁹. Itez leticia celestⁿ curie ꝓgaudētⁿ. Ūñ in euāgelio ōr Amen dico vob: gaudiū erit in celo super vno pctōre pniam agēte ⁊c. Beda. Dat⁹ ioi est maria diuīe laudis in restaurationē hoim q̄s in creatione angelo⁹. Mirabiliⁿ q̄ppe angelos creauit. sed mirabili⁹ hoies restaurauit. Greg. in hom. Dat⁹ gaudiū fit in celo de pctōre penitēte q̄s de iustⁿ. q̄a et dux ipē plio plus illū militē diligit q̄ p⁹ fugā reuersus hostem fortiter pmit: q̄s eū q̄ nunq̄s terga pbuit ⁊ nūq̄s q̄d fortiter fecit. Sed ſciendū q̄ sunt pleriq̄s iusti in q̄⁹ vita tantū est gaudiū/ vt eis pctō⁹ penitētia nullaten⁹ pferri possit. Hec ille. Qui⁊ uis itaq̄s pastor multo plus diligat nonā gintanouē oues q̄s solā cētesimā: tacitⁿ tū alys: de illa inuēta multis modis gaudere se ondit: Sic saluato⁹ de repatiōe homis magⁿ gaudet. hoc est: pluribꝫ argumentis ostēdit se gaudere q̄s de angelo⁹ stabilitate. Ceterⁿ tū paribꝫ: pmanētes in iustⁱcia sunt deo magⁿ dilecti. Gre. in hom. Hinc colligendū est q̄ntū deo gaudiū faciat qñ hūiliter plāgit iust⁹: ſi sibi faciat i celo gaudiū qñ hoc qō male gessit p pniam dānat iniust⁹. Est aūt notādū q̄ dñs nō dicit eē gaudiū in celo sup̄ vno pctōre pniam cogitante q̄ est pnia ꝓcrastinato⁹. nec ōr: penitentiā docere/ q̄ est pnia ꝓbosoꝝ pdicatorū, nec ōr: pniam ostendente q̄ est pnia hypocritaꝝ. sed ōr: pniam agēte. que est penitentia deuotoꝝ. Nō solū gaudēt Angeli de redēptiōe hūani generⁿ: sed q̄cunq̄s horā quertit vn⁹ pctō⁹: fit gaudiū angel' ōi

Exēplū in vitaspa: Quidā pr̄ deuotus aspicies q̄ndaⁿ ad ecclām venientē: vidit iuxta eū demones q̄si ludētes ⁊ gaudentes: ⁊ angelū ei⁹ bonū alōge seq̄ntē: ſi gnimīte tristicie oñdētē. Cū aūt vir ille rediret de eccl̄ia in q̄ pniaⁿ egit: vidit pater ille deuo⁹ angelū bonū iuxta eū hilari facie ⁊ iucūdo vultu: demonib⁹ alōge seq̄ntib⁹ cū multa tristicia. Hec pfecto consideratio nos multū deberet inducere ad opa ꝓtⁿ. Ambro. Hoc pficiat ad incentiua pbitatis ſū vnuſquiſq̄s ꝓuersationem ſuā gratā fore credat cetib⁹ angelo⁹: q̄s aut affectare debet pꝛocinīū: aut vereri dz offensam.

Tertius art̄. Aud. ⁊c. Cauete ne per negligentiā aut tarditatē vr̄am a tā/to gaudio excludami. Dicit regula iurⁿ. Mora sua cuilibet est nociua. ff. de re. iu. l. In ordinatiōe. Et extra ō electōe ⁊ ele. prāte. li. vj. c. Inter vniuersas. Videte ne vobis ꝓtingat sic ꝓg nib⁹ fatuis q̄⁹ clausa est ianua: ⁊ dictū est eis Nescio vos: vt hī Matt. xxv. Ideo audite dictū sapientⁿ Eccl̄i. v. Ne tardes ꝓuerti ad dñm: et ne differas ⁊c.

Dñica. iij. post trinitatⁿ Sermo. viij.

Hic peccato⁹

Hres ⁊c. Ipse pficiet: confirmabit: solidabitq̄s. j. Pe. v. Perficiet inq̄s p gr̄am: cōfirmabit p gl̄iam: solidabit p securitatē indubiaⁿ. De primo Phil. j. Qui cepit i nob⁹ op⁹ bonū: ipe ⁊ pficiet. De scōo Rom. viij. Ipa creatura liberabit a ſeruitute corruptōis in libertatem gl̄ie filio⁹ dei. De tertio. puer. j. Qui me audierit absq̄s timore requiescet ⁊ abūdātia pfruet: malo⁹ timore sublato. Hic ⁊c.

Prim⁹ art̄. An de⁹ sic peccatores recipiat q̄ oia bona p culpā mortificata restituat. Vide s. fer. v. post pmā dñicam q̄dragesime.

Secūdus ar. In pceō. ⁊c. In h̄ autē ser. dicendū de triplici effectu miseri cordie diuine erga penitentes,

Primus est suauitas receptiōis.

Secūdus est benignitas remissiōis.

Tertius est liberalitas restitutiōis.

Prim⁹ igit̄. ⁊c. Hier. iij. Tu fornicata es cū amatorib⁹ multⁿ: tñ reuertere ad me ⁊ego suscipiā te. Hinc Chrys. de pen. dist. iij. c. talis. ait. Tal' mihi crede tal' ē erga hoies dei pietas q̄ nunq̄s spnit pniam si ei pure ⁊ simpl'r offerat: etiāsi ad sūmuⁿ pueneriṫ q̄s malo⁹ ⁊ inde tū reuerti velit ad ꝓtatⁿ viā: suscipit eū de⁹ libent' ⁊ plectit. Secūdus ē benignitas remissiōis. s. culpe per collatōeⁿ gr̄e iustificatⁿ. Eze. xviij. Quācūq̄s hora ingemuerit pctō⁹ oim iniq̄tatuⁿ ei⁹ nō recordō. Ps̄. Miserationes ei⁹ sup̄ oia

opa ei⁹. Tertius ē liberalitas restituti/ onis.qz penitenti restituit ea q̄ p culpā sūt amissa. Ezech.xxxvj. Restituam vos sic a p̄ncipio bonis sc̄is ditabo maioribꝫ q̄s habu istis añ. Q⁹ aūt dicit Hiero.di.l.c. Qui/ cūq̄. Reuerti in pristinū gradū difficile est: Intelligit de gradu tpalis dignitatꝫ: aut spūalis ꝛ eccl'iastice. sic ptꝫ ex ꝓbis eius. Nos aūt loq̄mur de gradu gr̄e ꝛ meritoꝝ Lꝫ ꝓ fm rigorē disciplīe q̄ns factū sit vt ab eccl'iasticis dignitatibꝫ ꝓpter crimina nonnulli caderēt ad q̄s etiā post pactā pe nitentiā redire nō licer̄et: vt scribit p̄fata dist.l.c. Ut constituanf et.c. Si lapsis.tñ hoc non dī ex desperatiōe indulgētie q̄/ mo etiā inuēti sunt plures q̄ post lapsuꝫ p pniaꝫ restituti sunt ad spūales dignitates sic petr⁹ ad apostolatū restituit̄ē: ꝛ apl'oꝝ p̄nceps ꝓstitut⁹. Sic ꝛ aaron post ꝓflatū vitulū in sūmū sacerdotē ꝓsecrat⁹ est. Int pctōꝝ aūt considerem⁹ p̄cipue sublimati onē triū q̄ efficaciorē nobis fiduciā p̄stant Hi sunt Paulus supbissim⁹ Dauid luxu riosus ꝛ Matheus cupidissim⁹. Hoꝝ tñ voces magis q̄s alioꝝ voluit dñs in eccl'ia resonare. Freq̄nti⁹ em̄ in eccl'ia legit euan/ geliū fm matheū: cantant psalmi dauid: legunt epl'e pauli: q̄s alioꝝ. Patꝫ itaq̄ q̄n ta sit diuine miserationis dulcedo erga pec catores penitētes. Exēpla mł'ta habe/ mus. Puto in dauid.ij. Reg.xij. cui p⁹ adul terīū ꝛ homicidiū dicēti: peccaui. Dic̄ na than ꝓpha. Et dñs a te transtulit pctm̄ tu um. De q̄ Hieroñ. dic̄ ad oceanū. Dauid sci ꝛ mansuetissimi viri homicidiū pariť ꝛ adulteriū septē diꝫ emēdauit fames. Ja cebat in terra: volutabat in cinere. ꝛ obli tus regie maiestatꝫ lumē q̄rebat i tenebꝫ/ atq̄ ita factū est vt q̄ me docuerat ꝓbis su is quō stās non caderē: doceret per pniaꝫ quō cadens resurgerē. Exemplū etiā ē de ninuitis lib. Jone p totū. Jtē legit in dial'. Cesarij q⁹ tpe Jnocētij pape. mulier q̄dā libidis ignē succensa ꝓpriū illecebrit adamauit filiū: de q̄ ꝓcepit aliū filiū. Ter rore aūt pculsa cōsilio habito cuiusdā sa/ cerdotis infantulū secū tollens rhomā ve nit: ꝛ cū magna importunitate ꝛ ꝓtritione maria: dñi Jnocentij pape oculi se ingeſ/ sit cū tantꝫ clamoribꝫ ꝛ lachrymis cunctis audientibꝫ faciens ꝓfessionem vt oēs ver terenf in stupore. Videns papa in mulie re ꝓtritionē tantā: misericordia ei⁹ sic pru/ dens medic⁹ volens infirmitatē plene cito curare ꝛ veritatē ꝓtritionis ꝓbare p̄cepit vt in tali vestē coram eis appareret in q̄a ve nerat ad filiū cū q̄ peccasset. At illa ꝓfusi/ onem tpalem nō timens vt eternā euade/ ret mox vestes exuit ꝛ in camisia redijt ꝛ se paratissimā ad oēz satisfactionē ondit. Cō sideras vir brūs tali obedientie: tali vere/ cundie: tali pnie nulli⁹ pcti penā posse ob/ sistere: dixit ad mulierē coram oib⁹. Dimissū est pctm̄ tuū. Vade in pace. Et nil ampli⁹ ei iniunxit. Audiens h̄ q̄dam de cardinali bus: murmurādo papā reprehendit dicens ad tantā culpā tā breuē pniam nō sufficere Qui rñdit. Si ego iniuste egi: habeat dia bolus ptātem intrādi corp⁹ meū. Si ꝓ i/ iuste me reprehēdis: sit̄ tibi fiat. Statiq̄ di abolus cardinalez vexare cepit. p q̄d oste sa est mulierꝫ pfecta pnia. Tandē tñ oro/ ne purgat⁹ cardinal': diuie misericordie de cetero ꝓdicere nō p̄sumpsit. O miseri pec catores currite ad fontē pietatꝫ: deponite pctā vt misericordiā inueniatꝫ. Hā vt dic̄ Bern̄. Frustra est spes illis q̄ de misericor dia sibi ꝓpis blandiunt et de peccatis non emundantur.

Tertius ar. Audistiꝫ ꝛc̄. Currite ergo ad hanc misericordiā Hā vt dī.xxj.q. j. Relatio. et de ꝓse. dist.iij. Ne q̄d absit: acceleratio cōmendabil' est i lucri aiaꝝ p/ motione. Et lex dic̄.ff. de pactꝫ. l. Sūma. Quilibet dꝫ p suis negocijs vigilare. La uete ne suꝫ sūes illi q̄ multū indigēs negli git manū apire voleri sibi dare. Expōe no tādo illud Augus. Plus vult ille dare q̄s nos accipere.

Sermo.viij.p dñica.iij.p⁹ Trinitatis.

Hic pctōres ꝛc̄. Sic̄s sitit veniat ad me ꝛ bibat Jo. vij. Ondit dñs q̄m volūtatē hꝫ retipiēdi pctōres penitentes Et sunt ibi tria notāda.

Primū vocationis gñalitas. Sic̄s sitit

Secūdū iuitationis suauitas. veniat.

Tertiū oblationis liberalitas. et bibat.

De ꝓmo Esa.lv. Oēs sitientes ve. ad aq̄s ꝛc̄. De secdo mat.xj. Veni. ad me o. q̄ ꝛc̄. De.iij. apo. vl. Qui sitit ve. ꝛ q̄ v. ac. a. v. q̄

Hic peccatores ꝛc.

PRim⁹ articulus An d⁹ recipiat peccatorē reuertentē in maiorē: vl' minorē: vel eq̄lem gratiā? Vide fe. iij. post dominicā primā quadragesime.

SEcundus ar. In p̄ced. ꝛc. In h̄ ser. dicendū est de trib⁹ q̄ impediūt cōsecutionē diuine miscdie.

Primū est nimia p̄sumptio.

Secundū est salutis desp̄atio.

Tertiū est cordis induratio.

Primū igit' est ꝛc. Talis aūt p̄sūptio (vt dt Boñ.) nascit' de ipunitate: totū. s. dās miscdie: auferēs oino rigorē iusticie. et est pctm̄ in spūmsctm̄: qꝛ claudit viā ad gr̄az et viā ap̄t ad culpā. Et iō qꝛ diuia misericordia abutit': iō iuste facit amittere misericordiā: quā nullus iuenit nisi q̄ deū timet. Greg. in mora. Oipotēt⁹ dei miscdia illi⁹ obliuiscit' q̄ oipotent⁹ dei iusticie fuerit oblit⁹. qꝛ misericordē deū inuenire non poterit q̄ eū iustū non timet. Miscdia em̄ solis deū timētib⁹ ꝓmittit'. Luc. j. Et mia ei⁹ a ꝓgenie i ꝓgenies timētib⁹ eū. Et ps. Qm̄ s̄m altitudinē celi a terra corro. misericordiā suā sup timētes se. Idē. Quō miseret' p̄ filioꝝ mi. ē dñs ti. se. Idem. Mia dñi ab et'no ꝛ vsq̄ i et'nū sup ti. eū. Mia g̊ dei p̄uādi sūt q̄ nimis de ea p̄sumūt. Hāc aūt p̄sumptionē tria deberēt rep̄mete. scz

Pctōꝝ cōmissoꝝ certitudo. Certi em̄ sumus multipl'r peccasse. Ps. Iniquitates mee supgresse sūt caput meū. Et meritoꝝ icertitudo. Eccēs. ix. Nescit hō vtꝝ amore vl' odio dign⁹ sit. Et exēploꝝ mltitudo Sicut de iob dicēte Job. ix. Verebar oia opa mea ꝛc. cū tñ eēt vir sctissim⁹. vt patz Job. j. ca. Et de angel' de q̄b⁹ dr. ij. Pe. ij Si de⁹ peccātib⁹ angel' ñ pepcit ꝛc. Et de agathone i vitaspa. q̄ q̄uis sctissime vixisset: mirabil'r tñ timebat i articulo mortis. Eccī. xxvj. O p̄sūptio neq̄ssima vñ creata es? Secūdū est salut⁹ desp̄atio q̄ ex opposito ad p̄sūptionē totum tribuit iusticie auferēs clemētiā mie. ꝛ ido claudit viā ad gr̄am. qꝛ spem tollit ꝑ quā reuocat' pctōr. Sublata aūt spe/ irrefrenate labūt' hoies ad vicia. Vñ sup illd ꝓuer. xxiiij. Si dspauer⁹ lapsus i diez angustie minuet' fortitudo tua. dt Glo. Nihil execrabili⁹ desp̄atōe quā q̄ hz i generalib⁹ hui⁹ vite laborib⁹: et (qd pei⁹ ē) in fidei certamie ꝯstantiā ꝑdit. Vñ desp̄atio freq̄nt' hoiem ducit ad sui occisionem. Patet de achitophel. ij. Re. xvij Et d iuda Mat. xxvij. Desp̄atio q̄ꝓpe ꝑiculosissima est ifirmitas faciēs hoiez exosum do: qꝛ negat diuinā bonitatē ꝛ miaz. sic dicebat Cain Gen. iiij. Maior est iniq̄tas mea q̄ vt veniā merear. Et Isid. li. de sū. bo. Perpetrare flagitiū aliqd mors est aie. sed desp̄are ē descēdere in infernum Oēm aūt motū desp̄ationis excludere dz ꝯsideratio diuie miscdie. Vñ Ber. Maior est pietas q̄ q̄uis iniq̄tas. Et Aug⁹. De⁹ nr̄ misericors p̄at⁹ ē saluare mia q̄s nō pōt saluare iusticia. Idē. Quasi scitilla in mari: sic sunt oia pctā cōpata mie dei.

Tertium est cordis iduratio. Eccī. iij. Cor duꝝ male hēbit i nouissimo. Pōt aūt hmōi iduratio ꝯtingere tripl'r. Prio ꝑ im miscdiam: puta cū q̄s ñ vult alt'i offensam remittere. Eccī. xxviij. Hō hoi s̄uat irā: ꝛ a deo q̄rit medelā. In hoiem sibi silem nō hz miaz ꝛ dep̄cat' ꝓ pctis suis. q̄si d. frustra h̄ facit. Itē cū q̄s nō vult paupib⁹ subuenire. Prouer. xxj. Qui obturat aurē suam ad clamorē pauper⁹: ꝛ ip̄e q̄z clamabit ꝛ ñ exaudiet'. Patet in diuite Lu. xvj. Item cū q̄s facit aliq̄d ꝯtriū diuie miscdie: puta vsuras exercendo: mercedē pauperꝝ mercenarioꝝ retinēdo: aut differendo: aut diminuēdo: iustos ꝑseq̄ndo: nouas exactōes ꝛ simpliciū opp̄ssiōes iueniendo. De q̄bus Osee. xix. Propt' maliciā adiuētionū eoꝝ de domo mea eijciā eos: nō addā vt diligā eos. O q̄terribil' cōminatio. Scdo ꝯtingit induratio ꝑ iobediētiā. Duꝝ em̄ dr qd nō cedit tāgenti. ido cor duꝝ dr cor inobediēs diuis mādat⁹ aut correctiōib⁹ supioꝝ: aut cuicūq̄ monitōi. Et oīs tal' iduratio est ipedimētū ꝯseq̄nde mie. Propter p̄mū Hiere. xvj. Abstuli pacem ꝓpl'o isto ꝛ miaz ꝛc. sequit'. Ecce em̄ vnusq̄sq̄ ambulat p⁹ prauitatez cordis sui vt nō me audiat. Exēplū est saul: j. Re. xv. cui dictū est. Quia ꝓiecisti sermonez dñi: ꝓiecit te dñs. Propt' scdm Prouer. xv. Qui abijcit disciplinā despicit aiam suā. Propt' tertiū Esa. xxxiij. Ve q̄ spernis: nōne ꝛ ipse sp̄ner⁹? Tertio ꝯtigit induratio ꝑ impenitētiā q̄ aliqñ dr negatio pnie. puta cum q̄s nō penitet ꝛ differt penitere. Aliqñ nō

ꝓpositū siue negatio ꝓpositi penitendi. Et his duob⁹ modis ē pcti circūstantia. Alio qñ ōr ꝓpositū nō penitēdi: et sic est ꝑticulare pctm in spūm sctm. vt ōr Tho. ij. ij. q. xiij. ar. ij. Impenitētia aūt ḡcūqꝫ mō dicat̄ est oīm vicioꝝ receptaculū ⁊ oīm gr̄aꝫ obstaculū. Hec em̄ cor̄ hois idurat ⁊ iram dei exaggerat. Rho. ij. Tu aūt fm duriciam cor̄dis tui ⁊ ipenitēs cor tuū thesau. ti. irā in die ire. Hec ḡ ipenitētia ꝑcipitat i infernū. Exēplū refert Beda li. de gestis angloꝝ. libro. v. ca. xv. di. Noui q̄ndā quem vtinā nō nouissem q̄ in monasterio nobili ignobil⁹ viuēs: cū alij irēt ad eccl̄iam: ipse cū essz faber optim⁹ ꝓpter officiū suū alijs vtile ab alijs tolerabat̄: fabrica sua remanens vacans edificatib⁹ ⁊ alijs illecebris carnis: q̄ subita infirmitate occupat⁹ cum a frib⁹ moneret ad pniaz: mortēs: clamās ⁊ desperans rndit se ñ posse. qa sic̄ btūs Stephan⁹ mortēs vidit celū aptū: ira p ꝑuz viderat sibi aptū infernū ⁊ patuz sibi locū ꝓpe annā ⁊ caiphā ⁊ alios q̄ chm̄ occiderūt: ⁊ videbat ⁊ dicebat iudiciū suū instare ⁊ sibi spem salutis nō supesse. Et hec dicens mortu⁹ ē: lōge ab alioꝝ sepultura posit⁹. nec aliqs fratꝝ suffragiuz aliqđ ꝓ eo facere ausus ē. Audite o pctōres indurati et festinetis agere pniaz absqꝫ dilatiōe: qm̄ vt hī Jaco. iij. Ignoratis qđ sit vobis in crastino.

Certi⁹ art̄. Aud. tē. Cauete ḡ ab illis impedimentis ne misēdiaz amittatis ⁊ gr̄am. Notate qm̄ sic̄ hī. C. de sacrosan. eccl̄ijs. l. Sancim⁹. ⁊. xij. q. j. Precipim⁹ Ania est ꝑferēda qbuscūqꝫ reb⁹. Et p ꝓse qns erīa ea q̄ sunt saluti aie necessaria. Audite. Si cui offerret lapis ꝑciosus q̄ etiaz gr̄am impatoris ⁊ nobile regnū mercari posset: credo libēti anio eū reciper. Expone. Per lapidē ꝑciosum intellige dei misericordiā quā de⁹ offert oib⁹. Sap. xj. Miserer⁹ oīm dñe qm̄ oia potes.

Dñica. iij. post trinitat̄ Sermo ꝑm⁹

Estote misericordes

sicut pr̄ vr̄ celest̄ misericors est. Luc. vj. Existimo q̄ nō sūt ꝓdigne passiones hui⁹ tp̄is ad futurā gl̄iaz q̄ revelabit̄ in nob. Ro. viij. Existimus nobisipis misericordes si patiēter toleremus hui⁹ tp̄is passiones. In qb⁹ vt leui⁹ ferant notāde sunt tres ꝓditōes. Bzeuitas: Leuitas: Utilitas/cōpatiue vicz pene purgatorij ⁊ inferni. De his trib⁹. ij. Cor. iij. Jd em̄ qđ in p̄nti mom̄entaneuz est ⁊ leue tribulatiōis: sup̄ modū in sublimitate eterne gl̄ie pōdus opat̄ in nob nō ꝓtēplātib⁹ q̄ vident̄: sed q̄ nō vident̄ Que em̄ vident̄ tp̄alia sūt: q̄ aūt nō vident̄ eterna sunt. Hec ibi. Estote tē.

Prim⁹ ar. An in deo sit misēdia: Q⁹ nō. Misēdia em̄ est spēs tristicie: vt ōr Dam̄. sed tristicia nō est in deo. Contra. Ps. Miserator ⁊ misericors dñs.

Rndet Tho. j. p. q. xxj. q misēdia ē maxime deo attribuēda nō qđē fm passionis affectū: sed fm effectū. Ad cui⁹ euidētiam ꝓsiderādū q misericors ōr q̄si hns miser cor. qr. s. afficit ex miseria alteri⁹ p tristicia am acsi esset ꝓpria miseria. Et ex h̄ seq̄tur q opet̄ ad depellendū miseriā alterius vt ꝓpriā: ⁊ hic est mie effectus. Et h̄ maxime copetit deo: repellere vicz miseriā alioꝝ. Tristari tm̄ de miseria alicui⁹ ei nō conuenit. Per miseriā quēcūqꝫ defectū intelligamus. Defect⁹ em̄ nō tollunt̄ nisi p alicui⁹ bonitat̄ ꝓfectioez. Prima aūt origo bonitat̄ de⁹ ē. Hec Tho. Pro fundamto Q⁹ diuina maiestas sit misericors eriā vidēnt sentire poete. Ouidi⁹ de pōto. Crede mihi: miser̄ celestia numina parcunt. Nec sp̄ lesos ⁊ sine fine p̄mūt. Et Sene. ōr. Nullū magꝫ q̄s p̄ncipē clemētia decet. Maxie ḡ decet eū q̄ sūm⁹ p̄nceps ē. Cū ḡ q̄rit̄ An in deo tē. Dic rñ. vt s. Et q̄ conclude/nullaten⁹ diffidēdū esse de deo: qm̄ certi sum⁹ ipm̄ ee patū ad nr̄i miserendū si penitere volum⁹. Jdeo Joel. ij. Conuertimini ad dñm deū vr̄m q⁹ benign⁹ ⁊ misē. patiēs ⁊ mul. mie: ⁊ p̄sta. sup̄ malicia. Et ps. Tu aūt dñe suauis ⁊ mitis: ⁊ mul. mie oīb⁹ inuo. te. Audite o duri pctōres: inuidi: auari tē. Videte ne p negligētiā aut ꝓptū dei misēdiaz amittat̄. Figura. Expectauit dñs iudeos vt ab idolatria rediret. sed q⁹ neglexerūt: randē eos p babylonios captiuauit: vt hī in. iij. li. regum. Expone qm̄ in q̄libet pctō mortali est modus q̄dam idolatrie: q⁹ ꝑfert creatura cre

atoꝛi. Expectat aũt dñs pctoꝛes sed con//
tenũt.imo ex hoc audaciozes fiũt ad pec//
candũ. Eccles. viij. Eoꝙ nõ cito ꝑ malos
ꝓferẽt ſnia:filij hoim absq; vllo timoze p//
petrant mala. Jdo tandẽ eos in ifernũ ca
priuabit. Nã etiã vt ỏt Gze. Jllos gravi
us damnat qs h diu lõganimiter portat.
Secundus ar. Jn cuã ge.dñs nos ad
miscõiaz exhoꝛtãs ponit tria siue fac
Primo miserationis instructionem ge
neralem.
Scõo instructõis modificationẽ speci
Tertio modificationis ratio// {alem.
nem salutarem.
Jn hoc sermone dicendũ de ꝑmo. quia
vicz dñs nos instruit di. Estote miseꝛicoꝛ
des sicut ꝑ vr celestis miseꝛicoꝛs est. Ci//
rillus. Magnũ ꝓcliũ miscõie z ꝓfitatis
Reddit em ꝓtus hec nos deo ꝓximes z
qsi qdam signa sublimis nature nostrz im
ꝑmit aniaby. Jdeo ỏt: Estote miseꝛi//
des sicut ꝑ vr celestz zc. Excludunt ḡa nu
mero filioꝝ dei q deũ in opib⁹ miscõie no
lũt imitari. Vt aũt pleni⁹ videam⁹ dei mi
sericoꝛdiã quã nos oporteat imitari:ꝓside//
rabim⁹ triplicẽ ei⁹ effectũ erga pctoꝛes.
Prim⁹ est liberalitas cõicatiõis
Scõus est lõganimitas expectatiõis.
Terti⁹ est benignitas reuocatiõis.
Prim⁹ igit zc.scz tpaliũ/ in q appet magꝝ
miscõia.qz vt ỏt Aug. Pctoꝛ ñ est dign⁹
pane quo vescat.z tñ talib⁹ dat deus aliqñ
tpalia nõ solũ ad necessitatẽ:sed etiã ad su
pabundantiã. Et q̃re h: Vt det nob exẽ//
plũ bñfaciẽdi inimicz nostrz. Matt. v. Di
ligite inimicos vzos:bñfa.his q od. vos
vt sitz fi.pa.v.q in celꝭ:q zc. Jtẽ vt ipsis
pctoꝛib⁹ retribuat bona q̃ faciũt.q̃ nõ sunt
digna eꝛna retributõe. Gze.v. moꝛaca.j.
Bali bona q̃ꝓ hac vita faciũt h inueniũt
vt ad sola in postez toꝛmẽta ꝓtrahantur.
Vñ z ardenti in ifeꝛno ỏr. Memẽto fili
qz recepisti bona in vita tua. Preterea est
aliaꝛõ: Vt eos ꝓ hmõi beneficia alliciat.
Ber. O clemẽtissima circa filios Ade di
uine exhibitio pietatz q̃ sua bñficia largi//
ri nõ desinit/nõ solũ vbi nullũ inuenit meri
tũ:sed plerũq; vbi totũ videt ꝓriũ. Se//
cũdus est lõganimitas expectatiõis. Esa.
xxx. Propterea expectat dñs vt misereat
ri. Dis q̃ppe q mortal⁹ peccat merek subi
to ꝓuari q̃buscũq; bñficijs spũalib⁹: coꝛpo
ralib⁹: z tpalib⁹: z descẽdere viuẽs in iser//
nũ. Et q̃d est q hũc rigoꝛẽ nõ seruat: imo
multũ differt nõ solũ ꝓ dies:sed ꝓ menses
z annos. O q̃t sunt in vita mortali q ꝓ de
cem: viginti:aut triginta aut plures ãnos
in pctis doꝛmierunt/ forte nefandissimis
z spurcissimis:in excõicatiõe:hereſi:sacri//
legio: adulterio: furto: blasphemia :de//
tractione:vsura:z rapina:q̃s tolerat dñs
patiẽter. Et cur h: An forte:qꝛ sibi pctã ñ
displicẽt: aut quia illa punire negligit: vel
ignoꝛans illa nõ videt: vel impotens illa
vindicare nõ valet: Absit vt hec cogitem⁹
de deo q optim⁹ adomiaꝭ oẽ malũ. iustis//
sim⁹ nullũ malũ relinq̃t ipunitũ.sapiẽtissi
mus oia videt: z cui⁹ ifinite miscõie nihil
resistere põt. Eur ḡ sic punire dissimulat:
nisi ꝓpter suã ꝓpitatẽ mie sue. O pelag⁹ in//
finitũ patientie dei.ij. Pe.ij .De⁹ patiẽter
agit ꝓpt̃ vos nolẽs aliquẽ ꝑire:sed oẽs ad
pniam reuerti. Bern. Magna plane mia
dñi in expectatõe est. Nõ em peccãte ange
lũ expectauit:sed ꝑcipitauit e celo. Primũ
hominẽ peccantẽ non distulit:sed ꝓtinus
eum expulit de paradiso. Nunc autem iam
expectat: dissimulat:sustinet decem annis
aut viginti z vsq; ad senectam z senium.
Et hec est gratia christi et virtus crucis.
quia ait. Viuo ego/nolo mortẽ peccatoꝛis
sed vt cõuertaꝭ z viuat. Hec ille. Sz heu
multi hac miscõia abutunt:exinde liberi//
us peccantes. Tertius effectus est be//
nignitas reuocationis. Vnde dicebat dñs
Matth.ix. Non veni vocare iustos sz pec
catoꝛes. Audite ergo o peccatoꝛes/ vos
vocat dominus:nolite negligere/ne super
vos tandem dñs percutiat. Exemplũ.
Vocauit dñs iudeos multiplr. Et post
ascensionem suam ꝓ pdicatiõez apostoloꝝ
sunt itez vocati. Et sicut legit in scholasti
ca et ecclesiastica hiſtoria: per.xlij. annos
sunt expectati.sed ad vltimũ eos impeni//
tentes gladio romanoꝝ tradidit:et ꝓ mũ//
dum dispsos sempiterno oꝓbꝛio:z (qꝺ
peius est)infernali supplicio reliquit. No//
lite ergo negligere o peccatoꝛes. quia nisi
cõuertamini postea q̃ dñs vos expecta//
uerit: veniet dies in q̃ faciet iudiciũ z vin
dictã. Lu.xiij. Nisi pniaz egeritis oẽs simꝛ
peribitis.

Dominica.iiii.post Trinitatis

Tertꝰ art. Aud. ꝛc. Et necesse ē nos dño in miscdia ꝙformari in signū fidelitatis. hꝛ em. xxiij. q. v. Si apud. Regibus debet fidelitas. Maxie igit sūmo regi. Et in signū huiꝰ fidelitatꝫ milites debēt hꝛe stigma sui pncipis. vt hꝛ instituta de re militari. Vñ sicꝫ gerit signū aduersarij: ꝛ clamet Viuat rex: cēsēdꝰ est proditor. Expone ꝛ applica notādo q signū dei est miscdia: signū diaboli crudelitas. Si sericordes igit a deo recognoscunt Mat. v. Bti miseri. qm ꝙsequent miscdiam.

Sermo. ij. ꝓ dñica. iiij. post Trinitatis.

Estote misericordes ꝛc.

Expectatio creature reuelationē filioꝝ dei expectat Rho. viij. Nota. nihil delectabiliꝰ: nihil honorabiliꝰ: nihil vtiliꝰ q̄ esse de nūero filioꝝ dei. De his Ro. viij. Accepistis spm̄ adoptionis filioꝝ i q̄ clamam⁹ Abba pr̄ Jp̄e ei spiritui testimoniū reddit spūi nr̄o q sumꝰ filij dei. Si aūt filij et heredes. Heredes q̄dē dei: coheredes aūt chr̄i. Et hec ē expectatio nr̄a Jō dr̄ apl's q expectatio creature. i. naturale desideriuꝫ hois expectat. i. expectādo desiderat reuelationē filiorū dei q̄ fit in gl'ia celesti. Sunt aūt vere filij dei q̄ se ꝙformāt pr̄i celesti in miscdia ꝛ benignitate. Estote ꝛc.

Primꝰ ar. An i deo cū miscdia sit etiā iustitia: Q⁹ non. actꝰ iustitie ē reddere debitū: sed deꝰ nulli debitor ē. igit. Contra in ps. Justꝰ dñs ꝛc. Rñdet tho. j. pte. q. xxij. q deo nō ꝙuenit iustitia cōmutatiua Quis em̄ ꝓdedit ei ꝛ retribuet illi. vt dr Ro. xj. Sed est in eo iustitia distributiua fm quā aliqs gubernator dat vnicuiq fz suā dignitatē. Ad illud autem quod obꝟ citur dicendum q hoc vnicuiq debetur qd ordinatū est ad ipm fm ordinem diuie sapie. Et lz hoc mō debitū alicui det nō tn ipe est debitor. qꝛ ipe ad alia non ordinat: sed potiꝰ alia ad ipm. Et iō iustitia in deo qnq̄ dr ꝙdecētia sue bonitatꝫ: qnq̄ retributio p meritis. Et vtrūq modū tangit Anſ. di. Cū punis malos iustū est: qꝛ illorū meritꝫ ꝙuenit. Cū ꝑs parꝫ malis iustū est: qꝛ voluntati tue ꝙdecēs est. Hec tho.

Pro funda. Ad pncipes maxie spectat facere iusticiā. Vñ Arist. v. politic. Rex iusticiā ꝙseruare dr Hoc g̃ maxie spectat ad sūmū pncipē deū q etiā ꝑ suā sūmā iusticiā sume timendꝰ ē. Vñ Virgiliꝰ. vj. eñ. Discite iusticiā moniti nō temnere diuos q. d. Discēda ē iusticia ne ꝙtēnat diuina maiestas q̄ vnicuiq fm iusticiā tribuet. Luz g̃ q̄rit An deo ꝛc. Dic rn̄. vt s. Et q̄ ꝙcludē q etsi in deo sperādū ē ꝑ suā miscdiaꝫ tū est timendꝰ ꝑ suā iusticiā q talis ē vt ipm ipossibile sit nō retribuere vnicuiq iusta opa sua. Ro m̄. ij. Reddet vnicuiq fm opa eius His q̄dē q fm patiētiā boni operis gl'iam ꝛ honorē ꝛ incorruptionē q̄rētibus vitā eternā. His aūt q sunt ex ꝓtētione q ñ adq̄escūt veritati: credūt aūt iniq̄tati ira ꝛ idignatio: tribulatio ꝛ angustia. Audite o pctōres: fornicatores: blasphemi ꝛc Ec q̄s explicet q̄ sit terribil' dei iusticia. qm̄ vt hꝛ Job. xxiij. Deꝰ inultū aliq̄d abire nō patit. Audite o pctōres qm̄ nisi puniatis ꝑ pniam: deꝰ puniet ꝑ vindictā. Non putetꝫ g̃ recipe gr̄az nisi pniam faciatꝫ.

Figura. Nō datū ē māna filijs isr'l nisi ꝑ q̄ de egypto recessert ꝛ mare rubrū trāsierūt Exo. xiij. et. xvj. Expōe. qꝛ nō dat mā na gr̄e nisi ꝑ egressum de egypto. i. ō pctō tenebroso: ꝛ post trāsitū marꝫ. i. amaritudinis pnie. Jō Ecci. ij. Si pniam nō egerimus incidem⁹ i manꝰ dei

Secundꝰ ar. Jn p̄ceō. ꝛc. Jn ꝟ dicēdū de scō qō ē istructiōis modificatio. vbi declarat dñs quō debem⁹ eē misericordes: d. Nolite iudicare ꝛc. vsq̄ remietur vob. Jn q̄ textu ponit triplex documentuꝫ circa modū faciēdi iuicē miscdiaꝫ.

Primū ē cauēde offēsiōis
Scōm ē exhibēde ꝙdescēsiōis
Tertiū ē fuidēde retributiōis

Primū ē ꝛc. i iudicādo. s. ꝛ ꝙdēnādo pximū. Vñ dr Nolite iudicare ꝛ n̄ iu. no. cōd. ꝛ nō cō. Aug. Hoc loco nihil aliud ꝑcipi ext stimo nisi vt ea facta ō q̄b⁹ dubiū ē q̄ aliō fiāt i meliorē ptē interpretemur Duo q̄ppe est q̄b⁹ temerariū iudicū cauere ōbem⁹ Cū ĩcertū ē q̄ aliō q̄d factū sit: vl incertū. ē q̄lis q̄sq̄ futurꝰ sit q nūc vl bonꝰ vl malꝰ appareat Bern̄. Caue alienc ꝙuersatiōis aut curiosus cē explorator aut temerariꝰ iudex:

ꝛsipperā actū q̄d deꝑhendas/nec sic iudices primū/magꝫ aūt excusa. Excusa intē/tionē si opꝰ nō potes/puta ignorantiā/puta surreptionē. Oꝛ si oēm oīno dissimulationez rei certitudo recusat:saltē nihilominꝰ ipe tibiꝫ dicito apud temeriꝑm. Vehemens fuit nimis tētatio: q̄d de me illa fecisset si accepisset in me sibꝫ ptātē. Secundū ē exhibēde cōdescensiōis/dimittēdo. s.iniurias et dādo tpalia. Vñ dic:Dimittite ꝛ dimittemi:date et dabit vobis. Aug. Duo sūt opa miscōie q̄ nos liberāt

Primū ad ignoscendū ptinet.

Scōm ad pstandū bñficiū

Et sm eundē. Hę sunt due ale oꝛonis q̄/bus volat ad deū.si qō cōmittit ignoscit delinq̄nti:ꝛ donat egenti. Tertiū ē documentū puidende retributiōis:cū di. Dē/surā bonā ꝛ ꝑfertā ꝛ coagi. ꝛ supef. dabūt in sinū vestrū. Eadē q̄ppe mensura q̄ mēsi fue.remetiet vobis. Aug. de ꝑcoꝛdia cuā ge.dic. Dabūt qꝫ p illoꝝ merita q̄bꝫ dede/runt mercedē celestē recipe merebunt. Primū itaqꝫ q̄ remunerant misericoꝛdes dicit mensurā.qꝫ vnicuiq̄ distribuit sm mēsurā meritoꝝ:ꝛ bonā.qꝫ in bonū ois boni. ꝛ cōfertā.i.plenā. Plena nanq̄ erit aia celesti bītudie.ita vt nihil eiꝰ sit vacuū a gloria. ꝛ coagitatā.i.firmā ꝛ securā.ꝛ supefluentē.i.abundantē/ qꝫ excedit merita. Dant em eterna p tpalibꝫ. Et dicit in sinū.qꝫ sm Greg. Nihil securiꝰ ꝛ amabiliꝰ eo qō i sinu collocamꝰ Et deinde tangit eąs retributionis:cū dic. Eadē q̄ppe mensura ꝛc. sm Aug. nō est intelligendū q̄ si iniq̄ mensuram mensi fuerimꝰ q̄ apud deū iniq̄ mēsura remetiet nobis:sz qm temeritas q̄ punis aliū eadē ipa te puniet ꝛ iuxta mēsurā culpe erit mensura pene. Chryſ. Ut em dilligenn ꝰ petā tua examinent legē ꝑmus ipe posuisti.de his seuerius q̄ꝫ primus pecc auerit iudicando. Sunt em he diabolice tentationis insidie. Nam q̄ seuere discutit aliena:nunq̄ ꝓꝓioꝝ reatuū merebit venia Ro.ij. Inexcusabilis es o hō ois q̄ iudicas ꝛc Debet q̄ hō q̄ntū pōt semp de alīs meliꝰ sentire q̄ꝫ de seipo: ꝛ in hoc magnuz erit meritū. Exēplū legimꝰ. q̄ sanctus frater Leo:socius beati Frācisci in loco sācte marie de angelis. vidit in visione multitudinē fratrū ꝓcessionaliter icedentiū. Inter q̄s vidit vnum a cuius oculis lucidissimi radij ꝓcedebant. Et q̄rens ab vno illoꝝ q̄s esset.audiuit q̄ erat frater Bernardus de q̄nta valle primꝰ socius bti Franciſci q̄ semp de his q̄ videbat in alīs in melius iudicabat. Q̄n em videbat aliq̄s male indutos dicebat sibīpi. Isti seruant melius pauptatē q̄ꝫ tu frater Bernarde. Cū ꝓo inspiciebat diuites ꝑciosis idutos:coꝛdis ex compunctione dicebat. Forsan illi sub vestibꝫ delicatꝫ humiliores sunt q̄ꝫ tu frater Bernarde. Ac p hunc modū semp de alīs bñ sentiebat. His ꝓo dictis visio disparuit. Ille itaq̄ bñ obseruabat illō.j. Coꝛ.iij. Nolite an tps iudicare q̄adusq̄ veniat dñs q̄ ꝛ illuminabit abscondita tenebraꝝ ꝛ manifestabit ꝓsilia coꝛdiū.

Tertius ar. Aud. ꝛc. Magnū q̄ppe ꝓ uilegium est nobis ꝓcessum Dimittite ꝛ dimittemi ꝛc. Sed notate qō iura dicunt. Priuilegiū mereꝝ amittere q̄ꝫ concessa sibi abutiꝫ ptāte. C. de dignitatibꝫ .l. Judices. et. xj. q.iij. Priuilegiū. et. xv. q. vl. Postea ꝓo Audite. Nonne libent dare tis denariū si certi essetis ꝑ denario recipe centū florenos/ꝛ libent dimitteretꝫ alicui duos denarios vobis debitos:sicq̄ alius creditoꝝ vī vobis dimitteret ducentos florenos:q̄ si nolletis nōne merito puari deberetꝫ tali puilegio: Expone ꝛ applica nota/tādo illud Mat.v. Bti misericoꝛ.qm ipi miscōiam ꝓsequent

Sermo.iij.ꝑ dñica.iij. post Trinitatis.

Brote mise.

ꝛc. Vanitati subiecta ē creatura nō volens:sz ꝓpter eū q̄ subiecit eā in spe Rom. viij. Ex hoc ptz q̄ miſericoꝛdia indigemus qꝫ ipa creatura.i.hō subiecta ē vanitati coꝛruptiōis: nō volēs qꝫ ois naturaliꝛ refugit malū: sz deꝰ ex iuſtitia ꝓpter pctm̄ subiecit eā tali vanitati:ī spe.s.finaliꝛ liberandi ab illa vanitate. Est aūt notāda triplex vanitas siue miseria cui subiacit hō. De q̄ Bern. in ser. Triplex ē miseria hūano generi si diligenter aduertimus. Nā faciles sumꝰ ad seducēdū: debiles ad opandū:fragiles ad resistendū.

Dominica.iii.post Trinitatis

Salutatio Estote ꝛc̄

Primus ar. An possit deꝰ pure ex misericordia aliquē remunerare vl̄ etiā pure ex iustitia: Q, sic. Tante culpe debet tanta pena. Queritꝝ An deꝰ possit tātā inf̄ligere. Si nō/ꝝ nō ē oīpotēs. si pōt/ h̄ erit pure iustitie. Et si totum remittat: h̄ erit pure misc̄die. Itē hō pōt punire hoiez tātū q̄tū meruit/ pt etiā totū remittere. ꝝ si deꝰ est iustior ꝛ misericordior hoie multo fortiꝰ h̄ pōt facere. Cōtra. Culpa ē tota culpaz p̄sec̄ Et culpa est malū relinq̄re impunitū: ꝫ in deo nō pōt eē culpa. ig̈itꝝ. Rñdet Boñ. in. iiij. dist. xlvij. q. deꝰ nō ōr sume iustus p excessū severitatꝫ: nec sume misericors ꝓpter oīmodā remissionem culpe: ꝫ qz tātū misereꝝ q̄ntū est ꝙueniēs/ et sil̄r tātuz punit qō vtiqz semp̄ sic facit. Cū aūt q̄riꝝ An possit isti tātā penā inf̄ligere q̄m sibi debeꝝ. Dico q nō pōt. Et hoc qz misc̄die repugnat ꝛ nō pōt suā misc̄diam negare. Hoc ei est non posse. Vñ hoc non posse non sonat in defectū ꝫ in nobilitatē. Posset etiā dici q rōne offense q̄ est in deū infinitū: pena nō possit sufficiēs taxari nec pcōr eēt capax. Vñ defectꝰ ē ex pte nature suscipientꝫ/ non ex pte inf̄ligentꝫ. Ad illud qō obiciꝝ/ q hō pōt punire ꝛc̄. Dicendū q est hō ad quē spectat misereri: vt est ille q̄ recepit iniuriā/ ꝛ iste nō pōt oīno ꝓsumere q̄n excedat. Et est hō ad quē spectat punire vt est iudex: ꝛ iste nō pōt oīno dimittere q̄n excedat. Et q̄m deus gerit istā duplicem p̄sonā s. eius q offendit: ꝛ eius q iudicat cū non possit excedere facit vtrunqz. Hec Boñ. Pro fundamēto. Oia possibilia sunt deo facilia. Ouidꝰ de arte. Facile est oia posse deo. Et aristot̄. de regimine p̄ncipū. Deo nihil est difficile: ꝛ sine eo nihil ē possibile. Queritꝝ An possit ꝛc̄. dicrñ. vt s̄. Et q̄ conclude q̄m in deo multuz sperandū est ꝓpter suā misc̄diam: ꝛ tñ multū timenda est eiꝰ offensa ꝓpter suā iusticiam. De ꝓmo Ecci. ij. Nullꝰ speravit i deo ꝛ confusus ē. et p̄s. Sperate in eo oīs congregatio ꝑpli. De sc̄do Apo. xiij. Timete deū qz venit hora iudicij eiꝰ. Audite fornicatores: adulteri ꝛc̄. Quid dicetis in illo iudicio: Nunc ꝝ timete deū iusticiaz vt inuenire possitꝫ misc̄diam q deū timētibꝫ promittit p̄s. Quō miserꝝ p̄ filioz mi. ē dñs ti. se. Per timorē igiꝝ diuīe iusticie poterit̄ euaderꝫ vindictā infernal̄ miserie.

Figura Jone. iij. Niniuite pcm̄ subuersionis euaserunt qz ad p̄dicationē ione deū timuerunt. Sp̄ualiter. Cōminatio subuersionis niniue sig̈t cōminationē dānationis eterne vbi miseri pctores oīno subuertent cū oīnibꝫ voluptatibꝫ suis p̄uabunt ꝛ tormentis ꝑpetuis subiicient. Timete igiꝝ o pctores ꝛ conuertimini ad dñm. Prouer. xv. Per timorē dñi declinat ois a malo.

Secund̄ art̄. In p̄cedentibꝫ ꝛc̄. In h̄ dicendū de sc̄do qō est modificatōis rō ꝓpter quā vicz oportet nos inuicē esse misericordes nō iudicando: ꝛ remittendo iniurias: ꝛ bñficia exhibendo. Et fac̄ hoc assignādo similitudinē dicens. Nunqd p̄t cecus cecū ꝛc̄. vsqz in finē. Vbi tria notāt.

Primū ꝓpie emendatiōis necessaria rō

Scōm rōnis confirmatio

Tertiū confirmatiōis ꝙclusio

Primū igiꝝ est ꝛc̄. Dicebat em illis siluitudinē. Nunqd p̄t cecus cecū ducere. i. stultus stultū dirigere. Nōne ambo in foueaz. i. p̄ditionē cadunt. s. ꝑmo culpe et deinde gehenne. q. d. Predicta facere debetꝫ vt illuminātes ꝙbo ꝛ exēplo alios gubernare possitis ne sitis ꝺ cecis speculatoribꝫ synagoge non eccl̄ie. Theophil̄ Si tu alium iudicas ꝛ tu in eisdē peccas nōne assimilaris ceco cecū ducēti: Non ē discipul̄ sup̄ magistrū. Si igiꝝ tu peccas q̄ te magistꝫ ꝛ doctorē putas: vbi erit q̄ a te disciplinaꝝ ꝛ ducaꝝ. Perfectus em erit discipul̄ si sit sicut magr̄ eiꝰ. Scōo ponit rōnis cōfirmatio: cū dicit. Quid autē vides ꝛc̄. vsqz ibi: non vides. Theophil̄. Quid vides festucā. i. modicū crimis i oculo fris tui: trabem aūt q̄ est in oculo tuo. i. pcm̄ tuū maximū no ꝙsideras. Idē. Cōuenit h̄ oibꝫ ꝛ maxie doctoribꝫ q̄ cū subditoz pcā minima puniāt: ꝓpria ipunita reliquūt Chrys. In alioz delictꝫ severi ꝛ amarissimi iudices resident̄: nras aūt trabes oculis ꝓpriis infixas non videm̄. Tertiū est ꝙfirmationis conclusio: cū dicit hypocrita Ejice ꝓius trabem de oculo tuo: ꝛ tunc pspi. vt eij. fe. de. o. f. t. Cirill̄. vicz teipm̄ primū mundum ostendas a magnis pctis: ꝛ ꝙfitentes ꝙ sicꝫ fallacias vt exemplo poti⁹ q̄ dictis fratrē emē

des ne dicat tibi. Medice cura teip̄m. Et illud apl'i. Qui aliū doces: teip̄m nō doces Heu heu q̄ multi ꝓpria pctā postponunt

Exemplū in Uitaspa. Patres antiq̄ semel in quadā congregatione de multoruz fratrū vita ⁊ rebꝫ plurimis detrahendo ⁊ iudicādo loquebātur Abbas ꝟo tacebat. Postea ꝟo egressus tollebat saccum magnū quē impleuit arena: ⁊ posuit sup̄ dorsum suū: ⁊ in paruo alio sacco misit arenaz aliā ⁊ portauit añ se. Uidentes aūt frēs iquirebant q̄d hoc esset. Et rñdit di. Iste saccus q̄ multā arenā habet pctā mea sunt qm̄ multa sunt. Et ecce dimisi ea post dorsum meū: nolēs ea videre: Sed ecce pauca delicta p̄ris mei añ oculos meos posui et crucio: in ip̄is condēnatis fratrē. Sz certe non oportet sic iudicare: sed magꝫ ꝺ peccatis ꝓprijs plangere. Sicut ḡ dicit Basilius. In his omnibꝫ considerandū est q̄ntesit difficultatꝫ alios iudicare. qꝛ oportet vt primo seip̄os iudicent ⁊ conspiciāt qꝺ videt grauissimū oim: qꝛ cum oculos cuncta videat exteriora tñ sup̄ se visu non vtit. Ita intellectus cū alienū corrigit pctm̄ lētus est erga ꝓprioꝝ defectuū ꝑceptionem.

Tertius ar. Auꝺ. ⁊c. Caueat ḡ vnusq̄sq̄ ne aliū iudicet cuz tñ ip̄e silr̄ eque vel magis reus sit. Dicunt em̄ iura. De similibꝫ sil'e debet esse iudiciū. C. ad legem falcidiā. l. vl. Et de elect. Dudū. Audite. Siq̄s cōmiserit homicidia multa: ⁊ veniat ad iudicē accusans aliuz de vnico furto petens etiā rigorē iusticie: nōne merito vituperandus esset ⁊ voce ꝓpria condēnādꝰ Expone ⁊ applica notando illud Bernar. Multi multa sciunt: ⁊ seip̄os nesciūt: alios inspiciunt: ⁊ seip̄os deserunt

Sermo.iiij. pro quarta dominica post Trinitatis.

Estote mise. ⁊c. Ip̄a creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatē glorie filioꝝ dei Ro. viij. Hec quippe liberatio fieri nō pōt nisi ꝑ miscdiaz dei q̄ misericordibꝫ dat. Ipsa ḡ creatura q̄ nunc miscdiam facit ꝑ dei miscdiam liberabit a triplici miseria, scz

Periculorum.
Dolorum/ et
Timorum

De pma. ij. Mach. j. De magnis ꝑiculis a deo liberati magnifice gratias agimus Hec dicunt existentes in hierl'm celesti. De scdo Esa. xxxv. Gaudiū ⁊ leticiā obtinebūt ⁊ fugiet oīs dolor ⁊ gemitus. De tertio Leui. xxvj. Absq̄ pauore habitabitis in terra vr̄a.

Salutatio.

Estote ⁊c.

Primus ar. An in oī ope dei simul cōcurrant miscdia et iusticia? Q, non. Multi iusti in hoc puniunt seculo. Hoc āt videt iniustū. Contra Ps. Uniuersevie dñi miscdia ⁊ ꝟitas. Rñdet Tho. j. par. q. xxj. Necesse est in quolibet dei ope misericordiā ⁊ iusticiā inueniri. Quicq̄d enim deus in rebꝫ creatis facit ꝟm ꝯuenientē ordinē ⁊ ꝓportionē facit in q̄ consistit rō iusticie. Opꝰ aūt diuine iusticie sp̄ p̄supponit opꝰ miscdie diuine ⁊ in eo fundat. Creature em̄ nō debet aliq̄d nisi ꝓpter aliq̄d i ea p̄existens vel p̄consideratū qꝺ ex sola bonitate voluntatꝫ diuine dependet: ⁊ sic saluat rō miscdie Uñ etiā in hoc ꝙ iusti puniunt i h̄ mdo apparet iusticia ⁊ miscdia inq̄ntū ꝑ hmōi afflictiones aliq̄ leuia in eis purgant et ab affectu terrenoꝝ exuti in deum magis erigunt. Hec Tho. Hoc etiaz sic declarat Boñ. i. iiij. dis. xlvij. qꝛ om̄ia facit deus ex affluenti bonitate in q̄ est rō misericordie: ⁊ nihil facit nisi qꝺ deceat bonitatē suā in q̄ apparet rō iusticie. Hec Bonauen. Pro fun. Prima vtiq̄ cā oim ē diuina voluntas ita ꝙ recte in ꝑsona dei dici pōt illud Iuuenalis. Sic volo: sic iubeo: sit pro rōne voluntas. Tñ sicut dicit Aristo. j. de celo. Deus nihil facit frustra. Oīa em̄ facit ꝓpter suaꝝ ꝑfectionum declarationē puta miscdie ⁊ iusticie. Sed q̄rit An in omni ope ⁊c. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ concludi potest ꝯsolatio oim tā diuitū q̄ pauperū: tā sanoꝝ q̄ egroꝝ: tā existentiū in ꝓsperitate q̄ aduersitate: qm̄ omnibꝫ offert miscdia. Uos itaq̄ diuites ⁊ q̄ in ꝓsperitate gaudetꝫ gaudete in dño qm̄ vobis offert misericordia si ꝓsperitate bñ vtimini Ad hoc quippe deꝰ ex sua misericordia dedit vob bōa tꝑalia vt sint vr̄e salutꝫ adiumenta. Ambrosiꝰ. Sicut diuitie impedi-

menta sunt reprobis: ita ꝓbis sūt adiumēta ꝑtutz. Sed heu dolēdū est q̄ mlti abutunt q̄ ꝓꝑ mūdū deū obliuiscunt: ꝑmisericordes: auari: festoꝝ violatores ꝛc. Consolami etiā vos paupes q̄ penurias ꝛaduersitates patimi: qm̄ miscōiam suaz vob offert de⁹. Hā vt ōt Greg. Misericordit de⁹ tpalē adhibet seueritatē ne eā ifera vltionē. O igit̄ q̄m miseri sunt q̄ sua paupta te abutunt: furātes: murmurātes: ipatientes ꝛc. Attēdite q̄so illō Jac. j. Oē gaudiū existimate frēs cū in varias tētatiōes inciderit. Nec mir: q̄ ꝑ pauptatem ꝛ tribulationē mlt̄iplicant merita ꝛ fit purgatio pcōꝝ. Figura Exo. iij Filij isrl̄ q̄nto magz oppmebant: tanto magis crescebant ꝛ multiplicabant. Expone notando illud. j. Pe. iiij. Cōicātes chr̄i passiōibus gaudete: vt i revelatiōe gl̄ie ei⁹ gaudeatis exultantes.

Secūdus ar. In p̄ceḍ. ꝛc. Hūc dicēdi de miscōia ad ꝓximū hūda q̄ nobis ē necessaria. Lege em̄ hāc de⁹ istituit vt q̄ miam fecerit/miaz ꝓsequtur. et q̄ non fecerit miscōiam: nō ꝓsequtur miaz. Vñ sic hr̄ Mat. xxv. In iudicio extremo maxie fiet districta rōnis exactio sup opib⁹ mie. Vñ Leo papa ser. de appitiōe. In sūmo iudicio tāti estimabit vr̄ largitatz benignitas: vr̄ tenacitatz ipietas: vt ꝑ plenitudie oim ꝓturū: ꝛ ꝑ sūma oim cōmissoꝝ: ꝛ per vnū malū illi in ignē mittent eternū: et ꝑ vnū bonū isti introducent in regnū. Vnde patet q̄ntū deo placeat mia: ꝛ q̄ntum sibi displicet īmisericōia. Vñ puerb. xxij. Facere miscōiaz magz deo placz q̄ victie. et Osee vj. Miaz volo ꝛ ñ sacrificiū. Est nob autē duplex misericordia necessaria.

Prima est miscōia spūalis cōdonatiōis

Scōa ē tpalis subuentionis.

In h̄ ser. dicendū de ꝑma. De q̄ Col. iij. Donātes iuicē vobism etipꝝ siqs aduers⁹ aliquē hz q̄rela: sic ꝛ dñs donauit nobis. Ad qō etiā ptinere videt illō Gal. vj. Alter alteri⁹ onera portate: et sic adi. le. chr̄i. De hmōi āt mia ꝓdonationis p̄cipue sūt

Prima ē regla negatōis (tres regle

Scōa est affirmationis

Tertia ꝓportionis.

Prima dici pōt negatōis: q̄ tal̄ē Si ꝓximo tuo ñ dimitz: nec de⁹ dimittet tibi. Mat. vj. Si ñ dimiseritis hoib⁹ pcā eoꝝ: nec p̄r vr̄ di. vob pcā vra. Vñ Mat. xviij. servꝰ nequā nolēs dimittere ꝓseruo missus est in carcerē ꝛ ped. v. ꝛc. Scōa est regla affirmatiōis Si ꝓximo dimittis: ꝛ dñs pcā tibi dimittet. Beda. Si ꝓximū nos offendentē placam⁹: deū nob reconciliam⁹. August. In manib⁹ nr̄is ꝛ in nr̄o arbitrio posuit de⁹ vñ saluemur. Dimitte inq̄t ꝛ dimittet tibi. Turpis excusatio ār aut nulla tibi erit in die iudicij cū fm̄ sniam tuā q̄d fecerz ipe patierz. Sz dices. Quō erit r̄la illa vera/cū aliq̄n dimittēs vnuz pcm̄ nō velit deserere alia pcā mortalia: Dicēdū q̄ tā in isto q̄m in alijs oib⁹ ꝓtuoꝝ actib⁹ intelligēdū est q̄ sūt boni ꝛ meritorij: si fiāt cū debitz circūstātijs. Et iō dimissio dz fieri ꝓꝑ deū ꝛ ex charitate: et nō ꝓꝑ p̄ces vl pecūias. Tertia r̄la. Quāto largi⁹ ꝓximo dimittz: tāto largi⁹ de⁹ dimittet tibi: dicēte ihū Lu. vj. Eadē mēsura. s. charitatz q̄ mēsi fue. reme. vo. Pōt aūt notari triplex gradus idulgētie. Prima ē larga ꝛ bona ꝛ sufficiēs: q̄n vicz aliquis corde: ore: ꝛ ope idulget. Sz q̄rit Aliqs idulget corde ꝛ ore: ꝛ i necessitate posito vult subuenire: nō tn̄ vult inimico ore colloq̄: an sufficit: Notādū q̄ duplex ē signū dilectiōis.

Primū est sine q̄ nō pōt exti⁹ cogn̄sci act⁹ interior dilectiōis: in cuius negatiōe apte apparet signū odij ꝛ rācoris: vt ē recedere alio aduenīēte: ꝓtere facie: negare salutationē: nisi h̄ agat ex iusta cā qua dz intuentib⁹ exponere si bono mō fieri pōt. sic faciendo peccat mortal̄r. Mat. v. Si saluaueritz frēs vr̄os tm̄ q̄d ap̄li fa. Nōne ethnici h̄ faciūt: Ad alia aūt sig̃ nō teneḳ nisi i casu necessitatz. Scōa est idulgētia largitoris: cū offensus subito reḍsit⁹ corde: ore: et ope inimico etiā sibi iniuriāti idulget. Ro. xij. Si fieri ꝑt̄q̄ ex vob est cū oib⁹ ho. pace hntes. Si āt fieri ñ pōt ñ facias discordias. Jō seq̄t. Nō vosmetipos defendētes sz date locū ire Tertia ē largissima ꝛ optima: cū. s. offensus oīdit offēdēti sig̃ amorose dimissiōis. puta ñ expectādo q̄ ab offendēte petaḳ venia: sz ꝓueniēdo hūl̄r: vt sic fm̄ Chr̄y. duplicē gl̄iaz ꝓseq̄t. q̄. s. iiij riā ꝓmo pass⁹ es ꝛ idulsisti: ꝛ q̄ ꝓmo rogasti. Sz q̄rit Si q̄s ꝓximū odiuit corde tm̄ an debeat veniam petere. Rñdet Chr̄y.

sup Matth. Q, nō. qr regulariter q̄lis fuerit offensa talis dz esse reconciliatio. Est aūt signū maximū amorose dimissiōis. qñ q̄s offendenti bñ facit vel orat pro eo. Exēplum de chr̄o q̄ p crucifixoribus orauit. Et in beato stephano q̄ p lapidantibꝫ genibꝫ flexis intercessit. vt hr̄ Act. vij. iuxta illd

Mat. v. Orate p pseq̄n. ⁊ calū. vos.

Tertius ar. Aud. ⁊c. Videte g̊ ne p/pter miscdie defectū p̄uemini miscdia. maxime cū remittendo modicā culpā remissionē obtinere possitꝫ magnoꝝ pctōꝝ. Lex dt qd finis ē attēdēdꝰ. C. de no. co. cōpo. l. j. Et fines mandati diligent̄ sunt obseruandi. De officio ⁊ ptāte iudicis delegati Cum olim. Audite/ Quis oim vr̄m nō libēter remitteret alicui iniuriā alape si illo pacto posset apud regē obtinere veniā de attentata regis pditiōe ꝓpter quā ē dignꝰ morte. Expone ⁊ applica/ notando illud Ecci. xxviij. Relinq̄ pximo nocenti tibi: ⁊ tūc deprecanti tibi pctā soluent̄. hō homini seruat irā ⁊ a deo ⁊c.

Sermo. v. p dñica. iiij. post Trinitatis

Estote mise.

e ⁊c. Ipi itra nos gemimꝰ Ro. viij. vt sic ad miscdiam ꝑueniamus. Gemunt aūt iusti intra se ex triplici causa. vicz

Ex mēoria dñice passionis
Ex angustia interne cōpunctiōis.
Et ex miscdia fraterne cōpassiōis

De pmo Bern. Non ē de corpe q̄ non dolet cū capite. De scdo Ps. Lauabo p sin. no. lec. m. lachry. me. stra. meū rigabo. De tertio Ro. xij. Flere cū flen. Salutatio

Estote ⁊c.

Primꝰ ar. An diuia miscdia trāscēdat iusticiā? Q, non. qr sunt idē realit̄. Cōtra Jac. ij. Miscdia supexaltat iudic. Rñs. Notandū q̄ diuine pfectiones pñt considerari in se/ vel q̄ntū ad connotatū. Si in se sunt eq̄les cū sint idē realiter ⁊ identice. licz formal'r differant sm Sco. viij. dist. j. Si quantū ad connotatū: vna excedit aliā sic scia potentiā: ⁊ potētia voluntatē. Hoc supposito di. Sco. xxij. di. iiij. q̄ miscdia supexaltat iudiciū. Pctā ei semel dimissa nūq̄ imputant̄. bona vo p pctm̄ mortale mortificata aduenientē gr̄a viuificāt̄ ex sūma miscdia. Hec p rñsione. Pro fundamento boni pncipis ē tardiorē eē ad penā ⁊ velociorē ad p̄mia. Ouidiꝰ in epl'is. Sed piger ad penas pnceps ad premia velox/ q̄q̄ dolet quotiens cogit̄ esse ferox. et Senec. de bñfi. Nihil intelligit̄ gl'iosius principe impune leso verecundiā peccandi facit clementia regentꝫ. hoc g̊ maxie spectat ad sūmū pncipe plus vicz vti miscdia q̄ iusticia. Cum g̊ q̄rit̄ An miscdia. Dic rñ. vt s. Ex q̄ conclude ꝯsolationē pctōꝝ si pctā deponere velint Sap. xj. Misereris oim dñe qm̄ o. po. dissi. pctā hoim ꝓpter pniam et parcēs illis pcis oibꝫ qm̄ tua sūt q̄ amas anias. Attēdite miseri pctōres: piuri: blasphemi ⁊c. Maias vilipenditꝫ q̄s dñs sic diligit. Reuertimini ait dñs (Ezech. xviij.) ⁊ viuite. qr vicz si ad deū conuersi fueritꝫ: p suā miscdiam vos reparabit ad vitā. Figura. ij. Paral'. xxxiij. Manasses post mlta flagitia in babylonē ductꝰ est vinctꝰ qui postq̄ coangustatus ē orauit dñm: pniam agens: ⁊ reduxit eum dñs in hierl'm in regnū suū. Expone. Manasses interp̄tatur obliuio ⁊ sig̃t pctōrē q̄ deū obliuiscit̄ ⁊ ducit̄ in ꝯfusionē magnā p exaggerationem pctōꝝ. sz si pniam agat reducit̄ ad pacē cōscientie q̄ signat̄ p hierl'm q̄ iterp̄tat̄ visio pacis Ezech. xviij. Si impiꝰ egerit pniaz ⁊c. vita viuet ⁊c.

Secundꝰ ar. In p̄ce. ⁊c. Nunc de scda q̄ est miscdia tpalis subuentionis q̄ est duplex. vicz subuentio operose obsecutionis ⁊ amorose elargitionis. In hoc autē sermone dicendū de pma q̄ est triplex

Prima visitationis.
Scda receptionis.
Tertia sepelitionis.

Prima igit̄ est obsecutio visitationis. s. infirmoꝝ incarceratoꝝ ⁊ eos ꝯsolādo Ecci. vij. Nō te pige. visi. infir. Ex his ei i dile. fir. In dilectiōe inquā dei ⁊ pximi. Vñ et chr̄s tale obsequium sic acceptat q̄si sibi factū Mat. xxv. Infirmꝰ fui ⁊ visitastꝫ me. De incarceratis aūt dr̄ Heb. xiij. Memētote vinctoꝝ tanq̄ simul vincti. Sic faciebat tobias q̄ vt legit̄ Tob. j. pergebat per oēs q̄ erant in captiuitate ⁊ monita salutꝫ

dabat eis. Scda ē obsecutio deuote se-
pelitionis.s.mortuoꝝ Ecci. vij. Mortuo
non ꝓhibeas gr̄am nec desis plorantib⁹ in
ꝯsolationē.et.ca.xxxviij. Cōtege mortuū
ꝛ ne despicias sepulturā ei⁹. Sic faciebat
tobias/vt ptz Tob.ij.q̄ ꝓpter hoc facien-
dū prandiū dimittebat/ꝛ ꝓpter mortꝫ peri
culū h̄ non omittebat. Et certe h̄ op⁹ mul
tū valet ad reuocandū hoiem a pctis ꝓpt̄
mēoriā mortis. Ecci. vij. Mēorare nouis-
sima tua ꝛ in eternū nō peccabis. Ter-
tia est obsecutio benigne receptionis .s.pe
grinoꝝ viatoꝝ Heb.xij. Hospitalitatem
nolite obliuisci. Per hanc em̄ placuerūt q̄
dam angelis hospitio receptis. Vñ in ho
spitatione chr̄s se dicit recipi. Matt.xxv.
Hospes eram ꝛ collegistis me. Exem
plū narrat Greg.in omel'.sup illud euang.
Duo ex discipul' ꝛc. ꝙ cum q̄dā pr̄famili-
as multū hospital' aliqñ suscepisset pegri-
nos ꝛ ex hūilitate aquā manib⁹ daret ver
tēs sed accipiendū vrceū :illū cui volebat
dare non inuenit. Qd̄ cū mirarer̄:apparu-
it ei sequēti nocte di. Alijs dieb⁹ me susce-
pisti i mēbris meis:hesterno aūt die i me-
metipo. Ido bñ dicebat tobias Tob.iiij.
Quō potueris esto misericors.et Col'.iij.
Induite vos sic̄ electi dei vis.miscdie.

Tertius ar. Aud.ꝛc. Cōsiderate qm̄
frustra sperabitꝫ nisi miam alijs ipen
deritis. Dicunt iura. Frustra legis iplo
rat auxiliū q̄ in legē cōmittit. De appella
tionib⁹ An sit.et.ff.d minorib⁹ .l. Auxiliū
in fine. Pone casū. Rex statuit legē. Qui-
cūqꝫ receperit milites meos ꝛ eis subue-
nerit recipiā eū in domo mea et magnifice
diuitijs ꝛ honorib⁹ ditabo. Vnus eos vi
lipendit nec de eis curat an sit dign⁹ hono
rari a rege? Certe non. Expone ꝛ applica
qm̄ de⁹ statuit legē miscdie his q̄ miseri-
cordiā fecerint ꝛ nō alijs.imo Jac.ij. dicit̄
Judicium sine misericordia fiet ei q̄ nō fe
cerit miscdiam.

Sermo.iiij.ꝓ eadē do.iiij.

Estote mise.
Miserator et misericors dñs.
Ps.cij.et.cx. Misericors iquā
trib⁹ generib⁹ hoim.vicꝫ in se sperantib⁹/
se timentib⁹/ꝛ se diligentib⁹. Hec tñ oia se
inuicē comitant̄. De p̄mo ps. Saluos fe-
cit sperantes in se. De scdo ps. Qm̄ fm al
titudinē cel̄a terra cor.mi.s.sup ti.se. De
tertio Ex.xx. Faciens miscdiam in milia
his qui diligunt me.

Estote ꝛc.

Primꝰ ar. An teneat̄ hō sic esse miseri-
cors vt etiā iimico suo remittat emē
dā? Q, sic.qꝛ dicit dñs Mat.v. Bñfacite
his q̄ oderūt vos/si g̊ debeat bñfacere de
suo largiendo. g̊ ꝛ emendā remittendo.
Rñdet Rich.in.iij.di x. ꝙ inimico peten-
ti veniā:ꝛ si hō teneat̄ remittere signū ran
coris .qꝛ etiā rancorē teneret̄ non penitēti
dimittere/tñ nō tenet̄ dimittere satisfacti-
onē seu emēdā ꝓ iniuria. Sꝫ ꝓ illa sibi cō-
petit de iure actio in iudicio ꝯ iniuriantez
nisi forte sit hō talis status cui nō cōpetit
in iudicio tractari. Rō:si remitteret̄ emen
da hoc tribueret inimico incentiuū delin
quendi. Tal' tñ actio ꝯ iniuriantē nō debꝫ
fieri zelo vindicte sꝫ iusticie. Boñ.ꝟo dic̄
ꝙ dimittere rancorē ē necessariū:ꝛ ad hoc
oēs obligamur siue inimic⁹ impugnet si-
ue veniā petat/dimittere etiā nō solū ran
corē:sed etiā signa rancoris hoc ē ꝑfectio-
nis:nec ad hoc tenet̄ hō nisi in casu vicꝫ qñ
humilit̄ ꝛ deuote venia postulat̄. Hec bo
nauen. Pro fun. Oīs ira imoderata eti
am ꝯ inimicos est vituperabil'. Vñ dic̄ tul
lius lib. de officijs. Non sunt audiēdi qui
grauiter irascendū inimicꝫ putabūt.parcē
dū est aūt omnib⁹ se humiliantib⁹. Vñ vir
gili⁹.vj.eñ. He tibi sunt artes paciqꝫ im-
ponere morē/ꝑcere subiectis. Sꝫ q̄rit̄ An
teneat̄ hō ꝛc. Dic rñ.vt s. Post rñ.dicas.
Non nob̄ duꝝ esse dꝫ miscdiam alijs im-
pendere vt miscdiam a deo mereamur ac-
cipere. Vñ signū q̄ddā diuine electiōis ē
misericordē eē. Juxta illd̄ Col'.iij. Indui
te vos sic̄ electi dei scti ꝛ dilecti viscera mi
sericordie. Et ex opposito signū est repro-
batiōis imisericordē se alijs exhibere ꝛ du
rū. Ecci.iij. Cor duꝝ male habebit i nouis
simo. Audite auari:imisericordes:rapto-
res:pauperꝝ oppressores:alioꝝ exhereda-
tores/ꝛ vos etiā q̄ alijs indulgere nolen-
tes vindictā expetitꝫ ꝛ maledicitꝫ impcan-
do. Certe rigorē diuine iusticie supvos cu
mulatis. Figura Pharao ꝛ alij egyptij

crudelitate pleni sūmersi sūt in mari Exo. xiiij. Sic imisericordes in iferno demergunt. vñ Mat. xxv. pncipal'r icrepāt reprobi ꝓpter imisericordiā ꝛc.

Secundus ar. In pce. ꝛc. Nūc de alia q̄ est subuentio tpalis largitiōis q̄ ꝓprie dicit clemosyna. Ubi est notanda triplex ꝯsideratio.

Prima inductionis.
Scda discretionis.
Tertia ꝯditionis.

In hoc ser. dicendū de prima vbi ē notanda triplex ꝯsideratio ad el'ynā iductiua

Pria ē ꝯsideratio natural' ꝯformitatis
Scda est ꝯsideratio legal' autoritatis.
Tertia ē ꝯsideratō ml'tiplicꝫ vtilitatꝫ

Prima igit ꝛc. qꝛ natural'r frēs sum⁹: nec aliq̄d vni accidit qd̄ alteri accidere nō possit. Malach. ij. Nunq̄d nō vn⁹ est pr̄ oim nr̄m. Scda est ꝯsideratio legal' autoritatis vicꝫ legꝫ chr̄i q̄ est lex autoritatꝫ Vñ Hiero. lxxxvj. di. c. Qui clementiā nō hꝫ nec indut⁹ ē viscera miscdie q̄uis spūalis nō adimplet legē chr̄i. Vñ sic dic Tho. ij. ij. q. xxxij. Elemosyna ē i pcepto sed tñ cū sit pceptū affirmatiuū nō obligat ꝓ semp/ sꝫ sm q̄ recta rō requirit ꝯsiderata facultate dantꝫ ꝛ necessitate recipientꝫ. Dare ei elemosynā de supfluo tam nature q̄ꝫ psone q̄ꝫ statui decenti ē in pcepto: etiāsi paupes extreme necessitatꝫ nō cōpareāt: dare etiā ei q̄ est in extrema necessitate ē in pcepto. Amb. Pasce fame morientē: si non pauerꝫ occidisti. Alias elemosynā dare ē i ꝯsilio sm Tho. Nec oportet excusationē future necessitatꝫ ptendere vltra ꝓbabilia signa. sic fecit Elimelech. De q̄ dicunt hebrei sup ruth. j. q̄ ꝓpter famē q̄ acciderat in illa ꝓuincia multi paupes recurrebant ad Elimelech virum noemi: qꝛ dives erat. sed ꝓpter auariciā duꝝ erat ei pauperibꝫ cōmodare vel dare. Jō ad fugiendas eoꝝ iportunitates exijt d̄ terra isrl' cū mobilibꝫ bonis q̄ habebat. Jō diuino iudicio peregrinus obijt cū filijs in egestate. Vñ regressa noemi in terrā suā dicit. Egressa sū plena: scꝫ diuitijs ꝛ filijs ꝛ vacua me reduxit domin⁹. Sed forte dicitꝫ. Que iuste possident: licite retinent. Audi Amb. xlvij. dis. Sicut hi. Esurientiū panis est quē tu detines: nudoꝝ indumentū qd̄ recludis.

Tertia est ꝯsideratio multiplicꝫ vtilitatis j. Tim. iiij. Pietas ad oia vtilis est. Valet eñ ad tpalium multiplicationē. Prouer. xxviij. Qui dat paupi non indigebit. Et Prouer. iij. Honora dñm de tua substantia et replebunt horrea tua saturitate ꝛc. Sicut aūt d̄r Prouer. xiiij. Honorat dñm q̄ miseret paupis. Item valet ad cōsciētie iustificationē. Ptꝫ de cornelio Act. x. q̄ ꝑ elemosynas venit ad gr̄am dei. Et Tob. xij. Elemosyna a morte liberat ꝛ ipa est q̄ purgat pctā Tob. iiij. Elemosyna ab omi pctō ꝛ a morte liberat ꝛ non patiet animā ire in tenebras. Vñ Dañ. iiij. Consuluit daniel nabuchod. dicens Pctā tua elemosynis redime. Qd̄ qꝛ nō fecit in bestiā mutatus est ꝛ de regno eiect⁹. Propter pdicta dicit Glos. ambrosij sup illud. j. Tim. iiij. Pietas ad oia vtilis est. Ois sūma discipline chr̄iane in miscdia ꝛ pietatē quā aliquis sequēs etsi lubricū carnis patit sine dubio vapulabit: sed non ꝑibit. i. vt dic Tho. i. iiij. dis. xlvj. disponet ꝑ hmōi opa ad non pereundū. Item valet ad meritoꝝ cumulationē qꝛ tale opus acceptat christ⁹ acsi ei exhiberet. Mat. xxv. Qd̄ vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Exēplū ē de beato Martino qui postq̄ꝫ vestiuit pauperem: sequenti nocte vidit christū illa veste indutum ꝛc. Est etiam exemplū in vita Joannis elemosynarij: de Petro telonearioꝝ cuidā nudo obuianti sibi vestem dedit qua indutus erat. Pergēs autem pauper ille erubescēs tampreciosa veste indui dedit vni venditori vt venderet. Et cum transiret petrus vidit vestem suspensam ad vendendum: vnde tristatus rediens in domū suam sedebat plorans ꝛ cogitans quia non fui dign⁹ vt haberet memoriā mei egenus. Cunq̄ꝫ sic anxiaret obdormiuit. Et vidit quendam pulcerrimū sicut solem ferentē crucem sup collum q̄ dixit sibi. Quid ploras Petre? Ecce ego vestior veste illa quam egeno dedisti. Ad se ergo reuersus cepit beatificare egenos dicens. Viuit dominus si inops domin⁹ meus christ⁹ fuit nisi moriar fiā tanq̄ꝫ vn⁹ ex eis. Et accersito notario suo quē ꝛ emerat

dixit ei. Duc me in sctām ciuitatez ⁊ vēde me vni chr̄iano ⁊ p̄ciū da paupib⁹. Notario aūt recusante: dixit ei. Si me nō vēdiderz: ego vendā te barbarz. Obediuit g̊ ei et duxit eū in hierl̄m ⁊ vēdidit cuidā argentario ꝓ trigita denarijs q̊s dedit pauperib⁹. Ille aūt petr⁹ coq̄nabat dn̄o suo et lauabat scutellas: affligēs se ieiunio mag̊ Uidēs aūt dn̄s ꝓpt̄ eū se ꝓspitatē hr̄e: dixit ei Uolo petre liberare te vt sis de ceto frater me⁹. Ille ꝟo recusauit. Alij aūt serui hēbāt eū tanq̄ amentē: ⁊ mlta cōuicia ei inferebāt. Cūq̄ postea dormiret apparebat ei chr̄s indut⁹ veste quā dederat egeno: tenēs p̄dicta trigita numismata dicēs Noli mest⁹ eē fr̄ petre: ego suscepi p̄ciū tuū et ego tibi restituā. Petr⁹ g̊ sic in hūilitate ⁊ pauptate chr̄o seruiēs: postmodū feliciter vitā finiuit. Nec dubiū q̄n magnū in celo thesauꝝ inuenerit. iuxta illud Lu. xviij. Da paupib⁹ ⁊ hēbis thesauꝝ i celo.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Uidete g̊ ne deo sitis ingrati q̄ oīa dedit vob. Gr[illegible]uis em̄ ingratitudo est possidere bona dei ⁊ nihil elargiri filijs dei. Audite qd̄ lex d̄t. Liberti ingrati p̄ronis/i ꝟuitutem redigunt̄ et fili⁹ emācipat⁹ p̄ri ingrat⁹/in p̄mā redigit̄ ptātem. C. de ingr̄tz libe. l. j. Un̄ et c. finali de donatōib⁹ hr̄: q̄ ꝓpt̄ ingr̄titudinez reuocat̄ donatio. Illā aūt ingratitudinez cōmittit libt⁹ qn̄ indigēti p̄rono alimēta denegat. C. d̄ alēdis lib l. Alimēta. Pone casum ad lōgū ⁊ applica qm̄ tal̄ē ille q̄ negat alimēta idigētib⁹ q̄ sūt chr̄i mēbra. iō sibi negabit dn̄s miscdiam. Prouerb. xxj. Qui obturat aures suas ad clamorē pauperz: ⁊ ip̄e q̊z ad deū clamabit ⁊ n̄ exaud.

Dn̄ica q̄rta post Trini. Sermo. vij.

Estote mise.

e ⁊c. Quō miseret̄ p̄r filioꝝ misert⁹ est dn̄s timētib⁹ se: qm̄ ip̄e cognouit figmētū nr̄m. p̄s. cij. Triplex est ibi notāda ꝯsideratio dispositiua ad cōsequendam misericordiam.

Prima ē desiderāde assimilatōis Quō miseret̄ pater filioꝝ.

Scd̄a obseruāde condiciōis. misertus est dn̄s timentib⁹ se.

Tertia notāde rationis. qm̄ ip̄e cognouit figmentū nostrum.

De prima Esa. lxiiij. Tu p̄r nr̄ es ⁊ nos lutū. De scd̄a Lu. j. Et mia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies ti. eū. De tertia Ps̄. Recordat⁹ ē qm̄ puluis sum⁹: hō sic̄ fenuz: dies ei⁹ tāq̄ flos agri ⁊c. Salut̄. Estote ⁊c.

Primꝰ ar. An miscdia sit virt⁹: Q̄ n̄ Miscdia ipedit ꝯsiliū. iuxta illd̄ Salustij. Oēs hoies q̄ de reb⁹ dubijs ꝯsultāt ab ira ⁊ mia vacuos eē decet. Nō em̄ animus facile veꝝ ꝓuidet vbi ista officiunt.

Cōtra. Aug. d̄ ciui. d̄i. ix. li. Lōge meli⁹ ⁊ humani⁹ ⁊ pioꝝ sensib⁹ accōmodati⁹ in cesarz laude locutus est. vbi ait. Nulla de ꝟtutib⁹ tuis nec admirabilior nec ꝯtior misericordia ē. Rn̄. Tho. ij. ij. q. xxx. Mia importat dolorē de miseria aliena. Iste āt dolor ꝓut ē mot⁹ appetit⁹ sensitiui: passio est: nō virt⁹. ꝓut aūt d̄r act⁹ appetit⁹ intellectiui: ꝟm q̄ alicui displicet maluz alteri⁹: ille act⁹ ꝓut ē a rōne regulat⁹/est act⁹ ꝟtutis. Salusti⁹ aūt loquit̄ de miscdia ꝓut est passio nō regl̄ata a rōne. Hec tho. Pro fundamēto. Oīs virt⁹ ē circa ardua ⁊ difficilia. iuxta illd̄ Ouid. de arte. Est nulla nisi ardua ꝟt⁹. Et Arist. ij. Eth. d̄t. q̄ virtus ē circa difficile. qd̄ em̄ est facile/oīm ē. sed qd̄ ē difficile nō ē nisi ꝟtutē hn̄tis. Est aūt difficultas in exhibēda alijs mia ꝓpt̄ recuruationē nature ad seip̄am. Cū g̊ qrit̄ An mia ⁊c. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ cōclude q̄ studere debem⁹ iuicem inisereri: nō ex ani passiōe: sed ex recta rōne. Misereamur g̊ aniaꝝ p̄ncipal̄r: nō corpoꝝ. Sic misereamur p̄sonis vt tn̄ nō faueam⁹ vicijs. Nam vt hr̄. xxij. q. v. Qui vicijs. Misericors n̄ est q̄ parcit vicijs. et. xxiij. q. viij. Legi. et c. se. Crudelitas nō est crimia punire: sz pietas. Audite iudices q̄ ꝓpt̄ auariciā ⁊ mūera omittitis punitiuā iusticiā: aut etiā ꝓpt̄ fauorē ⁊ amiciciā mūdanaz aut corpalem cognationē aut affinitatez. Audite ⁊ vos rectores pueroꝝ q̄ ex timore mūdano aut hūano aut inordiato fauore corrigere desistitz Audite ⁊ vos o parentes ⁊ p̄ressamilias ⁊c. Audite vniuersi: cauete ne eoꝝ misereami in detrimentū anīe. Nō ibi est mia sed crudelitas. Bern̄. Que em̄ misericordia ancillā reficere ⁊ dn̄am interficere: Notate: verecūdū est mag̊ p̄ncipi q̄ vi

lis seruus ei ꝛtumeliã inferat. Hagn⁹ q̃/dem ꝓnceps est spūs hūan⁹. Ps. Glia et honore co. eū d ꝛ ꝓsti. eū ꝛc. Vilissim⁹ ãt seru⁹ est corp⁹. Esa. xl. Omis caro fenum.

Figura. Nabuzardan ꝓnceps coq̃ꝫ de/struxit hierlm ex p̄cepto nabuchodono/sor: vt hz. iiij. Re. xxv. Spūal⁹ Nabuzar/dan q̃ palea interp̄rat: corp⁹ sign⁹: hierusalē spm̃ q̃ fact⁹ ē vt videat deū in eterna pace Nabuchodonosor q̃ interp̄rat sedēs in an/gustia: diabolū. Bern̄. in medit. O ania insignita dei imagie: decorata sil'itudine ꝛc. q̃d tibi cū carne tua: nunq̃ vil⁹ sterq̃liniū inueniſti.

Secūdus ar. In p̄ceḍ. ꝛc. In h̄ de se/cūda q̃ est ꝓsideratio discretiōis quę est notāda triplex

Prima respectu datiōis

Secunda respectu receptiōis.

Tertia respectu ordinationis.

Prima igit ꝛc. sz q̃ ad dātes. Non ē ꝑmittendum oēs elemosynā dare. De reb⁹ em̄ exteriori/bus fm̄ q̃s aliq̃s subiect⁹ superiori nō p̄t ele/mosynā facere. nisi q̃tenꝰ est a superiori com/missum vl' ꝑmissum. Notāḍū g̃ q̃ sūt q̃t/tuor genera hoim̄ q̃ nō ꝑmittendum elemosynā fa/cere nisi sub certz modis a iure aut approꝫ/bata ꝓsuetudine aut a superiori ꝓcessis. vicz clētes: ꝑfitentes: vxores: ꝛ ꝑles. Prio clētes. q̃a fm̄ Tho. in. iiij. di. xv. Serui ꝛ ancille ꝛ famuli q̃ꝫ sint libere cōditiōis non ꝑmittunt elemosynā dare de reb⁹ dñoꝫ sine eoꝫ ꝓsensu: nisi panē ꝛ hmōi de q̃b⁹ cōsta re p̄t q̃ placet dño. Scōo ꝑfitētes. sz pauptatē in religione: q̃ dare non ꝑmittunt fm̄ Ray. q̃ nihil h̄nt. nisi forte aliq̃s admini/strationē aliquaz habuerit, tunc em̄ p̄t ꝛ debet elemosynā facere. q̃ q̃ religios⁹ su/pest: in pias causas erogāḍū est: vt hz. xij. q. j. c. Quia tua. Si tñ esset tal' admistra/tio de q̃ statutū est q̃ q̃cq̃ supest ad mo/nasteriū vl' ad aliquē spēalē vsum refūdat tunc elemosynas excessiuas sine ꝓsensu fa/cere nō deberet. Tertio vxores. de q̃b⁹ dicendū fm̄ Sco. in. iiij. di. xv. q̃ vxor de reb⁹ viri. s. pane: vino: ꝛ hmōi q̃ de ap/proꝫ/bato iure solēt ad dispēsationē vxoris ꝑti/nere p̄t elemosynas moderatas facere: ñ tñ excessiuas respectu facultatū: nisi de cōꝫ/sensu mariti. De alīs aūt reb⁹ sue dispen/satiōi nō cōmissis nec cōcessis: nō p̄t. Si ꝓo res parafernales habeat vl' ꝓpias p̄ce/ter dotē: aut q̃cq̃d de ꝓsuetudine p̄tie vxo/ris est: de his p̄t. Si etiā est mlier lucro/sa: de lucro p̄t: q̃n vicz exhibita debita gu/bnatiōe dom⁹ de opib⁹ suis lucrat. Nec intellige deducendo expēsas vict⁹ sui. q̃a vir tenet ad oia hmōi tā ꝓpter dotē q̃ꝫ ꝓp' obsequium. Etsi mlier in scōo mr̄imonio habet filios ex ꝓmo q̃ ñ h̄nt actōez aliquā ꝑ matrē: nō p̄t ꝑ mariti prohibitiōez eis aliq̃d dare: nisi sic alīs pupilb⁹. Sec⁹ tñ si h̄nt actiōem: vt q̃ obligata ē eos ale/re. sz cū sint ipubes: vel q̃ ambo ꝓiuges bo na eoꝝ possidēt: aut alia iusta cā. Tūc em̄ etiā marit⁹ tenet eos alere. q̃ mr̄ cū suis onerib⁹ ad maritū trāsyt. Quarto ꝑles. Nā filiusfamilias adhuc exñs sub pater/na ptāte lz vti possit reb⁹ parentū ad ne/cessitatē ꝓpriā: tñ fm̄ Tho. ñ p̄t alīs da/re. q̃ nōdū est dñs rer. Idem iudiciū est de pupillis ꝛ etiā de furiosis ꝛ amentibus sub tutoribus existētib⁹. Verūtñ si filiusfa/milias adhuc exñs sub paterna ptāte ha/bet aliq̃ peculiū castrense. i. q̃ ei datū est a pāe vel alīs occasiōe militie. vl' q̃ ipe si/bi adq̃siuit ex militia. vl' peculiū q̃si castrē/se. s. ex aduocatiōe vel alio officio publico ꝓcepit: tunc p̄t de his elemosynas facere fm̄ Ray. quia q̃ntū ad ho ꝛcensek̄ ꝑfami lias. De eo ꝓo q̃ꝺ aduenit ei q̃cunq̃ alia causa siue a mre siue ab extranea ꝑsona si/ue de alīs opationib⁹: nō p̄t elemosynaz facere. Notandū tñ q̃ oēs p̄dicti in extre ma necessitate dare possunt elemosynam indistincte. Nam in hoc casu liceret etiam furari. alꝰ aūt nō. Secūda est discretio respectu receptionis. s. q̃ ad recipientes. q̃ non oib⁹ licet elemosynas recipe. Vñ no/tāḍū q̃ ꝓncipal'r tria sunt genera hominū q̃ obligant ad elemosynaz restitutionem Primi sūt q̃ recipiunt ab his q̃ dare non p̄t: vel etiā ab his q̃ sunt debitis iustz ob ligati si ꝑ hoc fiunt imporētes ad soluen/dū. Scōi sunt qui recipiūt elemosynas fraudulēter. Vbi notandū fm̄ Sco. i. iiij. q̃ ad iustā donationē tria req̃runt. Pri mū: libertas ex pte dantz: ꝓpter cui⁹ defe/ctum nō p̄t supdicti dare. et etiā ex parte recipientis: ꝓpter cui⁹ defectū fratri mino/ri pecunia dari non p̄t: nec alicui subdito religioso cui non est tradita administratio

dari potest aliqd sine scitu ⁊ licētia supio//rū.qz nō est capax alicuius ꝓprietatis. Secūdū est q̄ sit voluntas recipiēdi ex pte ei⁹ cui fit donatio. qz nisi oblatū recipiat do//minius nō trāsfert. Et ꝯ caueāt q̄cūq; obla ta refugiūt in manifesto. sed postmodum clā auferūt: qa furtū cōmittunt. Tertiū est q̄ sit trāslatio liberalis ex pte donātis. ideo q̄cūq; generaliter coact⁹: circūuēt⁹: vel decept⁹ donat: nō mere donat: nec valet il la donatio. Sēr fm Sco. deceptus ab eo cui donat q̄ntū ad illā rōnez ꝓpter quā do//nat nō simpliciter donat. Unde fm Innoc. et Hostien. hypocrita q̄ sub nomīe boni viri multa q̄siuit: tenet ad restitutionē. vt pa//tet. xiij. q. v. c. fi. et c. Qui habet. §. Sed hoc. De talibus loquit dñs Marci. xij. et Matt. xxiij. Talis aūt debet taliter ad q̄//sita alijs deuotis erogare. Tertij sunt q̄ elemosynis abutunt vānabiliter. Et h̄ du//pliciter. Primo/qñ dat elemosyna sub cō ditione quā suscipiēs nō exequit: tūc si re//cipiēti ꝓstat de pcisa intentiōe dantis/obli//gat ad restituendum: vel ad sufficiēter p se vel p alīū supplendū fm intentionē dantis. Scō/qñ elemosyna in superfluitate con sumit vel in reb⁹ illicitis. Un̄ ot Archid. xliij. di. vbi in textu mīta tangunt de con uiuijs ⁊ comessatiōib⁹ clericoꝝ: q̄ hmōi te nent ad restitutionē q̄druplici rōne. Pri mo rōne dati. qz data sunt illis vt oṙent p offerētib⁹: ⁊ inde pauperes alant. Scō ra tione furti. qz subtrahūt illi q̄ parat⁹ eēt fa cere seruitū q̄ donās petit. Tertio ra//tione sacrilegij: qz defraudat totā eccliā cui ꝑesse deberet suis oṙōnib⁹. Quarto rōne odij: qz cū is q̄ displicz ad intēcedēdū mittit: tractat ani⁹ ad deteriora ꝓuocat: vt ait Greg. et hī. xlix. dist. §. j. Hinc merito ot Hiero. pmissum victū de bonis altarij nō abusum. Preterea ꝑcipit. c. Exigit. li. vj. de censib⁹. q̄ visitatoṙes restituāt ea q̄ ab eis recipiūt q̄ visitant. lz ea mūera libe re data videant ipsis visitatoṙib⁹ aut eoṙū familijs. vt patet ibidē. vbi ꝑcipit q̄ i du//plū restituāt/alioq̄n grauioṙib⁹ penis sub//ijciunt. Uide ibi in textu ⁊ glosa. Ter//tia est discretio respectu oṙdinationis. s. q̄ ad oṙdinē dādi: cū nō potest vnus omnib⁹ satisfacere. Ubi nouē occurrunt. Primo fides. Fidelis em̄ ꝓponēdus ē infideli ce//terij paribus. Gala. vj. Operemur bonum ad oēs: maxie aūt ad domesticos fidei. Se cūdo necessitudo siue ꝓpinq̄tas. ꝓpinq̄s ei lege nature magis obligamur. Ita tñ de//bet subuenire suis q̄ eam p̄stet necessitas: nō carnalitas. Tertio bñficium pri⁹ acce//ptū. qz magis est reddendū debitū q̄ gra tuitū dandū: vt hz etiā phs. ix. Eth. Da xime aūt obligamur fm Pau. j. Timo. v. his q̄ laboṙāt in ṽbo ⁊ doctrina. Quar//to meritū. Melioṙib⁹ em̄ pri⁹ est subueni//endū. Eccī. xij. Da bono: ⁊ ne recipis pec catoṙem. s. ad fouendam ei⁹ maliciam: sed bñ ad nature sustētationem si indigeat. Quinto tēpus. qz ceteris paribus senes sūt ꝓferēdi. Sexto necessitas. qz magis ē dā//dum pri⁹ egēti. Septimo debilitas. imo fm legē q̄ laboṙare pōt ⁊ se imiscet elemo//syne/redigit in seruitutē imperatoris. C. de mēdican. vali. l. j. li. xj. In necessitate tamē nulli est denegāda elemosyna: nec etiā ex//cōicatis. vt patet. xj. q. iij. c. Qm̄ multos. in fine. Octauo modus. vt nō totū vni: nec simul effundant opes: nisi forte quis ex toto vellet relinq̄re seculū. vt patz. lxxxvj. di. c. Fratrē nr̄m. Nono nobilitas. Unde lxxxvj. di. c. Dñs. Cōsiderāda est i largi//endo etas atq; debilitas: nōnunq̄ etiam ꝓecūdia q̄ ingenuos ꝓdit natales. Glosa. Nota ꝓecūdiā eē signū nobilitatis. Et hoc ꝑspicuē ē attēdēdū in his q̄ ex diuitijs sine vicio suo ceciderūt in egestatē. Hec itaq; sunt obseruāda q̄ntū possibile ē in elemosy//nis largitiōe: circa quā multū insistere oṙ q̄ habet vnde. Sic em̄ facientes thesau//rizāt in celo ⁊ sibi palatiū edificāt. Exē plū legit in vita Joā. elemosynarij. Cum q̄dā eps Trullus noīe iuisset ad alexādriā ⁊ trigīta libras auri expēderet ꝑ palatio fabricādo. Joānes ꝑsat⁹ iuitās eū ad do//mū suā: monuit eū di. Hoc esse edificium et thesauꝝ epoꝝ refouere pauperes christi. Qui ad ei⁹ pdicationē auꝝ pdictuz tradi//dit ipsi ioāni ad dādū pauperib⁹. Sz postea dolēs cū esset auar⁹ decidit in lectum Qđ audiēs Joānes: auꝝ ei remisit. qui statim curat⁹: itez iuitatus cum eo comedit. Et postmodū in extasi posit⁹: duct⁹ est ab an//gelo ad palatiū mire pulcritudis nimium bñs splēdoṙē ⁊ portā aureā in q̄ erat scri//ptū. Hec fuit reqes eterna trulli epi. Qui

cū hoc legeret: attēdens mirā pulcritudi-
nē: dicit angelus. Delete hūc titulū ⁊ scri
bite. Hec reqes erit Joannis patriarche.
Hac g̃ visiōe territ⁹ eps trullus: nō soluz
p̄dictas auri libras paupib⁹ elogauit: sed
etiā postmodū magn⁹ elemosynari⁹ fact⁹
est. Tob. iiij. Fiducia magna erit corā d̄o
elemosyna oi fa. eam.

Vertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Satagite o diui-
tes p vr̄a facl'tate elemosynas discre
te facere. Nā a deo sunt vobis ꝯcesse ⁊ cō
misse: de q̄b⁹ est⁹ etiā corā deo rōnem red-
dituri. Notate qd̄ hr̄. xvj. q. ij. Sane. Ra
tionē reddere tenent̄ iferiores supiorib⁹ de
cura cōmissa. Et. l. pb̄ri. C. de epis ⁊ cle-
ric⁹. Cui pl'a cōmittunt̄/ ab eo plura exigi
mus. Pone casū vt videbis ⁊ applica no
tādo illud Greg. in home. Cū crescūt do
na/ rōnes etiā crescūt donoꝝ.

Sermo. viij. p eadē dn̄ica. iiij. p⁹ Trin̄.

Estote mise.

e ⁊c. Miseratiōes eius sup oia
opa ei⁹. Ps. cxliiij. Hoc maxie
d̄r triplici rōne. vicz Rōne maioris suaui-
tatis. Rōne maioris vtilitat⁹. Rōne ma-
ioris ꝓprietat⁹. De p̄mo ps. Suauis est
dn̄s: in eternū mia eius. Idē. Exaudi me
dn̄e qm̄ benigna ē mia tua. De scd̄o Ps.
Melior est miscd̄ia tua sup vitas. Pro
tertio d̄r in collecta. De⁹ cui ꝓpriū ē mise-
reri ⁊ parcere. Estote ⁊c.

Primꝰ ar. An mia sit maxia v̄tutum:
Q⁹ sic. Sup illd̄. j. Timo. v. Pietas
ad oia vtilis est. d̄t Amb. Ois sūma disci
pline chr̄iane in mia ⁊ pietate est. Cōtra
Col. iij. Induite vos sic̄ dilecti dei visce-
ra miscd̄ie ⁊c. Postea subdit. Sup om̄ia
charitatē hēte. Rn̄det Tho. in. ij. ij. q.
xxx. Miscd̄ia s̄m se maxima ē virt⁹. qr ad
eā ꝑtinet ꝙ effundat. et qd̄ plus est ꝙ ali-
orū defect⁹ subleuet. et hoc est maxie supi-
oris. Vn̄ ⁊ misereri ponit̄ ꝓpriū deo. et i h̄
d̄r ei⁹ oipotētia maxie manifestari. Sed q̄
ad habentē/ mia nō est maxia virt⁹: nisi il
si ille q̄ hz sit maxim⁹ q̄ nullū supra se ha-
beat. Ei aūt q̄ sup̄ se habet aliquē meli⁹ ē
coniungi supiori q̄ supplere defectū infe-
rioris. Jō charitas ꝑ quā hō vnit̄ deo po
tior est q̄ ipsa miscd̄ia. Sed inter v̄tutes
q̄ ad ꝓximū ꝑtinēt potior est ipsa miscd̄ia
sic̄ ē potioris act⁹. Hec Tho. Pro fun-
da. Nō dubiū q̄n misericordia ⁊ pietas sint
multū grate d̄o. Ouid. li. fastoꝝ. Nr̄a deo
pietas ꝓ mūere diuite g̃ta ē. et Claudian⁹
Sis pi⁹ in p̄mis nā cū vincamur i oī Mu
nere: sola deos eq̄t clementia nob. Vn̄ et
ph̄i maxie attribuūt miscd̄iam diuie maie
stati. Vn̄ Sene. ad Lu. Admittit de⁹ et
ascēdentib⁹ manū porrigit. manū vicz mi
sericordie. Querit̄ g̃ An mia ⁊c. Dic rn̄.
vt s̄. Post rn̄sionem dicas. Notate itaq̄
qm̄ in mie opib⁹ cū ex charitate ꝓpter deū
fiūt/ magna est meritoꝝ cumulatio ⁊ excel
lētia. Nā ibi vtrūq̄ ꝯcurrit: et ꝯiunctio cū
supiori: ⁊ suppletio defectuuz inferiorum.
Ideo Tob. iiij. postq̄ dictū est. Quō po
tuer⁹ misericors esto ⁊c. Sequit̄. Premiū
bonū tibi thesaurizas in die necessitatis.
Econtrario v̄o imisericordes iram dei sui
exaggerant. Attēdite o auari: pauperum
opp̄ssores: vsurarij: et qui raro aut nunq̄
vult⁹ aliq̄d paupib⁹ elargiri. Audite q̄ la
bores pauperꝝ gratis accipitis ⁊ mercena
rios tarde ⁊ diminute soluitis. Hec certe
a deo vindictam expetunt. Jaco. v. Ecce
merces opariorꝝ vestrorū que fraudata ē
a vobis clamat: ⁊ cla. e. in au. dn̄i sabaoth
introiuit. Estote ergo misericordes pau-
peribus in terra vt ⁊ miscd̄iam in celo in-
ueniatis. Notate. Cum aliqui transituri
sunt per viam per quam non audēt pecu-
niam portare/ dant campsori pecuniā sub
chirographo/ recepturi eā in terra ad quā
pergunt. quia campsores illi in patria illa
habent socios ad huiusmodi satisfactio-
nem paratos. Spiritualiter. Sumus in
patria vnde non possumus aurum ⁊ argē
tum extrahere. quia vt dicit Bern̄. in q̄-
dam sermone. Mundus iste talem insti-
tuit ianitorē vt inde nihil asportari ꝑmit-
tat. Debet ergo q̄rere cāpsores q̄ ꝑ soci-
os quos habent in patria ad quā tēdim⁹
nobis satisfaciant. huiusmodi sunt paupe
res qui christū habent socium in celo ⁊c.
Figura Tob. iiij. ca. Tobias dedit ga
belo decem talenta sub chirographo. Et
cum deuenisset ad paupertatem: misit fi-
lium qui decem talenta et sponsam cum
hereditate domus Raguelis retulit ⁊ in-

columis reuersus: pr̄i visū restituit. Moraliter per tobiā itelligit̄ diues dans pauperib⁹ sub spe retributionis eterne ex fide euangelij q̄ tandē spm̄ emittēs ad terrā retributionis recipit q̄d dedit. s. miscōdiam. ⁊ fit heres regni celestis: ⁊ in nouissimo rediens ad corpus dormiens in tenebris ipsum illuminabit ⁊c̄. Augustinus in quadam epistola. Si vis esse mercator optimus da q̄d potes retinere. vt recipias q̄d non potes amittere.

Secund⁹ ar. In p̄ce. ⁊c̄. In hoc dicendū de tertia q̄ est consideratio ꝯditionis. vbi sunt notanda septē conditiones elemosyne faciende q̄ tangunt̄ in ꝟbo Zachei di. Lu. xix. Ecce dimidiū bonoꝝ meora dn̄e do paupib⁹. ¶ Prīo elemosyna dz esse ꝓmpta. qꝛ dicit Ecce. q. d. Non ē ꝓcrastināda elemosyna Prouerb. iij. Ne dicas amico tuo vade et reuertere/cras em̄ tibi dabo: cum statim possis dare. Et macrobius lib. ij. saturnaliū Pars bn̄ficij est q̄d petit̄ si cito des. ¶ Scdo dz esse copiosa/ dimidiū. Tob. iiij. Si multū tibi fuerit abūdanter tribue. ¶ Tertio debet esse bona. i. d̄ reb⁹ bonis/non infectis aut marcidis. Jō d̄t bonoꝝ. ¶ Quarto dz eē ꝓpria. i. de bonis ꝓprijs n̄ alienis. Jō dic̄ zache⁹ meorū. Un. j. q. j. c. Nō est. d̄t Gre. Nō ē putāda elemosyna si pauperib⁹ dispenset̄ q̄d ex illicitis reb⁹ adquirit̄. Glosa autē dicit ibi. Non em̄ causa pietatis facienda ē iniq̄tas vt patet. xiiij. q. v. c. Forte. et. xiiij. q. v. ca. Nolite. Aug⁹ dicit. Nolite velle elemosynas facere de fenore ⁊ vsuris. ¶ Quinto debet esse ordinata. vt. s. fiat pro dei honore: proximi salute: ⁊ ꝓpria vtilitate: non ꝓ vana gloria. Un̄ zacheus addidit: dn̄e. i. ꝓ tuo amore ⁊ honore. Ideo christus dicit Mat. v. Cum facis elemosynā noli tuba canere ante te: sicut hypocrite faciunt in synagogis et in vi. vt hono. ab hoib⁹. Amen dico vobis: receperūt mercedē suā. ¶ Sexto debet esse liberalis. vt non fiat ꝓ susceptis seruitijs. naz sunt plerīq̄ q̄ pauperes laborare cogunt: ⁊ postea illis noīe elemosyne aliq̄d tribuūt. Propterea dicit zacheus: do. i. non vendo sed liberaliter dono. ¶ Septimo debet eē discreta. vt det̄ his q̄ indigent cum animi cōpassione. Leo papa. Habentib⁹ dare: nihil aliud est q̄ ꝑdere. Hec notate. o diuites q̄ diuitias habetis: vnde elemosynas facere debetis: nec tardetis dare vsq̄ ad mortē. ¶ Exemplū ad ꝓpositum. Dicebat sctā Lucia mr̄i sue. Qd̄ moriens das. iō das: qꝛ tecū ferre nō potes. Da igit̄ dū viuis ⁊ mercedē habebis. Aliud exemplū. Legit̄ q̄ eremita q̄dam vidit in visiōe multas aīas in diuersis statib⁹: inter q̄s vidit vnū virū sedentē ⁊ stabat vna mensa repleta oīb⁹ bonis an̄ eū: ⁊ alia post eū vacua: quē iterrogauit q̄d hoc notaret. Ille rn̄dit. Mensa stans an̄ me sunt opa miscōdie q̄ feci an̄ mortē quibus mō vtor. Mensa ꝟo retro posita ē illud q̄d disposui cū adhuc viuerē ⁊ mandaui vxori ⁊ puerꝫ meis vt aīe mee subuenirent in suffragijs ⁊ elemosynis: ⁊ ecce adhuc vacua est. qꝛ ita se occupauerunt reb⁹ diuidendis q̄ mei obliti sunt. Un̄ dicit q̄dā. Fac bene dū viuis post mortē viuere si vis. Et Amb. Hoc tm̄ tuū reputa quod pauperib⁹ erogasti.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c̄. Nec dubiū eē dz q̄n durā accepturi sint sniam q̄ pauperū nō miserent̄. Nā vt dr̄. vij. q. j. Om̄is Negant chr̄m q̄ miscōdiam negāt patientib⁹. Iniuriā etiā magnā faciunt paupib⁹ retinēdo bona q̄ ad oīm cōmunē vtilitatē creauit dn̄s. Cōtra q̄s notate qd̄ lex dicit Nullus dz in loco publico edificare in alteri⁹ p̄iudiciū. ff. Ne quid in loco publico vel itinere fiat. l. Pretor ait. §. Merito. Pone casum. Quidā habuit molendinū a longo tpe in flumine publico Venit ali⁹ q̄ edificat aliud molendinū ꝓpe illd̄. Quo ꝯstructo: cursus aq̄ molendini p̄oris impedit̄. Querit̄ an ille q̄ sentit hoc dānū possit ꝯ alium. Rn̄det̄ q̄ sic qꝛ qui aq̄ cursum impedit: vsum ip̄i⁹ molendini videtur auferre. Certe talē iniuriā facit auar⁹ paupibus bona detinēdo q̄ de⁹ creauit ad vtilitatē cōmunē. Et ꝓ tali violētia dicit de⁹ ī ps̄. Propt̄ miseriā iopū ⁊ ge. pau. nunc ex. scz auaros dure iudicando ⁊c̄.

¶ Dn̄ica. v. post. Trini. ¶ Sermo j.

Noli timere.

In Lu. v. Oēs vnani. i oīo. estote ꝯpatiē. frater. ama. j. Pe. iij. Si tales fuerim⁹ n̄ debem⁹ timere Induc̄ āt apl's ad tria. Prīo ad mētꝫ in deū eleuā

tionē. Oēs vnani. in o. este te. Tūc em̄ su/mus vnanimes cū oēs ad deū rēdimus.

Scōo ad mutuā ꝺdescēsionē. cōpatien/

Tertio ad fraternā dilectiōez. fra (tes. nitatz amatores De ꝓmo Pol. iij. Ora/tioni istate vigilātes i ea. De scōo Ro. xij. Flere cū flētib⁹. De tertio. j. Pe. iij. Aī oia mutuā i vobis metip. tē. Noli tē.

PRim⁹ articul⁹. Qm̄ in ꝟbis thema/tz saluator vult excludere timorē ior/dinatū inducēdo ad spem: tō de spe q̄ritur Utr̄ spes sit virt⁹ gtuita: Qz nō. Spes est vna de passiōib⁹ aie: ꝟm Boe. j. ō ꝺso. Virt⁹ aūt nō est in genere passiōis: vt ōr Aristo. ij. Eth. Cōtra. Rom. viij. Spe salui facti sum⁹. Virt⁹ ꝟo est q̄ puenire fa/cit ad ſm̄tē. Rñdet Bona. iij. señ. dist. xxvj. Noie spei pōt itelligi affectio anī. iu xta illud qō phi z scī dicunt q̄ttuor eē ani mi affectiōes. s. gaudiū z dolorē: spem z ti morē. Pōt etiā sumi pro habitu q̄ dirigit motū anie z affectū in id qō expectandū ē Et isto mō spes nō tm̄ est ꝟtus gratuita: imo ꝟtutū gtuitaz sustētamētū z ancora. Virt⁹ q̄dez ē gtuita: qm̄ facit aīam expe/ctare ea q̄ sūt sup oēm expectatiōez hūanā Et facit oīno initi diuīe largitati: sic fides facit assentire ꝓme ꝟitati: z charitas adhe rere sūme bonitati. Dū aūt aīa ipsi diuine largitati ꝓpē se z sup oīa innitit̄: rectificat z sup se eleuat: z deo accepta efficit. Ꝺeo necesse ē q̄ hit⁹ q̄ meditāte h̄ fit habeat ra/tionē gratuite ꝟtutz. Hec Boñ. Pro fū damēto. Magnū bonū est cognscere diuīa z ad illa aspirare. Ouiō. li. fastor. Felices aie q̄b⁹ hec cognscere primū. Jnq̄z domos supas scādere cura fuit. Ulñ z Arist. x. eth. ōr: q̄ hoies se debēt trahere ad diuīa q̄n/tū pñt. Querit̄ ḡ An spes p quā hō ad de um tēdit sit ꝟt⁹ gratuita: Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝺclude q̄ laudabil̄ est spes. Facit em̄ cō firmationē ꝺ turbinē aduerse tētationis. Heb. vj. Spem sic ancorā anie hēm⁹: q̄. s. seruat a ꝓcellis z ventz tentationū. Unde etiā spes est q̄si baculus cui q̄ innitit̄ nō fa tigat̄. Est etiā vt colūna totū spūale edifi ciū sustētans ne cadat in barathrū despa/tionis. Hec in cain defecit: tō cecidit. Hec colūna sustētabat m̄r illa de q̄. ij. Macha. viij. ōr. Pereuntes septē filios sub vna die conspiciēs m̄r bono animo ferebat ꝓpt̄ spem quā in deū hēbat. Sap. iij. Etsi coram ho/minib⁹ tormenta passi sunt: spes illor⁹ im/mortalitate plena est. Sed q̄ sunt q̄ i dño sperare pñt z debent: Certe soli obedien/tes z iusti. Nā ōr. puer. x. Spes impiorū peribit. Audite o peccatores impij: vsura/rij: fraudulēti: z generaliter oēs deo z eccl̄ie rebelles attēdite q̄m soli obedientes sūt se/curi de spe sua. Figura Jn euāgelio ho dier. simoni (cū q̄ erant iacob⁹ z ioannes) dixit dñs. Noli timere. Spūal̄r Simon interp̄tat̄ obediēs: quē sociat iacob⁹. i. vi/cio ꝓsupplātatio: z ioānes. i. gra dei. Jōo vt ōr Hiere. xlij. Obediamus vt bene sit nobis.

Secūdus ar. Jn euāgelio tria insinu/ant̄ siue ostendunt nobis notanda: q̄ nos securos reddere debent

Primū est benignitaz christi clementia gratiosa.

Scōm ē sue ptātz efficacia ꝟtuosa

Tertiū ē sue maiestatz pñtia fructuosa. Jn h̄ sermone dicēdū de ꝓmo qō e sue be nignitatz clemētia: q̄ notat̄ cū ōr. Cū tur/be irruerēt in eū. s. ex deuotiōe/ vt audirēt ꝟbū dei: et ipse stabat se. stag. gene. et vi. du. na. se. stag. pis. aūt des. z la. re. Ascendit aūt in vnam nauim que erat simonis: ro. e. a terra re. pusil. Et se. do. de na. turbas. Jn hoc textu tangit̄ ꝑcipue triplex domi/ni benignitas

Prima est benignitas inhabitatiōis

Scōa est benignitas būiliationis.

Tertia est benignitas instructiōis.

Prima igit̄ tē. que notat̄ i hoc q̄ dñs ascē dit in nauim Simonis. Jn hoc em̄ sig̃tur q̄ dñs habitat in cordib⁹ obedientiū z hu/miliū. Aug. O q̄suauis es dñe. humiles corde sunt dom⁹ tua. Jnobedientia ꝟo per oppositū expellit dñm a domo cōscientie: quia nō vult deo subesse. Unde in detesta tionē inobedientie ōr. j. Re. xv. Quasi pec/catū ariolandi est repugnare: et q̄si scelus idolatrie adquiescere nolle. Sicut tm̄ dicit Tho. ij. ij. q. cv. Illa non est compatio eq̄ litatis: sed similitudinis. quia vicz inobe/dientia redūdat in ꝺtēptu dei sicut idola/tria. sed idolatria magis. Jnobediēs q̄p/pe facit ꝺtra ius nature quo tenēt oēs cre ature obedire creatori. Bern̄. Jnfidelem vr̄get naturalis rō totū se debere ei a q̄ to

tum habet. Vñ inobediente sp̄ reph̄ēden
do mozdet ius nature. Vñ dñs ad Cain
Gen. iiij. Si male egerz in fozib⁹ p̄m tu
um aderit: reclamāte. s. ꝓscia tua ꝓpria. Fa
cit etiā inobediēs cōtra ius positiuū: ꝓce//
pta ecclie trāsgrediēs z supioꝝ suoꝝ i his
in quib⁹ subiectus est. in q̄ ipsi deo resistit.
iuxta illud Ro. xiij. Qui p̄āti resistit/dei
ordinatōi resistit. Vñ inobedientib⁹ datur
maledictio Deut. xj. En ꝓpono vob⁹ ho//
die maledictionē si nō custodieritz māda//
ta dei. Et. xvij. Qui superbierit nolēs obe
dire sacerdotis imperio q̄ ministrat ibi deo:
morietr hō ille. Vñ Moyses venit in mūdū
ꝓter inobedientiā p̄moꝝ parentū: vt pa//
tet Gen. iij. Scōa est benignitas hūili
atiōis q̄ notat p̄ hoc q̄ petrū rogauit redu
cere nauē pusillū a terra. Dira hūilitas z
māsuetudo dñi/preceptoz erat z tñ rogat.
In q̄ platis formā hūilitatz dedit: vt libē
tius moneāt cꝫ p̄cipiant: magisqꝫ amari
cꝫ timeri appetāt. q̄a vt ōr Gen. Benero//
sus est anim⁹ hois: facili⁹ ducit cꝫ trahat.
Sicut aūt ōr Aug⁹. de ꝛcoz. euā g. q̄ dñs
ascēdens in nauim rogat simonem a terra
reducere pusillū: sic̄ tēpate vtēdū verbō
ad turbas: vt nec terrena eis p̄cipiank: nec
a terrenis in ꝓfunda sacramētoꝝ recedak.
aliter nauis simonis. i. coz religiosoꝝ ōbet
elongari a terra. Tertia est benignitas
instructiōis. q̄a sedēs docebat de nauicu//
la turbas: ex desiderio sue salutz volēs oēs
saluos facere. Lu. xix. Venit q̄rere z saluū
facere q̄d p̄ierat. Et nota bñ⁹ de nauicla
simonis docebat. qz nec bñ docere: nec bñ
doceri possum⁹/nisi coz promptū ad obe//
dientiā habeam⁹. q̄a nec ip̄e habitat nisi i
coꝛdib⁹ obedientiū. Oēs em̄ inobediētes
q̄si chām a se repellūt: ideoz a dño dereli
quunk: z in barathꝝū randē detrudētur. ij.
Thes. j. Qui nō obedierint euāgelio dñi
nostri iesu chr̄i penas dabūt in iteritū sem
piternas. Exemplū Nūeri. xvj. Chore
z suos complices ꝓter suā inobedientiā
z ambitionē terra deglutiuit. Propterea
ōr Ecci. xlj. Ve vobis impij q̄ dereliq̄stz
legem altissimi ꝛc̄.

Certi⁹ ar. Aud. ꝛc̄. Cauete g̃ ab inobe
dientia. Nā vt hr̄ extra de maioritate
et obed. c. Siq̄s venerit. Trāsgredientes
mādatū p̄lati/abiectiōe digni sunt. Et sic̄
habek. ff. de re milit. l. Desertoꝛ. §. in bel//
lo. Qui transgrediunk mandatū principis:
morte digni sunt. Et tales capite puniunk
qz rei sunt lese maiestatz. ff. d̄ re milit. l. Oē
§. Qui in acie. Pone casuz z applica. Vñ
Deuter. viij. dicit. Peribitis si inobedien//
tes fueritis.

Dñica q̄nta post Trinitatz
Sermo secundus

Noli timere.

In nomine ꝛc̄ Misericordes: modesti: hūi
les. j. Pe. iij. Si tales sum⁹/non
timere non debem⁹. Misericordes inq̄ per
fraternā supportationē. Modesti p bone//
stā cōuersationē. Humiles p ꝓpriā vilipen
sionem. De p̄mo Luc. vj. Estote miseri
cordes. De scōo Phil. iiij. Modestia ve
stra nota sit oib⁹ hoib⁹. De tertio. j. Pe.
v. Hūiliami sub potēti manu d̄i.

Noli timere.

Prim⁹ ar. An virtus spei aliq̄n sit in//
formis: Q⁹ nō. Spes est certa expe//
ctatio future btitudinis ex gr̄a z meritis
p̄uenies. g̃ spes non est sine gr̄a. Contra
Aug⁹. li. de vera innocētia. Cū cetere vir//
tutes sint bonis z malis cōmunes: dile//
ctio dei z p̄rimi ꝓprie bonoꝝ est atq̄ pioꝝ
Rñdet Bon. in. iij. di. xxvj. Spes p̄t
esse informis: qz p̄t esse sine gr̄a. P̄t em
q̄s spāre vitam eternā in mortali existēs:
et ille act⁹ sperandi ab aliq̄ habitu ꝓcedit
Talis aūt habit⁹ q̄dāmō tenet rōnez vir//
tutis: qz potētia rectificat z roborat. Ad
illud aūt q̄d obijcit dicendū: q̄ ibi diffinit
spes ꝓut est virt⁹ formata. Vel si genera//
liter dicendū q̄ d̄r ꝓcedere ex gr̄a z meri//
tis: vel in re habitis: vel in ꝓposito. Hec
Bonau. Ꝛio fundamēto Spes apud
hoiem aut spes tpaliū: z generaliter q̄cunq̄
spes maloꝝ est fallax. Vñ d̄r Paph⁹ po
eta. Spes reficit dñm: fallit z ipsa suum.
Fatu⁹ est g̃ q̄ transitoriis p̄ spem inheret.
sed p̄udēs est q̄ spem in deo ponit. Nā vt
d̄r Macrobi⁹: Prudentis est mūdū istū z
oia q̄ in mūdo sunt diuinoꝝ ꝛcēplatiōe dei
spicere: oēmq̄ anie cogitationē in sola di//
uina erigere. Sz q̄rit: An talis spes q̄ ha
bek in deo possit esse informis: Dicit⁹. vt

Ex qua conclude ꝙ spes etiam informis fortificat animū ad agendum pniam: et sic dispositū inducit spem formatā q̄ ꝓmptū reddit animū ad bonā opatōez. Vñ Esa. xl. Qui sperant in dño mutabiliꝫ fortitudinē. s. ꝓpriā in diuinā: nō in se ꝯfidētes: assument pēnas vt aq̄le: current ⁊ nō laborabunt: volabūt ⁊ nō deficiēt. Bernar. Nil oipotentiā dei clariorē reddit q̄ꝫ ꝙ oipotētes facit q̄ in se sperant. Spes q̄ꝓpe se erigit in deum: et ipe nō est ita crudelis vt se subtrahat ⁊ innitentē cadere sinat. Ecc̄i. ij Respicite natiōes hoīm ⁊ scitote qꝛ nullꝰ spauit in dño ⁊ ꝯfusus est. Sed nota bñ ꝙ nō est spes ꝟtuosa neq̄ꝫ formata neq̄ꝫ informis vbi nō est ꝓpositū emēdatōis ⁊ bone opatiōis. Audite indurati luxuriosi: q̄ correctionē cōtemnitꝫ: auari: iniusti adq̄sitores: fures: pauperꝫ oppssores: fraudulenti/ q̄ nō ꝓponitis restituere ⁊c̄. Speratis vos saluari? Certe nō est spes: sed damnabilis p̄sumptio. Vbi em̄ vera spes ē: sequit̄ correctio ⁊ emendatio. ¶ Figura in euāge. Lu. v. Postq̄ꝫ dicit dñs petro. Noli timere: statiꝫ subductꝫ ad terrā nauibꝫ: relictis omnibꝫ secuti sūt eū. Expone. subductis nauibꝫ. i. affectionibꝫ ab aq̄s voluluptatū ⁊ cupiditatū: ad terrā. i. soliditatē ⁊ firmitatē boni ꝓpositi: relictis oibꝫ pctis Ps̄. In dño sperans nō infirmabor. Nō eniꝫ (vt ait Augustinꝰ) dñs totiens ad innitendum sibi moneret: si supportare nos nollet.

Secūdus ar. In p̄ced. ⁊c̄. Nūc de scdo qd̄ est dñice ꝑtātis efficacia ꝟtuosa. qꝛ vicꝫ cum nihil cepissent ꝑ totā noctē laborātes: ad ꝟbum tñ saluatoris rete laxātes/ ceperūt pisciū copiosam multitudinē: ita ꝙ rūpebatur rete. Vbi se offerunt tria consideranda.

¶ Primum est autoritas p̄ceptionis.
¶ Secundū est simplicitas obeditiōis
¶ Tertium est vtilitas executionis

Primū igit̄ ⁊c̄. Quia vt cessauit dñs loq̄: dicit ad simonē. Duc in altū ⁊ laxate retia vr̄a in capturā. Mystice in ꝟbis p̄dictis tangunt̄ tria p̄dicatori expedientia

¶ Primo sublimis conuersatio. cum dic̄: Duc in altum. ¶ Secūdo plana ⁊ nō inuoluta locutio. cum subdit̄: laxate retia vr̄a.

¶ Tertio recta intētio. cū addit̄: in capturam. Non ꝓpter adulationē humanā: non ꝓpter vanā gl̄iam: non ꝓpter vtilitatem tēporalē. sed in capturam aīaꝝ ⁊ edificationem spūalem. Chryſ. Condescēdens em̄ hoībꝫ: sicut magos ꝑ sidus vocauit: sic ⁊ piscatores ꝑ piscatoriā artez. Generalr̄ em̄ exponi potest de quolibet catholico cui dicit̄: Duc in altū. i. in ꝓfundū mysteriorū: nō imorans sensui lr̄ali cerimoniaꝝ ⁊ sacrificioꝝ veteris legꝫ. et laxate retia vestra. i. volūtates vr̄as in capturā. s. meritorum: exponēdo. s. in sensu mystico ⁊ exeq̄ndo in actu ꝟtuoso. ¶ Scdm est simplicitas obeditiōis. quia respondens simon dicit illi: Preceptor/ ꝑ totā noctē labo. nihil cepimꝰ In ver. aūt tuo lax. rete. In hoc dat̄ forma vere obedientie. qꝛ religiosus obedire debet simplici ꝟbo: non p̄ceptū vel cōminationē expectando. ¶ Notandū aūt ꝙ peccatores de nouo penitētes cōuersi ad deū dicere possunt illud. Per totam noctē laborātes/ nihil cepimus. s. meriti. Vita em̄ peccatoꝝ nocti compat̄. Tum ꝓpter frigiditatē. Mat. xxiiij. Refrigescet charitas et abūdabit iniq̄tas. Tū ꝓpt̄ obscuritatez. Joā. iij. Dilexerūt hoīes magꝫ tenebras q̄ lucē. Tū ꝓpter cadendi facilitatē. Gre. Pctm̄ qd̄ ꝑ pniam nō diluit̄/ mox pōdere suo ad aliud trahit. In hac igit̄ nocte nihil capiūt. Supbi em̄ nihil capiūt nisi ventū inanis gl̄ie: imo vt venꝰ loq̄r/ a vēto capiunt̄/ sic̄ foliū a vēto rapit̄. Sap̄. v. Quid nob̄ ꝓfuit supbia. q. d. nihil. Auari pꝰ multos labores potiꝰ a diuitijs capiūt̄ q̄ꝫ possideant eas. Ber̄. Si vere tua sunt q̄ possides: expone ad lucra: ⁊ ꝓ terrenis celestia cōmuta: qd̄ si non vales facere: scias te pecunie tue nō esse dñm/ sed seruum: custodē/ nō possessorē. Sap̄. v. Diuitiaꝝ iactātia q̄d nob̄ ꝯtulit. Ecc̄es. v. Qui amat diuitias fructum non capiet ex eis. Ideo labor auaroꝝ comparari solet tele araneaꝝ. Esa. xiiij. Telas aranee texuer̄t. Et Job viij. Sicut tela araneaꝝ fiducia eiꝰ. Auari em̄ circūeundo villas seipsos euisceran tes ⁊ ꝟtutibus euacuantes: telā faciūt vt aranea ad capiendā muscam. i. cōmodum tꝑale. Preterea luxuriosi post multas sollicitudines potius capiuntur a voluptate q̄ꝫ capiant. sicut piscis potius hamo capitur q̄ꝫ ipse capiat. et mus in muscipu-

la: dum caseū capit capit. Et generalr nul
lus existens in nocte pcti mortal capit ali
qd meriti vite eterne. Esa. lix. Opa eoꝝ i/
utilia. De fructu vano imo nullo taliū. dr
Ro. vj. Quē fructū habuistꝫ tunc in illis
in quibꝫ nunc erubescitꝫ. Tertiū est vti
litas executiōis. qꝛ obediēdo p̄ceptori cō/
cluserunt multitudinē pisciū copiosā adeo
ꝙ rumpebat rete eoꝝ ⁊ annuerūt socijs q̄
erant in alia naui vt venirent ⁊ adiuuarēt
eos. Cirillus. Hoc figura fuit futuri. Nō
em̄ frustra laborabunt euangelice doctrīe
rete tendentes: sed greges gētiū aggrega
bunt. Aug. de ꝯcor. eius. Q. aūt rete rū
pebat ⁊ pisciū copia nauicule iplete sunt:
ita vt pene mergerent: sigt hoim carnaliū
multitudinē tantā futurā in eccl'ia vt etiaꝫ
diruptione pacꝫ ꝑ hereses ⁊ scismata scin
deret. Beda. Rumpit aūt rete: sꝫ nō labit
piscis. qꝛ suos dn̄s inter ꝑsequentiū scan/
dala seruat. Theophil⁹. Eccl'ia sūmergit
deficere nō pōt. lꝫ fluctuet ⁊ ꝯcutiat. In p̄
dictis aūt notat q̄nta sit vtilitas vere obe
dientie ꝑ quā vicꝫ capit meritoꝝ multitu/
do. Exemplū in Vitaspa. Venerūt q̄t
tuor frēs de scithi ad abbatē pambo: vesti
ti pelliceis tunicis ⁊ indicauit vnusq̄sq̄ eo
rū alterius ꝟtutē non p̄sente eo. de quo lo
quebat. Vnus nāq̄ ex eis ieiunabat mul/
tū. Alius ꝟo nihil possidebat. Terti⁹ ha/
bebat plurimā charitatē. De quarto vero
dixerūt ꝙ viginti duobꝫ annis in obedien
tia maiori ꝑmansisset. Rn̄dit eis abbas
pābo. Dico vobis ꝙ isti⁹ virtus maior ē
q̄ ceteroꝝ. qꝛ vnusq̄sq̄ vr̄m in ꝟtute quaꝫ
possidet voluntatē ꝓpriam retinuit: hic au
tem voluntatem suā abscindēs aliene vo/
luntatꝫ se ꝟuū fecit. Tales em̄ sunt veri cō
fessores si vsq̄ in finez ꝑmanserint. Vn̄. j.
Reg. xv. Melior est obediētia q̄ victime.

Tertius ar. Aud. q̄ sit fructuosa dn̄i
p̄sentia. q̄ stulti sunt q̄ q̄ potius dia/
boli q̄ dn̄i p̄sentiā volunt. Unde detrimē
ta multa incurrunt. Habet enim. xxviij. q.
j. Sepe. Conuersatio autez siue cōicatio
maloꝝ sepe corrumpit bonos mores. Nō
dubiū q̄ q̄n diaboli cōicatio multas corru
ptiones faciat in q̄bꝫ inexcusabilis ē pctōr
Vn̄ vt dicit lex. Qui sibi malū sociū eli/
git: de se conq̄ri debꝫ ⁊ sibi imputare. ff. ꝑ
socio. l. Cum duobꝫ. Notate q̄diligenter
fugeretꝫ p̄ntiā latronis ⁊ homicide q̄ non
q̄rit nisi rapere ⁊ occidere. Et q̄ntū deside
raretꝫ ei⁹ p̄ntiā quo p̄sente possetis q̄tidie
lucrari mille florenos. Expone et applica
notando illud Ro. viij. Si de⁹ pro nobis:
q̄s s̄ nos. Et illud Joā. xv. Sine me ni/
hil potestis facere Et ibidē Qui manet in
me ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū.

Dn̄ica. v. post Trinitatis.

Sermo. iij.

Noli timere.

Nō reddentes malum ꝑ ma
lo neq̄ maledictum ꝑ maledi
cto sed econtrario bn̄dicentes. j. Petri. iij.
Nota triplicē redditionē. Vide dn̄ica. iij.
post epiph. ser. ij.

Noli timere

Primus ar. An spes in suo actu habe
at certitudinē: Q. non. Nullus ē cer
tus de gr̄a ⁊ meritis. Contra Rom̄. viij
Cert⁹ sū qꝛ neq̄ mors neq̄ vita ⁊c. Apl's
aūt de hoc non erat cert⁹ nisi certitudie ex
pectationis ⁊ ꝯfidētie. Rn̄det Bon̄. in. iij
dis. xxvj. Absq̄ dubio virt⁹ spei i actu suo
habet certitudinē. Certitudo aūt ista dif/
fert tripl'r a certitudine fidei. Primo qꝛ
certitudo fidei ē i itellectu/ certitudo spei
est i affectu. Scdo qꝛ certitudo fidei op
ponit errori. Certitudo aūt spei hesitatiōi
siue diffidētie. Vn̄ ꝑ fidē cert⁹ est aliq̄s de
euentu ⁊ de ordine. Per spem aūt solū cer
titudo est de ordine vicꝫ ꝙ si in bono ꝑse/
uerauerit habebit vitā eternam. Tertio
qꝛ certitudo fidei est circa complexū vt ꝙ
deus est trinus ⁊ vn⁹ ⁊ hmōi. Certitudo
aūt spei magis est circa incomplexū. Spe
enim sperat vita eterna. Patꝫ itaq̄ ꝙ spes
habet certitudinē. Si em̄ (vt dicit ph's. j.
ethic.) virtus est certior oi arte: ancora aie
dꝫ esse certissima. Hec Bon̄. Pro fun.
sicut dicit ph's. j. ethic. non in omnibꝫ silit
est q̄renda certitudo. Constat āt de spe tē
poralium ꝙ modicā aut nullā certitudinē
habet. Quis em̄ cert⁹ est ꝙ ꝑ labore lucrū
reportabit. Vn̄ dicit poeta pāphil⁹. Sor
te sub ambigua spes ⁊ labor omnis habet
Crescit principio spes tamē ip̄a bono. Sꝫ
de spe que est virtus theologica q̄rit An i
actu ⁊c. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ cōclude ꝙ spes

non excludit timorē. Uñ hec duo coniun-
git ps. di. Bñplacitū ē dño sup timentes
eū: ⁊ in eis q̄ sperāt sup miscdia e. Sz heu
multi sunt q̄ nō timēt temerarij pctōres/
lubrici/auari/vsurarij ⁊c. Contra q̄s leo q̄
est audacissimū anial iuxta illo puer. xxx.
Leo ad nullius pauebit occursū. Dr̄ tñ ti
mere septē sic dicit Isid. ⁊ hr̄ etiā in histo
ria trāsmarina. s. stratā publicā: et hec est
mors. strepitū rotaꝝ: ⁊ he sunt cōminatio
nes diuine. ignē/⁊ hic est ignis infernalis.
q̄ddā anial qd̄ dr̄ lamia/cuiꝰ ferocitate vi
sa vix est aliq̄ bestia tuta. ⁊ hec est iudicꝫ se
ueritas. Item q̄ddā anial qd̄ dr̄ leontofo
rius: de cuius carnibꝫ comedēs intoxicat/
⁊ hec est infectio pcti. Item venatoꝝ inge
nia: ⁊ he sunt insidie diaboli. Item v̄bera
catulorū. Et hec sunt flagella pñtis vite
Hec q̄ppe oīa timenda sunt. Ideo spes ñ
excludit imo concomitat timorē ¶ Figura
Geñ. xlix. in benedictione ioseph. Oipo-
tens bñdicet tibi bñdictionibꝫ celi deꝰ ꝑ
abyssi deorsum. In bñdictionibꝫ celi: sigt
spes celestiū. In bñdictiōibꝫ abyssi timor
q̄ consurgit ex penis inferni. Itē Geñ. xij
Abraam tetendit tabernaculū suū habēs
ab occidēte bethel ⁊ ab oriente hai. qꝛ hō
i aduersis dz hr̄e spem q̄ figurat i bethel
qd̄ interp̄tat domꝰ dei. In ꝓsperis aūt dz
hr̄e timorē pctōꝝ suoꝝ vel futuri iudicij
vel tormentoꝝ inferni qd̄ figurat in h̄ no
mine hai. qd̄ interp̄tat vita valliū q̄ est vi
ta sordiū: vita pctōꝝ: vel q̄stio vite q̄ erit i
iudicio/vl' abyssus in q̄ notat timor iferni
Sed heu de multis p̄t dici illud ps. Nō ē
timor dei añ oculos eoꝝ.

Secundus ar. In p̄ce. ⁊c. In h̄ ſmo-
ne dicendū de tertio qd̄ est dñice ma
iestatꝫ pñtia fructuosa. qꝛ vicꝫ fecit petrū
⁊ alios cognoscere suā mirabilē ptātem ⁊
ꝓpriā sui fragilitatē. Uñ ꝓcidit simon ⁊c.
Ubi oñdit pñtia dñi tripl̄r fructuosa.

¶ Primo/ qꝛ humiliatiua
¶ Scdo/qꝛ assecuratiua.
¶ Tertio/ qꝛ attractiua

Primo qꝛ hūiliatiua. inq̄ntū facit cogno-
scere diuinā sublimitatē ⁊ ꝓpriam fragilita
tē. Unde petrus ex hūilitate ꝓcidit coraꝫ
iesu: di. Exi a me dñe: qꝛ hō pctōr sū. Nō
sum dignus habitare i tua societate. qꝛ tu
deꝰ ego hō pctōr/ tu dñs. ego ſuus. Sic ⁊
abraam ex diuīa pñtia humiliatꝰ dicebat
Geñ. xviij. Loq̄r ad dñm meū cū sim pul
uis ⁊ cinis. Sic ⁊ de btō Francisco legi-
mus q̄ stans in orōne dicebat deo. Quis
es tu: ⁊ quis suꝫ ego: ⁊ hec sepius replica
bat. De petro aūt dicit Cirillus in ꝓposi-
to. Reducens ad ꝯsciam patrata delicta
tremit: vel imundꝰ mūdū credit se nō pos
se suscipe. ¶ Scdo: qꝛ est assecuratiua. q̄a
dicit dñs ad simonē. Noli timere. Ex hoc
iā hoīes eris capiens. q. d. Ex hoc q̄ sic te
hūiliasti habebis officiū ad capiēdos ho-
mines. Dignum est em̄ vt illi alijs presint
q̄ in ptāte extolli nesciunt. Uel sic dic Be
da. Exponit ei dñs quid captura pisciū si
gnificet q̄. s. ipse sic nunc ꝑ retia pisces: sic
aliq̄ñ ꝑ v̄ba sit capturus hoīes. Est g̃ p̄sē
tia dñi assecuratiua ⁊ consolatiua. Und ⁊
in cor penitentꝫ veniens tribuit spei secu-
ritatē. Amd. Dic et tu exi a me dñe. qꝛ hō
pctōr sū. vt rñdeat dñs. Noli timere. In-
dulgēti dño pctm̄ fatere Uñ ⁊ Mat. xiiij
Discipulis timentibꝫ i mari dicit. Habe-
te fiduciā. Ego sum: nolite timere. ¶ Ter
tio qꝛ est attractiua. Uñ subductis ad ter
ram nauibꝫ relictis oībꝫ secuti sūt e. Nō tñ
oīno omnia reliq̄runt qꝛ adhuc iteꝝ post-
ea ad ꝓpria redierunt. Dulcedo q̄ppe dñi-
ce pñtie eos attrahebat Ps. Quāmagna
mltitudo dulcedis tue dñe ⁊c. Chrys. Cō
sidera eoꝝ fidem ⁊ obedientiā: qꝛ relictꝫ oī
bus eum sequebāt. Nec mirū qꝛ nihil dul
cius: nihil securiꝰ: nihil honorabiliꝰ q̄ chri
stum seq̄. Uñ ipe dicebat Jo. viij. Qui se
quit me non ambulat in tenebris sz habe
bit lumē vite. Oīa g̃ libenter ꝯtemnere de
bemus vt veraciter chr̄m seq̄mur. Exem
plū i paulo q̄ dicit Phil. iij. Oīa arbitror
vt stercora vt chr̄m lucrifaciā. Et iteꝝ ille
dicebat. Mihi viuere christus est et mori
lucrum.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Forte dicitꝫ. Nō
est in ptāte nr̄a hr̄e pñtiam dñi. Au-
dite qd̄ lex dicit. ff. de regu. iur. Qui p̄t fa
cere vt conditioni possit parere iā posse vi
det. Ubi glosa tangit casum de illo quem
quis cōstituit heredem ⁊ legauit aliquid
ſuo qd̄ non possit recipe nisi factꝰ sit liber
qd̄ cōmisit fidei heredis sui rogando euꝫ
q̄ eū manumitteret ⁊ sic daret legatū. He
res postea se excusat q̄ seruꝰ non est capax

talis legati. Sed excusatio non valet quia per eum stat q̄ non habet libertatem. ⁊ iō ei imputat̄. ff. de legatis. l. Siquis seruus. Sic et totū imputat̄ eis q̄ nō habēt gr̄am qr sicut hr̄ d̄ ꝯse. di. iiij. Nec quēq̄. Sicut sol eq̄liter sup̄ omnes radiat: sic gr̄a dei eq̄liter offert̄ omnib: tm̄ illud necessariū ē vt ad deū ꝯuertamur ⁊ sibi appropinquem⁹ Audite/ q̄libent̄ appropinquaret̄ ei sine q̄ nullaten⁹ securi esse possetis. Expone: notando illd̄ Jac̄. iiij. Appropinq̄te deo ⁊ ip̄e appropinq̄bit vobis.

Dn̄ica. v. post Trinitatis
Sermo. iiij

Noli timere.

Noli ⁊c̄. In h̄ vocati estis vt bn̄dictionē hereditate possideatis j. Pe. iij. Jo non debem⁹ timere. In illis aūt v̄bis tangunt̄ tria.

Primū gratiosa vocatio. vocati est̄

Scd̄m vocationis ꝯclusionem vt bn̄dictionē possideatis.

Tertiū conclusionis ꝯfirmatio. hereditate. i. firme ⁊ ꝑpetuo ad modū hereditatis. De his trib⁹. j. Pe. v. De⁹ oīs gr̄e vocauit nos in eternā gl̄iam suā

Noli ⁊c̄.

Primus arti. An spes p̄cedat charitatē? Q̄ nō. Aug. li. iij. de ci. dei. Oīs affectō rit̄ ex amore. Cōtra. Mat. j. Abraā genuit Isaac: Isaac aūt genuit iacob. Glo. i. fides generat spē: ⁊ spes charitatē. Rn̄det Bon̄. in. iij. dis. xxvj. Dupliciter cōparare possum⁹ istos habitus. Aut s̄m se. Aut in ordine ad actus. Prio mō non hn̄t ordinē qr oēs v̄tutes gratuite sil̄ infundunt̄. Scd̄o mō vn⁹ habet ordinez ad alter̄/ qr act⁹ vni⁹ disponit ad actū alteri⁹/ qm̄ g̊ act⁹ spei disponit ad actum charitat̄ tanq̄ ad sp̄ualis edificij complemētū. Nemo em̄ diligit aliqd̄ bonū ꝓpter se ⁊ sup̄ oīa nisi speret se ad illud posse ꝑuenire. Hinc est g̊ q̄ s̄m ordinē nature act⁹ spei p̄cedit actū charitat̄. Ad illud aūt qd̄ obijcit̄ dicendū q̄ ver̄ est de amore s̄m statū imp̄fectū/ sed sic̄ amor s̄m imp̄fectionez stat⁹ est oīm affectionū p̄ncipiū: sic s̄m suam p̄fectionē est oīm affectionū termin⁹ finalis ⁊ cōplementū. Oēs em̄ affectiones aīe ad h̄ ordināt̄ vt de⁹ p̄fecte amet̄ Charitas āt n̄ noīat q̄lēcūq̄ amorē s̄z amorē p̄cipuum. Hec Bon̄. Pro fun. Sicut dicit Arist. in p̄st p̄dicament̄. Pri⁹ d̄r aliquid alio aut tp̄e: aut naturali p̄suppositiōe: aut dignitate: ⁊ alijs modis ibi posit̄. Et dignitate q̄dem nō est dubium q̄n charitas simpl̄r sit prior spe: tp̄e v̄o simul infunduntur habit⁹ spei ⁊ charitat̄. Act⁹ etiam vt plurimū sunt sil̄ tp̄e. De ordine aūt nature est q̄stio. Et ꝯstat q̄ spes multū disponit ad amorē. Vn̄ dicit Ouid̄. li. heroidū. Spes bona dat vires. Sūt aūt vires animi ex charitate. Cum g̊ q̄rit̄ An spes ⁊c̄. Dic rn̄. vt s̄. Ex qua ꝯclude q̄ spes facit ment̄ eleuationē ad deū ⁊ ad discedinem future ꝯtēplationis. Heb. vj. Spem habem⁹ incedentē vsq̄ ad interiora velamis vbi p̄cursor ꝑ nobis introiuit chr̄s. Unde spes q̄dā mō an̄ tp̄s introducit in paradisum. Vn̄ sup̄ illud ps̄. Spera in dn̄o. dicit glosa. Per spem intrat̄ ad videndū id qd̄ credit̄. Prouer. x. Expectatio iustor̄ leticia. S̄z attendite qm̄ ꝑ oppositū: iniquorū expectatio est tristicia q̄uis aliter p̄sumāt O auari: o luxuriosi: o sacrilegi ⁊c̄. Certe vt d̄r ꝓuer. x. Spes impior̄ ꝑibit. At ecōtra vt iā diximus. Expectatio iustor̄ leticia. Figura in Gen̄. Abraā diu expectauit ꝓmissū de filio ꝓmissionis: ⁊ tandē habuit filiū isaac quē (vt dicit paul⁹ ad Ro. iiij) expectauit in spe ꝯ spem. In spe. s. gr̄e: ꝯ spem scz nature. Expone qm̄ isaac interp̄tat̄ risus: ⁊ sig̃t leticiā iustis repromissā. Nam vt ait ps̄. Exultabunt scti in gl̄ia

Secund⁹ ar. In p̄ce. ⁊c̄. In h̄ aūt dicēdū d̄ triplici spe qm̄ ad spem nos hortant̄ v̄ba themat̄.

Pria est spes moderāda.

Scd̄a est spes detestanda.

Tertia ē spes amplexanda.

Prima igit̄ ⁊c̄. hec ē animi cōpassio cuius obiectū est bonū futur̄ q̄dcūq̄ cū arduitate ⁊ difficultate adipiscendi apprehensū. et hec etiā in brutis inuenit̄. Ista igit̄ est expectatio nō certa alicui⁹ boni futuri ex rōne aut cōiectura ꝓbabili. Hec ē moderanda qr pōt esse bona ⁊ mala. Hac spe dicimus mercatorē laborare spe lucri. Tunc aūt est cōmendabil̄ qm̄ in solo deo p̄ncipa

liter ponit & ordiat ad vltimū finē. Hmōi spes erat in iuda machabeo. de q̄ dicit. ij. Mach.xv. Machabeꝰ semp ꝓfidebat cū oim spe auxiliū sibi a dño affuturū. Secunda ē spes amplexanda. Hec est virtus theologica faciens in deū tēdere et sibi inniti. Hec aūt spes ꝑncipaliꝝ respicit bitudinem eternā. secūdario aūt alia q̄ petunt a deo in ordine ad bitudinē eternā. vt dicit Tho. ij. ij. q. xvij. Tertia est spes detestanda q̄ vicz nō deo sz creature innititur. Sap. iij. Vacua spes illoꝝ: hmōi est spes eoꝝ q̄ ꝓfidūt i sua iusticia Lu. xviij. ōt dñs ad q̄sdā q̄ i se ꝓfidebāt tāq̄ iusti &c. Hec ē fallax. qz vt dic Grē. Sepe sordet i oculis iudicis qō fulget in oculis opantiꝝ Itē spes eorū q̄ confidunt in sua sapia vt fuerunt phi. Aug. in solil. Audiuimꝰ & vidimꝰ multos sua sapia in celos ascendisse: & eoꝝ animas in abyssos peryisse. qō vticq̄ non sine timore recolo: et sine magno timore non confiteor. Ideo Luce. xj. Vide ergo ne lūmē qō in te est tenebre sint. Itē spes eoꝝ q̄ cōfidunt in sua potentia vt sennacherib rex assyrioꝝ. de q̄ hr̄ Esa. xxxvj. et. xxxvij. q̄ in multitudine exercitꝰ confidebat &c. Nota hystoriā q̄ etiā plenius & expressius hr̄. iij. Reg. xviij. et. xix. Et nota / misericordiā finē eiꝰ Lu. j. Deposuit pot. de sede. et Baruch. iij. ca. Vbi sunt ꝑncipes gentiū &c. sequit. Exterminati sunt &c. Itē spes eoꝝ q̄ confidūt in sua prudentia q̄ sciūt dare astuta ꝓsilia q̄q̄ ad oppꝛimēdos simplices Esa. xxix. Ve q̄ profundi estis cordeꝛ tales aūt cōfundunt. Exēplū. ij. Reg. xvij. de achitopbel. vide ibi quō confusus laqō se suspēdit. Est etiā notabile exēplū de aman. lib. Hester. Itē spes eoꝝ q̄ confidunt in diuitiaꝝ abundantia: q̄ (vt dicit Greg.) Tanto amore diligūt transitoꝛia vt totā spem suā ponāt in eis ps. Ecce hō q̄ non posuit deū adiutoꝛē sibi: sed speranit i multitudine diuitiaꝝ sue. Sed spes talium ꝓibit. Job. xxvij. Dives cū dormiet. nihil secū afferet. Aperiet oculos suos & nihil inuenet: apꝛehēdet eū q̄si aq̄ inopia: oppꝛimet eū tempestas / tolletq̄ eū ventꝰ vrens. Itē spes eoꝝ q̄ ꝓfidunt in amicoꝝ pluralitate: affinitate aut cōsanguinitate. Hiere. xvij. Maledictꝰ hō q̄ cōfidit in hoie: & ponit carnē brachiū suum. Itē spes illoꝝ q̄ confidunt in vite diuturnitate. Greg. in mora. Reꝓbiꝝ mentes erga dies vite pntis tanto amore constringunt. vt semp appetāt hic viuere: quatinꝰ si valerent viuendi cursū desiderarēt nunq̄ finire. Hec aūt spes adeo seducit vt vix inueniat aliq̄s q̄ in mortiꝝ articulo positꝰ nō speret adhuc euadere. Exēplū. ij. mach. ix. de impijssimo antiocho q̄ a deo percussꝰ plaga insanabili: ita vt de eiꝰ corꝑe ꝑmes caturirent ac viuentes in doloribꝫ carnes eiꝰ effluerēt & illius fetoꝛe exercitꝰ grauaretur: dicebat tū Ego infirmitate grauī deꝓhensus necessariū duxi ꝓ cōi vtilitate curam hīe nō desperans memetipm: sz multā spem hūs effugiendi infirmitatē. Ecce in desperatissimo statu positꝰ non desperabat & de negocijs extrinsecis curam hūs: ō salute aie nō curabat. Hoc mō fere oēs in extremis excecant. O q̄ vana spes mortaliū. Sap. v. Spes impij q̄si lanugo ē q̄ a vento mouet: & tanq̄ spuma gracilis q̄ a vento dispergit: & tāq̄ fumꝰ q̄ a vento diffusus est: & tanq̄ mēoria hospitiꝝ vni diei ꝓtereuntiꝝ.

Tertiꝰ ar. Auō. &c. Videte g̃ q̄fatuū & periculosū ē spem hīe in hūanis rebꝫ et coꝛpatibꝫ cuz lex dicat. Quid erit stabile & imobile inf boies vt nulla patiat mutatiōnē cū ois nr̄ actꝰ sub ꝓpetuo motu ꝓsistat. ff. de iudicijs. l. Proponebat. Et in autentica ō alienatiōe ꝓmutatiōe i rebꝫ eccl'iasticiꝝ. coll. ꝓma. §. Vt non. & de ꝓse. di. v. Ne tales. Manere i vno statu nō ē corporū natura: nec sp q̄escere In talibꝫ g̃ nō est sperādū. An securꝰ sit debilis q̄sq̄ insidens baculo arūdineo / aut hō exīs in naui q̄ssata vndiq̄ ipulsa a marꝝ tēpestate. Expone & applica notādo illō Seneč. ad lu. Noli tranquillitati huic ꝓfidere / mometo mare euertit. & plerūq̄ vbi luserit nauigia sorbet

Dñica. v. post Trinitatis.
Sermo. v.

Noli timere.

Qui ei vult vitā diligere & videre dies bonos cohibeat linguā suā a malo & labia eiꝰ ne loq̄nt dolū: declinet aūt a malo & faciat bonū. j. Pe. iij. Qui sic faciet: nō habebit causam timēdi

Dominica.v.post Trinita.

In his aũt ꝑbis hortatur ad tria
¶Primo ad lingue repssionem. cohibeat
¶Scõo ad mali opis (linguã suã ꝛc̃
enitationẽ. declinet aũt a malo.
¶Tertio ad boni opis executionẽ. ꝛ fati/
at bonum. ¶De ꝓmo Ecci.xxviij. Attẽ/
de ne forte labaꝛꝫ i lingua. ¶De alijs du
obus ỏr Ps. Diuerte a malo ꝛ fac bonũ.
¶Noli timere.

PRim⁹ ar. An cauẽdus sit timor: Oꝫ
sic. q̃ dixit dñs Petro. Noli timere.
¶Contra. Ecci.j. Qui sine timore ẽ: nõ po/
terit iustificari. ¶Rñdeo. In.iij. sniaꝝ. di.
xxxiij. ponunt multe spẽs timoris. Ad ꝓ/
sens aũt distinctionẽ trimẽbrẽ tm faciam⁹
Est em q̃dã timor horribilis. et iste est in
dãnatꝫ. Sap̃.v. Videtes turbabũt timo
re horribili. Ipsi q̃ppe dãnati sũt sic ouis
q̃ a lupo deuorat: q̃ timẽdo mortẽ ꝛ mor
tendo timet. ita q̃ libet cor̃ dicere põt il/
lud ps. Timor ꝛ tremor venerũt sup me: ꝛ
contexerũt me tenebre. Vñ Judith.xiij.
Intolerabilis timor ꝛ tremor cecidit sup
eos. Est em timor cũ oi desperatiõe. Ille q̃
timor est nob sũmope ꝓcauẽdus. ¶Scõs
est timor vitupabilis. Et iste est in hoib⁹
mũdanis q̃ nimis timent subire corꝛpales
penas vl̃ suscipe corꝛpales penurias vl̃ in/
digentias: aut incurrere mundanoꝝ ꝓso/
nales inimicicias. Et iste ꝓtrariat̃ charꝫ/
tati. Hic q̃ fugiendus est. Vnde Esaie.lj
Quis tu vt timeas ab hoie mortali ꝛ a fi
lio hois q̃ q̃si fenũ arescet/et oblit⁹ es dñi
creatoris tui. ¶Tertiꝰ est timor laudabil̃:
q̃ vicz timet offensa dei. Et iste est in bo/
nis: nec est cauẽdus sed habẽdus. Deut.
vj. Dñm deũ tuũ timebis. Hoc ꝓ rñsiõe.
¶Pro fũdamẽto. In timore ꝛ alijs pas/
sionib⁹ animi atq̃ in oib⁹ opib⁹ obseruan
dus est modus debitus: vt vicz fiãt vbi et
q̃n ꝛ sm q̃ oꝑtz. Horaci⁹ in sermõib⁹. Est
mod⁹ i reb⁹: sũt certi denicq̃ fines Quos
vltra ve citra neq̃t ꝙsistere rectũ. Vñ etiã
Arist.iij. Eth. oñdit aliquẽ timorẽ eẽ vi/
tupabilẽ q̃. s. oꝑonit̃ ꝓtuti fortitudinis: ꝛ
aliquẽ laudabilẽ. q̃a ỏr q̃dã esse q̃ timere
bonũ est: puta ifamiã. Et laudat̃ tm fortꝫ
qꝛ fribilia ñ timet. Cũ g̃ q̃rit̃ An tior ꝛc̃.
Dicrñ. vt s. Post rñsionẽ aũt dicas. Est
aũt diligent̃ notandũ q̃ sic timorẽ hẽ de/
bem⁹ vt erubescam⁹ culpã cõmissam ꝛ pl⁹
dei offensam/diuinãq̃ timeam⁹ iustitiam.
Et iste timor retrahit a malo ꝛ iducit ad
bonũ. De ꝓmo puer.xv. Per timorẽ dñi
declinat oi⁹ a malo. Audite o petores: lu
xuriosi: supbi ꝛc̃. q̃d vos in petis detinet.
Certe defect⁹ timoris. De scõo Ecci.xv.
Qui timet dñm faciet bona. Audite aci/
diosi ꝛc̃. Et vñ defect⁹ timoris: Certe ex
defectu ꝙsideratiõis. qꝛ vicz hõ nõ consi/
derat q̃ntũ petã deo displiceãt: ꝛ q̃ gravẽ
penã ex ipsis adq̃rãt. Hõ est dubiũ si hec
attẽte ꝙsiderarẽt/timerẽt: ꝛ bũeros suppo
nerẽt ad onera pnie ꝛ bona opa ꝓtulis.
¶Figura Geñ.xlix. Jsachar accubãs int̃
termios/supposuit hũeros ad portanduz.
Expone. Jsachar iterꝑtat̃ vir mercedem
vidit. et q̃ia eum q̃ sepe cõsiderat merce/
dẽ vite et ne q̃ ꝓ petñ amittat̃: ꝛ ꝓ bonum
op⁹ adq̃rit̃. Jõ accubat int̃ termios .s. di/
uine iustitie quã timet: ꝛ viuie mie in q̃ cõ
fidit. vl̃ int̃ termios pñtis bonoꝝ ꝛ suppli/
cij maloꝝ: ꝛ sic aniat̃ ad opa pnie ꝛ ad bñ
viuendũ: nec timet laborẽ: q̃n sic ỏr Aug.
Si labor terret/merces iuitat.

SEcũdus ar. Jn ꝓced. ꝛc̃. Jn hoc di/
cendũ de triplici consideratione sub/
leuatiua spei.
¶Prima est ꝙsideratio diuie miseratiõis
¶Scõa est ꝙsideratio nre opatiõis.
¶Tertia est ꝙsideratio fcte interuẽtiõis.
Prima igit̃ ꝛc̃. Sap̃.xj. Parcis oib⁹ q̃a
tua sunt. Tãmisericors ẽ dñs q̃ etiã petõ/
ri offert miaz quã petere non audet. patet
Lu.xxiij. in latrone q̃ petijt vt memoriam
ei⁹ hẽret. Et dñs ꝙtinuo ỏr. Hodie mecũ
eris in padiso. Hec aũt mia maxie apparuit
in ope redẽptiõis. Ro. viij. Qui ꝓprio filio
nõ pepcit: sz ꝓ nob oib⁹ tradidit illũ: quõ
nõ oia cũ illo nob donauit. Jõ ꝛ Ber̃. sup
illõ Cañ.ij. Colũba mea i foramib⁹ petre
Clau⁹ penetrãs: clauis reserãs fact⁹ ẽ mi
hi vt videã volũtatẽ dñi. Quid em videã
ꝓ foramẽ: clamat clauus: clamat vulnus.
Jdẽ. Patet arcanũ cordis ꝓ foramia cor/
poris. patet illõ magnũ pietatꝫ sacr̃m. pa
tent viscera mie i q̃b⁹ visitauit nos oriens
ex alto. Jn q̃ei clari⁹ q̃s i vulneribus tuis elu
xisset q̃ tu dñe suauis es ꝛ mitis ꝛ multe
mie. Jdẽ sup cañ. Puto iã spnere me ñ po/
terit chr̃s/os de ossib⁹ meis ꝛ caro de car
ne mea. Bze. Prebet apõ deũ boi fiduciã

de⁹ hō. est eīm spes magna penitentib⁹ q̄a aduocat⁹ nr̄ fact⁹ est iudex nr̄. j. Jo. ij. Si q̄s peccauerit: aduocatū habem⁹ apud patrē iesum chr̄m ⁊c. Innuit p̄terea Bern̄. Tres causas sperādi in dei miseratōe di. Trina ꝯsideratio i quibus tota spes mea consistit.

¶ Charitatē adoptionis.

¶ Veritatē p̄missionis

¶ Et p̄rārem redditiōis.

De ꝓmo Glo. sup illud Matth. vj. Pr̄ nr̄ In h̄ daf fiducia. Quid eīm negabit filijs q̄ ia dedit q̄ pr̄ est. De scō Rho. xv. Per patientiā ⁊ ꝯsolationē scripturar̄ spem habeamus. De tertio Ecc̄s. viij. Sermo illius p̄rē plen⁹ est. ¶ Scōa est ꝯsideratō ne virtuose opationis Bre. in moz. Cum opus crescit p̄mij fiducia crescit. Jō Titū ij. Sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuam⁹ in h̄ seculo expect. beatā spem. Secur⁹ ē de re q̄ bonū pignus apud se hz: sic sunt securi de regno celoz q̄ pign⁹ hūt spūssctī. ij. Coz. j. Qui dedit pign⁹ spūs in cozdib⁹ nr̄is. Jtē certus esse pōt de re q̄ venalis est q̄ p̄ciū hz apud se: sic cert⁹ eē dz de regno eterno qui m̄tas tribulationes sustinuit q̄b⁹ emitur. Bre. in mo. Scti viri q̄t labores exhibēt tot remunerationis sue pignora ītra spei cubiculū clausa tenēt. Js secur⁹ esse pōt d regno futuro cui iā in p̄ntī datū est sup se ipm regnare. Bern̄. Non est via ad regnū sine p̄mittūs regni: nec sperare pōt regnuz celeste cui non super membra ꝓpria regna te adhuc donat ¶ Tertia est ꝯsideratio sācte interuentiōis. p̄mo btē ꝟginis matris dei. Cui cantat ecc̄lia Salue regina misericordie vita dulcedo ⁊ spes nr̄a. Jtē angelor̄ q̄ bonū nr̄m desiderant ⁊ de ipso gaudent Luc. xv. Gaudiū est angelis dei sup vno pctōre pniam agente. Jtē sctōr̄ oīm. ps̄. Leuaui oculos meos ꝛmōtes: vñ veniet auxiliū mihi. Mōtes spirituales sūt sancti. Et sic dicit Guillerm⁹ lugduñ. Dultā debem⁹ hr̄e fiduciā in sctis illis / specialiē de q̄r̄ pietate pl'a habem⁹ argumēta q̄ scz legunt in hac vita fuisse pietat⁹ eminētis ¶ Exemplū de btō nicolao: de q̄ legit q̄ erat valde compatiēs ⁊ sup afflictos pia gestans viscera. Et de btō martino q̄ diuisit palliū pauꝑi. Et de multis alijs: m̄ta similia legunt. Propterea ōt Bern̄. ser. iij. ō oib⁹ sctis. Sane vt gl'iam q̄ a solo deo ē sperare liceat. sūmope a nobis desiderāda sunt suffragia sctōr̄.

¶ Tertio ar. Au. ⁊c. Notate tria q̄ ō lex ōt. Oēz spem nr̄az ad solā referre debem⁹ sūme charitatis prudentiā a q̄ mūdi elementa ⁊ eor̄ dispositio p̄cesserūt: sine q̄ nō est armis vel ingenio ꝯfidendū. ¶ De ve. iu. enucleando. l. j. ⁊ de pe. dis. iij. c. Ad huc instāt. Quicūq; iuocauerit nomē dñi salu⁹ erit. Ouo g̃ sperandū est iuꝯ dño. Audite. Si rex esset clemēs ⁊ pi⁹ q̄ p totū regnū facit clamare: siq̄s me offenderit rediat me: ⁊ oīa indulgēb. Jā q̄ certū est q̄ sic multis indulsit. ⁊ p̄terea in ei⁹ curia sunt oēs interuenire parati p̄ sic redeuntib⁹ / nō ne multū sperare dz aliq̄s q̄ offenderit regē inuenire misc̄diam apud eū absq; difficultate. Et pone ⁊ applica: notādo illō ps̄ Sperent in te q̄ nouer̄t nomē t. dñe ⁊c.

¶ Dñica. vj. post Trinitatis
¶ Sermo. j.

Nisi abunda

Nisi abundauerit iusticia vr̄a plus q̄ scribar ⁊ phariseor̄: nō intrabit⁹ in reg. celor̄ Matt. v. Quicūq; baptizati sum⁹ in chr̄o iesu: in morte ipsi⁹ baptizati sum⁹. Ro. vj. Jō bñ decet vt abūdet iusticia nr̄a ⁊c. Jn illis aūt ꝟbis tangit triplex consideratio.

¶ Prima est baptismalis. Quicūq; in chr̄isto baptizati sum⁹.

¶ Scōa est spūalis sanctificatiōis. in chr̄isto iesu q̄ oēs sanctificat.

¶ Tertia est spēalis miseratiōis. i morte ipsi⁹ ⁊c. De his trib⁹ Apo. j. Dilexit nos ⁊ lauit nos a pctis nr̄is in sanguīe suo.

¶ Nisi abunda. ⁊c.

Prim⁹ ar. An ꝯuenient diffiniat iusticia a legislat⁹? Justicia ē ꝯstans ⁊ ꝑpetua volūtas ius suū vnicuiq; tribuēs. Q⁹ nō. Sola dei volūtas ē ꝑpetua. g̃ si iusticia ē ꝑpetua volūtas i solo deo ē iusticia Rñdet tho. ij. ij. q. lvij. Sic ōr Jsi. lib. etym. Just⁹ ōr q̄ ius custodit. Ad h̄ aūt q̄ act⁹ sit ꝟtuosus circa q̄cūq; materiā oportet q̄ sit volūtar⁹ ⁊ q̄ sit stabil' ⁊ firm⁹. q̄a vt ōr p̄bs. ij. etb. Oportet q̄ opek scies ⁊ eli-

ḡēs ꝑ̄ꝺ debitū finē ⁊ imobilr. Et ꝑmū in-
cludit in scō: qz qō ꝓ ignorantiā fit ē iuo-
lūtariū. vt ōz. iij. eth. Jō in diffinitiōe iu-
sticie ponit volūtas ad oñdēdū ꝙ act⁹ iu-
sticie ꝺz ee volūtarius. Addit aūt de ꝑstan
tia ⁊ ꝑpetuitate ad designādū firmitatem
Jō ꝓdicta diffinitio ē ꝑpleta diffinitio iu
sticie nisi ꝙ act⁹ pōit ꝓ habitu. Posset tn
sic reduci in debitā formā diffinitiōis Ju
sticia ē habit⁹ fm quē aliq̄s ꝑstāti ⁊ ꝑpe-
tua voluntate ius suū vnicuiq̄ tribuit. Ad
argumentū aūt dicēdū ꝙ sola deivolūtas ē
ꝑpetua. i. ꝑpetuo durās. sz alia potest ee ꝓ-
petua. i. aliq̄ꝺ volēs facere ꝑpetuo sic ꝙ ꝓ-
petuū ibi attendit ex pte obiecti voliti nō
fm ꝑpetuā durationē act⁹ volūtatis. Nec
superflue addit ꝑsitās in q̄ designat firmū ꝓ
severātie ꝓpositū in tali actu volēdi. Hec
Tho. ¶ Pro fun. Dis scptura ⁊ poetarū
⁊ phoꝝ nos ad ꝟuādā iusticiā hortat Vir
gil⁹. vj. eñ. Discite iusticiā moniti. et Ari
sto. v. eth. tractat de iusticia ⁊ mltū eā cō-
mēdat. vbi dic ꝙ iusticia ē habit⁹ a q̄ sunt
opatiui iustoꝝ ⁊ a q̄ iusta opank ⁊ volunt.
Querit ḡ de illa diffinitōe q̄ dak a iurispe
rit⁹ ⁊c. Dic rn. vt s. Post rnsionē dicas. iu-
xta igit hāc diffinitionē videat hō q̄ꝺ vni-
cuiq̄ tribuēdum sit: ⁊ h̄ faciat vt iust⁹ sit.
Debz vtiq̄ deo hō reuerētiā ⁊ honorē: ꝓ-
ximo benivolētiā ⁊ amorē: sibiꝑ castimo
niā ⁊ pudorē. De ꝑmo malach. j. Si ego
p̄ vbi honor me⁹. De scō Ro. xiij. Ne-
mini q̄cq̄ debeatis nisi vt invicē diligatis.
De tertio Ro. viij. Debitores sum⁹ n̄ car
ni vt fm carnē viuam⁹. Si em fm carnē vi
xeritis morientemi ⁊c. O de⁹ q̄t mala sunt cō
tra dei honorē sic sunt ꝓiuria: blasphemie:
irreuerētie ⁊c. Quot ⁊ q̄nta ꝺ ꝓximi amo
rē sic sunt dissensiōes: odia: detractōes: op
pressiones: fraudes ⁊c. Quot enormia ꝺ
castimoniā ⁊ pudorē. vt sunt fornicatiōes
adulteria. ⁊c. Per iusticiā q̄ꝑe dz rō subij
ci deo ⁊ sensualitas hūiliāda ē sub rōne.
Figura Gen. xvj. De agar fugiēte a sarai
q̄ ꝑ angelū reducta ē q̄ monuit eā hūiliari
sub mān sarai. Spūal⁹ agar q̄ ancilla erat
sigt carnē. Sarai ꝺo q̄ erat dña sigt rōnē.
vñ ⁊ sarai iterptat ꝓnceps mea. Fugit ali
q̄n sensualitas iperiū rōnis: sz tn sp est re-
ducēda ⁊ subiugāda rōni. Ām vt ōr. ber.
Ancillam dñari ⁊ dñam ancillari magna
Sabusio est.

¶ Secund⁹ ar. Notādū ꝙ cū saluator ꝺr
Nisi abun. iusti. vra ⁊c. Nō sumit iusticia
ꝑ ꝟtute cardinali q̄ ē spēs ꝟtutz q̄nicuiq̄
reddit qō suū est: sz generalr ꝑ q̄cunq̄ ꝟ-
tute, put dic Hiero. ꝙ oēs ꝟtutū spēs sub
vno iusticie noie ꝺtinent. Et fm h̄ etiam
Aug. dic duas ee ptes iusticie. s. declinare
a malo ⁊ facere bonū. qz sic iusticia distin-
guit ꝺ pctm. Pensem⁹ aūt bn q̄ sit terribil
dñi cōminatio: di. Nisi abunꝺ. ⁊c. nō intra.
in reg. celoꝝ. In euāgelio itaq̄ tria sc ad
iusticiā verā spectātia.

¶ Primū ē saluatorz istructio
¶ Scōm est istructiōis specificatio
¶ Tertiñ ē specificatiōis ꝺclusio

Primū igit est saluatoris istructio: eū dic.
Nisi abunꝺ. ⁊c. Erat em iusticia scribaꝝ
phariseoꝝ vana ⁊ simulata ⁊ impfecta, ba
bebat ḡ tres ꝺditiōes vitupabiles.

¶ Pria ē falsitas simulatiōis.
¶ Scꝺa ē vanitas intētionis.
¶ Tertia est p̄uitas impfectiōis

Nra ḡ iusticia ꝺz hre ꝺditiōes oppositas.
vt sit vera/ recta/ ⁊ pfecta. ¶ Pria igit est
falsitas simulatōis. Erāt ei simulatiōe ple
ni Un in euāgelio sepe eos vocat hypocri
tas vt ptz Mat. xxiij. Habebāt vtiq̄ fo-
lia ꝟboꝝ sine fructu Mat. xxiij. Dicūt em
⁊ nō faciūt ⁊c. Nisi ḡ abundauerit ⁊c. q̄ n
ex ꝟbis iustificabimur sz ex opibus. Sed
heu q̄ multiplex nūc regnat simulatio. tū
in hūanis officijs: tū i mūdanis amicicijs:
tū in secularib⁹ negocijs Jn h̄ aūt ser, dicē
dū de ꝓmo. s. de simulatiōe in hūanis offi-
cijs q̄ mltiplex ē vt patere potest discurrē-
do per status.

¶ Prio ꝑ statū eccl'iasticoꝝ
¶ Scꝺo ꝑ statū laicoꝝ.
¶ Tertio ꝑ statū chr̄ianoꝝ

Ubi ꝓmo notādū q̄ h̄ acipim⁹ officiū gña
liter ꝓ opatiōe alicui cōpetēte fm sui stat⁹ q̄-
litatē. Et certe in q̄libet statu mlte sūt cor
ruptiones. ps. Corrupti sūt ⁊ abominabi-
les facti sunt i studijs suis ⁊c. Nō ei tales
sunt i ꝟitate q̄les ee debēt ⁊ fingūt: qꝺ ap
parebit satz discurrēdo ꝑ stat⁹. Per statuz
ꝓmo eccl'iasticoꝝ q̄ debēt ee viri deuoti et
spūales. Leui. xxj. Sacerdotes sci erunt
dño ꝺo suoꝝ n̄ pollucr nomē ei⁹. Jncesū ei
dñi ⁊ panes dei sui offerūt: debēt itaq̄ ee

scti ⁊ spūales diuinū officiū deuote dicen
do.c.Dolentes.de cele.mis.sacra reuerent
⁊ ꝓpter deū tractando ⁊ mīstrando Esaie.
liij.Mundamini q̄ fert⁊ vasa dñi. Sacra//
menta dici pñt vasa dñi. vas[illegible]nquā diuīe
gre:⁊ sobrie ⁊ caste viuēdo.Leuit.xij.Hō
q̄ habuerit maculā nō accedet ad misteri//
um dei sui.Bern.Ue his q̄ in carne am//
bulāt:placere deo nō possūt:⁊ placere vel//
le p̄sumunt.Notandū aūt ꝙ sacerdos q̄ ē
cōcubinari⁹ manifestus ita ꝙ nulla possit
tergiuersatōe celari suspensus ē ab officio
xxxij.dis.c.Preter. Et iō si celebrat ē irre
gular⁊.c.j.de re iudicata.li.vj.Et etiā sus//
pensus ē a bñficio Ptz in dicto.c.Preter.
cū Glo.Multi tñ doctores volūt ꝙ req̄//
rat monitio:aliter ñ sit suspēsus ipo facto
nec incurrat irregularitatē.Sz p̄mū veri⁹
Et idē dic d̄ q̄cunq̄ iferiori a sacerdote si
exercet actū cuiuscūq̄ ordis vt notat arch.
in.c.Ad h.xxxij.dis.Et sol⁹ papa dispen//
sat.c.j.d̄ re iudicata.li.vj.et.c.j.de sentē.ex
cōicatiōis.li.vj.Et idē dic de q̄cūq̄ pctō
mortali sic de fornicatiōe.ꝑm do.Anto.in
c.Ura.de coha.cle.et muli.Constitutio ei
penalis etiā q̄ ad penā extendit ad casū si//
milē ex identitate rōnis si rō in ea ꝯstitut
one est exp̄ssa.vt in.l.His solis.C.de re
uo.dona.Nec pōt dici ꝙ sit interp̄tatio ex
tēsiua qz est poti⁹ intensiua seu intellectiua
qz lex nō ē aliud q̄ ipa rō leg⁊.vt ꝓbat in
l.Non dubiū.C.de legib⁹.Et ꝙ lex penal
extēdat si in ea ē scripta rō natural vel ciui
lis tenet Bal.post Bar.Talis etiā sic no
tori⁹ pctōr tenet restituere fruct⁹ q̄s tūc p//
cipit de bñficio qz cū sit suspensus ꝑinde ē
acsi nō resideret qz nullū et inutile idē sunt
c.Inter corpalia de trāsla.p̄la.sic non rite
⁊ non fieri paria iudicant.c.Ueniēs de p̄//
sbyter⁊ nō bapti.¶Scdo ꝑ statū laicoruz
videam⁹ de illis q̄ sunt quasi mēbra iusti//
cie q̄ sunt iudices:aduocati:ꝓcuratores:⁊
clientes ⁊c.q̄ debēt eē iusticie ⁊ ꝟitat⁊ ꝓte//
ctores.Qd etiā intelligi p̄t d̄ iudicib⁹ ec//
clesiastic⁊ ⁊ aduocatis:notarijs:et hmōi.
videant si tales sint q̄les esse debent.Cer
te vt hr̄ Hiere.viij.A minimo vsq̄ ad ma
ximū oēs auariciā sequunt:et a ꝓpheta vs
q̄ ad sacerdotē cūcti faciūt mēdaciū.Itē
videam⁹ statū subditoꝝ:famuloꝝ:et mer
cenarioꝝ q̄ fideliter debēt laborare.Item
statū dñoꝝ aut patrūfamilias q̄ suis ꝟuiē
tib⁹ mercedē debent fidel'r soluere.Naz vt
hr̄ Ecci.xxxiiij.Qui defraudat mercedez
mercenarij ⁊ q̄ effundit sanguinē:frēs sūt
¶Tertio gñaliter ꝑ statū chr̄ianoꝝ q̄ de
bent eē fraterne charitat⁊ amatores Joā.
xiij.In h̄ cognoscent oēs ꝙ discipuli mei
estis:si dilectiōem habueritis ad inuicem
Et oīno debēt eē diuioꝝ mandatoꝝ et ec
clesiasticoꝝ obꝟuatores:alias non sunt ta
les q̄les esse debent.Uñ dñs dicebat Jo.
xiiij.Si diligit⁊ me mandata mea ꝟuate.
O deus quot sunt trāsgressores.Certe ti
mendū est ꝙ sint multo plures q̄ obserua
tores.et sic plures damnandi q̄ saluandi
¶Exemplū legit ꝙ q̄dam cancellari⁹ ⁊c.
Uide dñica.ij.post pasca ser.j.
Tertius ar.Aud.⁊c.Non credat⁊ sal//
uari nisi christo vere seruiatis.Uide//
te g̃ ne sitis sicut scribe et pharisei q̄ cū si//
mulatione deo ꝟuiebant.Consciētia enim
erit in curia dei sic instrumentū si porrectū
ꝓ hereditate petenda.Si aūt instrumētū
inuenit falsū in aliq̄ sui ꝑte totuz reprobat
nisi ꝓbet.C.de ꝓbationib⁹.l.penul.et.ff.d̄
fide instru.l.ij.Uñ.xxviij.q.j.c.Omīs.§.
Ex his.Oē qd fit ꝯ ꝯscientiā edificat ad
gehennā.Pone casum iuxta legē ⁊ appli//
ca notando illud Ro.ij.Testimoniū illis
reddente ꝯscia ipoꝝ ⁊c.q̄q̄ forte aliud oñ
derint exteri⁹ ⁊c.

¶Dñica.vj.post Trinitatis
¶Sermo.ij.

Nisi abunda
uerit ⁊c.Consepulti em̄ sum⁹
cum illo per baptismū in mor
tem vt quo surrexit christus a mortuis ꝑ
gloriam patris:ita et nos in nouitate vite
ambulemus Rhom̄.vj.Si sic fecerimus:
abundabit iusticia nostra plus q̄ scriba//
rum et phariseorum.Ibi autem sunt tria
notanda.
¶Primū nostre iustificatiōis mēoranda
ꝓpositio.Cōsepulti em̄ sum⁹ ⁊c.
¶Scdm ꝓpositiōis notāda conclusio.vt
nos in nouitate vite ambulem⁹

Dominica. vi. post Trinita.

Tertiū ꝓclusionis cōmemorāda exemplatio, quō chr̄s surrexit a mortuis ꝛc̄.

De his oib⁹ est istud .j. Pe. ij. Petā nostra ipe ptulit in corpe suo sup lignum: vt peccatis mortui: iusticie viuamus: cui⁹ liuore sanati sum⁹. Nisi abundauerit ꝛc̄.

Prim⁹ articulus. An iusticia sit virtus: Q̄z nō. Act⁹ ꝓtutz ē meritorius. sed act⁹ iusticie nō est meritor⁹. qz vnicuiqz qđ suū est reddere est necessitatis. Qđ aūt fit ex necessitate nō est meritoriū. igit. Cōtra. Greg. in. ij. moral. ōt. In q̄tuor frutib⁹. s. tempantia: prudentia: fortitudine: ꝛ iusticia/tota bona ꝓpis structura consurgit. Rūdet Tho. ij. ij. q. lvij. Virt⁹ hūana ē q̄ reddit actū hūanū bonū ꝛ ipm hoiem facit bonū. Qđ qdē ꝓuenit iusticie Act⁹ em̄ hois bon⁹ reddit ex hoc q̄ attingit regulā rōnis sm quā act⁹ hūani rectificant. Vñ cū iusticia hūanas operatōes rectificet: manifestū est q̄ op⁹ hominis bonus reddit. Hec Tho. Pro fundamento. Dicis virt⁹ ptinet ad fugā viciorū. Unde Horaci⁹ in epl̄is. Virt⁹ est vicium fugere. Itē ibidē. Virt⁹ est medium viciorū vtriqz redactū. Per iusticiā aūt maxie euitantur vicia. Vñ etiā Tull⁹. j. de offi. Ex iusticia ꝑcipue boni viri nominant. Cū ḡ q̄rit An iusticia ꝛc̄. Dicit rn̄. vt s. Ex q̄ ꝓclude q̄ iusticia est multū amanda p quā rectificant act⁹ hūani. Jō bn̄ ōt p̄s. Bti q̄ custodiūt iudiciū ꝛ faciūt iusticiā in oi tpe. Sz ben q̄ multi sunt q̄ ad regulā debite iusticie nō attēdūt: Fures: raptores: fraudulenti ꝛc̄. in tenebris ambulātes. Pā. Nescierūt neq̄ intellexerūt: in tenebrīs ambulant.

Figura Exo. x. Facte sūt tenebre horribiles i vniuersa tra egypti: adeo vt nemo videret frēm suū/nec moueret se de loco i q̄ erat. Ubicunq̄ aūt habitabant filij isr̄l lux erat. Expone. Tenebre horribiles sunt in ꝓscia maxie ꝓpt̄ defectū ꝓsideratōis actualis. Et nemo videt frēm ꝓpter defectū miserative cōpassiōis: nec mouēt se de loco. i. de statu in q̄ sunt ꝓpt̄ defectū stimulative cōpūctionis. Tales erāt q̄b⁹ dictū est Joan. vij. In pctō vro moriemi.

Secūdus ar. In pceđ. ꝛc̄. In hoc āt dicendū de simulatione in mūdanis amicicijs existente. Sicut em̄ ōt Ebryp. Dia plcrutantes inuenimus apō multos amicicias poeticas. i. ficticias. Sunt eq̄dem amici mundani

Adulatorij

Transitorij

Seductorij

Primo sūt adulatorij. qz q̄s se amare fingunt/adulatōib⁹ suis multz faciūt trāsgredi legē dei. Aug⁹. sup illō p̄s. Qm̄ laudat pctōr ꝛc̄. ōt. Adulātiū lingue alligāt animas in pctis Est vticz adulator vt nutrix diaboli lactans filios diaboli lacte adulationis: ꝛ obdormire eos faciēs i pctis cāntando cātilenā diaboli. Prouer. xvj. Vir impi⁹ lactat amicū suū: ꝛ ducit eū p viam nō bonā. Itē sunt sacerdotes diaboli ipsi adulatores cantātes cantū adulationis su p mortuos in pctis q̄s flere deberēt: et sic eos in pctis sepeliūt. Vñ sup illud Mat. vij. Sinite mortuos sepelire mortuos suos. ōt Greg. Mortu⁹ mortuū sepelit cum pct̄o. pctōre fauoris aggere ꝓmit. Jsti dicunt q̄si vigilias de Placebo. rñdent singulis sicut son⁹ echo se ꝓformātes aliorū vocib⁹. Jsti etiā sunt mimi ꝛ ioculatores diaboli: nō ꝓmittētes diaboli filios in alia ꝓtristari. Osee. vij. In malicijs suis letificauerūt regē: malicias ei⁹ dicētes iusticiā. Ezech. xiij. Ue qui ꝓsuunt puluillos sub oī cubito man⁹: ꝛ faciūt ceruicalia sub capite vniuerse etatz ad capiēdas animas. Nā sic ōt Gre. Quisq̄s male agēti⁹ adulat puluillū sub cubito vel sub iacētz capite ponit. vt q̄ corripi de culpa debuerat/ea fult⁹ laudib⁹ mollit reḡescat. Hiero. Nihil est qđ tā facile corrūpat mētē q̄m adulatio. Jdeo ōt sapiens Eccles. vij. Melior est a sapiēte corripi q̄m stultor⁹ adulatōnibus decipi. Secūdo sunt transitorij. Nō em̄ vere diligūt: sed ꝓpriā tm̄ vtilitatē querūt. ideo tpe aduersitatz recedūt. Eccl. vj. Est amic⁹ sm tp̄s: q̄ nō ꝓmanebit in tpe tribulatiōis. Et est amic⁹ q̄ cōuertit ad inimicitiā. Et est amic⁹ q̄ odiū ꝛ rixā ꝛ cōuicia denudabit. Est aūt amic⁹ soci⁹ mēse ꝛ non ꝓmanebit in die necessitatz. Jbidē. Ab inimicz tuis separe ꝛ ab amicis tuis attende Amic⁹ fidelis ꝓtectio fortz. Qui aūt inuenit illū: inuenit thesaur⁹. Amico fideli nulla ē compatio. vide ibi. Et puer. xvij. Oi tpe diligit q̄ amic⁹ ē: et frater in angustijs cōprobat. Et Eccl. xij. In bonis nō agnoscet

amicus. Tertio sunt seductorij. Hiere. ix. Dis amic⁹ fraudulēter incedit. Jb̄i dē. In ore suo loquit pacē cū amico suo t occulte ponit ei insidias. Et p̄s. Loquunt pacē cū p̄imo suo: mala aūt in cordib⁹ eorū. Exēplū de fictis amicis in Saul respectu Dauid j. Re. xviij. Jtē in habitatoribus ceile. j. Reg. xxiij. Jtē in Ioab respectu amasę. ij. Reg. xx. Salust⁹ in iugurtino. Verus amicus nunq̄ fuit: qui aliq̄n esse amicus desierit.

PRo tertio articlo applica illō q̄ ponit fer. vj. post tertia dñica Aduentus: in secundo aduentuali.

Dñica. vj. post Trini. Sermo tert⁹

Nisi abunda.

Nrē. Si cōplātati facti sum⁹ similitudini mortis ei⁹: simt̄ t resurrectionis erim⁹ Ro. vj. Nā t p talē cōplātationē iusticia nr̄a abundabit plus q̄ scribaꝝ t phariseoꝝ. Cōplātati q̄dē sum⁹ similitudini mortis chr̄i p baptismū: t semp magis ac magis cōplātari debem⁹. Et h̄ tripliciter. s. Per cōpassionē: p grāraz actionē: et p imitationē. De p̄mo. ij. Ti. ij. Si cō patimur t conregnabim⁹. De scōo Hiero. Cū chr̄s p nobis mortu⁹ sit: nō sim⁹ ingrati tātis bñficijs. De tertio. j. Pe. ij. Chr̄s passus est p nob: vobis relinq̄ns exēplum vt seqūmi vestigia ei⁹. Nisi abūda. rē.

PRim⁹ articulus. An iusticia sit generalis virt⁹? Q⁹ nō. qz iusticia condiuidit alijs virtutib⁹. Sed ꝯ est p̄hus. v. etb. Justicia ē ois virt⁹. Rñdet Tho. ij. ij. q. lvij. Justicia ordinat hominē in compatiōe ad alterū: q̄ p̄t esse dūplicit. Uno mō ad aliū simplr cōsideratū. Alio mō ad aliū in cōmuni. s. sm̄ q̄ ille q̄ seruit alicui cōitati/seruit oib⁹ q̄ sub illa cōmunitate ꝯtinent. Ad vtrūq; igit̄ se p̄t hr̄e iusticia sm̄ p̄priā rōnem Manifestū est aut̄ q̄ oēs q̄ in cōmunitate aliq̄ cōtinent: comparant ad cōitatē sic̄ ps ad totū. pars aūt illud q̄ ē totius est. vñ t q̄dlibet bonum partis ordinabile est in bonū totī. sm̄ hoc igit̄ bonū cuiuslibet virtutis siue ordinātis hoiem ad seip̄m: siue ordinātis ip̄m ad alias p̄sonas singulares/ est referibile ad bonū cōmune ad q̄d ordinat iusticia. Et sm̄ hoc act⁹ oīm virtutū p̄t ad iusticiā p̄tinere. Et q̄ntū ad hoc iusticia d⁹ virt⁹ generalis. Et q̄ ad legē ptinet ordiare in bonuz cōmune: inde est q̄ iusticia p̄dicto mō generalis d⁹ iusticia legalis. q̄. s. p eā hō cōparat legi ordinānti act⁹ oīm ꝑtutū in bonū cōe. Cū aūt d⁹ q̄ iusticia ꝯdiuidit alijs ꝑtutib⁹: verū est/ inq̄ntuz est spālis virtus. Hec Tho. Pro fūdamēto sciendū illud Tullij li. de officijs. Fundamentū p̄mū iusticie est: ne cui noceat: deinde vt cōi vtilitati seruiat. Heu heu vbi nūc iusticia: Nā sic̄ d⁹ Galter⁹ in alexā. Jniuste sepe litigat iust⁹. t iniustos absoluit curia mēdax. Et vere nūc q̄si nullus h̄ respect⁹ ad bonum cōe ad q̄d ordinat iusticia: et ad quā pertinent oēs act⁹ ꝑtuosi inq̄ntū sunt ordinabiles ad bonū cōe. Jdo q̄rit̄ An sit genera lis rē. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝯclude q̄ ois fuga peti t ois executio boni op̄is ad iusticiam ptinet. iuxta illd Aug. Due sūt partes iusticie. s. Declinare a malo. et Facere bonū. Jtē ad eam ptinet patiēter sustinere malū pene. j. Pe. iij. Siq̄d patimi ꝓpter iusticiā bti. Ebeu q̄ pauci sunt de nūero iustoꝝ. Pauci em̄ fugiunt pctā: imo multi ad ea currūt. Prouerb. j. Pedes illoꝝ ad malū currūt. Quari ad cautelas: fraudes t vsuras rē. Luxuriosi ad carnales lasciuias: ad seducēdas puellas rē. q̄tardi etiā sunt oēs ad bonū agēdū. q̄rari insup sunt q̄ patiēter tribulatiōes sustineant: et tamē hec est arta via q̄ ducit ad vitaz. De qua saluator Mat. vij. Intrate p angustā portam rē. Figura. iij. Re. ij. Helias p turbinē rapt⁹ est in celū. i. vir iust⁹ p tribulationē ascēdit in celū. Bern̄. ser. de ramispalmaz. Pēs tribulatio est via vite: via glorie: via ciuitatis habitaculi: via regni.

SEcundus ar. Jn p̄ceb. rē. Jn hoc sermone de simulatiōe in secularib⁹ negocijs Que tripliciter ꝯtingit.

Primo fraudulenter circūueniendo.

Secundo vsuras exercendo

Tertio mendaciter fala asserēdo.

Primo igit̄ rē. Cōtra illud Leui. xix. Nō decipiet vnusq̄sq; p̄ximū suū. et. j. Thes. iij. Neq̄s supgrediat neq; circūueniat in negocio fratrē suū. Et Leuit. vj. Reddet

ria aūt doctoris subtilis in. iiij. di. xv. tria requrunt ad hoc q̄ ñ sit circūuentio vl' fraudulentia in emptiōe ⁊ vēditiōe. ¶ Primo vt nō sit error in substantia: vt si det alicui calchū p auro: vel vinū lymphatū p vino puro. ¶ Scōo vt non sit error in q̄ntitate si res mēsuret p pōdus vel p aliū modum ¶ Tertio vt nō sit error in q̄litate: vt. s. ñ det res corrupta p sana. O q̄t fraudes cōmittunt ex inordinato affectu talis lucri. Nā sicut dr Aug. sup Ps. Desiderio tuo locū facz diabolo. Ecce em diabolus apponit lucrū: ⁊ inuitat ad fraudē. lucrū hīe nō poterz nisi fraudē fecerz. Sed lucrū esca ē: fraus laque⁹. Sic attēde escā vt pariat videas ⁊ laqueū. q̄ lucrū hīe non poterz nisi fraudē fecerz: fraudē aūt si fecerz / capieris. ¶ Scōo vsuras exercendo. Dr aūt vsura superexcrescētia quā accipit aliq̄s vltra sortē in pcīū pecunie mutuate. Cū ei vsus pecunie sit ipa ei⁹ cōsumptio. s. trāslatio ei⁹ in aliū: ideo illicitū est aliq̄d accipe p vsu ei⁹ vltra ipaz pecuniā. In ꝓtractib⁹ aūt multipliciter ꝓtingere pōt vsura. ¶ Pro q̄ notanda est regula quā ponit Sco. in. iiij. di. xv. vicz Q⁹ qñ aliq̄s in ꝓtrabēdo cū alio ponit ptē suā in tuto sic q̄ de cōi cursu p dere nō pōt: ⁊ totū piculū remanet in alia parte: tūc ꝓtract⁹ ille est ꝫ eq̄litatē iusticie et vsurari⁹. Videāt g̃ mercatores. Q⁹ aūt vsura sit illicita: patz etiā p ph̄m. j. politic. vbi dr: q̄ vsuraria adq̄sitio pecunia⁹ maxime est pter naturā. Et Lu. xvj. Date mutuū nihil inde spantes. Sūt tñ notādi alicui casus in q̄b⁹ mutuāti pecuniaz licet accipere vltra sortē. Primo rōne pene conuentionalis: si accipies mutuū nō restituat tēpore statuto: dū tñ nō fiat in fraudē vsurarū. i. q̄ mutuās nō vellet accipiēte trāsire terminū vt plus acciper. ¶ Scōo rōne interesse Nā debitor ex eui⁹ nō solutōe creditor notabiliter dāmificat / tenet illi creditori de interesse. Creditor aūt non posset hīe actionē ꝫ eū de hoc: nisi essent pacta vel munimenta: lz in foro ꝫscie teneat debitor vltra sortē ad interesse. ¶ Tertio / qñ vtrū / q̄. s. capitale ⁊ superfluuz ponit sub incerto. qđ patet extra de vsurz. c. Nauigāti. Notandū pterea q̄ lz nō sit licitū alteri cōmodare pecuniā sub vsuris: tñ vt dr Tho. ij. q. lxxviij. ab eo q̄ est paratus vsuras exercere / licet mutuum accipe sub vsuris pter subuentionē sue necessitatz vl' alteri⁹. Sic etiā licet vti iuramēto illi⁹ q̄ p falsos deos iurat pter cōnū pactū ei⁹ q̄ fidem seruat. Non tñ licet inducere eū ad tale iuramentū. nec etiā licet inducere aliquē ad mutuandū sub vsurz. sicut dr Aug⁹. rūdēs publicole de hoc q̄reti. ¶ Tertio falsum mēdaciter asserēdo. Sicut ei dr Ray. Quotiēs cā decipiēdi sciēter quis mētit: peccat mortaliter: ⁊ tenet ad restitutionē. Et idem dicendū de oīb⁹ aliis fraudib⁹ vbi attēdit notabilis deceptio primi. Sed heu ñ solū mentiunt: sed etiā iuramētz mēdacia asserunt. Hinc Cassiodor⁹. lxxxviij. dist. c. Qm̄. Negociatores abominabiles existimant qui pter imoderatū pecunie ambitum iusticiā dei minime ꝫsiderātes polluunt / merces suas plus periurijs onerātes q̄ pcijs Ideo de eis dici pōt illud ps. Nō est in ore eo⁹ veritas: cor eo⁹ vanum est. Sepulc⁹ patēs est guttur eo⁹: linguis suis dolose agebant. venenū aspidum sub labijs eo⁹. Sūt etiā multi q̄ rem quā emere volunt mēdaciter vilipēdūt. Prouerb. xx. Malū est / malū est: dicit oīs emptor: et cum recesserit tunc gl'iabit. s. se primum decepisse. Sic faciūt carnifices dū pecora emunt. Et certe ꝓtingit de multis mercatorib⁹ q̄ nō meliores sunt furib⁹. Et tales pfecto p sua iniuria inuocant irā dei. Zach. viij. Juramētū mēdax ne diligatz: hoc em odit deus. ¶ Exemplū legit in gestz Romano⁹. vt refert Orosi⁹ li. v. vel. vj. q̄ cū Romani misissent legatos ad diuersas prouincias ⁊ recepissent eos in pace: ⁊ fide data pacē firmassent: subito pditiose eos irruentes in ciuitate esculo occiderūt eos et oēs romanos q̄q̄t inuenerūt. Et factū est in detestationē iniurij ⁊ violatiōis fidei q̄ panis quē tales gentes incidebāt sanguinem emitteret p scissuras: aialia domestica ⁊ inter boies assueta / ad siluas ⁊ montana mugientia ⁊ vlulantia fugerēt: ⁊ canes etiā velut lupi dolorosis latratib⁹ oberrarent. Illi aūt pli q̄ predictā pditiōez fecerunt cum imperatore suo victi sunt oēs in cāpo a lucio pompeio ⁊ occisi: exceptis q̄ttuormilib⁹ q̄ ad cuiusdā montis iugum fugientes: vindictā dei non euaserūt. quia

congelati ad modū lapidū obriguerūt im
mobiles facti: q̄ stantes videbant viuētiā
eoꝝ dentib⁹ z oculis cadentib⁹ in terram.
In hoc impletū est illō Ezech.xvij. Ju/
ramentum quod sprezit ponam super ca/
put eius.

Tertius ar. Auō. zc. Notate qm̄ plurā/
do: fraudes z vsuras cōmittēdo/christum negaz. Nā sic dz.xj.q.iij. Extimant
Negatio christi nō tm̄ fit ꝓbis: sed etiam fa
ctis. Et ideo etiā bn̄ dr lex. ff. de ꝓbo. obli.
l. Siqs. Fidelitas ꝑualet diuitijs. Per fi/
delitatē em̄ ꝓfitemur christ̄m. q diuitias aūt
iuste adq̄sitas negak. Audite. Quis vel/
let ex vobis aut auderet sciente ꝓncipe se/
uero z iustissimo ab amicis z fratrib⁹ illi⁹
ꝓncipis fraudulenter aliq̄d accipe vnde z
ꝓncipem impugret z aduersarijs ꝓncipis
seruiret: Credo q nemo. Expone z appli
ca notando illud ad Tit. j. Cōfitent ver/
bis se nosse deū: factis aūt negant.

Dñica sexta post Trini. Sermo. iiij.

Nisi abunda/

Nuerit. zc. Destruak cor⁹ pctī
vt vltra nō seruiam⁹ pctō Ro.
vj. Aliter em̄ non abundaret iustīcia no/
stra zc. Ultra aūt nō est seruiendum pctō
Tum quia est anie deformatiuum.
Tum qz cordis induratiuum.
Tum qz spūaliter mortificatiuum
Deꝑmo Threñ. iij. Denigrata ē facies
eoꝝ sup carbones De scdo Prouer. xviij
Impi⁹ cū in ꝓfundū pctōꝝ venerit ꝓtēnit
De tertio. j. Reg. vlt. Saul corruit sup
gladium suum. i. peccator super peccatum
suum. Nisi abun. zc.

Prim⁹ articulus. An iustīcia genera/
lis sit idem q essentiā di ꝓtutē: q sic.
Phs. v. Eth. Justīcia legalis est eadē oi
ꝓtuti. Cōtra. Ibidē dr phs. Multi ī. p/
prijs q̄dem vti pñt ꝓtute. In his aūt que
sunt ad alterꝝ non pñt. Rñdet Tho. ij.
ij. q. lvij. Generale dicit dupl'r. Uno mō
p p̄dicationē: sicut animal ad hoiem z equū
Et hoc est suis inferioribus essential'r idem.
Alio modo ꝑm ꝓtutez: vt causa vniuersal'
ad oēs suos effect⁹. vt sol ad oīa q̄ illumi/
nant aut imutant q ꝓtutē eius. Et h̄ non
oportet idē esse in essentia his ad q̄ est ge/
nerale. Hoc aūt mō iustīcia dr generalis vir
tus inq̄ntū ordinat act⁹ alias ꝓtutū in fi/
nē suū. s. ad bonū cōe. quēadmodū z chari
tas dici pōt virt⁹ generalis inq̄ntū ordi/
nat act⁹ oīm ꝓtutū ad bonū diuinū: que tm̄
nihilomin⁹ est specialis virt⁹ ꝑm suā essen
tiā. pōt tm̄ q̄libet virt⁹ ꝑm q ab hmōi iusti
cia ordinak ad bonū cōe dici iustīcia lega/
lis. Et hoc mō loquēdi iustīcia legalis est
idē in essentia cū oi ꝓtute. differt aūt rōne
Et hoc mō loquit phs. v. eth. Hec Tho.
Pro funō. sumi pōt illud Arist. iij. poł.
Non est simpl'r ead⁹ virt⁹ boni viri z bo
ni ciuis. virt⁹ aūt boni ciuis est iustīcia le/
galis. Non pōt vtiq̄ esse bonus ciuis nisi
sit bon⁹ vir. sed plus req̄rit ad bonū ciuez
q̄ ad bonū vir. s. q cū alijs cōicet z cōui/
uat ad vtilitatē boni cōis. Sed mix: imo
miserabile. De iustīcia loq̄mur: sz rara in/
uenit. Nā sicut dr Alan⁹ de plāctu nature.
Lāguet fraude fides: fraus q̄z fr⁹ dē fat
lit fraude: dolo sic dolus istat. Et Ouid.
metam. Irrupit bn̄ pejoris in euū oē ne/
fas fugere pudor: verūq̄ fides q̄. In q̄rū
subiere locū fraudes q̄ doliq̄ insidieq̄: et
vis z amor: scelerat⁹ hñdi. Uiuit ex rapto
nō hospes ab hospite tut⁹. Nō socer a ge/
nero fratr⁹ q̄z gra rara ē. Filius an die pari/
os inārit in annos: victa iacet pietas. Q
igit q̄ illō ge abest iustīcia. De q̄ querit An
sit eadē zc. Dic rn̄. vt s. Et q̄ cōclude q ñ
vere dr iust⁹ nisi q̄ totā legē obseruat. Un̄
Jac. ij. Quicūq̄ totā legē seruā. offendat
aūt in vno/fact⁹ ē oīm re⁹. i. exnal'r dānak
z ꝓuak gr̄ia acsi oīa fuisset transgressus: lz
nō tāgrauiter puniak. De vere iustis aūt
dr Mat. xxv. Jbūt iusti in vitā eternam.
Attendite o pctōres miseri: fornicatores:
supbi: adulteri: inuidi: auari: fraudulēti:
piuri zc. O q̄t nūc regnāt mēdacia z frau
dulētie in mercatōe ꝓpter maledictā aua/
riciā. Figura Apoc. xiij. de bestia quam
vidit Joānes ascēdentē de terra zc. q̄ fac
pusillos z magnos: diuites z paupes: libe
ros z seruos hīe characterē bestie in ma/
nu dextera: aut in frōtib⁹ suis/z neq̄s pos
sit emere aut vendere nisi habeat characte
rem aut nomē bestie zc. Spūal'r Bestia
ascendēs de terra auaricia est q̄ facit ado/
rare bestiam ꝓmam. i. diabolū: obediēdo

prauis ei⁹ suggestionib⁹: ⁊ oēs pusillos et magnos ⁊c. q⁊ a maiore vsq̄ ad miorē oēs auaricie studēt ⁊ fac̄ ne q̄s possit emere aut vendere nisi habeat characterē bestie. i. diaboli cui⁹ character ē falsitas ⁊ fraus. Jo. viij. Mendax est ⁊ pr̄ ei⁹. Sz attende q̄d subiūgit̄. Apo. xiiij. Quicūq̄ acc. charac. bestie in fronte sua aut ī manu sua hic bibet de vino ire dei ⁊ cruciabitur igne ⁊ sulphure in ꝯspectu angelo⁊ sctō⁊ ⁊ añ ꝯspectū agni: ⁊ fumus tormento⁊ eo⁊ ascendet in secula seculo⁊.

Secund⁹ ar. In p̄ce. ⁊c. In hoc dicēdum de scd̄a q̄ est vanitas intentiōis q̄ pōt ꝯtingere tripl̄r.

Prio ꝓpt̄ inanē gl̄iam.

Scd̄o ꝓpter auariciā.

Tertio ꝓpter acidiā.

Prio igit̄ ⁊c. Erāt vtiq̄ pharisei et scribe supbi q̄rentes in dict⁊ ⁊ fact⁊ suis laudes hoīm ꝯ vanā gl̄iam Mat. xxiij. Oīa opa sua faciunt vt videant̄ ab hoīb⁹. Nisi ergo abundauerit ⁊c. q⁊ nos oportet oīa facere ad gl̄iam dei. j. Co. x. Oīa in gl̄iam dei facite. et Mat. vj. Attendite ne iusticiā vestrā faciat⁊ corā hoīb⁹ vt videami ab eis: alioq̄n mercedē nō habebit⁊ apud p̄rez vestrū q̄ in cel̄ est. Miserabil̄ certe ⁊ vitupe rabilis ē inanis gl̄ia. Tū rōne breuis durationis. Ps̄. Inimici dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati deficiētes quēadmodū fum⁹ deficient. Tū rōne dānificationis q⁊ ꝓ vacua ⁊ falsa gl̄ia amittit hōverā ⁊ celestē gl̄iam Mat. v. Amē dico vob̄ recepert̄ merce. suā. Vñ. iiij. Reg. xx. Ezechias q⁊ thesauros suos oñdit babylonijs oēs ꝑdidit. Tū rōne obligatiōis. s. ad penā eternā Apo. xviij. Quātū se gl̄ificauerit ⁊ in delitijs fuit: tātū date illi tormētū ⁊ luctū. Scd̄o ꝓpt̄ auariciā. Sic em̄ seruiebāt pharisei deo ꝓpt̄ lucrū tpale. q̄m vt hr̄ Lu. xvj. auari erant Vñ mat. xxiij. Ve vob̄ scribe ⁊ pharisei q̄ domos viduar⁊ comedit⁊ in orōne lēga orātes. Nisi g̃ abūdauerit ⁊c. Audite o viri eccl̄iastici: videte ne ꝓ lucro tpali dño seruiat⁊: et sic sil̄es sit⁊ phariseis. Tertio ꝓpt̄ acidiā. q⁊ vicz negligent̄ agit̄ ꝯ illud. ij. Co. ix. Nō ex tri. aut ex neces. hilarē eni datorē dili. de⁹. Et iosue. xxiij. Estote soliciti vt custodi. cūcta q̄ scripta sunt̄. Et Ro. xij. Solicitudie nō pigri. et Col̄. iij. Oē q̄d agit⁊ ex aio opa mini sic deo non hoīb⁹ sciētes q̄m a deo recipiet⁊ mercedē. Si aūt negligent̄ agitis: irā dei icurrit⁊. Exemplū narrat cesari⁹ Sacerdos q̄dā in ordine cistercien̄ solit⁹ fuit dict⁊ matutinis ī illo interuallo q̄ solent frēs vacare orōni sup vnā sediū se deponere ⁊ int̄ orōnis ꝟba dormitare. Volens g̃ dñs illi oñdere q⁊ illa hora ⁊ maxie tali loco nō eēt dormitādū sz ī orōne vigilandū: apparuit sibi ī cruce ꝟso dorso ad illū vt dicere videret̄: q⁊ tepid⁹ es ⁊ acidiosus: ñ es dign⁹ faciē meā ītueri. ⁊ h̄ sepi⁹ illi ꝯtigisse testat⁹ ē. Mirū certe ac miserabile: mundani diligent̄ agūt ꝓ tpalibus ⁊ nos tā negligenter agim⁹ ꝓ spūali lucro. Bern̄. Quid ignauie ē frēs: ardēti⁹ appetūt hoīes ꝑnitiosa q̄ nos vtilia: alacri⁹ currūt ad mortē q̄ nos ad vitā.

Pro t̄tio ar. applica q̄d hr̄ sabb̄o post t̄tiā dñicā aduent⁹/ Abijciam⁹ ⁊c

Dñica. vj. post Trinitatis.
Sermo. v.

Nisi abund.

Si mortui sum⁹ cū chr̄o: credim⁹ q⁊ sil̄ viuem⁹ cū christo Ro. vj. Si mortui vere sum⁹ cū chr̄o: viuemus inquā sine labore: sine dolore: sine timore. De p̄mo Apoc. xiiij. Amodo iā dic̄ spūs vt req̄escāt a laborib⁹ suis. De scd̄o Esa. xxxv. Gaudiū ⁊ exul. obtinebūt ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. De tertio ꝓuerb. j. Qui me audierit: absq̄ terrore requiescet ⁊c. Nisi ⁊c.

Prim⁹ ar. Vtr⁊ iusticia p̄emineat int̄ oēs ꝟtutes morales: Q⁊ nō. Fortitudo enim ē circa difficiliora. s. circa ꝑicula mort⁊. iij. eth̄. Virt⁹ aūt ē circa difficile. ij. ethic̄. Contra. Tulli⁹. j. de offi. In iusticie ꝟtute splendor ē maxim⁹ ex q̄ viri boni nominant̄. Rñdet Tho. ij. ij. q. lviij. Iusticia legal̄ p̄clara ē int̄ oēs ꝟtutes inq̄ntū bonū cōe p̄eminet bono singulari vni⁹ ꝑsone. Iusticia ꝑticular⁊ p̄cellit int̄ alias ꝟtutes. Alie ei respiciūt solū bonū ip̄i⁹ ꝟtuosi: sz iusticia etiā bonū alteri⁹ q⁊ ꝑ iusticiaz hō bñ se hz ad aliū: vt habet̄. v. ethicorū.

Vñ cuius fortitudo sit circa difficiliora: tñ iusticia est circa meliora. Hec Tho. ¶Pro fundamēto. Ois virt⁹ ē circa ar// dua z difficilia z excellētia. Quidā de ar// te. Est nulla nisi ardua virt⁹. Et phus. j. rhetoz. Necesse ē maxias esse ꝑtutes eas q̄ sūt alīs honestissime: siqdēest virt⁹ po// tētia bñfactiua. ꝙ̄ h̄ fortes z iustos ma// xime honozāt: qm̄ fortitudo ē alīs vtilis in bello. iusticia aūt z in bello z ī pace. Et in. v. Eth̄. ōt q̄ iusticia legalis est p̄clariss// sima ꝑtutū/ z neq̄ hesper⁹ neq̄ lucifer ita admirabilis. Cum g̃ q̄rit An iusticia zc. Dic rñ. vt s. Et q̄ ꝯclude q̄ vitupandi st q̄ iusticiā quertūt z ꝯ iusticiā faciunt/oēs vicz pct̄ores: fornicatozes: auari zc. q̄ non reddūt deo qō debēt: reuerētiā vicz z ho// noꝛē: obediētiā z timoꝛē: beuolētiā z amo rē. Cōtra qs Malach. j. Si ego p̄ sum: vbi est honoz me⁹? et si dñs ego sum: vbi ē timoz me⁹? O de⁹ q̄t sunt iniusti legis tue trāsgressozes: q̄nta est nūc viciozꝝ inunda// tio in q̄ mlti pereunt. ¶Figura Gen. vij. Cū transissent septē dies/aq diluuij inun// dauerunt sup terrā z ꝑualuerūt nimis su// per terrā: oꝛicq̄ sūt mōtes excelsi sub vni// uerso celo: cōsumptaq̄ est oīs caro: reman sitq̄ solus Noe z qui cum eo crāt in arca. Spūaliꝛ p septē dies intellige q̄ttuoꝛ ꝑtu// tes cardinales cū trib⁹ theologicis: q̄ oēs iam trāsierūt z recesserūt ab hoib⁹. aut se// ptē ꝯsideratōes illūinatiuas ad modū se// ptē dieꝝ. ¶Prima est turpissime vilitatꝫ: q̄ sꝫ puenit ex pctō. ¶Scōa ē miserrime ser uitutꝫ q̄ pctoꝛ diabolo subijcit. ¶Tertia ē certissime moꝛtalitatꝫ. ¶Quarta dine po// tētie inuincibilis ¶Quita diuie sapie ifal// libilis. ¶Sexta diuine iusticie iflexibilis. ¶Septima infernalis miserie interminabil' Que iā etiā transierūt. s. a cogitatiōe mul toꝝ. Pauci em̄ has ꝯsideratiōes hūt: sed magis ad ꝓpias voluptates aspirāt. Aq̄ aūt diluuij sunt delectatiōes seu voluptā// tes vite p̄nt̄ꝫ. Per terrā intellige terrenos hoies. Per montes ꝙ in sublimioꝛib⁹ di gnitatib⁹ ꝙstitutos. Cōsumptaq̄ est oīs caro. i. oīs hō carnalis z sensualis spiritua liter moꝛtuus est ꝑter Noe. i. euz q̄ in deo p amoꝛē reḥesit: et alios q̄ sunt in arca. i. in charitate q̄ ferk sup aq̄s marꝫ hui⁹ mū// Aug⁹. Amas deū ambulas supra mare: sub pedibus tuis est seculi tumoꝛ. Amas seculū absoꝛbet te: amatoꝛes suos voꝛare nolit: non poꝛtare.

Ecūd⁹ ar. In p̄ceḥ. zc. Nūc de tertia q̄ est p̄auitas imꝑfectiōis. Lz em̄ fa ciliora aliqua facerent: tñ ea que grauioꝛa erant legis p̄rermittebāt. Mat. xxiij. Ue vobis scribe z pharisei hypocrite q̄ deci// matis anhetū: mēthā: z ciminū: et reliqstꝫ que grauioꝛa sunt legꝫ. s. iudiciū: misc̄diaꝫ et fidem. Hec em̄ opoꝛtuit face z illa n omittere. Nisi g̃ abūdauerit iusticia zc. qꝛ opoꝛtet q̄ iusticia nr̄a sit p̄fecta. Sed heu timendū est q̄ mult⁹ moꝛe phariseoꝛū iu// sticiā habent diminutā: omittētes tria ne cessaria que tangunt in autoꝛitate saluato ris p̄missa.

¶Primo iudiciū veritatem.

¶Secundo misericoꝛdie suauitatem.

¶Tertio cōuersationis fidelitatem.

¶Primo igit̄ multi omittūt iudiciū verita// tā. Esa. j. Principes tui infideles ꝯciī fu rum: oēs diligunt munera: sequunt retri// butiones: pupillo nō iudicāt: causa vidue nō ingredieḥ ad eos. Propter hoc ait dñs Heu ego ꝙsolaboꝛ sup hostib⁹ meis z vin dicaboꝛ de inimicꝫ meis. et Sap. vj. Au// dite reges z intelligite: discite iudices fi// niū terre: p̄bete aures vr̄as q̄ ꝙtinetꝫ mul titudines z placetꝫ vob in turbis nationū q̄m data est a dño p̄tas vobis z virtus ab altissimo qui interrogabit opa vestra z co gitationes scrutabit̄: qm̄ cum essetꝫ mini// stri regni Ilius nō recte iudicastꝫ: neq̄ cu// stodistis legē iusticie: neq̄ sm̄ voluntatez dei ambulastꝫ: hoꝛrende z cito apparebit vobis q̄m dꝛissimū iudiciū bis q̄ p̄sūt fiet. ¶Scōo omittunt ꝯplurimi miscōie dignitatē. Cū tñ dicaḥ Prouer. xxj. Face// re miscōiam magis deo placet q̄ victime. Et Jac. ij. oꝛ. Judiciū sine mia fiet ei q̄ ñ fecerit miscōiam. O de⁹ q̄lōge relegata ē a filīs hoim miscōia: contracta ē largitas nisi illa q̄ vanitati subseruit. Osee. iij. Nō est mia in terra. ¶Tertio omittūt cōuer// satiōis fidelitatē. ideo impletum est illud Mat. xxiij. Refrigescet charitas: z abū// dabit iniq̄tas. Et ill⁹ Hiere. ix. Extēde// rūt linguā suā q̄si arcū mēdacij z nō ꝟitatꝫ: cōfortati sunt in terra. qꝛ de malo ad ma// lū egressi sunt: z me nō cognouerunt dicit

Dominica. vi. post Trinitatis

dñs. Unusquisq; a ꝓrio suo se custodiat: et in oi fratre suo ñ habeat fiduciā. qz ois frater supplātās supplātabit: et ois amic⁹ fraudulenter incedet: z vir fratrē suū deri/debit: z ꝟitatē nō loquet: docuerūt em̄ lin/guas suas loq̄ mēdaciū: vt iniq̄ agerēt la/borauerūt. Et qm̄ mlti sunt tales omittē/tes vicz iudiciū: miaz: z fidelitatē. ideo ti/mendū est q mlti sunt de nūero reꝓbox. Ūñ Mat. vij. Multi sunt q̄ p viā pditio/nis amplāt. ¶ Exēplū legit i legēda be/ati Bernardi: q̄ q̄daz heremita zc. Vide dñica in. lxx. sermone. viij.

Certi⁹ ar. Auō. Videte ḡ ne iusti/cia vīa sit diminuta. qm̄ dz d regul' iu/ris. li. vj. c. deflegt. Defleat pcōz q̄ offen/dens in vno fact⁹ ē oim re⁹. Ūñ ſm leges Solutio ꝓtz nō ꝓstat liberationē: vt patet l. d subtractone pignox. l. cū viu. Et. ff. de ꝟbox obligatoib⁹. l. In executōe. Ubi dz q nō pōt aliq̄d solui: nisi totū soluat. s. pter vīlitatē recipientz. Siq̄s em̄ volue/rit soluere ptē pēsiōis sue z nō totā: tūc to tū qd tenet aufert ab eo. Expone z appli/ca ad eū q̄ ptē ꝓceptox seruat z nō oia. cū tñ scīm sit Deut. vj. Timeas dñm deum tuū z custodias oia mādata z ꝓcepta ei⁹. Et. x. ca. Ama dñm deū tuū z obserua p̄/cepta eius oi tpe.

Dñica sexta post Trini. Sermo. vj.

Nisi abunda.

n zc. Scīētes q̄ chr̄s resurgens ex mortuis iā nō moriē: mors illi vltra nō dñabit. Rho. vj. Si h̄ bñ con/siderem⁹ affectiue iusticia nostra abūda/bit zc. Ūñ dr. Scīētes. i. sapi⁹ ꝓsiderātes Et hec ꝓsideratio valet ad tria

Primo ad pcurādā spūalē resurrectōez

Scdo ad h̄moī resurrectois pseuerati/

Tertio ad sperati/ (uā ꝓtinuatiōez. uā corꝓalis resurrectōis expectationem

De primo Eph. v. Surge q̄ dormis et exurge a mortuis. De scdo Colo. iij. Si ꝓsurrexist⁹ cū chr̄o q̄ sursū sūt q̄rite. s. pseue/rāte. De tertio. j. cor. xv. Si chr̄s pdi/cat q̄ resurrexit a mor. quō q̄dā dicūt i vo bis q̄ resurrectio mortuox nō ē. Et Job xix. Scio q̄ redēptor me⁹ viuit z i nouissi/mo die de terra surrecturus sū zc. Nisi zc.

Rim⁹ ar. An q̄cūq; facit iniustū pec/cet mortal'r: Q, nō Dz q̄ qua iniusti/cia facit: pax a medio declinat. ḡ pax pec/cat. Cōtrō Quicūq; facit iniustuz: facit ꝰ legē dei. Rñdet Tho. ij. ij. q. lix. Pec/catū mortale est qō ꝓuat charitati p quā est vita aie. Dē aūt nocumētū alteri illatū ex se charitati repugt q̄ monet ad volēdū bonū alteri⁹. Et iō cū iniusticia sp ꝓsistat in nocumēto alteri⁹: manifestū ē q̄ iniustū facere ex genere suo ē pctm̄ mortale. Ad illō aūt qō obiicit dicēdū: q̄ i quo iniustū facere deficit a pfecta rōne ei⁹ qō ē iniustū facere inq̄ntū phabile ē q̄ inde ali⁹ ñ ledit nec ei displicet. Hec tho. ¶ Pro fūō. Per iniusticiaz maxie destruit ois ciuitas. z p iusticiā seruat. Ūñ z phus. iij. Pol'. Sine iusticia ipossibile est inhitare ciuitatē. Et Tulli⁹ li. de offi. Nulla res vehemēt⁹ ꝓti/net rēpublicā q̄ fides. i. fidelitas q̄ maxie p iniusticiā tollit. Sed heu q̄ passim nūc regnat iniusticia z infidelitas. Alan⁹ ō plā/ctu nature. Heu q̄ ꝓcipitē passa ruinam virt⁹ sub vicio victa laborat: ꝟtutz species exulat oīmis. Luxant vicio frena furoris. Nox fraudis fidei nubilat astrū. Sz q̄rit An q̄cūq; zc. Dicrñ. vt s. Ex q̄ cōclude q̄z timēdū est iniustū facere. Nā vt dr Ps. Iniusti disꝑibūt sil' reliq̄e ipiox interibūt. Idē. Iniusti punient⁹ z semen ipiox ꝑibit Audite o pctōres diuīe legz iusticiā trās/gredientes. O fraudulēti: o mēdaces: o p/iuri: o pditores: o paupex z simpliciū op/pssores zc. Et vñ tot iniusticie? Certe ex nimio affectu ad aḡs hui⁹ vite. s. delecta/tiones carnales z mūdanas. Notate. Tpe magni est⁹ dz hō cauere a nimio potu aq̄ frigido ꝓcipue cū magnū habeat laborem sustinere. Ideo etiam volētes ꝑliari cauēt sibi ne sit' eadē vice multū bibāt. Spūal'r Cauere dz hō ne siti delitiax aut diuitiax nimis obtēpet. qz sic dr Chr̄y. sup Mat. exinde vehemētior fit cupido. Et grauati talib⁹ aḡs/ ꝰ hostes pugnare nō possum⁹.

Figura Judic. vij. Illi reputati sūt apti ad plūs qui sola manu bibebāt aquā zc. vi/de ibi. Horat' Qui sola manu aquā deli/tiax aut diuitiax lābūt ad necessitatē/cor ibidē nō apponentes: apti sunt ad seqndū chr̄m z vincendū madian. i. diabolū. Sed

q̄ affectū in hāc aquā incuruanť/apti re/gno dei nō habenť. q; de⁹ eox ē argentū z aux. pū. Similacra gētiū argētū z au[illegible]. Secūdus ar. Jn p̄ceď. dictū est de pri/mo ꝓposito supra euangeliū. Jn h̄ ser/mone dicēdū de scō qō ē instructiōis spe/cificatio. s. ꝫ petm̄ ire. Dicit em̄. Audistis q; dictū est antiq̄s Nō occides zc. Bene aūt q̄ dixerat primo circa irā specificat. q̄a sm glo. ira est ianua m'tox vicioz: q̄ clau/sa/fructib⁹ intrinsec⁹ vabiť reqes. ea apta: ad oē facin⁹ armabiť anim⁹. Jra igiť ma/time ipedit rectitudinē z pfectōez iusticie Jac. j. Jra ei viri iusticiā dei ñ opať ¶ Est itaq̄ notandū q̄ doctores iudeoz dicebāt p̄ p̄cepta negatiua tm̄ exteriorē z nō inte/riorē m'tū aiē ēe phibitū. Hūc g̃ errorez excludit saluator: phibēs etiā irasci sine cā dicēs. Ego aūt dico vobis q; ois q̄ irascit fratri suo zc. Vbi phibeť triplex grad⁹ ire Cui etiā assignať triplex grad⁹ pene.

¶ Primus est in animi cōmotione.

¶ Secūdus est in indignatiōis ostēsione

¶ Tertⁱ⁹ est in certa iniurie exp̄ssione.

Primus est zc. s. interⁱ⁹ tm̄. De q̄ ōr. Qis q̄ irascit fratri suo: re⁹ erit iudicio. Aug⁹. li. retra. Nō fratri irascit q̄ petō fris irascit. Qui aūt fratri ñ petō irascit/sine cā irascit Chrys. Puto aūt nō de iracūdia carnis lo/quit chr̄s: sed ō iracūdia aie. Caro em̄ nō pōt obedire vt ñ ꝫturbeť. qñ g̃ hō irascit et nō vult facere id qō ira compellit: caro ei⁹ irata ē: animⁱ⁹ aūt ei⁹ non est iratus. sm Hiero. Jra est ois malus mot⁹ ad nocen/dum. Aut g̃ surgit subito: et sic est veniale. Aut ex deliberatiōe z ꝫsensu: et sic ē petm̄ mortale. Sic itaq̄ ois q̄ irascit motu ire/tioni fri suo deliberās odiū ꝫceptū implere ope si adesset oportunitas/re⁹ erit iudicio id ē dign⁹ accusatiōe apd deū z in foro sū/mi iudicⁱ: lz nō bois. ¶ Scds gradus est in indignatiōis ostensione. De h̄ ōr dns. Qui āt dixerit fratri suo racha: re⁹ erit ꝫsi/lio. Racha vox ē idignⁱ; absq̄ exp̄ssiōe vi tupⁱ. Chrys. Racha ē ꝫbū ꝫtept⁹ z puipē/siōis. Talⁱ g̃ re⁹ erit ꝫsilio. i. ꝫsensu iudicⁱ de dāda i eū snia z determinanda pena. q; ia venit in noticiā culpa. ¶ Tertⁱ⁹ est in cer/ta iniurie exp̄ssiōe. De q̄ ōr. Qui aūt dixe/rit Fatue: reus erit gehēne ignis. Aug⁹. Qui aūt dixerit fatue: duo subaudiunť: fratri suo: z sine cā. Et ex h̄ defēdiť q̄ apl's Galathas vocat stultos q̄s etiā frēs no/minat. nō em̄ id facit sine cā. Idē. Jn pri/mo est vnū. s. ira sola. Jn scdo aūt duo sūt scz ira z vox q̄ irā sig̃t. Jn tertio autē tria scz ira: et vox q̄ irā sig̃t: et in voce vitupa/tiōis exp̄ssio. Idē. Vide etiam nūc tres reat⁹: iudicⁱ⁹: cōsilⁱ⁹: z gehenne ignis. Jn iudicio adhuc defensiōis loc⁹ dať. Ad cō/siliū aūt ptinere videť sentētie platio: qm̄ inter iudices ꝫferunt q̄ supplicio damnari oporteat. Jn gehēna ꝫ ignis ē certa da/mnatio. Chrys. Nō paruū exiſtimes fra/trē tuū vocare stultū/auferēs ei p̄udentiā et intellectū q̄ hoiⁱ sum⁹ z ab irrōnabili/bus distam⁹. Patet itaq̄ q̄ iram oino de/bem⁹ rep̄mere ¶ Exēplū in vitaspa. Qui/dam q̄siuit ab abbate isaac q̄re eū demo/nes timereť. Respondit. Ex q̄ factus sum monachus statui añ me vt iracūdia foras gutur meū non p̄cedat. Non sine aūt cau/sa rep̄menda est ira. quia vt ōt Greg. Per iram sapia amittiť vt q̄d vel q̄ ordi[illegible]e agē/dum sit oino nesciať.

¶ Tertius articulus. Aud. zc. Notate q̄m̄ testamentū dñi est testamentum pacis. Eccl. xlv. Statuit ei dns testamen/tum pacis. Jura em̄ dicunt. Heres nō ser/uans testamētū defuncti est exheredādus xj. q. j. c. Siluester. et C. de fideicōmissis. l. Amplius. Forma casum siue parabolaz iuxta legē Notādo illud p̄s. Jnq̄re pacem et p̄seq̄re eam.

¶ Sermo septimus p̄o dominica sexta post Trinitatis

Nisi abunda.

In zc. Existimate vos q̄dē mor/tuos esse petō viuētes aūt deo Rho. vj. Strales eēm⁹: nr̄a iusticia abū/daret zc. Jnduc aūt nos apl's ad tria vicz

¶ Ad culpe mortificationē

¶ Ad gratie viuificatiōez.

¶ Ad hui⁹ vite cōtinuationē siue ꝑpetu/am durationem.

Et de his oīb⁹ sil ōr Ber. Bona ē mors q̄ vitā nō aufert: sed mutat in meli⁹ p̄ quā corpus non cadit: sed anima subleuať.

Salutatio. ¶ Nisi abun. zc.

Dominica. VI. post Trinitatis

PRimus ar. An p̄cepta decalogi sint p̄cepta iusticie: Q, nō Phs. v. Eth. Lex p̄cipit de actib⁹ oīm ꝟtutum: sed p̄cepta decalogi sunt p̄ncipia totius legis diuine. g̃ non ꝑtinent ad solā iusticiā. Cōtra Per oīa p̄cepta decalogi ordinamur ad alterum. vt patet discurrenti. Rn̄det tho. ij. ij. q. cxxij. Precepta decalogi sunt q̄b⁹ rō naturalis statim assentit tanq̄ manifestissimis. Maxime aūt rō debiti q̄ req̄rit̄ ad p̄ceptū apparet in iusticia q̄ est ad alter⁹ qꝛ in his q̄ spectant ad seip̄m videt̄ p̄mo aspectu ꝙ hō sit dn̄s sui ꝙ sibi liceat facere qd̄ vult. Cum aūt obijcit̄ ꝙ lex p̄cipit de actibus oīm ꝟtutū. verum est sed ordine q̄dā Primo tradendo p̄cepta de his in quib⁹ ē ratio debiti manifestior. Hec tho. Pro fundamen. Sepe ⁊ multū ꝯsiderāda sūt diuine leg⁹ p̄cepta. Juuenal. Respice q̄d moneant leges: q̄d curia mandet. Sed bn̄ notandū ē ꝙ lex nō solū p̄cipit bn̄ loqui: sꝫ bn̄ agere quēadmodū etiam de ph̄ia dicit Senec. ad Lucil. Facere docet ph̄ia: nō dicere. Sꝫ q̄rit̄ An p̄cepta illa diuine leg⁹ sint p̄cepta iusticie. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ꝯclude qm̄ oīa hm̄ōi diuine legis p̄cepta sunt nobis obseruanda si saluari velim⁹ cū non possim⁹ aliter eē iusti. Soli aūt iusti ibūt in vitā et̄nā. Un̄ ibidē. Ibūt hi (scꝫ impij) in suppliciū eternū. et Ecci. xlj. Ue vob̄ impij q̄ dereliq̄st⁹ legē altissimi ⁊c̄. Audite opctōres miseri ⁊c̄. Nec sufficit ꝑtem p̄ceptorū obseruare nisi oīa seruent̄. Hec em̄ esset iusticia imꝑfecta siue iusticia phariseorum Nec sufficit p̄cepta implere simpl̄r nisi ex amore impleant̄ ⁊ ꝓpter dei gl̄iam. Talis em̄ eēt iusticia vana vt iusticia scribarū et phariseor⁹. Debꝫ g̃ iusticia nr̄a esse itegra sine corruptiōe: al's non erit deo accepta. Figura Leui. ij. Oīs oblatio q̄ offert̄ dn̄o sine fermēto erit: nec q̄cq̄ mellis adolebit̄ in sacrificio dn̄i. In oī autē oblatione offeres sal. Expone. Oblatio c̄ deo: p̄ceptorū ei⁹ impletio q̄ debꝫ eē sine fermento. i. sine corruptione q̄ contingere pōt ex ꝑte trium Primo ex ꝑte opationis. qꝛ vicꝫ ē diminuta: puta qꝛ non facit hō oē illud ad qd̄ tenet̄: aut non offert totā suā potentiā opatiuam deo. puta qꝛ delectationē suā q̄rit in reb⁹ exterioribꝫ. Un̄ etiam d̄r ꝙ in oblatione nō debꝫ eē mel. i. dulcedo rer⁹ exterior⁹ Dulcedo quippe mellis est oppilatiua: sic ⁊ dulcedo rer⁹ mundanar⁹ ē oppilatiua cordis. i. ipeditiua ne euacuet auariciā ⁊ alia vicia. Scd̄o ex ꝑte affectionis. qꝛ vicꝫ cuꝫ tristicia sine deuotione fit In leuitico em̄ in p̄di. ca. ⁊ alibi d̄r ꝙ dꝫ ibi esse thus per qd̄ signat̄ deuotio. Juxta illud ps̄. Dirigatur or̄o mea sicut incensū in conspectu tuo ⁊c̄. Tertio ex ꝑte intentionis. qꝛ vicꝫ non fit ꝓpter gl̄iam dei. Nā Leuit̄. iij. d̄r ꝙ oīs adeps erit dn̄i iure ꝑpetuo in cunct⁹ generationib⁹ vr̄is. Per adipem em̄ intelligere possum⁹ sanctā intentionē q̄ operi speciē et nomen imponit. vt dic̄ Amb. Intentio ei dat operi valoris pinguedinē

SEcund⁹ ar. In p̄ce. ⁊c̄. In h̄ dicendū de tertio qd̄ est specificationis ꝯclusio: cum dic̄. Si offers mun⁹ tuū ⁊c̄. vsq̄ in finem. vbi concludit ex p̄missis ꝙ volēs offerre in altari. s. fidei ⁊ cordis sui q̄dcūq̄ mun⁹ siue or̄onis siue aliud: dꝫ prius recōciliari fratri suo leso siue offenso ꝑ euꝫ: al's nō acceptat̄ a deo Chrys̄. Ecce a discordātib⁹ nō vult accipere sacrificiū. Hinc g̃ ꝑpendite q̄ntū sit malū discordie. Uide aūt misc̄diam dei quō hoīm vtilitates ampli⁹ aspicit q̄ꝫ suos honores: pl⁹ em̄ diligit cōcordiā fratrū fideliū q̄ꝫ munera. Jō ei munera abel suscepta sunt: cain reprobata: q̄a abel pura ⁊ simplici mente offerebat: cain ꝟo aduersus frēm irā tenebat. Sꝫ heu hodie sunt multi cain sil'es cū discordijs ⁊ dolis ad altare accedētes. In p̄dictis aūt ꝟbis euangelij tria sunt notāda.

¶ Primū est faciēda oblatio.
¶ Scd̄m p̄mittēda p̄paratio.
¶ Tertiū ꝑficienda executio.

Primū est faciēda oblatio: cū dicit. Si offers munus tuū. q. d. qꝛ offerre q̄nq̄ debes. ꝓuer. iij. Honora dn̄m de tua substātia. De substātia inquā corꝑali. i. corꝑis ꝓprij: de substātia spūali. i. anime: ⁊ de substantia tꝑali. i. bonor⁹ tꝑalium. ps̄. Sacrificate sacrificiū iusticie ⁊c̄. hoc em̄ exigit iusticia vt de oīb⁹ q̄ a deo teneam⁹ ip̄i sacrificem⁹. ¶ Tertium est p̄mittenda p̄paratio: cū dicit. Et recordat⁹ fuer⁹ qꝛ frat̄ tu⁹ hꝫ aliq̄d aduersuꝫ te: relinq̄ ibi mun⁹ tuū an̄ altare ⁊ vade pri⁹ recōciliari fratri tuo .s. si offensa ē nota fr̄i ⁊ cōmode possit hr̄i ei⁹ p̄n̄tia. s̄m Chrys̄. Si cogitatu offendi

sti:cogitatu reconciliare. Si ꝓbis offēdi// sti:ꝓbis reconciliare. Si opib⁹ offendisti: opib⁹ reconciliare. Aug. Tunc frat tu⁹ h̄ aliq̄d aduersū te si eū in aliq̄ leseꝛ. Ter tiū est pficienda executio:cū dic. Et tūc ve nies offeres mun⁹ tuū Inde venies.s.ite ti one reuocās ad id qō ceperas offeres mu nus tuū.postq̄.s.ꝓrexisti ad reconciliati// one non q̄dem sp pedib⁹ coꝛpis q̄ non sp sic in,pmptu pōt hꝛi eius pntia:sꝛ moribus animi. Hilar⁹. Reconciliata hūana pace reuerti in diuina. Jubet in dei charitatē ō charitate hoim transituros. Ptz itaq̄ qm̄ multū deo placet pax ⁊ ꝛcoꝛdia int hoies ⁊ p ꝓ ñs ex opposito diabolo displicet ⁊ ipꝛ ꝓfundit. Exemplū in Vitaspa. Erant duo frēs ꝛ carnē germani sit monachi exi stētes. Insidiabat autē eis malign⁹ spūs .s. diabolus vt eos separaret ab inuicem. Quadā igit die advesperā fm cōsuetudi// nē.frat ille iunioꝛ lucernā accendit ⁊ ponit sup candelabꝛū: faciēte aūt malicia demo// nū ruit candelabꝛum ⁊ extincta ē lucerna. Surgens itaq̄ senioꝛ cepit illū iunioꝛē p// cutere cum furoꝛe. Ille aūt ꝓstratus i ter rā pcabat dicēs. Magnanim⁹ esto dñe: et ego rursū ascendā. Ergo q̄ nō rndit ꝓbuꝛ turbulentū:malign⁹ spūs ꝓfusus recessit ab eis. Et pgens eadē nocte nūciauit pnci pi demonioꝝ dicens. Qm̄ ꝓpt h̄militatē il li⁹ monachi q̄ ꝓstratus in terrā venia po// stulabat a fratre:nō ꝓualui in eis. Videꝛ em̄ de⁹ h̄militatē ei⁹ effudit sup eū gꝛaz su am:⁊ ego me sentio valde toꝛqri qm̄ nō ꝓ ualui eos ab inuicē separare. Hec oia au// diens idoloꝝ sacerdos q̄ ibi manebat com punctus est coꝛde:⁊ in timoꝛe ⁊ amoꝛe do mini nr̄i iesu chr̄i accessus. Consideras ita q̄ qm̄ magna seductio aiaꝝ est cul⁹ ido// loꝝ relinq̄ns oia statim ad sanctos patres ad monasteriū cucurrit:⁊ ꝛetulit ista q̄ de// mones inter se loq̄bant. Jnstruct⁹ itaq̄ a patrib⁹ fact⁹ ēpbatissim⁹ monachus q̄ tā te fuit h̄militat ⁊ vt omnes mirarent. Dice bat em̄ q̄ oēm aduersarioꝝ malicia vince// bat h̄militas. Et addebat dicens: qm̄ fre// quent audierat demones dicentes. Qua// do ad iracundia statim coꝛda hoim accen// dim⁹:si sustinuerint patient iniurias ⁊ ro gauerit q̄ ad pacē sunt sic sentim⁹ oēm vim nr̄am marcescere q̄ eis appꝛopiat auxiliū diuie gr̄e. Bern̄. Unanimit viuentes i do mo dn̄i deo ⁊ sibi p charitatē coniuncti:hi timoꝛē:hi doloꝛē ingerūt diabolo.

Tertius ar. Aud. tc. Cauete g̃a dis// coꝛdijs. Attendite qm̄ lex dicit.ff. de penis.l. ylti. Priuand⁹ ē vnusq̄sq̄ eo ꝛ qō agit. vt si ꝛ republicā peccat:vtilitate rei// publice careat p mortē vel exiliū. Et sicut. xxij.q.xiij. Sicut antiq̄t⁹. Qui iniuriā fa cit eccle:doꝛ puari cōione ip̄l⁹ Qui g̃ ꝛ cha ritatem ⁊ pacem agit: merito puadit cha ritate ⁊ societate bꝛoꝝ. Nā extra Sionem eccl̄ie gsse ꝓbat:q̄ pacem ⁊ ꝛcoꝛdiā cū chri sto ⁊ chr̄istianis ñ hꝛ. Cū di.xc.c. Neq̄. Ne q̄ ad cain:neq̄ ad ⁊ munera respexit de// us: neq̄ em̄ pacatū deū hr̄e poterat q̄ cuꝛ fre nō pacē sꝛ zeli discoꝛdiā habebat.

Dñica.vij.post Trinitatꝛ
Sermo.j.

Misereoꝛ su//

per turbā. Mar.viij. Sic ex// hibuistꝛ mēbꝛa vꝛa fuire iust cie ⁊ iniq̄tati ad iniq̄tatē:ita nunc exhi bete mēbꝛa vꝛa fuire iustic in sctificatio. Ro.viij. Jta facere necesse est eos q̄b⁹ de⁹ misc̄iam fecit. Sunt aūt ibi tria notāda.

Primū pcoꝝ detestanda ꝛditio. Exhi buistis tc. vsq̄ ad iniq̄tatē

Scom conuersoꝝ mēoꝛanda exhoꝛta// tio. ita nūc exhi. mē. vꝛa ser. iu.

Tertiū exhoꝛtatiois desiderāda ꝛclu// sio. in sanctificationē.

De pmo Jo.viij. Qui facit pctm̄ seru⁹ est pcti. De scō Ro.xij. Exhibeatꝛ coꝛ// poꝛa vꝛa hostia viuē.san.deo pla. De ter// tio.j.Thes.iiij. Nō ei voca.nos deus i im mundiciā sed in sanctificationē.

Misereoꝛ tc.

Primo ar. An de⁹ ex sua misc̄ia oēs diligat: Q̄ꝛ sic Sap.xj. Diligꝛ dñe oia tc Contra Malach.j. Jacob dilexi: esau aūt odio habui. Rñdet boñ. i.iij. dis.xxxij. Ho tandū q̄ de⁹ oꝛ creaturā diligere nō rone affectiois sꝛ rone cōicationis alicui⁹ boni. Cōicatio aūt diuie bonitatꝛ attendit vl i ef fectib⁹ nature: vel in effectib⁹ gr̄e. Effect⁹ nature cōmunes sūt oib⁹: ⁊ q̄ ad h̄ diligit de⁹ oēz creaturā. Effect⁹ aūt gr̄e nō ē cōis

oib⁹. Jō ḡntū ad istū ḡsdā diligit⁊ ḡsdam odit. Hec boñ. ¶ Pro fun. Certū ē q⁹ de⁹ oib⁹ influit aliq̄d bonū saltē esse. Unde phs. j. metaph. De⁹ ē p̄ncipiū a q̄ oib⁹ diuinā ē videt. Nō ⁊ videt sentire Virgilius poeta in buc. dicēs Jouis oia plena. Cū g q̄rit An de⁹ ⁊c. Dic rñ. vt s. Post rñsionem aūt dicas q nēo ē excusand⁹ si careat effectib⁹ diuie gre q⁹ oib⁹ offert. Vocat ei ad se chr̄s oēs gñaliter. Mat. xj. Venite ad me oēs q̄ la. ⁊ o. est⁊ ⁊ ego re. vos. s. p gras ¶ pctō. Videt⁊ ergo miseri est⁊: luxuriosi: auari ⁊c. Audite dñm dicentē. Siēs sitit (sc⁊ q̄cūq⁊ sit ille) veniat ad me ⁊ bibat.

Figura. Oib⁹ filijs isr̄l in deserto dabat mana: sz nō oēs mane dulcedinē p̄cipiebāt q⁹ deo rebelles erant. Ps⁊ Num. xx. et. xxij. Expone qm de⁹ oib⁹ gras offert ⁊c. Anr̄. Nō nō hz gras: nō q⁹ hāc nō dat de⁹ sed q⁹ hāc nō accipit hō.

¶ Secund⁹ ar. Notādū q⁹ de⁹ fecit misericordiā mirabilē sup turbā illā reficiendo eā septē panib⁹ ⁊ piscic̄lis paucis cū eēnt q̄si q̄ttuor milia. Si traq⁊ miscōiaz illā fecit circa corpa. credendū ē mlto fortiq⁹ patus ē aias nras reficere spūal̄r. Legit aūt dñs bis refeciſſe ꝑ̄m in deserto.

Prio ex q̄nq⁊ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. Secūdo aūt ex septē panib⁹ ⁊ piscic̄l⁹ paucis. Prima sigt allegorice refectionē ve. test. p̄cipue q̄ ad q̄nq⁊ libros legales. Scōa refectionē legz euāgelice. Ubi ⁊ in ꝑma dicūt fuisse panes hordeaceos: nō i scōa. q⁹ i lege veteri erat timor⁊ aspitas: i nova aūt amoris suauitas. Horat̄r. Prīa sigt refectionē in. ipientiū pniam q̄ ē ex panib⁹ hordeaceis. i. ex ꝓsideratōib⁹ amaricatiuis ⁊ asperis. Scōa sigt refectionē eox q̄ iā i pnia p̄ seuerauerūt q̄ ex se q̄dē nō hūt q⁹ māducēt p spūali ꝓsolatiōe/sz infundit eis dñs multimodas spūales dulcedies. Ubi hic dicit Ecce iā triduo sustinent me/ ⁊ si dimisero eos ieiunos. i. sine spūali ꝓsolatiōe: deficient in via aspitat⁊ pnie. Fuerūt etiā plures in ꝑma refectiōe q̄s in scōa q⁹ plures iciunūt pniaz sz nō oēs p̄seuerāt. Hec aūt spiritualis ꝓsolatiōis refectio q⁹dā pludiū ē quiuij celest⁊. Circa hāc itaq⁊ spūalis dulcedis refectionē insinuant nob in euāgelio tres p̄cipue ꝓsideratiōes ꝓēplande

¶ Prīa ē ꝓsideratio obfuāde dispositiōis

¶ Scōa ē ꝓsideratio admirāde mltiplicationis

¶ Tertia ē ꝓsideratio desiderande refectionis.

De ꝑma ē dicēdū in h̄ ser. vicz de dispositiōe necessaria volentib⁹ sic refici. In euāgelio aūt insinuant nob tres cōditiones ad hoc dispositiue.

¶ Prīa ē tolerātia amare ꝓpunctionis

¶ Scōa ē pseuerantia iterne abstractiōis

¶ Tertia ē efficacia sctē deuotiōis.

Prīa est ⁊c. Nā vt dic̄t q⁹dā Dulcia nō meruit q̄ nō gustauit amara. Illi g̃ soli q̄ amaritudinē in corde gerūt p pctis: diuinā ꝓsolationē p̄merent̄ Mat. v. Bti q̄ lugēt q̄m ipi ꝓsolabunt. At contra Lu. vj. Ue vob q̄ habetz hic ꝓsolationē vram q⁹ plo. ⁊c. Predicta aūt ꝓditio designat p h̄ q⁹ dr: nō habebāt q̄d māducarēt. Per h̄ em signāt illi q̄ sic amaricant⁊ p pctis q⁹ vbiq⁊ gemūt iteri⁹ q⁹ q̄q̄d in seipis ꝓsiderāt: dat eis materiā amari gemit⁹. Esaie. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos i amaritudine aie mee.

¶ Scōa ē pseuerātia interne abstractōis. nā q̄ ad exteriores delectatiōes se dilatat nō recipiet dulcedinez spūalis gre. Bern̄. Delicate sūt cōsolatiōes diuie nec dantur admittētib⁹ alienas. Designat aūt hec cōditio q⁹ illi iā triduo pseuerauerāt in deserto. Per hos igit signant illi q̄ sunt interi⁹ recollecti q̄si in solitudine abstracti ab exterioribus cur⁊ solū ō pctōx remissiōe solicit⁊ q̄ iā triduū pnie. s. ꝓtritionē: ꝓfessionē ⁊ satisfactionē pegerūt: q̄b tādē dñs spūalē dulcedinē elargit: sic ⁊ mana dedit filijs isr̄l cū transissent mare ⁊ eēnt in deserto.

¶ Tertia ē efficacia sctē deuotiōis p quaz alia adheret ꝺo. Nō ei dat hec refectio his q̄ sunt a deo p affectū sepati. Hiereñ. xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt ꝓfundent⁊ Hec g̃ ꝓditio sigt. q⁹ illi erāt cū iesu. Sis ⁊ tu cū iesu: ⁊ dabit tibi spūalē refectionē. Ps̄. Deor fui dei ⁊ delec. sum. Et iter. Delectare in dño ⁊ dabit tibi petitōes cordis tui. ¶ Exemplū in sctis viris. puta Franciscō: antonio: hilarione: ⁊ multis alijs q̄ tota animi deuotiōe chr̄o inherētes: ineffabilē dulcedinē ab ipo bonitat⁊ fonte hauriebant. Ps̄. Quā magna mltitudo dulcedinis tue dñe: quā abscōdisti. i. abscōse tribuisti timētib⁹ te. s. tior⁊ filialit⁊ casto

¶ Ertius ar. Anō. ⁊c. Notate qm mul

to diligenti⁹ puidere debem⁹ de refectõe anime q̃ corpis. qm̃ vt iura dicunt. Anima est corpi p̃ferenda. xxxviij. di. Sedulo. Et xij. q. j. Precipim⁹. et. L. ō sacrosctis eccle sijs. l. Sancim⁹. Quis aũt v̄m si rex dicere et: nihil oīno cōedes nisi veneris ad me: imo fame te cruciabo: et in patibulo te suspendā. si aũt venis recipiā te in mēsa mea. nō statum iret ad regē ꝛc. Multo igit̄ magis ꝛc. Ihñ dñs dic̄ Matt. xj. Venite ad me oēs q̃ la. et one. estis et ego refi. vos.

Sermo. ij. p dominica se/ptima post Trinitatis.

Misereor su-

m p ꝛc. Quē fructū habuistis: tunc in illis in q̃b⁹ nūc erubescitis. Ro. xij. Erubescētia pcti multū facit ad miscōiam inueniēdā. Et certe m̄tū erubescendū est de pctis.

Tum p̄p̄ aīe deformitatē

Tum p̄p̄ diabolicā subiectionē

Hec em̄ sunt in aia p pctm̄

Tum p̄p̄ diuinā intuitionē

De p̄mo Eze. xvj. Abominationē fecisti decore tuū. De scdo. ij. Pe. ij. A q̃ q̃s superat⁹ ē ei⁹ et huius ē. De tertio. j. Para. penul. Oia corda scrutat de⁹: et vniuersas mētiū cogitatiões intelligit.

Misereor ꝛc.

Prim⁹ ar. An de⁹ ex sua miscōia oēs eq̄liter diligat: Q⁹ sic. Sap. vj. Equaliter est em̄ cura de oīb⁹. Contra: nō eq̄liter oibus sua dona distribuit. Rñdet Bon. in. iij. dis. xxxij. Cum diligere sit idē q̄ velle bonū: eq̄litas dilectiōis p̄ attendi dupl̄r: aut ex pte act⁹ volendi. et sic eq̄liter diligit oia: q⁹ nō magis intēse vult bonū vni q̃ alteri. q⁹ vicz vnico actu volendi vult q̄cq̄d vult. Aut ex pte boni volūti. et sic cū maius bonū velit vni q̃ alteri. nō oia hoc mō eq̄liter diligit. Hec Bon. Pro fun. Certū est q⁹ de⁹ nō oīb⁹ eq̄lia distribuit. Sic em̄ dic̄ Arist. j. de celo. A p̄mo ente singulis cōicat̄ ee. His q̄dē clari⁹: his p̄o obscur⁹. Si aũt q̄rit̄ rō diuersitatis accipe p̄ba Juuenal' q̄ in p̄sona dei dicentis. Sic volo/sic iubeo: sit p rōne volūtas. Cum g̃ q̄rit̄ An eq̄liter deus ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ colligit q⁹ de⁹ ex pte sui respicit vno et eodē mō oēs creaturas sz ineq̄litas ē ex pte creaturar. Ihñ ōt Aug. sup Jo. Oia diligit de⁹ñ fecit et int̄ ea magis diligit creaturas rōnales: et de illis illas amplius q̄ sūt mēbra vnigeniti sui: et m̄to magis ipm vnigenitū Notandū est itaq⁹ q⁹ sic diuersitas p̄fectio/nū naturaliū in diuersis creaturis ē a deo ex exigētia, p̄par naturar. Sic et diuersitas p̄fectionū gr̄uitar⁹ ē in creaturis rōnalib⁹ sm̄ et iuxta exigentia dispositionū volūtarias. Nā sic ōt Act. x. Nō est p̄so. acceptor de⁹. sz in oi gente q̃ timet deū et op̄at iust̄. acc. est illi Si g̃ aliq̄ p̄uant gr̄a: h̄ nō est q⁹ deū nō timent neq⁹ iustitiā q̄pant. Oh de⁹ q̄t sunt tales in oi statu. Hinc bñ ōt Bern. Heu me dñe iesu chr̄e: iustitia recessit a p̄ncipi/bus: lex dei et zel⁹ a plat⁹ et sacerdotibus: obedientia a religiosis: sctitas et deuotio a clericis: fides a p̄l̄o: fidelitas a p̄legatis: verecūdia a mulieribus: timor et reuerētia a iuuenibus: sapia a senib⁹: hūilitas a paup⁹: mia a diuitib⁹: bonitas ab artificib⁹. Quid g̃ restat ampli⁹ nisi vt veniat antichr̄is et totus finiat mūd⁹. Hec ille. Et vñ tāta mala: Certe q⁹ homines pl⁹ terrā q̃ celū diligūt et pl⁹ corp⁹ q̃ aiaz amāt: ō pleni sūt iniq̄tate et pctō. inundatio eos submergit. Figura Gen. vj. Repleta ē t̄ra iniq̄tate et septē diebus aq̄ diluuij inundauerūt sup t̄rā. Per terrā intellige homines t̄renis et carnalib⁹ dedi tos. Per aq̄s diluuij iordiatas p̄cupiscēti as inundātes Osee. iij. Nō ē fides: nō est mia: nō ē scia dei in terra.

Secūd⁹ ar. In p̄ce. ꝛc. In h̄ dicēdū de scōa q̄ ē p̄sideratio admirāde m̄tiplicatiōis panū vicz⁹ piscīū ita vt sufficeret p̄ q̄ttuor milib⁹. ps. Quāma magnificata sūt opa tua dñe. Notandū āt q⁹ hmōi m̄tiplicationē faciendo fec̄ dñs tria q̄ tñ nos ad imitationem ei⁹ fecerim⁹ m̄tiplicabit in nob suaz gr̄az beneficia.

Primū est op⁹ miseratiōis

Scōm est op⁹ gr̄az actionis

Tertiū est opus distributiōis

Primū ē op⁹ ꝛc. Hoc ei fec̄ miserās super turbā ps. Miserationes ei⁹ sup o. opa eius Turbe ei imo oiz vult misereri. Si g̃ et nos misericordes fueri⁹: m̄tiplicabit i nob gr̄az suā. Dat. v. Bti misericordes q̃m ipi misebunt. cō. Sz heu quanta nūc regnat i m̄tis iniscōia ꝛc. Scōm ē op⁹ gr̄az actiōis q⁹

accipiēs panes gr̄as egit ⁊ sil'r pisciculos bn̄dixit: et sic multiplicauit. Sic ⁊ nos si gr̄as deo debitas ꝑsoluamus/ ml'tiplicabit nob' dona gr̄e sue. Ber. Cū p⁹ acceptū donū nos nō ingratos exhibem⁹: locū facim⁹ i nob' gr̄e vt inde maiora mereamur accipe. Sed heu q̄nta ē in ml'tꝫ ingratitudo ⁊c. Tertiū est op⁹ distributōnis: q̄a dabat discipul' vt apponerēt: ⁊ apposuerūt turbe. Et nos si dona nob' elargita siue tēporalia siue sp̄ualia studeam⁹ ad alioꝝ vtilitatē impēdere: multiplicabit ea dn̄s i nobis. Lu. vj. Date ⁊ dabit' vob'. Exemplū narrat Guil. Tp̄e famis ꝑualide matrona q̄dā nobilis miscdie opib' dedita: egenis abundanter erogabat. qd̄ cernens vir eius miles artauit eā: ⁊ farine mēsurā certā ꝑ singulas hebdomadas dari fecit: q̄ vna die q̄si totū expēdit. Suꝑuenit aūt q̄dā pauꝑ rogās elemosynā. p̄cepit g̊ dn̄a ancille vt diligēter scopata cista in q̄ farina erat reposita siq̄d inueniret pauꝑi afferret. qd̄ ⁊ ancilla fec̄. Post hūc venit chr̄s q̄ se nihil comedisse post biduū deplorabat. quod vt audiuit dn̄a fleuit: ⁊ iterato iubet ancille scobare cistā ⁊ pauꝑi aliq̄d impertiri: iurat ancilla nihil in cista penit⁹ remansisse. sed instante dn̄a cū lachrymis vt ancilla attētaret: currēs impatienter ⁊ cistā apiens/ plenā florentissima simila mox inuenit. Ad cui⁹ intuitū ancilla clamās cecidit i extasi supina. Clamore audito dn̄a cucurrit: accurrit dn̄s ⁊ famuli: ⁊ viso miraculo/ dn̄m bn̄dicebant. Mox ip̄e vir letus/ horreū apiens oib' illa die venientib' dedit: nec defuit annona cistaꝝ donec suꝑueniēte messe ꝓpitiaret' dn̄s populo suo. Prouer. xxviij. Qui dat pauꝑi: n̄ idigebit

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Magꝫ ē desiderāda multiplicatio sp̄ualiū q̄ꝫ tp̄alium. Nā sicut d̄r. ff. de tutorib' ⁊ cura. l. Scire oportet. Boni mercatores p̄ualēt q̄ꝫ diuitie. Propterea em̄ d̄r. xxiij. q. v. Nō putes Amor nō est sed languor vbi mali mores nō corrigunt'. Attēdite. Quis vestꝝ n̄ refugeret oīa q̄ tp̄ale lucrum ipediunt ⁊ diligētissime ꝓcuraret omne medium possibile ꝑueniendi ad diuitias? Credo q̄ null⁹. Multo magis ⁊c. iuxta illud Matth. vj. Primum querite regnum dei et iusticiam eius ⁊c.

Sermo. iij. pro dn̄ica. vij. post Trini.

Misereor su:

Mꝑ ⁊c. Liberati a pctō: serui autē facti deo: habetꝫ fructum in sctificationē: finem v̄o vitā eternā. Ro. vj. Tales sunt q̄bus miseret' dn̄s. Sunt aūt ibi tria notanda

Primū pctōꝝ liberatio gratiosa. Liberati a pctō

Secundū liberatoꝝ subiectio v̄tuosa. serui aūt facti deo

Tertiū subiectoꝝ cōditio fructuosa. habetis fructum ⁊c.

De p̄mo Ro. iij. Iustificati g̃tꝫ ꝑ gratiam ipsi⁹. De scd̄o. j. Pet'. ij. Qui aliq̄n nō ꝓplus dei: nūc aūt ꝓpl's dei. De tertio j. Pe. j. Reportātes finē fidei vr̄e salutem animaꝝ vestraꝝ.

Salutatio.

Misereor ⁊c.

Primus ar. An mīa dei etiā se extendat ad damnatos? Vide s̄. dn̄ica. iij. post pascha. ser. ij. Etsi volueris dicas sic ꝓ fundam̄to q̄ q̄ntūcūq̄ expectet de⁹: puniet tādē. Vn̄ Valeri⁹ li. j. Lēto etem̄ gradu ad sui vindictā diuīa ꝓcedit ira. sed tarditatē ei⁹ grauitas pene recōpensat. Sed heu hoc fatui ml'ti nō ꝯsiderāt: sed prudētes diligēter attēdūt. Vn̄ ⁊ Terēti⁹. Porro istud est sape non qd̄ an̄ pedes ē mō videre: sed etiā illa q̄ futura sunt ꝓspicere.

Secūd⁹ ar. In p̄ced. ⁊c. In h̄ igit' dicendū de tertia q̄ est ꝯsideratio desiderāde refectōis. s. sp̄ual' signate ꝑ illā refectiōez corꝑalē. Ubi se offerūt tria ꝯsiderāda

Primū cōcomitatiua cōditio.

Secundū refectiua cibatio.

Tertiū satiatiua impletio.

Primū igit' ⁊c. Et ista ꝯditio ē vera hūilitas desig̃ta ꝑ h̄ q̄ turba illa discūbebat: sedens sup terrā: sine q̄ sp̄ualis gr̄e dulcedo statim euanesceret. Nā vt d̄r Iac. iiij. Supbis de⁹ resistit: hūilib' aūt dat gr̄am.

Secūdū est refectiua cibatio q̄ ē ex septē panib'. i. ex septē donis sp̄ūsscti: vel ex septē v̄tutib': trib' theologicꝫ ⁊ q̄ttuor cardinalib'. Sicut em̄ corp⁹ fortificat' ex pane: sic aīa ex donis sp̄ūsscti vel v̄tutib'. Vl' septē panes sunt septē ꝯsideratōes diuīoꝝ bn̄ficioꝝ q̄b' accendit' diuini amoris dulcedo in homie in p̄nia ꝑseuerante: ꝑ quem

amoꝛē interius ſpūal'r reficiꝫ. ¶Pria eſt ꝓſideratio bñficij creatiōis. qz ſic dꝛ Ge. j. Fecit deꝰ hoiem ad imaginē et ſilitudinē ſuā. ¶Scda ē ꝓſideratio bñficij redēptiōis Apoc. v. Redemiſti nos in ſang. t. ¶Tertia eſt ꝓſideratio reuocatiōis. quia deꝰ eū ad ſe reuocauit. j. Pet. ij. De tenebꝛis vocauit nos in admirabile lumē ſuū. ¶Quarta ē ꝓſideratio expectatiōis. quia vicz eū mꝛto tpe expectauit. Eſa. xxx. Expectat dñs vt miſereaꝫ nꝛi. ¶Quinta ē ꝓſideratio illuminatiōis/qz vicz eū ad pniaz illuminauit. pſ. Dñs illuminat cecos. i. pctōres vt vilitatē ſuā videāt. ¶Sexta eſt ꝓſideratio receptiōis/qz vicz dñs ſic eum diligaꝫ recipe ad miſcōiaz. Hiere. iij. Reuertere ad me: t ego ſuſcipiā te. ¶Septima eſt ꝓſideratio ꝓmiſſe glificationis qz penitentib⁹ regnū celoꝝ ꝓmittit Mat. iij. Penitentiā agite: appꝛo. eiñ re. celoꝝ. Iſte ꝓſiderationes panes dicunt qz refocillāt animā vere penitentē dū guſtare faciūt diuinā bonitatē. Piſciculi aūt pauci ſm Gloſ. ſunt ſcti q̄ de fluctib⁹ ſeculi erepti ſūt: t mare turbulentū ſuſtinuerūt q̄ exēplo ſuo p̄dictis ꝓſiderationib⁹ ſpūalē dilectiōis ſapoꝛē ſupaddunt: t interna refectionē tribuūt. Dicunt aūt piſciculi ꝓpt̄ hūilitatē: ſz pauca cōparatiōe maloꝝ. qz Stultoꝝ infinit⁹ eſt numer⁹. ꝓuer. j. ¶Tertiū eſt ſatiatiua impletio. qz manducauerūt t ſaturati ſūt: t ſuſtulerūt qđ ſuperat de fragmentē ſeptē ſportas. Nā p ſeptē dona ſpūſcti: t p ſeptē ꝓſiderationes ſuppoſitas ſatiat aia dulcedine dine bonitatē. pſ. Aiaz eſurientē ſatiauit bonis. Q̄z aūt ō pauib⁹ illis ſupfuerūt ſeptē ſportē: t ita plus ſupfuit qđ fuit a pncipio ſigꝫtur. q̄ ānto aliqs p̄dictis ꝓſiderationib⁹ t exēplis ſctoꝝ plꝰ vtit refectionē internā: tanto maiores t fortiores in eo manēt: nec ex vſu minuunt̄ ſz creſcūt. Exēplū habem⁹ i multē ſanctē q̄ p devotas actās meditationes mirabil'r ꝓfecerunt in dei gꝛa rone feruentē deſideriū qđ i eis accendebaꝫ p hmōi ꝓſideratōes Lu. vj. Beati q̄ eſu. qm̄ ſaturabimi.

¶Ertiꝰ ar. Auō. t̄c. Et notate qm̄ deꝰ parat⁹ē ſpūalē refectionē nob dare p miſcōiam ſuā dū tm̄ verā pniam agamus. Nam vt ō. ꝛc. diſt. Diaconi. in fine. Et ō pnia diſ. j. Deus q̄. ℈. pōt etiā. Miſeretur deꝰ ſz non aſſidue peccare volentiū. Multū g̃ increpandꝰ erit q̄ hac refectione carebit. Qꝛ vt dicit lex. Nō p me ſtat: mihi imputari dz. ff. de ꝓtrahenda emptione t vēdit. Be. l. Hec vēditio. ℈. j. Cauete itaq̄ ne ſitis ſikes pauꝑi famelico cui optima offerunt cibaria: ſed tergū vertit t recuſat accipere. ſi g̃ fame moꝛit ſibi imputādū ē. Exꝑpone notando illō de ꝓſe. diſ. iij. Ne quē℈. Sicut ſol equaliter ſup oēs rādiat: ſic gꝛa dei ſine acceptioue pſonaꝝ equaliꝫ oibus infundit.

¶Dñica. viij. poſt Trinitatis
¶Sermo. j.

ATtēdite a fal.

a Mat. vij. Debitoꝛes ſumus non carni vt ſm carnem viuam⁹. Si em̄ ſm carnē vixeritē moꝛiemi: ſi aūt ſpū facta carnis moꝛti. viuetē. Ro. viij. Multū debem⁹ attēdere vt carnē ſpūi ſubiciam⁹ qm̄ debitoꝛes ſum⁹ non t̄c. Vbi ſunt tria.

¶Primū ſalutarē exhoꝛta/ (notāda. tio. Debitoꝛes ſumus t̄c.

¶Scōm trāſgreſſiōis punitio. Si enim ſm carnem t̄c.

¶Tertiū executionis remuneratio. Si aūt ſpū t̄c. De ꝓmo Gal. v. Spū ambu. t deſideria carnis nō pficietē. De ſcōo Ro. viij. Prudentia carnis moꝛs eſt. De ꝛtio Gal. vj. Qui ſemi. i ſpū: ō ſpū me. vitā eꝛ.

Attēdite.

p Rim⁹ ar. Cū attentio ſit act⁹ prudētie: qſtiones fiant de prudētia ſic poſite ſ dñica infra oct. aſceſſionis dñi.

Secund⁹ ar. Notandū q̄ multi ſūt noſtre ſalutē inimici. iō prudentia ē nob m̄tū neceſſaria vt caueam⁹. Iō monet dom̄in⁹ di. Attēdite. i. attenti eſtote. In h̄ euāgelio inſtruens nos dñs ad cauēdū ab his que impediunt in via ſalutē tria p̄cipue ꝓponit.

¶Prio p̄munitiōis inſtructionē.
¶Scōo inſtructiōis declarationē
¶Tertio declarationis ꝓcluſionē

In h̄ ſer. dicēdū ō p̄mo. ſ. de p̄munitionis inſtructiōe: cū dꝛ Attendite a fal. p. q̄ ve. ad vos i ve. o. intr. aūt ſūt lu. ra. a fru. eoꝝ cog. e. Ebꝛ xꝛ. Quia dictū ē q̄ anguſta eſt

Dominica. viii. post Trinitatis

portā: sz mlti sunt q̄ quertūt eā q̄ illuc fert viā. ſō dic̄ Attendite a fal. p. tc̄. Jn p̄mis/ so aūt textu notanda sūt tria.

¶ Prio cauēde deceptionis exhortatio

¶ Scō tenēde exhortatiōis rō.

¶ Tertio intelligēde rōnis declaratio.

Primo cauēde tc̄. Orig. Attēdite diligē/ tius: obſuate cauti⁹ vt nō seducamī: vt ñ circūueniamī: vt nō fallamī. Chryſ. Ubi res ē celsa aſpicit. i. simplr vidz. vbi āt icerta/ attēdit. i. caute ꝓsiderat. Attendite igit qz firma tūtela salutis ē scire q̄d fugias

¶ Scō ponit tenēde exhortatiōis rō: cū dicit: a fal. p. q̄ ve. ad vos in vest. tc̄. Orige. Attendite/ h̄ est ꝓsiderate: qz nō sūt oues sz lupi in vestimēto ouiū. qz nō sūt religiosi: sz irreligiosi in forma religiōis: qz no sē chr̄iani sz p̄itate vacui. Possum⁹ itaq; per falsos pphas intelligere triplex gen⁹ chr̄i/ anoz falsoz. ¶ Primi sūt heretici decepto res. Chryſ. Manifeste de hereticis dicit q̄ eo ꝓposito spēm chr̄ianitatis suscipiūt/ vt chr̄ianos inīq; seductiōis morsu vilanient. De q̄b⁹ apls. Scio qz p⁹ discessū meū in/ trabūt in vos lupi graues nō parcētes gre gi. ¶ Scōi sunt/ blādi adulatores Esa. xv Pple me⁹ q̄ te btm dicūt: ipi te decipiunt. et Eze. xiij. Jpe edificabat parietē illi aūt liniebant eū luto absq; paleis. Greg. Pa rietis noie pcti duricia designat. Parietes q̄ edificare est ꝑ se pcti obstacla ꝓstruere: parietē aūt liniunt q̄ ppetrantib⁹ adulant. vt q̄ illi agētes querse edificant ipi adula tores q̄si mtidū reddūt. ¶ Tertij sunt hy pocrite simulatores. Chryſ. Oues chr̄ia/ ni dicunt. vestimentū aūt ouiū ē spēs chr̄i/ anitatis et simulate religionis. Nulla ār res sic exterminat bonū sic simulatio. Naz malū sub specie boni celatū dū ñ cognoscit ñ cauet. Hiero. De oib⁹ q̄dē h̄ intelligi p̄t q̄ aliud habitu ac fmone pmittūt: aliud ope demonstrāt. Q ñtus ē nūerus falsoz p/ phetaz ī oi statu, oēs vicz q̄ ex habitu suo aut dignitate: aut officio: aut ꝓditione p/ tendūt bonū: t faciūt malū. Oēs igit ha/ bitū religionis deferentes t religiōis opa nō faciētes. Oēs sacerdotes male viuen/ tes t sacramentoz administratiōe abuten tes. Oēs etiā indulgentiaz aut reliquaruz portitores q̄ talib⁹ abutunt: t simplicē po pulū decipiunt: oēs falsi iudices t aduoca ti q̄ sunt ex officio p̄itatis defensores: sz ve ritatē subuertūt. Oēs gñal̄r q̄ fraudib⁹ t do lis vtunt in negocijs aut artificijs: t vni/ uersalit oēs chr̄iani q̄ opa chr̄ianitatz non faciūt. Oēs inquā hmōi sunt pphete falsi. Item falsi pphete sunt/ caro/ mund⁹: t dia bolus. Unuz em̄ pmittūt: t aliud soluunt. Carnalis ꝓcupiscentia pmittit delectatio nē: t soluit eternā afflictionē. Jō Senec. i tragedijs. Luxuria est pestis blanda. Cu/ pidit as mundi pmittit sufficientiā t q̄etē: t soluit finalē inopiā t penā. Greg. Falla ces diuitie sunt q̄ nobiscū diu pmanere nō possunt: fallaces sunt q̄ mentz nr̄e inopiaz nō expellūt. Diabolus siue supbia de q̄ tē tat pmittit exaltationē: t soluit inseparabi lē dilectionē. Greg. Blande seducit hostz .i. diabolus/ sed post violenter ad supplicia trahit. ¶ Tertio ponit intelligende rōnis declaratio: cū dicit. A fructib⁹ eoz cognos/ scetz eos. i. ab opib⁹. Qm̄ em̄ tales falsos pphetas non est facile cognoscere pma fa/ cie: Jō subdit quasi p̄dictā rōnē declarās. A fructib⁹ tc̄. Aug⁹ de ser. dñi in monte. Ex operib⁹ conjci p̄t vtrum exteriorem cultū ambitione aliq̄ faciūt. O q̄nta fatui tas bonū exterius apparent pretendere: t in rei p̄itate coz̄ deo malicijs plenū ec̄. O q̄ grauis est talib⁹ ꝓfusio cū ad dei iudiciū ptrahunt q̄ñ simulationē suā detegere cō/ pellunt t falsoz pphetaz p̄ncipi. i. diabolo tradunt. ¶ Exemplū narrat Greg. in. iij. dial. Fuit in monasterio q̄dam monach⁹ vn⁹ q̄ totus religiosus apparebat. Jlle tñ cū ieiunare videret: occulte manducabat. Jlle igit cū in extremis iā ageret: frēs mo nasterij ad se vocari fecit. At illi putabant ab eo aliq̄d magnū ꝓsolatoriū audire: q̄b⁹ ipe affirm⁹ t tremens cōpulsus ē tradere cui hosti tradit⁹ cogebat exire. Nā dixit. Qñ me vobiscū ieiunare credebat⁹: occul te manducabā: t ecce ad deuorandū dia/ coni tradit⁹ sum/ q̄ cauda sua genua mea pedesq; colligauit. Caput ꝓ suū intra os meū mittens spm̄ meū ebibens abstrahit. Quib⁹ dict⁹ statim defunct⁹ est demonib⁹ irrenocabiliter sociand⁹. Heu igit q̄d va/ let virtutis simulatio sine p̄itate qm̄ oīa tādē pducēt in lucē. Luc. xij. Nihil oper/ tum quod non reuelet: et occultum quod non sciat.

Tertius ar. Aud. ꝛc. Cauete itaq; vobis ne seducamini. Nam sic hr. xxiij. dis. In noie. Precauendū est futuris pic̄ulis. Et sic hr. ff. de pactis. l. sūma. Quilibz debet ꝓ suis negocijs vigilare. Nonne cauere solent vigilant hoies a seductoribꝫ ꝛ fugere loca piculosa. Et nonne meliꝰ esset emptori considerare viciū rei empte añ pcium solutū q̄ soluere ꝛ postea ꝓ recuperatione placitari seu in iudicio cōtendere. Melius g̊ esset tentatū de delitijs aut iniustis diuitijs aut vanis honoribꝫ cogitare cōplures h̊ mō deceptos fuisse ꝛ cauere periculū q̄ spe longe vite aut miscdie ꝯsequēde ꝓpter talia offendere deū. Notādo illd puer. x. Spes impioꝝ peribit. Et Sap. vj. Spes impij q̄si lanugo.

Dñica. viij. post Trinitatꝫ
Sermo. ij.

Attendite ꝛc.

a. Qui spū dei agunt: hi filij dei sunt. Ro. viij. Hoc multū debemꝰ attēdere qm̄ h̊ mltū est desiderabile agi scz a spū dei. Hoc em̄ est mltū delectabile: hoc ē mltū honorabile ꝛ multū vtile. De pmo Ro. viij. Prudētia spūs vita et pax: q̄ scz est valde delectabil. De scdo. id qd sequit. Hi filij dei sunt. Hoc em̄ ē mltū honorabile. De tertio ps. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā ꝛc.

Attendite ꝛc.

p. Primꝰ art. Questio de prudētia. vbi s. vicz dñica infra oct. ascensionis.

Secundꝰ ar. In pce. ꝛc. In h̊ aūt dicēdū de instructiōis declaratiōe: cū dic Nunqd colligūt d spinis vuas ꝛc. vsq; ibi cognoscetꝫ eos. Ubi ꝓ declaratiōe pmisse instructiōis tria ponunt.

Prio assimilatoria approbatio.
Scdo certificatoria ꝯfirmatio.
Tertio cōminatoria ꝯclusio

Prio ꝛc. cum dic. Nunqd colligunt de spi. v. aut de tri. fi. Sic oīs arbor bona bonos fructꝰ facit: mala autē arbor fructꝰ malos facit. Chrys. Sicut spina vel tribulus ex q̄cūq; pte aculeos hz: sic ꝛ serui diaboli ex q̄cūq; pte cōsiderent: iniqtatꝫ pleni st. Nō pñt g̊ hmōi spine ꝛ tribuli ecclīasticos fructus ꝓferre. Qd aūt pticulariter sub silitudine ficus ꝛ vue spine ꝛ tribuli dixerat: oñdit ꝯñr vniuersalr eē veꝝ cum dic. Sic oīs arbor bona fructꝰ bonos facit: mala āt arbor malos fructꝰ facit. Aug. de ser. dñi. Qui sunt fructꝰ qbꝫ cognoscamꝰ arborem malā. dicit apls Manifesta sunt opa carnis: q̄ sunt fornicatio: imundicia ꝛc. Qui ꝟo sunt fructꝰ qbꝫ cognoscamꝰ arborē bonā: idē apls oñdit dicēs. Fructus aūt spiritus sunt charitas: gaudiū: ꝛ pax. Sic itaq; patz q̄ vnaq̄q; arbor. i. voluntas hoīs: nō a folijs. i. ꝟbis: sz a fructibꝫ. i. opibꝫ cognoscit. Etsi aliqñ mali bonuz aliqd facere videant q̄ tñ ꝓ lucro vel ꝓ laude faciūt non pōt eoꝝ simulatio diu celari. Seneca Nemo pōt diu ferre ꝑsonā fictā: cito in naturā suā recidunt qbꝫ ꝟitas nō subest. Qui aūt ex solido nascunt: tpe ipo in meliꝰ ꝓficiunt. Notandū aūt circa pdicta q̄ ꝑ vuaz intelligi pōt feruor vite actiue: ꝛ ꝑficū dulcedo vite ꝯtemplatiue. Scdo ponit certificatiua confirmatio: cū dic Non pōt arbor mala fructus bonos facere: neq; arbor bona fructus malos facere. Istud in sensu composito est intelligendū. Rabanꝰ. Hō ipe arbor bona vel mala dr ꝓpter voluntatē bonā vel malā. Fructꝰ aūt sunt opa que nec bona male voluntatis pñt esse. nec mala bone voluntatis. Tertio ponit cōminatoria consecutio: cū dicit Oīs arbor q̄ ñ facit fructū bonū excidet ꝛ in ignē mittet In quibꝫ ꝟbis tangit triplex misera reproboꝝ conditio.

Prima est infructuosa dispositio: cū dr. Oīs arbor q̄ nō facit fruc. bo.

Scda est dānosa separatio: qr excidet. s. d terra viuentiū ꝛ a ꝯsortio brōꝝ.

Tertia est dolorosa afflictio. qr in ignē mittet. qr oibꝫ talibꝫ dicet illud Mat. xxv Ite maledicti in ignē eternū. O q̄ vtile esset hoc sepiꝰ attendere ꝛ attentissime ꝯsiderare. Exemplū. Cū magr iordanꝰ ꝛc Uide s in sabbo pasche.

Tertiꝰ ar. Aud. ꝛc. Forte dicetis. Etsi peccamꝰ qñq; tn̄ mlta bōa facimꝰ Sz ego dico vob. Etsi bona ex genere facitis: nulliꝰ tñ meriti sunt q̄diu estꝫ i pctō mortali. qr sic dr. j. q. j. Fert. Fructꝰ ꝓductꝰ ab arbore cuiꝰ radix ē ifecta: ē ifectꝰ. Ad h̊ facit qd notat instituta de statu hominū:

q̄ part⁹ sequit̄ ventrē. Ita q̄ si mater est serua: fet⁹ ē ſu⁹. Propone ad lōgū ⁊ applica: qm̄ si volūtas q̄ est radix et mr̄ opeꝝ ē mala: opa ipsa sunt mala. Isa.lix. Opera eoꝝ opa inutilia.

Dñica.viij. post Trini. Sermo.iij.

Attendite ⁊c.

a Ipe spūs testimonium reddit spūi nr̄o q̄ sum⁹ filij dei: si aūt filij ⁊ heredes Ro.viij. Hoc aūt est ſm̄e attēdendū. Et sunt ibi tria notanda

Primū spūssctī suauitas. Ipse spūs testimoniū reddit spūi nostro.

Scdm̄ suauitatis honorabilitas. q̄ su-

Tertiū hui⁹ hono- (mus filij dei.

ris vtilitas. Si aūt filij ⁊ heredes

De p̄mo Sap̄.xij. O q̄ bon⁹ ⁊ suauis est dñe spūs tu⁹ i nob. De alijs duobus Gal.iiij. Itaq̄ iā nō est seru⁹ sed fili⁹: q̄ si filius ⁊ heres p deum. Attendite.

Prim⁹ art. Questio de prudentia. in dñica infra oct. asceñ.

Secūdus ar. In p̄ced ⁊c. In hoc aūt dicendū de declaratiōis conclusione. Cū em̄ oīs arbor nō faciēs fructū sit excidēda: sequit̄ q̄ ad salut⁹ ꝯsecutionē nō sufficiūt folia ꝟboꝝ sine fructu bonorū operū Ideo dt dñs. Nō oīs q̄ dt mihi dñe dñe intrabit in regnū celoꝝ: sed q̄ facit volūtatē p̄ris mei q̄ in cel' ē/ ipe intrabit in regnū celoꝝ. Ubi notāde sunt tres ꝯsideratōes.

Prima ē ꝯsideratio horribil' exclusiōis

Scda est ꝯsideratio laudabilis execu-

Tertia est ꝯsideratio deside (tionis.

rabilis ingressionis

Prima igit̄ ⁊c. q̄a dt Nō oīs q̄ dt mihi dñe dñe intrabit in reg.ce.q.d. Quid me vocat⁹ dñe q̄ ñ facit⁹ q̄ dico: vos est⁹ arbores hn̄tes folia sine fructu. Orige. Audite desides: audite negligētes: audite iutiles q̄ sic sperat⁹ q̄ in hoc saluari possit⁹ q̄ christiani appellamī ⁊ chr̄ianoꝝ opa nō facit⁹ Dicit⁹ dñe dñe s. cogitatiōe ⁊ locutiōe: sz nō ope. vl' sic: dicitis dñe dñe spe ⁊ fide: sz nō charitate. Scda est ꝯsideratio laudabilis executiōis: cū dt. Sed q̄ fac̄ vo. p̄ris mei q̄ i cel' ē. Est āt dei volūtas vt a pctis ꝯuertamur ⁊ vere peniteam⁹. Eze.xviij. Nunq̄d volūtat⁹ mee ē mors ipij dt dñs: et nō vt ꝯuertat̄ a vijs suis ⁊ viuat. Item vt verā fidē teneam⁹. Chrys. sup Matt. Que ē aūt volūtas di ipe dñs docet. Hec est inq̄t volūtas ei⁹ q̄ misit me/ vt oīs qui videt filiū ⁊ credit in eū habeat vitā et nā Credulitat⁹ aūt ꝟbū ⁊ ad ꝯfessionē respicit ⁊ ad actū. Qui g̃ nō ꝯfitet̄ aut nō conuersat̄ ſm ꝟbū chr̄i: nō intrabit i regnū celoꝝ. Itē dei volūtas ē vt anias nr̄as sanctificem⁹. s. p charitat⁹ ardorē tā erga deū q̄ꝫ ꝓximū. j. Thes.iiij. Hec ē volūtas dei sctificatio vr̄a. De ardore g̃ charitatis erga deū Lu.xij. Ignē veni mittere in terrā et q̄d volo nisi vt ardeat. Et de charitate ad ꝓximū Osee.vj. Miscdiam volo ⁊ nō sacrificiū. Tertia est ꝯsideratio deside-rabilis igressiōis. qr ipe. s. q̄ facit volū. pa. mei itra. i reg.ce. Hilarius. Celest⁹ regni iter obediētia volūtat⁹ dei: nō nūcupatio reptura est. Ecōtrario aūt obedire nolentes grauit̄ punient̄. Exēplū de p̄mis parētib⁹ Gen̄.iij. Et de filijs isrl' eūtib⁹ ad bellū ꝯ mādatū dñi Nūe.xiiij. Itē de achor Josue.vij. et d saul.j. Re.xv. ⁊.xvj. Itē d q̄dā viro di.iij. Re.xiij. Deut.viij. Perditis si inobedientes fuerit⁹.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Sciēdū q̄ iura dicunt Destructo p̄ncipali destruitur ⁊ accessoriū. de electiōe. Qualiter. et. C. de vsur⁹. l. Eos. et. ff. de rei vēdicatione. l. Ex diuerso. Notate: q̄d valeret siq̄s salutaret regē ⁊ dicat: viuat rex: ⁊ tñ ꝓditionem ei⁹ ꝓcuret. Expone ⁊ applica notādo q̄ ñ sufficit fides q̄ credim⁹ eū dñm: nisi assint et opa. Qm̄ sicut dr Jac.ij. Fides sine opib⁹ mortua est.

Dñica nona post Trini. Sermo p̄m⁹.

Redde ratio:

r nē villicatiōis tue Lu.xvj. Nō simus concupiscētes maloꝝ. j. Coꝝ.x. Qm̄ sic est reddēda rō: iō cauēdū ne sim⁹ ꝯcupiscētes maloꝝ. Est āt triplex fugiēda ꝯcupiscētia: vt dt Bona. in q̄dam tractatulo. s. Cōcupiscētia voluptat⁹. Cōcupiscētia curiositat⁹: puta vidēdi pulcra et hn̄di supuacua. et Cōcupia vanitatis: puta fauoris: laudis: ⁊ honoris. He sunt radices toti⁹ mali. De q̄b⁹. j. Jo.ij. Omne q̄d est in mūdo: aut est ꝯcupiscētia carnis:

aut ꝯcupiscentia oculoꝝ: aut superbia vite.

¶ Redde rationem ꝛc.

PRimꝰ ar. An necessario sit iudicium generale futurꝫ in q̃ erit ꝑ oib⁹ reddē da ro: Q⁹ nō. Nauū. j. Non iudicabit dñs bis in idipm. sed de vno q̃z iudicat deus in morte ipsi⁹. ¶ Cōtra est ecclesie fides ꝛ auctoritates scripture. Patet Mat. xxv. ¶ Respōdet Sco. dist. xliij. q̃rti sniaꝫ. q̃ iudicium generale esse futurꝫ nō pōt demōstrari rōne naturali: sed auctoritate sacre scripture dūtaxat. Plures tñ ad h̄ sunt cōgruentie. Una/qz in politia bñ ordinata iusticia secreta nō sufficit: sed req̃rit publica. Scōa: vt sicut fuit exitꝰ vnꝰ oim rex in creatione ab vno ꝓncipio: ita decet vt sit vna finalis reductio ad fines vniuersi debitos. Vide etiā si vis q̃d Rich. ōt s. in scōo aduentu/ ali: sabbato post ꝑmā dñicam. articl'o. ij.

¶ Pro fundamēto. Non dubiū in diuino iudicio reddet vnicuiq̃ iuxta opa sua. Et buꝰ ſiratz ꝓsideratio magne est vtilitatz Vñ Bal. in alexan. Felices aie dū vitalis calor artꝰ erigit infusos si ꝑ gustare daret. Que maneāt inanes decurso tpe iustos: ꝑmiaq̃ reqes: ꝛ ꝯcōtraria iustis impios expectet: non vos finesꝰ habēdi irretiret amor: nec carnis amica libido viscera torreret. Nulli em̄ dubiū esse debet q̃n tandē fiat oim maloꝝ vindicta: cū q̃ deꝰ alicꝫdiu dissimulet. Vñ Seneč. in declamationib⁹ Sūt dij imortales lēti q̃dē: sed certi vindices generꝫ hūani: et mala exēpla in caput inuentōiū redegerūt: vt iustissima patiēdi vice q̃ quisq̃ alieno excogitauerit supplicio/ sepe excipiat suo. Juxta vicz illō Ouidi. Discat in auctorē pena redire suū. Sed q̃stio est. An ꝑ reddēda rōne necessariū sit generale iudiciū vltra ꝑticulare? Dic rñ. vt s. Et exinde. Audite o pcatōres: fornicatores: vsurarij: ꝑiuri: blasphemi ꝛc. quō euadetz terribile dei iudiciū? Audite q̃d Joānes phariseis dicebat Mat. iij. Genimia vipaꝝ q̃s ostendit vobis fugere a vētura ira? Ergo. Vētura ira est aniaduersio vltionis extreme: quā tunc pcātor nō valebit effugere q̃ mō ad lamenta pnie nō recurrit. Nūc g̃ pniam agite. Notate/ prudens dispensator añ tps reddēde rationis ꝑspicit in libro: ꝛ intra se facit cōputū videdo q̃n tū expenderit ꝛ q̃ntum receꝑit. Etsi plus: debet diligēter prouidere vnde satisfacere possit: ne subito vocatꝰ iā nō possit ꝓuidere. Nūc igit diligēter debemꝰ videre libꝝ ꝓscie ꝛc. q̃a nūc est tps ꝓuidēdi: ꝛ nō post mortē. ¶ Figura Apocal. x. Joānes vidit angelū ꝛc. q̃ iurauit ꝑ viuentē in secula q̃a nō erit amplius tps: sed ad vocē septime tube oia ꝓsument. Et infra. x. ca. Vidit q̃ mare dedit mortuos suos: ꝛ terra dedit mortuos suos. Spūal'r intonāte dñō ꝑ angelicā tubā terribilē Surgite mortui/ venite ad iudiciū: nō iā amplius erit tps merēdi aut satisfaciēdi. Ebrij. Ibi nō erit resistēdi virtꝰ: nec pnie locꝰ: nec defensiōis tempus: neq̃ fugiendi facultas. Et ex angustia oim nihil remanet nisi luctꝰ.

SEcundus ar. Terribile est ꝟbū illud Redde rōnem villicatōis tue: quod vniuersaꝫ a tūmo iudice ōr in instāti mortz Eccēs. xj. Scito q̃ ꝑ his oib⁹ adducet te deꝰ in iudiciū. Solliciti itaq̃ esse debemꝰ de ꝓuisione faciēda: vt nō improuisi trahamur ad rārigorosum iudiciū. Ad hoc itaq̃ nos hortat dñs in euangelio. In quo sunt notande tres ꝓsiderationes

¶ Prima est ꝓsideratio reddende rōnis
¶ Secunda est faciende ꝓuisionis
¶ Tertia est appetende approbationis.

In hoc ser. dicenduz de prima. Circa quā iuxta textum euangelij sunt notande tres speciales considerationes.

¶ Prima est ꝓsideratio totalis receptiōis
¶ Scōa ꝫ ꝓsideratio diuisalis offensiōis.
¶ Tertia ē ꝓsideratio final' increpatiōis.

Prima igit ꝛc. q̃ vicz q̃q̃d habemꝰ: a dō recepimꝰ. j. Cor. iij. Quid hēs q̃ nō accepisti? Et hoc notat cū dñs dr. Hō q̃dā erat dives q̃ habebat villicū. Homo iste est deꝰ hūanatꝰ. Villicus dr ville custos Et sumit' general'r ꝑ dispensatore tā pecunie ꝙ frugū ꝛ oim q̃ dñs habet ideo villicus non est dñs ipiꝰ rei. Ebrij. Opinio q̃dam erronea aggrauata mortalib⁹ auget crimia: minuit bona. Ea ꝛo est opinari q̃ ea q̃cūq̃ possidemus in vsu vite: possidemus vt dñi. et ideo nō etiā ipportune ea appēdimꝰ tanq̃ bona ꝓpria. Sed ꝓprium est. Non em̄ nos in vita pñti vt dñi collocati sumꝰ in domo ꝓpria: sed tanq̃ hospites ꝛ aduene/ quo nolumꝰ ducimur ꝛ quo tpe nō putamus: qui nunc locuples est: in

breuī fit mēdicꝰ. Ergo q̄cūq; sis noueris te eē dispēsatorē alienoꝝ: ꝛ trāsitorīj vsus et breuis tibi iura ꝓcessa sūt. Abiecto igit̄ dñj fastu/sumas hūilitatē villici. Quilibet igit̄ hō est villicus dei: cui triplex vīta cōmissa est gubernāda. ¶ Prima ē mūdꝰ cuiꝰ bona cōmissa sunt pauperib⁹ largienda. Chryſ. Diuitias accepisti nō vt lasciuꝰ vīuas: sed vt i clemosynis expēdas. ¶ Secunda ei⁹ corpꝰ ꝓprīū: qđ est ad seruitium dei exponēdū: ꝟ Cor. vj. Corpꝰ nō fornicationi debet: sed dño. et Rom. xij. Exhibeatz corpa vīa hostia. vi. scram: deo plā. ꝛ c̄. ¶ Tertia est aia q̄ est ad dei seruitiū dispēsanda ꝛ sollicite seruāda. Deut. iij. Aiaz tuā sollicite serua. Et puer. xvj. Qi custodia serua corꝛ tuū. ¶ Secūda est ꝓsideratio diuinalis offensionis q̄ incurrit q̄n male dispēsauit bona cōmissa. Vīt sequit. Et hic. s. villicꝰ diffamatꝰ est apd illū. s. dñm q̄si dissipasset bona ipsiꝰ ꝛpalia in illicitz cōsumēdo ꝛ corpꝰ voluptatib⁹ dādo: aiaz immūdis ꝛ prauis desideryis implēdo. Diffamatꝰ est inquā apd eū: qꝛ nihil añ deum latet. Heb. iiij. Oia nuda ꝛ apta sunt oculis eiꝰ. ¶ Tertia est ꝓsideratio finalis increpatiōis fiende. s. a iudice. Vñ sequit in euāgelio. Et vocauit illū ꝛc̄. vsq; villicare Vocauit inquā illū interius inspiratiōib⁹: exteriorib⁹ p̄dicatiōib⁹: euidētib⁹ bñficijs: multiplicib⁹ flagellis: ꝛ incutiēdo timorē dānatiōis Et ait illi/eū añ mortē corripiendo ꝛ monendo. Quid hoc audio de te: Redde rationem villicatiōis tuē. Cogita dū viuis q̄liter debeas opari. Oportet eī te reddere rōnem villicationis aut in vita aut post mortē. Jā em̄ vltra. i. a tpe mortz tue nō poterz villicare. i. q̄cq; meritoriū aut satisfactoriū agere. Chryſ. Quotidie nobis talia p̄ effectꝰ exclamat dñs oñdēs nobis fruentē in meridie sospitate/pusq; vespascat examinē: ꝛ aliū inter p̄dia expirātē. et diuersimode ab hac villicatiōe discedim⁹. In supradicto aūt textu tria sunt notāda ꝑba maxie anxietatis: q̄ si ꝓtinus sonaret auribꝰ nr̄is: nunq; peccaremus.

¶ Primū est ꝑbū rigide reꝓhēsiōis cū ōt Quid hoc audio de te: sic dicato meis muneribꝰ. q̄d audio clamorē e terra resonātē: rāborib⁹ scelera: rūantiq; vicia: q̄ tanta bona mea dissipasti: ¶ Scōm est ꝑbū tremende cōpulsiōis. Redde rationē villicationis tue. O ꝑbū anxiū: Redde rationem cogitatōib⁹: ꝑbis: ꝛ opib⁹. ¶ Tertium est ꝑbū amare subtractiōis. Jā em̄ nō poterz villicare. O q̄ntꝰ doloꝝ. Puto q̄ totū mūdū aia tūc libēter daret vt daret ei spaciū horē ad penitēdū ꝛ aliq̄d boni agēdū. Tūc g̃ acerbissimꝰ ē doloꝝ: qꝛ tps gre inutiliter expēderūt. Exemplū narrat Humbertꝰ tractatu de septuplici timore: q̄ q̄dā deuotꝰ audiuit vocē lugubrē: et q̄rens q̄d esset. Rñsum accepit. Ego sum vna aia dānata. Et ille. Cur tā amare fles: Rūdit Ego ꝛ oēs anie dānate de nulla re tantū dolem⁹ sic̄ de tpe gre q̄ inutiliter expendim⁹ et peccādo ꝓsumpsim⁹: vbi i vna hora potuissem⁹ eternā penā euasisse. Ergo vt ōt Pau. Gal. vj. Dū tps habem⁹ operemur bonum.

¶ Erti⁹ arg. Aug. ꝛc̄. Notate q̄d dicit Pañ. de p̄bēdis. c. de monachis. Beneficiū hūs in cōmēda tenet seruare ecclesiam in statu suo: nec pōt aliq̄d de statu ecclesie minuere. Expone/notādo q̄ aiaz tuam tenes in cōmēda. Et attēde p̄terea q̄d dicat. l. Julian⁹. §. Preterea. ff. ad exhibendū. Nihilomin⁹ q̄s venit ꝓdēnādus nisi exhibeat rē eū oib⁹ vtilitatib⁹ suis ꝛ cōmitātijs. Audite: Quis vestrū si male dispēsauerit bona sibi a rege cōmissa ꝛ cogat statz sub pena capitz reddere ratōez: nō timerz: Quantū g̃ timere debet peccatoꝝ ꝛc̄. Jā vt ōt Heb. x. Terribil' expectatio. s. iudicij q̄ ꝓsumptura est aduersarios.

Dñica nona post Trinit. Sermo. ij.

Redde ratio.

¶ Hec oia in figura ꝓtingebāt illis. Scripta sunt aūt ad correptionē nr̄am in q̄s fines seculoꝝ deuenerūt. j. Cor. x. Verboꝝ illoꝝ ꝓsideratio nos iducit ad ꝓuidēdū vt rationem reddamus Et ibi facit apl's tria.

¶ Primo p̄cedētiū applicatōez. oia i figura

¶ Scōo applicatōis cō- ꝓtingebāt illis. clusionem. scripta sunt aūt ad correctionem.

¶ Tertio ꝓclusiōis rōnem. in q̄s finis. se. deo. Jdeo em̄ ad correptiōez nr̄am scripta sunt: q̄a sum⁹ in hac vltia secli etate. Propter

oia p̄dicta ōt apl's Ro.xv. Quecūq; scripta sūt/ad nr̄az doctrī.sc̄p.sūt: vt p̄ patientiā t ꝓsolationē sc̄pturaꝝ spez habeam⁹.

Redde t c̄.

PRim⁹ ar. An chr̄i sit rō̄dem a nobis exigere ꝑm suā deitatē vl' ꝑm hūanitatē: Q3 ꝑm deitatez. q̄a ei⁹ est retribuere ꝑm deitatē. De deo em̄ oportet credere q̄ remūeratōr sit Heb.xj. q̄ t iudicare. Cōtra. Jo.v. Ptātez dedit ei iudiciū facere q̄ filī⁹ hois ē. Rūdet Boē.i.iij.di.xlviij Ad hoc q̄ iudiciū sit firmū ꝓcurrit auctoritas in sententiādo t ptās in retribuēdo. Hec aūt duo cōuenīūt chr̄o ꝑm deitatez p̄ naturā: sic em̄ est deus oipotentissim⁹. ꝑm hūanitatē ꝺo sunt ei collata per grāz. Vñ Act̄.x. Jp̄e ē q̄ ꝓstitut⁹ ē a ꝺo iu. t c̄. Hec Boē. Pro fūdamto t p̄ambulo p̄pati/uo. Cū de oib⁹ opteat rōnez reddere: multū est notandū illō Arrigeti poete. Ergo vide q̄d agas: sapiēs deliberat ant̄ q̄ agat: sic tu p̄meditare miser. Et Sene.li. de ꝑtib⁹. Si p̄udēs esse cupis in futuꝝ p̄spectū intende: t q̄ p̄nt ꝓtingere/anio tuo cūcta ꝓpone. Sz q̄rit̄ An t c̄. Dic rn̄. vt s̄. Et exinde. O q̄ terribīl appebit iudex im pīs: q̄ tremendū est illud futuꝝ iudiciuz. Heb.x. Horrendū est icidere in manꝰ dei viuēt̄z. Attēdite o inimici dei t diuīe leḡ aduersar⁹: p̄iuri: blasphemi: fraudulēti t c̄. Oh heu heu sic ōr Prouerb.xxviij. Viri iniq̄ nō cogitāt iudiciū. Nūc em̄ tm̄ nō de suis voluptatib⁹ cogitāt. Sed audite: vulgo ōr Vnū cogitat gluto: t aliō tabnari⁹ Gluto em̄ cogitat bn̄ comedere t melius bibere. Tabnari⁹ aūt oia cōsiḡns cogitat q̄ nō recedet gluto nisi satisfaciat. Sic miseri pecōres diuitiīs t delitiīs affluentes vnū cogitāt: t aliō diuīa iustīcia Qui nota sunt oia: t tādē cor̄a oib⁹ denudabunt̄ ꝓscientiaꝝ secreta. Figura Apoc̄.xx. Libri apti sunt t c̄. Per libros intellige tā ꝓpriā pecōꝝ ꝓsciam q̄ m⁹ta alia pecōr̄ cor̄a ꝺo accusantia: q̄rā testimonio oīno ipossibile erit resistere. Esa.xlvij. Reuelabit̄ ig̃nia tua: t videbit̄ opprobriū tuū.

SEcūdus ar. Jn p̄ced̄. t c̄. Jn h̄ dicēdū de sc̄da q̄ est ꝓsideratio faciende ꝓpositōis/ante q̄. s. cōpellamur cōpere cor̄a iudice. Vñ sequit̄ in euāge. Ait aūt villic⁹ intra se t c̄. vsq; ibi. et scribe octoginta. Ubi etiā circa hmōi ꝓpositionē notande sūt tres

Prima est ꝓsidera/ (cōsideratiōes

tio ꝺubtrahende facultatis

Secunda est ꝓsideratio faciēde possibi

Tertia est ꝓsideratio intel/ (litatz.

ligende exemplaritatis.

Pria igit̄ t c̄. Nā ait villic⁹ intra se. Quid faciam q̄t dn̄s me⁹ auf.a me vil.i. oim sup̄radicto⁹ custodiā. Sic em̄ sp̄ ꝺz cogitare pecōr. q̄si ꝺ. illō Job.xxxj. Quid faciam cū surrexerit dn̄s ad iudiciū: t cum q̄sierit q̄d rn̄debo illi: Sequit̄. Fodere t n̄ valeo. i. ꝑ nō laboze satisfacere: mēdicare p̄ ozōem erubesco. Chr̄ys. Vita p̄ns hz exercitium. mādator⁹: futura ꝺo solatium. Si nihil h̄ opat⁹ es: frustra in futuro spas: sed nec mēdicādo ꝑficies. Hui⁹ inditiū sunt ꝺgines fatue que impudēter a p̄udētib⁹ medicā uerunt: sed reuerse sunt vacue. q̄libet etiaz suā cōuersationē q̄si tunicā induit. non est aūt eam exuere aut cābire cū alio Scōa est ꝓsideratio exercende possibilitatz ant̄ q̄ scz veniat dies illa q̄n ipossibile erit p̄uidere. Vñ dixit villic⁹. Scio q̄d faciā ant̄ q̄. s. tollar de villicatiōe p̄ sniam mortis ꝺ vi/ta: relaxabo debitor⁹ dn̄i mei: t distribuam eis de facultatib⁹ ipsi⁹: vt cū amot⁹ fuero a villicatiōe. s. p̄ mortē: recipiāt me in domos suas. i. p̄ eoꝝ suffragia recipiar in vita btā. Nota q̄ diuites domos habent in terra: pauper̄ in celo. Libēter g̃ diuites recipiant pauper̄ in domos suas in terra: vt a pauper⁹ recipiant̄ in celo. Aug⁹. Prebe terrā t accipe celum. Conuocatz itaq; singulis debitor⁹ dn̄i sui: fecit circa eos miscōiam de bonis sibi a dn̄o traditz: dās eis oleum compassionis t triticū subuentionis. Jn hoc aūt q̄ plus dedit ꝺ oleo q̄ de tritico sig̃tur q̄ plus debemus compati affectu q̄ possimus subuenire effectu.

Tertia est consideratio intelligende exemplaritatis: vt vicz intelligamus exemplo mundanoꝝ q̄ sic afficiunt̄ ad tpalia q̄ diligenter p̄uidere debem⁹ p̄ eternis. Et habet hec cōsideratio ex pabola euangelica. Si em̄ villicus ita diligenter p̄uidit sibi t c̄. Aug. Si possem⁹ excitare hoies: t cū illis pariē excitari: vt tales eē m⁹ amatores vite p̄manentis: q̄les sunt amatores vite fugientz. Exemplum in vitaspa. Abbas Pambo vadens in Alexandriam videns

ibi mulierē saltatricē p̄ciosis ornatā vesti//
bus amare fleuit: req̄sit⁹ de cā dixit. Due
cause mouent me. Una est dānatio huius
mulier⁊. Alia negligentia mea q̄ toto tpe
vite mee non habui tale studiū placēdi do
q̄ntū ista hodie placendi hoib⁹. Aug⁹. O
si possem⁹ hoies excitare: ⁊ cū illis pariter
excitari vt tales essem⁹ amatores vite p//
manent⁊ q̄les sunt amatores vite fugiēt⁊.

Tertius ar. Aud. ⁊c. An̄ iudiciū g̃ dei
se q̄sq̄ diligent̄ p̄paret q̄ oportet ibi
in ꝓpria ꝑsona cōparere. Un̄ lex. Accusa//
tore. §. Ad crimē. ff. de public⁊ iudicijs: di
cit. In publicis iudicijs ꝓcurator nō pōt
ꝯstitui. Et extra de ꝓcuratorib⁹. c. Tue fra
ternitatis. In cā criminali nō p̄t ꝯstitui ꝓ
curator. Notate bn̄. Siq̄s cōpulsus cōpa
rere corā rege ꝓ mala dispēsatione bonoꝝ
sibi cōmissoꝝ posset obtinere terminū dila
tionis ad sibi ꝓuidendū: nōne diligent̄ fa
ceret q̄d posset/ q̄nto magis ⁊c. Jō bn̄ dr̄
Ecci. xviij. An̄ iudiciū para iusticiā.

Dn̄ica. ix. post Trinitatis
Sermo. iij.

Redde rōnez

r ⁊c. Qui se existimat stare vide
at ne cadat: tētatio vos nō ap
p̄hendat nisi hūana. j. Co. x. Ut securi cō
pareamꝰ cū chr̄o rōnē reddituri: iō aplus
nos p̄munit ꝯ pcti casum ⁊ tentatiōis im
pulsū. Et tria facit.

Prio on̄dit hūanā ꝯstātiā: cū dr̄. Qui
se exi. stare. q. d. Nemo ex se secur⁹ ē.

Scdo inducit ad vigilantiā seu prudē//
tiā/ videat ne cadat.

Tertio ad r̄sistētie diligētiā/ tētatio vos
n̄ app̄. nisi hūana. i. leuis ⁊ sine ꝯsensu.

De p̄mo ps̄. Uniuersa vanitas oīs hō
viuēs. De scdo mar. xiij. Uidete vosmet//
ipos. De tertio ps̄. Btūs q̄ tene. ⁊ all. p//
uulos su. ad petrā/ ꝑuulos. i. ꝑuos cogita//
tus/ ad petrā. i. chr̄m.

Redde ⁊c

Primꝰ ar. An dn̄s i iudicio rōnē exi//
gens apparebit reprobis i forma dei//
tat⁊: O, sic Reprobi debēt terreri ad aspe
ctū chr̄i: sz q̄d sūme terret ē maiestas dei//
tat⁊ Cōtra. Isid. dic. In forma q̄ iudica
tus ē videbūt eū vt doleāt. In forma dei//
tatis n̄ videbūt ne gaudeāt. Rn̄det Bon̄.
in iiij. dis. xlviij. Sic dr̄ Aug. ⁊ Isid. ⁊ ma
gister in lr̄a: ⁊ etiā Hugo de sacr̄is. Pr̄ez
null⁹ de reprobis videbit in iudicio: sz oēs
filiū q̄ fili⁹ hois est. Un̄ nō apparebit ma
lis i forma dei. Propt̄ q̄d nota q̄ duplex
est cognitio deitat⁊. Una ꝑ signa ⁊ effect⁹
Alia in sua forma ⁊ essentia. Dico g̃ q̄ re
probi habebūt cognitionē de chr̄i deitate
ꝑ signa certissima ⁊ effect⁹ māifestos. Co
gnitionē aūt in ꝓpria forma ꝑ aptā visionē
nō habebūt q̄ talis forma improportio//
nabil' est ocul' creature nisi sint sublimati ꝑ
gl'iam aut supabundantiā gr̄e. Reprobis
aūt non dabit' gr̄a: nec simpl'r: nec ad tp̄s.
Nō em̄ decet eos hr̄e aliquā delectatiōez
Hec Bon̄. Pro fun. O q̄fatui q̄ curis
mūdanis se implicāt ⁊ de dei iudicio non
cogitāt. Un̄ tales redarguit ꝑsi⁹ di. O cu
ras hoīm: o q̄ntū est in reb⁹ inane. Sz vn
de h̄ nisi q̄ mortē n̄ ꝯsiderāt. Sen̄. ad lu.
In h̄ oēs fallimur q̄ mortē nō ꝓspicim⁹/
magna ꝑs ei⁹ iā p̄terijt Quid etat⁊ retro ē
mors tenet. h̄ g̃ sepi⁹ cogitem⁹ q̄ velim⁹
nolim⁹ oportebit semel cōparere corā sū//
mo iudice. Sz q̄rit̄ An apparebit ⁊c. Dic
rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ misera erit repro//
boꝝ cōditio q̄b⁹ nulla iā oīno esse poterit
qualiscunq̄ consolatio. Jō bene dr̄ Bern̄
li. metrico de contemptu mundi. Quāma
le fraudat̄/ q̄ stulte ludificat̄/ q̄ ꝓpter florē
mundi vanūq̄ decorē: q̄ prius apparet q̄si
flos ⁊ protinus aret. Tendit ad infernum
ꝑdit diadema supnum. Tunc flens ⁊ tri//
stis qui penis subdit̄ istis. Mallet p̄terite
q̄ in omni tpe vite/ pauper vixisset nec di
uitias habuisset. Hec notate o miseri qui
nunc diuitijs: honorib⁹: ⁊ delitijs animuz
occupatis ⁊ dei mandata contemnitis. O
luxuriosi ⁊c. O cuncti peccatores: o q̄ gra
uis confusio: quanta vobis angustia com
parere coram tanto iudice a quo non alid
expectabitis q̄ proijci in tenebras exterio
res. Juxta illud Matthei. xxij. Proijcite
eum in tenebras exteriores. Reo em̄ con
uicto solet iudex ferre sententiā. quo facto
ministri solent reum ligatū ad patibulum
ducere: ⁊ aliquando portat furta sua secuz
vel signum sui criminis ad confusionē su
am. Sic et peccatore conuicto ꝓferet dn̄s
sn̄iam di. Ite maledicti in ig. eter. ⁊c. Et

sic ꝓiciet miser petꝛ in tenebꝛas exterio
res. ¶Figura Apoc.xviij. Sustulit vnus
angel⁹ fortꝫ lapidē magnū z misit i mare
dicens. Hoc ipetu mittet babylō z vltra
nō inueniet. Angel⁹ fortꝫ ē chꝛs. Lapis il
le ē petꝛ idurat⁹ q etiā sigt ꝑ babylonem
q̄ interptat ꝓfusio. Per mare sigt infern⁹
vñ nunq̄ redit reꝓbꝰ: sic nec lapis a pfū
do marꝫ. Sap.j. Nō est agnit⁹ q̄ sit rener
sus ab inferis.

Secūd⁹ ar. In ꝓceb. tē. In ꝟ dicēdū
de tertia q̄ ē ꝓsideratio appetēde ap
ꝓbatōis: q̄lit. s. ꝟ appetere debemus vt
sic vtamur bonis a deo nob cōmissis vt a
sūmo iudice apꝓbari mereamur. Et no
tat hec oditio cū dꝛ Et laudauit tē. vsq̄
in finē. Vbi notanda est triplex cōsidera
tio specialis

¶Prima est desiderande laudatiōis.

¶Scōa est notande compationis.

¶Tertia est obseruande exhoꝛtatōis.

Prima igit ē tē. Boni em̄ dispensatoꝛes
donoꝝ dei laudādi sunt ab eo. j. Coꝛ.iij.
Tunc laus erit vnicuiq̄ a deo. Et ꝟ nota
tur cū dꝛ. Et laudauit dñs villicū iniq̄ta
tis. i. villicū iniquū: ñ q̄ aduersus eū frau
dulēter: sed ꝓ se ꝓuidēter egisset ꝟm ꝓui
dentiā hui⁹ seculi. Aug. de q̄stio. euange.
Nō oia debem⁹ ad imitādū sumere. Non
em̄ dño nꝛo faciēda est in aliq̄ fraus vt de
ipsa fraude elemosynas faciam⁹. Ibidem
Intelligam⁹/si laudari potuit a dño ille q̄
fraudē faciebat: q̄nto ampli⁹ placeāt deo q̄
ꝟm ei⁹ ꝓceptū opa illa faciūt. ¶Scōa est
ꝓsideratio notāde cōpatiōis: cū dꝛ q̄ filij
hui⁹ seculi ꝓudentioꝛes filijs lucꝫ in gene
ratiōe sua sūt. i. ꝓudētioꝛes sūt circa tpa
lia z plerūq̄ in malo/q̄ isti circa spūalia.
Hiero. Heu nos feruētissimi sum⁹ in ter
renis: fragilissimi in celestib⁹: z sūmā i re
bus puis exhibentes alacritatē: ad mala
ra tepescim⁹. Celerē habituꝛ finē res si
ne fine q̄runt. celestes diuitias: imoꝛtales
bonoꝛes/pigra q̄dā dissimulatiōe negligi
mus. ¶Tertia est ꝓsideratio obseruande
exhoꝛtatiōis: cū dñs dꝛ. Et ego dico vob
facite vob. i. ad vtilitatē vīam: amicos de
māmona iniq̄tatꝫ. i. ō tpalib⁹ diuitijs: nō
eo mō q̄ fecit villic⁹. s. defraudādo aliena:
sed largiēdo vīa: vt cū defeceritꝫ meritꝫ ꝓ
ꝓijs z ꝓpꝛijs vitā: recipiāt vos in eterna ta
bernacula. i. ꝑ sua suffragia impetrent vos
recipi. Aug⁹. de ꝟbis dñi. Qō hebꝛei vo
cant māmona: latine diuitie vocāt. Dicūt
aūt diuitie iniq̄tatꝫ nō q̄ sint iniq̄ adq̄site
(tales em̄ essent restituēde: nō in elemosy
nis dande) sed q̄ fallūt ꝓmittētes securi
tatē z dātes timoꝛē: satietatē ꝓmittētes z
esurie dantes. Aug⁹. de ꝟbis dñi. Iste ab
iniq̄tate appellant diuitie. q̄ veꝛe nō sūt:
pauꝑtate em̄ plene sunt z ꝑ obnoxie casib⁹
Idē ibidē. Diuitie iniq̄tatꝫ dicunt: q̄ nō
sunt iste diuitie nisi iniq̄s q̄ in eis spem cō
stituūt atq̄ copiā sue bꝛitudis. Et iustꝫ ꝟo
eū possidenꝫ: est ꝟdē ista pecunia: sed non
illis diuitie: nisi spūales z celestes. Itē di
cunt diuitie iniq̄tatꝫ. q̄ ꝓpt eas multa ini
q̄ cōmittunt. j. Tim.vj. Qui volunt diui
tes fieri incidūt in tētatiōnē z in laqueuꝫ
diaboli tē. Vñ z sathanas dict⁹ māmon:
dꝛ eis pesse/q̄ tentat hoies vt auaricie ser
uiāt. Est aūt notādū q̄ etsi de diuitijs iiu
ste habitꝫ nō sit faciēda elemosyna: q̄ sūt
restituēde si hꝛi possit ei⁹ pnōia cui ꝓtinēt:
tū de diuitijs iniq̄ affectu vel actu adq̄sitꝫ
fieri ꝑt elemosyna: vt de adq̄sitꝫ ꝑ meretri
ciū vel lenociniū: vl̄ die⁹ festꝫ laboꝛādo z
hmōi. Et dictꝫ itaq̄ patet cū ꝟtile sit diui
tias pauꝑib⁹ erogare. Leo papa. Hunq̄
apud deū ꝓꝛe poterit qō fidelis benigni
tas erogauerit: nec delictoꝝ memoꝛia erit
vbi testimoniū pietatꝫ affuerit. ¶Exēplū
in Coꝛnelio Act. x. et de bꝛō Martino. et
Dañ. iiij. Daniel ꝓsuluit Nabuchodono
soꝛ d. Petā tua elemosynis redime. Tob.
xij. Elemosyna a moꝛte liberat: z ipa est q̄
purgat peccata.

Tertꝰ ar. Aud. tē. Cauete ḡ ne igra
ti sitꝫ dño q̄ oia dedit. Nā sic habet
de dona. c. fi. ꝓpter ingratitudinē reuocat
donatio. Et ꝟm leges: filiꝰ ingratꝰ exhe
redari meret. C. ō inoffi. testa. l. liberi. Et
in auten. vt cū de appellatione cōgscit. col.
viij. §. Causas. Audite: Si dederit vob
rex dona plꝛima z pinguem hereditatē: ꝑ
vos autem trāsierit filius regis indigens
et a vobis subsidium petens: z ei subue
nire noluerit⁹: nonne merito ꝓuandi est⁹
iam bonis cōcessis ac etiā ꝓmissis? Expo
ne z applica Notādo q̄ pauꝑ elemosy
nam petens recipiendus est vt filius dei.
Ideo durum iudicium habebunt diuites

qui pauperibus non subueniunt. Jacobi.ij. Judiciū sine misericordia fiet ei qui nō fecerit misericordiam.

Sermo.iiij.p dñica nona post Trini.

Redde ratio.

Rr ⁊c. Fidelis deꝰ q̄ nō pa.vos tē. supra id qd̄ po.sed fa.etiā cū tē tatiōe ꝓuētū: vt possitꝫ sustinere.j. Cor.x Ut securi esse possimꝰ ꝑ rōne r̄ddēda/nos ꝯfortat aplus subleuādo ad spem victorie ne timor desperationē inducat. Ubi ostēdit q̄ in tentatiōibꝫ nobis adest deꝰ tripliciter

Primo reprimēdo tētātꝫ maliciā. Fidelis deꝰ ⁊c.

Scdo animū roborando ꝑ grām.sed fa.cum tēta.ꝓuentū

Tertio dando firmā resistentiā. vt possitis susti. Pro his oībꝫ Esa.xl. Qui dat lasso ꝛtutem ⁊ his q̄ non sunt fortitudinē et robur multiplicat.

Redde rationem ⁊c.

PRimꝰ articulus. An dñs in iudicio rationē a nob exigēs appebit reprobis in forma hūanitatis gl'iosa: Q, non. Chrys. Ueniet in iudicio chr̄s/nō solum vulnerꝫ cicatrices:sed ⁊ ipam mortē exprobratissimā oñdens. Cōtra. Nulla erit in eo fictio.g̊ talē oñdet formā q̄lē habebit: sed hēbit gl'iosam.igit̄. Rñdet Bona. in.iiij.di.xlviij. Dicēdū est q̄ appebit oībus in forma gl'iosa.⁊ nō erit differētia ex pte apparētꝫ:sed ex pte respicientꝫ. Boni em̄ respicient formā gl'iosam cū gaudio ⁊ gl'ia:sed mali cū ꝯfusione ⁊ pena. Confundent em̄ in aspectu eiꝰ ⁊ non poterūt eius sustinere vultū ꝓpt̄ ꝯscie remorsum ⁊ ꝓpter expectatiōem ꝯ eos ferende sñie. Ad id qd̄ obijcit̄ dicendū q̄ ille cicatrices erunt signa mortꝫ vilissime p̄terite quā sustinuit Sꝫ tñ qꝛ appebūt in excellētia gl'ie: signū erūt victorie ⁊ gl'ie tūc p̄ntꝫ. Hec Boñ.

Pro fundamēto. Sepe ⁊ mltū ꝯsiderare debemꝰ q̄ miseri erimꝰ si ꝓpt̄ negligentiā nūc bñ agēdi nos oporteat in dei iudicio in infernū detrudi. Uñ petroniꝰ poeta Eheu nos miseros q̄ totꝰ homūcio nil ē. Nil erimꝰ cuncti post nos auferet orcus. Ergo viuamꝰ dū licet esse bñ. Nec in hoc est differendū:qm̄ vt ait Sene.de re.for. Multos vitā differētes mors incerta p̄uenit. Itaq̄ oīs dies velut vltimꝰ iudicādus est. Sic g̊ semp viuendū est q̄si statiꝫ sit comparēdū corā iudice ꝑ ratiōe reddēda. Sed querit̄ An dñs ⁊c. Dic rñ.vt s̄. Et exinde. O q̄ horribilis visio reprobis cum videbūt gl'iosaꝫ faciē iudicis. Certe vt hr̄ Sap.v. vidētes turbabunt̄ timore horribili. veluti cū ille q̄ offenderit regem cogeret̄ ipemet in curia regꝫ culpam suā dicere:expectās mortꝫ sñiam. Audite o peccatores ⁊ timete. O lubrici:o auari:o piuri:o blasphemi:o pauperꝫ oppressores ⁊c. q̄ q̄ em̄ dñs in seipo sit pius et dulcis:tñ ꝓpter suā culpā videbūt eū reprobi vt terribilē. Augꝰ. Deus in seipo est alpha ⁊ o: p̄ncipiū ⁊ finis: in mūdo creator ⁊ rector: in angelo decor ⁊ sapor:in electo liberator et adiutor:ī reprobo terror ⁊ horror. Nec mirū: cum se videant reprobi reos eterne pene. Attēdite: vt res eligat̄ aut fugiatur maxime est attēdēda eiꝰ lōgitudo aut breuitas. Nā si bona est:eligibilior est q̄ diuturnior. Si mala:eligēda est q̄ cito trāsit. Eligibiliꝰ est ergo h̄ pniaꝫ agere.s.in hac vita que breuis est q̄ in eternā gehennaꝫ incedere. Figura.ij. Reg.xxiiij. Dauid potiꝰ elegit triū dierꝫ pestilentiā q̄ inimicorꝫ ꝑsecutionē ꝑ tres mēses/aut famē septē annorꝫ. Spūal'r Dauid cui deꝰ indignatus erat ꝓpter populi numerationē/significat peccatorē cui dñs indignat̄ ꝓpter pctōꝝ multitudinē. Eligat g̊ pestē triū dierū.i.ꝯtritionis: cōfessionis: et satisfactionis. et nō ꝑsecutionē inimicorꝫ: neq̄ famē septē annorꝫ.i.egestatem totiꝰ vite future. Septē em̄ anni/totū tp̄s sig̃nt. Aug.li.de decē chordis. Melior est modica amaritudo in faucibꝫ q̄ et'nū tormētū in visceribꝫ.

PRo scdo ar. In p̄ced. ⁊c. Nunc iuxta thema dicendū de q̄bꝫ est reddenda rō. vide ī secūdo aduētuali.fer.v.post tertiam dñicam. Et ibidē sume tertium articulum.

Sermo quintus pro dñica nona post Trinitatꝫ.

Redde ratio.

Rr ⁊c. Ecce venio cito:et merces mea mecū est dare vnicuiq̄ ꝑm

opa sua. Apoc. vl. Tria sunt ibi notanda.
¶ Primum veniendi promptitudo. Ecce ego venio cito.
¶ Secundū venientis celsitudo. merces mea mecū est. i. ptās reddendi mercedem.
¶ Tertiū iudicātis rectitudo. Dare vnicuiq; ſm opera sua.
¶ De primo Sophoñ. j. Juxta est dies dñi: iuxta ⁊ velox nimis. ¶ De scdo Matthei. xxv. Tūc sedebit sup sedē maiestatis sue. ¶ De tertio Rom. ij. Reddes vnicuiq; ſm opa eius. His q̄dē q̄ ſm patiaz boni opis gl'iam ⁊ honorē: his aūt q̄ nō adq̄escunt veritati/ira ⁊ indignatio: tribulatio et angustia. ¶ Salutatio
¶ Redde rationem ⁊c.

PRim⁹ articulus. An hora iudicij generalis in q̄ est ab oib⁹ ratio exigēda sit nota alicui creature? Q; sic. q; beati in deo omnia vidēt. iuxta illd Grego. Quid est qd non sciant q̄ scientē oīa sciunt? ¶ Cōtra. Mat. xxiiij. De die aūt illa ⁊ hora nemo scit: neq; angeli celoꝝ: nisi solus pater ¶ Rñdet Bona. in. iiij. di. xlviij. Dicendū q̄ absq; dubio hora illa est nota toti trinitati: ⁊ homi assumpto. Ignota est aūt oib⁹ in statu viatoꝝ existentib⁹. Sed contentio est inter doctores an sit nota angel' et aniab⁹ btis. Sed certe q̄cquid sit tenendū sup hoc/ magis docebit expientia pro tpe ⁊ loco q̄ nunc doceat scia. Hec Boñ. ¶ Pro fundamento. Absq; dubio de⁹ oīa nouit p̄terita: p̄sentia: ⁊ futura. Nā iuxta phum. j. metaphy. Tunc vnū quodq; scire dicimur cum cām primā scire putamus. Deus aūt nouit oīm causam primā. s. voluntatem suā. Et de futuris dicit special'r poeta Pāphilus. Solius est ꝓprium scire futura dei. Sed q̄ritur An hora ⁊c. Dic rñ. vt s̄. Et exinde. Certe nedum hora generalis iudicij: sed ⁊ particularis de lege cōmuni viatorib⁹ est ignota. Eccēs. ix. Nescit hō finē suū. sed sicut ⁊c. Cur hoc nō attēditis pctōres excecati: fraudulēti ⁊c. Et plerūq; cū q̄s se credit securiorē: tūc mortē hz ⁊ damnationē ꝓpinq̄orem. ¶ Figura Dañ. v. de Balthasar. Vide dñica. ij. p⁹ epipha. ser. vj. Tandē dic illud Aug. Audacior est qui cū vno pctō mortali dormit q̄ qui cum septem hostib⁹ inuicem ꝓ morte sua obligatis confligit. Sed heu, hoc non attendunt peccatores.

PRo secūdo ⁊ tertio ar. vt in scdo aduentuali. fer. vj. post tertiā dñicam.

¶ Sermo. vj. ꝓ dñica nona post Trini.

Redde ratio.

⁊c. Penitentiā age siq̄ min⁹ venio cito Apocal. ij. vt vicz reddas rationē. Sūt aūt ibi tria notanda.
¶ Primū salutaris exhortatio. Penitentiā age.
¶ Secundū exhortatiōis cōpulsio. siq̄ minus.
¶ Tertiū cōpulsionis augmētatio. cito.
De primo Matth. iiij. Pniam agite ⁊c.
¶ De scdo Ecci. ij. Si pniam nō egerim⁹ incidemus in man⁹ dei. ¶ De tertio Heb. x. Adhuc modicū aliq̄ntulūq; q̄ ventur⁹ ē veniet: ⁊ nō tardabit. ¶ Salutatio
¶ Redde rationem ⁊c.

PRim⁹ ar. Utꝝ oēs iudicabunt: Q; sic. ij. Coꝝ. v. Omēs nos manifestari oportet añ tribunal chri: vt ⁊c. ¶ Cōtra Joan. iij. Qui credit in eū nō iudicat ⁊c. ¶ Rñdet Bona. in. iiij. di. xlviij. Judiciū dr tripl'r. s. Cōmuniter: ꝓprie: et appropriate. Judiciū cōmuniter dr collatio manifesta meriti ad p̄miū. Judiciū ꝓprie dr discussio meritoꝝ cum snie diffinitione. Judicium appropriate dr condemnatio. Vñ iudicatus dicit condēnatus. ¶ Primo modo oēs iudicabunt quia patebit quō de⁹ omnibus retribuet ſm merita. ¶ Secūdo modo put dr iudiciuz discussionis nō oēs iudicabunt: sed erūt quattuor ordines sicut distinguit Greg. ⁊ magr ponit in lr̄a. ¶ Tertio modo soli mali iudicabuntur. Et istud iudiciū incipit in pñti per excecationem i infidelib⁹: ⁊ per expoliationē in demonibus: et consūmabit in futuro. Hec Bonauē. ¶ Pro fundamto. Certū est q̄ in diuino iudicio vnusquisq; recipiet mercedem ꝓpriā. Petroni⁹. Digna laborantis rñdent p̄mia curis. Et phus. v. Ethicoꝝ Mediū iusticie in q̄dam ꝓportionabilitate consistit ſm quam reddēda est merces vnicuiq; ſm dignitatē opis et operantis. In deo aūt est summe iusticia distributiua. Cum g̊ querit An oīs ⁊c. Dic rñ. vt s̄. Et exide. Cauete itaq; ne iduremi in pec

catis vr̄is: ne sitꝫ illis sil'es q̄bꝫ dn̄s dice//
bat Jo.viij. In pctō vr̄o moriemi. Nā si
sic: durā reportabitis sniam. Ecci.iij. Cor
duꝝ male habebit in nouissimo. Audite o
auari: iracundi ꝛc. Deponite pond⁹ pctōꝝ
añ mortē. Heb.xij. Deponentes oē pon//
dus ꝛ circūstans nos pctm̄ ꝛc. ¶ Figura.
Hiere.xvij. p̄cepit dn̄s. Custodite anias
vr̄as ꝛ nolite portare pōdera in die sabba
ti vt inferatꝫ i portas hierl'm ꝛc. Vide ibi
Spūal'r ꝑ diem sabbati q̄ req̄es d̄r: ꝛ ē vl
tima dies hebdomade sig̃t dies mortꝫ i q̄
nō licꝫ hoiem plenū pōderibꝫ pctōꝝ iueni
ri. Jō etiā docet chr̄us ne fiat fuga nr̄a in
sabbato. vt hr̄ Mat.xxiiij.

PRo scd̄o ꝛ tertio ar. vt i scd̄o aduen//
tuali sabb̄o post dn̄icā.iij.

¶ Dn̄ica.x.post Trinitatis.
¶ Sermo.j.

VIdens iesus
ciuitatem fleuit sup̄ illā Lu.xix.
Scitꝫ qm̄ cū gentes essetꝫ ad si
mulacra muta ꝓut ducebami eūtes.j.Co.
xij. Jō flebat dn̄s sup̄ pctōres. qꝛ ad vani//
tates secl'i q̄i ad q̄dā simulacra declinabāt
In illis q̄ppe v̄bis apl's tāgit ꝯditiōez co
rinthioꝝ cū erant gentil'r viuētes. In q̄ eti
am designat̄ misera eoꝝ ꝑditio q̄ in pctis
viuunt. vbi eoꝝ ꝯditio triformit̄ oñdit̄.
¶ Prio inexcusabil'. euntes.s. libere
¶ Scd̄o vituperabil'. ducebami.s.a spiritu
maligno a q̄ se sinunt duci.
¶ Tertio vana ꝛ inutil': ad simulacra mu//
ta.i.ad vanitates ꝛ isanias falsas.
¶ De p̄mo Ecci.xv. De⁹ ab iitio ꝯstituit
hoiem ꝛ reliq̄t eum i manu ꝯsilij sui. ¶ De
scd̄o.j.Regꝫ.xvj. Spūs mal⁹ exagitat te:
h̄ dici pōt cuilibꝫ pctōri. ¶ De tertio Ps̄.
Vt q̄d diligatꝫ vanita. ꝛ q̄ritis mendaciū
Videns ꝛc.

PRim⁹ ar. Qm̄ in themate fit mentio
de fletu chr̄i. Jō q̄rit̄ An in chr̄o fuerit ali
q̄ tristicia? Vide feria.iij.post do.in passio
ne. ¶ Post rn̄sionem āt dicas q̄ ois tristi
cia q̄ fuit i chr̄o fuit ꝑ nob assūpta s̄m iudi
ciū rōnis. Tristabat̄ em̄ ꝑ pctis nr̄is: ꝛ ꝑ
ꝑditiōe gn̄is hūani. Amb̄ sup̄ Bti imacu
lati. Doles dn̄e nō tua vulnerā: sꝫ mea/nō
tuā mortez: sꝫ nr̄az ifirmitatē. Audite in//
gratissimi pctōres: fornicatores: excōica//
ti: raptores ꝛc. q̄ nō timetis chr̄m offende
re q̄ nos tm̄ dilexit. Forte q̄ritis. Et q̄d fa
ciem⁹. Dico vob. Et vos flete cū christo.
Nā ip̄e lugentibꝫ bn̄dictiōez: gaudentib⁹
v̄o maledictiōez repromisit. Mat.v. Be
ati q̄ lugent qm̄ ip̄i ꝯso. et Lu.vj. Ve vob
q̄ habetis h̄ ꝯsola. vr̄az qꝛ plorabitis ꝛ fle
bitis vos. ¶ Figura Gen.iiij. Cain q̄ int̄//
fecit abel maledict⁹ est a dn̄o. Abel interp̄//
tat̄ luct⁹. Maledictiōez g̃ icurrūt q̄ luctū
vel fletū occidūt: vel reijciūt in vanis gau
dentes. Vñ dn̄s d̄t discipul' Jo.xvj. Plo
rabitis et flebitis vos: mūd⁹ aūt gau. vos
v̄o ꝯtristabimi: sꝫ tristicia ve. v̄tet̄ i gau.

SEcund⁹ ar. Notāde sunt tres p̄ncipa
les rōnes ꝓpt̄ q̄s dn̄s fleuit.
¶ Pria est rō notāde declaratiōis
¶ Scd̄a est rō imitāde exemplatiōis
¶ Tertia est rō memorāde ꝯpassionis
In h̄ ser. dicendū de p̄ma. qꝛ vicꝫ fleuit vt
aliq̄ nob declararet notāda. Et h̄ ꝓpter tri
plicem declaratiōez notabilem
¶ Prio ad declaratiōez sue hūanitatis
¶ Scd̄o ad declaratiōez interne pietatis.
¶ Tertio ad declarationem mundane va
nitatis.
¶ Prio igit̄ ꝛc. vt vicꝫ declararet se sum//
psisse naturales ꝯditiōes vere hūanitatis
Phil'.ij. In sil'itudinem hoim fact⁹ et ha//
bitu inuent⁹ vt hō. Notandū aūt q̄ legit̄
dn̄s ter fleuisse: sꝫ risisse nunq̄ꝫ. Primo su//
pra lazarū in ei⁹ suscitatione. Jo.xj. Hie//
ro. Fleuit dn̄s lazaꝝ non mortuū: sꝫ redi//
uiuū ꝯpatiens illi ad p̄ntis vite miseriam
reuersuro. Scd̄o sup̄ ciuitatem hierl'm: vt
dicunt v̄ba thematꝫ. Tertio i cruce Heb.
v. cū clamore valido ꝛ lachrymis offerens:
exaudit⁹ est ꝑ sua reuerentia. In his g̃ oi
bus fletibꝫ verū se esse hoiem declarauit.
¶ Scd̄o ad declarationē interne pietatis
quā habebat etiā erga suos inimicos do
lens de eorū perditione et futura desolati
one. Cirillus. Miserebat̄ em̄ eorū christ⁹
qui omnes vult saluari qd̄ nobis non pa//
tuissꝫ nisi per aliqd̄ humanū fieret euidēs
Effuse enim lachryme sunt signa tristicie
O quantū angustiabat̄ cor pijssimuꝫ iesu
de ꝑditione ciuium hierl'm/ꝛ de ciuitatis
futura destructione. Vñ Mat.xxviij. di//

cebat. Hierl'm hierl'm q̄ occidis ꝓphetas: ⁊ lapidas eos q̄ ad te missi sunt/q̄tiēs volui ꝯgregare filios tuos quēadmodū gallina ꝯgregat pullos suos sub alas ⁊ noluisti. Ecce relinquet' vob' dom⁹ vr̄a deserta.

Tertio ad declarationē mūdane vanitatis Tunc em̄ flebat cū ꝓpl's circa se gauderet vt oñderet ꝙ mundi leticia doloribꝫ est admixta ⁊ cito in fletū conuertit'. Prouer. xiiij. Risus dolore miscebit' ⁊ extrema gaudij luctus occupat. Exemplū de balthasar. Dañ. v. de q̄ dicit ibidē de lyra: ꝙ cum publice diceret' regnū ei⁹ ꝑsistere vsq̄ ad finem captiuitat' iudeoꝝ de q̄ p̄dixerat hieremias Hiere. xxix. ꝙ septuaginta annis erat duratura: deridebat oēs. Et cū sibi diceret' ꝙ exercit⁹ darij ⁊ cyri validissim⁹ veniebat ꝯ eū: negligebat Dū vo obsessa essꝫ babylon: fecit grande ꝯuiuiū optimatibus suis ⁊ bibebat in vasis tēpli q̄ asportauerat nabuchodonosor. Et sic vacans epulis vidit manū scribentē ī pariete. Mane tethel phares. Et tunc mutata ē leticia ī dolorē ⁊ tristiciā. Vide textū. Aduocato tādē daniele vt interp̄taret' visionē. Ip̄e daniel p̄mo increpauit eū dicens Tu nō hūiliasti cor tuū: cū scires. i. scire deberes ⁊ credere q̄ audieras q̄ cōtigerāt patri tuo nabuchodonosor: sed aduersus dñatorē celi eleuatus es ⁊c. Interp̄tatus est g̃ visionē dicēs. Mane nūerauit de⁹ regnū tuū ⁊ cōpleuit illud Tethel Appensus es in statera ⁊ inuent⁹ es min⁹ hns. Phares diuisū est regnū tuū ⁊ datū est medis ⁊ ꝑsis. Cū h̄ audisset lꝫ honorasset danielē: stabat tñ incredul⁹ in ꝑtinacia sui sensus. Eadē nocte babylon capta fuit ⁊ balthasar interfectus ac iugulat⁹. De ista euersione babylonis dicit Orosius li. ij. Babylon eo tp̄e a cyro rege subuersa ē q̄ p̄mū rhoma a terq̄nioꝝ dñatione liberata ē. Ptꝫ itaq̄ variabilis vanitas mundanoꝝ Eccs. ij. Vidi in oībꝫ vanitatē ⁊ afflictionē animi ⁊ nihil ꝑmanere sub sole.

Tertiꝰ ar. Aud. ⁊c. Et notate qm̄ aut h̄ aut in futuro flere nos oportet. Attendite ergo qd̄ dicit lex: q̄tiens. ff. de reg. iu. De duobꝫ malis min⁹ malū est eligendū. Et sic h̄r de electiōe ⁊ electi ptāte. Lꝫ de vitāda. Futuris casibꝫ est obuiandum. Audite/Quis vr̄m nō eligeret poti⁹ flere et mali tractari ꝑ diem: ⁊ inde ꝑ totā vitam gaudere ⁊ bonis om̄ibꝫ abundare q̄ econrra. Quanto ergo magis in p̄nti vita flere debem⁹ vt postmodū in eternū gaudeamus. Notate. Myeulx vault la pleure chāte q̄ la chāte pleure. Vultis audire la chāte pleure des damnez. Audite quid dicunt Sap̄. v. Quid nobis ꝓfuit superbia: aut diuitiaꝝ iactantia/q̄d contulit nobis. Oīa ista q̄si vmbra transierunt ⁊c.

Dñica x. post Trinitatis.
Sermo. ij.

Videns iesus ⁊c. Nemo in spū dei loquens dicit anathema iesu j. Coꝝ. xij. id est aliq̄d ꝑ qd̄ separet' a iesu a quo separari multū timere debem⁹ cum sit dulcissim⁹ ⁊c. vt euidenter ostendit flendo sup hierusalem. Ibi ergo ostendit apl's q̄ sit nobis fructuosa spūssancti p̄sentia q̄ impedit ne quid dicat' aut fiat ꝑ qd̄ a iesu separemur. Vbi nota ꝙ spūssancti p̄ntia est nobis mltū vtilis: multū delectabilis: multū honorabilis. Nihil em̄ vtili⁹: nihil delectabili⁹: nihil honorabili⁹: q̄ esse cū iesu De p̄mo Mat. j. Ip̄e (scꝫ iesus) saluū faciet ꝓpl'm suū. i. sibi adherentē: a pctis eoꝝ. De secūdo Bern̄. Iesu dulcis memoria dans vera cordis gaudia: sed super mel ⁊ oīa ei⁹ dulcis presentia. De tertio Ecci. xxiij. Magna gl'ia seq̄ dñm. et. j. Pe. ij. Vob' igit' honor credentibꝫ.

Videns ⁊c.

Primus ar. An tristicia ⁊ alie passiones fuerint in chr̄o a natura aut a voluntate: Vide feria. iiij. post dñicam in passione Et post rñsionē dicas. Videte ergo q̄nta sit erga nos dei benignitas Caue g̃ ne sis ingratus o pctōr depone scelera. Amb. sup Bti imaculati. Noli tm̄ amittere bñficium o hō. Propterea chr̄s se dñatiōi mortis subdidit vt a iugo dñationis ei⁹ te eriperet Ille suscepit mortis seruitutē vt tibi tribueret eterne vite lib'tatē Sic ⁊ ꝓpterea fleuit vt nobis eternam concederet ꝯsolationem. Attende o pctōr. Christus ꝑ te fleuit ⁊ tu gaudes ip̄m offendendo. O luxuriose q̄ in luxuria gaudes ⁊c. Audi o pctōr

illd̄ Bern̄. Considera vbi es ⁊ igemisce/ qꝛ scꝫ es in magnis ꝑiculis. Et nota ꝙ i/ ter viatoꝝ ꝑicula in itinere graue ꝑiculum est potꝰ carentia. Nam labor vie calefacit pulmonē. Nobis ḡ viatoribꝫ ꝯtinue calefi unt viscera ꝓpt̄ estū ꝯtinue tentatiōis. Jō nisi aq̄ lachrymaꝝ hunc ardorē refrigeret languet aīa. sed cū ꝑuenit ad fontē lachry maꝝ refrigerat̄ ⁊ vires resumit. Figu/ ra Exo. xvij. Moyses eductis aq̄s de pe/ tra oreb ⁊ debellato amalech vēit ad mō/ tem sinai: vbi locutꝰ est dn̄o facie ad faciē Moralr aliqn̄ dū fidelis in hoc itinere las sat̄ sitit ꝓpl's anīe. s. memoria: intelligētia: ⁊ voluntas. sed percussa petra. i. corde sic/ co virga timoris dei ꝑ meatus oculoꝝ aq̄ fluit largissima ex q̄ anima ꝯfortata vincit amalech. i. diabolū: ⁊ ꝑuenit ad celeste re/ gnū. Vn̄ ps̄. Ascē. in cor. s. dis. i val. lach.

Secundꝰ ar. In p̄ce. ⁊c̄. In hoc d̄ secū da q̄ est rō imitande exēplatiōis. Tūc em̄ fleuit vt nobis daret triplex exēplum notabile.

Primū ē exēplū aspnādi mūdanā gl'iaꝫ
Scd̄ꝫ ē exēplū tempandi hūanā leticiā
Tertiū ē exēplū lamētādi nr̄aꝫ miseriā

Primū igit̄ ⁊c̄. Tūc em̄ cum a ꝓpl'o sibi da ret̄ gl'ia flebat vt discant q̄ ad honores as/ sumunt̄ magis flere de impfectione sua q̄ꝫ gaudere de sublimatiōe. Beda. Quare fleuit chr̄s nisi qꝛ flere homies docuit. Et certe int̄ honores mundanos plus ē ma/ teria flendi q̄ꝫ gaudendi. qm̄ vt ait Hiero. Quid est honor mundanꝰ nisi spuma: fu/ mus: ⁊ somnus. spuma qꝛ inflat. fumꝰ q̄a excecat. somnus qꝛ cito velut somniū eua/ nescit. Scd̄m est exemplū ⁊c̄. Est em̄ si cut vinū vaporosum qd̄ cito inebriat. Sic ⁊ hūana leticia iebriat nisi temperet̄ recor datione mortis aut futuri iudicij: aut me/ ditatione aduersitatꝫ preterite vel future. Ecci. xj. In die bonoꝝ nō sis imemor ma loꝝ. Et Grego. Pn̄tis tp̄is siq̄ est ita est agenda leticia vt amaritudo diuini iudi/ cij nunq̄ꝫ recedat a memoria. Vide feria. iiij post dn̄icam infra oct̄. ascensionis/ de miserabili conditione gaudij mundani ac etiā in multis alijs sermonibꝫ. Tertiū est exemplū ⁊c̄. vt hō in honore ꝯstitutꝰ di scat hr̄e memoriā mortis: ne ex honore su ꝑbiat. Vn̄ frequenter cū q̄s delectat̄ i mū danis honoribꝫ aut voluptatibꝫ: mors eiꝰ accelerat̄. Nam ⁊ cū dn̄s honoraret̄ a tur bis: p̄ncipes iudeoꝝ de eius morte tracta bant. Cum itaq̄ꝫ aliq̄s mūdanis gaudet: semꝑ cogitare dꝫ ꝙ semꝑ tendit ad mortē. Eccs. ij. Dixi in corde meo vadā ⁊ af. de. ⁊ fru. bo. Et vidi q̄ꝫ ꝙ hoc esset vanitas/ risum reputaui errorē: ⁊ gaudio dixi/ quid frustra deciperis. Nā q̄ nunc in honore flo ret: cito post in terra putrescet. Jō Ecci. x. Quid supbis terra ⁊ cinis? Quid ḡ ꝓsunt om̄es huiꝰ mundi gl'ie q̄ tam cito recedūt

Exemplū narrat petrus alfonsus/ ꝙ cū tumba Alexandri esset aurea ⁊ in ꝓpatulo multi ph̄i conuenerunt circa eam. Quorū vnus dixit. Heri alexāder ex auro fec̄ the saurū: nunc econuerso: aurū de eo facit the saurum. Alius dixit. Heri imperabas to/ ti mundo: hodie mors tibi dn̄atur. Alius dixit: O alexander/ heri tibi non sufficie/ bat totus mundꝰ: hodie tibi sufficiunt q̄n q̄ꝫ pedes terre. Aliꝰ dixit: Heri habebas comitiuā dn̄orum: principum: ⁊ ducū: ho/ die solus iaces i sepulcro. Alius dixit: He ri omnes vocē tuā timebant: hodie te mor tuum nullus timet ⁊ morte deuictꝰ loq̄ nō potes. Alius dixit: Heri tot regna habe/ bas in tua potestate: hodie mors te tenet in sua. Alius dixit: Heri comedebas tot cibaria delicata: hodie factꝰ es ꝟmiū esca. Jō bene dicit̄ Job. xiij. Memoria vestra comparabit̄ cineri: et redigentur in lutum ceruices vestre.

Tertius articulꝰ Audistis ⁊c̄. Notā/ da sunt certe ista exempla. Et sic̄ dr̄. lxxxij. di. Plurimos. in fi. Exempla pn̄tia nos cauere p̄monent in futurū. Et sicut dr̄ ff. locati. Siquis domum. §. j. Preuide/ re debet quis quod contingere potest. Et multo fortius qd̄ de cōmuni lege contin/ git. Audite. Si videritis duos vnū ince/ dentem ꝑ viam asperam: sed per eam ve/ nit ad magnas diuitias ⁊ gl'iam: alium ꝑ viam planā ⁊ iocundā: sed incidit tandeꝫ in latrones qui eum spoliauerunt ⁊ occi/ derunt sicut et contingere solet omnibꝫ ꝑ viam illa incedentibꝫ quem magꝫ seq̄ vel/ letis? Credo ꝙ primū. Expone ⁊ applica notando. ꝙ potius debemus eligere flere cum christo: et tribulationes sustinere q̄ꝫ gaudere cum mundo. Quoniā vt dic̄ ber/

nardus sermone de ramis palmaꝝ. Pñs tribulatio est via vite: via glie: via veritatis habitaculi: via regni.

Sermo.iij. pro dñica x. post Trinitatis.

Videns iesus ꝛc Nemo potest dicere dominus iesus: nisi i spiritusancto. j. Co.xij. Ostendit ibi apostolus q̄ sit necessaria spiritussancti p̄sentia. quia vicꝫ Nemo potest dicere: ore. s. proferendo: ꝛ animo tenendo. quod est ꝓprie dicere: dominus iesus: nisi in spiritusancto. In his aūt duobus nominibꝫ: dominus iesus. sūt tria consideranda quoꝝ consideratio in nobis est a spūsancto

Primū est sua diuinitas. dñs

Scdm est sua humanitas. iesus: qd̄ est eius nomen ꝓpriū. vt hō est

Tertiū est vnionis sublimitas siue singularitas: dñs iesus.

De primo Apocal. xix. Dominꝰ dominantiū. De secundo Luc. ij. Vocatum est nomen eiꝰ iesus. De tertio Joan. j. Verbuꝫ caro factum ē. Iste veritates docent a spūsancto Jo. xvj. Cum venerit spiritussanctus docebit vos oēm veritatem.

Videns ꝛc.

Primus articulus. An in chr̄o fuerit tristicia s̄m portionem supiorem? Vide feria. v. post dñicam in passione. Post responsionē autem conclude. ꝙ cordialiter christus nos dilexit qui in se toto ꝓ nobis tristiciam sustinere voluit. Attende ergo q̄dulciter eum debeas diligere. j. Joā. iiij In hoc est charitas non quasi nos dilexerimus deum: sed qm̄ ipse prior dilexit nos O damnandi pctōres qui eum contemnitis: luxuriosi: superbi: auari: qui nō ad christi beneplacitum sed ad ꝓpriam voluptatē attenditis: amatores quidem non dei sed vestri: cum tamen amor sui sit radix om̄is mali et edificet ciuitatē inferni. Nunc certe euidenter est impletum quod scripserat paulus. ij. Tim̄. ij. Scito ꝙ in nouissimis diebus instabunt tp̄a periculosa et erunt homies seip̄os amantes. s. s̄m carnem Et qm̄ ex illo amore ꝓcedunt omnia mala: iō sequit̄: cupidi: elati: superbi: blasphemi: parentibus non obedientes: ingrati: scelesti: sine affectione: sine pace: criminatores: incontinentes: immites: sine benignitate: ꝓditores: proterui: tumidi: voluptatū amatores magis q̄ dei. Ex hoc autem amore inordinato sui ꝓcedit peruersus ille amor mundi qui multos seducit. Est enim mūdus non fidelis amicus sed ꝓditor: blanditur quippe ꝓ tp̄e: sed tandeꝫ ad mortē tradit et ꝑsequit̄. Quēadmodū canis blādit̄ hospiti dū est in ꝓmensa: sed mensa leuata vertit ille dorsum: imo latrat contra eum

Figura Job. ij. Dum iob esset in ꝓsperitate tres eius amici eā reuerebāt̄: sꝫ cū sederet in sterq̄linio erant illi verbis et opprobrijs onerosi. Spūaliter Miser homo tres habet amicos in prosperitatibꝫ huiꝰ vite. s. mundū: diabolum: ꝛ ꝓpinquos carnales ac familiares. Sed cum expellit̄ ab huius vite mensa: a ꝓpinquis ꝛ familiaribus spoliat̄: a mūdo eijcitur: a diabolo ad supplicium ducit̄ vbi sedet in tormentis ꝛ in sterq̄linio fetoꝝ. Isidorus de sūmo bono. Sepe ꝑ simulationē amicicia cōdit̄ vt q̄ non potuit aperte decipere fraudulenter decipiat. Non est itaqꝫ fidelis amicꝰ mūdus neqꝫ etiam homo ip̄e amicus fidel' est sibijpsi. Sed fidelis amicus noster ē chr̄s qui etiam pro nobis fleuit. Ecci. vj. Amico fideli nulla ē compatio.

Secundus ar. In p̄ce. ꝛc. In hoc sermone dicendū de tertia q̄ est rō mēorande compassionis vicꝫ ꝓpt̄ imprudētiā ciuiū hierl'm q̄ in mūdanis letabant̄ nō p̄cogitantes ruinā sup̄ se venturā. Gregor̄. Fleuit piꝰ redēptor ruinaꝫ ꝑfide ciuitatis quā ip̄a ciuitas sibi nō cognoscebat eē venturā Vñ subdit̄: dicens. Quia si cognouisses et tu: subaudi fleres. que modo (qꝛ nescis qd̄ imminet) exultas. In euangelio autem p̄cipue tangunt̄ tria pctā ꝓpter q̄ venit ruina ciuitatis.

Primū est cordis duricia

Scdm est sua auaricia.

Tertiū est templi irreuerētia.

Primū igit̄ ꝛc. qꝛ iudei excecati ꝛ idurati p̄dicatiōeꝫ xp̄i ꝯtēpsert̄ futura ñ formidā

tes. Ideo dicebat dñs. Et q̃dē in hac die tua. i. in hoc modico tpe in q̃ ad volūtatez tuā facis: assunt tibi ea q̃ ad pacez tibi sūt non pectoris aut eꝛnitatis: sed tpis solum Nunc aūt abscondita sunt ab oculis t. s. ea q̃ vētura sunt. qz. s. veniēt dies in te. i. ꝓtra te t cē. Vbi nota q̃ tps ꝓspitatis h̄ sigr̃ nomine dici singularit̄: t postea dies aduersitatz pꝛaliter. qz modica fuit ꝓspitas respectu aduersitatis. In quo etiaz notaf q̃ modica: imo nulla est ꝓspitas pcōꝝ in p̄senti respectu aduersitatis damnatōis eꝛne. Job. xx. Gaudiū hypocrite instar pūcti. Dicit g̃. Venient dies tribulationuz in te: t circūdabūt te inimici tui. s. ꝓncipes romani/vallo. i. circūitu t cōcatenatura de lignis t palis facta: t circūdabūt te sua potentia coꝛpali: t coangustabūt te: vndiq̃ ꝓcludendo t ꝓhibēdo introitū t exitū: vt nulla sit euasiōis via: t ad terrā ꝓsternent te: turres t cuncta edificia ad terrā ꝓsternendo t deijciēdo: t filios tuos. i. habitatoꝛes tuos aliq̃s occidēdo: aliq̃s captiuādo. et nō relinq̃nt in te lapidē sup lapidem fundit⁹ euertēdo: eo q̃ nō cognouerij. i. cognoscere noluisti ꝓpter duriciā coꝛdis tui: tēpus visitatiōis tue. Theophil⁹. i. mei aduent⁹. Veni em̄ visurus t saluatur⁹ te. qō si cognosceres/ex oib⁹ esses exēpta periculis: sicut oēs q̃ crediderūt in chm̄ euaserūt. Allegorice. Hec ciuitas est eccl̄ia: que tpe antichr̄i angustiabit̄ t ꝓsternet. qz pauci audebunt se chr̄ianos ꝓfiteri. Moraliter. Hec ciuitas est anīa sup quam fleuit dñs qz circūdat t obruit ab inimicis: quā etiam (vt ait Greg.) a coꝛpe exeūte maligni spiritus obsident. Et sicut ait idē Gre. Nō iuxta historiā dñs semel egit: hoc q̃tidie p electos suos in eccl̄ia agit. Plangit em̄ reprobos q̃ nesciūt cur plangunt: sed in malis exultāt t letant: q̃ si dānationē suā queis iminet ꝓuiderēt: semetipos cū lachrymis electoꝝ plāgerēt: q̃ in ꝓuersitate sua diem suā bñ h̄ in pace. qz trāsitoꝛio gaudēt in tpe: t nulla uenture pene terrent formidine. Supplicia aūt seq̃ntia nūc ab eoꝛum oculi abscōdita sūt. qz futura q̃ tpalē leticiam pturbēt ꝓuidere refugiūt. Vñ sic̄ est pñs tpis ira ē agēda letícia vt nūq̃ amaritudo seq̃ntis iudicij recedat a memoꝛia. Veniēt aūt dies qñ ad vltionē t supplicia ducent. qz nō cognouerūt tps visitatiōis sue. Peruersam em̄ aiam deꝛ visitat q̃tidie. sed supbiēs ꝓtēnit. Ideo illis in extremo vite inuꝛij tradit⁹/cum q̃b⁹ eꝛne dānatiōis societate colligat. Vñ valde cogitādū est q̃ntū nob erit terribilis hoꝛa nre resolutionis: q̃ pauoꝛ mentz: q̃nta tūc omniū maloꝝ memoꝛia: q̃ oblitio trāsacte felicitatz: q̃ foꝛmido t ꝓsideratio iudicz. Quid g̃ ee nob de p̄ntib⁹ ad delectationē debet: qñ simꝛ cūctz trāseuntib⁹ non valet trāsire qō iminet/qñ t hoc fundit⁹ finit qō diligit: et illō incipit vbi doloꝛ nunq̃ finitur.

Scōm fuit sua auaricia: quod notaf in ewāgelio. qz sicut ōt Greg. qui narrauerat mala vētura/ptin⁹ in tēplū ingressis ē: vt de illo vendentes t emētes eycerer: ostendens q̃ ruina ꝓp̄li maxime ex culpa sacerdotū fuit. s. ex auaricia. vñ p̄m glo. Simonia sacerdotū causa fuit destructiōis iudeoꝛū: q̃ etiā ex auaricia sua faciebāt ea vēdi in templo q̃ ibi offerri poterant. Tertiū fuit tēpli irreuerentia. In tēplo em̄ irreuerentiā faciebāt vēdētes t emētes. Greg. Euersionē q̃ppe describens: sed vēdentes t emētes in tēplo feriēs/ in ipo effectu sui op⁹ ostēdit: vñ radix pditōis. O quāte nūc irreuerētie fiūt circa diuina que ꝓculdubio deo sūt abominabiles t grauit̄ puniēde. Exēplū. ij. Reg. vj. Oza a dño sup temeritate sua ꝓcussus ē t interfect⁹: qz nō cū debita reuerētia tetigit arcā dñi. Et. j. Reg. vj. de viris bethsamitib⁹: eo q̃ vidissent arcā dñi absq̃ deuotiōe debita: ꝓcussit dñs de ꝓp̄lo septuagīta viros t q̃n q̃gintamilia plebis. vñ ōt dñs Malach. j. Si ego dñs vbi honoꝛ meus: q. d. Nisi mihi exhibeatz honoꝛez debitum: n̄ ō eritz impuniti. Et Leuit. xix. Ego dñs: leges meas custodites

Tertiꝰ ar. Aud. t c. Cauete g̃ ne sitis similes iudeis. Nam sicut h̄z. L. de epis t clericz. l. Si quenq̃. in fi. Eq̃le delictum eq̃lem exigit penam. et quos par facinus coinq̃nat t equat: vtroscz similis pena comitet. Quod etiā h̄z extra de sentē. excō. c. quante p̄sumptionis. Audite Nōne multū timere deberent latrones iā incarcerati audiētes socios suos iam suspensos: Hoc attendite auari: indurati: diuine legis trāsgressoꝛes. Jam iudei socij vestri

sunt in inferno. Timete itaq; qm̄ vt dicit Ber. Qui socij sūt i culpis: erūt ⁊ i penis

Sermo.iiij. ꝑ dñica.x. post Trinitatis.

Videns iesus ⁊c. Diuisiōes grarū sunt: idem autē spūs.j.Co.xij. Per hāc sententiā excludit dñs supbie occasionez. Si quis em̄ plures hz grās: nō a se hz sz a spiritusctō: cuius voluntas ē rectissima. Itē nutrit beniuolentie affectionē. qz cū q̄s habet vnā grām: ⁊ alius aliam: hñt tñ ab vno spiritu in q̄ vniri debent. Itē hortat̄ ad grārūactionē vt vicz recognoscamus. qz si q̄d boni est in nob nō a nobis: sz a deo ē. De pmo.j.Coꝝ.iiij. Quid habes qd̄ nō accepisti/si aūt accepisti q̄d gloriarz q̄si nō acceperis. De scdo Eph.iiij. Accessum habem⁹ ad pr̄em in vno spiritu. De tertio.j.Thes.v. In oib; grās agi. Salutatio.

Videns ⁊c.

Primus ar. An chr̄s ex sua pietate velit omib; misereri ⁊ oēs saluare: Vide dominica.iij.post epiph.ser.iij.

Secund⁹ ar. In p̄ce.⁊c. Nunc dicēdū de triplici fletu. Primus est indifferens q̄ neq; est bon⁹ neq; malus moralr. puta cū q̄s luget ꝑ morte amici. vt Jacob longo tpe luxit ꝑ ioseph quē putabat mortuū. vt hr̄ Gen.xxxvij. Et dauid ꝑ morte filij sui amnon. vt hr̄.ij.Reg.xiij. Et iste ē luct⁹ naturalis q̄ moderand⁹ est al's possz fieri malus. Ecci.xxxviij.c. Modicū plora sup mortuū. Indifferens etiaz est luct⁹ quē emittit puer statim nat⁹. De q̄ Sap.vij. Primā vocē emisi sil'em oib; plorans. Aug. Puer nat⁹ statim plorat. ꝓpheta calamitatis sue: nondū loquit: ⁊ iā ꝓphetat. Scdo est luct⁹ malus. Terti⁹ vo bonus. Omisso aūt pmo Dicendū in h̄ sermone de scdo q̄ triplex est

Prim⁹ ē luct⁹ tpalis dānificationis.
Scdo est luct⁹ inordinate cōpassiōis.
Terti⁹ est luct⁹ eternal' dānationis

Primus est ⁊c. qñ q̄s īmoderate luget ꝑ damno rei tpalis. Et hic luctus puenit ex amore mundi ⁊ cupiditate. Juxta illd̄ grego. Non sine dolore pdit̄ qd̄ cū amore possidet̄. Scdo est luctus inordinate compassionis scz sup mortuos quē ꝓhibet paulus.j.Thes.iiij. Nolum⁹ vos ignorare de dormientib; vt non ꝯtristemi sic ⁊ ceteri q̄ spem nō hñt. O q̄ multi sunt q̄ anxie flent ꝑ tpali dāno/ ⁊ ꝑ morte amicoꝝ: q̄ ꝑ pctis suis nunq̄ fleuerunt. contra q̄s ait Aug⁹. Sciat se culpabiliter duꝝ q̄ deflet mortez amici: ⁊ dāna rei tpalis: ⁊ dolorē pcti non oñdit in lachrymis Terti⁹ est luct⁹ eternalis dānationis. Apoc.xviij. Quantum glificauerit se ⁊ i delitijs fuit: tātū date illi tormentū ⁊ luctū. Et Matt.xiij. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Sic dic Rich.in iiij.dis.l. Non erit in inferno corpalis flet⁹ inquantū est resolutio corpalium lachrymaꝝ qz talis resolutio ꝑtinet ad corruptibilē statū. Tñ erit ibi maxim⁹ dolor interior q̄ signabit̄ ꝑ signa in facie ⁊ oculis cū turbatiōe ⁊ motu capitis ⁊ stridore dentiū vultusq; tristicia. O q̄nta erit amaritudo in cordib; dānatoꝝ q̄ta tristicia int̄ tā horribiles demonū ⁊ alioꝝ dānatoꝝ turbas: ⁊ tā horrendi carcerz tenebras. O certe bti q̄ nunc lugēt ⁊c. Vide exēplū dñica.iij.post pasca.ser.iij.

Terti⁹ art. Aud.⁊c. Notate itaq; qm̄ multo meli⁹ ē nūc puo tpe lugere q̄ i inferno sine fine. Et voluntaria pnia multo potius est assumēda q̄ expectanda illa tristicia velitis nolitz infligenda. Audite qd̄ dicit lex. In autentico de nup.§.j. Melius est vt aliquis seip̄m corrigat: q̄ expectet ab alijs corrigi. Et notetis bene qm̄ sicut hr̄ de pe.di.j.Medicina.§.Proximo. Pctā nō dimittunt̄ sine pena: quia aut deus punit: aut hō. Quis aūt non poti⁹ eligeret ad mandatū regis se punire leui disciplina q̄ expectare aduentū regis q̄ ꝑpetuis carceribꝫ manciparet. Expone ⁊ applica notando illud Ecci.ij. Si pniam non egerim⁹: incidem⁹ in man⁹ dei.

Dñica.x. post Trinitatis.
Sermo.v.

Videns iesus

Diuisiōes opationū sunt: idē vo de⁹ q̄ opat̄ oia in omib;.j.Coꝝ.xij. Ibi cōmēdat̄ dei potētia: notat̄

nr̄a indigentia/declarat̄ dei beniuolentia. Propter p̄mū Ecci. iij. Magna potentia dei soli⁹. Propt̄ scd̄m.ij. Co.iij. Nō sum⁹ sufficiētes aliq̄d cogitare ex nob̄ ꝛc̄. Propter tertiū Phil.ij. De⁹ ē q̄ opat̄ in nobis ꝛ velle et perficere.

Videns ꝛc̄.

Primus ar. An in deo sit ꝑsonaꝝ acceptio eo ꝙ q̄busdā facit miscōiaꝫ ꝛ ñ alijs: Vide d̄nica.ij.post trini.s̄mone.iij.

Secund⁹ ar. In p̄ce.ꝛc̄. In isto dicendū de dono fletu q̄ ad charitatez ꝑtinet: vel ad eā disponit. Et iste flet⁹ ē t̄plex.

Prim⁹ est cōpunctionis

Scd̄s est compassiōis.

Tertius ē deuotiōis.

Prim⁹ est cōpunctiōis.ps̄. Lauabo ꝑ sin. noc.lec.m.la.ꝛc̄. Idē. Fuerūt mihi la.mee pa.ꝛc̄. Istd̄ ē lauatoriū in q̄ lauant̄ anie. Sic lota est magd̄. Lu.vij Chrys̄. Nemo ad deū flens accessit q̄ non impetrauit qd̄ postulauit. Sic̄ itaq̄ videm⁹ ꝙ aq̄ vl' alio liquore delent̄ lr̄e. sic iste lachryme delent lr̄as mortꝫ/q̄ em̄ peccat tradit diabolo q̄i chirographū. Itē iste lachryme diaboluꝫ cū oī exercitu suo sūmergūt. sic̄ Exo.xiiij. Pharao cū oī exercitu suo sūmersus est ī mari rubro.ps̄. Cōtribulasti capita draconū in aq̄s. Greg. Flāmā suggestionū diaboli cito extinguit vnda lachrymaꝝ. Vñ sic̄ aliq̄s clamaret ad aquā vel ad eā curreret si videret domū suā ardere/sic q̄ videt domū ꝯscie succendi dꝫ currere ad aquam lachrymaꝝ: ꝛ si nō pōt hr̄e dꝫ a deo postulare ꝛ d̄ fontib⁹ ei⁹ haurire.s.miscōie ꝛ vulneꝝ Esa.xij. Hauriet̄ aq̄s de fontib⁹ saluatoris. Scd̄s est luct⁹ cōpassiōis. Job xxx. Flebā q̄ndā sup eo q̄ afflictus erat: et aīa cōpatiebat̄ paupi. Sic lugebat samuel saul.j. Reg.xv. Et tobias.vt hr̄ Tob.ij manducauit panē suū ī luctu Ro.xij. flere cū flentib⁹. Tali etiā luctu cōpassiōis lugere debem⁹ chr̄i passionē. Non em̄ ē de corpore: q̄ nō dolet cū capite. vt ait Bern̄. Terti⁹ ē luct⁹ deuotionis. Et iste ꝯtingit tripl'r. Aliq̄n ꝓpt̄ pri⁹ ex ꝑte diuine dulcedinis absentia. Sic fleuit magdalena Jo. xx. Aug. Impatiens est amor: nec lachrymis modus fit: nisi amanti det̄ qd̄ amat. Has g̊ lachrymas adducit feruor dilectionis: in secreto or̄onis. He lachryme diabolum incendūt: vt astare nō audeat sicut nec musce olle feruenti. Et sic̄ catt⁹ incalidat⁹ intra coq̄nā non audet intrare. Tob. vj. Incensi iecore pisc̄: fugabit̄ demoniū Jecoris adustio ē cordis deuotio q̄ maxie ꝓuenire dꝫ ex recordationis dñice passionis q̄ maxie fugat demoniū. Sꝫ heu multi sunt q̄ non incendūt demoniū sed poti⁹ eum balneāt in īmundicijs vicioꝝ cogitādo: ꝛ in eis delectando: in quib⁹ sic faciunt lectum diaboli. qꝛ sicut d̄r Job. xl. In locꝫ humentib⁹ dormit vehemoth. s.ī cupidis ꝛ luxuriosis. Aliq̄n contigit iste flet⁹ ꝓpter diuine maiestatis iniuriā/ꝑ pctā vicꝫ Hoc mō tristabat̄ esdras.j. Esdre.ix. Et discipuli videntes dñm dehonorari in passiōe quib⁹ p̄dixerat dñs. Plorabitis ꝛ flebitis vos. Aliq̄n contingit iste fletus ꝓpter celestis beatitudis affectiuā mēoriā. Aug. de ciuitate dei. Quanto est q̄sq̄ sanctior ꝛ sanctꝫ desiderijs plenior: tanto in ei⁹ or̄one fletus vberior.ps̄. Heu mihi qꝛ incolat⁹ meus ꝓlongatus ē. Idem. Sup flumina babylonis illic sedim⁹ ꝛ fleuim⁹: dum recordaremur tui sion. O q̄ dulcꝫ ē iste luct⁹ Bern̄. O bone Jesu si ita est dulce flere de te: q̄ dulce erit gaudere de te: Exemplū habemus de bono fletu ꝛ deuoto in btō francisco q̄ tam vbertim flebat. Itē in btō Augustino/ꝛ btō Dñico ꝛ multis alijs. Sꝫ heu in multis impedit̄ luct⁹ iste ꝓpt̄ futuroꝝ inconsideratione ꝛ suā imprudentiā. Jō Luc̄.xix. dicebat dñs ciuitati hierl'm. Si cognouisses et tu.s.fleres Jō d̄t Ber̄. In oib⁹ opib⁹ tuis mēorare nouissima tua: mortis horrorē: iudicij valde timēdū discrimē: ardentꝫ gehenne metū: ab ocul' cordis nullatenꝰ elongari patiarꝫ. Cogita pegrinatiōis tue miseriā/recogita annos tuos in amaritudine anie tue/ꝛ cogita hūane vite pericula. Et in hmōi cogitatiōe si ꝑseueraueris dico tibi parū senties. q̄cq̄d videt̄ foris esse molestū dū toto corde circa interiorē molestiā occuparis: sꝫ nec patiet̄ dñs sine ꝯsolatione te esse qm̄ ipe ē pr̄ misericordiaꝝ ꝛ de⁹ toti⁹ ꝯsolationis.

Terti⁹ ar. Aud̄.ꝛc̄. Cauete ne poti⁹ studeatꝫ illis sil'es fieri q̄ pauco tp̄e in h̄ mundo letati sunt ꝛ nūc in inferno flent et

flebunt. Sed dicitis. Oēs q̄runt h̄ gaudere ⁊ letari. Audite q̄d iura dicāt. Non q̄d fiat ſz quid fieri debeat ꝓſiderandū eſt. xij. q.ij. Elia epi. Et de electiōe. Cū cauſā. et. ff. ō officio ꝓſidis. Sz licet. Nam ſi maior ps militū regis ſuiret eius aduerſario: nō tñ valeret excuſatio vnius illoꝝ ſi diceret. Fere oēs ſic faciunt. Expone ⁊c. notādo illud Aug. Non ꝓterea minꝰ ardebūt q̄ cū multis ardebunt.

Dñica.xj.poſt Trinitatis
Sermo.j.

OMnis qui ſe exaltat humiliabit: ⁊ q̄ ſe hūiliat exaltabit Lu. xviij. Tradidi vob in ꝑmis qđ ⁊ accepi/qm̄ chr̄s mortuus ē ꝓ pctis no.j.Co. xv. Nihil efficacius ad nos hūiliandos q̄ ꝓſideratio hūilitatis chr̄i q̄ ꝓ nr̄is pctis mortuꝰ ē. vbi ſunt tria ꝓſideranda.

Primū redemptoris dignitas veneranda. Chr̄s

Secundū redemptionis q̄litas mēdā da. mortuus eſt

Tertiū mortis huiꝰ cauſalitas ponderanda. ꝓ pctis nr̄is. De his trib.j. Pet. iij. Chr̄s ſemel ꝓ pctis nr̄is mortuꝰ eſt/ iuſtus ꝓ iniuſtis vt nos ⁊c.

OMnis ⁊c

PRimꝰ ar. An ſuꝑbia ſit pctm̄ mortale: Q3 nō. Oē pctm̄ mortale ꝓriat ꝓtuti/ ſed ſuꝑbia nōnimo oritꝫ ex ꝓtute. q. vt dic̄ Greg. xxxiij. moꝝ. Aliq̄n hō ex ſūmis celeſtib⁹ q̄ ꝓtutib⁹ intumeſcit. Cōtra Greg. in eodē lib. dicit. Euidentiſſimū ſignū reprobe ſuꝑbia ē. Rūdet tho. ij.ij. q. clxij. Suꝑbia ꝑportat defectū ſubiectiōis ad deum. Jō Eccl. x. dr. Initiū ſuꝑbie hois eſt apoſtatare a dō mēt̄ aliq̄s ſe extollit ſuꝑ id qđ ē ſibi ꝑfectū ſm̄ diuinā regulā vl mēſurā. Hoc aūt qđ ē nō ſubdi deo hz rōnez pcti mortal: iō ſuꝑbia ſm̄ genꝰ ſuū ē pctm̄ mortale. Sic tñ in aliꝭ q̄ ſunt ex gñe ſuo mortalia ſunt aliq̄ motꝰ veniales ꝓpter eorū imꝑfectionē qr ſcz ꝑueniunt rōnis iudicium ⁊ ſunt ꝓter eius conſenſū. Jta ⁊ circa ſuꝑbiam accidit Ad ūlud aūt qđ obiicitur dicendū q̄ ſuꝑbia non oritꝫ ex ꝓtutib⁹ ſic ex cauſa ꝑſe ſed ſic ex cauſa ꝑ accidens inq̄ntū aliq̄s ex virtutib⁹ occaſiones ſuꝑbie ſumit. Nihil aūt ꝓhiber q̄n vnum ꝓriū ſit alterius cā. vt patz. viij. Eth. Hec tho. Pro fun. ꝑmitte qđ illud eſt matie virtuti ꝓrium qđ deo reuerētiā ſubtrahit. cuiuſmodi eſt ſuꝑbia: ad quā etiā rō naturalis nos oſtendit eſſe obligatoſ: ⁊ ad quā etiā tā poete q̄ ꝓphi inducūt. Virgilius i geoꝛgicis. In ꝑmis venerare deos Et ariſtoteles. viij. ethic. Deo nullꝰ reddi ꝑt cōdignus honos. Graue igit ē pctm̄ nō ſubiici deo qđ ad ſuꝑbiam ꝑtinet. Cū ḡ q̄ritur An ſuꝑbia ⁊c Dic rñ. vt ſ. Ex q̄ concludē q̄m nō ſine cā dr Eccl. x. Odibilis ē coram deo ⁊ hominib⁹ ſuꝑbia. Hā vt dicit theophilus vbi ſ. Suꝑbia ꝓriaꝫ diuine dilectioni inq̄ntū. ſ. ſuꝑbus non ſe ſubiicit diuine regule ꝑut debz. Et etiam q̄q̄ dilectiōi ꝓximi inq̄ntum inordinate ſe ꝓefert ꝓximo aut ab eꝰ ſubiectione ſe ſubtrahit inq̄ dero gaꝫ diuine regule. Audite o ſuꝑbi ⁊ rebelles deo atq̄ eccleſie ⁊ his q̄b⁹ obedire tenemi. O filij rebelles parentib⁹: o chriſtiani rebelles eccl̄iaſticis prelatis ⁊c. voſipſos extollitis. Certe tandē in infernum deꝑmemini Figura Nūeri. xvj. In core dathan ⁊ abiron rebellib⁹ moyſi quos terra abſorbuit Pſ. Oculos ſuperboꝝ humiliabis.

SEcundꝰ ar. In euangelio ꝑ exemplū phariſei ⁊ publicani inſtruimur q̄ tū valet humilitas ⁊ q̄ ſit deteſtabilis ſuperbia. vbi ſunt tria diligent ꝓſideāda ⁊ ſepius attendenda.

Primū ē phariſei ꝑſumptio deteſtāda.

Scōm publicani hūiliatio cōmēdāda.

Tertium eſt vtriuſq̄ concluſio memoranda. In hoc ſermone dicendū de primo quod tangitur cum dicit Phariſeus ſtans hec apud ſe orabat. Deꝰ gratias tibi ago quia nō ſum ⁊c. vſq̄: que poſſideo. Theophilus. Apud ſe orabat quaſi non apud deum: quia ad ſe redibat per peccatum ſuperbie. Apparet autem ex euangelio ſua ꝑſumptio deteſtanda.

Primo qr ſe iuſtificabat

Scōo qr alios iudicabat.

Tertio qr alios ſe ꝑferebat.

Dominica.xi.post Trinita.

Primo ꝛc. Jactās se de duab⁹ ꝓtib⁹ iu
stície q̄ sunt:declinare a malo: ⁊ facere bo⁹
nū. Ūñ dicebat. Nō sum sicut ceteri hoim
raptores:iniusti:adulteri.ieiuno bis i sab
bato:decias do oīm qui possideo. Male
q̄ppe icepit vt oñderet se iustū esse. Debu
it em̄ incipe ab accusatiōe sui:sm illō Pro
uer.xviij. Just⁹ in ꝓncipio accusator ē sui.
Scō quia alios iudicabat ⁊ accusabat
q⁹ dicebā q̄ ceteri erant raptores ꝛc. ylte
ri⁹ etiā q̄ nō er⁹ sic ille publican⁹. Rho.
xiij. Tu q̄d iudicas frēz tuū:oēs stabim⁹
añ tribunal chr̄i. Heu q̄m multi sūt aliorūz
iudicatores q̄ ꝓpria pctā nō ꝓsiderāt. Ber.
Alios despiciūt ⁊ seipos deserūt. Ter
tio q⁹ se alijs ꝓferebat. dicebat em̄ Deus
gras ago tibi: nō sū sic ceteri hoim ꝛc. Ue
rū dicebat:sed nō vt itelligebat Aug⁹. de
verbis dñi. Quere in verbis ei⁹: nihil inue
nies qō deū rogauerit. Ascēdit q̄dē orare:
noluit deū rogare:sed se laudare ⁊ rogan
ti insultare. Greg. xxiij. moral. Quattuor
sunt spēs q̄b⁹ ois tumor arrogātiū demō
strat. Cū bonū:aut a seipis se hr̄e existi
mant. Aut si sibi datū desup credūt ꝓ suis
hoc se accepisse meritz putāt. Aut certe cū
iactāt se hr̄e qō nō hnt. Aut despectz ce
teris singulariter appetūt videri hr̄i quod
hnt. O q̄ fugiēda ē supbia q̄ oīa bona opa
inficit. Exēplū in vitaspa. Senex q̄daz
dixit. Ūñ cogitatio superbie vel vane gl̄ie
te ipugnat:pscrutare teipm:si oīa māda ta
dei seruas:si inimicos diligz:si gaudes in
gl̄ia inimici ⁊ ꝓtristarz in defectiōe ei⁹. Et
si nō hēs hoc/tūc seru⁹ inutilis es. Nihil
itaq̄ de te grāde sentias:scias em̄ q⁹ elata
cogitatio oīa bona dissoluit. Legit aūt de
q̄dā virgine q̄ a iuuētute deo seruiuit: quā
venientē ad extrema/ eps loci illi⁹ credēs
eā sctām:psonal⁹r visitauit cū sacramentis
Et dixit circūstātib⁹ Merito dies ista eēt
celebrāda in q̄ ista virgo deuota ē morītu
ra. Illa hec verba audiens:sibi pl̄ cōplacuit
sic ⁊ solita erat. Et sic obijt. Et infra spaciū
triginta diez appuit epo dicens se dānatā
ꝓpter suiipsi⁹ cōplacentiā ⁊ supbiā quā ha
buit in extremis. Ūñ Ber. Multo meli⁹
est esse pctōr̄ hūle q̄ iustū arrogātē. Qō
a dño apte oñdit vbi pharisеus ⁊ publica
nus in exemplū inducunt. Ūñ q̄dā. Inq̄
nat egregios adiūcta supbia mozes.

Tertio ar. Auō. ꝛc. Et certe multum
est pciculosa supbia. Attēdite q̄m circa
maiora mai⁹ piculū ꝓtit. xlij. di. Quiesca
mus. Et. ff. q̄ carboniano edicto. l. j. §. Si
q̄s. Alia aūt ēit corpe nobiliora: ideo magz
cauendū est aīe piculū q̄ corpis. Attēdite
inquā. Si sciretz q⁹ oēs q̄dāt iuerūt p via
aliquā ceciderūt in barathrū: nōne talē vi
am fugeretz? Expone: q̄m via supbie est
p quā oēs cadūt in infernū. Prouer. xvij.
Qui altā facit domū suam q̄rit ruinā.

Sermo. ij. p dñica. xj post Trinitatz

Omnis qui se
exaltat ꝛc. Ego sum minim⁹ apl̄oz q̄
nō sum dign⁹ vocari apl̄us:q̄m
psecutus sum eccl̄iam dei. j. Cor. xv. Tria
sunt hñi notanda.

Primū apostoli ꝓfunda hūiliatio Ego
sum minimus apostoloz.

Scōm hūiliatiōis plenissima exp̄ssio. q̄

Tertiū hui⁹ exp̄ssiōis ras (nō sum ꝛc.
signata ratio. q̄m psecut⁹ ꝛc.

Propter p̄dicta dicebat. j. Tim. j. Pri⁹
fui blasphem⁹ ⁊ psecutor ⁊ ꝓtumeliosus:
sed miscōiam dei ꝓsecut⁹ sum. Et. j. Tim.
ij. Pctōr̄ p̄m⁹ ego sum:sed miscōiam con
secutus. Salutatio. Omnis ꝛc.

Prim⁹ art. An supbia sit grauissimū
pctōr̄. Q⁹ nō. Supbia difficile cave
tur. q⁹ sic̄ ōt Aug⁹. Cetera pctā in malis
opib⁹ exercenť vt fiāt. superbia vo bonis
opib⁹ insidiať vt pdant. Cōtra. sup illud
ps. Supbi inique agebāt vsq̄q̄q̄. ōt glo.
Maximū pctm̄ in hoie est supbia. Rñ.
Tho. ij. q. clxij. Ex pte ꝓuersionis ad
bonū cōmutabile q̄ materialr se hz in pec
cato/ñ habeat supbia maximā grauitatē:
ei⁹tñ est maxia grauitas ex pte auersiōis
a bono incōmutabili q̄ est rō formal⁹r cō
pletiua pcti. Primū. pbať. q⁹ celsitudo
quā appetit supb⁹ iordinate:sm suā rōnez
nō hz maximā repugnantiā ad bonū vir
tutz. Scōm. pbatur. q⁹ in alijs pctis hō
auertit a deo vl̄ pter ignātiā: vl̄ pter infir
mitatē siue ꝓt̄ desideriū alicui⁹ boni. Sz
supbia hz auersionē a deo ex eo q⁹ nō vult
deo ⁊ regule ei⁹ subijci. q⁹. s. aliqs vult ex
cellere sup illud qō est sibi p̄fixū sm regu

lam diuinā. Vñ ōt Boeci⁹. Cū oia vicia fugiāt a deo: sola superbia se opponit deo. Propter qō etiā spēal'r ōr Jac.iij. Superbis deⁱ resistit. Ad illud qō obūcik q̄ superbia difficillime caueā: dicendū. q̄ hoc nō est ꝓpter vehemētiā impugnatiōis: sz ꝓp' ei⁹ latentiā. ideo nō hz maximā grauitatez antecz̄ p rōnis iudicium deprehēdat. Hec Tho. Pro fundamēto. Dis superbia aduersus pncipē graui plectēda est punitōe. Virgili⁹. vj. eneiō. Parcere subiectz̄ t debellare superbos. Et Gal. in alexan. Parce hūili: facilis orāti: frāge superbū. Et Arist. x. ethi. Inobedientib⁹ t rebellib⁹ oportz penas apponere. Sed querit. An superbia tē. Dic rn̄ vt s̄. Post rn̄sionem dicas. Vere magne grauitatz ē superbia/ q̄ postcz̄ deprehēdit p rōnem facile euitari posset tam ex cōsideratiōe ꝓprie infirmitatz̄ q̄m diuie maiestatz̄. vnde maximā deo infert iniuriam. Job.xv. Quid tumet ⁊ deum spūs tu⁹? Audite o superbi t rebelles t timete oēs legis diuie trāsgressores. Magna em̄ superbia est (ōt Hiero.) aduersus dei viuere volutatē. Auferte itacz̄ oēm superbiā: q̄m superbia a regē celesti excludit. Figura Gen. iij. Primi parētes de paradiso terrestri p sūam superbiā fuerūt eiecti. Paradisus aūt ille terrestrz̄ figura erat paradisi celestis. Ps̄. Hō cum in honore esset nō intellexit: cōparat⁹ ē iumētz̄ insipiētib⁹ tē.

Secūd⁹ ar. In ꝑceō. tē. Hic dicendū de scō/ qō ē: publicani hūiliatio cōmendanda: de q̄ ōr in euangelio. Et publicanus alōge stās nolebat nec oculos ad celū leuare: sed ꝑcu. pec. su. di. Deⁱ ꝓpti⁹ esto mihi pctōri. In quib⁹ tria notant quibus patet humilitas publicani.

Primū est cōcussio timoris.

Secundū est cōfusio pudoris.

Tertiū est afflictio doloris.

Primū igit tē. Erat em̄ alonge stans ꝓp' timorē/ nō se dignū reputās ꝓpi⁹ accedere. Aug⁹. Timor dñi ꝓgruit hūlib⁹. et Eccl̄s. Radix sapie timere deū. Secūdū est: cōfusio pudoris. q̄ nec volebat oculos in celum leuare p ꝑcūdia pctōr. Eccl̄i. iij. Est ꝓfusio adducēs gl'iaz. Sed beu multi erubescūt ꝓfiteri: sed nec peccare nec peccasse erubescūt coram deo. Bern̄. Pudet abluī et nō pudet inq̄nari. Tertium est afflictio doloris. s. amara cordis cōpunctio propter quā ꝑcutiebat pect⁹ suū/ dicēs p hūilē cōfessionē. Deⁱ q̄ oia potes ꝓpti⁹ esto mihi pctōri. nō attēdas hui⁹ cordis prauitatez: nihil in me ē vnde tibi placere t venīā conseq̄ debeam: nō nisi p miscōiam tuā saluari possim. Theoph̄. Percutiebat pect⁹ suū cor q̄dāmō pungēs t excitās: nec aliō q̄m ꝓpitiatione petebat. Dicebat em̄. Deⁱ p/ piti⁹ esto mihi pctōri. In quib⁹ tribus tria notant que sunt necessaria cuilibet peccatori vt veniam obtineat.

Primū est recognitio offense maiesta/ Secōm est inuocatio di/ (tis. Deus. uine pietatis. ꝓpitius esto.

Tertiū est confessio ꝓprie iniq̄tatz̄. mihi pctōri. Aug⁹. Dign⁹ est miscōia q̄ spirituali labore q̄rit gr̄am. Exemplū de scholari q̄ scḡsit pctā sua in scedula: vt narrai Cesari⁹. Vide in ser. de epiph̄. ser. vj.

Tertius ar. Aud. tē. Multū ḡ vtilis ē humilis ꝓfessio. Nā vt ōt l. Quia. ff. p socio. Parcit spōte cōfitenti. Et sicut hz xj. q. iij. Iniustū. circa fi. Confessio humilis in malis melior est q̄m in bonis superba gl'iatio. Pone talē casum. Aliq̄s hz duos filios q̄ t ambo offenderūt patrē: alt' tñ altero graui⁹. veniūt ambo rogaturi p venia: q̄ min⁹ offendit se iustificat t laudat t seruitutē q̄ p̄i fec̄ exprobrat. Qui ꝓ gratius/ se hūiliat t hūiliter miscōiaz rogat. Cui pot⁹ parcere debet pater? Certe ei q̄ se humiliat. Expone tē. Ps̄. Tu ꝓpiin humilem saluū facies.

Sermo. iij. p dñica. xj. post Trinita.

Omnis qui se exaltat humiliabitur. Et qui se humiliat exaltabitur. Luce. xiv. Huic⁹ sntie consideratio nos hūiliare debet. Nihil em̄ sum⁹ ni/ si a deo: neq̄ q̄ntū ad esse nature: neq̄ q̄ntū ad esse gr̄e: neq̄ q̄ntū ad esse gl'ie. Jōo Pau. Gal. vj. Qui se existimat aliq̄d esse cū nihil sit: ipe se seducit. Dis tē.

Primus ar. An superbia sit pctm̄ speciale? q̄ nō. Dicit Prosp̄. li. de vita ꝑfecta: q̄ nullū pctm̄ sine superbia aut potuit esse aut poterit. Cōtra. Aug. li. d. natura t gr̄a: ōt superbiā esse pctm̄ mortū discre

tum ab alijs vicijs Gen⁹ aũt ñ distinguit aspēb⁹. ¶ Rñdet Tho.ij.ij.q.clxij. Pec/catũ supbie dupl⁹ ꝯsiderari pōt. Vno mō fm ꝓpriã spēm quã hz ex rōne ꝓprij subie/cti. Et h mō est spēale pctm. qz hz specia/le obiectũ. Est em amor inordinat⁹ ꝓprie excellētie. Alio modo fm redūdantiaz in alia pcta. et sic hz q̃ndã generalitatē inqn/tũ ex supbia oriri pñt oia pcta. Et hoc du plici rō. Vno mō p se: inq̃ntuz oia pcta ordinant ad finẽ supbie q̃ est ꝓpria excellē/tia. Alio mō idirecte z q̃si p accidēs. s. re/mouēdo phibēs: inq̃ntũ. s. p supbiã h cō fēnit diuinã legẽ p quam phibet a peccan do: fm illd Hiere. ij. Cōfregisti iugũ: ru/pisti vincula: dixisti/nō seruiã. ¶ Ad illd aũt qd obijcit dicendũ q illa auctoritas intelli git q̃ntũ ad exteriorẽ effectuz supbie q̃ est ꝓtēpt⁹ ꝓcepti: nō q̃ntũ ad affectũ. Nō em sp fit pctm ex ꝓtēptu: sed qñq ex ignoran tia: z qñq ex infirmitate. Hec Tho.

¶ Pro fundamēto. Multũ est cauēda su/pbia. Ad qd multũ valet cōsideratio bre uitatz z miserie ꝓditionis hui⁹ vite. Ala/nus de plāctu nature. Calcare si vis colla supbie: pēsa caduce pōdus origis: vite la/bores: mortz apocopā. Sed heu sicut dic Señ. ad Lucil. In h oēs fallimur q mor tē nō pspicim⁹: magna ps ei⁹ iā pterijt: qc qd etatz nre retro est: mors tenet. Et ꝓpt defectũ talis ꝯsiderationis supbim⁹. Sed q̃rit An supbia z. Dic rñ. vt s. Et exin/de dicas. Rep̃mat g supbia z sic rep̃munt oia mala. qz vt dr Eccī. x. Initiũ oīs pec/cati supbia. Et Hiero. Quid tã supbum: qd ve tãingratũ q̃ aduersus eius viuere voluntatẽ q ideo impat nob vt cām hēat remunerādi. Audite o supbi pctōres: ior rigibiles: luxuriosi: fraudulenti z c. Certe ꝓpter vestrã supbiã z duriciã tandē estz in infernũ submergendi. ¶ Figura Gen. vij. in gigātib⁹ q ꝓpter supbiã in diluuio pierūt Sic oēs supbi pereunt in diluuio inferni. Ps. Oculos supbox humiliabis.

Secūdus ar. In pceđ. z. In isto di/cendũ de tertio: qđ est vtriusq ꝯclu sio memorāda. qz vt dr dñs. Amē dico vo bis: qz descēdit hic iustificat⁹ in do. su. ab illo. qz oīs q se exaltat z. Vbi ponit dñs tres notandas ꝯclusiones

¶ Prima est ꝯclusio notande compatōis.

¶ Scda est ꝯclusio humiliande p̃sumptiōis.

¶ Tertia est ꝯclusio exaltāde humiliatiōis

Prima est z. cū dr. Amē dico vobis: de/scendit. s. de domo dei/hic. s. publican⁹ iu/stificat⁹. i. de impio p gram fact⁹ iust⁹: in domũ su. ab illo. i. plus q̃ ille. vl ab illo. i. p illo remanēte in fecib⁹ suis. Et merito: qz habebat ille iusticiã p̃sumptã: hic verã Ille apd se iustificabat de opibus: hic vo apud deũ ex fide z humilitate iustificat⁹ est Vñ fm Aug. enũerationi meritox p̃fert ꝯfessio peccatox. Basili⁹ Si tibi est ꝯscia alicui⁹ boni opis/cela illã: et pcta tua cito pduc in mediũ vt deleat ea dñs cũ ea con fessus fuerz. Nō te iustifices ozās ne sicut pharise⁹ ille exeas ꝯdēnat⁹. Memēto pu blicani vt ita sicut ille delictox tuox veni/am inuenias ¶ Scda est ꝯclusio humilian/de p̃sumptionis: cum dr. Omis qui se exaltat humiliabit. Judith. vj. De sua ꝑtute glori antes humilias. Et nota bñ qđ dicit dñs. Omis q se exaltat humiliabit. Omis iquã vni/uersaliter sine exceptiõe: q se exaltat supbi endo humiliabit z deijciet: vel in h seculo p miseriã: vl i futuro p penã eternã. ¶ Ter tia est ꝯclusio exaltāde humiliatiōis: cū dic. Et omis q se humiliat spōte p pniam z pctox ꝯfessionẽ exaltabit in gl̃ia. Job. xxij. Qui humiliat⁹ fuerit: erit in gl̃ia, Et tñ notandũ q triplex est humilitas.

¶ Una viciosa

¶ Alia dolorosa

¶ Et tertia virtuosa.

Prima igit est viciosa. cuiusmodi ẽ humi litas hypocritax q fingũt humilitatẽ vt ad officia vel bñficia assumank: vl ab homib⁹ honorẽt. Eccī. xix. Est q se neqter humiliat et interioza ei⁹ plena sunt dolo. Hec est g humilitas deceptiua. Item viciosa est hu militas platox q ita sũt molles erga sub/ditos q ab eis ꝛremunk. Eccī. xij. Noli esse humilis in sapia tua z ne humiliat⁹ i stul/ticiã seducaz. Hec g est humilitas defecti/ua. Itẽ viciosa est humiliatio q̃ qs deijcit in pctī vilitatẽ. Eccī. xij. Attende ne sedu/ctus in stulticia humilieris. Hec est g humili tas defectiua. ¶ Scda est humilitas dolo/rosa q̃ fit p tribulationẽ: depssionẽ: vl da/mnationẽ: fm quã humiliank a deo superbi. Ps. Tu humiliasti sic vulneratũ supbũ z. Et Baruch. v. Cōstituit dñs humiliare

oēm mōtē. Tertia est hūilitas virtuosa q̄ ſm Tho. ij. q. clxv. eſſentialr conſiſtit in appetitu ſm q̄ alīq̄s tempat ipetū ani ſui ne inordinate tēdat in magna. habet ꝙ regulā in cognitione vt ſe nō eſtimet hō eē ſupra id q̄ eſt. Ex interiori tñ diſpoſitōe hūilitatis ꝓcedūt ſigna q̄dā exteriora in verbis: factis: z geſtib⁹: q̄b⁹ id q̄ intus latet manifeſtat: ſic̄ z in ceteris ꝟtutib⁹ accidit. Ad hāc hūilitatē inuitat nos dñs dicens Mat. xj. Diſcite a me q̄z mitis ſum z hūilis corde. De hac ḡ ſola hūilitate verū eē q̄ dicit Qis q̄ ſe hūiliat exaltabit. Non tandū aūt q̄ hec ſnīa: qis q̄ ſe exaltat hūiliabit: pluries a dño in euāgelio repetitur vt deprimat ſuperbiā quā ſup oia vicia deteſtat: z hūilitatē cōmēdet quā ſepi⁹ laudare dinoſcit. Theo. Quia em ſuperbia pl⁹ q̄z alie paſſiones vexat hoīm mētes: ideo crebri⁹ de hac monet Chriſt. Sum⁹ itaq̄ humiles vt ſum⁹ excelſi. Exēplū de pcatrīz ex vna parte de lucifero q̄ ꝓpter ſuperbiā cecidit. Eſa. xiiij. Quō cecidiſti lucifer q̄ mane oriebar. Et ex alia de brā ṽgine q̄ ꝓpt ſuā hūilitatē tā gl̄iose fuit ſublimata. Lu. j. Reſpexit dñs hūilitatē ancille ſue.

Tertius art. Auō. tc. q̄z ḡ deſideranda eſt hūilitas. Nā ſicut dr de pe. diſt. j. c. Iniactiōe. Cor ꝓtritū z hūiliatū deus nūq̄z ſpnit. Incōueniēs aūt maximū eſt ſi nō hūiliemur. Nā vt dr. l. fi. C. de teſt. Illō eſt icōueniēs ad q̄d ſequit incōueniēs. Ad hoc aūt ſequit incōueniens damnatiōis. Attendite. Nōne pot⁹ eligeret libēti animo p tres gradus deſcēdere z i ſecuro eſſe/ q̄z ab alto in infimū barathr ab alio violent⁹ p̄cipitari vnde nunq̄z poſſet extrahi. Expone z applica notādo illud Ber. Mater ſalutis humilitas.

Dñica. xj. poſt Trinitatis
Sermo. iiij.

OMnis qui ſe tc. Humiliami ſub potēti manu dei vt vos exaltet in tpe viſitationis. j. Pet. v. Vide ſ. dñica. iij. ſermone primo.

Primus art. An hūilitas ſit virt⁹: Dr nō. q̄a q̄nq̄z ſonat in viciū. Dicit em Eccī. xix. Eſt q̄ ſe neq̄ter humiliat. Contra. Origenes exponēs illō Lu j. Reſpexit dñs hūilitatez ancille ſue: dr. Prope in ſcpturis vna de ꝟtutib⁹ hūilitas p̄dicatur. Rñdet Tho. ij. ij. q. clxij. Bonū arduum hz aliq̄d vñ attrahit appetitū. ſ. ipam rōnem boni. et hz aliq̄d retrahēs. ſ. ipſam difficultatem adipiſcēdi. ſm ꝑmū inſurgit mot⁹ ſpei. ſm aliud mot⁹ deſperatōis. Ideo circa appetitū boni ardui neceſſaria eſt duplex virt⁹. Una q̄ refrenet animū ne imoderate tendat in excelſa: et hoc pertinet ad virtutē hūilitatis. Alia que firmat animū cōtra deſperationē: et impellit ipm ad proſecutionē magnoꝝ ſm rōnem rectā: et hoc magnanimitas. Patet ḡ q̄ hūilitas ē virtus. Auctoritas aūt p alia parte inducta loquit de falſa hūilitate z ficta q̄ ſm Aug. in quadam epla eſt q̄dā magna ſuperbia. Hec Tho. Pro fundamēto. Qis virt⁹ eſt circa aliquid difficile. Quidius de ponto. Difficile eſt fateor: ſed tendit in ardua virtus. Quod etiā exp̄ſſe dr Arnt. ij. eth. Ubi dicit q̄ difficile eſt attingere mediū virtutis. Cum ḡ querit de humilitate An ſit tc. Dic rñ. tc. Poſt reſponſionē dicas. Multū ergo nobis eſt neceſſaria humilitas ne inordinate tendam⁹ ad ꝓpriam excellentiā. humilitas quippe p̄cipue reſpicit ſubiectionē hois ad deum: ꝓpter q̄ et alīs hūiliādo ſe ſubīcit. Nihil aūt nob ē tānecarīū q̄z do ſubīci. ps. Nōne deo ſubiecta erit ꝙa mea: ab ipo em ſalutare meū. Audite o miſeri pcōres: fornicatores: auari tc. nūc nō vultis deo ſubici. Certe tandē velitis nolitis ſubīciemi ſue iuſticie. Audite q̄d vob dicat Ezech. xxij. In illa die ſcietis q̄ ego dñs cū effudero indignationē meam ſup vos. Cōſiderate q̄m ois ad deum ſuperbia z rebellio in ifernū deīcit. Ecōtra hūilitas eleuat ad gl̄iaz. Figura Dan. iiij. Nabuchod. ſuperbiēs a reg̃ eiect⁹ eſt: poſtmodū aūt hūiliat⁹ / in regnū ē reſtitutus. Expone tc. Prouer. xxix. Superbus ſequit hūilitas: z humilē ſpū ſuſcipiet gl̄ia.

Secūd⁹ ar. In ꝓceō. tc. In iſto ſer. dicēdū de tribus conſideratōib⁹ inductiuis ad deteſtationē ſuperbie.

Prima eſt conſideratio miſerande nre q̄litatis.

Secunda eſt conſidera/ tionis deteſtande ſue fallacitatis.

Dominica.xi.post Trinitatis

Tertia est ꝯsideratio formidāde diuīe pot estatis

Prima igit̄ ꝛc̄. Job.xiij. Hō nat⁹ de mu-bre.vi.tpe re.mlr̄.mi. Miseria inquā vilita-tis. Ecci.x. Quid supbis terra ꝛ cinis Vñ q̄dā. Cū fex cū lim⁹ cū res vilissima sim⁹. Vñ supbim⁹ in terrā terra redim⁹. Item miseria dubietatꝫ. Eccs.ix. Nescit hō vtꝝ amore vel odio dign⁹ sit: sꝫ oīa nobis i fu-tuꝝ reseruant̄ incerta. Propterea etiā dice-bat Job.ix. Verebar oīa opa mea sciens ꝙ non pceres delinquēti Et Greg.v.mo. Sepe iusticia nr̄a ad examen diuīe iusti-cie deducta iniusticia est: ꝛ sordet i ꝯspectu districti iudicis qđ fulget in ocul' opantis. Considera itaqꝫ q̄m cert⁹ es de cōmissis pctis: sed incert⁹ de venia. Considera vl-terius ꝙ si sel' mortal'r peccasti: deū ꝛ oēꝫ creaturā sibi seruientē offendisti: iō sm iusti-ciā: panis te suffocare deberet: aq̄ sūmerge-re ꝛ ignis incinerare. Et ita de alijs itelli-gendū est sm hugo. Et sm Augu. Pctōr nō est dign⁹ pane q̄ vescit̄ Quid g̃ si centi-es mortal'r peccasti? Itē est ꝯsiderāda mi-seria nihileitatꝫ. Gal'.vj. Qui se exis. aliq̄d eē cū nihil sit ipe se seducit. et Esa.xl. Oēs gētes q̄si nō sint sic sunt corā deo: ꝛ q̄si ni-hil ꝛ inane reputate sunt ei Et sic̄ đt Gre. Oīs creatura in q̄libꝫ instanti in nihilum decideret: nisi man⁹ oīpotētꝫ eā ꝯseruaret in esse. Scđa ē ꝯsideratio sue detestan-de fallacitatꝫ. fallacissima ei ē supbia q̄ ad h̄ eleuat vt depmat. Aliqñ em̄ depmit tpa-lit̄ deducēdo ad iopiā p⁹ ꝯsumptionē diui-tiaꝝ in vestimentꝫ ꝛ alijs Ecci.xij. Dom⁹ q̄ nimis locuples ē: annullabit̄ superbia. Item cū supbi cupiūt se alijs p̄ferre existi-mantes ꝑ hoc honorē hr̄e plerūqꝫ confu-sionem inueniunt ꝛ ab alijs despiciunt̄ sic̄ ecōtra hūiles honorant̄. Aliqñ etiā depri-mit spūaliter qꝛ spūalia bona (si que sunt) inficit ꝛ ad multa mala ꝛ vicia ruere fa-cit. Vñ quidā. Si tibi gr̄a: si sapia: forma-qꝫ det̄: sola supbia destruit oīa .s. i inferno si comitet̄. Et Tob.iiij. Supbiā in tuo sē-su ꝛ in tuo anio nunqꝫ dñari pmittas. Ab ipa em̄ sumpsit initiū oīs pditio. Qđ ptꝫ in pctō luciferi ꝛ ade. Tandē etiā depmit eternal'r. Vñ đr lucifero Esa.xiiij. Detra-cta est ad inferos supbia tua Tertia est ꝯsideratio formidāde diuīe ptātis q̄ semp supbos deijcit ꝛ hūiliat Ps̄. Deiecisti eos dū alleuarent̄. et Ecci.x. Sedes ducū su-pboꝝ destruxit deus. Exēplū in pharao-ne Exod.xiiij. In Nabuchodonosor Da-nielis.iiij. balthasar Danielis.v. In amā Hester.vij. In holoferne Judith.xiij. In chore: dathan: ꝛ abyrō Nu.xvj. In antio-cho.ij. Mach.ix. In herode Act.xij. Cō-sidera igit̄ o supbe oīpotētiā dei cui nihil resistere p̄t Jō iob.xv. Quid tumet ꝯ deū spūs. ꝛ Prouer.xvij. Qui altā facit domū suā q̄rit ruinā.

Tertius ar. Aud. ꝛc̄. Cauete g̃ne sup-bū sathanā imitemi. Si em̄ sathanā imitami non potestis esse in gr̄a chr̄i: imo sathane eritis sociandi in inferno. qꝛ vt hr̄ extra de sen.excōica.c. quante p̄sumptiōis Quos par facin⁹ coinq̄nat silis pena co-mitat̄. Nec em̄ p̄t amic⁹ eē dei q̄ diaboluꝫ sequit̄. Nā vt dic̄ lex liberi.ff.đ inoffi.test. Qui cū inimicꝫ meis ē: amic⁹ me⁹ nō ē Nō em̄ amicus regis ē: q̄ cū ei⁹ aduersario pu-gnat ꝯ regem. Expone ꝛ applica: notādo illud Bern̄. Quē seq̄mini miseri quē seq̄-mini. Nōne videtꝫ sathanā q̄si fulgur đ ce-lo cadentem.

Dñica.xj.post Trinitatis
Sermo.v.

Omnis qui se ꝛc̄. Discite a me qꝛ mitꝫ sum ꝛ hūilis corde ꝛ īuenietꝫ requieꝫ aīabꝫ vr̄is Mat.xj. Notabil' lectio nobis ē a dño ꝓposita vbi sūt tria ꝯsiderāda

Primū docētꝫ benignitas Disci.a me/ q̄ sū de⁹ vr̄ i forma hūana vob loq̄ns.

Scđm ē doctrīe v̄itas. qꝛ mi. sū ꝛ hu.c.

Tertiū ē discētꝫ vtilitas/ ꝛ īue.re.a.ve.

De p̄mo Heb.j. Multifarie mlt̄isqꝫ mo-dis olim de⁹ ꝛc̄. nouissime diebꝫ istꝫ locu-cutus est nobis in filio. De scđo Jo.xiij. Exēplū dedi vob vt quēadmodū ꝛc̄. De tertio Aug. Inq̄etū est cor nr̄m donec re-q̄escat in te. qđ esse non p̄t sine māsuetudi-ne ꝛ humilitate. Omnis ꝛc̄.

Prim⁹ arti. An hūilitas sit potissima v̄tutum? Q, sic Humilitati debetur maximū p̄miū: qꝛ qui se hūiliat exaltabit̄.

Cōtra. Charitas pferk oīb⁹ ꝑtutib⁹: iu// xta illō Col'. iij. Sup oīa charitatē hēte.

Rñdet Tho. ij. q. clxij. Bonū hūane ꝑtutis in ordine rōnis ꝓsistit q̄ quidē ad tēdit ꝑncipal'r respectu finis. Ita ꝑtutes theologice(q̄ deū hñt ꝓ obiecto vltimū finē)sunt potissime. Secūdario aūt attēdit put ꝑm rōnez finis ordinant ea q̄ sūt ad finē. Et hec q̄dem ordinatio ēntial'r ꝓsistit in ipa rōne ordināte: participatiue āt i appetitu ꝓ rōnem ordinato: quā q̄dē ordinatione vniuersaliter facit iusticia ꝑsertiz legalis. Ordinatōi aūt facit hoiez bñ subiectū hūilitas vniuersal'r q̄tū ad oia. Quelibet aūt alia ꝑtus q̄ntū ad aliquā spēalem matiaz. Et iō p⁹ ꝑtutes theologicas z itellectuales ꝑtutes q̄ respiciūt ipam rōnem: et p⁹ iusticiā ꝑsertim legalē/potiōr ē ceterz hūilitas Xpi ār hūilitati ꝓmittit spēal' exaltatiō: nō q̄ ipa sola eā mereat̄ sz q̄z ei⁹ ē ꝑfectiū ꝓtenere sublimitatē ꝛrenā. Hec tho.

Pro fūd. Ois virt⁹ ꝑfectiā hz excellentiā Ouid. de arte. Est nulla nisi ardua virt⁹. Et Arist. j. eth. Ois virt⁹ ē laudabilis: sz tñ altera magz. Querit̄ g̃ An hūilitas z̄c. Dic rñ. vt s. Post rñ. dicas. Vultū ceu te laudāda ē hūilitas ꝑ quā in celū ascendit/vnō ꝑ superbiā diabol⁹ descēdit: z ꝑ quā etiā ad nos z i nos dñs descēdere dignat Aug⁹. Videte frēs magnū miraculū. Altus est de⁹: eleuas te z fugit a te: hūilias te z venit ad te. Attēdite opatōres superbi et rebelles deo z̄c. Principiū certe exaltatiōis/hūilitas est. Figura. Re. ix. z. x. Saul q̄rēs asinas: in regnū est exaltat⁹: q̄ superbiēte est a deo delect⁹. Dauid pascēs oues ꝓpris suis: regē est inūct⁹. j. Re. xvj. Expone z̄c. Ps. Excelsus dñs et humilia respicit.

Secūd⁹ ar. In ꝑce. z̄c. Nūc dicēdū de iductiuis ad hūilitatē q̄ sunt duo ꝑcipua. Primū est miseria deplorāde fragilitatz. Scōm est efficacia desiderāde vtilitatz. In h̄ ser. dicendum de ꝓmo. Vbi ē considerāda triplex nostri miseria

Prima est miseria corpalis vilitatz.

Scōa est miseria spūalis q̄litatz.

Tertia est miseria totalis hūanitatis. Prima est corpalis vilitatz q̄ patet ex materia ꝓxis formatiōis: ex materia interioris repletiōis: et ex matia vlteriozis resolutiōis. Ex vili em̄ materia corpus hois est formatū plenū oi fetitate: z tādē in putredinē resoluet̄ z efficiet̄ ꝓmiū esca. Vnō in Iob iade. Sperma pus: nūc sacc⁹ olens: post ꝓmis esca In tumulo: ꝓ q̄ dote supbit hō. Et Job. xxv. Hō putredo z filius hois ꝓmis. Scōa est miseria spūal' q̄litatis. Tū ꝑter deficiendi ꝓmitatē. Nam ad sibilū veti plerūq̄ recidiuam⁹. Fragile q̄dē est vitrū qō casu frangit. fragilioz tela aranee q̄ flatu rūpit. seū fragilissim⁹ hō q̄ solo visu interimit. Gen. vij. Proni sunt sensus hois in malū ab adolescētia. Tum ꝑter ꝑficiēdi tarditatē. In cui⁹ figura filij isr̄ in spacio q̄draginta annoz vix q̄nq̄ dietas in deserto ꝑfecerūt: in vltimo anno vicinioz existētes adhuc terre egypti q̄s terre ꝓmissiōis. vt patet in li. Nūe. Iō dr Job. vij. Fact⁹ sū mihimetipsi ḡuis. s. ad bonū opandū. Tum ꝑter stat⁹ dubietatē Greg. Cuncta de meritz nr̄is in futuro sermant incerta vt certā vitā teneam⁹ hūilitatē. Et Grego. xxv. moza. Sepe ꝓtingit vt q̄ vident stare hūano iudicio: iā in conspectu diuini iudicij iaceant. Et q̄ h̄ cozā hoibus iacēt: iā in cōspectu diuini iudicij stēt. Et exemplificat de iuda z ei⁹ apostolatu. et de latrone euāgelico in cruce. Et addu cit illō Apoca. iij. Tene qō habes: vt nemo accipiat cozonā tuā. Et. j. Coz. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Tertia est miseria totalis humanitatis: q̄ sz spectat ad totū hoiem ex ania z corpe cōpositum. Cui⁹ ingressus in mundū est flebilis z doloroſus: ꝓgressus debilis z laborioſus: egressus horribilis et timoroſus. Aug⁹. de spū z ania. Luctēres in hac mūdū intram⁹: cum labore viuimus: cū timore exituri sumus. Sed parum est hmōi cogitare ꝓ intellectū nisi z moueant affectuz ad ꝓtēptū nr̄i. Hec supradicte miserie attēte considerate/dant homi cognitionez sui. De qua Bern. Scio neminē absq̄ cognitione sui saluari: de qua nimiz mater salutis humilitas ozit. Exemplu de abrā Gen. xviij. dicente. Loquar ad dñm meū cum sim puluis z cinis. Itē in moyse q̄ recusauit ꝓpli ducatū Exo. iij. quousq̄ vicz intellexit dñm iratum. Item in Dauid. j. Reg. xxiij. qui dicebat. Que ꝑseq̄z: canē mortuū z pulicē vnū. Item de Joāne ba//

ptista q̄ dicebat. Nō sū dign⁹ soluere corrigiā calciamēti ꝛc. Ecōtra angeli mali p̄ pter defectū cognitiōis. i. ꝓsideratiōis suī ipsor supbierūt. Hugo li. de aia. Supbia e celo nata est: sed velut imemor q̄ vil⁹ in/de ceciderit: illuc postea redire nō potuit.

Tertiꝰ art. Aliō. ꝛc. Cauere ḡ a negligentia ꝓsiderādi p̄rias miserias: ne in ruinā incidatis. Dicit. l. ff. Locati. l. Si q̄s domū. §. j. Prouidere debet q̄s q̄ cōtingere p̄t. Es. xxij. di. In noie. circa p̄n/cipiū. Precauēdū est futurꝫ p̄cūlis. Caue/te ne sitꝫ silēs hoi q̄ in cacumie moꝫ exi/stens nocte tenebrosa/sedem figere putās sup̄ solidū/subito corruit. Expone ꝛ nota q̄ secuꝝ ē incedere p̄ terrā infimā, Grego.

Sola est hūilitas q̄ cadere nō potest.

Sermo. vj. p̄o dōica. xj p̄ost Trinit.

OMnis qui se ꝛc. Quāto magn⁹ es/humilia te in oib⁹: et coꝝā deo inuenies gr̄am. Eccl. iij. Tria sunt ibi notanda.

Primū hūiliationis ꝑfitas. quanto magnus es humilia te.

Secūdū hūiliatiōis generalitas. in oī/

Tertiū hūiliatiōis vtilitas. Et (bus. coꝝam deo inuenies gr̄am.

De p̄mo Rom. xij. Nō alta sapiētes: ꝫ humilib⁹ cōsentientes. De scō. j. Pet. v. Subiecti estote oi hūane creature p̄p̄ deum. De tertio Jac. iij. Humilibus dat gr̄am. Salutatio Omnis ꝛc.

PRimꝰ ar. An hō debeat se oib⁹ p̄ humilitatē subiicere? Q. nō. Hūilitas p̄cipue ꝓsistit in subiectiōe hois ad deum. sed illud q̄ debet deo nō est hoi exhibendū. Patet in oib⁹ latrie actibus. Contra Phil. ij. In hūilitate supiores inuicē arbitrātes. Rūdet Tho. v. ij. q. clxij. In homine duo p̄nt ꝓsiderari. s. Id q̄ dei est. et id q̄ est hois. Hois autē est q̄cq̄d p̄tinet ad defectū. sed dei est q̄cq̄d ad p̄fectōez p̄/tinet ad salutē: sm illud Osee. xij. Perditio tua ex te israel: ex me tm̄ auxiliū tuum. Igit̄ q̄libet hō sm id q̄ suuꝫ est debet se cuilibet alij subiicere q̄ntū ad id q̄ dei est in ipo. Non aūt h̄ reqrit hūilitas vt aliq̄s q̄ dei est in seipso subiiciat ei q̄ apparet esse dei in altero. Nam illi q̄ dona dei participant: cognoscūt ea se hr̄e a deo: sm illō 1. Cor. ij. Vt sciam⁹ q̄ a deo donata sunt nob. Nec etiaꝫ reqrit hūilitas vt aliq̄s id q̄ est suū s. seipo subiiciat ei q̄ ē homis in p̄rio. Alioq̄n oporteret vt q̄libet reputaret se magꝫ p̄tōrem quolibet alio: cū tm̄ ap̄s absq̄ p̄iudicio hūilitatꝫ dicat Gal. vj. Nos natura iudei ꝛ nō ex gētib⁹ peccatores. Potest tm̄ aliq̄s reputare aliq̄d boni esse in p̄rio q̄ ipe nō habet: vl aliq̄d mali in se esse q̄ in alio nō est ex q̄ p̄t ei subiicere se p̄ hūilitatē. Ad illud aūt q̄ obiicit dicendū q̄ nō solū debem⁹ reuereri deū in seipo: sed etiā id quod est dī reuereri debem⁹ in q̄libet: ꝫ nō eodē modo reuerētie quo reueremur deū. Hec Tho. Pro fū dameto. Null⁹ si bñ ꝓsideret se alij⁹ p̄ferre debet: sed subiicere: cum oia in h̄ mūdo sint variabilia ꝛ incerta p̄ futuro. Gal. in al⁹. Proh gl̄ia fallax imp̄ij. Proh q̄nta patent ludibria sortꝫ hūane. Jdē. Parcite mortales aīos extollere fastu. Collatis opib⁹ aspnarisq̄ minores. Parcite victores: i grati viuere sūmo Victori vires sce p̄trū diadema triūphos Diuitias dare q̄ potuit auferre valebit. Et Claudianus. Aspiciat ne quis nimium sublata secūdis Colla gerat. Nam sic ōt Sene. ad Lucil. Dari bonū q̄ potuit auferri potest. Nemo ḡ in q̄cunq̄ statu supbire sed magis hūiliari d̄z. Sed q̄rit An p̄ hūilitatē ꝛc. Dic rn̄. vt s. Tandē dicas. Vera igit̄ est hūilitas cū aliq̄s se reputat indignior em: minorē: ꝛ vltiorē oib⁹: ꝛ talis vult ab alij⁹ reputari. Bern. Hūilitas virtus est q̄ hō vera sui cognitiōe sibi vilescit. Jdē. Vere humilis vult vilis reputari: nec hūilis p̄dicari. Attendite o p̄tōres miseri qui cū sitis mali vultis boni reputari ꝛc. Quid tandem ex vesana reportabitis superbia: Terre ꝓfusionem imporabilē. Figura Gen. xj in filijs filiorum noe volentibus edificare turrim que ad celos pertingeret qui tandem ꝓfusi sunt. Expone. Omnis supbia sigitur p̄ turriꝫ babylonis: qm̄ oēs supbi tandem ꝓfusionē inuenīūt. Ps. Lō fuit sunt: qm̄ deus sp̄euit eos.

Secūdus articulus. In p̄ceḍ. ꝛc. In hoc. sermone dicendū de secūdo: q̄ est efficacia desiderande vtilitatis. Est au

tem notãda ꝑcipue triplex hũilitatis vti//
¶ Prima est vtilitas gratiose (litas.
euasionis.
¶ Secunda est vtilitas ꝓfectuose ꝓfectiõis.
¶ Tertia est vtilitas gl'iose exaltatõis
Prima est ꝛ c̃. Per humilitatez em̃ euadit
hõ diabolicam tentationẽ. Aug. in glo. su
per. vij. ca. Rom̃. Nemo põt vincere spiri
tuales nequitias nisi armis hũilitatꝭ. Esto
humilis ꝛ non ꝑsumens de te: ꝛ tũc pote//
ris vincere. Vide paruũ Dauid ꝓtra in//
gentem goliam non in ꝓpꝛijs viribꝫ: sed in
dei nomie ꝑsumẽtẽ. Sicut em̃ ór Eccĩ. iij.
A solis humilibꝫ honorat deus: et iõ pu//
gnat ꝓro eis. Humilis q̃ppe in imo se po//
nit: ideo nõ habet vbi cadat. Greg. Solo
hũilitas cadere nõ potest. Jtẽ per hũili//
tatem euadit homo iram dei. Vñ. ij. Pa//
ral'. xxxij. Humiliat⁹ est Ezechias: ꝛ ideo
nõ venit ira dei sup eum. Et. iij. Reg. xxj.
de Achab rege pessimo dicit dñs ad He
liam. Nunq̃d vidisti achab hũiliatũ coraz
me: quia igit̃ humiliat⁹ est mei causa: nõ
inducam malum in diebꝫ eius. Est etiam
exemplũ de niniuitis Jone iij. Sic etiam
quotiescunq̃ flagellabant filij isr'l: ipꝰ hu
miliatis parcebat deus. Sicut patet in li
bris Judicũ: Regũ: Judith: Hester: et
Dachab. Ps̃. Humiliat⁹ sum ꝛ libera//
uit me. Jtẽ ꝑ humilitatez euadit hõ hois
indignationẽ. emollit em̃ hũilitas duram
homis superbiam. Vnde Geñ. xxxij. Jacob
humiliãdo se coram esau/compescuit iraz
eius. Et Judic̃. viij. Gedeon sua humili
respõsione sedauit viros effraim iurgan//
tes fortiter cõtra eum. ¶ Scõa est vtili//
tas virtuose ꝓfectionis. Jbi em̃ fundamẽ
tum debet esse hũilitas. Aug. ó ꝓbis dñi.
Cogitas magnã fabricã ꝓstruere celsitu//
dinis: prius cogita de fundamẽto hũilita
tis. Ubi nota ꝑm Tho. ij. ij. q. clxj. q. hu//
militas ór fundamentũ spũalis edificij ꝑ
modũ remouentis ꝓhibens inquãtum. s.
superbiã expellit cui deus resistit ꝛ facit ho//
minẽ subditũ ꝛ patulum ad recipiendum
influxum diuine gratie. Fides aũt dicit ꝑ//
mũ fundamentũ per qõ iam ad deum acce
dit. Juxta illud Hebꝛe. xj. Accedentẽ ad
deũ oportet credere. Est itaq̃ humilitas
ꝑmũ fundamentũ disponens ad diuinoꝝ
cognitionẽ ꝛ amorẽ. Richa. de sctõ vict.
Ipa humilitas sola est que mentẽ diuino
accendit lumine: celesti q̃z desiderio inflã//
mat et amore. Unde Grego. xxij. moral'.
Obstaculũ veritatis tumor est mentis. quia
dum inflat obnubilat. q̃d (vt ostendit tho.
ij. ij. q. clxij.) intelligendũ est quo ad cog//
nitionẽ veritatis affectiuã. quia dum sup//
bi in ꝓpria excellentia delectant: veritatis
excellentiã fastidiunt. Hinc dicit Grego.
xxxij. moral. Superbi et secreta quedaz in//
telligenda ꝛcipiunt: ꝛ eoꝝ duxedinẽ ex//
periri non possunt. etsi nouerint quõ sunt:
ignorant quõ sapiunt. Jdeo Prouerb. xj.
Ubi humilitas: ibi sapientia: que scz no//
minat gustum experimentalẽ spũalis agni//
tionis. Jtem humilitas est causa virtuo//
se ꝓfectionis q̃ntumiad virtutũ augmen//
tationẽ. quia quanto hũilior est alicꝭ. tã//
to est spũalium bonoꝝ capacior. Aug⁹. su
per illo verbo Lu. x. Sedebat Maria se//
cus pedes dñi ꝛ c̃. Quãto humilior sedebat
tanto amplius capiebat. quia sicut ipe ali
bi dicit: fluunt aque de tumoribꝫ montiũ
ad infima valliũ. Jtẽ est causa ꝓfuose ꝓfe//
ctionis q̃ntum ad cõsũmationẽ. Dicit em̃
Aug⁹. q̃ humilitas est ceteraꝝ virtutum
cõseruatrix in eo q̃ ipsa est ꝓprie ꝓfeueran
tie coadiutrix. Et iõ dicit Greg. Qui ce
teras ꝓtutes sine humilitate cõgregat q̃si
qui pulueꝛẽ ad ventum portat. ¶ Secun//
da est vtilitas glorioſe exaltationis. Am//
bro. super Beati imaculati. Quanto q̃s
est abiectior in hoc seculo: tãto magis exal//
tabitur in futuro. Nam per quot gradus
humilitatis h̃ quis descendit: per tot gra//
dus exaltabit̃ in celo. Jõo etiã dicit Gre
go. q̃ euidentissimũ sigñ reprobi ꝓ est su
perbia: electorum ꝓ humilitas. Et Au//
gust. in ep'la. Quem superbum esse videris:
filium esse diaboli non dubites. Jtẽ super
psal. Superbia angelũ fecit diabolũ: humi//
litas hominẽ deum. ¶ Exẽplũ humilitatꝭ
habemus in oibus electis dei: qui omnes
per humilitatẽ deo placuerunt specialiter
in beata ꝓgine mre que cum mr̃ dei eligi//
ret: ancillã se nominauit Luc̃. j. Precipuũ
aũt exemplũ est in christo qui matrẽ hũi//
lem elegit in conceptione: humilẽ domũ
in natiuitate: hũilẽ lectum: vt patet Lu. ij

Dominica.xi.post Trinitatis

Qui etiã volũt subdi hominib⁹ ptz etiaz Lu.ij. Qui discipulo⁹ pedes lauit. Joan. xiij. Qui humiles piscatores sibi sociauit Mat. iiij. Qui in passione hũiliauit se vsq; ad mortẽ crucis factus obediens. vt ẽ Phil. ij. vbi glosa. Ecce habes hũilitatis exẽplũ supbie medicamentũ. Quid g̃ intumescis o hõ: pellis morticina q̃d inflaris. Et Bern̄. Intolerabilis impudẽtie res ẽ: vt vbi se ꝯmaniuit maiestas inflex vermiculus vilis ⁊ intumescat.

Certius ar. Aud. ⁊c. Cauete g̃ ne per supbiã p hũiliatiõis defectũ tot ⁊tã⁊ bona amittaz. Dicit regla iurz. Dãnũ q̃d quis sua culpa sentit sibi nõ alteri debz imputare. ff. de reg. iu. l. Q̃d q̃s. Vñ damnũ subtractõis diuine gr̃e nõ dz q̃s imputare diuine seueritati sed sue negligẽtie. vt h̃. xj. q. iij. Audi. Videte ne sitz silẽs cuidã indigenti gr̃a regis. volenti q̃dem palatiũ intrare sed nolenti de eq̃ descendere ꝑter q̃ recedab ingressu. Expone ⁊ applica: notãdo illud Mat. xviij. Amen dico vobis: nisi conuersi fue. ⁊ effi. sic par. nõ intrabitis in reg. celo⁹.

Alij ſmones p eadẽ dñica.

Gratia dei sũ

Gid q̃d sum. j. Cor. xv. Sufficit tibi gr̃a mea. ij. Cor. xij. Propt̃ tria sufficere dz nobis gr̃a.

Prio rõne diuine inhabitatiõis
Scõdo rõne diuie filiationis
Tertio rõne eterne saluatiõis.

Hec cñ tria facit gratia dei. De primo Aug. Quib⁹ meritz nisi p gr̃az dei meruimus fieri tẽplũ dei. De scõdo Gal. iij. Gr̃a filij dei estz. De tertio Ro. vj. Gr̃a dei vita eterna. Gr̃a ⁊c.

Prim⁹ ar. An absq; gr̃a spũssecti possit aliquis a culpa resurgere? Q̃z sic. In pcto mortali exñs pt velle iusticiã. sz nihil aliõ ẽ ee iustũ q̃ velle iusticiã: q̃ iusticia ẽ rectitudo volũtatz. Cõtra Ro. iij. Justificati gratz p gr̃az ipi⁹. Rñdet Rich. i. ij. di. xxviij. Q̃z ñ Cui⁹ rõ ẽ resurgere a pctõ est ad ea restitui q̃ homo amiserat p pcm̄. Per pcm̄ ãt mortale tria amittit. s. q̃ndaz spũalẽ dini lumis sil̃itudinẽ Propt̃ cuius amissionẽ aia pecatrix õr tenebra. Unde Aug. iij. õ tri. Tenebre sũt stulte mẽtes hominũ p̃ua cupiditate atq; infidelitate cecate. Itẽ amittit habilitatẽ ad gr̃az Vñ augu. i ench. Aio⁹ q̃cũq; sẽ vicia naturaliuz sẽ p̃uatiões bono⁹. s. ꝑt diminutionẽ habilitatz natural' ad bonũ. Itẽ amittit idoneitatẽ ad vitã eternã incurrẽdo obligationẽ ad penã ꝑpetuã. Ad nullũ aũt p̃dicto⁹ restitui p̃t nisi p gr̃am. q̃ gr̃a ẽ q̃dã spũal' sil̃itudo diuini lumis. Per eã ẽt trahit ad deũ volũtas hois sine q̃ tractu ñ restituit habilitas ad bonũ. Per ipaz etiã tollit õi offẽsaz ex⁹ñti obligatio ad penã eternã ⁊ reddit hõ dign⁹ etna vita Hec Rich. Ad illõ aũt q̃ obijcit dicẽdũ fm Bo. q̃ põt velle exiliter ⁊ semiplene quẽadmodũ õr. Vult ⁊ nõ vult piger sz nõ plene ⁊ sufficiẽter: sic õt ap'l's Phil. ij. De⁹ opat̃ i nobis ⁊ velle ⁊ pficere. Hec Bon̄. Pro fun. Notãdũ q̃ phi dixerũt q̃ iust⁹ p̃ solã actuum exercitationẽ effici p̃t iust⁹. ⁊ h̃ plane dicit Arist. ij. Eth. Est tñ ibi aliq̃ difficultas maxia ꝑpl̃õgã ꝓtinuationẽ i opib⁹ mal' rõne cui⁹ reddit vuln⁹ pcti q̃si ĩsanabile. Ad q̃ aptari p̃t illõ ouidij. in lib. õ remedio amoz. Vidi ego q̃ fuerat p̃mũ sanabile vuln⁹ dilatũ lõge dãna tulisse more. Queri g̃ an possit pctõr iustificari absq; gr̃a vt videñ dicere phi. Dic rñ. vt s. Ex q̃ ꝓdu de q̃ misera ẽ pctõ⁹ ꝓ ditio ⁊ q̃ damnosa. Heu miseri pctores ñ aduertũt auari: fornicatores ⁊c. ps. Nescier̄t neq; itel. in tenebris am. Notate. Exñs i tenebrz ñ pcipit ea q̃ in tenebrz sũt iõ p̃t iterdũ ee int' ꝑentes ⁊ p̃mes venenosos aut i fetidis ĩmũdicijs vl' etiã iuxta pcipitũ aut i aliꝑ piculis mlt̃q; ⁊ nihil ho⁹ cognoscere sz q̃n subito lux apparet vides se fuisse i tantz picul' patuet ⁊c. Spũal' pctõr a q̃ exclusa ẽ lux gr̃e videre nõ potest q̃liter serpentes infernales iuxta cum morant ⁊c. sed dño infundẽte lumen gratie tunc cognoscit ⁊c. Figura Actuum. xij. petro vincto catenis, lumẽ refulsit in habitaculo carceris et ceciderũt catene de manib⁹ eius ⁊c. Vide ibi. Spiritualiter peccator ligatur catenis in tenebris ⁊ expectat vt trãseat pñtis vite pascha et sic miser ꝓducatur populo infernali ⁊c.

sed benignitas diuina lucē gre infundit cor di p̄ qua p̄terit & p̄fitet: & sic cadūt catene ⁊c. Et tūc cogitās p̄cedētia pricula dicit: Nūc scio vere q̄ misit dñs angelū suū ⁊c. Aug⁹. in solil. Cōuersus sum in ārc & vidi tenebras in q̄bus fuerā: & abyssum in q̄ ta/ tuerā: & dixi. Ue ve tenebris meis in q̄b⁹ iacui: ve cecitati in q̄ lumē celi videre non poterā: ve p̄terite ignorātie in q̄ nō cogno scebā te domine.

§ Ecūd⁹ arti. Cōsideratio illi⁹ aplice ꝓpositiōis Gra di sum id q̄ sum: ad duo nos inuitat: vicz ad nr̄i humiliationē virtuosam: q̄ vicz ex nobis nihil sum⁹. et ad dei recognitionē affectuosam. In hoc sermōe dicendū ō p̄mo: ad q̄ applica tex/ tū euāgelij iuxta diuisionē supius positā: et deductā in trib⁹ p̄mis sermonib⁹ huius dñice: sed abbreuia vt videbis. Et accipe p tertio articl'o illō q̄ ponit in tertio su/ pradicto sermone.

¶ Alius sermo p dñica. xj. post trinitatē.

Gratia dei sū

§ ⁊c. Gra dei saluati est⁊. Eph̄. ij. Hum⁹ p̄iratis ꝓsideratō nos in/ ducere debet ad tria.

¶ Primo ad diuinā dilectionē

¶ Scōo ad gr̄arumactionē.

¶ Tertio ad obedictialē subiectionē.

De p̄mo. Jo. iij. Diligam⁹ deū: q̄m ipse p̄or dile. nos. De scōo Col'. j. Gras agen tes deo & p̄ri q̄ dignos nos fecit in partez sortis sc̄oꝝ in lūme. De tertō. Hiere. xlij Obediam⁹ vt bñ sit nobis. ¶ Gra ⁊c.

PRo p̄mo arti. Quer⁊ An absq; dei gr̄a libe⁊ arbi. vincere possit aduer/ sariū. Vide in p̄mo aduētuali do. ij. in f. matutio ¶ Pro fundō. aūt sic dicas: Tūc hostis vincit cū ia securē nō audet aut nō p̄or. Aug⁹. in tristib⁹. Pugna suū finē cuz tacet host⁊ hz. Et certe ad hoc maxie enī/ ti debem⁹ ne a diabolo & vicijs vicamur. Sen. ad Lu. Uicia sine mō: sine fine p̄se q̄re. Nā in illis q̄z neq; finis ē neq; mod⁹: Proyce vicia q̄ cor tuū laniāt/ q̄ si alit̄ ex/ trahi neq̄ēt/ cor ip̄z cū ill' euellēdo erat Sz q̄ō est An sic p̄sequendo vicia vicere possi⁹ ⁊c. Dic rn. vt s. Et q̄ p̄clude p̄ arma p̄ci/ pua ad vicendū diabolū sūt arma humili/ tatis & deuotōis: nihil vicz de se p̄sumēdo & diuinū auxiliū hūlr̄ iplorādo. Jsid. de sū. bo. Hoc est ei⁹ remediū q̄ vicioꝝ dele tatiōe exstruat vt q̄tiēs q̄libz vicio pūgit: totiēs oratiōez fundat: q̄ freq̄ns oro ipugna tionē vicioꝝ extinguit. Audite o miri si a tētatiōe vincimi hoc vob est iputādū q̄m: ad oroz vt optz nō recurritz. O auari: lu brici & hmōi: Attēdite q̄m inexcusabiles estis. Nā si aduenīēte tētatiōe ad orōnis subsidia p̄fugeretz/ facile victoriā obtiere possetis. ¶ Fig̃. ij. Paral'. xx. ait. xxj. Josa phat q̄ totū se p̄tulit ad rogādū deū ob/ tinuit victoriā p̄tra moabitas & ammoni tas aduersarios filioꝝ isrl'. vid ibidē. Ex/ pone ad pugnā spūalē applicādo & notādo illō Cōr. vj. Nō oz hosti⁹ timere fortem q̄ habet p̄cipē fortiorē ⁊c.

§ Cōsar. In p̄ce. ⁊c. In hoc de oī re cognitiōe affectuosa. Ubi notādū q̄ a gra oī hēm⁹ aut hz̄e possum⁹ triplex ee .s. nature: gr̄e: & glie. Et in q̄libet illoꝝ sūt ¶ Prim ē dignitas excellētie (ta ꝓsiderāda ¶ Scōm est ꝓtinuitas dependentie.

¶ Tertiū est ꝑpetuitas manutenētie

¶ Primū est ⁊c. Tū ꝓpter imaginē creatōis in eē nature. Tū ꝓpt imaginē recreatōis i esse gr̄e. Tū ꝓpt imaginē assimilatiōis in eē glie. De p̄mo Gen̄. j. Fa. bo. ad ima. & si/ no. De scōo j. Jo. iij. Nūc filij oī sum⁹. s. p gr̄am: sed nōdū appu t q̄d erim⁹. Sci/ mus ei q̄m cū nob appuerit/ sil'es ei erim⁹ & vide. eū sicuti ē. ¶ Scōm ē ⁊c. q̄ q̄libet illoꝝ est sū ꝓtinua dependētia a deo. Nā vt ōt Gre. Cūcta q̄ sūt stati in nihilū decide rēt nisi man⁹ oipotēt⁊ ea ꝓtuaret in esse.

¶ Tertiū est ⁊c. q̄ q̄libz illoꝝ esse ꝑpe/ tuat a deo q̄tū est ex p̄se sui. Esse ei na/ turale est ꝑpetuū. Aia ei ē imortal'. Aug. li. vij. de ci. dei. c. xiij. Aia imortal' nūcu/ pat: q̄m q̄litercūq; etiā cū miria nūq; de/ sinit viuere. Esse etiā gr̄e ꝑpetuū ē ex pte dei. Aug. li. de pnia. Semp̄ p̄sto est gr̄a si nō fuerit repulsa De⁹ q̄ suū ē inspirat si est q̄ recipiat. Esse ēt glie ꝑpetuū ē: vocat em̄ vita eīna Mat. xxv. Jbūt iusti i vitā eīnā. Propt̄ p̄mū. s. ꝓpter dignitatē excel/ lētie debem⁹ deū recognoscere gr̄as agē/ do. Propter scōm. s. ꝓpter ꝓtinuitatē de/ pēdētie offensā cauēdo. Multū ei ei⁹ of/ fensa cauēda ē a q̄ ꝓtinue dependem⁹. i esse

Propter tertiū. s. ꝓpter ꝑpetuitatē manutenētie sinceritꝫ diligēdo. j. Jo. iiij. Diligamus deū qm̄ ipe ꝑor dilexit nos. Exēplū aūt de amore dī vide sup̄ in ꝑmo aduētuali sabbato ante. ij. dn̄icam.

Tertiꝰ arti. Audistꝫ ꝛc̄. Cauete itaq̄ ne ꝑuemini esse diuine gr̄e ꝛ esse gl̄ie qꝛ sine illis modicū q̄d ē esse nature. Forte dicitis Pater nr̄ deꝰ est q̄ nos posuit in esse nature: nō g̊ ꝑuabit nos esse gl̄ie. Audite q̄d lex dicat: Filiꝰ ferēs auxiliū p̄ris aduersario: iure meret exheredari. l. liberi C. de inoffi. test. Sil̄is sn̄ia hr̄ extra de iureiurā. c. Quita vallis. in glos. vbi ponūt casus ꝓpter q̄s q̄s meret exheredari. Pone casuz ad longū ꝛ applica notādo illud. Eph̄. v. Hoc aūt scitote intelligentes qm̄ oīs fornicator: aut imundꝰ: aut auarꝰ: q̄d est idoloꝝ seruitꝰ nō hz hereditatē in regno chr̄i ꝛ dei. q̄d etiā est gn̄al̄r intelligēdū de q̄libet pctōre.

Dn̄ica. xij. post Trinitatꝫ Ser. ꝑmus

Epheta q̄d ē adapire Mar. vij. Fiduciā habemꝰ ꝑ chr̄m ad deū. ij. Coꝝ. iij. Si volumꝰ apire corda deo: tūc in eo fiduciā hr̄e possumꝰ: de qua fiducia iuxta verba apl̄i tria sunt notāda.

Primū nr̄e spei securitas: Fiduciā ha.
Scd̄m securitatꝫ firmitas: Per chr̄m.
Tertiū firmitatꝫ sublimitas: Ad deū.
De his trib̄ Heb̄. x. Fiduciā habemꝰ in introitū sctōꝝ i sanguīe chr̄i. Et. ij. Coꝝ. iij. Hn̄tes talē spem ml̄ta fiducia vtimur Epheta ꝛc̄.

Primꝰ artic̄. Qm̄ aīa apiri deo d̄r ꝑ bonū desideriū seu ꝑ bonā volūtatez Jō q̄rit̄ de bōitate volūtatꝫ An sit ex fine: Q, nō. qꝛ q̄ntūcūq̄ finis sit bonꝰ nisi charitas eliciat: opꝰ nō est meritoriū. Jtē ꝑm Dio. iiij. c. d̄ di. no. Oīa agūt ꝓpter bonū. g̊ si bonitas volūtatꝫ sit ex fine: oīs volūtas erit bōa. Cōtra. Boe. iij. Top̄. Eꝰ finis bonꝰ est; ip̄m q̄z bonū ē. Rn̄det Falco in. iij. di. xxxviij. di. q̄ bonū d̄t rōez ꝯplementi. et malum dicit defectum complemēti. Cōplementū v̄o rei est ex fine. bonū igit̄ in reb̄ est ex ordine in finē: ꝛ malū ex defectu huiꝰ ordinis: bonitas igit̄ actꝰ interiorꝫ est ex ordine ad debitū finē. Ad ꝑfectionē aūt huiꝰ ordinis duo req̄runt̄ ex ꝑte actꝰ: vicz q̄d d̄ se sit ordinabil̄. i. de gn̄e bonoꝝ: ꝛ q̄ sit actualit̄ ordinatꝰ ꝑ intētōz opātis. Duo etiā req̄runt̄ ex ꝑte finis: vicz q̄ sit finis ꝑz veritatē bonꝰ: ꝛ q̄ sit debitꝰ in rōe finiēdi: inq̄ntū. s. finis melior est his q̄ fiūt ꝓpter illū finē. Vn̄ māducatio lz sit aliq̄d bonū: nō tn̄ pōt esse finis p̄dicatōis His q̄ttuor ꝯcurrētib̄ actio bona est. altero deficiēte mala est: qꝛ ꝑm Dion̄. bonū est ex tota sua cā ꝛ integra: malū v̄o ex singl̄is defectib̄. Ad ꝑmū āt argumētū dicendū q̄ sufficiēs ordo actꝰ volūtatꝫ in finē includit in actu bonitatē q̄ est ex forma debita q̄ est charitas/sine q̄ actꝰ n̄ debite ordinat̄ in finē. Ad aliḋ dd̄m: q̄ oīa agūt ꝓpter bonū vel simpl̄r et veꝝ: vl̄ ꝑm q̄d ꝛ apparens: vtile vel delectabile. Hec Falco. Pro fund̄. Vtinā in oīb̄ opib̄ sꝑ haberemꝰ finē p̄ ocl̄is. Galt̄. in alex. O felix mortale genꝰ si sꝑ hr̄et Eternū p̄ mēte bonū finēq̄ timeret. Qui tā nobilibus media q̄ plebe creatis Jmprouisꝰ adest aīe discrimīe magno. Vn̄ etiā d̄t Aristo. ij. Ethi. Vna ꝑncipalissimaꝝ circūstātiarū est circūstātia finis ad quā vicz ordinat̄ opatio. Cū g̊ q̄rit̄ An bonitas volūtatis sit ex fine. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude q̄ in hūanis ml̄tū est ponderāda circūstācia finis que maxime dat actui bonitatē: p̄supposita tn̄ bonitate ex genere actus. Actus em̄ pcti nō est ordinabil̄ in bonū finē. iō oīa fugiēda st̄ pctā. Ecc̄i. xxj. Quasi a facie colubri fuge pctā: si accesserꝫ ad illa suscipiēt te. Sed heu ml̄ti sunt de nūero stultoꝝ De q̄bus Prouer. j. Stulti ea q̄ sibi st̄ noxia cupiūt. Audite luxuriosi: auari ꝛc̄. Videte q̄d cupitꝫ ꝛ q̄d facitꝫ. Psal. Filij hoim vsq̄ graui corde vt q̄d dilig. vanitatē ꝛ q̄ri. mendaciū. Quid g̊: Nitamur ad resistēdū ne succūbēdo efficiamur serui diaboli ꝛ dānatōis filij. Notate. Cuz hō pactū cū hoste inuenire non valet nisi totaliter se seruū tradat: potiꝰ se defendēdo dz se morti exponere q̄ se hostis crudelitati tradere. Tulliꝰ. Meliꝰ est occidi q̄ ignominiose ꝑuire. Vn̄ ꝛ Augꝰ. sup̄ Ps̄. Iniquū est ꝑuire diabolo q̄ nullo placat̄ obsequio. Nullatenꝰ g̊ ns oeiꝰ ꝑuituti dare

debem⁹: sed armis munire virtutū vt possimus nedū resistere sz̄ ꝛ supare ¶ Figura Nume. xxj. Cū Seon rex amorreoꝝ nollet ꝑmittere filios isrl̄ trāsire ꝑ fines vrbium suaꝝ: filij isrl̄ irati dato p̄lio ꝯ regē obtinuerūt ꝛc̄. Vide Spūaliter Seon int̄ꝑtat̄ elatus ꝛ signat diabolū. Filij isrl̄ sūt fideles volētes ire ad vitā eternā repromissam q̄ etiā ꝓmittūt nihil velle de rebꝫ diaboli tāgere. Nā in baptismo renūciant opibꝫ sathane q̄ nō obstāte diabol⁹ cū exercitu tētationū conat̄ eos impedire ꝛ detinere captiuos: sed tunc debēt ascēdere: iassa: qd̄ interp̄tat̄ mādati adipletō ꝑ quā notat̄ charitas. j. Tim̄. j. Finis p̄cepti est charitas. Ibi em̄ ꝓsternit̄ diabol⁹ ꝛ eius exercit⁹. Cassiod̄. sup Ps̄. Charitas est mors criminū: virt⁹ pugnantiū.

Secund⁹ art. Vnicuiq; nostꝝ d̄t dominꝰ ꝯtinue Epheta. i. adapire: siue sis aptus. Si em̄ apiam⁹ cor ꝑ sctm̄ desideriū: ipse statim in nos introibit. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū ꝛ pulso: siq̄s mi. apuerit intr. ad illū. In hoc aūt euāgelio instruimur q̄liter a dño curari debem⁹ a surditate ꝛ corda nr̄a ad dñm apire Vbi sunt tria ꝯsiderauda

¶ Primū est pctōris p̄patiua dispositio
¶ Scd̄m ē dispositi repatiua curatio.
¶ Tertiū est curatiōis gl̄ificatiua magnificatio.

Primo itaq; in p̄ma ꝑte euāgelij notat̄ p̄paratiua dispositio pctōris vt curet̄ a dño. Notat̄ inq̄ in modo q̄ surd⁹ et mut⁹ appropinq̄uit ad chr̄m. Reseruādo igit̄ p̄paratiuā illā dispositionē ꝓ sermone seq̄nti. In isto dicam⁹ q̄lit̄ ꝑ surdū ꝛ mutū signat̄ pctōr q̄ salutis monita audire n̄ vult: ꝛ laudes dei nō loq̄t̄. Notandū itaq; q̄ hō fit mutus multipliciter.

¶ Primo ex lingue indispositione.
¶ Scd̄o ex adit⁹ vocis interclusione.
¶ Tertio ex calidi hūoris collectiōe.

Primo ꝛc̄. qn̄. s. lingua palato adheret: vl̄ immobil̄ est ꝓpter paralysim. Sic sūt muti q̄ loq̄ in ꝯfessione nesciūt: vl̄ q̄ sunt frigidi in amore dei ab instructiōe alioꝝ cessātes. Ezech̄. iij Fili hois linguā tuā adherere faciā palato tuo: ꝛ eris mut⁹. ꝛ Esai. lvj. Canes muti nō valētes latrare ¶ Secūdo ex adit⁹ vocꝫ interclusiōe: sic q̄ trāsitus vocis ad os nō est patēs. Sic muti sunt q̄ a laude dei cessant ꝓpter pctā sua. Eccl̄. xv. Nō est speciosa laus ī ore pctōrꝫ ¶ Tertio ex hūoris calidi collectōe. Vnde apostema nascit̄ sub ligua. Hoc mō muti sunt ardētes ex auaricia ꝓpter munera/ hn̄tes apostema sub lingua: sicut cum ꝓijcit̄ os cani latrāti vt obmutescat. Eccl̄. xx. Exenia ꝛ dona excecāt oc̄los iudicū: ꝛ q̄si mutus in ore auertit correctiōes eoꝝ Surd⁹ etiā efficit̄ homo mlt̄ipliciter

¶ Primo ꝑ obturatiōez.
¶ Scd̄o ꝑ vermis inclusionē
¶ Tertio ꝑ inflationē.
¶ Quarto ꝑ putrefactionē.
¶ Quito ꝑ alieni soni receptionē.
¶ Sexto ꝑ longā egritudinis ꝯtinuatōz

Primo ꝛc̄. q̄ fit ex humoribꝫ supfluis. Sic Spūalit̄ si ꝯdescit hō ex amore terreno vel carnali. j. Coꝝ. ij. Aīalis hō non ꝑcipit ea q̄ sunt spūs dei. Accipit̄ saturat⁹ nō multū audit se vocantē: nec gallina tēpore messis dñam suā. Sic nec auari. Hiere. xxij. Terra: terra: terra: audi sermonez dñi. ¶ Scd̄o ꝑ vermis inclusionē. Sic sūt aliqui q̄ ꝓpter ꝯsciam nolūt audire ne grauentur in ꝯsciētia. Prouerb̄. xv. Sicut tinea vestimēto ꝛ vermis ligno: ita tristicia viri nocet cordi. Et Esa. xxx. Popul⁹ ad iracundiā ꝓuocans est/ ꝛ filij mēdaces: filij nolētes audire legē dei: q̄ dicūt videtibus: nolite videre: ꝛ aspiciētibꝫ: nolite aspicere nobis ea q̄ recta sunt: loq̄mini nobis placētia ꝛc̄. Hi sunt de q̄bus. ij. Tim̄. iiij. Erit tēpus cum sanā doctrinā nō sustinebunt ¶ Tertio ꝓpter tumorē vel inflationem. s. supbie. Aug⁹. Tumor mentis est obstaculuz veritatis. quia supbus nō vult rep̄hendi. ¶ Quarto ꝑ putrefactionē: et sic luxuria facit surdum: Sic Herodes et Herodias surdi erant: vt habet̄ Marci vj. Vnde Eccl̄. xij. Audiet verbū luxuriosus et displicebit illi: ꝛ ꝓijciet illud post tergū suum. Quinto ꝓpter alieni soni receptionem: sicut cum quis attente audit ex vna parte tūc non audit loquētes ex alia. Sic cum quis attendit diabolice suggestioni/ non audit inspirationes ꝛ verba dei. Vnde dicit domin⁹ Hiere. vij. Audite legem meaz ꝛ ego ero vobis deus: et

Dnica. xii. post Trinitatis

vos erit⁹ mihi ppl's ⁊c. Et nō audierit ne q̄s inclinauerit aurē suā: sz abierūt in volu/ ptatib⁹ suis ⁊ prauitate cordis sui mali.

Sexto ꝑt lōgā egritudinis ꝯtinuatiō nē. Lōga egritudo ē mala ꝯsuetudo ꝑt quā indurat cor. Hiere. xvij. Indurauerūt ceruicē suā ne audirēt me. Exēplū de iu/ deis induratis q̄ nolebāt audire ꝙbū dñi. Et ō sodomitis q̄b⁹ videbat loth: q̄si ludēs loq̄. Hiere. xvij. Indurauerūt ceruicē suā ne audiret me: ⁊ ne acciperēt disciplinā.

Tertio ar. Auō. ⁊c. Cauete ne forte de nūero surdos ⁊ mutos. Vultū time tis mo:bos ⁊ incōuenientia corporis. Sz notate q̄m vt iura dicūt. Aia ē ꝑferēda q̄ buscūq⁹ reb⁹. L. ō sacrosā. ecc. l. Sācim⁹ Et. xij. q. j. Precipim⁹. Fugeret⁹ credo di ligēter ea q̄b⁹ corporaliter efficeremini sur/ di ⁊ muti corpe ⁊c. puta si vob⁹ diceret ab expto si de hoc comederis surditatē incur res: ⁊ loq̄ndi vsum pdes ⁊c. Multo ma/ gis fugienda sūt ea q̄b⁹ aia fit surda ⁊ mu ta. Deut. iij. Animā tuā sollicite fua.

Dnica. xij. post trinitatē. Ser. ij.

Epheta quod

e ⁊c. Nō sum⁹ sufficientes cogita/ re aliq̄d a nob q̄si ex nob sz suf/ ficientia nra ex ꝺo ē. ij. Cor. iij. Tria sūt cō/ siderāda q̄z ꝯsideratio nos inducere dz ad corda nra chīo aperienda.

Primū ē nre ꝯditōis imbecillitas. Nō sumus sufficientes.

Scōm imbecillitat⁹ generalitas. ali/ quid cogitare ⁊c.

Tertiū ē nre ꝯsolatōis securitas: sz suf ficientia nra. ⁊c. De ꝑmo ⁊ scō. Esa. xl. Oēs gētes q̄si nō sint sic sūt coram ꝺo ⁊ q̄si nihilū ⁊ inane reputate sūt ei. De tertio. Phil. ij. Deus opat in nob ⁊ velle ꝑficere Et j. Cor. xij. Deus opat oia in oīb⁹. Et Esa. xx. Oia opa nra opat⁹es in nob dñe Epheta. ⁊c.

Primo ar. An bone volūtat⁹ sit vn⁹ sol⁹ finis: Q⁹ ñ: q⁹ ꝑt vn⁹ finis bon⁹ ordinari ad aliū: ḡ bona volūtas ordinata ad ꝑxē finē: habebit ꝑles fines. Cōtra. Alia ē bona volūtas nisi q̄ ordinat ad glo riā ꝺi. Rūdet Bon. i. ij. dis. xxxvij. q bone volūtat⁹ vn⁹ sol⁹ ē finis ꝑncipal⁹ ꝑt q̄ notādū q⁹ ꝑles fines statuere ꝑt ee ꝑpli cater. Uno mō q⁹ sit finis sub fine ⁊ ꝑt fi/ nē. Alio mō q⁹ vn⁹ sit finis ꝑncipal⁹ alter nō ꝑncipalis: nec tñ relat⁹ actualit⁹ ad ꝑn cipalē Tertiomō sic q⁹ vt⁹q⁹ sit finis ꝑncipa lis Exēm ꝺ ꝑmo mō. Pōt q̄s ire ad eccl'az ad pcipiēdas distributōes: ītendēs tñ ꝑnci palit⁹ laudes ꝺo decātare sz sil'cū h̄ obtine re pecuniā vt det pauprib⁹: vl' ad alios vs⁹ ad dei honorē ⁊ uertat. De scō mō. Pōt ire intendēs deo placere ⁊ simul cū h̄ pecu niā adq̄rere quā tñ adq̄sitionē ad deū nō refert: nec tñ pecuniā statuit finē ꝑncipalē q⁹ vicz nō diligit eā ꝑt se. De tertio mō ꝑt q̄s ire ad eccliam duplici intētiōe. Ita q⁹ vult ꝺo placere ⁊ pecuniā obtinere quā sic⁹ auar⁹ appetit adq̄rere: vt possit thesau rū ampliare ⁊ in ea delectari ꝑt se. Prio mō stauere diuersos fines: bonū ē meri/ torīū. Scō mō: nō ē bonū neq̄ bone vo lūtatis: formalit⁹ loq̄ndo. Tertiū nō sic re/ pugnat q̄n possit cū ea stare: ē em ibi pec/ catū veniale nō mortale. Et h̄ vult dice/ re Aug. in lib. ꝯfes. cū ait. Quis⁹ te amat q̄ tecū aliquid amat: q̄ nō ꝑt te amat.

Tertio mō statuere diuersos fines est ꝯ bona volūtatē. Talis ei vult duob⁹ dñis fuire q̄ ē impossibile. sic Matth. vj. dr. Talibus cōminat scriptura ve dānatiōis Ecci. ij. Ue pctōri terrā ingredienti duab⁹ vijs. Cū igit vnū sit sūmū ⁊ vez bonū q̄ quietat hūanū desiderīū necesse ē q⁹ volū tas ad hoc q⁹ recta sit: sibi statuat vnicuz finē ꝑncipalē. Uñ in ꝑsona ꝺi dr Apo. xxi. Ego sum alpha ⁊ o ꝑmus ⁊ nouissimus principiū ⁊ finis. Hec Bon. Prio fūd. Cū ꝑm Phm scō physi. Finis sit cā causarū motrū ad hoc conari debem⁹ vt scia mus ad quē finē nra sūt opa dirigēda Jō Persi⁹. Discite o miseri cās cognoscere rer⁹. Quid sum⁹: aut q̄dnā victuri gigni/ mur. Querit ḡ. An bone voluntatis ⁊c. Dic rn. vrs. Ex qua ꝯclude q̄ miseri sunt q̄ ea q̄ sunt ex genere bona faciunt mala, aut ꝑpter pecuniā: aut ꝑpter vanā gloriā: q⁹ videlz pro re tam caduca amittunt in/ corruptibilia bona. Uñ de vaniglorios⁹ dr Matth. v. Amen dico vobis recepe/ runt mercedē suā. Miserrimi etiā gene/ raliter omnes peccatores sunt qui finem

suū statuūt in amore suijpsoꝝ ⁊ in ꝓprijs voluptatib⁹. Ber. Ve ve ve. vapor ē ad modicū parēs q̄ eṫne felicitat⁹ aditū inṫcludit. Audite auari: excōicati: ꝑiuri. ⁊c. Nō potest⁹ certe ad finē ꝑtingere bonoꝝ: qm̄ finē ꝯtrariū intēdit⁹. ¶ Figura. Num. ix. Filij isrl' nolētes seq̄ Moysen perierūt in deserto: nec ad terrā ꝓmissiōis ꝑuenerūt. Spūaliter: Nolētes seq̄ chr̄m in deserto pñtis vite nō intrabūt in terrā ꝓmissiōis Greg. Qui chr̄i vestigia seq̄ dedignant': q̄ temeritate sperāt ad eius claritat⁹ consequēda gaudia ꝑuenire posse

Secūdus articl's: In p̄ced. ⁊c. In h̄ dicendū de p̄mo suꝑius ꝓposito. s. d̄ pctōris p̄paratiua dispōne ad hoc ꝙ curet. Ad qua p̄paratione tria sunt necessaria q̄ nobis ex euāgelio insinuant':

¶ Primū pctōris a pctō reuersio.
¶ Scd̄m regrediētis ad dñm accessio
¶ Tertiū accedētis humil' dep̄catio

Primū igit' ⁊c. iiij. Re. xvij. Reuertimi a vijs vr̄is pessimis: hoc signat' ꝑ h̄ ꝙ venit iesus de finib⁹ tyri ⁊ venit ꝑ sidonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. i. regiōis decē vrbes ꝯtinētis. Qis ei chr̄i actio: nostra ē instructio. Si ergo vis curari: seq̄ris exēplarē curatiōz medici: exeas de tyro. i. de pctō cessando de cetero ab ope pcti. Tyr⁹ em̄ angustia interp̄tat'. In pctō aūt mlta est angustia. Sidon āt interp̄tat' venatio. Exiēs g̊ d̄ pctō trāsire habes ꝑ sidonē. i. diaboli venatiōz siue impugnatiōz sibi resistēdo ⁊ venire i mare galilee. i. in amaritudinē cordis: detestādo pctā tua: vt sic trāsmigrare valeas ad obtinēdaz remissionē inter medios fines decapoleos. i. inter affectōes obseruādi decē p̄cepta leg⁹ diuie. Ps. Declina a malo ⁊ fac bonū. ¶ Scd̄m ē regrediēt⁹ ad dñm accessio. Ps. Accedite ad eū. Et hoc signat' ꝑ hoc ꝙ adducūt ei surdū ⁊ mutū. i. pctōrē q̄ surdus est ⁊ mut⁹ spūal'r: vt ptz ex p̄cedēti s̄mōe. Adducit aūt ad dñz pctōrez vera fides. Ro. v. Accessuz hēm⁹ ꝑ fidē. ¶ Tertiū est accedētis hūilis dep̄catio q̄ notat' in hoc ꝙ dep̄cabant' eū vt iponat illi manū. s. mie. Ps. Respexit dñs in orōz humiliū ⁊c. Idē. Cor ꝯtritū ⁊ humi. de⁹ nō despi. ¶ Exem̄ habem⁹ in chananea Matt. xv. In publicano Lu. xviij In magdalena Lu. vij. In latrone iuxta dñm pendente Lu. xxiij. Chryſ. Talis ē talis mihi crede erga hoies dei pietas: ꝙ nūq̄ spernit pniaz si ei pure ⁊ simpl'r offe

Tertiꝰ art. Aud. ⁊c. Cauete (ratur. ne negligētes sit⁹ accedre ad dñz q̄ vere medic⁹ est aiaꝝ. Lex d̄t: Quilibet debz ꝑ suis negocijs vigilare. ff. d̄ pact⁹. l. Sūma. Et cuilibz iputat' nō solū dol⁹: sz etiā sua negligētia. De ꝯstitutiōib⁹. Si autez. Dicite. Siq̄s vr̄m esset surd⁹ aut alio g̊ui morbo vexat⁹: ⁊ sciret alicubi esse medicū expertū: beniuolū: ⁊ liberalē q̄ vellet et posset statim curare nihil ab eo exigē. Credo diligent' ad eū curreret. Expone et applica notādo: ꝙ mlto magis ꝑ aia laborandū est q̄ꝫ ꝑ corpe. Id d̄r Ecci. xxx. Misere anie tue placēs deo.

¶ Ser. ij. ꝑ eadē dñica. xij. post Trini.

Ephetaqd ⁊c. Idoneos nos fecit ministros noui testamēti. ij. Coꝝ. iij. Tria st ibi notāda ad q̄ ꝯsiderāda sunt apienda corda.

¶ Prim̄ mistratōis veritas: Nos fe. mi.
¶ Scd̄m veritat⁹ securitas: Idoneos.
¶ Tertiū securitat⁹ sublimitas: Noui te. De p̄mo. j. Pe. iiij. Siq̄s ministrat tanq̄ ex virtute quā administrat de⁹ De scd̄o ⁊ tertio. j Coꝝ. iiij. Sic nos existimet hō vt ministros chr̄i ⁊ dis. mini. dei.

¶ Salutatio.

¶ Ephetaꝛc.

Prim⁹ arti. An charitas sit finis ad quē referri dñt volūtates nr̄e: Q, nō finis et p̄ncipiū sunt distincta: sed charitas est radix oim bonaꝝ affectionū: g̊ non finis Cōtra. j. Tim. j. Finis p̄cepti ē charitas. Rñdet Bona. in. ij. di. xxxviij. dicēs Mgr̄ recte d̄t finē ois bone volūtat⁹ esse charitatē secut⁹ in hoc doctrinā apl'i: ⁊ beati Aug. in ench. Notandū tñ ꝙ finis d̄r tripl'r. vicz Finis in q̄ q̄escit': ⁊ finis q̄ q̄escitur. Et h̄ dupl'r vel simpl'r: vel vt nūc. Et q̄libet istoꝝ modoꝝ charitas est bone volūtatis finis. Nā charitas increata est finis in q̄ q̄escit'. Charitas creata ꝯsūmata est finis q̄ simpl'r q̄escit' in deo. Charitas

ꝓo inchoata ꝛ rpote charitas vie est q̄ qe
scit in deo vt nūc. Sicut em̄ locatū nō q̄e
scit in loco nisi mediāte pōdere: sic aiā in
deo q̄ est ei⁹ loc⁹ nō bz q̄etari nisi mediāte
dilectōe q̄ respicit bonū sub rōe boni. Bo
nū aūt sub rone boni simł tenet rōez finis
et amabilis. Propter̄ intētio finis potissi
me attribuit charitati. Ad argumētū aūt
dicēdū: q̄ sicut mod⁹ spēs: et ordo: sup idē
fundant: ꝛ tm̄ mod⁹ ōt ꝓportionē ad effici
ens: ꝛ spēs ad exēplar: ꝛordo ad finē. Sic
charitas respectu boni opis pōt hz̄e ꝛ rō
nē efficiētis et finis ꝑm diuersas ꝓportiones
Charitas em̄ ꝓtinuat volūtatē nr̄am ipsi
deo vt ꝑncipio mouēti: ꝛ ꝓformat vt regu
le dirigēti: ꝛ ꝓiūgit vt fini q̄etāti. Et iō sic
ipe de⁹ bz rōez efficiētis inq̄ntū mouet: ꝛ
cause formalis exēplarz inq̄ntū dirigit: et
finalis inq̄ntū q̄etat. Sic ꝛ ipa charitas
respectu boni opis: Hoc Bona. ¶ Pro fū
dameto. Magna res est amor. Virgi. in
bucol. Omia vincit amor. Et apō phos a
mor ponit ꝑma inter passiones aie ꝛ ꝑnci
palior. Ūm ꝛ apō theologos charitas per
quā amam⁹ deū ꝛ ꝓximū: est ꝑncipalissi
ma ꝑtutū. Querit̄ ḡ An ipa charitas ꝛc.
Dic ñ. vt s. Ex q̄ ꝛclude q̄ncarias ꝛ q̄de
siderāda nobis est charitas. Jō. j. Coꝛ.
xvj. Omia opa vr̄a in charitate fiāt. ꝛ Col.
iij. Sup oīa charitatē habete. Et. j. Coꝛ.
xiij. Si charitatē nō habuero nihil sum. s.
q̄ ad eē spūale ꝛ meritoriū. Attēdite o mi
seri pctōres q̄ charitatē nō habetz: o forni
catores ꝛc. Nihil potestz de britudie me
reri ꝓpter charitatz defectū. Solis ei dili
gentib⁹ deū repromisit coronā vite, vt hz̄
Jaco. j. Forte dicitz: Filij dei sum⁹: ipe ei
fecit nos. Audit̄: Interdū aliq̄s ples hz
filios: alios naturales: alios legitimos: oi
bus tm̄ ꝓuidet: sed pamplū⁹ legitimis: ꝑm
em̄ iura cōia/nalali filio debet portio aliq̄
pecunie. Filio ꝙo legitimo pēna heredi
tas. Silr̄ oēs tā iusti q̄ pctōres sunt aliq̄
mō filij dei: sed inter eos q̄dam deuiantes
a lege mādator̄ fiūt spurij. i. pdunt dei ḡ
tiam: ꝛ soli terre adherēt q̄ nō est chr̄i por
tio legitima: Et hi sunt filij mūdi: nec his
debet celestis hereditas. Alij ꝙo sunt legi
timi q̄ hereditatē paternā expectāt. ¶ Fi
gura Gene. xxv. Abraā dedit munera fi
lijs ꝙcubinar̄: sed Jsaac dedit hereditatē
paternā ꝛ cūcta q̄ possederat. Exponen
tēdo q̄ soli illi sunt apō deū legitimi q̄ di
uine legis mādata implētes: deū ex toto
corde diligūt Aug. Sola dilectio discer
nit inter filios dei ꝛ filios diaboli.

Eōs art. In ꝓceō. ꝛc. In hoc dicēō
de scōo qō est pctōris dispositi repa
tiua curatio. cū ōr: Et apphendēs eū de
turba ꝛc. vsq̄ ibi: et loq̄bat recte. Ubi sūt
tria notāda q̄ ꝙcurrūt in curatōe pctōr̄.
¶ Primū est pctōris sequestratio.
¶ Scōm̄ est diuine gr̄e immissio
¶ Tertiū est mētis eleuatio.
Primū est pctōris seqstratio. qr ōr: Et ap
prehēdens eū de turba seorsum. Per hoc
em̄ signat q̄ pctōr segregādus est a tur
bulentis cogitatiōib⁹ si velit a dño curari
Hiero. Seorsum sp a turbulētis cogita
tionib⁹: ꝛ actib⁹ inordinatz: sermonibusq̄
impertitis educit/q̄ sanari merek. ¶ Se
cundū est diuine gr̄e immissio: qr misit digi
tos suos in auriculas eius: ꝛ expuēs tetigit
linguā ei⁹. Theoph̄. Ut ondēret q̄ omia
mēbra sacri corꝑis eius diuina existūt et
sancta: sicut ꝛ spūtū qō vinclm̄ lingue dis
soluit: Etem̄ oē spūtū superfluitas est: sed i
dño oia diuia fuerūt. Per hoc aūt signat:
q̄ ad curatiōez pctōris imittenda ē a dei
gr̄a ꝙsideratio pctōr̄: q̄si pctōr oia pecca
ta sua in corde suo digito dei scripta vide
at. Ad quā sequit ꝙfessio q̄ ꝓ tactū lingue
signat. ¶ Tertiū est mētz eleuatio: qr su
spicies celum in celū: ingemuit ꝛ ait, Ephe
ta ꝛc. Et statim̄ apte sunt ꝛc. Beda. Su
spexit in celū vt inde mutis loq̄lam: inde
auditū surdis: inde cūctz infirmātib⁹ me
delā doceret esse q̄rendā. Per hoc autē si
gnat: q̄ ꝙctōr̄ ꝙuersus oculos cordis ꝛ desi
deriū suū sursū dz erigere gemēdo. Tuz
ꝓ pctis ꝙmissis. Tū in supplicatōe venie
Tū ꝓ incolatu pñtis miserie: ꝛ q̄si sibimet
dicere: Ephe ta: vicz conādo ꝓ viriḃ ad
apiendū cordis desideriū circa diuia: ꝛ sic
audire verba dei: ꝛ loq̄ laudes ei⁹. Hiero
ny. Suspicies in celū ingemuit. i. gemere
nos docuit: ꝛ in celū thesauros nr̄i cordis
erigere: q̄ ꝓ gemitū ꝙpūctiōis intime fri
uola letitia carnis purgak. ¶ Exemplum
talis gemit⁹ habem⁹ i ḃto Job. vij. Par

te mihi dñe nihil em̄ sunt dies mei ꝛc. Et Iob.x. Dimitte g̃ me vt plā.pau.do.me. Certius arti. Aud ꝛc. Nec dubiū ḡn chr̄s fecerit oīa q̄ sunt curatbi nostre necessaria. Notate ꝙ lex ōr: Euēt̄us mortis medico q̄ diligēs fuit: imputari nō dz. ff. de officio p̄sidis.l.illicitas. §. Sicuti. Et sufficit diligētiā adhibere quā potest. xlvij.di.ca.vl. Audite. Si medic⁹ exptus diceret infirmo/ Tu sic facies ꝛ sanitatez recupabis: et infirm⁹ negligeret: ꝛ infirm⁹ moꝛiaꝛ: nō est imputandū medico sz egroto. Expone notādo: qm̄ chr̄s nobis oꝛdinauit medicinā salutarē sacꝛoꝝ/ si eā recipere voluerim⁹. Ue g̃ nobis si negligimus. Hēb.ij. Quō nos effugiem⁹: si tāt̄ neglexerimus salutē

Sermo.iiij.p eadē do.xij.post Trini.

Ephēta qd̄ ē

Ephēta ꝛc. Littera occidit: spūs āt viuificat ꝙ si ministratio ꝛc. vsq; in finē.ij. Coꝛ.iij. Triplex est differētia veteris legis ꝛ noue. Cui⁹ differētie triplicē ꝙsideratio inducere debz ad apiendā oꝛdā. Prima est differentia opatōis: qꝛ vetus occidit ꝛ noua viuificat. Vñ ōr: Lra occidit: spūs ꝛc. Lra inq̄ sine spūali intellectu. Scā est differētia in scpturis: qꝛ lex vetus in tabulis lapideis scpta fuit: lex aūt noua in coꝛdibꝫ impmīt. Vñ dicit Litteris deformata in lapidibꝫ ꝛc. Tertia est cōclusionis: qꝛ lex noua pducit ad gl̄iam ppetuā q̄ nō euacuaꝛ: nō aūt lex vetus. Ephēta ꝛc.

PRim⁹ arti. An oē opus qd̄ fit bona intentōe sit bonū? Q; sic. ptz ꝙ Amb. dicentē: Affect⁹ opi tuo nomē imponit. Cōtra. Bona intētio nō absoluit a dei p̄cepto: g̃ nō facit ḡn agere ꝙtra dei p̄ceptū sit pctm̄. Rñdet Bona.in.ij.di.xl. Intētio dupl̄r oꝛ Uno mō finis volitio: Alio mō nō solū volitio finis: sed etiā oꝛdinatō ei⁹ qd̄ est ad finē. Pōt g̃ dici intētio bona dupl̄r. Uno mō qꝛ id qd̄ intēdit final̄r est bonū: ꝛ sic bonitas intētionis non sufficit ad bonitatē opis: qꝛ fm̄ apl̄m Nō sunt facienda mala vt inde veniāt bona Alio mō oꝛ intētio bona in q̄ est bona ꝛ pfecta oꝛdinatio opis ad finē intētū: ꝛ sic bonitas intentiōis nō solū respicit bonitatē finis sz etiā rectū oꝛdinē ei⁹ qd̄ est ad finē. Hec ei duo necessario req̄runt ad hoc ꝙ ocls, i. intentio sit simplex. Ad argumētū dicēdū ꝙ Amb. vocat ibi affectū intentionē bonā: nō tm̄ bonitate finis: sedetiā bonitate oꝛdinis. Hoc Bona. Pꝛo funḋ. Nō sufficit ꝙ finis intētus sit bon⁹ nisi ex res ipsa sit honesta. ideo Iuuenal⁹ dicit: Imponit finē sapiēs: ꝛ rebus honestis. Juxta etiaz qd̄ dicit Aristo. iij. ethic. Principalissima circūstātiaꝝ sunt ea in quibꝫ est opatio: cui⁹ gra. Ex q̄bus ptz ꝙ nō sufficeret circūstantia finis q̄ oꝛ: cuius gra: nisi p̄supponaꝝ circūstātia obiecti debiti q̄ intelligitur p ea in quibꝫ est opatio. Cū g̃ q̄ritur An oē opus ꝛc. Dic rn̄. vt s. Ex q̄ ꝓcluḋ ꝙ malū nullo mō pōt bn̄ fieri: nec esse pōt excusatio in pctis ex intētione finis: qꝛ iuxta Apl̄m vbi sup̄ allegatū est Nō sunt facienda mala vt inde veniāt bona. Audite q̄ furta facitis ꝛ rapinas ꝛ fraudes vt inde elemosynas faciatis vel pegrinatiōes: aut ꝓstruatis ecclesias: aut paramēta ogtis. Et vos mulierc̄le q̄ fornicamini vt habeatis vnde viuere: ꝛ mēdacia dicitis vt excusatiōes habeatz. Audite generaliter oēs peccatoꝛes: lubrici: auari ꝛc. quoniā nulla erit vobis excusatio in peccatis. Jōo p̄s Nō declines coꝛ meū in verba malicie ad excusandas excusationes in pctis. Tales pfecto q̄ sic querūt excusari: merenꝰ a dei gratia excludi. Figura Genes.iij. de parentibus p̄mis qui ideirco exclusi sunt a paradiso ꝛ dei maledictionē receperunt: quia excusationes p̄tenderunt. Expone notando illud Prouerb.xxviij. Qui abscondit scelera sua non diriget

SEcund⁹ articulus. Jn p̄cedenti ꝛc. Nunc de tertio qd̄ est curationis glorificatiua magnificatō. qꝛ p̄cepit ill̄ ne cui dicerent. Quato aūt ꝛc. vsq; i finē. Non fuit illud p̄ceptuz obseruatōis: sed instructionis ad humiliandū se in factis exemplo ipsius. Theophil⁹. Docemur ex hoc cum alicui beneficia elargimur: minime applausus ꝛ laudes petere. Cum ꝓo accipimus beneficia: benefactoꝛes p̄dicare et

laudare ꝗ̄uis nolint. Aug⁹. de ꝓcor. euā. Sciebat ille sic̄ q̄ notas habebat ⁊ p̄sen-tes ⁊ futuras hominū voluntates tanto magis p̄dicaturos ḡ̄nto magis ne p̄di caret eis p̄cipiebat: vt q̄d ḡ̄ h̄ p̄cipiebat: ſz pigris volebat oñdere ḡ̄nto gaudiosi⁹ ḡ̄nto ꝙ feruenti⁹ eū p̄dicare debeāt q̄b⁹ iu ber vt p̄dicent: q̄n illi q̄ phibebāt tacere ñ poterāt. Tria ḡ̄ docemur ex p̄missis.

Primū laudes hoim fugere.

Scōm: dei gl̄riā querere.

Tertiū: diuinū op⁹ extollere.

Primū ⁊c. Nā p̄cepit dñs ne cui dicerent. Chrysо. Gloriā q̄ppe cupere ingl̄ oriatio est: ꝙa aūt gloria ē hāc despicere: ⁊ nullaz ei⁹ facere curā: ſz ad id q̄ deo placet oia dicere ⁊ facere. Scōm dei gloriā q̄rere q: ḡ̄nto eis p̄cipiebat: tāto ampli⁹ p̄dicabant. Cor. x. Oia in gloriā dei facite. Chrysо. Jā poterim⁹ ⁊ mercedē recipere ab eo q̄ nr̄a videt diligēter cū eo solo cōtēti fuerim⁹ inspectore. Tertiū ē diuinū op⁹ extollere q: admirabātur dicētes Bene oia fecit ⁊c. Pſ. Quā magnificata sūt opa tua dñe: oia in sapia fecisti. Dicamus ⁊ nos q̄m omnia bñ fecit dñs. Tū in opere creatōis. Vñ Gen. j. Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat ⁊ erant valde bona. Et p̄cipue circa hoiem: de q̄ Eccl. vij. Inueni q̄ de⁹ fecerit hoiem rectū. Ex q̄ sequit̄ hominis ꝓfusio: q: rectitudinē a cōditore sibi datā nō seruauit quēadmodū alie creature. Aug⁹. Arbor seruauit q̄ creata est: hō deleuit q̄ erectus est. Tū in ope gubernatiōis. Sap. xiij. Tu aūt p̄ gubernas oia sapia. Etsi dicas Vltra mala fiūt in vniuerso: ḡ ⁊ hoc p̄mittit de⁹: ḡ nō facit oia bñ in ope gubernatiōis. Dicēdū cum Augustino in enchiridiō. q̄ de⁹ oīpotens nullo mō p̄mitteret aliq̄d malū ee in operibus suis nisi eet vsq̄adeo oīpotēs ⁊ bon⁹ vt bñ faceret etiā de malo. Tū in ope retributiōis: q: nullū malū impunitū ⁊ nullū bonū relinq̄t irremuneratū. Dan. xij. Justus es in oib⁹ q̄ fecisti. Et ps. lij. Tu reddes vnicuiq̄ iuxta opera sua. Hui⁹ ſnie ꝓsideratio multū sollicitos nos reddere debet ⁊ timoratos q: velimus nolimus oportet tādem cor̄ sūmo iudice assistere: vt recipiat vnuſq̄sq̄ p̄out gessit. Exēplum notabile d̄ Iob: ⁊ de bto hieronymo

Vide in scō aduentual. feria q̄rta post secūdam dñicam.

Fertis ar. Aug. ⁊c. Videte ergo nesitis ingrati erga deuz Dicit em̄ lex. Bñficij acceptor naturalit obligat ad antidota. l. Sz si. §. Cōsulit. ff. d̄ petitiōe hereditatis. Bñficia ḡ̄ sūt deuote recognoscenda p̄sertim si volum⁹ alia impetrare Nā vt hētur de rescriptis. Si ꝓponente. Quātūcūq̄ modicū sit bñficiū: semp̄ de ipso faciēda est mētio si aliud voluerit q̄s impetrare. Pone casum si vis. Notate ēt q̄ vituperandus est ille cui bon⁹ medic⁹ reparauit auditū ⁊ loquelā. ⁊ tñ postea impugnaret eū ⁊ diffamaret: cū de iure tenet̄ gr̄as ei exhibere ⁊ obsequia. Exponе ⁊ applica notādo: q̄ chr̄ist⁹ venit ad nos vt medicus ⁊ de ꝓprio sanguine ꝓficit medicinā. Cauere ḡ̄ ab ingratitudine em̄ vt dic̄ Bern̄. Nihil ita deo displicet p̄sertim in filijs gratie quēadmodum ingratitudo.

Dñica. xiij. Sermo. j.

Quid faciendo vitā eternam possidebo.

Lu. x. Abrae dicte sūt p̄missiones ⁊ semini ei⁹. Gal. iij. Nō pōt vita etna possideri: nisi in̄ virtute illaz p̄missionū q̄ sūt p̄missiones ꝓlicz brītudis. s. Vemie: gr̄e: ⁊ gl̄e. Hec ei hñtur ex p̄missione facta abrae. Gen. xxij. In semine tuo bñdicent̄ oēs gētes terre.

Salutatis Quid faciendo ⁊c.

Prim⁹ ar. An possit hō bo nūfaciendo mereri apud deū vitā eternam. Vide in dñica q̄nq̄gesime p̄mone p̄mo.

Esūd⁹ ar. In euangelio hodierno nos informat dñs de oib⁹ q̄ necessaria sūt ad vitā eternā possidendā. Vbi sē notāde tres p̄cipue instructiones.

Prima est: instructio attractiua.

Scōa est directiua.

Tertia est declarativa.

In hoc p̄mo. dicēdū de p̄ma. Circa quod notādū q̄ in euāgelio ad alliciēdos discipulos ⁊ alios ⁊ oīm gn̄aliter: dñs dicebat. Bti q̄ videt q̄ vos videt. i. q̄ videt in me ipletū q̄d antiq̄s p̄ib⁹ fuerat p̄missū. Dico em̄ vob⁹ q̄ mlti ꝓphete ⁊ reges siue iusti q̄s em̄ reges lucas dicit/ matthеus iu-

stos appellat q̄ passiōib⁹ suis impando vt reges p̄sūt) voluerūt videre q̄ vos videt⁹ ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄ audit⁹ ⁊ nō audierūt. Theo. Btificat eos ⁊ oēs simpl'r qui eū fide respiciūt: ex h̄ q̄ antiq̄ ꝓphete ⁊ reges deū in carne videre ⁊ audire optauerūt. Et reuera hec ē instructio mirabilit̄ attractiua. Nā si tanto desiderio ferebāt̄ antiq̄ ad ꝓmissum: q̄nta deuotōe ⁊ amor⁹ affectione trahi ⁊ ferri dēm⁹ ad tantū bn̄ficiū iā actualit̄ exhibitū: vt vz ip̄m chr̄m videam⁹ ⁊ aspiciam⁹ ꝑ fidē. Erit autem hec visio vtilis p̄cipue ad tria.

Primo ad cōmissoꝝ pniam.

Scdo ad aduersoꝝ patientiā.

Tertio ad opandoꝝ diligētiā.

Primo ⁊c. Ezech. xliij. Tu aūt fili hoīs .i.o p̄dicator ostēde domui israel: tēplum id ē oñde pctōrib⁹ chr̄m (q̄ dr̄ tēplū Jo. iij.) ⁊ ꝯfūdant̄ ab iniq̄tatib⁹ suis. ⁊ Esa. xxvj. A facie tua dñe ꝯcepimus ⁊ parturiuim⁹: ⁊ peperim⁹ spm̄ salutis. A facie eū dñi q̄ pro pctis nr̄is in cruce pepēdit debem⁹ ꝯcipere timorē ⁊ cordis cōpunctionē. Vn̄ alia trāslatio hz. A timore tuo cōcepim⁹. Et Job. xxiij. A facie dñi turbatus sum bona. s. turbatiōe: ⁊ ꝯsideras eū scz ꝑ pctis nr̄is crucifixū: timore solicitor.

Scdo ad aduersoꝝ patientiā. Heb. xij Recogitate eū q̄ talē aduers⁹ se: sustinuit ꝯdictionē: vt nō fatigemini animis vr̄is deficiētes. Et. j. Pe. iij. Chr̄o in carne passo ⁊ vos eadē cogitatōe armamini. Tertio ad opandoꝝ diligētiā. Cū ei videm⁹ ꝑ fidē ⁊ cogitam⁹ q̄ chr̄s seip̄m ꝑ nob̄ exposuit: cū oī diligētia conari dēma⁹d eius exeq̄nda bn̄placita: ne fraudemur fructu passionis quā ꝑ nob̄ sustinuit. Cū em̄ tantā curā de nr̄a salute habuit: cauere debemus ne vilipendam⁹ aīas nr̄as. Aug. Appende te ex p̄cio ne vilescas tibijp̄i. Et j. Coꝝ. vj. Empti em̄ est⁹ p̄cio magno glo. ⁊ por. deū in corpore vr̄o. Igit̄ iuxta apl'i Heb. xij. Deponētes oē pōd⁹ ⁊ circūstās nos pctm̄: ꝑ patiētiā curram⁹. i. diligēter ꝓcedam⁹ ad oē bonū op⁹ tētatiōib⁹ viriliter resistēdo. Jō dt ad ꝓpositū nob̄ certamē aspiciētes in autorē fidei ⁊ ꝯsūmatorē iesum. Et certe miro feruore spūs possibilē debem⁹ adhibere diligētiā in opib⁹ bonis. Exēplū in vi. pa. Quidā iuuenis req̄siuit a sene in morte ꝟbō edficatiōis q̄ prōptior redderet̄ ad opa bona. Cui ille Fili: respice ad solē: ad terrā: ad formicaz: ⁊ ad gallū. Nā sol ꝓpt̄ q̄dcūq̄ cursum suū nō retardat nec ab ingrat⁹ radios suos retrahit: sic nec tu ꝓpt̄ cuiuscūq̄ ingratitudinē: pietat⁹ ⁊ charitat⁹ opa subtrahas. Formica etiā meliora grana colligit de q̄b⁹ in hyeme viuit: sic in hac vita salutis opera multiplica: ne in morte penuriā patiaris. Terra licet ab oībus cōculcet̄: tn̄ oīb⁹ dat arbores ⁊ fructus vtiles. Quarto attende ad gallū q̄ alis se verberans neq̄q̄ noctis horas obliuiscit̄. Cū g̃ fili mi similia facies: thesauꝝ sapiētie possidebis. Hec itaq̄ nos ad diligētiā boni operis hortāt̄ Sed sup omnia ad hoc valet exemplum. christi deuote cōtemplatum. Bernard⁹ Chr̄s ostēdit tibi man⁹ vt facias q̄ fecit: latus vt sentias q̄ sensit: pedes vt ambules quo perrexit.

Tertiꝰ art̄. Aud. ⁊c. Cauete itaq̄ ab ingratitudine. Nā s̄m iura ꝓpt̄ ingratitudinē priuand⁹ ē aliq̄s bn̄ficio. C. de reuo. dona. l. finali. Et extra d̄ donationib⁹. c. finali. Audite q̄ntū diligere deberet⁹ benignū p̄ncipē q̄ vos dulcit̄ ad amorem suū alliceret ꝟbis gr̄osis ⁊ bn̄ficijs copiosis: nō q̄dē q̄ vr̄o indigeat obsequio: sz dūtaxat vt ampliora vob̄ bn̄ficia ꝯferat. Si ꝟo illū cōtemnitis ⁊ offendit⁹: nōne merito huiusmodi bn̄ficijs p̄uandi est⁹: Expone ⁊ applica notādo illud. j. Regū ij. Qui me honorificauerit gl'ificabo eū: q̄ aūt me cōtemnunt erūt ignobiles.

Dñica. xiij. post trinitatis.

Sermo secūdus.

Quid faciendo ⁊c. Hoc āt dico testamētū ꝯfirmatū ⁊c. vsq̄ donauit d̄s Gal. iij. Tria st ibi notāda: q̄ꝝ ꝯsideratio ad hoc valet vt vitā eternā possideamus.

Primū: est diuina miscdia: scz in promissione.

Scdm: est miscdie efficacia: q̄ nō pōt ꝓmissio eius irrita fieri.

Tertiū: ē efficacie excellētia siue p̄cellentia: q̄ per eā habet̄ hereditas.

Hec tria patent ex textu epistole. De his

Dnica.xiii.post Trinitatis

Rom.xiij. Nō si ex lege pmissio abrahe z semini suo vt esset heres mundi.

Salutatio. Quid faciē.zc.

PRimꝰ ar. An ex naturalib⁹ absq; ꝺi gra possit aliqs mereri vitā eternā. Vide dnica q̄nq̄gesime. Ser.ij.

SCōs ar. In pce.zc. In hoc sermōe dicēdū est de scōa q̄ est instructio directia p quā dirigimur ad chm̄ z ad vitā eternā. Cū em̄ hec supradicta dixisset dn̄s Ecce quida legisperit⁹.zc. vsq; ibi: z viues. Vbi tria tangunt p ordinē.

Primo legisperiti tēratiua interrogatio
Scōo interrogatōis satisfactiua rn̄sio
Tertio rn̄sōis approbatiua ꝫ firmatio

Primo zc. q: quida legisperitus surrexit tentās illū dicēs. Magister: q̄d faciendo. zc. Amb. Erat ex his q̄ sibi legisperiti videt q̄ ꝺba legis tenēt: vim aūt legis ignorant. Bñ tñ q̄rit q̄d faciēdo q: nō auditores ꝫ factores legis iustificabūt. vt dicit Rbo.ij.

Scōo interrogatōis satisfactiua rn̄sio: q: dn̄s ꝺt ad eū. In lege. ſ. diuina quid scriptū ē? Quō legis. ſ. de hōdo vitā eternā: Et rn̄dēs ille ꝺt. Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo z ex tota anima tua: ex tota mēte tua: z ex oib⁹ viribus tuis: z primū tuū sic̄ teip̄m. Qꝺ aug⁹ sic exponit. Ex toto corde. i. intellectu sine errore. Ex tota aia. i. volūtate sine ꝺdictiōe Ex tota mēte. i. mēoria sine obliuiōe: ex oib⁹ viribꝰ tuis: vel ex tota fortitudie: seu ꝓtute. i. ex tota potētia executiua sine diminutiōe. Theo. Hinc intelligēdū est: q̄ oportet nos toēm virtutē alē amori dīno subiicere: z hoc vir̄ z nō remisse. Jō additur. Et ex oib⁹ viribꝰ tuis. Sic̄ aūt ꝺt Tho.ij.ij.q.xxiij. Hoc nō pōt impleri in via: sic q̄ totū cor hois sp actual̄r feratur in deū: q: i via ipossibile est ꝓpter hūanum infirmitatē sp actu cogitare de ꝺo: ſz ipleri ꝺz: sic q̄ habitual̄r aliqs totū cor suum ponat in deo. Jta q̄ nihil cogitet vl̄ velit q̄ ſit ꝺne dilectiōi ꝓtrariū. Sedq̄. Et proximū tuū sicut teip̄m. i. eo affectu q̄ teipm vel ad q̄ teip̄m: ſz ad gr̄az in p̄nti z gl̄az in futuro. Chrysō. Attēde q̄liter fere cuz eodē excessu postulat vtrūq; p̄ceptū. De deo em̄ ait. Ex toto corde tuo. De proximo aūt: sic̄ teip̄m: q̄ si diligent⁹ obseruaret: nec fur⁹ eēt: nec liber: nec victor: nec victꝰ: nec diues: nec pauper: nec nor⁹ vnq̄ eēt diabolus. Potꝰ em̄ palee ignis sustinerēt imissionē q̄ feruorē charitatꝭ diabolus: adeo cūcta supat dilectōis ꝓstātia. Gre.ij. moꝝ Cū dicat. Diliges proximū tuū sic̄ teip̄m quō alteri misericordo pius ē: q̄ ad iuste viuēdo fit ipi⁹ sibiipi. Tertio ponit rn̄sionis approbatiua ꝫ firmatio. Cū dic̄ dn̄s illi. Hoc fac z viues. q. ꝺ. hoc dicꝭ: ſz nō facis: z iō ad vitā ñ vadis. Orig. Ex his idubitāter colligit q̄ vita q̄ ꝓdicat fm mūdi creatorē deū tantiq̄s scripturas ab eo traditas vita ꝓpetua ē. Hec igit vita q̄ finē nō hz ē desiderāda z amanda: vita pñs q̄ tam labilis ē cōtēnēda. Expōlū in martyrib⁹ z sctis ꝓfessoribꝰ q̄ tot z tanta passi sūt libēter in hac vita tpali: vt illā eternā possiderēt. Nā vt ꝺi. Greg. in Homel. Tpalis vita eterne vite cōparata mors est potꝰ dicēda: q̄ vita. Jpe em̄ q̄tidianus defectꝰ corruptiōis q̄d est aliud q̄ q̄dā ꝓximitas mortis.

Tertius ar. Auꝺ.zc. Necesse igit est implere illꝺ q̄ scriptū ē in lege dei. Nā vt iura dicūt. Leges ab oib⁹ sūt ꝺuande. ſ. subditꝭ. C. de legib⁹ Leges. Et ꝺ cōstitutiōib⁹. c. Canonū. vbi ꝺr. Statuta canonū ab oib⁹ custodiant. Si itaq̄ terreni p̄ncipes volūt leges suas ꝺuari sub pena capitis. Creditꝭ q̄ impunitos reliquet eternꝰ p̄nceps legꝭ sue trāsgressores: Jpe em̄ est qui ꝺt Leuit. xix. Ego dn̄s: leges meas custodite.

Pro eadē dn̄ica. xiij. post trin̄.

Sermo tertius.

Quid facien

Qdo.zc. Quid ḡ lex ꝓpt trāsgressiones zc. vsq; in finez. Gal. iij. Tria sc̄ hoi notāda q̄r ꝫsideratio valz ad obtinēdā vitam eternā.

Primo em̄ ponit apl's date legis rōez. ꝓpt trāsgressiones. ſ. reprimēdas.

Secūdo rōnis declarationē Lex ergo aduersus zc.

Tertio declaratōis ꝫfirmatōez. Sed ꝺcluſit scriptura zc. Vide textū z expōe.

PRimꝰ ar. An exns in gra bonū faciēdo possit de ꝺigno mereri vitā eternā. Vide in dn̄ica q̄nq̄gesime. Ser.iij.

SCōs ar. In p̄ced. zc. In h̄ dicēdū ꝺ ſtna q̄ ē instructō ꝺclaratia vbi ꝺclarat

dñs q̄s dēat dici ꝓxim⁹ nr̄. Circa q̄ ī eu⁹ gelio tria ponūt. Prio: plūptuosa inq̄sitio. Scō: grōsa declaratio. Tertio fructuosa exhortatio. Prio ⁊c. Ille em̄ legisperit⁹ volēs se oñdere iustū ōt ad ie/sum. Et q̄s ē ꝓxim⁹ me⁹. Cyrill⁹ Lauda tus legisperit⁹ q̄ recte rñdit ī supbiā pru pit: nullū sibi ꝓxim putās eē q̄ nll's eēt ei ī iustīa ꝑād⁹. Vacu⁹ g̃oñdit a dilectōe ꝓxi: ⁊ p ꝓns ōi. Scō ponit grōsa de/claratio: q̄ suspicies ies⁹ ꝓposuit ei ꝓbo/lā ō hoie q̄ descēdit ab hierl'm ī hiericho q̄ icidit ī latrōes Jō sursū aspexit: q̄ ō re mag̃ locutur⁹ erat: qu ō. s. gen⁹ hūanū ce cidit ꝑ pcm̄. Scōz aliq̄s: hec pabola ēt ē res gesta. q̄ int̄ hierl'm ⁊ hiericho erat q̄/dā solitudo vbi trāseūtes freq̄nt̄ spoliabā tur ⁊ occidebāt a latronib⁹. Hō igit q̄dā descen. ⁊c. Vide ⁊ dic textū vsq̄ ibi: q̄ fe/cit miaz ī illū. Chrysо. q. o. Si quē vides oppssuz nō dicas vtiq̄ neq̄ ē: sz siuis sit gē tilis: siue iude⁹: ⁊ ope indiget nō tardes auxiliari. Aug. ō. doctria chr̄iana. Ex hō i/telligim⁹ eū eē ꝓximū cui vt exhibēdū est officiū mie si indiget: vel exhibēdū eēt si indigeret. Et q̄ ꝓns ē vt etiā ille a q̄ nobz vicissim exhibēdū ē ꝓxim⁹ nr̄ fit. Prius ei nomē ad aliq̄d ē nec q̄sq̄ pōt eē ꝓximus nisi ꝓxio. Nullū aūt exceptū eē cui mie de/negēt officiū q̄s ñ videat: dicēte dño Bñ facite his q̄ oderūt vos. Allegorice. Hō ille ē gen⁹ hūanū qō in parētib⁹ ꝓmis de scēdit ab hierl'm. i. a gadiso ⁊ supne pacis visiōe ī hiericho. i. in defectū hui⁹ vite mu tabilis. Hiericho ei luna ī̄ꝑtat ⁊ muta/bilitatē sig̃t: ⁊ incidit in latrones. i. (vt ōt Amb.) in āgelos noctz ⁊ tenebraz q̄ dispo liauerūt eū mozt. s. ornamētz: ⁊ plagis im positz abiert nō ab insidijs cessando sz in fidiaz fraudē occultādo. Beda. Dicūtur plage pcā q̄ his natur̄ hūane integri/tas violat. Seq̄t. semiuiuo relicto. q̄ vt ōt Aug. ō pelagiū. Semiuiu⁹ bz vitaez motū. i. liberū arbitriū vulneratū: ⁊ ad vi/tā eternā quā pdidit redire nō sufficiebat ⁊ iō iacebat. Vel semiuiuo relicto. id ē re manente vita nature ⁊ ablata vita gratie Sacerdos autem ⁊ leuita descendentes eadem via eo viso preterierunt quia sa/cerdotiū legis ⁊ ei⁹ ministeriū pcā non curauerūt sz solū oñderūt. Samaritan⁹ aūt iter faciēs. i. chr̄is custos animaz ꝑ humanitatē momēta hui⁹ vite currēs ve nit sec⁹ eū q̄ in similitudinē hoim factus ⁊ habitu inuēt⁹ est vt hō: ⁊ vidēs eū oc'o Mie: mia mot⁹ ē: ⁊ appropinq̄ns miscōi/ter alligauit vulnera eius q̄ redarguens pcā cohibuit ⁊ vinclis gr̄e ligauit infir/dēs etiā oleū mitigatiuū spem venie, pmit tēdo penitētib⁹: ⁊ vinū pungitiuū terro: ē pene peccātib⁹ incutiēdo. Alligat q̄ vulne ra dū p̄cipit. Pniaz agite. Infūdit oleuz dū addit: appropinq̄bit em̄ regnū celoz̄. Infūdit vinū cū ōt Ois arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet ⁊c. Ber. Sp pur/re ferocitatz est: isq̄ parcere pusillanimitatē nec h̄ nec illud eq̄tatis. Hr̄e plus amari/tudinis q̄ suauitatz dānabile ē: ecōuerso ꝓmēdabile vtrūq̄ eq̄liter tollerabile. Se q̄t: ⁊ leuit̄ eū in iumētū suū iposuit: ⁊ du/cēs in stabulū curam ei⁹ egit. Aug⁹. de q̄. euā. Jumētū ē chr̄i caro q̄ ad nos venire dignat⁹ ē: imponi iumēto ē in ip̄am incar nationē chr̄i credere. Stabulū ē sc̄ta ecc̄a vbi deposito onere pcōz pctō: lassus re ficit. Et vt bon⁹ medic⁹ curā ei⁹ egit: q̄ q̄diu ī hac vita fuit: circa hoiez sollicit⁹ fu it. Et altera die sez p⁹ peractū myst̄iū re dēptōis scz post dñi resurrectionē q̄ magz splendet q̄ tēp⁹ pcedēs: ptulit duos de/narios scz duo testamēta in q̄b⁹ nomen et imago regis eterni cōtinet: ⁊ q̄z ꝓcio vulnera nr̄a curātur: ⁊ dedit stabulario: q̄ distribuit vtriusq̄ testamenti sciam ⁊ gr̄am p̄dicandi ap̄lis: q̄b⁹ sensū aperuit vt intelligerēt scripturas: ac plat⁹ alijs. Vl' ꝑm Aug. Duo denarij sūt duo ꝑcepta cha ritatz. Dñt aūt ⁊ isti stabularij aliq̄d sup erogare supaddēdo mīa ad declarationē scripture. Jn die aūt iudicij cum dñs re/dierit oīa reddet cū fideli seruo. Dicet il/li Matth. xxv. Euge serue bone ⁊ fide lis. ⁊c. intra in gaudiū dñi tui. Moraliter p hierl'm itelligit⁹ stat⁹ ꝓtus Jō hō de/scēdēs ab hierl'm in hiericho est peccator descēdens a sublimitate gr̄e in miseriam peccati: qui incidit in latrones. id est in de mones: spoliatur gratuitis ⁊ vulneratur in naturalibus ⁊ relinquitur semiuiuus: vt̄s. Sacerdos autem ⁊ leuita sunt ma/li ministri ecclesie. Samaritan⁹ est cōfe/sor et predicator: motus ex charitate alij

gans vulnera fauciati p sanū ꝯsiliū: infundens oleū miscdie: ⁊ vinū iusticie: ⁊ imponit illū i iumentū: qꝛ nō solū mēte p̄bet auxiliū: sz etiā put pōt corpe qd ē aīe iumētū et ducit in stabulū ecclie vbi dat pabulū verbi dei ⁊ sacri eucharistie. Et altera die ptulit duos denarios. s. grāz in pñti ⁊ gloriā in futuro: ⁊ dedit stabulario. i. dandos denūciauit bono curato facientē debituz circa pctōrē ⁊c. ¶ Tertio ponit fructuosa exhortatio: qꝛ dñs ex legispiti rñsione oñdens oēm hoīem miscdiaz faciēti esse ꝓximū: ꝯclusit exhortādo di. Vade. s. de virtute in virtutē: ⁊ tu fac silr ꝓximo sicut samaritan⁹ iudeo: qꝛ vicz oēm hoīem etiaz inimicū ꝓximū reputes: ⁊ ei mīaz affatu. affectu: ⁊ effectu impēdēdo nc̄itates eius subleues. Aug⁹. Nūc cū in hac vita sum⁹ inuicē onera portem⁹: vt ad eā vitā q̄ caret oī onere ꝑuenire possim⁹. Dilectōis ei officiū est inuicē onera nostra portare.

Exemplū p̄cipuū hēm⁹ in chr̄o q̄ ex nimia charitate quā ad nos habuit onera nr̄a et languores nr̄os ipe tulit. Aug. Nulla res officiosuz istū laborē ad onera portāda alioꝝ facit libēti⁹ impēdere q̄ꝫ vt cogitē⁹ q̄nta ꝓ nob ꝑtulit dñs: Hic admonēs ait apl's: Hoc sentite in vob qd ⁊ in chr̄o iesu Huic cogitatōi accedit etiā illa/ qꝛ hoies sum⁹/ ⁊ q̄ egritudinē siue aīe siue corpis quā in alio hoīe videm⁹ etiā nos habere potuim⁹ aut possum⁹.

Terti⁹ arti. Aud. ⁊c. Nec p̄sumat⁹ de dei miscdia: nisi ⁊ vos misericordes fueritis. Nā sicut dr. l. Priuilegia. C. de hereticis. Qui in legē ꝯmittit: ꝑuilegiū leg⁹ amittit. Et sicut hr̄ extra de ꝯstitutiōib⁹. Ad intētōz mādatis recurrēdū est. Intētio aūt dñi nobis miscdiaz faciētis est: vt inuicē misericordes simus. Audite. Si rex statuat talē legem: Quicūq̄ debitori suo dimiserit duos dnarios: ego sibi ducētos aureos dimitto. Et erit aliq̄s q̄ dure debitorē suū tractauerit: An debeat gaudere ꝑuilegio illius legis? Certe nō: imo puniendus est. Exponeꝛ applica notādo illd Jac. ij. Judiciū sine miscdia fiet ei q̄ non fecerit misericordiā.

¶ Dñica. xiiij. post Trini. Ser. p̄mus.

Ait illi. surge vade. Luce. xvij. Spū ambulate ⁊ desideria carnis nō ꝑficietis. Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus spm̄. et spūs aduersus carnē. Hec em̄ sibi inuicez aduersant: vt nō q̄cūq̄ vultis illa faciatis Gal. v. Tria ibi sunt notāda in q̄bus hortat apl's ⁊ surgere ⁊ ambulare. ¶ Primuz est salutaris exhortatio: Spū ambulate et desideria carnis nō ꝑficietis. ¶ Secūdū est exhortatiōis ratio. Caro em̄ ꝯcupiscit aduersus spm̄ ⁊c. ¶ Tertiū rōis declaratio. Hec enim sibi inuicē ⁊c. De primo Ecc̄i. xviij. Fili post ꝯcupiscētias tuas nō eas. De secūdo et tertio Roma. vij Video aliā legē in membris meis repugnantē legi mētis mee ⁊ captiuātem me in lege peccati. ¶ Ait ⁊c.

Primus articul⁹. An sit in hoīs potestate surgere a pctō? Vide sermone p̄mo de Epiphania: aut sermone p̄mo themat⁹ Gratia dei: dominice. xj. post tri.

Secūd⁹ articulus. Unicuiq̄ peccatori dicit deus hec duo verba Surge: Vade. Surge vicz a pctis: ⁊ vade de virtute in virtutē vsq̄ in domū dei. De p̄mo Ephes. v. Surge qui dormis ⁊ exurge a mortuis. De secūdo Matth. ix. Vade in domū tuā. In euangelio itaq̄ hodierno docemur moraliter quo tendere ⁊ q̄liter debeam⁹ ⁊ a peccat⁹ surgere: vbi p̄cipue notande sunt tres instructiones que etiā in verbis ꝓpositis insinuant.

¶ Prima est instructio ꝑtuose ꝓgressiōis
¶ Secūda est instructio gratiose purgationis.
¶ Tertia est istructio affectuose recognitiōis.

Prima est ⁊c. De q̄ dicendū in hoc sermone: q̄liter. s. ꝑ viā ꝑtutū ꝓgredi debem⁹ in celestē hierl'm. Et dat hec instructio ex ope chr̄i q̄ ibat in hierl'm ⁊ trāsibat ꝑ mediā samariā ⁊ galileā. Ubi notāde sūt tres ꝯditiōes nc̄arie ad ꝑueniēdū in ciuitatē celestem.

¶ Prima est externoꝝ abdicatio.
¶ Scda est internoꝝ custoditio.
¶ Tertia est eternoꝝ affectio.

Pria igr̄ ⁊c. q̄ sigr̄ ꝑ h̄ q̄ ies⁹ trāsibat ꝑ mediā galilea q̄ interp̄tat trāsmigr̄uo. Oz ei

affectū hoīs transmigrare vltra mūdum relinquēdo scz mūdū post se: ⁊ sic ipm cōtēnendo. Amor em̄ mūdi impedit ne aīa libere tendat in celū. Jō.j. Joā.ij. Nolite diligere mūdū neq; ea q̄ in mūdo sūt: qm̄ ⁊c. et Jaco.iiij. Amicicia huiꝰ mundi inimica est deo. Et Señ. Aude hospes cōtēnere opes: qr nemo alius dignus deo ē q̄ q̄ opes ꝯtēpserit. Scda ē ⁊c. scz cogitationū cordis q̄ intelligit̄ ꝑ samariā q̄ interp̄tat̄ custos dñi: vel custodiēs dñm. Prouer.iiij. Omni custodia ſua cor tuū: qm̄ ex ipo vita ꝓcedit. Custodiēdo autē cor custodit hō dñm q̄ in corde habitat Eph.iij. Habitare chr̄m ꝑ fidē in cordibus nostris. Jō ipe dicit Prouerb.xxiiij. Fili prebe mihi cor tuū. Tertia ē eternoꝝ affectio q̄ notat̄ ꝑ hoc ꝙ ibat in hierusalē ꝑ quā intelligit̄ ciuitas celestis vbi est pax eterna. Ambulādū em̄ ē sursuz in celū nō passibꝰ corporis sz affectibꝰ mentis: vt ait Augꝰ. Jō dr̄ Col.iij. Que sursum sūt q̄rite. Ubi vicz ē oīm bonoꝝ plenitudo: gaudioꝝ multitudo ⁊ eoꝝ oīmoda certitudo. De p̄mo ps̄. Replebimur in bonis domus tue. De scdo Luce.vj. Merces vr̄a multa ē in celo. De tertio. Jo.xvj. Gaudiū vr̄m nemo tollet a vob. Nō sic certe: nō sic in hac vita: imo miseri sūt q̄ cor suū mūdanis infigūt spretis celestibꝰ. Sursum igit̄ corda in celū eleuemꝰ

Exēplū de arsenio Vide feria.iij. post pasca ſ.j. Vel aliđ exēplū feria.vj. pasce.

Tertiꝰ ar. Auđ. ⁊c. Videte ne retrocedatꝫ a ciuitate celesti. Audite qđ iura dicūt. Eadē res nō opat̄ ꝯtrios effectus.lvij.dis. Si q̄s in egritudine. Sicut eadē res nō parit liberationē ⁊ repetitōz ff. de solutiōibꝰ ⁊ liberatiōibꝰ.l. Qui hoiez §.vl. Nō g̊ putetis male viuēdo viā inuenire ciuitatꝫ celestꝫ qr vita mala ē via ciuitatis infernalis. Vide ne sis illi similis q̄ diceret. Volo ire parisiꝰ: ⁊ tñ scienter đorsum ꝑtit. Expone ⁊ applica notando illđ psal̄. Nouit dñs viam iustorum ⁊ iter impioꝝ ꝑibit.

Dñica.xiiij. post trini. Ser.ij.

A It illi surge ⁊c. Si spū ducimini: nō estis sub lege. Gal.v. Illi ducūtur spū q̄ efficaciter audiūt illa ꝟba. Surge vade. Est aūt notāda triplex vtilitas eorū qui spiritu ducuntur.

Prima libertatis.

Scda iocunditatis.

Tertia celestis hereditatis.

De prima est illud Si spū ducimini non estꝫ sub lege (scz timorꝫ q̄ ē lex seruoꝝ) sed sub lege libertatis. Vñ.ij. Coꝝ.iij. Ubi spiritꝰ dñi: ibi libertas. De scda Gal.v. Fructus aūt spūs charitas: gaudiū: pax. De tertia.ps̄. Spūs tuꝰ bonus deducet me in terrā rectā q̄ est terra viuentiū.

Ait ⁊c.

Primꝰ ar. An possit hō ex libero arbitrio absq; gr̄a ire ꝑ viā mādatorū dei? Q; sic. Deut.xxx. Mādatū qđ ego p̄cipio tibi hodie nō sup̄ te est. Cōtra. Obſuātia mādatoꝝ facit dignū vita eterna q̄ nemo dignꝰ ē absq; gr̄a. Rñ. Boñ. in.ij.dis.xxviij. Mādata ꝯtigit dupliciter ipleri. Uno mō q̄ntū ad genꝰ operꝫ. Alio mō q̄ntū ad intētionē mādātꝫ. Primo ꝑ gr̄as gratꝫ datas ꝯtigit ea impleri sic per fidē mādatū de adoratōe đi: ⁊ ꝑ q̄ndā naturalē pietatē mādatū de honoratiōe parentū: sic đ alijs. Scđo mō nō ꝯtingit sine gr̄a gratū faciēte qr deꝰ p̄cepit mādata ad h̄ ꝙ volūtas nr̄a ꝯformet̄ volūtati sue: ⁊ h̄ nō p̄t eē sine charitate q̄ nō ē sine gr̄a gratū faciēte. Jō.j. Tim̄.j. Finis p̄cepti ē charitas de corde puro. Cū aūt dr̄: mādatū nō ē sup̄ te: h̄ dicit̄ nō qr liberꝫ arbitriū possit in illud ꝑ se: sz qr gr̄a đi p̄sto ē vnicuiq;: nec aliq̄s caret gr̄a qr desit sibi sz qr ipe deest gr̄e. Hec Boñ. Pro fūđ. Multū sollicitari dēmꝰ de diuinoꝝ mandatoꝝ ipletiōe Dicit q̄ꝑe Juueñ. Respice q̄d moneat leges: q̄d curia mādet. Qđ si ꝯueniēter dr̄ de legibꝰ hūanis mltoma gis itelligēdū ē de legibꝰ dīnis. Et sic đt Aristo.j.polit. Sicut optimū aīaliū ē hō lege fruēs: sic pessimū ē a lege ⁊ iusticia separatꝰ. Qđ maxie veꝝ ē đ lege dīna. Sz q̄rit̄. An possit hō. ⁊c. Dic rñ. vts̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ hñti charitatē mādata đi g̃uia nō sūt. Nō hñti ꝟo difficilia imo q̄si impossibilia. Exēplū de auibꝰ q̄ leues sūt ad volandū qñ hñt plumaꝝ abūdantiam sz qñ sūt p̄uate plumis graues sūt. Nulla g̊ erit excusatio trāsgressoribꝰ qm̄ in hoīs

ptāte est se ꝑparare ad gr̄a ⁊ charitatem. Prouer.xvj. Hois ē aim ꝑparare Audite pctōres:obstinati:fornicatores vsurarij ⁊c̄ q̄ porꝝ ꝑparat ꝙscie donū ꝑ spū malig̃ q̄ ꝑ spūsc̄ abijcite mihi spm̄ malū ⁊ opa eiꝰ vt accipere possit; spm̄sctm̄ ꝑ quē faciliter implebitis tot̄ legē dei qm̄ a spūsctō est legis dine pfectio. Figura. ꝑm Glo. sic a die xpi imolati q̄dragesimo die data ē lex in ignē:ita in nouo testamēto q̄dragesimo die a ꝓdicatione chr̄i descēdit spūsctūs in igne. Lex in mōte data:spūsctūs in mōte sion vbi figurat q̄ spūsctūs ipe ē pfectō totꝰ legis:q̄vt dr̄ Ro.xiij. Plenitudo legis est dilectio. Sicut em̄ dicit Greg. in Homel. q̄dā Ipe spūsctūs amor est.

Ecōs ar. In pcō.⁊c̄. In h̄ dicēdū ō scōa q̄ est instructio grose purgationis quō.s. purgāda ē ania peccatis ⁊ sic a pcti feditate surgere. Et hec purgatio signat in euāgelio ꝑ emūdationē leprosorū q̄ cū a dño missi irent ad sacerdotes mundati sūt. Ad q̄z mūdatōe tres sumūt ꝙditiones pctōri necessarie ad hoc vt mundetur a peccato.

Prima est recognitio ꝓprie imūdicie.

Scōa ē inuocatio dine miscdie.

Tertia ē obsuatio prompte obedientie Prima igit̄.⁊c̄. Nā illi decē leprosi se imūdos recognoscētes steterūt alōge. Theo. Alōge stāt q̄si verecūdātes de imūdicia putātes q̄ chr̄s eos fastidiret ad moduz alioꝝ. Debet g̃ pctōr imūdiciā ⁊ lepram suā recognoscere: ⁊ in seipo cotā dño vere cūdari. q. diceret illō Lu.xij. Pr̄ peccaui in celū ⁊ cotā te Lepra q̄ppe morbꝰ sigt pctm̄. De h̄ vide do.iij. post epi. ꝑmone ꝑmo.

Scōa ē inuocatio dine mie:q̄ leuauerūt voc̄ suā dicētes. Jesu ꝓcepto:⁊c̄. Si ihesus est: g̃ vult Si ꝓcepto:⁊ g̃ pt. Si miam inuocant: g̃ se miseros ⁊ indigētes oñdūt. Sic ⁊ pcator dz cum fide ⁊ magno desiderio dei miscōiaz iuocare dicēdo illō ps. Misere mei dñe qm̄ ego infirmꝰ sum. Tertia ē obseruatio ꝓpte obedientie:q̄ ꝓpte obedierūt dño dicēti sibi. Jte ostendite vos sacerdotibꝰ. Et sicut dr̄ Theo. Per hoc innuebat q̄ curari debebāt. Lex em̄ ꝓceperat q̄ mūdati a lepra se sacerdotibꝰ ꝓbārēt: nō vt sacerdotes eos mūdarent sz vt eos ee mōdos iudicarēt ⁊ ꝑ sua emūdatōe sacrificiū in lege statutū offerret. Dū g̃ irēt mūdati sūt ex fide ⁊ obedientia ad chr̄m meritorie de ꝙgruo: sz diuina ꝓtute effectiue. Sic ⁊ pctōr obedire dz chr̄isto ⁊ ecclie. Jn hoc aūt q̄ dixit eis Jte oñdite vos sacerdotib⁹: signat ꝓceptū ꝙfessionis faciēde vt lepra interior emundetur. Exēplū ō necessitate ꝙfessiōis faciēde Vide sabbato post tertiā dñicā q̄dragesime.

Tertiꝰ ar. Auō.⁊c̄. Cauete g̃ a lepra pcti ne aie repudiēt a dño cui sūt desponsate. Nā ꝑm iura. Spōsalia soluunt q̄n alter incurrit lepr̄ā vel paralysim: vel aliā enormē lesionē. Extra ō iureiurādo. Quēadmodū. Sic em̄ dicit lex Sciēdū. ff. ex q̄b⁹ causis. Aliās nō dz lucrū facere ex dāno alterius. Et lex Nā h̄ natura. ff. de ꝙditōe indebiti: ōt Nemo dz locupletari cū iactura aliena. Jncurrit aūt iactura ps sana nisi in illo casu solueret̄ sponsalia. Pone casum ad longū ⁊ applica notando illō Augusti. li. de ꝑginitate. Deꝰ nō q̄rit pulcrā carnē sz pulcrā mētem.

Dñica.xiiij.post Trini.
Sermo tertius.

Et illi surge

a ⁊c̄. Qui talia agūt: regnū dei nō ꝙsequētur. Gal.v. A talibus g̃ surgēdū ē q̄.s. ꝑmittūt huic snie ab illo loco: manifesta aut̄ sūt opa carnis q̄ sūt fornicatio ⁊c̄. Quoꝝ q̄dā sunt ꝺ charitatē dei: vt auaricia ⁊ idoloꝝ seruitꝰ. Alia ꝺ charitatē sui: vt fornicatio: ⁊ imūdicia luxurie: ebrietates: ⁊ comessatiōes. Alia ꝺ charitatē ꝓximi.s. veneficia: inimicicie: ꝙtētiones; emulatiōes: ire: rixe: dissensiones secte. inuidie: homicidia. De ꝑmis. Eph v. Auarꝰ (q̄d ē idoloꝝ seruitꝰ) nō hz hereditatē (regno chr̄i ⁊ dei. De scōis.). Loꝝ xv. Caro ⁊ sanguis regnū dei nō possidebūt. De tertijs.). Joā.ij. Qui odit frēm suū in tenebris ē ⁊ in tenebris ambulat.

Ait.⁊c̄.

Prim⁹ ar. An possit hō se ad gr̄am illam ꝑparare q̄ poterit ꝑ viā mādatoꝝ dei ambulare. Vide in.). aduētuali.

dñica.j.sermo.ij.

Scōs ar. In pceō.tē. In ꝫ dicēdus de tertia q̄ ē instructio affectuose recognitiōis: q̄liter vicz recognoscenda ē dei mia ex bñficio purgatiōis pctōr: qr vicz vn⁹ ex illis regressus ē magnificās deū tē. vbi sūt ꝙsiderāde tres ꝙsiderationes inductiue ad gr̄arū actionē.

¶ Prima est consideratio imitande exemplationis.

¶ Secunda est consideratio formidande reprobationis.

¶ Tertia est consideratio desiderande approbationis.

Prima ē tē. Un⁹ em̄ eor̄ q̄ samaritanus erat vt se vidit mūdatū: regress⁹ ē: t diuinū bñficiū recognoscēs cecidit aī pedes iesu gr̄as agēs. Vide fidez ei⁹ t deuotionē. Sic t pctōr ꝓtritus t ꝙfessus gratias agat deo: tota cordis affectiōe. Et hic dz esse samaritan⁹. i. custos sui a reciduo: t alienigena dicēs cū apl̄o illud Hier. xij. Nō habem⁹ hic ciuitatē manentē: ꝫ futurā inq̄rimus. Ip̄e ergo pcidat in faciē ad pedes iesu. Beda. In faciē cadit q̄ de perpetratis malis erubescit. Notandū q̄ppe q̄ q̄nq̄ pstrati oram⁹ q̄si recognoscentes corporis ifirmitatē: qr de puluere sumpti sum⁹: t animi imbecillitatē: quia casuz ex nobis: erectionē aut̄ nō nisi a deo habem⁹: t p̄tendētes verecūdam hūiliratez q̄si p̄ multitudine pctōr̄ oculos ad celum leuare nō audētes: exēplo publicani. Luc. xviij. Quādoq̄ vero flexis genib⁹ oram⁹ vt salomon. iij. Regū. viij. ꝫ erecto capite t elenata facie q̄si dicētes p desiderio p̄rie illud Can. Trahe me post te. Q̄nq̄ aut̄ stātes oram⁹ nos spem habere in celestib⁹ designātes. q. d. illud Phil. iij. Nostra cōuersatio in celis est. Et illō ps. In domū dñi letantes ibimus. In ꝓmo exprimim⁹ ꝙditionē nostrā. In scōo desideriū nr̄m. In tertio spem.

¶ Scōa ē ꝙsideratio formidāde reprobatiōis: qr a dño reprobati sūt alij nouē ingrati. Un̄ ōt dñs. Nonne decē mūdati sūt: t nouē vbi sunt: Non est inuētus q̄ rediret t daret gloriā deo: nisi hic alienigena. Beō. Merito eos saluator quasi ignotos vbi sūt inquirit. Scire em̄ dei eligere: nescire reprobare ē. Sicut ꝫ ingrat⁹ nō recognoscit diuinū bñficiuz sic nec de⁹ recognoscit ingratū. In ꝫ aūt p̄figurata fuit vocatio gētiū t repudiatio iudeor̄. Hinc etiā recolligit q̄ hi q̄ debent ee magis grati deo t familiariores: v̄ litterati: p̄lati: t diuites sūt ei magꝭ ingrati t se magꝭ elōgāt ab eo q̄ simplices t pauperes. In hoc etiā signat q̄ rari multi in cōfessione mundent: pauci in cōparatiue laudāt: qr multi tanq̄ canes ad vomitū reuertunt. ¶ Tertia est ꝙsideratio desiderāde approbatiōis: qr dñs cōmēdando eū q̄ redijt dicit ei. Surge. ſ. cessando a pctō in q̄ iacuisti: t vade de ꝑtute in ꝑtutē qr fides tua te saluū fecit nō solū q̄ ad salutē corporis: sed etiā aie. Beda. Surge re t ire p̄cipit: qr q̄ ifirmitatē suā recognoscēs humilit iacet: p dīni ꝙbi ꝙsolatione ad fortia opera ꝑficere iubet. Si aut̄ fides saluū fecit eū q̄ se ad agēdas saluatori gratias inclinauit: q̄ gfidia pdidit eos q̄ de acceptis bñficijs deo dare gl̄iam neglexerēt Juxta igit apl̄i ꝙbū. j. Thessal. v. In omnib⁹ gr̄as agite. ¶ Exēplū de gratijs deo agendis p bñficior̄ receptiōe habemus in Jacob. Gen. xxxij. In dauid. ij. Regū. vij. In tobia. Tobie. xj. xij. t. xiij. Aug. Quid melius t aio geramus z ore p̄mam⁹ et calamo exp̄mam⁹ q̄ ꝺo gr̄as.

¶ Tertius articul⁹. Auō. tē. Cauete q̄ ab ingratitudine. Nā sic hr̄. xij. q. ij. Eps q̄ mancipiū. Et. c. Libertati Ecce: t c. sequēti. Ingratitudo retrudit manumissum in seruitutē. Et. l. j. C. de reuocadona. Donatio facta liberto reuocat⁹ ob sequio non p̄stito: t etiam emptū ex pecunia donata. Et etiam ipsa libertas vñ est donata vt. l. Alimēta. ff. de liberi agno Et in auten. vt liber de extero ꝫ illud Cauete ergo ne sitis similes illis nouem qui non egerunt gratias dño: t sic cum illis reprobemini. Notate. Si quis a principe magna bñficia receperit cū libertate data: quibus acceptis dorsum vertit regi seruiens aduersario eius: nōne merito est a principe reprobandus: t in p̄stinā seruitutem retrudendus. ¶ Expone t applica notando illud Bern. Ingratitudo ē ventus vrens siccans fontes pietatis: rorem miscōie: fluēta gratie.

¶ Dñica. xv. post trinitat⁹.

¶ Sermo p̄imus.

Dnica.xv.post Trini.

Nolite sollici ti esse Matt.vj. Si spū viui/ mus spū t ambulem⁹. Gal.vj Certe oēs sollicitudinē supfluā auferet⁹ si spū viuim⁹. Sicut aūt vita corpalis ma nifestat p opa nate/sic vita spūalis p opa virtutū. Jō ōt: Si spū viuim⁹: spū t am/ bulem⁹. Manifestat aūt vita spūalis i o/ peribꝫ spūalibꝫ/q̄ sūt pcā fugere:bōa opa agere:t in his laudes dei q̄rere. De pmo Jo.xvj. Cū venerit paclet⁹ ille arg.mun. de pcō. De scdo. Paraclet⁹ suggerēt vo bis oia q̄cūq; dix.vob. De tertio Ezech. viij. Eleuauit me spūs.i.ad laudādū deū Nolite tc̄.

Prim⁹ art. An in ꝑbis thematꝫ vult de⁹ a nobis auferre sollicitudine tpa/ liū.q: vicꝫ ōs oibꝫ puidꝫ. Jō q̄rit An oia sint subiecta diuīe puidētie. Vide domi/ nica.iij.post epiph.ser.pmo.

Secūs art. In hoc ser.dicit⁹ ō triplici sollicitudine pusq; ad expositiōes e/ uangelij veniamus.

Prima est sollicitudo nature.

Scda est sollicitudo culpe.

Tertia est sollicitudo gratie.

Prima igit tc̄. Et hec veri⁹ ōr cura pui/ dētie q̄ ne deū tētet ꝓcedit: sic tñ vt deus oibꝫ pferat. Vñ ade dictū est Gen.iij. In sudore vult⁹ tui ve.pa.tuo. Vñ t legim⁹ in euāgelio dñm loculos būisse. Scda ē sollicitudo culpe: cū vicꝫ supꝫ necessitatez sollicitat q̄s de rebꝫ adq̄rēdis. Hec g̃ sol/ licitudo ē aut respectu supflue q̄ntitatꝫ re/ rū: t sic ꝓcomitat auaricia: aut respectu q̄/ litatꝫ/puta curiositatꝫ ciboꝝ vl̄ indumēto rū: t sic eā ꝓcomitat luxuria: vel respectu anxietatꝫ aī circa puisionē necessariorū: et ex hac seq̄t spūalū negligētia. Et sic ois hmōi sollicitudo phibet Mat.xiij. Solli citudo secl̄i istⁱ⁹ t fallacia diuitiarū suffo/ cat verbū t sine fructu efficit Prouer.xj. Expectatio sollicitorū pibit. Tertia ē sol licitudo gre q̄ ꝓsistit in opibꝫ iusticie t p/ rimi ꝓpassiōe De q̄ apl's.ij. Cor.xi. Jn/ stātia mea q̄tidiana sollicitudo oīz eccliaꝝ Hec ē g̃ sollicitudo ꝓmēdabil⁹ q̄ dz eē tri/ pler. Pria respectu sui Deut.iij. Attꝫ tuā sollicite pua. Scdo respectu pri.s.in subie uādis a⁹ nēcitatibꝫ tā tpalibꝫ q̄ spūalibꝫ: et puāda cū eo pacez charitate.j. Cor.xij Nō sit scisma in corpe:sed p inuicē sollici/ ta sint mēbra. Sic erat sollicita martha: vt hꝫ Lu.x. Sic t Tobias mortuis t oc/ cisis sepulturā sollicit⁹ exhibebat: vt hꝫ Tob.j. De hmōi aūt sollicitudine ōr: Ro. xij. Qui pest in sollicitudine, et Eph.iij. Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Tertio respectu dei timēdi: vene/ rādi t amādi. Michee.vj. Jndicabo tibi o hō q̄d sit bonū: t q̄d ōs req̄rat a te: vtiq; facere iudiciū t diligere miam: t sollicitū ambulare cū deo tuo. Cū deo q̄ppe ambu lat hō p amorē. et Josue.xxiij. Eltore soll/ liciti vt custodiatꝫ cūcta q̄ scꝑta sunt tc̄.

Exēplū de hac sollicitudie hēim⁹ in Job q̄ dicebat Job.xxiij. Cōsideras eū timore sollicitor. Hec itaq; dz eē sollicitudo nr̄a in q̄ reges inuenit. Jn tpaliū aūt sollicitu/ dine turbatio. Vñ Aug⁹.li. de rudib⁹ ca/ thezizā. Jn hac vita boies magnis labo ribꝫ q̄uiē querūt t securitatē:sed puis cu piditatibꝫ oppssi nō inueniūt. Volūt ei q̄/ escere in rebꝫ inq̄etis. Qui g̃ verā req̄em desiderat/spem collocet in dō vt herēsei q̄ manet in eternū/t ipe cū illo maneat in (eternū.

Ert⁹ar. Aud tc̄. Caue/ tē g̃ ne ꝓpter tpaliū sollicitudinē amit tatis eternā vitā. Hoc ei esset ad grauem culpā vob imputādū. Dicit ei ler Hec vē ditto ff. j. ff. de ꝓben.em.t ven. Nō p me stat:mihi iputari dz. Et sic hꝫ.xxiij.q.iij. Priuatio glie est imputāda culpe ꝓpue.c. Nabuchod. Videte g̃ ne sitis sites hoi q̄ pl⁹ de spuma maris sollicitat q̄ de pciosꝫ mercib⁹. Expone t applica notādo illud Prouerb.j. Usq; q̄ paruli diligitꝫ infantiā et stulti ea q̄ sibi noxia sunt cupiēt.

Dnica.xv.post Trinita.Ser.ij.

Nolite sollici ti eē tc̄. Nō efficiamur inanis glie cupidi tc̄.vsq; ibi:onus su um portabit. Gal.vj. Excludit apl's solli citudinē inordinatā: t inducit ad tria.

Primo ad verā humilitatē: Nō efficia/ mur inanis glie cupidi. Jtē siq̄s se existi/ mat aliq̄d esse cum nihil sit/ ipse se seducit Jtez opus suū pbet vnusquisq; t sic in se/ metipso tm̄ hēbit gliam t nō in altero.

Scdo ad fraternā benignitatē. Nō in-
uicē puocātes ⁊c. vsq; ibi: legē chr̄i. Ter-
tio ad puidētie sedulitatē. Unusq̄sq; on⁹
suū portabit. j. Cor. iij. Unusq̄sq; p̄p̄riā
mercedē accipiet ꝑm suū labore.

Nolite ⁊c.

Prim⁹ arti. An de⁹ immediate oīb⁹
puideat? Quere dñica. iij. post Epi-
phaniam Sermo. ij.

Secūdus arti. In p̄ced. ⁊c. Hūc ostē-
dendū est quō dñs in euāgelio nos
intēdit retrahere ab amore ⁊ sollicitudi-
ne superflua tpaliū: p̄cipue p tres rōnes.

Prima est ratio oppositiōis
Scda est rō ꝓparationis.
Tertia est rō ꝓmissionis.

In hoc sermone dicendū de ꝑma q̄ est rō
oppositōis: quia vicz amor dei ⁊ amor mū-
di opponūtur: Jō simł in eodē esse nō p̄nt.
quēadmodū oculi celū ⁊ terrā nequaq̄ simł
respiciūt. Propterea dr dñs: Nemo pōt
duob⁹ dñis fuire ⁊c. vsq; ibi: q̄d induamī-
ni. Ubi tria facit dñs.

Primo ponit rationē
Scdo rōnis specificationē.
Tertio specificatiōis ꝯclusionē.

Primo ponit rōem: cū dicit Nemo pōt du-
obus dñis fuire: aut enī vnū odiet & al-
terū ꝓnet. Chrys. Duos dños dicit q̄ cō-
traria iniūgūt. Cōcordia enī multos facit
vnū. Jsti itaq; dni quib⁹ nō pōt simł fuiri
sunt de⁹ ⁊ diabol⁹: virtus ⁊ viciū: caro et
spūs. Hā ad ꝓtraria trahūt. Simł mūd⁹
et deus. Hā vt dicit glo. De⁹ trahit ad su-
periora sibi seruiētē: Res ꝺo terrena ad
inferiora. Scdo ponit rōnis illi⁹ decla-
rationē seu specificationē: cū dr: Nō pote-
stis deo fuire ⁊ māmone. Hiero. Audiat
hoc auar⁹ q̄ censeť vocabulo chr̄i no non
posse se simł diuitijs chr̄oq; seruire. Et tñ ñ
dicit: q̄ habet diuitias: sed q̄ fuit diuitijs:
deo seruire nō pōt. Qui enī diuitias p̄⁹
est: diuitias custodit vt fuus: q̄ aūt seruē
tis ex usu sit iugū: distribuit eas vt dñs. Nō
itaq; dānat dns hr̄e diuitias: q; Abraā ⁊
Jacob: ⁊ Job: ⁊ alij iusti ꝯplimi diuitias
habuerūt, sed ostēdit dānable esse seruire
diuitijs. s. inordinate diligere: cupide adq̄
rere: ⁊ auare retinere. Ūñ ꝑm Amb. Sic-
cut diuitie sunt impedimēta reprobis: ita
probis sūt adiumēta frutis. Chrys. Duo
sunt nobis ꝓposita dñi: deus ⁊ māmona. i.
diabolus q̄ māmone ē auctor: qm̄ p eā fal-
lit. Ille nos ad miscōiam ꝓuocat: hic ad
auariciā. Ille ad vitā: hic ad mortē. Ille
ad salutē: hic ad ꝑditionē: Cui de duob⁹
obtēperare debem⁹? Et vtiq; q̄ nos ad vi-
tā inuitat. Quid enī terribili⁹: ꝯ si ꝓter
pecunias a chr̄i seruitio dicamur excide-
re: Vel q̄d desiderabili⁹ ꝯ si despectū pe-
cuniaꝝ tota illi possim⁹ mente ꝛdilecti-
one ꝓiungi: Oh. heu: cū sit oīno impossi-
bile his duob⁹ dñis fuire: conātur tñ mlti
fatuꝰ ⁊tra hāc impossibilitatē sīles illis ō
quib⁹ in tertio Regū. xvij. dr: q̄ fuerūt ꝯ
tes deū timētes ⁊ nihilo min⁹ idolis ser-
uientes. Tertio ponit rōnis ꝯclusionē.
Ideo dico vobis ne sollciti sitis anīe ve-
stre quid māducetis: aut q̄d induami: ne
inꝯ solliciti sitis sollicitudine superflua aīe
vestre. i. vite animali q̄ cibo sustentatur.
Hiero. Precipit igit nobis ne solliciti si-
mus quid comedam⁹? ⁊ q̄ in sustē-
tu vul-
tus ꝓparemus nobis panē. ergo labor ex-
ercēdus est: sollicitudo tollenda. O q̄nta
fatuitas sollicitari superflue de tēporalibus.
O ꝯmulti ꝓpter talem sollicitudinē ami-
serunt spūalia ⁊ cū h̄ etiā ipsa tēporalia.
Exemplū de iudeis dicentibus Joan. xj.
Ne forte veniāt romani ⁊c. Vide exposi-
tionē huius feria. vj. post do. in passione:
arti. ij. Exemplū etiā de eo q̄ ꝓter sol-
licitudinē tpalium in articlo mortis ni-
hil de aia poterat cogitare. Vide do. iij.
post epipha. ser. ij. Et nota illud Eccliasti
ci. xxxj. Qui aūt diligit nō iustificabit.

Tertio arti. Audistis ⁊c. Simł ergo sub
deo ⁊ diabolo militare nō possum⁹:
quia sicut dicit. C. de his q̄ militare p̄nt
vel nō. l. Bis quidē. Nemo potest duas
militias habere. Unde. xxiij. q. viij. Qui
volunt esse milites chr̄i: seculari militie ñ
debent intendere. Pone casum ⁊ applica
notādo q̄ illud summe cauendū est ne sō
mundo aut diabolo militetis: quia vt ha-
betur Ro. vj. Stipendia peccti mors

Dñica. xv. post Trin. Ser. iij.

Nolite sollici
ti esse ⁊c. Nolite errare: deus

nō irridet ꝛc. vsq; ibi: vitā eternā. Gal. vj
Nō dubiū q̄n sit error ꝑiculosus sollicitu3
esse de tꝑalib⁹. Sūt aūt tria notāda n̄ v̄/
bis illis apl'i. ¶ Primū salutar3 exhorta/
tio: Nolite errare/ de⁹ nō irridet. ¶ Se/
cundū exhortatōis rō: Quecūq; em̄ semi
nauerit hō hec ꝛ metet. ¶ Tertiū rōnis
declaratio: Qui em̄ semiat in carne: ꝺ car
ne metet corruptiōz. Qui v̄o seiauerit in
spū: de spū metet vitam eternā. De p̄mo
Mar. xiij. Videte neq̄s vos seducat. De
scd̄o Matth. xvj. Reddet vnicuiq; iuxta
opa sua. De tertio Ro. viij. Prudētia car
nis mors est, prudētia aūt spūs vita ꝛ pax
¶ Nolite ꝛc.

PRim⁹ arti. An tot⁹ mūdus guber/
netur a deo: Vid̄ dn̄ica. iiij. post epi
phaniā. Sermone. iij.

SEcūdus art. In p̄ced. ꝛc. In hoc di
cendū de scd̄a q̄ est rō ꝯpatiōis: que
v3 sumit ex ꝯpatōe ad alid̄. ꝛ hec ē triplex
¶ Primo ꝓbat generaliter.
¶ Secūdo specialiter.
¶ Tertio singulariter.

Primo ꝓbat ꝛc. s. tā de victu q̄ de vestitu
di. Nōne ania plus est q̄ esca: ꝛ corp⁹ pl⁹
q̄ vestimentū: Hiero. Qui maiora p̄sti/
tit: vtiq; ꝛ minora p̄stabit. Qui itaq; nob
sine sollicitudine nr̄a dedit vitā ꝛ corpus:
dabit etiā sine nr̄a sollicitudie sup̄flua illd̄
vn̄ sustentet vita et tegat corp⁹. ¶ Scd̄o
ꝓbat specialr̄ de victu: cū dicit Respicite
volatilia celi q̄ neq; serūt neq; metūt neq;
ꝯgregant in horrea: ꝛ pater v̄r celest3 pa/
scit illa. g̃ multo magis hoies q̄ sūt rōna/
les ꝛ maioris pōder3 ꝛ p̄cij corā deo pa/
scet etiā sine sup̄flua sollicitudine. Chrys.
Oīa volatilia facit de⁹ ꝓpter hoiem: ho/
minē aūt ꝓpter se. Si g̃ aīalib⁹ ministrat
ꝓpter hoiem: quō nō hoi ministrabit ꝓpt̄
se: ¶ Tertio ꝓbat singularit̄ de vestimē/
to. Et ponit duplex exemplū. Primū est
de corpis magnitudine quā de⁹ dat sine
hois sollicitudine. Qd̄ ptz: qꝛ q̄ntūcunq;
sollicitet aliq̄s de magnitudine sua: nō p̄t
adijcere ad staturā suā cubitū vnū. g̃ de⁹
dabit vestimentū sine nr̄a sollicitudie su/
p̄flua. Aug. de sermone dn̄i in mōte. Illi
tegēdi corpis curā relinq̄te: cui⁹ cura fa/
ctū est vt tāte sit stature. ¶ Scd̄m exēpluz
sumit ex terrenascētib⁹, cū dic: Cōsidera/
te lilia agri quō crescunt: nō laborāt neq;
nent. Dico aūt vob ꝙ nec sic salomō in oī
gl'ia sua coopt⁹ est sicut vnū ex istis. Lz eī
ars imitet naturā: tn̄ opa art3 nō assequū
tur ꝑfectiōz opeꝝ nature. Hiero. Et reue
ra: qd̄ sericū: q̄ regū purpura: q̄ pictura te
xtricū: pōt floribꝫ ꝯpari: Quid ita rubet
vt rosa: Quid ita cādet vt liliū: Chryso.
Cur v̄o tāto etiā herbas decore vestiuit
vt suā sapiam demōstraret ꝛ sup̄abūdan/
tiā v̄tutis: vt vndiq; ei⁹ gl'iam discam⁹.
Nō em̄ vt soli celi enarrēt gl'iam dei: sed ꝛ
terra. Ex hoc g̃ ꝯcludit dn̄s ꝙ de⁹ suffi/
cienter vestiet hoiem absq; sollicitudie su
p̄flua. di. Si aūt fenū ꝛ herbā agri qd̄ ho
die est ꝛ cras mittet in clibanū sic de⁹ ve
stit: q̄nto mag3 vos modice fidei. Chrys.
Hec dicēs: nō opus ꝓhibuit: sed sollicitu
dinē. Glo. d̄t: modice fidei: qꝛ modica fi/
des est q̄ nec minimis certa est. Predicte
itaq; rōnes fundant in loco a minori: vt sa
tis p[illegible]. Nullaten⁹ g̃ est hoi diffidendū de
diuina ꝓuidētia. ¶ Exemplū: quō ꝓuidit
ꝓpl'o israelitico q̄ diu fuit in deserto: vbi q̄ti
die dabat eis māna de celo: ꝛ vestimenta
eoꝝ nō sunt attrita: vt hr̄ Neem. ix. Neq;
e[illegible] tribub⁹ eoꝝ infirm⁹ Vn̄ d̄r Sap.
xvj. Panē de celo p̄stitisti eis sine labore:
oē delectamentū in se habentē ꝛc.

TErti⁹ ar. Aud̄. ꝛc. Forte dicit3: Oēs
ita sollicitant: oēs ita faciūt. Audite
qd̄ iura dicūt. ff. d̄ offi. p̄sidis. Sed lz. Et
xij. q. ij. Gl'ia epi. Et de electōe. Cū causā.
Nō q̄d fiat: sed q̄d fieri debeat ꝯsiderādū
est. Audite. An esset sufficiens excusatio
alicui⁹ furis si diceret: mlt̄i alij sic furant.
Certe nō. Applica notādo illd̄ Aug. Nō
ꝓpterea min⁹ ardebūt q̄ cū mlt3 ardebūt.

¶ Dn̄ica. xv. post Trini. Ser. iiij.

NOlite sollici
nti esse. ꝛc. Bonū g̃ faciētes ꝛc.
vsq; in finez epistole. Gal. vj.
Hortat apl's ad sollicitudinē sp̄ualiū: vbi
sunt tria notāda. ¶ Primū salutaris ex/
hortatio: Bonū g̃ faciētes nō deficiam⁹.
¶ Scd̄m exhortatiōis ratō: Tp̄e em̄ suo
metem⁹ nō deficiētes. ¶ Tertiū rōis cō/
clusio. Ergo dū tp̄s habem⁹ opemur do

nū ꝛc. De ꝑmo Heb.xij. In disciplina p/ seuerate. De scōo Hieron. Nullus labor dur⁹: nullū tēpus longū videri debz q̄ gloria eternitatꝫ adq̄rit. De tertio Gre. Si sericordie tps mō est: sed iusticie tps post erit. Nolite ꝛc.

Prim⁹ arti. An possit aliq̄d ꝙtingere p̄ter dei gubernationē? Vide do.v. post Epiphaniā Ser. ꝑmo.

Cōs arti. In p̄ceō. ꝛc. In hoc ꝑmo/ ne dicendū de tertia q̄ est rō ꝓmissionis: q̄ vicz ꝓmittit patrē celestē oia nob necessaria datuꝝ: si tñ q̄ram⁹ ꝑmū regnū dei. Dicit g̃ Nolite sollicīti eē dicētes ꝛc. vsq̄ in finē. Vbi tria facit dñs.

Primo iterat ꝓhibitiuā ꝙclusionē.

Scōo subdit ꝙfirmatiuā ꝙpationē.

Tertio infert ꝓmissiuā exhortationē

Primo igit ꝛc. dic. Nolite sollicīti esse di. q̄d man. aut q̄d biba. aut q̄ operiamur? Si ꝑ necessarijs non oportet esse sollicitos: q̄ pena digni sunt q̄ ꝑ superfluis nō dānmūr: et aliena rapiūt. Remig. Jō hoc dñs ꝛ/ peruit vt onderet rem hāc esse ꝓnecessaria: ꝛ vt arti⁹ eam in cordib⁹ nr̄is inculcaret. Scōo subdit ꝙfirmatiuā ꝙpatiōez Cū ōt. Hec em̄ oia gentes. i. gētiles diuina prudentiā circa hūana negātes? quib⁹ nulla est spes eternoꝝ: inq̄runt. Sz vos q̄ fidē habetis nō debetꝫ esse talis opiniōis quia scit pater vester q̄ in celis est: q̄ his oib⁹ indigetis: q̄ p̄ est/ vult: q̄ celestꝫ/ p̄t. Jō sine dubio dabit q̄ expedit ad salutē Chr̄yſ. Non ōt: Scit deus: sed: scat pater vester: vt eos i maiorē spem ducat. Tertio infert ꝓmissiuā exhortatōnē d. Queri te g̃ ꝑmū regnū dei ꝛ iusticiaz eius: ꝛ hec oia ad vitā necessaria adꝺicient vobis. s. coopantib⁹ ꝛ laborātib⁹. Aug. de sermōe dñi in mōte. Cū dicit: ꝑmuz: sīgnificauit q̄ hoc posteri⁹ q̄rendū est nō tpe: sed dignitate: illud tanq̄ bonuz nr̄m: hoc tanq̄ necessariū. Beda. Regnū dei ꝛ eius iusticiam q̄rere: est celestꝫ patrie dona desiderare: et quib⁹ iusticie meritis ad hec ꝙueniatur indesinenē querere. Chr̄yſ. Nō dicit: dabunt: sed apponētur: vt discas/ quia p̄sentia nihil sunt ad magnitudinē futuroꝝ. O q̄ fatui qui postponūt regnū dei: et tantū sollicitanē de bonis mūdi q̄ sic subito p̄transeunt ꝛ velis nolis a te relinq̄ntur

Exemplū Luce.xij. de homie illo diuite ꝛc. Cui dictū est. Stulte hac nocte repetent a te aiam tuā. Que aūt parasti cuius erunt? Vide ibi Ps. Relinq̄nt alienis diuitias suas.

Certius ara. Audistis. Videte ergo ne bona corpis p̄feratis anie bonis q̄m vt dicūt iura. Anima est p̄referenda quibuscūq̄ rebus. C. de sacrosan. eccles. l. Sanctimus. Et.xij.q.j. Precipim⁹. Audite. Si posseris a p̄ncipe obtinere mille aureos ꝛ decem denarios: tali pacto: q̄ si p̄ius ꝛ instantius petitis mille aureos cū ipsis etiā habebitis decē denarios? Nōne stulte ageretis si peteretis ꝑmo quod minus est. Exponē et applica q̄m modica sūt et quasi nulla: bona temporalia ꝛ que ad corpus spectāt: bonoꝝ spiritualiū ꝙparatione ꝛ eternoꝝ q̄ spectāt ad aiam. Jdeo Matth.xvj. Quid prodest homi si mundum vniuersum lucref: anie ꝙ sue detrimentum patiatur ꝛc.

Dominica.xvj. post Trinita. Ser. ꝑmus

Vbi dico sur/ ge. Luce.vij. Obsecro vos ne deficiatis in tribulatiōib⁹ meis ꝓ vobis q̄ est gl̄ia vestra. Eph.iij. Quilibet petōm dicat dñs Surge. Cauēduz est igit ne surdā aurē faciam⁹ dñi exhortatione ne spernētes: imo ad hoc sp conanduz vt semp stantes et recti stem⁹ etiā in tpe tribulatiōis. Ad q̄ hortat aplus di. Obsecro ꝛc. Vbi tria sūt notāda Primū exhortantis benignitas: Obsecro vos. s. ꝑpter deū. Scōm exhortatiōis necessitas: Ne deficiatis in tribulatiōib⁹ meis ꝓ vobis. i. ne deficiatꝫ a veritate fidei in tribulatiōib⁹ meis: q̄ vinctus sum ꝓ vobis: .i. q̄s ꝓ vobis sustineo. Tertiū est eius/ dē exhortatiōis vtilitas q̄ est gloria vra: sz q̄ vos nō deficiatis: vel etiā est gloria nostra. ij. Cor.j. Gloria vestra sum⁹ sicut et vos nostra. De ꝑmo. Ro.xij. Obsecro vos ꝑ miaz dei. De scōo Ro.viij. Neq̄ tribulatio: neq̄ angustia: poterit nos separare a charitate dei ꝛc. De tertio Ro.v. Gloriamur in tribulationib⁹.

Tibi ꝛc.

Dnica. XVI. post Trinitatis

Primꝰ art. An chr̄s debuerit facere miracula quēadmodū in euāgelio fit mētio de suscitatiōe adolescentis: Vide dn̄ica. iij. post epiphe. Ser. v.

Scd̄s ar. In euāgelio circa suscitatiōnē adolescētꝫ cui dixit dn̄s Tibi dico surge: sūt notā de tres ꝯsideratiōes.

Prima est mēorande ꝯditiōis.
Scd̄a ē venerāde miseratōis.
Tertia est desiderande suscitatōis.

In h̄ sermone dicēdū ē de p̄ma q̄ ē ꝯsideratio miserāde cōditiōis: scꝫ in pctōre: qd̄ sig̃t p h̄ q̄ defūctꝰ efferebat̄ filiꝰ vnicus mr̄is sue iā in loculo clausus. Vide textū Circa h̄ aūt ē notāda triplex miseria peccatoris.

Prima ē miseria dolēde p̄uatiōis.
Scd̄a ē miseria horrēde īclusiōis.
Tertia est miseria tremēde delatiōis.

Prima ē ꝛc. Est em̄ pctōr vita p̄uatꝰ. iō sig̃t p defūctū. Augꝰ. de ci. d̄i Mors aīe fit cū eā deserit deꝰ sic̄ mors corporis cuꝫ illud deserit aīa. Hūc g̃ mortuū deflet mr̄ sua vidua. i. mat̄ ecc̄a q ita quēlibet deflet qn̄ cadit in pctm̄: sic̄ mater vnicū filiū qn̄ decedit. Hec aūt dicit̄ vidua qꝛ sponsi sui morte redempta ē et qꝛ nūc q̄dīu peregrinat̄ a dn̄o ab amplexu sponsi est separata: qꝛ p fidē ambulat ꝛ nō p speciem. De hac ps̄. Viduā eiꝰ bn̄dicēs bn̄dicā. Scd̄a est miseria horrēde inclusiōis. Erat enim defūctꝰ ille inclusus in loculo siue feretro Loculꝰ in q̄ includit̄ peccator ē sua praua affectio ꝛ voluptas in q̄ iacet. Sic em̄ ibi angustiat̄ q̄ ad sup̄na seneq̄t extendere. Nam vt dicit v̄gilius in bucolicis. Trahit sua quēq̄ voluptas. Tertia ē miseria tremēde delatiōis seu portationis: qꝛ ille portabat̄ ad sepulturā. Et p hoc signatur q̄ peccator in sepulturā inferni portat̄ Lu. xvj. Mortuꝰ est diues ꝛ sepultꝰ est in inferno. Quattuor portitores huiꝰ mortui sūt q̄ttuor affectōes cordis. s. gaudiuꝫ ꝛ tristicia: spes ꝛ timor. Ista em̄ quattuor portāt mortuū. i. pctōrez p abusum. Ber. Amāt qd̄ nō decet: timent qd̄ nō oportet dolēt vane ꝛ gaudēt vaniꝰ. Vel isti quattuor portitores sūt fiducia diu viuēdi: timor satisfaciēdi: ꝯsideratio aliene neq̄cie ꝛ p̄sūptio dīne mīe. Vl̄ sūt op̄atio: ꝯsuetudo: delectatio: ꝛ desp̄atio q̄ ducūt in infernū Exēplū de canonico q̄ mortuꝰ ē apparētibꝫ sibi demonibꝫ Vide in scd̄o aduētuali fer. iiij. post p̄mā dn̄icā aduē. Tādē. Certe oīs pctōr iam est in societate demonū. Baruch. iij. Quid ē israel q̄ ī terra inimicoꝝ es p operationē. Inueterasti in terra aliena p ꝯsuetudinē: ꝯtaminatus es cū mortuis p delectationē: deputatus es cum descēdentibꝫ in infernū p desperationē.

Tertius ar. Aud̄. ꝛc. Multū timetis etiā mortē corporis: sed multo magꝫ est timēda mors aīe q̄ ē p pctm̄. Nā sic̄ dr̄ l. Isti q̄dē. §. pe. ff. qd̄ metꝰ causa. Aliq̄s dꝫ magis velle mori q̄ peccare. Nec mirū qꝛ pctm̄ a deo separat. Sicut em̄ hr̄ xj. q. iij. c. Extimāt. Peccādo deū negamus. Jō ꝛ ip̄e negat nos. Audite. Nonne plus timeretis amittere lapidē p̄ciosū q̄ calculū de ripa. Sic multo magis timendū est amittere vitā aīe q̄ vitā corporis. Jō Deut. iiij. Custodi temetip̄m: ꝛ aīam tuā sollicite serua.

Pro eadē dn̄ica. xvj. Ser. ij.

Tibi dico ꝛc. Flecto genua mea ad p̄rez dn̄i nr̄i ꝛc. vsq̄ ibi: in cordibꝫ nr̄is. Huius snie ꝯsideratio nos hortat̄ surgere. Ubi sūt tria ꝯsiderāda.

Primū ap̄lice orōis hūilis ꝯditio. Flecto genua. ꝛc. vsq̄ noiat̄.

Scd̄m vtilis applicatio: vt det vobis s̄m diuitias glorie sue.

Tertiū desiderabil̄ affectio. v̄tutē corroborari ꝛc. De p̄mo. ps̄. Respexit dn̄s ī orōez hūiliū. De scd̄o Chrys. Pro se orare necessitas cogit: p altero autē charitas fraternitatꝫ hortat̄: dulcior aūt ē āte deū orō nō quā necessitas trāsmittit: sꝫ quā deuotio fidei ꝛ fr̄na charitas ꝯmēdat. De tertio. Augꝰ. Satꝫ diues ē chr̄iana religio q̄ in oīm possessore oīa possidet.

Salutatio. Tibi ꝛc.

Primꝰ ar. An circa corp̄a debuerit chr̄s facere miracl̄a. Req̄. dn̄ica. iij. post epiphanie. Sermo. vj.

Scd̄s ar. In p̄ced̄. ꝛc. In isto dicēdū de scd̄a q̄ ē ꝯsid̄ratio venerāde miseratōis. s. in dn̄o. ps̄. Mis̄atōes eiꝰ sup oīa op̄a eiꝰ Hāc aūt miseratiōez on̄dit dn̄s

tripliciter: vt innuit in euāgelio.
Primo accedendo
Scdo cōpatiendo.
Tertio tāgendo.
Primo accedēdo amicabilr. Vñ dt euā-
geliū: q venit iesus in ciuitatē q vocat Na
im: et appro. porte ciuitatis vbi efferebat
defunctꝰ. Naim interptat cōmotio. Et al
legorice signat mundū mutatiōi subiectū
Ad quē iesus venit p hūano gñe p pctm
mortuo suscitādo. j. Tim. j. Chrs iesus
venit in hūc mundū: pctōres saluos face-
re. Moralr vo: Naim signat cor pctōris:
cui etiā dignat dñs appropinqre ad ipsuz
viuificandū. In cuiꝰ figura deꝰ ꝯuersabat
cū pctōribꝰ: z ad loca in quibꝰ erāt accede
bat: vt ptz Mat. ix. Luce. v. z Lu. xix.
Scdo ꝯpatiendo misericordit: qr cum
vidisset viduā flentē: miscdia motꝰ dicit
ei Noli flere. Chrys. Iubens cessare a la-
chrymis q ꝯsolat mestos monet nos de
pñtibus defunctis ꝯsolationē recipe re-
surrectionē sperātes. In hoc signat q cō-
patiēs dñs eccle lametabiliter supplicāti
p filijs spūaliter mortuis sibi ꝯsolationē
immittit pmittēs veniā z vitā pctōri pe-
nitēti: qr ipe dicit Ezech. xviij. Nolo mor
tē pctōris: sed vt magis ꝯuertat ei viuat.
Tertio tangēdo suauit: Vñ accessit do-
minꝰ z tetigit loculū. i. feretꝝ. Loculꝰ di-
minutiue est mortui locꝰ in q iacet. Vnd
de Alexandro mortuo qdaz phs dt: Quē
totꝰ mūdus heri nō capiebat: hodie par-
ua ꝯtinet arca. In hoc signat q deꝰ spūa-
liter accedēs tāgit cor pctōris monēs euz
ad pniam. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū
et pulso. Sed heu mlti indurati apire no
lūt: z diuie inspiratōi resistūt. Exempluz
de scribis et phariseis q noluert chro ad-
herere: quibꝰ etiā dicebat btūs Stepha-
nus Act. vij. Dura ceruice z incircūcisis
cordibꝰ z auribꝰ vos sp spūisctō restitistis
Tertius art. Aud zc. Si tñ vultz in-
uenire miscdiam: cauete ne miscdia
abutamini temerarie in pctis pseuerādo
de hac mia psumētes. Nā sicut dicit lex.
Iudices. C. de dignitatibꝰ. Et hr. xj. q. iij
Priuilegiū. Et. xxv. q. vl. Postea vo. Pri
uilegiū meret amittere: q ꝯcessa sibi abu-
tit ptāte: Nā si papa det alicui priuilegiū q
absolui se faciat ab oibꝰ casibꝰ z sub illo p-
uilegio audaciā sumat peccādi: merito il
le puādꝰ est puilegio. Expone z applica
qm mia dei ex spēali puilegio oibꝰ offert
ad remissiōz oim pctōꝝ: Cauete g ne ex h
sumatz audaciā male viuēdi. Ecci. v. Ne
dicas: misatio dei magna est: mltitudis
pctōꝝ meoꝝ miserebit. zc.

Sermo. iij. p dñica. xvj. post Trini.

Tibi dico sur
ge zc. In charitate radicati et
fundati zc. vsqz ibi: plenitudinē
dei. Ephe. iij. Sic debemꝰ surgere i cha-
ritate radicati z fundati ne recidamus.
In illis aūt verb apli tria st notāda.
Primū salutarz exhortatio: In charita
te radicati z fūdati. Scdm exhortatō-
nis rō; vt possitz ꝯphendere zc. Tertiū
rōnis ꝯclusio: vt impleami zc. De pmo
Col. iij. Sup oia charitatē habete. De se
cūdo Cañ. iij. Tenui eū nec dimittā. De
tertio Col. j. Impleami agnitioe volūta
tis dei in oi sapia z intellectu spūali.
Salutatio Tibi zc.
Primꝰ arti. An miracla q fecit chrs
fuerit sufficiētia ad oñdendū deitatez
eiꝰ: Q, nō. Aliq fecert maiora: vt hr Jo.
xiiij. Cōtra. Jo. v. Opa q ego facio: ipa
testi. phi. de me. Rñdet Tho. in. iij. par.
q hmōi miracla fuerit sufficiētia ad ma-
nifestandū deitatē eiꝰ sm tria. Prio sm
spēm opeꝝ q trāscēdebāt oēm ptātez vtu
tis create. Et iō nō nisi vtute diuina fieri
poterāt. Scdo ppter modū faciēdi: qa
ppria ptāte miracla faciebat: nō orādo sic
alij. Tertio ex ipa doctria q se deū dice-
bat. q nisi vera essz nō ꝯfirmaret miracul
diuia vtute factis. Hec Tho. Pro fun
damēto. Sumꝰ quidē capaces naturalit
noticie diuioꝝ. Iuuenal. Sepat hic nos
a grege mutoꝝ atqz iō venerabile soli: sor
titi ingeniū diuioꝝ capaces. Et Arist.
x. ethic. dt: q hoies se dñt trahere ad diui
na qntuz pñt. Sed qrit. An miracla zc.
Dic rñ. vt s. Post rñsionē dicas Attēda
mus g qnta fuit deo sollicitudo vt nos cer
tos redderet d sue deitatz mysterio: z in-
de ppendamꝰ qnta sit ad deū nra obliga-
tio. j. Jo. iiij. Diligamꝰ deū qm ipe por di

lexit nos. Sed heu ꝯmlti sunt q̄ postpo-
nūt chm: et aias suas perdūt p voluptā-
tib⁹ secli. O auaritio fornicatores ⁊c. Dz
vñ hoc: Certe qz deū ⁊ ecclesiā nō nisi alo-
ge ⁊ raro aspiciūt. Talib⁹ aūt dr dns Esa.
xxxiij. Audite q̄ lōge estis ⁊ cognoscite fo-
titudinē meā: Qm aūt terrena ⁊ corpalia
de ꝓpe aspiciūt vident eis magna. Exñs
em in planicie nō potest bñ iudicare d terre
q̄ntitate: sed si ad locū eminentē ascen-
dat: plenꝰ iudicabit. Jō hō q̄nto magis
est eleuatꝰ q̄ terra: terra sibi appareat mi-
nor. Vñ dicūt astrologi q̄ si hō posset ascē
dere ad spherā lune: terra sibi appareret
q̄si nihil. Spūaliter: Homies terrena dili-
gētes illa iudicāt magna. Vide sermone
tertio de Ascensiōe dñi.

Secūdꝰ arti. Jn p̄ceḍ. ⁊c. Jn isto di-
cendū de tertia q̄ est ꝓsideratio desi
derāde suscitatiōis: qz dixit dns mortuo.
Adolescēs tibi dico: surge. Et resedit qui
erat mortuꝰ ⁊ cepit loq̄ ⁊c. Vbi tria desi-
gnant ee in pctōris viuificationē.

Primo saluatoris amorosa excitatio.
Scḍo pctōris ꝓtuosa resurrectio.
Tertio redēptoris gl̄iosa magnificatio

Primo saluatoris ⁊c. q̄ vicz excitat mor-
tuū i pctis. Vñ ⁊ pctōri dr Eph. v. Surge
q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis. Pctōr aūt
sic reuocatꝰ dr adolescēs: qz nōdum est in
pctis inueteratꝰ: sed ad bonū ꝙuertibilis

Scḍo pctōris resurrectio: qz resedit q̄
erat mortuꝰ. i. surgēs sedit in loculo in q̄
pius iacebat. Jn q̄ signat q̄liter pctōr audi
ens inspiratione ⁊ vocē dei resurgit. Jo.
v. Venit hora et nūc ē q̄n mortui audiēt
vocē filij dei: ⁊ q̄ audierit viuēt. Sūt autē
tria signa suscitatiōis spūalis q̄ tāgunt in
hoc q̄ resedit: ⁊ cepit loq̄: et dedit illū ma
tri sue. Residet em hō ⁊ resilit a pctō p cō
tritionē. Jncipit loq̄ p confessiōez. Reddit
mr̄i sue ecclie p satisfactiōez: p quā restitu
itur cōioni fideliū Tertio ponit christi
magnificatio: qz accepit oēs timor ⁊ ma-
gnificabāt deū dicḍ. qz ꝓpha magnꝰ surrexit
in nobis: ⁊q: deꝰ visitauit plebē suā. Jn-
uasit q̄ ꝓpe eos timor reuerētial: admiran
tes de potētia ⁊ bonitate dñi: ⁊ magnifica
bant ⁊c. Jn q̄ signat q̄ ex hoc pcipue timē
dus: honorāḍ: ⁊ laudādus est deus: qa
pctōres ad vitā suscitat. Jō dicebat Pā.
Bñdic aīa mea dñm: et oīa q̄ intra me sūt
⁊c. sequit: Qui ꝓpitiat oib⁹ iniq̄tatib⁹ tuis
qui sanat ⁊c. Multa ḡ est in nobis gaudij
materia: qm si volumꝰ penitere: paratus
est deꝰ aias ꝓas suscitare. Exemplū in
brō Matthēo: zacheo: magdalena: petro
⁊c. Ezech. xviij. Si impꝰ pniaz egerit ⁊c
vita viuet.

Erti⁹ artic. Applica qō habeḍ feria
vj. ante dñicam in passione.

Dominica.xvij. Sermo p̄mus.

Licet sabba
to curare. Luc. xiij. Obsecro
vos ego vinctꝰ in dño vt di-
gne ambuletis vocatione q̄ vocati estis.
Ephe. iiij. Jn verbis thematis satz notat
q̄ si curari volumꝰ a morbo pcti: oportet
a pctō q̄escere. Juxta illō Esa. j. Quiesci-
te agere puerse. Jō debemꝰ sp esse in sab-
bato. i. in req̄e. Et hoc maxie necessariuz
est chr̄ianis q̄ in chr̄o quiescere dñt. et sic
in sua vocatiōe ambulare de virtute in vir-
tutez. Ad qō hortat Paulꝰ di. Obsecro
vos ambulis sunt tria notāda.

Primū exhortatōis benignitas: Ob. v
Scōm exhortantis charitas: ego vin.
Tertiū exhortatiōis ꝓfitas: (in dño.
vt digne ambuletis ⁊c.

De p̄mo Sen. Gnosus est animꝰ hois
facilꝰ ducit q̄ trahat. Jō dr apl's: Obse-
cro vos: nō: pcipio. De scḍo. ij. Cor. j. Si
ue tribulamur p vra exhortatiōe ⁊ salute
De tertio. j. Thes. ij. Ambuletis digne
deo q̄ vocauit vos. Licet ⁊c.

Primus ar. An ois morb⁹ pcti sit cu
rabil. Vide fer. iij. post p̄mā do. pl.

Secūdꝰ ar. Jn euāgelio oñdit se dns
vez medicū: ad o triplicē medicinā

Prima est curatiua
Scḍa est ꝓseruatiua.
Tertia est roboratiua.

Prima est q̄ oñdit in curatiōe hydropici.
Qd ei faciebat circa corpa: signū erat eoꝝ
q̄ faciēda sūt circa aias: q̄z est sanitas sol-
cite ꝓcurāda. Hā vt dr saluatoꝛ Mat. xvj
Quid pdest hoi si mū. v. lu. ⁊c. aut quā da
bit hō cmu. ⁊c. Jn curatiōe aūt hydropi
ci oñdit triplex instructio pertinens ad cu

rationem anime
Prima est localis.
Scda est reporalis.
Tertia est modalis.
Prima igit ꝛc.q̄ vicz sumit ex ꝺdicõe lo/ci.qꝛ erat hydropic⁹ ille in dõmo añ iesuz In q̄ docemur q̄ aīa peccatrix curari vo lens oꝛ esse in domo.i. intra se recollecta. Esa.xlv. Redite p̄uaricatoꝛes ad coꝛ. Et se oꝛ hūiliter coꝛā deo p̄sentare p affectū. Joel.ij. Cõuertimi ad dñm deū vr̄m. Et sic ad dñm ꝺuersa oꝛ intrates suas recog noscere: ꝛ miaz iploꝛare cogitādo sue cura tionis difficultatē: q̄ notat̄ p hydropisim q̄ vix aut nūq̄ curat̄. Et tal est moꝛs pec cati. ps. Lõge a petõribꝫ sal⁹. Et ꝓ ple/rūq̄ ꝺsingit: qꝛ petõꝛ medicinā.i. pniam abominat̄. Signat aūt hydropic⁹ tria ge nera petõꝝ. Primū est supbia: eo q̄ in hy dropico est turgēs inflatio. Vñ ꝛ coꝛam phariseis supbis curauit dñs hydropicū coꝛpal̄: vt exēplo illo discerēt cura spūa/liter: vt tāgit Greg. in moral̄. Scom est luxuria. Beda. Hydropic⁹ ꝺpat ei quez fluxꝰ carnaliū voluptatū exuberās aggra uat. Hydropic⁹ em̄ moꝛbꝰ ab aq̄so hūo/re vocabulū trahit. Tertiū est [illegible] Aug⁹. de ꝺcoꝛdia euāge. Hydropic⁹ q̄n/to plꝰ abundat hūoꝛe moꝛdinato: ꝛ q̄nto plus bibit: tāto plꝰ sitit. Sic auar⁹/ q̄nto copiosioꝛ diuitijs: tāto eas ardēti⁹ ꝺcupi scit. Scda est instructio tpalis q̄ sumit ex ꝺdicõe tpis: qꝛ sabbato curat⁹ est/ per qđ signat reqes a petõ. Ber. Si vis ve/rus penitēs eē: cessa a petõ. In hoc etiā si gnat̄ q̄ in sabbato celestis q̄etis oēs st̄ in/firmitates curāde. Tertia est istructõ modalis: q̄.s. sumit ex mõ curādi/ qꝛ iesus apphensum sanauit eū ac dimisit. Theo. In q̄ nõ h̄ p̄spexit dñs ne phariseos scan dalizarer: sed vt bñ faciaꝫ egēti. Docet em̄ nos cū magna resultat vtilitas nõ curare si stulti scādalizent̄. Spūaliter aūt apphen dit petõꝛ a dño qñ ꝺat̄ spei ꝺfidētia. ps. In dño sperās nõ infirmaboꝛ. Sanat̄ cū sibi infundit̄ gr̄a. Rom.iij. Justificati.i. a petõ curati gratis p gr̄am ip̄i⁹. Dimittit̄ aūt abire cū liberat̄ a diabolice fuitutꝫ mi seria. Lu.vij. Vade in pace. et Ro.vj. Li/berati a petõ: serui aūt facti deo. O q̄ꝺe/siderāda est hec libertas: ꝛ q̄ turpis oppo sita seruitus. Exemplū hic applica si vo luerꝫ ꝺ Diogene. Vide fer.v.pꝰ.j.do.xl. Ertiꝰ ar. Aud. ꝛc. Notate tñ q̄ sunt aliq̄ moꝛbi natural̄r icurabiles. Nō em̄ est in medico vt eger sp releuet: qꝛ q̄ꝺ q̄ vicīū est materie: nō artificis. ff. ad le/gē aq̄liam. l. Si seruꝰ. §. Si calicē. Et e/xtra de locato ꝛ ꝺducto. Propt̄. Et. xliij ꝺ. Ephesis. Audite. Siq̄s moꝛbid⁹ fuit materia moꝛbi nec ꝺgeri pōt: nec euacua ri: talis est incurabil̄. Spūaliter: Petõꝛ nisi p ꝛtritiõez ꝺgerat moꝛbū suū: ꝛ p ꝺfessi/onē ac bonū ꝓpositū expellat: talis est spi/ritualiter incurabilis. Luce. xiij. Nisi pe/nitentiā egeritis: oēs sil̄ pibitis.

Dñica. xvij. post Trini. Sermo. ij.

Licet sabba
to. ꝛc. Unuz coꝛpus et vnus spiritus. Ephes. vj. Si cura ri spiritualit̄ volum⁹: necessaria nobis est vnitas charitatis: vt vicz sim⁹ q̄si vnum coꝛpus. Ubi notandū q̄ inter mēbꝛa eius/dem coꝛporis est triplex naturalis beni/gnitas: p quā signat̄ triplex benignitas: q̄ inter nos volūtaria esse ꝺz. Prima ē benignitas mutue remissiois sine vindicta tiõe. Ro.xij. Nulli malū p malo reddētes Deut̄. xxxij. Mea ē vltio: ꝛ ego retribuā. Nec̄ ei vnū mēbꝛ q̄rit de alio vindictā si forte ip̄m leserit. Scda est benignitas mutue reputatois sine emulatõe. Unū ei mēbꝛ reputat sibi factū qđ alteri fit. Vñ si pes ledit̄: os ꝺt Cur me lesisti. Nec vnū mēbꝛ alti inuidet: sꝫ poti⁹ ꝺgaudet ꝛ ꝺdo let: Sic ꝺz esse int̄ mēbꝛa eccle. Vñ ꝛ ca put nostꝛ ꝺt chꝛus Act̄. ix. Saule saule: qđ me p̄seq̄. cū tñ nō p̄seq̄ret̄ eū in gr̄ia p sona: sꝫ in mēbꝛ. Vñ. j. Coꝛ. xij. Siqđ pa tit vnū mēbꝛ: ꝺpatiunt̄ ꝛ alia mēbꝛa. Vñ ꝛ Gre. In tāto qsq̄ sanctioꝛ ē: in q̄nto p̄fe ctius sentit dolores alienos. Tertia ē benignitas mutue supportatiois sine de/spectiõe. Unū em̄ membꝛ nō ꝺspicit ali ud. Sic nec qsq̄ ditioꝛ aut nobilioꝛ ꝺz de spicere inferioꝛē. Nā q̄ sūt hic inferioꝛes: sepe in ꝺspectu dei sunt poꝛes. j. Coꝛ. xij. Que putam⁹ ignobiliora mēbꝛa coꝛpis eē: bis abūdātioꝛē honoꝛē circūdam⁹. De/

Dnica.xvii.post Trinitatis

lius em̄ vestrū nates q̄ oculos vl naſuz vel facie. Ita ꝛ dñs qñq; plus honorat inferiores q̄ superiores. Et sic erūt nouissimi primi: ꝛ primi nouissimi vt hī Matt. xx.

Licet. ꝛc.

PRimꝰ ar. Utrū ois morbo pcti grauatus recurrēs p penitētiā ad chm̄ medicū: inueniat gr̄am curatiuaz: Vide dñica.iij. post epiph̄. sermōe p.mo.

SCōs ar. In pceđ. ꝛc. In isto dicendū de medicina ꝑseruatiua. Sūt ei iuxta textum euāgelicū tria considerāda q̄z ꝙsideratio multū valet ad vicioꝝ cōfutationem et fugam.

Primū: est infallibilis chr̄i scia.

Scōm: est inexcusabilis pctōz insipia.

Tertiū: ē inexplicabil dñi benuolētia

Primū est. ꝛc. Nā post q̄ in euāgelio dixerū ē. Et ipi obmutescebāt eū: seq̄t. Et rndēs iesus dixit ad phariseos. Beda. Ob hoc rndisse iesus ad h̄ respicit qđ p̄missum ē: ꝛ ipi obmutescebāt eū. Dñs em̄ nouit cogitatōes hoim̄. Certe hoc mltū oz corda peccatoꝝ ꝙfūdere. Scōm ē ꝛc. q̄ oñdit in in hoc h̄ q̄ dñs interrogauit phariseos dicēs. Si licz sabbato curare. At illi tacuerūt. Ite postea. Et nō poterāt ad hec rndere ꝙbū. Theo. In sua interrogatōe verident eos sicut ametes. Deo em̄ bñdicēte sabbatū ipi ꝓhibent bona opari in eo. Illa āt dies q̄ bona opa nō admittit: maledicta est. Beda. Merito interrogāti tacent q̄: q̄cq̄d dixerit ꝫ se dictū vidēt. Nā si licz sabbato curare ḡre saluatorē an cultū obseruant. Si nō licz ḡre sabbato pecora curāt. Sic ē in excusabil oim pctōz insipiētia q̄ potiꝰ ad ꝓpria volūtatē oculū fūt h̄ntes: q̄ ad dei volūtatē ꝛ trāsitoria magis q̄ eterna ꝙsiderātes existunt. In q̄ maxia ꝙfusiōe se dignos oñdūt. Deut. xxxij. Heccine reddis dño ppl̄e stulte ꝛ insipiēs veniet aūt tps q̄n oino ꝙfusi suam stulticiā recognoscent: ꝛ nimis tarde: q̄n dicēt illi Sap. v. Nos īsensati vitā illoꝝ. ꝛc. ḡ errauim̄ ꝛc. Quid ḡ ꝓfuit nob̄ superbia ꝛc. Tertiū ē ꝛc. q̄ phariseos excecatos volebat ad lumē ꝑducere curās corā eis hydropicū. Et rndēs ad illos dicit. Cuiꝰ vr̄m asinus aut bos in puteum cadet: ꝛ nō cōtinuo extrahet illū die sabbati. Beda. Cōpetēti exēpto soluit questionē: vt ostendat eos violare sabbatū in opere cupiditatis qui eū violare arguēbāt in opere charitatz. Multi plati similes istis pharisēis: plus solliciti de salute bestiarū q̄ aiaꝝ. In hoc itaq; dñs oñdit q̄ venerat hoies a puteo ꝙcupiscētie extrahere in q̄ demersi erant. In q̄ manifestat eoꝝ benuolētia. Cuius ꝙsideratio nos inducere oz vt caueamus a pctō: ꝛsi induratos ꝙfūdere q̄ ad tā benuolū dñm̄ ꝙuerti noluerūt. vñ fūt grauiter increpādi. Exēplū Matth̄. xj. Dñs im̄pperabat ciuitatib; ḡb; p̄dicauerat dicēs. Ue tibi corozaim. ꝛc. Vide ibi. Et tandē oibus induratis dicēt illud Prouerb. j. Vocaui vos et renuistis. ꝛc.

TErtius ar. Aud. ꝛc. Videte ne recusetis medicinā. Medicus em̄ nr̄: oēz adhibuit diligētiā p nobis. Audite ḡ q̄d dicit lex. Illicitas. §. Sicuti. ff. de offi. p̄sidis. Cuētus mortis medico q̄ diligēs fuit: ip̄e tari nō oz. Et sic h̄ xlvij. dis. c. vl. Sufficit diligētiā adhibere quā p̄t. Pone ḡ casum de eo qui non vult vti syrupo sibi dato a perito medico q̄ posset ꝑseruari a futuris infirmitatib;. Si ḡ talis i morbū incidat nō medicus sz ipe increpand̄ est. Expone ꝛ applica. qm̄ magno pculo se exponit: q̄ chr̄i medicinā ꝓtenit. Eccl. xij. Qui amat pculū pibit in illo.

Pro eadē dñica. xvij. post trinitatz.
Sermo tertius.

LIcet sabbato. ꝛc. Vocati estis in vna spe vocationis vestre. Eph̄. iiij. Cōsideratio hui vocatōis nos hortat ad q̄rendā curationē aiaꝝ. Est āt notanda triplex vocatio. Vide ꝑ dñica. iij. post trinitatis. Sermōe. vj.

Licet ꝛc.

PRimꝰ ar. An faciēti qđ in se est necessario detur gr̄a curatiua. Vide do. ij̄ post trinita. sermo. ij̄.

SCōs ar. In pceđ. ꝛc. In h̄ sermone dicendū est de tertia q̄ est medicina corroboratiua siue fortificatiua quam nobis ministrat dñs inducendo ad būlitatē p quā roborat aia spūal̄r ꝫ lapsuz: sic stabilit hō cū sedet i timo. Dñs ḡ intēdēs

quō ꝑmos accubit⁹ eligerēt dicit ad illos Cū inuitat⁹ fueris.ꝛc. Ubi tria nobis insinuantur ꝙsideranda.

¶Primū:ē vanitas ꝛpaī ambitiōis.

¶Scōm:ē vtilitas spūalis hūiliatiōis.

¶Tertiū:ē eqtas finaī retributiōis.

Primū igit ꝛc. Ūñ di.Cū inuitatus fueris ad nu.ñ dis.in ꝑio lo.ne forte honorate sit inuita.ab illo ꝛ veniēs q̄ te ꝛ illū inuitauit dicat ti. Da huic locū: ꝛ incipias cū rubore nouissimū locū tenere.pō. Vidi impiū superaltatū ꝛ eleuatū sic cedros libani:trāsiui et ecce nō erat:qsiui eū ꝛ nō est inuēt⁹ loc⁹ ei⁹. ¶Scōo ꝓponit vtilitas spūalis hūiliatiōis:cū dicit. Cū cūvocat⁹ fueris ad nup.vadez recū.in no.loco vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. Amice ascēde supius. Et tūc erit tibi gl'ia coz̄ simul discūbentib⁹. Chrysо. Jubet nos dñs in vltimo loco recūbere nō soluz vt corpe in nouissimo loco iaceam⁹: sz ēt aīo:vt nouissimos nos eē oim iudicem⁹. Sine cā em̄ loco se hūiliat q̄ corde se ꝓfert. Notādū āt q̄ ꝟ dñs ñ intēdit docere quō adq̄rere debeam⁹ hūanā gl'az: sz exēplo adq̄rēdi hūanā gl'az docet nos adq̄rere celestē glozīā Jō etiā hāc admonitionē euāgelista parabolā vocat. Circa cui⁹ expositionē notandū q̄ triplices sūt nuptie ad q̄s inuitamur. Prime sūt nuptie culpe.He celebrant inī aīam ꝛ diabolū p cōsensum pcti mortal'. Et ad illas nos inuitat diabol⁹ p nūciū praue suggestiōis:sz nō recubas in ꝑmo loco p pcti delectatione:sz in nouissimo ꝙsidādo ꝙfusionē eīnā. Grego. Hometaneū est qđ delectat: sz eternū qđ cruciat. Scōe sūt nuptie gr̄e scz vnio aīe cū deo. Ad has inuitamur p scripturas p̄dicatiōes: ꝛ inspiratiōes: sed nō discūbas in ꝑmo loco.i. noli extolli de gr̄a tibi collata. Greg. De medicina venenū facit q̄ de gr̄a supbit. Tertie sūt nuptie gl'e. Ad has vocat⁹ lucifer recumbere voluit in ꝑmo loco. Esa.xiiij. In celū cōscēdam ꝛc:Jō cecidit.vt habeā ibidē. Sic ꝛ q̄ ꝑmatū ambit. Ber. Ambi ꝑmatū:posside archidiaconatū: ascende ad epatū: ḡdatim ascēdes:verūtñ vsq̄ ad infernū nouissima descēdes. ¶Tertio ponit eqtas ꝛc.qz oīs q̄ se exaltat hūiliabit sponte vel coacte: hic vl in futuro. Et q̄ se hūiliat volūtarie exaltabit. Cyrill⁹. Hoc dr̄ ꝑm.diuinū iudiciū nō ꝑm hūanā cōsuetudinē fz q̄ plures ꝙcupiscētes honoꝛes ꝙsequūtur. Alij ꝟo se hūiliātes inglorij remanēt Chrysо. Ne timeas honoꝛe tuo destructo si hūliaueris teip̄m. Jta em̄ magis extollit gl'ia tua:ita maioꝛ efficit. Hec ē regni ianua. Si voluerim⁹ magni apparere nō erim⁹ magni sz ꝛ alijs dehonoꝛabiliores Exēplū habem⁹ i sarbana. Esa.xiij. Jn nabuchoð. Dañ.iij. Et i balthaī. Dañ. v. Et in supbissimo antiocho. ij. Mach. ix ꝟ Et in multz alijs q̄ ꝑ suā supbiā deiecti sūt. Pō. Deiecisti eos dū alleuarent.

Terti⁹ ar. Aud.ꝛc. Cauete ḡa supbia ne cū supbis deiciamini. Nota te qđ dr̄.xxviij.dis.c. Primos.in fine. Exempla alioꝛ nos cauere p̄monēt in futuꝛ Et sic dr̄.ff.locati. Si q̄s domū.§.j. Previdere dr̄is qđ cōtingere pōt. Notate:si essent due vie vna circa cacumen mōtis: alia in valle plana ꝛ vidisses incedētes p altā viā:turpiter corruentes. Alios aut q̄ tēdebāt facilit⁹ ꝛsecure puenientes:quā poti⁹ illaꝛ viaꝛ eligeres. Nō dubito q̄n securioꝛē. Expone ꝛ applica ad viā supbie ꝛ hūilitatis notādo illud Grego. Fuidētissimū signū reproboꝛ ē supbia: electoꝛū autem hūilitas.

¶Dñica.xviij. Ser.j.

Quod est.

Q mādatū magnum in lege Matth. xxij. Gr̄as ago deo meo ꝙ ꝑ oib⁹ vob⁹ in gr̄a dei:q̄ data ē vob⁹ in chr̄o iesu.j. Coꝛ.j. Magna q̄ ꝓpe sūt oīa legis mādata:q̄ a mag̃.s.a dō sūt data. Deut.vj. Hec sūt p̄cepta q̄ mandauit dñs de⁹ vr̄. Et ꝓpt magnū finē data sūt:qr obſuantib⁹ bñdictio ꝑmittit:transgressoꝛib⁹ vero maledictio. Deut.xj. Ecce ꝓpono vobis hodie bñdictiōez ꝛ maledictionē ꝛc. Jtē magna sūt ꝛ rationabilissima Ro.vij. Lex quidē sancta ꝛ mandatū sanctū iustū ꝛ bonū. Apparet ergo p̄ceptoꝛia auctoritate: tū ex finis sublimitate:tū ex mādatoꝛ q̄litate. Multū ḡ conandū est ad coꝛ obseruantiā. Et ꝟe beati sunt:quibus est data gratia obseruandi. Propterea pau-

Dnica.xviii.post Trinitatis

lus scribens ad corinthios observatores dine legis dicebat. Gras ago ꝛc. Ubi sũ tria cõsideranda.

¶Primũ:est gratiarũactio. Gratias ago deo meo.

¶Scõm:gratiarũactiõis ꝓtinuatio:sꝑ.

¶Tertiũ:est huius cõtinuatiõis ratio: in gratia dei.ꝛc.

De his oib⁹.ps. Bñdicam dñm in omni tpe:semp laus eius in ore meo.

¶Quod.ꝛc.

¶Prim⁹ ar. An liber arbitriũ sine gra possit dei implere mãdata: Vide sermonẽ scõo dñice.xviij.post trinita. ¶Pro fũdamẽto aũt nota.q̃ bñ ꝛ male operari est in ptãte hois. Arist.ij.ethi. In nobis est ꝑtus:sil'r aũt ꝛ malicia. Sicut em̃ operari bonũ est in nobis:est ita ꝛ nõ operari Et quẽadmodũ etiam non operari malũ est in nobis:sicꝛ operari. Propterea bñ dic Alanus in ꝓuerbijs. Cur ꝓ nõ caput ense secas: Cur sponte catenas demonis incurris & sua iussa subis: Cuꝛ ergo bñ operari ꝓsistat in adimplẽtiõe dinoꝝ mãdatoꝝ ideo q̃rit. An p liberũ arbitriũ.ꝛc. Dicrñ.vtꝫ. Ex q̃ ꝓclude q̃ nulla erit excusatio si dina trãsgrediamur mãdata Jõ bñ notandũ est illud Deut.vj. Erũt verba hec q̃ ego ꝓcipio tibi hodie i corde tuo ꝛ narrabis ea filijs tuis ꝛ meditaberis sedens in domo tua ꝛ ambulãs in itinere ꝛ dormiens atq̃ ꝓsurgẽs.i. vadẽs ad dormiendũ ꝛ a lecto ꝓsurgẽs. Seq̃. Et ligabis ea q̃si signũ i manu tua:erũtq̃ añ oculos tuos,ꝛc. Nec immerito:q: vt hĩ Esa. xxx. Hec est via ambulate in ea;ꝛ neq̃ ad dextram neq̃ ad sinistrã declinetis. Sũt itaq̃ mãdata triplr̃ observanda. ¶Primo corde p iugẽ meditationẽ.iõ ꝺt Erũt in corde tuo. Prouerb.vij, Fili:scribe verba mea in tabula cordis tui. ¶Scõo in ore per frequentẽ locutionẽ.iõ dicit. Et narrabis ea filijs tuis ꝛc. Josue.j. Nõ recedat volumẽ legis ab ore tuo. ¶Tertio in manib⁹ p opis executionẽ:iõ dicit. Ligabis ea in manib⁹ tuis ꝛc. Deut.vj. Audi israel:ꝛ observa vt facias q̃ precepit tibi deus vt bene sit tibi. O de⁹ q̃t sunt mandatoꝝ tuoꝝ trãsgressores:multo certe plures q̃ observatores. Fac g̃ inuectiuas cõtra singuloꝝ mãdatoꝝ trãsgressiões:vt vi debis. Sꝫ vñ tot mala nisi q: nõ ꝓsiderant:nec auctoritatẽ ꝑcipiẽtis:neq̃ finez mãdatoꝝ:neq̃ eoꝝ substãtiã:ꝺ dictũ sapientis, Eccũ.iij. Que tibi ꝑcepit de⁹: cogita sp. ¶Figura. Leuit.xj. Aial qđ nõ ruminabat imũdũ erat:nec deo erat imolãdũ siue offerendũ. Sic ꝛ illi q̃ mãdata ꝺi nõ ruminãt:imũdi sũt.ꝛ a deo reprobãdi. ps. Maledicti q̃ declinãt a mãdatꝫ tuis.

¶Ecũd⁹ ar. Jn euãg. dñs oñdit qđ ẽ mandatũ magnũ in lege. Licet ei ex parte ꝑcipiẽtis aut finis nõ sit alterũ altero maius:bene tñ fm diuersitatẽ materie Jn toto autẽ euangelio tria sunt considerãda.

¶Primũ:est phariseorum malicioſa interrogatio.

¶Scõm:est saluatoris grosa rñsio.

¶Tertiũ:ipoꝝ a chõ ꝓuosa cõfutatio. Jn ꝟ sermone dicẽdũ de ꝓmo q: accesserũt ad iesum ꝛc. vsq̃ ibi in lege. Ubi apparet triplex malicia.

¶Prima est malicia cõuentiõis.

¶Scõa est malicia interrogatiõis.

¶Tertia est malicia tẽtatiõis.

¶Prima est ꝛc. q: malicioſe ꝙuenerũt ꝛ accesserũt ad iesum. Chrysost. Cõuenerũt vt multitudine vincerẽt:quẽ rõib⁹ superare nõ poterãt. A ꝓtate se nudos ꝓfessi sunt: q̃ se multitudine armauerũt. Dicebãt em̃ apud se:vn⁹ loq̃t̃ ꝑ oib⁹:ꝛ siq̃dem vicerit: oẽs vicisse videamur:si aũt victꝰ fuerit: vel solus videat ꝓfusus. O pharisei q̃ oia facitꝫ ꝓpt̃ hoies ꝛ cogitatis. Primũ q̃dez venientes cũ vno vincẽdi estꝫ ꝑ vnũ:tñ posito q̃ in vno victo nõ oẽs intelligũt vos oẽs victos eẽ:nũq̃d ꝓsciẽtie vre sentiũt se eẽ ꝓfusas: Lenis em̃ est ꝓsolatio q̃ in seipo ꝓfusus est:q̃ ab alijs ignorat. ¶Secũda ẽ malicia interrogationis: q: vn⁹ ex eis legisdoctor interrogauit eum dicens. Magister qđ est mãdatũ magnũ in lege: Chrysp. Dgr̃m vocat cui⁹ nõ vult eẽ discipul⁹. De mãdato magõ interrogat: qui nec minimũ obseruat. ¶Tertia ẽ malicia. ꝛc. q: interrogauit nõ scire desiderãs: sed tẽtans vt deciperet. Orig. Tẽtans dicebat:q̃m nõ tãq̃ chri discipulus ꝓferebat hãc,vocẽ. Oẽs g̃ q̃ nõ discendi causa sꝫ tentandi aliquẽ doctoꝝ interrogãt existimare dem⁹ illu⁹ phariseꝰ frẽs. Oẽs itaq̃ qui

malicioſe ꝙuenīūt ℑ aliquē ⁊ q̄ ꝓbis aduſ-
latoriꝫs aut fraudulentis vtunt ad deci-
piendū: frēs sūt phariseoꝝ. Interrogem⁹
igit nos nō rētātes sed scire desiderantes
nedū scientia q̄ sit intellect⁹ ꝫformatiua:
ſz magis affectiōis excitatiua quod ē no
bis ꝓnecessariū. Nā bene scire ⁊ male vi-
uere: nihil aliud ē q̄ seipm ꝙdēnare. Ex
emplū habemus in ipis phariseis q̄b⁹ oi
cebat dñs. Lu. xj. Ve vob legisperitis q⁹
tulist clauē scie: ipi ꝓ nō introiſtis ⁊ eos
q̄ introibāt phibuistis. Vñ ⁊ Lu. xij. dr.
Ser⁹ scies volūtatē dñi sui ⁊ nō faciens
plagis: ꝙpulabit multis.

Terti⁹ ar. Aud. ꝛc. Cauere ne ⁊ſ si-
miles phariseis q̄ de mādat⁹ q̄dē lo
q̄bāt⁹ nō faciebāt cū tñ legz scia sine ope
nihil ꝓfit. Vñ ōt ipator. C. ō scōis nuptijs
l.j. Legib⁹ nr̄is mores intēdim⁹ corrigere
Et. xxiij. q. v. Prodest. Hoc solū bñ agit
vt vita hoim corrigat. Nā q̄dvalz alicui
a pō ꝓncipē scire ꝛstitutiōes ꝓncipis ⁊ ei⁹
rū facere. Applica. Ro.ij. Nō auditores
legis iusti sūt: sz factores iustificabūtur.

Dñica. xviij. p⁹ trī. Ser.ij.

Quod est

q ꝛc. In oib⁹ diuites facti
est⁹ in illo in oi ꝓbor in oi
scia sic testimoniū chr̄i ꝙfirmatū ē in vob
ita vt nihil desit vob in vl. g. expec. re. iesu
chr̄i dñi nr̄i. j. Cor. j. Hoc dixit obseruā
tib⁹ ōi mādata. Et sūt ibi tria ꝙsiderāda

Primū: corinthioꝝ ꝙmēdatio. In oi-
bus diuites ꝛc.

Scōm: ꝙmēdatiōis rō. sic testimoniuz
chr̄i ꝙfirmatū est. ꝛc.

Tertiū: rōnis ꝙfirmatio: ita vt nihil ꝛc
Propt hec bñ ōt. ps. Btā gēs cui⁹ ē dñs
de⁹ ei⁹ ppls quē elegit⁹ in hereditatē sibi.

Quod est. ꝛc.

Prim⁹ ar. An opa decalogi obligent
ad p̄cepta formata: Q⁹ sic. Deuter.
xvj. Juste q̄ iustū ē exeq̄ris. Cōtra. Dic
hieron⁹. Anathema sit q̄ ōt deū p̄cepisse
impossibile. Sz nō ē in prāte pcōris ifor-
mare opa sua. Rñdet Bon̄. in. iij. disti.
xxxvij. Opa formata p̄nt dici dupliciter.
Uno mō ꝓ exclusionē deformitatis pcti.
Et ℔ mō p̄cepta obligāt ad opa formata
q⁹ obligāt ad vitanda peccata mortalia.
Alio mō ꝓ positionē dignitat⁹ meriti. Et
sic accipiūtur ꝓpie. Et tūc distinguendu⁹
est q⁹ q̄dā ē obligatio absoluta ita q⁹ ſi nō
faciat: omissiōis reatū incurrit. Alia ē cō-
ditionalis vicz si vult hr̄e p̄miū. Et ℔ mō
mādata obligāt ad opa formata. Si aūt
loquamur de obligatione absoluta ℔ pōt
eē dupliciter. Aut loquēdo de mādat⁹ in
vnū collectis reductis vicz ad duo māda-
ta charitatis: ⁊ sic obligāt ad op⁹ forma-
tū. Vel in se: si hz hōm̄ possit in illud exi-
re: vl̄ in p̄parato e ani. Teneꝫ em̄ hō. im-
plere mādata decalogi: vt ꝓ ℔ p̄paret ho-
cū gr̄e. Aut loq̄ndo de q̄libet mādato sin
gillatim ⁊ ꝓ se: ⁊ sic nō obligant ad opera
formata. Ad illud aūt q̄d obiciť dicēdu⁹
q⁹ q̄dā ē mod⁹ iustīcie q̄ facit opus meri-
torīū. Alī⁹ est q̄ excludit deordinationē in
tentionis. Et hic est in p̄cepto mō aūt pri-
mus. Hec Bon̄. Pro fūd. Multuz est
attendendū ad dei mādata cū ꝓpīa de le-
gib⁹ hūanis dicat Juuenalis Respice q̄d
moneant leges: q̄d curia mandet: premia
q̄nta bonos maneāt q̄ fulmine iusto. Et
tyts ⁊ capito ruerint dānante senatu. Vñ
⁊ Aristo. j. politico ꝓ. Sic optimū alialuz
est hō lege frūes: ita pessimū est a lege iu
stīcia separatus. Sed q̄ritur An manda-
ta legis diuine, ꝛc. Dic rñ. vt supra. Et q̄
ꝙclude q⁹ nō pōt eē p̄cepti trāsgressio abſ
q̄ deformitate pcti: nec tñ erit meritoria
ei⁹ impletio absq̄ gr̄a ⁊ charitate. Ideo
bñ dicit paulus. j. Cor. xiij. Si charitatē
nō habuero nihil sum. Heu heu vbi nūc
charitas: Rara certe nūc charitas ad de-
um: pene nulla ad ꝓximū. Osee. iij. Nō ē
ꝑitas: nō est mia: nō ē scia dei in terra Jō
maledictū: mēdaciū: homicidiū: furtū: et
adulteriū: inundauerūt: ⁊ sanguis sangui-
nē tetigit, ꝛc. O miseri pensate q̄ tremen
da sit diuine legis trāsgressio. Figura
Exodi. xix. In datione legis ceperūt au-
diri tonitrua ⁊ voces ⁊ tuba terribiliť so-
nans: ⁊ erat mons totus terribilis adeo
vt ppls nō auderet iuxta stare. vt habet
Exō. x. Hoc enim fuit figura horꝝ quē
passuri sunt mandatorū transgresso-
res i. ꝙspectu iudic⁹ Vñ ibiō ait moyses

Dnica.xvij.post Trini.

ad ꝓphm. Ut pbaret vos venit de⁹: ⁊ vt terro⁹ illi⁹ esset in vobis ⁊ nō peccaretis.

Seqūs art. Jn ꝓced.⁊c. Jn hoc dicen⁹ dū de saluato⁹ gr̄osa rn̄sione q̄ lz q̄ tētans pharise⁹ interrogaret eū: tū benigne rn̄dit di. Diliges dn̄m ⁊c. vsq; ibi: ⁊ ꝓphē. Ubi tria ponit p ordinē

Primo ꝑmi mādati exp̄ssionē.

Scō scōi mādati supaddition̄.

Tertio vtriusq; pfectionē

Primo igr̄ ⁊c. dicēs: Diliges dn̄m deum tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota ania tua et ex tota mēte tua. Chrys. Nō dicit: time: sz dilige. Timere em̄ est seruo⁹: diligere filio⁹ū. Timor sub necessitate est: dilectio in libertate. Jdē. Diligere deū ex toto corde: est vt cor tuū nō sit inclinatū ad aliq⁹ rei dilectiōez: magis q̄ dei. Diligere eum ex tota ania: est certissimū hr̄e q̄m in ꝑpetuate: ⁊ firmū esse in fide. Tota ꝑo mēte diligere: est vt oēs sensus deo vacēt. Cuius em̄ intellect⁹ deo ministrat: cui⁹ sapia circa deū est: cui⁹ cogitatio ea q̄ dei sūt tractat: cui⁹ memoria q̄ bona sunt recordat: tota mēte diligit deū. Glo. Ex toto corde .i. intellectu: Ania. i. volūtate: Mēte. i. memoria: vt nihil ei ꝓtrariū sentias: aut velis: aut recorderis. Bern. Toto corde. i. sapient⁹ ꝫ suggestionē diaboli ne seducamur. Tota ania. i. dulcit ꝓtra delectatiōnes carnis ne alliciamur. Tota mēte: id ē fortiter ꝓtra p̄ssuras mōi ne opp̄mamur Subiūgit ēt dn̄s: Hoc est maxim⁹ ⁊ ꝑmū mādatū. maximū inq̄ dignitate: q⁹ō maximo. i. de deo diligēdo. Et ꝑmū in intentione iubētis. Finis em̄ in intētiōe p̄cedit ea q̄ sunt ad finē. Scō ponit ⁊c. dicēs: Scōm aūt silē est huic. Nō eq̄le ōr: sed silē q⁹ de actu sili. s. de dilectione: vel de re sili deo. s. de hoie q̄ est imago dei: in q̄ etiā ōs diligit sicut rex in sua imagie honorat: vt dicit Chrys. Et ponit illō scōm di. Diliges ꝓximū tuū sicut teip̄m. i. ad id ad qō teip̄m. s. ad iusticiā et salutē: ⁊ eo ordine q̄ teip̄m. s. pl⁹ aias q̄ corp⁹. Jō ōr Aug. Ut de ꝓximis si iā nosti diligere teip̄m: ⁊ ꝓmitto tibi ꝓxim quē diligas sicut teip̄m. Si aūt nō nosti diligere te: timeo ne decipias ꝓximū sicut te. Tertio ponit illoꝝ duoꝝ mādatoꝝ pfectiōez di. Jn his duob⁹ mādatis tota lex pēdet ⁊ ꝓphe. Ro. xiij. Plenitudo leg⁹ est dilectio: q vtiq; dilectio dī ⁊ ꝓximi fortē facit aim ad oia bona exeq̄nda ⁊ mala sustinēda. Can. vl. Fortis ē vt mors dilectio Exem. in li. de apib⁹. Cuz quidā canonic⁹ regl̄aꝝ dict⁹ Joānes pol lin⁹: p̄dicaret in mōasterio cātipratēsi canonicoꝝ regl̄arū iuxta cameracū i festo apl̄oꝝ Philippi ⁊ Ja. Et verbū illō dn̄i cū hr̄et in manib⁹ Qui manet in me ego in eo: hic fert fructū mlt̄ū. Et crebr⁹ ꝑsationib⁹ illi ꝑbo insisteret: ꝑgo q̄dam anicla feruētissima spū cepit ꝓmo intra se fremere: p nimio ardore deuotiōis in oib⁹ mēbris ꝑuti. Sed cū ter aut q̄ter repmeret circūst⁹ lentiū pulsib⁹ sociaꝝ tandē p̄dict⁹ religiosus insepabilē btē aie vnionē cū ꝺo cōmixture aq̄ ⁊ vini ꝓpauit. Quo audito spūs dicte ꝑginis cor ei⁹ q̄si mustū absq; spiraculo lagūculam rūpere solet: cū sanguinis effusiōe ⁊ clamore dirupit: ⁊ sic ipa in ꝓspectu oim expirauit. De dilectiōe ār ximi habem⁹ notabile exemplū in beato Joāne euāgelista q̄ tāfreq̄nter discipulis dicebat: Filioli diligite alterutr⁹. Cū q̄ iterrogaret cur tālepe hoc diceret. Respondit: quia ꝓceptū dn̄i est. Unde Paulus Ro. xiij. Qui diliget ꝓximu⁹: legem implenit.

Tertio⁹ art. Auō. ⁊c. Nō est q̄ ꝓq̄rendum de diuinis mandatis: q̄m oia ꝑtinent ad dilectionē que facilis est cum sit actus voluntatis. Audite peccatores An nō timetis damnari qui q̄tidie cōtra dei mandata facitis. Forte dicitis: Deus non est ita terribilis sicut olim fuit Ade. Dicūt etiā aliqui q⁹ hoc faciebat ad terrendū nos: sicut et de diluuio ⁊c. et de punitione Chore Dume. xvj. Et ita de multis alijs Cuine legis transgressorib⁹: Audite quid dicat lex. Si imp̄ialis maiestas. C. de legibus. Sentētia cōtra aliquē data ꝓ aliquo casu nedū ꝓ illo: sedetiā ꝓ oibus seq̄ntibus similis offense debet seruire. Et decretalis de excessibus prelatorum. ca. j. Pro vestris excessibus vos taliter puniemus q⁹ timore pene vestre ceteri a similibus abstinebūt. Nam punitio vni⁹ dz esse metus mlt⁹. Pōe exēplū iuxta legē. q̄d ḡ mō dicit⁹ o pctōres. Audite

lesum dicētē: Dar. xiij. Qđ autē vobis dico: oib⁹ dico vigilate. Et q̄re vigilabim⁹ q: horrēdū est incidere in manu dei viuē tis. Heb. x.

Dñica. xviij. post Trinitatē.
Sermo tertius.

Quod est.

q tē. Cōfirmabit vos vsq; i finē sine crimie in die aduē tus dñi nr̄i Iesu chr̄i. j. Cor. j. Si ei⁹ mā data obseruetis: ꝓfirmabit vos tē. vbi tria cōtemplanda.

Primū desideranda ꝓmissio. Confirmabit vos.

Scōm ꝓmissionis procuranda cōditio sine crimine.

Tertiū eiusdē ꝓtinuatio. Et iteruꝫ in die dñi tē. vsq; i finē. De his trib⁹. j. Pe. v. Ipe pficiet: ꝓfirmabit: solidabit; q;.

Quod tē.

Prim⁹ ar. An lex vet⁹ sit grauior nō noua: Q, nō. Ars t virt⁹ sūt circa dif ficile: g; vbi maior ꝑtus: ibi maior difficul tas: sz maior ē ꝑtus in lege noua. Cōtra. Matt. xj. Jugū meū suaue ē: t onꝰ meū leue. Rūdet Bo. i. iij. dis. vl. De dua b⁹ legib⁹ est loq; tripliciter. Primo mō rōne ꝓceptoꝝ obligātiū: t sic qntū ad nu merū lex vet⁹ erat gr̄uior ꝓpt̄ mlt̄itudinē iudicialiū t cerimonialiū. Quātū ꝙo ad pfectionē t arduitatē: gr̄u⁹ t difficili⁹ est euāgeliū. Scōo mō rōne affectionum monētiū. t sic leui⁹ ē euāgeliū: (ad cuius obſuantiā monet amor q alleuiat on⁹) q; vetus lex ad cui⁹ obſuantiā monebat ti mor cui iūcta erat gr̄uis punitio: qđ figu ratū fuit. Exo. xvij. vbi dr̄ q; man⁹ moysi erāt gr̄ues. Tertio mō rōne sacramēto rū adiuuātiū: t sic multō leuior ē lex noua q; vetus: qr sacr̄a ve. le. multū habebant pōd er; t pax de efficacia ꝑtut;. Ecōtra ꝙo sacr̄a noue leg; paruā hn̄t difficultatē t mlt̄ā vtilitatē. Ad illud aūt qđ obijcit dicēdū q; ꝑt⁹ eē dr̄ circa difficile ipi natu re ꝓuate ꝑtute: nō ät respectu nature ifor mate t p; gr̄am eleuate. Hec Bo. Pro fūd. In hūanis opib⁹ gr̄uitas t difficultas ꝓuenit plerꝫ ex volūtate. Nā vt ōt Te rētius. Nulla ē tā facilis res q̄n difficilis sit: quā iuit⁹ facias. Jō Sen̄ ad Lu. Da operā ne q̄d vnq; inuit⁹ facias. Jnvolen te nō ē necessitas. Qui ꝑcia libēs accipit pr̄ē acerbissimā fuitutē effugit. Eū g̃ q̄ri tur de gr̄uitate leg; no. ac ve. tē. Dic rn̄. vtē. Et q̄ ꝙclude q; deuotio multū alle uiat opus Ihū Ber. Vbi amor nō labor ſz sapor. et Aug⁹. Oia seua t īmania: fa cilia t ꝓpe nulla facit amor. Sed hoc nūc implet̄ ꝓphetia pauli dicentꝫ. ij. Tim. iij. Erūt hoies seipos amātes. tē. seq; si ne affectiōe tē. O de⁹ q̄ sūt sine affectiōe spūalib⁹: sz mlt̄i afficiūt; ad carnalia: mul ti ad terrena. Facinuectiuas. Et qm̄ mlt̄i sūt sine affectiō spūali: iō eoꝝ opa nō sūt deo accepta. Figura. Leuit. ij. p̄cipitur thus poni i sacrificijs. Et Leui. vj. Ignis in altari sp ardebit: quē nutriet sacerdos subijciens ligna manu per singulos dies. Per thus sigr̄; deuotio q; t p; ignē sigr̄; q; ignis deuotionis nutriendus ē p ligna bo na ꝓsiderationū. Vbi aūt ē hmōi deuo tio: nihil ē gr̄ue. Ihū t Exo. xvij. postꝫ dic tū ē q; erāt man⁹ moysi graues. Aaron t hur posuerūt lapidē subt; eū t sustētabant man⁹ ei⁹. Aaron interpr̄at mōs fortꝫ siue mōtanus: t sigr̄; eleuationē mētis ad cele stia. Et hur interpr̄at lumē aut ignis seu icēdiū: t sigr̄; feruorē deuotōis. Jsti duo sustinēt t alleuiāt man⁹. i. opa subijciēdo lapidē. i. chr̄m cui⁹ cōsideratio oia reddit leuia. Ihū sup illō. j. Jo. v. Mandata ei⁹ gr̄uia nō sūt. Glo. Habēti charitatē.

Cōs ar. Jn ꝑced. tē. Jn isto dicen dū de ꝑtuosa phariseoꝝ ꝓfutatiōe. Vr em̄ (vt ait Chrys.) iudei existiman tes chr̄m purū hoiem eē tentabāt eū: ne q; tentassent si filiū dei tredidissent: iō vo lens eis oñdere q; de⁹ erat: talē interroga tionē eis ꝓposuit: dicēs. Quid vob⁹ videt de chr̄o. i. de messia ꝓmisso cui⁹ filius est. Hoc iō forte q̄rit: qr ex q; totā legē direxe rat ad duo mādata dilectiōis: vult osten dere hec duo mādata reduci ad vnū dilī gibile qđ ē chr̄s. Nihil em̄ diligit tā q; ds t ꝓxim⁹ nisi chr̄s. Dicūt ei Dauid: credē tes illū eē purū hoiem. Ait illis: arguēdo in ꝑtiū. Quō g̃ si chr̄s est pur⁹ hō vt cre ditis: dauid eū in spūsctō vocat eum dñm suū: qđ nō liceret si eēt filius ei⁹. Dicit enī dauid. Dixit dn̄s dño meo: sede a dextris

meis ꝛc. Si ḡ dauid vocat eū dn̄m suuz: quō filiꝰ eiꝰ est? Et nēo poterat ei rn̄dere verbū: neq; ausus fuit quisq; ex illa die euz ampliꝰ interrogare. Hiero. Jō cōfutati sermonibꝰ: vltra nō interrogat: sz apertissime cōprehensum romane tradūt ptati. Ex q̄ intelligimꝰ venena inuidie superari quidē posse. sz difficile q̄escere. In verbis aūt p̄dictis dauid adducꝫ a dn̄o ad ꝯfutationē phariseoꝝ: declarat triplicē veritatē circa p̄sonā chr̄i.

Pr̄ia ē v̄itas ēperialis dn̄atiōis.

Scd̄a ē v̄itas eq̄lis sessiōis.

Tertia ē v̄itas victorialis triūphatōis

Pr̄ia igit̄. ꝛc. q̄r dauid vocat eū dn̄m. Sicut em̄ dicit Hierony Vocat eum dn̄m suū nō errore incerto nec ꝓpria volūtate: sz a spūsctō. Scd̄a est v̄itas eq̄lis sessionis: cū dicit. Sede a dextris meis. Impossibile est em̄ purū hoiem sedere a dextris dei. Dicat ḡ dauid Dixit dn̄s. i. deꝰ pr̄: cuiꝰ dicere ē filiū equalem gn̄are: dn̄o meo. i. dn̄o filio suo: sede a dextris meis, s̄m q̄ deus es. Remigius. A dextris dei sedere ē in honore ꝛ eq̄litate paterne dignitatis manere. Tertia est veritas ꝛc. cū d̄t Donec ponā inimicos tuos: scabellum pedū tuoꝝ. i. donec hoies tibi rebelles subiugauero: vel bona ꝛ volūtaria subiectōe vt credant te verū deū ꝛ hoiem: vl̄ coacta subiectiōe vt in die iudicij puniāt̄ et credāt inuite: ita vt velint nolint subiecti sint tibi: sicut scabellū pedibꝫ est subiectū. Remigius. Donec: ibi ꝑ infinito ponitur: vt sit sensꝰ: sz semꝑ ꝛ inimici tui subijcient̄ pedibꝫ tuis. Et vt d̄t Chrys. Hoc debuit eos inducere ad timorē: sz nec sic iducti sūt. Talis em̄ ꝯsideratio etiā nos ipos iducere dz ad timorē qm̄ necessario habemꝰ corā tanto iudice cōparere: ꝛ ab eo sn̄iam durā ꝛ increpationē sustinere.

Exēplū legimꝰ in vitaspa. q̄ q̄dā interrogauit senē. Vn̄ abba mihi hoc. Cor meū durū est. Nō timet deū: quomō eū timebo. Rn̄dit senex. Puto q̄ si hō in corde suo retineat increpationē: possidebit timorem. Dicit ei frater. Et q̄d est increpatō? Rn̄dit senex. Vt homo in omni re increpet animā suā: ꝛ cogitet q̄ necessario oportet tādē deo occurrere ꝛ increpationē eiꝰ ꝛ sctōꝝ sustinere cum dura sn̄ia. Ecc̄i. ij. Cor durū male habebit in nouissimo.

Tertiꝰ ar. Aud̄. qm̄ chr̄s est sūmꝰ dn̄s corā q̄ etiā velimꝰ nolimꝰ cōparere nos oportet. Quātū ḡ timere debemꝰ eiꝰ mādata trāsgredi. Na vt habet̄ extra de maioritate ꝛ obedientia. Si quis venerit. Et. ff. de re militari. l. desertorē. §. Similes: vassalus nō obediēs mādato principis: morte dignꝰ est. Pone casum vt videbis: notādo illud Leuit̄. xix. Ego dn̄s leges meas custodite.

Dn̄ica. xix. post trinitatꝫ.

Sermo primus.

Transfretauit ꝛ venit in ciuitatē suam Matth̄. ix. Renouamini i spū mētis vr̄e ꝛ induite nouū hoiez q̄ s̄m deū creatꝰ est in iusticia ꝛ sctitate veritatis. Eph̄. iiij. Si volumus spūaliter trāsfretare ꝛ venire in ciuitatē celestē: oportet nos renouari Juxta v̄ba bti pau. di. Renouamini ꝛc. Vbi apl̄s inducit ad tria.

Pr̄io ad reformationē Renouami ꝛc.

Scd̄o ad ꝯformationē: ꝛ induite nouū ꝛc. nouū inq̄ hoiem. i. chr̄m imitādo eiꝰ sanctam ꝯuersationem.

Tertio ad informationem. in iusticia ꝛ sctitate veritatis. De p̄mo. Ro. xij. Reformamini in nouitate sensus vr̄i. Et attende q̄ hō q̄ntūcūq; sit ꝑfectus dz semꝑ reputare se de nouo inchoare. Ecc̄i. xviij. Cū ꝯsūmauerit hō: tūc incipiet. De secūdo. Ro. xiij. Induimi dn̄m iesuz chr̄m De tertio. Ibidē. Induamur arma lucꝫ.

Trāsfretauit ꝛc.

Primꝰ ar. An decuerit chr̄m trāsfretare. i. mare huiꝰ mdi trāsire pauperē vitā ducēdo? Qꝛ nō. Chr̄s maxie inuitauit hoies ad exēplū hūilitatꝫ. Juxta illud Matt. xj. Discite a me q̄r mitis ꝛc. sz hūilitas maxie cōmēdat̄ in diuitibꝫ. Cōtra. Matt. viij. Filiꝰ hois non hz vbi caput suū reclinet. Rn̄det Tho. iij. p. q. xl. Chr̄m decuit in h̄ mūdo pauperē vitā ducere. Primo q̄dē q̄r h̄ erat ꝯgruū p̄dicatiōis officio ꝓpt̄ q̄d venit Oportet em̄ p̄dicatores a cura reꝝ seculariū eē absolutos, Vn̄ ip̄e apl̄os ad p̄dicandū mittens dixit eis. Nolite possidere aurū ꝛc. Scd̄o

sicut assūpsit mortē corporalē vt vitā largirē spūalē: ita paupertatē corporalē sustinuit vt nobis diuitias spūales largirē. Ioā. viij. Scitis grāz dñi rē. Tertio ne si diuitias haberet: eius pdicatio cupiditati ascriberē. Vñ hieronym⁹ sup Matth. Si apli diuitias habuissent: viderent nō causa salutis hoīm: sz causa lucri pdicassē. Ad argumētū aūt dicēdū q in eo q est necessitate pauper: būilitas nō multū cōmēdatur: sz in eo q voluntarie. Talis em paupertas est maxime indiciū būilitatis. Hec Thom. Pro fūd. Magna frus laudabilis ē ptēnere opes. Vñ martial. Ardua res hec ē opib⁹ nō tradere flores Et Señ. Aude hospes ptēnere opes: q nemo alius dign⁹ deo est q̄ q opes ptēm pserit. Cū g̃ q̄rit. An decuerit rē. Dic vt s. Et qua ꝓclude q veri chr̃iani nō st mūdi amatores: sz ptēptores. Vñ. j. Joā. ij. Nolite diligere mūdū neq ea q̄ mūdo st qm̄ sic⁹ diligit mūdū nō ē charitas pr̃is in eo. O mūdani: o auari. rē. Et st mala xp̃i vr̃am auaricia ꝓpetratis: pditiones: fraudes: vsuras. Nam vt h̃r. j. Tim. vj. Radix oim malo⁹ cupiditas. Et qđ oim malo⁹ cumulus est. Auaricia sive amor diuitiar⁹: sic terre adheret q ptēnit celū. Sic edificat in arena q edificare in celis non curat. Figura. Gen. iij. Cain (q in terr̃a⁹ possessio) dr̃ edificasse ciuitatem rnō abel q dr̃ iustus: rinterr̃a⁹ luctus: q sancti cor nolūt terrenis infigere: sz dicūt cū paulo illō pauli Heb. vltio. Nō habem⁹ hic ciuitatē manētē: sz futurā inquirimus

Secūdus ar. In euāgelio tria innuūtur ꝓsiderāda q̄ ꝓsideratio nos inducere dz ad trāsfretādū. i. trāseundū mare hui⁹ mōdi vt puenīam⁹ i ciuitatē supnā

Primum est saluatoris inextimabilis benignitas.

Scōm: pctōris miserabilis infirmitas.

Tertiū: penitētis desiderabilis sanitas.

Primū igit rē. q notat in euangelio cū dicit ascēdēs Iesus in nauiculā trāsfretauit rvenit in ciuitatē suā. In h̃ em sig̃tur q benigne visitat fideles suos. Per nauiculam aūt allegorice pōt intelligi ipa chr̃isti būanitas: vl ipa beata virgo in cuius vtero carnē sumpsit. De q pōt exponi illud. Prouer. vltimo. Facta est quasi nauis institoris rē. Ciuitas illa ad quaz venit ad litterā dicit nazareth sm aūgs: sm alios capharnaū in q̄ ciuitate frequēter habitabat. Allegorice aūt est ecclesia militans in qua post trāsfretationē maris hui⁹ mūdi manet in sacrāmēto altaris. Matth. vltimo. Ecce ego vobiscū sum vsq ad cōsūmationē seculi. Horaliter est aia rōnalis in quā venit per gr̃am. Jo. xiiij. Ad eū veniem⁹ rmansionē apud eū faciem⁹. Anagogice autē ē ipa ciuitas celestis in quam trāsfretato mari hui⁹ mūdi gl'ose ascendit. Exemplo aūt chr̃i si volum⁹ tandem attingere portū salutis r q̄enire in illam ciuitatē celestē ogbemus nūc trāsfretare. Et hoc triplici trāsfretatōe.

Prima: ē trāsfretatio marz pcti.

Scōa ē trāsfretatio marz hui⁹ mūdi.

Tertia est transfretatio maris cordis humani.

In hoc sermone dicendū de prima. vicz quō mare pctī trāsfretandū ē. Et hoc cū nauicula pnie. Et vt ad h̃ diligenti⁹ agendū inducamur: ꝓsiderem⁹ q̄ sit periculosum hoc mare pcti.

Tū ꝓpt̃ gubernatoris absentiā.

Tū ꝓpt̃ ꝓtrariox vehementiā.

Tū ꝓpt̃ pdictox inaduertentiā

Primo ꝓpt̃ rē. Gubernator aie nr̃e spūs sctūs est: r q sol⁹ nos pōt ꝓducere in ciuitatē celestē. ps. Spūs tuus bon⁹ deducet me i terrā rectā q est terra. i. regio stabilis r solida viuētiū eternalit. De q̄ alibi. Credo videre bona dñi in terra viuētiuz Iste aūt gubernator est absens pctōrib⁹ Jō. ps Lōge a pctōrib⁹ sal⁹. Vñ. j. Reg. xvj. Spūs dñi recessit a saul. Saul enim interr̃a⁹ abutēs sive abusiuū eox: r sic pctōrē q donis dei ābutit: vicz corpore: aia: r tpali substantia. De hoc g̃ mari pcti exponi pōt illud Job. xxviij. Mare loquit: nō ē mecū. s. sapia q̄ est donū spūs sancti. Scōo ꝓpt̃ ꝓtrariox vehemētiaz: vicz ex vētox ipulsiōe. i. tentationū diabolicax. Dan. vij. Quattuor venti pugnabāt in mari vicz vana spes: vanus timor: vana letitia: vana tristitia. Grego. Assidua ipulsiōe diabol⁹ tentat: vt saltē tedio vincat. Jtē ex vndarū compulsiōe. i. tentationū carnaliū. Gal. v. Caro ꝓcupiscit aduers⁹ spūz Jtē ex carybdi cū seu abyssox

attractione. i. mūdanaꝝ cupiditatū. Aug. Amas mundū absorbebit te: amatores suos vorare nouit: nō portare. ¶ Tertio ꝓpter p̄dictoꝝ inaduertentiā seu ignorantiam: Peccatores em̄ nō aduertūt hmōi ꝑicula. Vñ Prouerb. xxiij. Eris q̄si dormiens in medio mari: ⁊ q̄si sopit⁹ gubernator amisso clauo ⁊ dices. Verberauerūt me. s. suggestiōes diabolice: ⁊ ego nō dolui. traxerūt me. s. voluptates ⁊ cupiditates ⁊ ego nō sensi. Heu q̄m multi ꝑiclitantes ꝑicula nō cogitāt: q̄ nec mortē nec infernū ꝯsiderāt. ¶ Exemplū de his q̄ erāt in ciuitate hierl'm: cui dn̄s dicebat Luc. xix. Et quidā in hac die q̄ ad pacē tibi nūc āt abscōdita sunt ab oculis tuis ⁊c. Apoc. iij Si nō vigilauerꝫ veniā ad te ⁊c.

Tertiꝰ artic. Aud. ⁊c. Vigilate g̊ ne ꝑeatis. Dicit lex. ff. de pactis. l. Sūma. Quilibꝫ debꝫ ꝓ suis negocijs vigilare. Et sicut d̄r. vij. q. ij. c. vlti. Vbi maius est ꝑiculum: cautius ⁊ diligētius est agendū. Aud. ⁊c. Si essetis in mari ⁊ fractum esset nauis gubernaculū: et flaret ventus vehemēs: ⁊ ibidē cū alijs dormiretꝫ: nōne essetis in graui ꝑiculo? Si aūt vigilātes ꝑicula videretꝫ: nōne timore ꝯcussi/ q̄cq̄d esset possibile ꝓ euasiōe diligent̄ ageretis? Multo g̊ diligētiꝰ agere debetis ad trāsfretandū mare pcti ꝓ euitādis ꝑiculis carybdis infernalis. Ideo vt dicit saluator Mat. xiij. Videte vigilate ⁊ orate.

¶ Ser. ij. ꝓ eadē dn̄ica. xix post Trinita.

Transfreta

Tuit ⁊c. Deponētes mendaciū loq̄mini veritatē vnusquisq̄ cū ꝓximo suo q̄m sum⁹ inuicē mēbra Ephes. iiij. Si faciam⁹ h̄: trāsfretabim⁹ cū chr̄o. In illis aūt v̄bis t̄a tāgūt̄

¶ Primū falsitatꝫ exclusio: Deponē. mē.
¶ Scd̄m v̄itatis hortatio: Loq̄mi. v̄ita.
¶ Tertiū hortatiōis rō: q̄m sum⁹ ⁊c.

De p̄mo Ps. Perdes oēs q̄ loquū. men. De scd̄o. ij. Tim̄ ij. Sollicite cura teip̄m ꝓbabilē exhibere deo oꝑariū incōfusibilē recte tractantē verbū veritatꝫ. De tertio Ro. xij. Alter alterius mēbra.

¶ Transfretauit ⁊c.

Primus arti. An chr̄s debuerit cum hoībus ꝯuersari? Q. nō. Deū nō cōuenit cū hoībꝫ ꝯuersari. Cōtra Baruc. iij. Cū hoībꝫ ꝯuersat⁹ ē. ¶ Rn̄sio s̄m Th. in. iij. ꝑ. q. xl. Cōuersatio chr̄i talis ēē debuit vt ꝯueniret fini incarnationis ꝓpter quā venit in mūduꝫ. Venit aūt in mōm Primo ad manifestandū veritatē: sic ip̄e dicit Jo. xix. Ego in hoc nat⁹ sum ⁊ ad h̄ veni in mundū vt testimoniū ꝑhibeā veritati. Jō debuit in publicū ꝓcedere p̄dicādo. Vñ ⁊ Lu. iiij. Quia ⁊ alijs ciuitatibus oꝑtet me euangelizare regnū dei: q̄ ad hoc missus sum. ¶ Scd̄o venit ad hoc vt hoīes a pctō liberaret. j. Tim̄. j. Chr̄s iesus venit in hūc mundū pctōres saluos facere: Jd̄o req̄rere debuit pcnitētes sicut pastor ouē perditā. ¶ Tertio venit vt per ip̄m accessum habeam⁹ ad deū: vt d̄r Roma. v. Jō ꝯueniēs fuit vt familiarit̄ cum hoībꝫ ꝯuersando fiduciā daret ad se accedendi. Hoc Tho. ¶ Pro fund̄. Satꝫ cōueniēs est vt p̄nceps aliq̄n cū subditꝫ conuerset̄: q̄ vt d̄t Vegeti⁹ li. j. de re militari. Principis doctrina ꝓdesse pōt multū subiectꝫ. Vñ satꝫ h̄r q̄ decet eū cū eis cōuersari. Vñ de chr̄o sūmo p̄ncipe d̄r in libello metrico de ꝯtēptu mūdi. Ver⁹ saluator nostreq̄ salutꝫ amator. Viuēdoq̄ volēs nobis oñdere normā. Se dedit exēplū: rectāq̄ ꝑ oīa formā. Cū g̊ q̄ritur An chr̄s ⁊c. Dic rn̄. vt s̄. Ex q̄ ꝯcludē q̄m magna ⁊ mirāda sit dei in nos beniuolentia. Quantū g̊ studere debem⁹ vt ei gratum obsequiū impēdam⁹. O igit̄ q̄m miseri estꝫ pctōres q̄ sibi ꝯdicitis ⁊ repugnatꝫ: fornicatores et adulteri ⁊ eoꝝ fautores ⁊c. q̄d dicere poteritꝫ q̄n velitis nolitꝫ corā eo cōparebitis. Ro. xiiij. Oēs stabim⁹ añ tribunal chr̄i. Cōfugiam⁹ g̊ ꝑ pn̄iam ad ei⁹ mīam. Nā ip̄e dicit Zach. j. Cōuertimini ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos. ¶ Figura i euāgelio hod̄. q̄ trāsfretauit et venit in ciuitatē suā. i in alam ad se reuertentē ⁊ sibi dedicatā. Et Lu. xix. Zacheo cupiēti illuꝫ videre: ⁊ eū aspiciēti dixit dn̄s: Hodie in domo tua oꝑtet me manere. Aug. O q̄m suauis es dn̄e: hūiles spū sūt dom⁹ tua.

Secūd⁹ articulus. In p̄ced̄. ⁊c. In h̄ aūt sermone dicendū de trāsfretatōe maris mūdi. Circa quā ꝯsiderādū est q̄m

periculosum ⁊ dubiū est hoc mare.
Cum ꝓpter ventoꝝ ꝯtrarietatē
Cum ꝓpter locoꝝ diuersitatē.
Cum ꝓpter vasoꝝ qualitatē.
Primo ꝓpter ventoꝝ.i. affectionū ꝯtrarietatē. Juxta illud Prouerb. xij. Vult et nō vult piger. Volūt q̄ꝑpe multi saluari: sꝫ n̄ volūt bene oꝑari: volūt gr̄am obtinere: nec tn̄ volūt penitere ⁊c. Scd̄o ꝓpt̄ ⁊c. puta saxoꝝ: ꝑ q̄ intelligunt̄ aduersa: h̄ est ꝑicl'm marinū qd̄ d̄r scylla.i. saxū latēs s̄m Papiā. Et dicit Jsid̄.li. etym̄. ꝙ mōstruosam faciē fabule illi dederūt q̄si formā hoīs succinctā capitib⁹ caninis: quia collisi illic fluctus: canū latrat⁹ videntur exp̄mere. Et ꝯuenient̄ signant detractores ⁊ susurratores. Jtē ꝓpter diuersitatē voraginū seu locoꝝ vertiginosoꝝ: ꝑ que signant̄ fraudulentie demonū ⁊ maloꝝ hominū. Jtē ꝓpter diuersitatē ꝓcellaꝝ vehementiū ꝑ q̄s intelligunt̄ mūdane ꝓsperitates q̄ sunt fluxibiles vt aqua. De hoc mari exponi pōt illd̄ Apoc̄.xiij. Vidi de mari bestiā ascendentē habentē capita septē: scꝫ maliciā septē viciorū capitaliū: ⁊ cornua decē.i. trāsgressionē decē p̄ceptoꝝ decalogi. Tertio ꝓpter vasoꝝ q̄litatē. Habēt em̄ nauigātes in hoc mari vasa fragilia: onerata: ⁊ ꝑforata. Vasa ista sunt corda hūana q̄ plerūq̄ solo visu franguntur. Affectionib⁹ mūdanis ⁊ carnalib⁹ onerātur. Sap̄.ix. Corpus qd̄ corrūpit̄ aggrauat aniam: ⁊ deꝑmit terrena inhabitatio sensuū multa cogitantē. Sunt etiā hmōi vasa ꝑforata.i. patula ⁊ aꝑta ꝑ imprudentiā ad recipiēdas vanitates. Ps̄. Filij hominū vsq̄quo graui corde: vt q̄d diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū. Hoc mare trāsiuit chr̄s abeūdo: qm̄ nihil terrenū possidere voluit. Quod ⁊ signauit quādo supra mare siccis pedib⁹ ambulauit: in hoc dans exemplū ꝙ siccis pedib⁹. id ē nō inuiscatis affectib⁹ ipsum transeam⁹. Sed heu q̄ multi in hoc mari pereūt: adeo tēporalibus inuiscati ꝙ om̄ino ꝓpriā anime salutē postponūt. Exemplū refert Vincentius in spe. morali: de quodā q̄ q̄ttuor libras accōmodauerat: ꝑ q̄b⁹ debebat habere duodeci ad q̄ttuor annos. Adueniens aūt sacerdos nihil ab eo extorq̄re potuit: nisi hec verba: Duodeci libras quas talis debet ꝑ q̄ttuor reddat. Ecc̄i.j. Qui aur̄ diligit: nō iustificabit̄.

Tertius art. Audist⁹ ⁊c. Cū om̄i ergo diligētia vigilate ⁊ ꝯscie nauigiū p̄parate: vt possitis ꝑiculum euadere: nec articulū mortis expectare: qm̄ tūc difficile nimis erit euadere. Notate qd̄ dicit lex .ff. de iurisdiciōe oīm iudicū.l. Si idē. A certo ꝓpter incertū non est recedendū. Et regula iuris dicit. Jn dubijs tutior via ē eligēda. Et sumit̄ ex capitulo: Juuenis de sponsa. Audite. Si haberet⁹ trāsire ꝑ mare ꝑiculosum.s. tēpestuosum atq̄ ꝓcellosum An expectaret⁹ parare nauigiū inter ꝓcellas? Certe nō. alias vix possetis euadere: qꝛ ꝓcelle subuerterēt nauigiū anteqū esset paratū. Notate. Null⁹ est trāsit⁹ maris sic ꝑiculosus: sicut transit⁹ mortis O q̄t ibi ꝑeūt: qꝛ nauigiū anie hora ꝯpetenti nō parauerūt. Parate igit̄ diligērer tꝑe sanitat⁹ nauigiū ꝑ pniam. Talis eniꝫ est secura. Periclosa vo et dubia est pnia in mortis articl'o. Jō Aug. Pnia in hoīe sano sana est: in infirmo infirma: in mortuo mortua.

Dn̄ica.xix. post Trinita. Ser.iij.

Trāsfretauit ⁊c. Jrascimi ⁊ nolite peccare. psal.iiij. et Ephes.iiij. Si sic faciam⁹: trāsfretabim⁹. Notandū aūt ꝙ triplex est ira. Prima est excusabil' q̄ ꝓuenit ex naturali inclinatōe: nō ꝓcedēs vltra ꝑmos mot⁹. Hec nulli⁹ culpe a doctorib⁹ existiat̄. Nā teste ph̄o. Primi motus nō sunt in ptāte hoīs. Scd̄a ē laudabilis.s. ira ꝑ zelū q̄ ꝯtingit rōne offensionis diuīe. Et hoc dupl'r. Aliquādo de offensione ꝓpria. Vn̄ sup illd̄ Ps̄. Jrascimini ⁊ nolite peccare: Dicit glosa quedaꝫ Jrascimini vobismetipsis de pctis p̄teritis: qd̄ est penitere. et amplius nolite peccare que dicit⁹ in cordib⁹ vestris.i. de his que tractatis in corde ꝑ spūales neq̄tias. ⁊ in cubilib⁹ vestris.i. de his q̄ voluitis in carnalib⁹ delectationib⁹. De his inq̄ oībus ꝯpungimini.s. ꝑ penitentiā. Aliquādo de offensiōe aliena: sicut irat⁹ est moyses ꝯtra idolatras. Exod̄.xxxij. Et He-

las ꝓtra sacerdotes baal.iij. Reg.xviij.
¶ Tertia est ira vituperabilis: Puta cū aliq̄s appetit iniuste vindictā ꝑm deliberatā rōem. Hec turbat potētias aie. Ps. Turbata est in ira oculus me⁹ ꝛc.
¶ Transfretauit ꝛc.

PRim⁹ ar. An chr̄s debuerit solis iudeis p̄dicare: qđ ido q̄ritur hic: qa dicū⁹ verba ꝓposita. q redijt in ciuitatē suam nō ꝓcedens ad terrā gentiliū. Q⁹ nō. Esa.xlix. Dedi te in fed⁹ gentiū ¶ Cōtra Mat.xv. Nō sum missus nisi ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl. Rndet Tho.in.iij.par.q.xlij.ar. hoc fuit ꝓuenies ¶ Primo quidē vt oñderet p suū aduentū ꝛmpletas esse ꝓmissiones factas iudeis: nō gētilib⁹. Vnde Ro.xv. Dico chr̄m ministrū fuisse circūcisionis ad ꝓfirmādas ꝓmissiones patrū. ¶ Scdo vt eius aduentus oñderet esse a deo. Que em̄ a deo sūt: ordinata suat. Ro. xiij. Hoc aūt debit⁹ ordo exigebat vt iudeis q̄ erāt deo ꝓpinq̄ores ꝑ fidē et cultū vnius dei ꝑmo doctrina chr̄i ꝓponeretur. ¶ Tertio vt iudeis auferret calūniandi materiā. ¶ Ad argumētū aūt dicenduz: q chr̄s fuit in lucē gentiū p discipulos suos post passionē suā: tñ ante passionē suā nō debuit eos oīno repellere ne spes salutis eis p̄cluderet. Et ꝓpter hoc sunt admissi ꝓticulariter aliq̄ gentiliū ꝓpter excellentiā fidei ꝛ deuotiōis. Hoc Tho. Profundamēto. Certū est q deus vniuersalr respicit bonū humani gn̄is. Vñ Ouid. in li.fastoꝝ. Jupiter arce sua: totū ꝑspectat in orbē. hoc tamē cū debito ordine facit. Nā et ꝑm phm.xij.meta. Bonū vniuersi ꝑsistit in ordine. Voluit g̃ chr̄s ꝓdere saluti tā iudeoꝝ q̄ꝫ gentiliū: sed ordine cōueniēti. Cū g̃ q̄rit: An chr̄s ꝛc. Dic rñ. vt s. Ex q̄ ꝑclude q̄ꝫ vituperandi sunt iudei quib⁹ ꝓncipaliter in ꝓpria ꝑsona chr̄s voluit p̄dicare: et tamē increduli ꝛ indurati remanserūt: quēadmodū ipis predixerat Joan.viij. In pcō vestro moriemi. Cauete ne similes sitis: O auari: o pauperū oppressores: falsi ꝑsitores: luxuriosi et vsurpatores: iracūdi: ꝓiuri: mendaces: excōicati ꝛc. Certe nisi ꝓuersi fuerit⁹ postea q̄ꝫ dñs vos expectauerit: in abyssum infernalem detrudet. Figura de indurato pharaone et egyptijs q̄s oēs tandē sūmersit dñs in mari rubro. Expone notādo illud Eccl.iij. Cor duꝝ male habebit in nouis. ¶ Ecūdus art. Jn p̄ceō ꝛc. Jn isto dicēdū de tertia trāsfretatōe q̄ est trāsfretatio maris cordis hūani. Jn quo mari inuoluimur ꝑ diuersas cogitatiōes et affectiōes: Hoc g̃ mare ꝑiculosum est
¶ Tū quia imperscrutabile.
¶ Tū quia instabile.
¶ Tū quia dubitabile.
Primo qz imperscrutabile ꝓpter ꝓfunditatem. Eccl.j. Profundū abyssi q̄s dimensus est. Hiere.xvij. Prauū est cor homis et inscrutabile. Et q̄s cognoscet illō. Sic tñ hr̄j. Paral.penult. Oīa corda scrutat deus: et vniuersas mentiū cogitatiōes intelligit ¶ Scdo est instabile ꝓpter varias tentatiōes. Nihil em̄ pōt ꝺerare mare cordis hūani nisi ille de q̄ legit: q̄ imperauit ventis ꝛ mari. Mat. viij. Aug. Fecisti nos dñe ad te ꝛ inq̄etū est cor nr̄m donec requiescat in te. ¶ Tertio est dubitabile ꝓpter pauperratē. Frequēter em̄ in hoc mari deficiūt ea q̄ sunt necessaria ad vtiendū et nauigādū. s. ꝑtes. Caret etiā vēto gr̄e siue aura spūssci. Hoc mare chr̄s trāsfretauit cogitatiōes prauas non habuit. Esa.lv. Sicut exaltati sūt celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vīs vestris: ꝛ cogitatiōes mee a cogitatiōib⁹ vestris. Et Job.ix. Qui gradit⁹ sup fluctus mar⁹. Similiter g̃ debem⁹ hoc mare transire ꝓuauas cogitatiōes fugiēdo. Prouer.iij. Oi custodia serua cor tuū: quonīā ex ipa vita ꝓcedit. Statim ergo vt senties cogitatōnem aliquā supbie: auaricie. luxurie et alioꝝ vicioꝝ: studeas repmere: bonas cogitatiōes introducēdo. Cesarius. Incipiamus bonas cogitatiōes diligere: ꝛ statī ab his q̄ male sunt nos dignabit⁹ dñs liberare. Et p̄cipue ad hoc valent cogitationes alicuius rei amare. puta mortis. Ecclesiastici.xlj. O mors q̄ amara est memoria tua. Jtē memoria terribilis diuini iudicij. Sopho.j. Vox diei dñi amara ꝛc. Jtē memoria dñice passionis. Threñ.iij. Memorare pauptatis mee ꝛ transgressionis ꝛ absinthij ꝛ fellis. ¶ Exemplū in vitaspatr̄. quibusdā petētib⁹ quomō malis cogitatōnib⁹ carere possent: ait quidā senex: Sicut ponit amaritudo yberi vt pu-

er ab eo separet, ita delectatiõi cogitatõ/nis apponēdo est amaritudo q̄ eas insipi/das t amaras reddat. Sed heu pauci bo/nas cogitatiões diligũt: imo multi sũt q̄/rũ cogitatiões nõ hũane sed porcine sunt qui de corde suo coquinã facĩũt vel bor/dellũ: qr in corde suo sola carnalia tractãt Ezechie.xvj. Fecisti tibi imagines.s. cogi/tationũ phantasias: et fornicata es in eis.

Tertius arti. Audistis tc. Ne differa/tis ergo nauẽ ꝑscientie ponere in tu/ro: Quia vt dicit regula iuris: Mora sua cuilibet est nociua. ff. de reglis iuris. l. In ꝑdemnatione. Et extra de elec. et ele. po/testa. li. vj. capꝫ. Inter vniuersas. Audite. Si nauis esset in medio mari t vẽtis tẽ/pestuosus: victualiaq̄ deessẽt: Credo/ꝑsibilem adhiberẽt diligentiã q̄uentẽdi ad portus securitatẽ: neq̄ vellent aliq̄ntulũ differre. Non ergo tardet ꝙ ponere nauim ꝑscientie in portum pacis et securitatis vt et victualia spiritualia habere possit ꝙ Vñ em̃ dicit Sapiens Eccĩ. v. Ne tardes cõ/uerti ad dñm tuũ.

Sermo q̄rtus pro dñica. xix. post Trinitatis.

Transfreta

tauit chr̃s tc. Nolite locum dare diabolo. Ephes. iiij. et sic transfretabitis. Repellit aũt diabo/bolus tripliciter. scz

Viriliter resistendo.

Virtuose se exercendo.

Et dei gratiã exposcendo

De ꝓmo Jaco. iiij. Resistite diabolo et fugiet a vobis. De scõo Hiero. Semper aliq̄d boni facito vt te diabolus inueniat occupatũ. De tertio Matth. xxvj. Orate ne intretis in tentatiões.

Salutatio. Trãsfretauit tc.

Primꝰ arti. An chr̃s debuerit iude/is sine offensione ꝓdicare: qõ iõ nunc q̄ritur: qr in euãgelio hr̃ ꝙ scãdalizati sũt ex eꝰ verbꝫ t miraclis. d. eũ blasphemare: Oꝛ sic. j. Cor. x. Sine offensiõe estote iu/deis et gẽtib. Cõtra Esa. viij. ꝓphetatũ fuerat ꝙ chr̃s esset in lapidẽ offensiõis et petrã scãdali domib israel. Rñdet Tho. in. iij. q. xlij. Salus mĩtitudinis est ꝓpe renda paci q̄rcũq̄ hoim singlariũ. Et iõ q̄n aliq̄ua q̄uersitate salutẽ mĩtitudis im/pediũt: nõ est timẽda eoꝝ offensio a ꝑdi/catore: ad hoc ꝙ saluti mĩtitudinis ꝓui/deat. Scribe aũt phariseꝛ et ꝓncipes iu/deoꝝ: sua malicia plimũ impediebãt ꝓpũ salutẽ: Tũ qr doctrine chr̃i repugnebãt. Tũ qr ꝑuis moꝛib vitã ꝓpũ corrũpebãt: iõ dñs nõ obstãte offensione eoꝝ publice veritatẽ docebat: quã illi odiebãt: t vicia eoꝝ arguebat. Vñ Matt. xv. Sinite il/los: ceci sũt t duces cecoꝝ. Ad argumẽ/tũ dicendũ ꝙ hõoꝛ eẽ sine offensiõe oib ꝯ vt nulli det suo facto vel dicto minꝰ recto occasionẽ ruine. Si tñ de veritate scãda/lũ oriat magꝫ est sustinendũ scandalũ: q̄ ꝓtas relinq̄tur: vt ondit Gre. Hec Tho.

Pro fundꝫ. Hũq̄ sĩ q̄rcũq̄ vicia sustinẽ da. Plaut. i aulula. Amici vicia si feras: facis tua. Jdẽ: Bis peccas cũ peccãti ob sequiũ accõmodas. Juxta qõ ei dr̃ ar Ari sto. j. ethi. Pro salute ꝓtatꝫ familiaria q̄q̄ potꝰ oporteret destruere: magꝫ ei amica veritas. Jõ nõ debuit chr̃s ꝓ pace iudeo rũ relinq̄re ꝓtatẽ. Cũ g̃ q̄rit An chr̃s tc. Dic rñ. vt s. Et q̄ ꝯclude ꝙ sp sĩ arguẽda vicia lz aliq̄n dissimulandũ sit ꝓ maiori zme/lioꝛi captãda opoꝛtunitate: sz nũq̄ sũt fo/uenda. Nunq̄ em̃ est malis ꝯsentiendũ. Hã dicit lex. Jubemꝰ. C. de sacrosan. ec/cle. Agentes t ꝯsentiẽtes pari pena puni unt. Et. xj. q. iij. Qui ꝯsentit peccãtib et defendit aliũ delinq̄ntẽ: maledictꝰ erit a/pud deũ t hoies. Et aduertẽdũ est q̄dru/plicẽ esse ꝯsensuz ꝑm glo. Extra de offici. delegati. vicz auctoꝛitatis: cooꝑationis: ꝯsilij: t negligẽtie. Videat q̄libet si forte aliquo hoꝝ lapsus fuerit. Precipue iudi/ces quibus incũbit blasphemias t alias enoꝛmitates coꝛrigere. Audiant omnes fautoꝛes criminũ. Attendant qui docent filios falsę ponderare t fraudes cõmitte/re. Videant q̄ fauent aut cõsentiũt luxu/riosis aut latronib: aut simpliciũ oꝑres/soꝛib. Perpendant aduocati qui causas iniustas fouent: falsi testes: adulatoꝛes: blanditoꝛes tc. t huiusmõi. Omnes eniz tales rei sunt coram deo. Figura Leui/

tici. xj. scribit ꝙ q̄cūq; aliq̄d morticinū tā-
gebat: īmūd⁹ erat. Per morticinū quod-
libet pctm̄ mortale intellige: ⁊ q̄cūq; tan-
git illud ꝑ ꝯsensum īmundus est. Unde
Rhom̄. j. Digni sūt morte nō solū qui fa-
ciunt: sz etiā q̄ cōsentiūt facientib⁹.

Scd̄s articul⁹. In p̄ced. ⁊c̄. In h̄ di-
cēdū d̄ peccatoꝝ mis̄abili infirmita-
te q̄ signat̄ per dispositionem paralytici.
Erat em̄ paralyticus iacens in lecto. Et
sicut hr̄ Lu. v. portat⁹ a q̄ttuor viris. In
his notat̄ triplex pctōꝝ miseria spūalis.

Prima ē miseria spūalis p̄uatiōis.
Scd̄a est spūalis deiectiōis.
Tertia est spūalis debilitatōis.

Prima igit̄ ⁊c̄, qꝛ scz peccator est priuat⁹
gressu meritorie operatiōis. Et h̄ signat̄
ꝑ paralysim q̄ p̄uat hoīem gressu ⁊ opere
corporali. Prouerb. xiiij. Miseros popu-
los facit peccatū. Scd̄a est miseria spi-
ritualis deiectiōis siue ꝓstrationis. Sic
em̄ paralytic⁹ ille iacēs erat ī lecto: sic pec-
cator in imo iacet deiect⁹ a sublimi statu
gr̄e ⁊ naturalis dignitatis. Apoc. iij. Me-
mor esto itaq; vnde excideris ⁊ age pniaz

Tertia est miseria spūalis debilitatio-
nis Sicut em̄ paralyticus ille sic debilita-
tus erat ꝙ se mouere non poterat vt ve-
niret ad medicū: ⁊ ideo portabat̄ ab aliis:
sic nec peccator seip̄m mouere pōt ad pe-
nitētiā nisi diuina miscd̄ia p̄ueniēte Ber.
Difficilis quidē res ⁊ soli dīne ꝟtuti pos-
sibilis: susceptū semel pctī iugū de ceruici-
bus suis excutere: qm̄ q̄ facit pctm̄ seruus
est pctī Per illos autē q̄ttuor portitores
intelligi pñt q̄ttuor ꝯsideratiōes motiue
pctōꝝ ad querēdū penitētie remedium.

Prima est ꝯsideratio turpissime defor-
mitatꝫ q̄ scz ē in aīa ꝑ pctm̄. Scd̄a ē cō-
sideratio offense maiestatis. Tertia est
ꝯsideratio tp̄alis breuitatis. s. hui⁹ vite.

Quarta est ꝯsideratio gehēnalis acer-
bitatis: vl̄ isti q̄ttuor portitores sūt cogni-
tio dei q̄. s. habet̄ ꝑ fidē. Cognitio pctī q̄
ad ei⁹ turpitudinē: spes. s. dīne mīe: ⁊ tīor
scz pene q̄ multos reduxit. Exēplū ī ni-
niuitis. Jone. iij. Prouer. xv. Per timorē
dn̄i: declinat oīs a malo.

Tertius articul⁹. Aud. ⁊c̄. Ne diffe-
ratis ergo querere medicinā contra
morbum tam grauem ne forte tandem in
mortis articulo cōstituti medicinā quera-
tis ⁊ inuenire nō possitis. Nā vt d̄t Aug.
de pnīa distin. vij. Siq̄s in vltima necessi-
tate voluerit accipe pniam: fateor illi non
negamus q̄ petit. Pniaz dare possum⁹:
securitatē ꝟo non. Nūq̄d dico dānabit̄ sz
nec dico saluabit̄. Vis g̃ a dubio libera-
ri: Age pniam dū sanus es ne forte tandē
cōpellaris dicere qd̄ hr̄. l. vl. de ꝯtrahen-
da stipulatiōe. Quādo potui nō volui: et
quādo volui nō potui. Credo ꝙ siq̄s cor-
porali morbo vexatus: puta paralytic⁹ ia-
cens: ⁊ sciret ꝑiculum īminere ꝯtinue de-
bilitationis ⁊ mortis nisi cito ꝓuideret ⁊
sciret peritū medicū paratū venire si ro-
get̄. Credo ꝙ nō differret. Expōe ⁊ appli-
ca notando illud. Prouerb. vj. Discurre:
festina.

Pro eadem dn̄ica. xix. post trini.
Sermo quintus.

Transfreta-
tauit ⁊c̄. Qui furabat̄. ⁊c̄.
vsq; in finē. Eph. iiij. Sic
necesse ē facere si volum⁹ trāsfretare. Ibi
autem tria sūt notanda.

Primū: est malicie correctio: qui fura-
bat̄ iam non fu.
Secūdū: est correcti exercitatio. Ma-
gis autem la.
Tertiū: est exercitati recta intentio vt
habeat vnde ⁊c̄.

De p̄mo. Esa. lv. Derelinq̄t impi⁹ viam
suā. ⁊c̄. De scd̄o. Job. v. Hō nascit̄ ad la-
borē. De t̄tio. ps̄. Btūs q̄ itelligit sup̄ e-
genū. ⁊c̄.

Trāsfretauit. ⁊c̄.

Prim⁹ ar. An de⁹ dicat̄ vere venire
ī aīaz iusti ⁊ in ea hitare tāq; in ciui-
tate sua trāsfretato. i. omisso mari. i. cor-
de pctōris. Vidē dn̄ica. j. post epiph. ser.
ij. Et feria. iij post dn̄icā in passiōe.

Scd̄s ar. In p̄ced. ⁊c̄. In h̄ s. dicēd̄ d̄
penitētis desiderabili sanitate q̄ sig̃t̄
in curatiōe paralytici. Ubi tria insinuan-
tur cōsideranda.

Primū: ē p̄paratiua dispositio.
Scd̄m: est effectiua operatio.
Tertiū: ē ꝯsecutiua magnificatio.

Primū ē igit̄. p̄paratiua dispositio: q̄. s. ē ꝑ
fidē ꝑ quā fit p̄ma ꝯuersio mētꝫ in deū Et

sig̃f p fidē illoꝝ q portātes paralyticū q̃re/bat eū ponere añ ieſuz. Et ſic hr̃ Luce. v. Nō inuenientes q̃ pte illū inferrēt p turbā ascenderūt ſup̃ tectū: z p tegl̃as submiſerūt eū cū lecto i mediū añ ieſuz. Et vidit ieſ⁹ fidē eoꝝ. Chryſ. Occurrebat ãt z i h̃ ipi⁹ patientis fides. Nō em̃ ſuſtinuiſſet ſe infe/rius ſubmitti niſi credidiſſet. Scōm ē effectiua opatio q̃ fit p ꝓbū chr̃i. Qui cuz vidiſſet fidē illoꝝ: dicit. Cōfide fili: remit/tūt tibi pcā tua. Et ecce q̃dā de ſcribis. dixerūt intra ſe. Hic blaſphemat. Et cuz vidiſſet. ꝛc. vſq; in domū tuam: vbi oñdit dn̄s ſuā clemētiā remittēdo pcā: ſuā ſapi/entiā cognoſcēdo: z arguēdo cogitatiōes ſcribaꝝ z phariſeoꝝ: z ſuā potētiā para/lyticū ſubito ꝓſolidādo. Et nota: quō ꝓmo incepit a morbo ſpūali, ꝓmo dimittendo pcā q̃ ſūt cauſa morbi corpalis. Beda. Euratur⁹ hoiez a paralyſi dn̄s ꝓio pctō/rū vincla diſſoluit: vt oñderet eum ob no/ras culpaꝝ artuū diſſolutiōe fuiſſe dānā/tū. Jō ꝓcipit eccl̃ie medicis, Extra ō pe/z re. c. Jnfirmitas. Cū infirmitas nō nū/q̃ ex pctō ꝓueniat: diſtricte. p̄cipim⁹ me/dicis corpoꝝ: vt cū eos ad infirmos yo/cari ꝓtigerit: ꝓpos añ oia moneāt z indu/cant vt medicos aduocēt aiaꝝ: vt poſtq̃ infirmo fuerit de ſpūali ſalute puiſum ad corporalis remediū medicine ſalubri⁹ p/cedat cū ceſſante cā ceſſet effect⁹. Tertiū eſt ꝛc. qz poſtq̃ ōt ei dn̄s. Surge vade i domū tuā: ſurrexit: z abiit in domū ſuam Videtes aūt turbe timuerūt z glificaue/rūt deū q̃ dedit talē ptātem hoib⁹. Amb. Domū ſuā repetere: h̃ ē ad paradiſuz re/dire Aug. de q̃. euāg. Paralyticū poſſum⁹ intelligere aiam diſſolutā mēbris. i. opa/tiōib⁹ q̃ chr̃m q̃rit. Jmpeditur aūt a tur/bis. ſ. cogitationū niſi tecta. i. opta ſcriptu/raꝝ apiat: z p hoc ad chr̃i noticiā ꝓueniat h̃ eſt ad ei⁹ hūilitatē fidei pcate deſcen/dat. Sic z nos hūiliter h̃ram⁹ chr̃m me/dicū aiaꝝ nr̃aꝝ z curabit nos. Exem/plū in Magdalena, Luce. vij. Cui ꝓpte/rea dictū eſt. Remittūt tibi pcā tua. Et iterū. Fides tua te ſaluā fec̃ vade in pace.

Tertius articul⁹. Auō. ꝛc. O q̃ fer/uenter eſt aie ſanitas expetenda: et diligentiſſime procuranda. Cauete ergo a negligentia. Dicūt em̃ iura. Vigilanti bus et non negligentibus ſm iura ſubue/niendū eſt. ff. ad vell̃. l. ij. §. Verba. Et ō rerū p̄muta. Cū vniuerſoꝝ. Et de dona/tionibus. Jnt̄ dilectos. Cauete ne ſitz ſil̃es ęgro grauiſſimę laborāti q̃ fideli pio z ex/perto medico ad eū veniēti vt curet eum clauſum tenet oſtiū ne intret. Expone notando. qm̃ pius medic⁹ nr̃ pulſat ad o/ſtiū cordis. Apoc. iij. Ecce ego ſto ad o/ſtiū z pulſo. ꝛc. Sed pctōres ꝙdurati re/nent oſtiū clauſum. Eſa. lix. Peccata vr̃a diuiſerūt inter vos z deū vr̃m.

Dñica. xx. poſt trini
Sermo ꝓmus

Amice quō huc intraſti nō hꝫs veſtē nuptialē. Matt. xxij. Vi/dete quō caute ambuletis nō q̃ſi inſipien/tes: ſz vt ſapientes. Eph. v. Ad timorē pa/riter z amorē dei nos inducere dn̄t ꝓba p poſita. Ad amorē q̃dē cū ōr Amice. Di/ra dei benignitas q̃ pctōrē amicū vocat Ad timorē cū ſubdit: quō huc intraſti ꝛc. q. d. Qua p̄ſumptiōe auſus es intrare ec/leſiā: z nomē chr̃ianitatiz ſūere abſq; cha/ritate z op̄ib⁹ bonis. Temeraria certe fa/tuitas ē velle inter chr̃ianos cēſeri z chr̃ia/noꝝ opa nō hr̃e. Jō nos ꝓueniēter horta/tur paul⁹ dicēs. Videte quō caute ꝛc. Vi/de dn̄ica infra octa. aſceñ. ſermone. iij. in p̄ncipio ſermonis.

Amice. ꝛc.

Pri. ar. An charitas q̃ h̃ ſig̃f p veſtē nuptialē ſit excellētiſſima ꝓtutū: Q, nō. Fides p̄i⁹ exit in actū ſuū q̃ alia ꝓ⁹ z i ipa ꝙſiſtit rō directiua oīm ꝓtutū. Cō/tra. j. Coꝝ. xiij. Maioꝝ ãt hoꝝ ē charitas Rñdet Boñ. in. iij. diſ. xxvij. Charitas ē excellentioꝝ aliꝭ ꝓtutib⁹ q̄ maxime nos efficit deiformes. Tū rōe liberalis exhi/bitionis: qz ſicut de⁹ ex amore tribuit oīa bona: ſic charitas liberaliter exeq̃tur oīa obſequia z mādata. Tū rōne conformis vnionis: qm̃ ſicut p̄r̃ z fili⁹ nectūtur nexu amoris: ſic homo p charitatē adherendo deo efficitur vn⁹ ſpūs. Tū rōne finalis q̃/rationis: qz cū amoꝝ ſit pōdus facit in deū tendere z in deo q̃ſcere: ſic corporalia per

sua pōdera habēt stabiliri in locis ꝓprijs. Si ergo loquamur de ꝑoritate cōpletionis motus charitatis: ꝑmo ⁊ ꝑncipaliť ē meritorius licet ꝑoritate originis rō merendi prius cōsistat in actu fidei q̄ ē origo motuū oim aliaꝝ ꝟtutū: sz nō habet ꝑfectā tēdentiā ⁊ ordinē ad finē quousq; adiungať ei motus charitatis q̄ dat ei pondus ⁊ inclinationē. Hec Boñ. ¶ Pro fūdamēto. Oīs virt⁹ specialē hz excellētiā. Ouidi⁹ de art. Est nulla nisi ardua ꝟt⁹ Et idem de ponto. Difficile est fateor sz tendit in ardua ꝟtus. ⁊ Arist. j. ethicoꝝ Oīs virt⁹ est laudabilis: sz tñ altera magis. Queritur g̃ An charitas ⁊c. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nihil melius: nihil desiderabilius q̄ deo ꝑ amorē inherere. Ps̄ Mihi adherere deo bonū est po. ⁊c. q. d. Quidq̄d videať bonum (puta Quaro diuitie) mihi nihil videť bonū nisi deo adherere. O miseri luxuriosi qui potius adheretis carnis voluptati q̄ diuine voluntati. O infaluati auari ⁊c. Et certe nihil bonum nisi deo amore cōiungi. Augustin⁹. Quid vultis amplius fratres: hoc omne bonū est. Qui em̄ adheret deo vnus spūs est. Nam diuinā participat bonitatē qui sibi adheret per voluntatis vniformitatē Sed vnde hoc ꝙ tanti tanto bono sūt vacui. Certe qꝛ pleni sūt amore mūdi. Aug. Ubi est amor mūdi nō ē q̄ intret amor dī Oportet igiť aīam retrahi ab amore mūdi vt deo possit ꝑ amorē vniri. ¶ Figura. Exo. iij. Moyses ꝓcedēs ad interiora deserti venit ad montē dei oreb: vbi sibi apparuit dñs. Oreb. Interp̄tať ardor. Ad ardorē igiť diuini amoris ꝑueniť ꝓcedendo ad interiora deserti ꝑ maiorem vicz a mūdanis elōgationē: ⁊ interiorē mētis recollectionē. Et tūc spūaľr apparet de⁹ et nō aľr: qm̄ vt hr̄. j. Jo. ij. Si quis diligit mūdū: nō ē charitas patris in eo.

Secūdus ar. Juxta textū euāgelicū tria sūt ibi cōsideranda q̄ nos hortātur ad ꝓcurandū vestem nuptialē.

¶ Primū: est dīne clemētie benignitas.
¶ Secundū: ē hūane malicie ꝑuersitas.
¶ Tertiū: est dīne iusticie seueritas.

In hoc sermone dicēdū de ꝑmo. Ubi iuxta euangeliū notanda est triplex benignitas dei.

¶ Prima: est nuptialis celebratiōis.
¶ Scda: est liberalis p̄paratōis.
¶ Tertia: est gñalis vocatiōis.

Prima est. ⁊c. cū dr̄ Simile est regnū celoꝝ homini regi q̄ fecit nuptias filio suo. Iste homo est de⁹ pr̄ q̄ fecit filio suo tres nuptias: Primas in diuine nature ⁊ hūane copulatiōe. Grego. Tūc de⁹ pater nuptias filio suo fecit qñ hūc in vtero virginis hūane nature ꝯiunxit. Scdas in chr̄i ⁊ eccl̄ie cōiunctiōe. Grego. In hoc rex pr̄ regi filio nuptias fecit ꝙ ei per incarnatōnis mysteriū ecclesiā sociauit. Tertias facit infidelis anie cū chr̄o vnione. Osee. ij. Desponsabo te mihi in fide. In hac triplici nuptiaꝝ celebratione apparet miranda dei benignitas. ps̄. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timētib⁹ te. ¶ Scda est benignitas liberalis p̄paratiōis: omniū vicz: q̄ ꝯuiuio nuptiali ꝯueniūt. Vñ dr̄ rex. Ecce prandiū meū paraui. i. ex lege ⁊ ꝓphetis scripturarū mēsas ornaui: vt dr̄ Chryso. Tauri mei. i. p̄res veteris legis q̄ sub iugo legis laborabāt: ⁊ altilia ab alendo dicta. i. patres noui testamēti pinguedine charitatis seginati ⁊ pēnis virtutū alati ad supna volātes occisa. i. p̄parata. q. d. sz Gre. Patrū p̄cedentiū mortes aspicite: ⁊ remedia vite vestre cogitate. Sequiť. Et oīa parata que. s. pertinent ad mysteriū salutis Chrysost. Oīa parata qꝛ q̄dq̄d queriť ad salutem iam impletū est in scripturis. Qui em̄ ignorās est inuenit ibi quod discat: q̄ ꝯtumax est inuenit ibi q̄d timeat: q̄ laborat inuenit ibi ꝓmissa quib⁹ excitetur ad opus. ¶ Tertia est benignitas gñalis vocationis. j. Tim̄. ij. Vult oēs hoīes saluos fieri. ⁊c. Vocauit em̄ iudeos ⁊ gentiles. Unde vt diciť in euāgelio. Rex misit ꝟuos suos vocare inuitatos ad nuptias Chryso. Ergo quādo misit seruos iā inuitati prius erant. Inuitati em̄ sūt homines a tꝑe abrae: cui chr̄i incarnatio ꝓmittebatur. Illi autē serui primo missi: fuerūt moyses ⁊ alij ꝓphete: vt dr̄ Hiero. Sz qꝛ venire ꝯtēpserūt iterū misit alios seruos dicēs. Dicite inuitatis. Ecce prādiū meū paraui. ⁊c. Venite ad nuptias. Isti alij ꝟui alia ꝓphetaꝝ ꝯgregatio ē: vt dic̄ Orige. Inter q̄s cēsendus ē ioānes baptista

Vel etiã vt ôr Hiero. Isti scôi sũt apli. Et qr iter venire ꝓtẽplerũt: iõ rex ait seruis. i. aplis z discipulis ꝑ diuinã reuelatõnem. Nuptie q̃dẽ parate sũt. i. vt ôr remigius. Omne sacrificiũ hũanꝫ dispensationis iã pactũ est: sz q̃ invitati erãt. i. iudei: nõ fuerũt digni: qr dei iusticiã ignorãtes z suã volentes statuere indignos seindicauerũt vite eterne. Reprobato ergo iudaico ppło: gentilis ppłs ad has nuptias suscept9 est. Jõ sequit Ite ꝯ ad exit9 viarũ. i. ad gẽtiles extra viã errantes. Et q̃sc̃ũqꝫ inueneritis cuiuscũqꝫ ꝺitõnis aut status: vocate ad nuptias. i. ad fidẽ incarnatõis (vt dicit Chrysо.) qr null9 volẽs recipe fidẽ chri ẽ repellẽdus. Et egressi hui ꝓgregauerũt oẽs bonos z malos. admixti sũt boni cũ malis in ecca militãte. Et iplete sũt nuptie discũbentiũ qr fides catholica disperſa est ꝑ orbẽ vniersũ. Pz ꝯ maxima dei benignitas qm̃ omẽs vocat. Vñ Matth. xj. dicebat. Venite ad mẽ omẽsq̃ laboratis z onerati estis z ego reficiam vos. s. in ꝓuiuio nuptiali. Sz ne q̃s de vocatiõe p̃sumat: notãdũ ꝙ in fine euãgelij dicit dns. Multi sũt vocati pauci ꝓo electi. s. cõparatiõe reproborũ. Greg. Nõnulli q̃dẽ vocati nec bona incipiunt. Nõnulli ꝓo in bonis q̃ inceperũt minime ꝑsistũt. Tãto ꝯ sibi vnusq̃sqꝫ metuat: q̃nto q̃ resstant ignorat. Explũ q̃re dñica. ij. post pascha sermone ꝓmo.

Certi9 ar. Audo. rc̃. Et ex illa dñi benignitate speratis sz z multũ timendũ ex eo ꝙ i fine dr. Multi sũt vocati pauci ꝓo electi. Nõ timetz indurati pctores Forte dicitz. Aia chrianor ẽ spõsa christi iõ nõ ꝑt dãnari. Notate qõ impator dicit .ff. de legib. l. Femine. Uxores ꝓruscant radijs maritorꝫ z eorꝫ dignitate z priuilegio: gaudent etiã post mortẽ ipsorꝫ donec nubant alij inferioris gradus: quo casu dignitatẽ amittũt. Pone cs̃sum ad longuz si vis. Hr etiã. xiij. q. ij. c. Ebron. Quos cõiunxit vnũ ꝓiugiũ: cõiungat vnũ sepulcrũ. Jtẽ. xiij. q. iij. c. Unaqꝫq̃. Mulier se q̃r virum suum siue in vita: siue in morte Glosa hostien. sup illud: in morte. Tenet mulier vltimũ viꝝ sed sic vltima ecca clerico succedit. Pone casum si vis. Audi ita qꝫ o peccatrix anima. Verũ est ꝙ christ9 desponsauit te ꝑ baptismũ: sz si tu dimittis eũ ꝑ mortẽ peccati mortalis z accipis diabolũ sponsũ: certe sine remissiõe sepulcris cũ diabolo scõo sponso tuo: z a dignitate cadens ꝓuine nobilitatis: incurris vilitatẽ diabolice deformitatz. Hiere. ij. cꝫ vilis facta es nimis.

Dñica. xx. post trini.

Sermo secundus.

Amice quõ rc̃. Redimẽtes tps q̃niaz dies mali sũt. Eph. v. Tales esse debemus vt reparem9 vestẽ nuptialẽ si forte sit aliqualiter lacerata. Dñr aũt pñz vite dies mali qm̃ mltz miserijs z malis pene subiecti: z qm̃ in eis ꝓmittũtur multa mala culpe. Vel dicam9 ꝙ mali sũt ꝓpe labilitatẽ: breuitatẽ: z irrevocabilitatẽ. De ꝓmo Ouidi9. ij. lib. de fastis. Tempora labũt tacitisqꝫ senescim9 ãnis Et celer admissis labitur anꝫs equis. De secũdo. Job. xiij. Breues dies hominis sũt. De tertio. Ouidi9 de arte. Hec q̃ preterijt hora redire potest.

Amice quõ rc̃.

Prim9 ar. An charitas q̃ dicit vestz nuptialis sit forma virtutũ: Qz sic. Ro. j. Justia revelat9 ex fide i fidez Ubi ôr Glos. Fides aliqñ dr informis qr sociã nõ hz charitatem. Cõtra. Forme nõ est forma. Rñdet Boñ. in. iij. dis. xxxvij. Virtutes sũt forme q̃dam z nihilo min9 formabiles. Forme q̃dẽ sunt informãtes subiectũ q̃ ad bonitatẽ moralẽ z disponẽtes aiam ad queniendũ in finẽ. Formabiles tñ sũt: qr ꝑ seipas nõ sufficiũt q̃ntũ ad bonitatem gratuitã per quã fit aia deo accepta. Jõ formari hũt ꝑ gram q̃ simul gratificat aiam z habit9 in ea exñtes. Nec etiã ꝑfecte disponũt ad tẽdendũ in finẽ vltimũ: imo ꝑfectio tẽdẽtie venit ex charitate q̃ se hz ad modũ ponderis. Est ꝯ charitas forma ꝓtutũ q̃ cõplet eas nõ in essendo tanꝫ eaꝝ ꝓstitutiua sed in modificando: regendo: z ordinãdo tanꝫ forma regitiua. Hec Bo. Pro fũd. Nõ vere virtuosus ẽ nisi q̃ amore boni ducit. Juxta illũ Horacij i epłis. Odeꝛt peccare boni ꝓtutis amore. Et aristo. ij. ethicoꝝ. Non est virtuosus nisi qui ex electione bonum

opatur eligens.s. libere ⁊ delectabilit̄ ꝓpt̄ hocip̄m.s. bonū virtutꝫ qd̄ amat. Vñ seq̄tur ꝙ amor ꝑtinet ad oēm virtutē. Sed querit̄: An charitas siue amor charitatis ⁊c̄. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ sola charitas est q̄ vere in deū tendit ⁊ in ciuitatē celestē ꝑducit. Aug⁹. de ciui. dei. Ciuitates duas fecerūt amores duo. Ciuitatez babylonis: amor sui vsq̄ ad ꝯtemptū dei Ciuitatē ꝟo dei: amor dei vsq̄ ad ꝯtemptū sui. Audite o pctōres q̄ ꝓpter vestras voluptates dei p̄cepta ꝯtēnitis. Luxuriosi: auari: supbi ⁊c̄. Excludēdus certe est amor ille suꝑpius si vultis inuenire deliciosam charitatis margaritā: q̄ etiā dicit̄ vestis nuptialis: ⁊ q̄ est p̄ciosum oīm virtutū indumentū. ¶ Figura Exod. iij. Moysi accedēti ad rubū sn̄ q̄ erat flāma ignis: dixit dñs: Solue calciamēta tua de pedibus tuis. Spūaliter. Calciamenta sunt mūdana et carnalia desideria cū quib⁹ nō pōt esse vera charitas q̄ ducit ad vitam. Ephes. v. Hoc aūt scitote intelligētes ꝙ oīs fornicator aut immūdus aut auarus qd̄ est in idolorꝫ seruit⁹ nō habet hereditatem in regno chr̄i ⁊c̄.

Secund⁹ arti. In p̄ced. ⁊c̄. In hoc dicendum de scd̄o ꝓposito qd̄ est hūane malicie ꝑuersitas. In euāgelio aūt tāgit̄ triplex ꝑuersitatis differentia ꝓpter quā aliq̄ a nuptijs chr̄i sunt exclusi.

¶ Prima est ꝑuersitas refutatiōis.
¶ Scd̄a est ꝑuersitas ipugnatiōis.
¶ Tertia est ꝑuersitas abusiōis.

Prima igit̄ ⁊c̄. eorꝫ.s. qui noluerūt venire vocati ad fidē vt inuitati ꝑ ꝓphas. Aut q̄ neglexerūt vocati ꝑ chr̄m ⁊ apl̄os. Quare aūt neglexert̄ subdit̄: Et abierūt ali⁹ in villā suā. Chrys. Quāuis rōnabiles vidētur esse occasiōes. sed hinc discim⁹ etiāsi necessaria sunt q̄ detinēt: oīb⁹ tñ p̄ponere spūalia oꝑtet. Idē. O q̄m miserrim⁹ mūd⁹ et miseri q̄ eū sequūtur: sꝑ eīm mūdana homines excluserūt a vita. ¶ Scd̄a ē ꝑuersitas impugnatōis eorꝫ vicꝫ q̄ impugnauerūt seruos dñi ad sui vocatiōez trāsmissos De q̄bus d̄r: Reliq̄ ꝟo tenuerunt seruos ei⁹ ⁊ ꝯtumelijs affectos occiderūt: sic ꝑtꝫ de Joāne bap: stephano ⁊ iacobo: ⁊ alijs ab ip̄is occisis. Et sil̄r ī veteri testamēto mlt̄os occiderūt. Greg. Plerūq̄ (qd̄ ē grauius) nōnulli vocati / grāz nō solū respuūt: sed etiā ꝑsequūtur ¶ Tertia est ꝑuersitas abusionis eorꝫ.s. q̄ ad fidē veniūt: sed fide et noīe chr̄ianitatis abutūtur: eo ꝙ opa ñ hñt. Et illi signant̄ ꝑ illū q̄ introgressus ē nuptias nō h[illegible]s vestē nuptialē Sicut aūt d̄t Origenes. Singl̄ariter āt dicit hoīem nō vestitū veste nuptiali: qꝛ vnius generꝫ sunt oēs q̄ seruāt maliciā post fidē. ꝯ Hierony. Vestis nuptialis opa sunt q̄ ꝯplentur ex lege et euāgelio: nouiq̄ hoīs efficiunt vestimentū. ꝯm Greg. aūt vestis nuptialis est charitas: qꝛ hāc in se ꝯditor nr̄ habuit dū ad sociande sibi eccl̄ie nuptias venit. Intrat g̊ ad nuptias: sed sine veste nuptiali q̄ in eccl̄ia fidē habet: sed charitatē nō habet. Aug⁹. Charitas sola diuidit inter filios regni ⁊ filios ꝑditiōis. Et hec est q̄ bona opa multiplicat: ⁊ oīa aspa alleuiat ⁊ libent̄ portat ꝓpter chr̄m. ¶ Exemplū in apl̄is q̄ sicut hr̄ Act. v. ibāt gaudētes a ꝯspectu ꝯcilij qm̄ ⁊c̄. Aug. Oīa seua ⁊ infania: facilia ac ꝓpe nll̄a facit amor.

Terti⁹ art. Aud. ⁊c̄. Videte g̊ ne cōtenatis benignā dñi vocatiōz q̄ vos ad nuptias vocat. Notate qd̄ dicit̄. vj. q. j. Quero. ꝯ. Siq̄s. Graui pena punit̄ crimē lese maiestatꝫ. Et sicut d̄t lex. C. de hereticis. l. Gazaros. Graui⁹ est eternā q̄ tpalē ledere maiestatē. Audite. Siq̄s a rege inuitat⁹ ad nuptias filij sui mlt̄a etiā dona a rege acceptur⁹ ꝯtēpserit. Insuꝑ et nūcium occiderit: nōne grauit̄ puniēdus est? Audite. O indurati q̄ dei vocatiōez cōtenitis: ⁊ nūcios. i. bonas q̄s vobis imittit inspiratiōes occiditꝫ ⁊c̄. Attēdite qd̄ hr̄ .ij. Thes. j. Qui nō obedierūt euangelio domini nostri iesu chr̄i.

Sermo. iij. ꝓ eadē dominica. xx.

Amice quomō ⁊c̄. Nolite inebriari vino in q̄ est luxuria: sꝫ impleamini spūsancto loq̄ntes vobis ⁊c̄. Ephes. v. Sic oportꝫ obs̄uare si volum⁹ vestem nuptialē habere. Est aūt ibi notāda triplex exhortatio ¶ Prima rep̄mēde carnalitatis. Nolite inebriari ⁊c̄. ¶ Scd̄a affectande spūalitatis. sed impleami spūsctō

Tertia excitãde sedulitatis. Loq̃ntes vobismetipis ꝛc. vsq; dño. De ꝓmo Hieron. Veter vinoꝝ cibis estuãs facile despumat i libidinẽ. De scõ Ro. vij. Qui spũ dei agunt: hi filij dei sunt. De tertio Jaco. ij. Sic loq̃mini ꝛ sic facite q̃si ꝑ legẽ libertatis incipientes iudicari.

Amice ꝛc.

PRimus ar. An ꝑ veste nuptiali habendo ꝛ obseruãda teneamur ad illũ modũ diligẽdi quẽ posuit dñs Matth. xxij. vicz ex toto coꝛde ꝛc. Q̃ nõ. August. Cũ inest aliq̃d ꝙcupie nõ oĩmode ex tota aĩa diligit deus. Jn hac aũt vita neccesse est aliq̃d esse ꝙcupie. Cõtra. Nisi sit fructus ponerek inter ꝓcepta diuina. Rñdet Bona. in. ij. di. xxvij. Diligere deũ ex toto coꝛde põt intelligi dupl'r. Aut ꝑ exclusionẽ ois affectus extranei: qñ vicz oĩes motus coꝛdis ꝑ amoꝛẽ referuntur in deũ Aut ꝑ exclusionẽ ois affectꝰ ꝓtrarij qñ nihil diligit supꝝ deũ: vel eq̃liter ipi deo. Primus motꝰ nõ obligat ad sui ipletionẽ: qꝛ hoc esset impossibile viatoꝛi: sed exꝑmit ꝓcepto vt sciamꝰ q̃ ꝑ amoꝛẽ rẽdere debeamꝰ. Scõs aũt modꝰ obligat. Hoc Bonauen. Pro funda. Multũ sollicitꝝ esse debemꝰ q̃d nobis necesse sit ad bñ viuẽdũ. Vñ Sen. ad Lu. Discendũ est quẽadmodũ viuas. Nõ possumꝰ autẽ bñ viuere nisi implẽdo q̃ sunt nobis mãdata a deo. Jdeo multũ sollicite discere debemꝰ ad q̃d obligamur. Juuenal. Respice q̃d moneãt leges: q̃d curia mãdet. Quod si sic faciendũ est de legib⁹ humanis: multo diligentꝰ de lege diuina. Queritꝝ g̃ An teneamur ꝛc. Dic rñsionẽ vt s. Ex q̃ ꝙclude q̃ diligenꝫ cauendũ est ne sit in nobis affectio repugnãs charitati. Nã vt dꝛ Aug. Vbi est charitas: q̃d est qõ possit obesse: Vbi nõ est charitas q̃d est qõ ꝑdesse possit: Audite o pctõres charitate ꝓuati: fornicatoꝛes: lenones: auari: vsurarij: pauperũ exco⁹iatoꝛes ꝛc. Quod remediũ: Penitemini ꝛ coꝛ ꝓtritum dño offeratis ꝛ charitatẽ vobis infundet. Actuum. ij. Penitentiã agite ꝛ accipietis donũ spiritussancti. Principale aũt donũ est charitas. Figura. iij. Re. xviij. Posito ꝑ heliã holocaustũ sup altare descendit ignis de celo et illud succendit, ꝛ popul⁹ totus credidit: Et interfectis ꝓphetis baal pluit abũdanꝫ. Expone. Per Heliã nota penitentẽ: ꝑ holocaustum coꝛ ꝓtritũ: ꝑ ignẽ charitatẽ. Occidũꝫ ꝓphete baal: q̃ pellũꝫ cogitatiões ꝛ inordinatiões male; et descẽdit pluuia grãꝝ. Hã vt dicit Jacob. j. Dat oib⁹ affluenter.

Cõs arti. Jn ꝑceꝑ. ꝛc. Jn isto dicendũ de tertio qõ est diuine iusticie seueritas in pũitiõe eoꝝ q̃ a nuptijs ꝓpter suã malicĩã excludũꝫ. Et in textu nota huiusmõi triplicẽ seueritatẽ.

Prima tẽporalis punitionis.

Scõa finalis exprobratiõis.

Tertia eternalis dãnationis.

Prima est ꝛc. qua iudeos puniuit ꝑ romanos sub ꝓncipib⁹ Tito et Vespasiano: ꝛ plerũq; malos chr̃ianos tpaliter puniuit. Vñ dꝛ in euãgelio: Cũ autẽ audisset rex: iratus est; et missis exercitib⁹ suis. s. Romanoꝝ: vt dicit Hiero. qui ex ordinatõne diuina venerũt ꝓtra hierl'm: ꝛ ꝑdidit homicidas illos, quia in vltionez sanguinis chr̃i et discipuloꝝ suoꝝ anno. xl. post xpi passionẽ ab exercitu romanoꝝ sunt trucidati et captiuati: ꝛ ciuitatẽ illoꝝ succẽdit: quia tũc hierl'm succensa est ꝛ templũ i ea Nota sicut dicit Hiero. Quãdo ꝙuitabat ad nuptias ꝛ agebat opa clẽtie: hominis nomẽ apposituꝫ est. Nunc autẽ quãdo ad vltionẽ venit: homo silek. et rex tm dicit. Scõa est seueritas finalis exprõbrationis: qua vicz improperauit homi ingresso nuptias nõ habẽti vestẽ nuptialez. Dicit ergo euangeliũ: Jntrauit rex vt videret simꝫ discũbentes. i. in nuptijs chr̃isti et sacramẽtis ecclie participãtes. Chrys. Dies aspectionis est dies iudicij quãdo visitatur⁹ est chr̃ianos. Et vidit ibi hominẽ. i. totũ cetũ malorꝝ non vestitũ veste nuptiali. i. nõ habentẽ opa necꝫ charitatẽ Et ait illi improperando Amice: quomõ huc intrasti nõ habẽs vestẽ nuptialẽ: Amicus vocatꝫ ꝓpter fidẽ: vel etiã ꝓpter naturam que est ad dei imaginẽ. Quomodo huc intrasti ꝛc. q. di. Quomõ tã ꝓsumptuosus fuisti gerere nomẽ chr̃istiani: suscipe ecclesie sacramẽta: nõ habẽs vestẽ nuptialem: Hilarius. Arguit imprudentie q̃ veste sordida mundicias polluerit nuptiales. At ille ẽmutuit ꝓpter erubescentiã iniquitatis: et ꝓpter ignorantiã excusatiõis.

Dnica.xxi. post Trini.

ꝑtia em̄ ꝓscia arguēte quincit. In illo ei iudicio oīe gēꝰ excusatiōis cessabit. O charissimi q̄ntum timere debemꝰ h̄ chr̄i improperiū. Quō huc intrasti rē. Chr̄iani nī nomē frustra ille sortit̄ q̄ chr̄m nō imitatur. Quid em̄ tibi pdest vocari qō nō es: Si chr̄ianū te esse delectat: q̄ sunt chr̄ianitatis gere: t merito tibi nomē chr̄iani assume. Chr̄ianus iusticie: bonitat̄: integritatis: patie: castitat̄: pudicicie: pietatis: humilitatis t innocētie: est nomē. Et tu istō nomē quō tibi defēdis t vēdicas cui de tāplūꝰ reb⁹ nec pauca subsūtūr. Chr̄ianus est q̄ nō noie tm̄: sed ope chr̄ianꝰ est Idē. Quisq̄s factis negat chr̄m antichr̄s est. Quis est q̄ nō credit ꝙ iesus sit chr̄s: qui non viuit quomodo precipit christus Multi dicūt: credo: sed fides sine opibus nō saluat. Unicuiq̄ itaq̄ taliū dicitur ꝰ est chr̄s: Amice quō huc intrasti rē. ¶ Tertia est seueritas infernalis dānatiōis. Ūñ sequit: Tūc dicit rex ministr̄s. angelis diuine iusticie executoribꝫ: vt etiā isti ministri sūt mali spūs deputati ad punīēdos malos hoies. Origen. Merito ipi sunt pene auctores q̄ fuerūt culpe suggestores. Ait mq̄ rex ministris: Ligatis manibꝫ t pedibus: mittite eū in tenebras exteriores. Ibi erit fletus t stridor dentiū. Ubi tāgit triplex grauis miseria. ¶ Prima impossibilitas euasiōis: cū dicit Ligatis manibꝫ t pedibꝫ. i. ablata facultate reuertēdi ad salutē. Greg. Ligant tūc pedes t manꝰ per districtionez sñie q̄ mō a ꝑuis opibꝫ ligari noluerūt ꝙ melioratiōez vite. ¶ Secūda horribilitas incarceratiōis: cū dr: In tenebras exteriores. Gre. Interiores tenebras dicimꝰ cecitatē mētis. exteriores ꝙo eternā noctē dānatiōis. ¶ Tertia ē acerbitas afflictiōis. cū dicit Ibi erit fletus et stridor dentiū. Hiero. In fletu oculoꝝ et stridore dentiū: ꝙ metaphorā membroꝝ corꝑaliū magnitudo oñditur tormētorū. Etq; (vt dicit ipe Hiero.) In quinto nuptiali nō initiū sed finis q̄ritur: conclusio et gñalis sentētia parabole inferēs. s. Multi sunt vocati. s. ad fidē: pauci ꝓ electi. s. cōparatiue ad gñam. Grego. Tanto q̄ sibi vnusq̄sq; metuat: t in humilitate se deprimat: q̄nto si sit electꝰ ignorat. Quare: q; qō sepe dicendū est: t sine obliuione retinendū: multi sunt vocati: pauci ꝓ electi.

¶ Exemplū vide dñica in. lxx. ser. viij.

¶ Ertiar. Auō. rē. Nō putetis in nuptijs celestibꝫ dimitti cū veste sordida iniq̄tatis. Jura em̄ dicūt. Uilibꝫ ꝑsonis nō sunt ꝓdēdi honores. C. de dignitatibꝫ. l. Neq; famosis. Et de electiōe per inq̄sitiōz. Et de excessibꝫ platoꝝ. Inter dilectos. Audite Jnuitat aliq̄s ad nuptias filij regis tali pacto: vt nō veniat nisi cuz veste aurea: alias turpiter incarcerabitur. Forte se excusat q; nō habz. Rex aūt ōt ei Uade ad ꝓcuratorē meū: t dabit tibi. Ille aūt negligit ire: et venit volens intrare nuptias cū veste sordida t lacerata. Nōne merito expellit: Expone t applica: q̄m siq̄s voluerit ire ad ꝓcuratorē xpi. i. ad sacerdotē declarās indigētiā suā t ꝑcā detegēs ꝙ veracē ꝓfessionē dabit ei vestz aurea gr̄e et charitatis sine q̄ nemo admittitur ad celestes nuptias. Ūñ Matt. xxv. Que parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias: t clausa est ianua. s. impparatis

¶ Dñica. xxj. post Trini. ser. ꝓmus.

O Omine descende ꝑus q̄ moriat filius meꝰ. Joā. iij. Cōfortami in dño t in potētia virtutis eius. Ephes. vj. Verba thematis petitio est reguli ꝙ filio morīēte: quā debz etiā vnusq̄sq; facere ꝙ ānia in ꝑtis languēte. Regulꝰ ille officialis erat imperatoris deputatꝰ ad regimen galilee: vel forte aliq̄s de familia herodis tetrarche pollens aliq̄ ꝓcipatus dignitate. Horatius. Homo regibus circa curaz sui nō rex sed regulꝰ diminutiue dr. Sed qui diligēt imperat passiōibꝫ suis: rex est Seneca. Uis habere magnū honorē: da bo tibi imperiū Jmpera tibi. Reguli aūt filius infirmat: q̄n rōni sensualis appetitꝰ ꝓtrariat q; obedire dz rōni: sicut filiꝰ pī. Sed forte dicitis: Difficilis res est. Audite apostolū dicentē. Cōfortamini in domino rē. vbi tria facit.

¶ Primo hortat ad ꝓsolationē. Cōforta.
¶ Scō ad ꝓsolatōis modificatōz: i dño
¶ Tertio oñdit modificatiōis ꝓditōz: et in potētia virtutis eius.

De p̄mo Esa.xl. Cōsolamini ꝯsolamini
popule meꝰ. Vel de duob⁹ p̄mis Philip̄.
iiij. Gaudete in dño sp̄. De tertio Phili.
iiij. Om̄ia possum in eo q̄ me ꝯfortat. Et
Job.xvij. Pōe me iuxta te ꝛ cuiusuis ma
nus pugnet ꝯtra me.

Domine ꝛc̄.

Primꝰ arti. An necessitas moriendi
venit ex pctō: Q, nō. Om̄e ꝯpositū
ex cōtrarijs est naturalr̄ corruptibile q̄si
habēs in se causam corruptiōis: sed cor
pus humanū ē hm̄oi: igr̄ est naturalr̄ cor
ruptibile ꝛ nō ex pctō. Cōtra Ro.v. Per
pctm̄ mors intrauit in mundū. Rn̄det
Tho.j.par.q.lxxxv. ꝙ mors nō ꝓuenit di
recte et ꝑ se ex pctō: cū mors ꝛ hm̄oi defe
ctus sint p̄ter intentiōez peccātis: sed per
accidēs tm̄ tāq̄ a remouēte ꝓhibēs. Pro
pter demeritū em̄ Ade subtraxit diuina
sentētia ab hoīe originalē iusticiā ꝑ quaz
inferiores vires anīe ꝯtinebant̄ sub rōne
absq̄ deordinatiōe: et totū corpꝰ sub anīa
absq̄ defectu. Et ideo subtracta hac iusti
cia originali: Sicut vulnerata est natura
humana q̄ntum ad animā ꝑ deordinatio
nē potentiaꝝ: ita est corruptibilis hō fa
ctus ꝑ deordinationē ipsius corpis. Hoc
Thomas. Pro fundamēto. Sepiꝰ est
cōsiderāda nostra mortalitas. quoniā vt
dicit Seneca ad Lucillū. Quotidie mo
rimur: quotidie demit̄ aliq̄ pars vite no
stre: ꝛ tūc quoq̄ cum crescimus: vita no
stra decrescit. Et Matthe⁹ vindocinē. in
Tobia. Mortale tributū soluere nature
lege tenet̄ homo. Cū ergo querit̄: An ne
cessitas ꝛc̄. Dic responsionē vt sup̄. Ex q̄
conclude q̄modiendū est peccatū per quod
mors in homīes venit: nō solum mors na
ture: sedetiā culpe et gehenne. Roma.vj
Stipendia peccati mors. Audite o pecca
tores: auari: lubrici: inuidi: luxuriosi ꝛ eoꝝ
fautores ꝛc̄. Recogitate sepius illā duraz
diuine iusticie irreuocabilē sentētiā. Gen̄.
iij. In sudore vult. tui vesceris pane tuo
donec reuertaris in terrā de qua sumptꝰ
es: quia puluis es et in puluerez ibis. Si
hoc bene recogites: tunc apparebit mun
di vanitas. quoniā vt dicit Psalm̄. Cum
interierit nō sumet omnia neq̄ descendet
cum eo gloria eius. Figura Danielis.
iiij. Cibaria apposita idolo Bel: sacerdo
tes comedebant. Vide ibi. Spiritualit̄.
Bel interp̄tatur venter: et signat cor hu
manū cui multa congregat miser homo:
sed nō comedit: alienis em̄ reseruātur. Et
si vis scire quomō deuorant̄ om̄ia: aduer
te super cineres.i. sup̄ sepulcrū. Hieron̄.
Facile ꝯtemnit omnia qui se semp̄ cogi
tat moriturum.

Secundus articl̄us. Iuxta thema et
textū euangelicū tria st̄ ꝯsideranda.

Primū est infirmitatis occasio fugiēda

Secundū est infirmitatis condicio p̄
cauenda.

Tertiū est infirmitatis curatio expe
tenda.

In hoc sermone dicenduz de p̄mo Ubi
notat̄ ꝙ in euāgelio insinuat̄ triplex occa
sio infirmitatis.

Prima est carnalis nobilitas.

Scd̄a est mundialis ꝓsperitas.

Tertia est tp̄alis iocūditas.

Prima est ꝛc̄ q̄ signat̄ in hoc ꝙ ille q̄ infir
mabat̄ erat filius reguli. Ex nobilitate q̄
dā carnis sumūt pleriq̄ occasionē morbi
spiritualis. Sepe em̄ nobiles efferunt̄ in
sup̄biam: sepe exercēt rapinā: subditos op
primūt: in lutū luxurie se immergūt. Hie
rony. Nobilitas carnis plerūq̄ ignobilita
tem parit mentis. Secūda est mūdia
lis ꝓsperitas: que in hoc signat̄ ꝙ ille in
firmabat̄ capharnauz: quod interp̄tatur
ager pinguedinis. Sepe em̄ tēporaliū re
rū abundantia occasionē dat spiritualis
infirmitatis. Boetius. Plus homīb⁹ re
or aduersam q̄ ꝓsperam ꝓdesse fortunaz.
Et Seneca. Tunc ꝯsilia salutaria ad uo
ca cum tibi alludit vite ꝓsperitas. ꝛ Deu
teronom̄.xxxij. Incrassatus: impinguatꝰ:
dilatatus: dereliquit deum factorē suum.
Circa quod notandū est illud Chrysost.
Quādo ꝓsperitate fruimur cum in mali
gnitate viuamus: tūc nobis magis est ac
magis dolenduz. Tertia est tēporalis
iocūditas: que signat̄ ex interp̄tatiōe alia
huius nomis Capharnaū. Interp̄tat̄ eī
villa ꝯsolationis. Vana em̄ cōsolatio et
inepta leticia plerūq̄ est causa morboruz
sp̄ualiū. Jō Eccs.ij. Risū reputaui errorē
et gaudio dixi: q̄d frustra decipers. ꝛ Pro
uer.xv. Stulticia gaudiū stulto Cū g̃ h̄r̄
aliq̄ tp̄alis gaudij materia imiscēda est et

Dnica.xxi.post Trinitatis

materia doloꝛis. Grego. Preſentis tpis ſi qua ē: ita ē agēda letitia: vt amaritudo ſequētis iudicij nūq̄ recedat a memoꝛia. Cōſiderate itaq̄ qm oīs tpalis letitia cito preterit exēplū legitur in vi. fratꝛ prēdicatoꝛ q magiſter Rulandus in q̄dam feſto habuit de ſcarleto nouas z p̄cioſas veſtes. Et cū ſolennibus eplis interfuiſſet z totū diē in vanitatib⁹ z ludis z vana gl̄a trāſegiſſet ſero ad ſe reuerſus z tactus intrinſecus a ſpūſctō: ait. Ubi eſt feſtum quod fecimus: Et illa letitia q̄ abijt Perpendēs g̃ q omīs mundi letitia cito tranſit: z in doloꝛē ꝓtinuꝫ ſequēti die oꝛdinem p̄dicatoꝛ eſt ingreſſus. In q̄ multis ānis deo ſeruiuit ſcītate z doctrina p̄clarus. bene q̄ppe ꝑſiderauit: qm̄ vt dicit Greg. Oīa tranſeunt q̄ delectat: eternū vero quod cruciat.

Tertius ar. Auō. zc. Attendite q̄nia grauius ē periculū moꝛbi ſpūalis q̄ corporalis. Jura em̄ dicūt. Ubi maius piculum vertit cautius z diligenti⁹ eſt agēdū. vij. q. ij. ca. vltimo. Et in authentica: apō eloquētiſſimū. C. de fide inſtru. Audite. Nōne diligēter fugeretis occaſiones moꝛbi cōꝛporalis: puta cōtactiōem eoꝝ q̄ moꝛbo ꝓtagioſo vt peſte z hmōi vexant: Certe multo diligenti⁹ fugiēde ſūt occaſiones moꝛbi ſpūalis. Jō Eccli. xxj. Quaſi a facie colubꝛi fuge peccata. zc.

Dnica. xxj. poſt trinitatis.
Sermo ſecundus.

Domine deſcēde. zc. Induite vos armaturā dei vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias diaboli q̄m̄ non eſt nobis col. zc. vſq; in celeſtibus. Eph. vj. Sic nos oꝛtet indui ne moꝛiaꝫ aīa nr̄a Jn illis aūt ꝓbis apl̄i tria ſūt notāda.

Primū: ſalutaris exhoꝛtatio. Induite vos armaturā dei. ſ. virtutes.

Scōm: exhoꝛtatiōis ꝓclusio: vt poſſitis ſtare. ſcz abſq; caſu aduerſus inſidias diaboli.

Tertiū: ꝓclusionis ratio: qm̄ nō eſt nob colluctatio aduerſus carnē z ſanguinē. i. hoies viſibiles ſz aduerſus p̄ncipatus et p̄tātes. i. demones illoꝝ oꝛdinū: aduerſus mūdi rectoꝛes. i. hoīm mūdanoꝝ z malorū q̄ regūtur a demonib⁹ tenebꝛaꝝ harū. Tales em̄ ſūt tenebꝛe cōtra ſpūalia nequicie. i. ꝓtra ſpūs neq̄: in celeſtib⁹. i. in ꝫ aere caligioſo: vt exponit de lyra. De ꝓmo. Ro. xiij. Jnduamur arma lucis. De ſecūdo z tertio. j. Pe. v. Aduerſari⁹ veſter diabolus tanq̄ leo zc. Dñe zc.

Pri. ar. An hō ex libero arbitrio poſſit euadere moꝛtē p̄cī: Vel an poſſit diabol⁹ inferre neceſſitatē ad peccandū: Q. poſſit diabolus inferre zc. Job. xlj. Nō eſt p̄tās ſup terrā q̄ ei valeat ꝑarari. Cōtra Jaco. iij. Reſiſtite diabolo z fugiet avobis. Rūdet Tho. j. ij. q. lxxx. q diabol⁹ ꝓpria ꝓtute niſi refrenet a deo: pōt aliquē ex neceſſitate inducere ad faciendū aliquē actū q̄ ex gñe ſuo p̄cm̄ ē: ſz nō pōt inducere neceſſitatē peccādi. Qō ꝓz ex ꝫ motiuo q homo ad ꝑeccandū nō reſiſtit niſi p rationē cui⁹ vſum totaliter ꝑpedire pōt mouendo imaginationē z appetitū ſenſitiuū ſicut in arrepticijs ꝓz. Sz tūc rōe ſic ligata q̄cq̄d hō agat nō imputat ei ad p̄cm̄ Sed ſi rō ſit totaliter ligata ex ea p̄te q̄ libera eſt reſiſtere pōt p̄cō. Ulū ꝓz q diabolus nullo mō ꝑt inducere hoi neceſſitatē peccādi. Ad argumentū aūt dicēdū q nō q̄libet p̄tās maioꝛ hoīe pōt mouere volūtatē hois: ſz ſolus deꝰ. Hec Tho. Pro fūō. Nullus peccat niſi ꝓpria volūtate. Juuenalis. Mētis cauſe male tū ē z oꝛigo penes te. Et Señ. ad lu. Valētioꝛ oī fortuna animꝰ ē z ipe res ſuas in vtrāq̄ p tē ducit: btēq̄ ac miſere vite ſibi cauſa eſt Eū g̃ q̄rit An hō. zc. Dic rñ. vt ſ. Ex q̄ ꝓclude miſerabilē ac vituperabilē p̄cōꝝ ꝓditionē q̄ libere ac ꝓpria volūtate relinquūt deū z vadūt ad diabolū: amittūt paradiſū z currūt ad infernū: vitā refugiūt z moꝛtē incurrūt Ulū q̄dā. Quā male fraudaꝫ q̄ ſtulte ludificaꝫ. Qui ꝓpt florē mundi vanū q̄ decoꝛē. Qui p⁹ apparet quaſi flos z p̄tin⁹ aret. Tēdit ad infernū: perdit diadema ſupernū. Tūc flens z triſtis q̄ penis ſubdit iſtis. Valler p̄terite q̄ in omni tpe vite. Pauper vixiſſet nec diuitias habuiſſet. Hec attēdite o mūdani: o lubꝛici zc. Sz vñ hoc q̄ tā multi ſic ſeipſos decipiūt. Sane ꝓpter defectū bñ vigilandi in bonis ꝓſiderationib⁹. Per in con-

sideratione em̄ dormiēs ptātem resistēdi nō habz. Figu. Judicū.iiij. Sisare dormiētis caput cū clauo terre figit. Et hoc fecit Jahel vxor Anner dans sibi p̄mo lac ad bibendū vt inde dormiret. Spūaliter. Jahel interp̄tat ascendēs: ⁊ signat diabolū q̄ p̄ supbiaz voluit ascēdere qui dat lac bibere.i. dulcedinē carnaliū voluptatū et tp̄alium diuitiaꝝ. ⁊ sic facit dormire: ⁊ clauo p̄ue suggestiōis figit caput.i. p̄ncipalē partē.s. rōnabilē volūtatē: terre.i. terrenoꝝ affectiōi. Et nota. Sisara interp̄tat exclusio gaudij. talis em̄ a vero gaudio excludit. Uidete g̊ ne dormiatis in dilectatione vicioꝝ. Et audite q̄d dicit Sapiēs Prouer.xxiiij. Usq̄q̄ piger dormis vsq̄q̄ de somno ꝯsurges paꝝ inq̄ dormies

Secundꝰ articulꝰ. In p̄ced. ⁊c. In h̄ dicendū de scd̄o.s. de infirmitatꝫ ꝯdicione p̄cauenda: q̄ signat p̄ febrē quā patiebat filius reguli adeo acutā vt iā inciperet mori. Habet em̄ febris tres graues ꝯdiciones q̄ spūaliter pctō ꝯueniūt.

Primo est inductiua inordinati caloris.

Scd̄o est immutatiua veri coloris.

Tertio est impeditiua degustandi saporis.

Primo igit ⁊c. siue ardoris: sic et pctm̄ est succensiuū inordinati ardoris. s. amorꝫ boni transitorij aut breuis voluptatꝫ Sic aūt calori febrili interuenire solet aut p̄uenire aliq̄d frigus: sic amori inordinato tēporaliū intermiscet timor inordinatꝰ q̄ est aīe frigus. Augꝰ. Oīa peccata due res faciūt in hoīe.s. timor: ⁊ cupiditas. Timor facit fugere oīa q̄ sunt carni molesta. Cupiditas facit appetere oīa que sunt carni suauia. Et s̄m hec duo duplicez habebit penā peccator in inferno. s̄m illd̄ Job. Ad calorē nimiū transibūt ab aquis niuium.

Scd̄o est imutatiua veri coloris. Sic ⁊ pctm̄ tollit decorē anīe: quia deturpat ī ea imaginē dei. Threñ.j. Egressus est a filia sion omnis decor eius. Et Ezechiel. xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. O q̄ vilis: q̄ deformis est anima peccatrix. Certe idolum est diaboli. Tertio febrꝫ est impeditiua degustandi saporis. Que em̄ dulcia sunt vident febricitāti amara ⁊ insipida. Un̄ glosa sup̄ illd̄ Ps. q̄ magna mltitudo dulcedinis tue dn̄e ⁊c. dic. Hāc dulcedinē nō sentiūt q̄ palatū cordis habent infectū febre iniq̄tatis. Und̄ et Ps. Omnē escam abominata est anima eoꝝ.

Exemplū de iudeis q̄ ꝓpter febrē auaritie et inuidie nō poterāt gustare dulcorē diuini sermōis. quibꝫ ꝓpterea dicebat dn̄s. Sermo meus nō capit in vobis. Joannis.viij.

Tertius articuls. Aud̄. ⁊c. Uidete ne ꝓpter longā ꝯtinuationē fiat morbꝫ incurabilis: quia vicz miser pctōr nō pōt resurgere. Audite. Sicut ptz. C. de actionibꝫ et obligatiōibꝫ.l. Sicut ab initio. Et viij.q.ij. Dilectissimi. Illud q̄d est p̄mo voluntariū ex post factis efficit necessarium. Pone casum in ꝯtractibꝫ matrimonij vel alijs. Sic miseri pctōres volūtarie in pctis ruūt: sed postea p̄ se resurgere nequeunt. Uel aliā p̄abolā attēdite. Siq̄s grauiter afflictus febre acuta videat q̄ ꝓpter dilationē exhibendi remedij mortis exponat p̄iculō. Nōne diligent q̄reret remediū: Certe sic. Multo magis ꝯtra febrem peccati ⁊c. Ecc̄i.v. Ne tardes ꝯuerti ad dominū ⁊c.

Sermo.iij. p̄ eadē dn̄ica.xxj. p̄ Trini.

Domine descende ⁊c. State g̊ succincti lumbos vr̄os in veritate: et induti lorica iusticie: ⁊ calciati pedes in p̄paratiōz euāgelij pacis. Ephes.vj. Tales oportz nos esse ne moriant anīe nostre Tangūtur aūt ibi tria nobis necessaria

Primū est castimonie veritas. State g̊ succincti lūb. ve. in veri.i. nō silatorie.

Scd̄m est iusticie eq̄tas: Et induti lorica iusticie: qz vicz sicut lorica totū corpꝰ ꝯtegit. Ita iusticia vnicuiq̄ d̄bitū reddit

Tertiū est affectiōis et beniuolētie sedulitas. Et calciati pedes.i. affectiones: ita q̄ terrā nō tangāt in p̄paratiōe euāgelij pacis tā seminādi q̄ recipiēdi.

De p̄mo Greg. Lumbos p̄cingimus: cū carnis luxuriā p̄ ꝯtinentiā coartamus. De scd̄o Ro.xiij. Reddite oībus debita. De tertio Ps. Stātes erāt pedes nr̄i in atrijs tuis hirl̄m. Salutatio

Domine ⁊c.

Dnica.xxi.post Trinitatis

Prim⁹ arg. An possit hō ex libero arbitrio a morte pcti resurgere? Vide supᵐ. Vel an p pctō iuste sit iferēda mors gehēne: Vide dñica.iij.post pascha sem⁹.

Secūdus arti. Jn pncp. tc. Jn hoc tertio qō est infirmitatis curatio. Circa quā tria sunt iuxta euāgeliū notāda.

Primo diligētia pparatiua.

Scōo efficacia opatiua.

Tertio benīuolētia regratiatiua.

Primo diligentia pparatiua. Amos.iij. Prepare in occursum dei tui isrl. Ad hanc ppationē necessarie sūt tres affectiones q in euāgelio notātur. Prima est affectio speratiua: Regul⁹ em ille cū audisset qa veniret iesus a iudea i galileā abijt ad eū sperās impetrare sanitatē filij. Sic pctōr audiēs qm iesus ad eos vēit q a iudea.i. p̄fessiōe venīt in galileā.i. trāsmigratōez a pctis dz affectu mētis ad eū accedere i spe recupande sanitatis spūalis. Prouerb. xxviij. Qui sperat in dño sanabit. Scōa est affectio timoratiua. Timebat em ille ne filius morte pueniret añ aduentū dñi. Jncipiebat em mori. Jō dicit: Descēde pus q̄ moriat filius me⁹. Sic t pctōr timere deb ne morte poccupet antequ ad eus descēderit dñs p gram. Jā em mortu⁹ est p culpaz t incipit mori morte gehēne cui multū appropinqt. Ps. Appropinquerūt vsq ad portas mortis. Tertia est affectio depcatiua. Depcabat em ille dñm vt descēderet t sanaret filiū ei⁹. Etq dño fieri debz cū integra fide: Jō dñs argues eū in fide repidū dixit ei. Nisi signa t pdigia videritis: nō creditis. Greg. Vnd⁹ itaq in chīo credidit quē nō putauit posse salutē dare nisi p̄sens esset t corpe. Verūtñ qz ille ex deuotiōe repetijt orōem di. Dñe descende pus q̄ moriat filius me⁹. iō exaudit⁹ ē. Theop. Accedat hō ad iesū t pcet vt descēdat.i. p descēsu mie vrat t parcat pctis pus q̄ a voluptatū infirmitate mortificetur. Hec aūt depcatio dz fieri cū fide Jac.j. Postulet aūt in fide nihil hesitans.

Scōo est p̄sideranda efficacia opatiua. scz in chīo qui solo ꝓbo filiū absens sanauit dicēs: Vade filius tu⁹ viuit.i. ō ianua mortis pfecte sanitati restitut⁹ est. Greg. Redēptor nr vt oñderet qz q̄ alta sunt hominib⁹ despicienda sunt sanctis. Et q̄ hoi despecta sunt: despicienda nō sunt: ad filiū reguli ire noluit: ad seruū aūt centurionis ire paratus fuit. Chrys. Nabuchod. itaq nūc plūi inuenimus imitari: vt em ille tūc de imagine: sic nō aliqui de veste pciosa t equis vl currib⁹: de ampliatiōe domoz et picturis parietū opinātur se eē meliores. quia em qō erāt hoies pdiderūt: sollicite huc illucq circūeūt aliūde sibi glaz q̄rūt oi sane irrisiōe plenissimā. Credidit g̃ regulus ꝓmoni iesu: nōdū tū integre. Qō pz quia eo descēdente: cū serui occurrētes filiū sanatū nūciarent interrogabat ab eis horā in q melius habuerat: q̄si volens certificari vtq hoc casu factū esset vel ex pcēpto chīi. Et dixerūt ei: qz heri hora septima reliqt eū febris. Cognouit igit pater qz illa hora erat in q̄ dixit ei iesus: Filius tu⁹ viuit. Spūaliter. Prepato pctōri per affectiones supdictas dixit dñs: Vade tc. Theophil. Vade.i. pfectū ꝓtinuū in bono ostendas: t tūc filius tu⁹ viuet. Si aūt ambulare cessaueris: mortificabit tibi intellectus circa boni operatiōez. Jtē spūaliter. febris iniqtatis relinqt pctōrem hora septima. Per septē horas intellige septē cōsiderationes q̄s videre poteris dñica.iij. q̄dragesime, sermōe post meridiē: t in vltima q̄ est amoris inductiua relinqt hoiem febris pcti. Tertio est p̄sideranda benīuolētia regratiatiua: qz peccatoz reuocatus et a febre pcti curat⁹ debet gratias agere deo: q̄si dicat cū Ps. Benedic anima mea dominū tc. Qui sanat oēs infirmitates tuas. Et hōc notat qz regul⁹ iste recognoscēs beneficiū sibi factū credidit in chīm: et domus eius tota.i. familia gras agentes deo. Nec sine causa cū et bruta animalia recognoscāt benefactores suos.

Exemplū dicit: Si elephas ceciderit i foueā t venerit aliquis q eū extrahat: deposita oīi siluestreitate sequit eū q eū extraxit tanq sibi grat⁹. Et Augusti. dicit: Quis sensus homis nō erubescat sine laudū celebritate diē claudere: cū minutissime aues summa cuz delectatione t dulci carmine oztum diei pseqntur t noctis.

Pro tertio articulo applica quod ponitur serm. ij. dñice.iij. post epiphaniam.

Dñica.xxij.post Trini. Ser.ꝑmus.

Nonne opor
ntuit ⁊ te misereri ꝯserui tui si-
cut et ego tui mesertus sum.
Matth.xviij Cōfidim⁹ in dño iesu: quia
qui cepit in vobis opus bonū ꝑficiet vsq; i
diē chr̄i iesu. Philip.j. In verbis thema-
tis nos vult impellere dñs ad miscdiam
inuicē exhibendā exēplo sui. Etsi miseri-
cordes sum⁹ inuicē: ꝯfidere debem⁹ quia
et misericors nobis erit dñs. Vñ dt apo
stolus: Cōfidim⁹ ⁊c. Vbi sc̄ tria ꝯsiderā
da. ¶ Primū ꝯfidentie affectio. Cōfidi-
mus in dño iesu. ¶ Scdm affectiōis ex-
pressio. Quia qui cepit in vobis opus bo-
nū ꝑficiet. ¶ Tertiū expressionis perfe-
ctio: Vsq; in diē chr̄i iesu. ¶ De ꝑmo ps.
In dño ꝯfido ¶ De scdo Philip.ij. Ope
rat in nobis velle et ꝑficere. ¶ De tertio.j.
Thes.v. Integer spūs vester in aduentu
domini nostri iesu chr̄i seruet.

¶ Nonne ⁊c.

PRim⁹ ar. Accipe qōnes d dei miseri
cordia vel de misericordia hominis
ad hominē. Dñica.iij.vel.iiij.post Trini.
Et sil'r in seq̄ntib⁹ duob⁹ sermonib⁹

SEcundus articl's. In euāgelio ꝓpo-
nit dñs ꝑabolam inductiuā ad mise
ricordiam inuicē exhibendā de rege q̄ vo-
luit rōem ponere cū seruis suis ⁊c. Et in
fine di. Sic ⁊ pater me⁹ celestis faciet ⁊c.
Aug⁹. Narrauit dñs similitudinē valde
terribilē: qr sile est regnū celoꝝ hoi regi q̄
posuit rōem cū seruis suis ⁊c. Idē. Omis
hō debitor est dei: ⁊ debitorē habz fratrez
suū. Iō deus iustus ꝯstituit tibi regl'az in
debitore tuo: quā faciet ⁊ ipe in suo. In il
la aūt ꝑabola euāgelica Tria nobis insi-
nuant ꝯsiderāda q̄ sp cordib⁹ nostris in-
fixa debent esse.

¶ Primo eq̄tas reddende rōnis.
¶ Scdo benignitas diuine miseratiōis.
¶ Tertio necessitas nr̄e imitatiōis.

In hoc sermōe de ꝑmo qd notat cū dicit.
Sil'e est reg. celo. hoi regi q̄ voluit rōem
.i. ꝯputatiōz pōere cū seruis suis. Regnū
celoꝝ hic dr stat⁹ eccl'ie militātz: q̄ iō celo-
rū regnū dr: qr legib⁹ celi subijcit: ⁊ de ea
ad celū ꝑuenit. In ꝑdictis aūt ꝟbis tria
nobis innuunt multū terribilia.

¶ Primo sublimitas iudicialis ꝯdiciōis.
¶ Scdo impossibilitas finalis euitatiōis
¶ Tertio nc̄itas obediētial' subiectiōis

Primo ⁊c.s. sūma ptās iudicis corā quo
nos oꝑtz rōez reddere: q̄ tangit cū dr: ho
mini regi. Hic rex est ipe chr̄s: de q̄ dicit
Apoc.xix. Rex regū ⁊ dñs dñantiū: Hui⁹
aūt regis potētia est inuicibilis: scia infal-
libilis: iusticia inflexibilis. Iō mirabil'r ti
mēd⁹ est Hiere.x. Quis nō timedit te: o
rex gentiū. ¶ Scdo impossibilitas final'
euitatiōis: cū dr: Qui voluit rōem pone-
re. Qd em voluit dñs volūtate bñplaciti
cōno est impossibile aliter fieri in sensu cō
posito. Sap.xvj. Manū tuā effugere im
possibile est. Et Hester.xiij. Dñe rex op̄s
in ditiōe tua cūcta sunt posita ⁊ nō est qui
tue pessit resistere volūtati. ¶ Tertio ne-
cessitas obediētial' subiectiōis: cū dr: Cuz
seruis suis. Cū em serui tāti dñi sim⁹: ne-
cesse est nos plena obediētia esse sibi sub-
iectos. Ipse em dt Leuit.xix. Ego dñs:
leges meas custodite. Si aūt ꝯtrariū fe-
cerim⁹ multū nobis timendū est cū añ ei⁹
tribunal venerim⁹ ne tanq̄ serui inutiles
eijciamur in tenebras exteriores: vt dicit
Matth.xxv. Et tanq̄ serui nequā trada
mur tortorib⁹: vt dr in euāgelio hodierno
O q̄ timēdū est illd iudiciū Heb.x. Hor
rendū est incidere in man⁹ dei viuētis.
Exemplū de Agathone Vide in secūdo
aduētuali.feria.v.post scdam dñicam.

TErti⁹ arti. Aud. ⁊c. Et vere grauissi
mū est negociū corā deo reddere rō-
nē. Notate qd dt lex. Quātitas negocij ē
consideranda.ff.de iud. Nōnunq̄. Et.C.
Vñ vi.l. Si qñ. Et de appellatiōib⁹. Cū
sit romana. Et de iureiurado.c.vl. In fi.
Attēdite. Siq̄s hr̄et rōem reddere pru-
dēti et seuero ꝑncipi de centūmille flore-
nis: credo mltū sollicit⁹ esset: ꝑstim si in-
util'r ꝯsūpserit. Expone ⁊ applica qm vni-
cuiq; dictur⁹ ē dñs illd Luc.xvj. Redde
ratiōem villicatiōis tue.

¶ Ser.ij.ꝑ eadē dñica xxij.post Trinita.

Nonne opor
ntuit ⁊c. Hoc oro vt charitas
vr̄a magz ac magz abūdet in scia ⁊ in omi
sēsu vt ꝑ.po. vt sitz since. ⁊ sine offensa i diē
iesu. Phil.j. Si tl'es sim⁹ misericordes iui-

cem erimus: ⁊ a deo miscdiam ꝯseq̄mur. Sunt aūt in illis verbis tria notāda.

Primū apl̄i oro. Hoc oro vt ⁊c̄.

Scdm orōnis ratio. vt ⁊c̄.

Tertiū rōnis ꝯclusio. vt ꝑ. sin. ⁊c̄.

De p̄mo. j. Coꝝ. xvj. Oia vestra in charitate fiant. De scdo Ro. xij. Probetꝫ q̄ sit volūtas dei bōa ⁊c̄. De tertio Ecc̄i. xviij. Ante iudiciū para iusticiā.

Nonne ⁊c̄.

Primus articulus. Quere questionē vbi supra.

Secūdus arti. In p̄ced. ⁊c̄. In isto dicendū de benignitate diuine miserationis: cū dr: Et cū cepisset rōez ponere ⁊c̄. vsq; dimisit. Ubi tria nobis insinuant cōsideranda.

Primo seueritas iusticie

Scdo humilitas penitētie.

Tertio benignitas clemētie.

Primo ⁊c̄. cū dr: Et cū cepisset rōem ponere. i. ꝯscias oim discutere. In q̄ examinatiōe iā nō sum⁹: sꝫ postmodū dāda erit snia ꝑm merita. Oblatus est ei vn⁹ q̄ debebat decēmilia talēta. i. obligat⁹ ad magnā penā ꝓpter multa pctā. Cū aūt nō haberet vn̄ redderet. i. cū ex se nō posset satisfacere: iussit eū dn̄s venūdari et vxorē ⁊ filios ⁊ oia q̄ hēbat: ⁊ reddi. Tūc debitum pcti reddit cū ꝓ eo pene p̄ciū soluit. Aug. de q̄sti. euāge. Per hoc signat trāsgressorē decalogi ꝓ cupiditate ⁊ p̄uis opib⁹ tanq̄ vxore ⁊ filijs penas soluere debuisse: qd̄ ē p̄ciū ei⁹. Preciū em̄ venditi est supplicium dānati. Scdo hūilitas pnie. cū dr: Procidens aūt seru⁹ ille. i. pctōr ꝑ pniam ⁊ hūilitatē q̄ p̄us ꝯtra dn̄m q̄i collū erexerat rogabat cū d. Patientiā habe in me: donādo spaciū pnie: ⁊ oia reddā tibi: opa bona faciēdo ⁊ me emēdando. Remigi⁹. His vbis hūiliatio ⁊ satisfactio pctōris ondit.

Tertio suauitas clemētie: cū dr Misertus aūt dn̄s serui illi⁹ di. ei. Et de. di. ei. Remigi⁹. Larga dei benignitas et clemētia erga pctōres ꝯuersos: qm̄ sp̄ parat⁹ ē pctā dimittere. Chrys. Uide diuini amoris supabūdantiā. Petit seru⁹ soli⁹ tp̄is dilatōez: ip̄e aūt dedit dimissiōez. Uolebat aūt ⁊ a p̄ncipio dare: sꝫ nolebat solum suū esse donū: sed ⁊ supplicatiōis illi⁹ vt nō incoronat⁹ abscedat. De hac dei mia videre potes ampliora s̄. dn̄ica. iij. vbi etiaꝫ accipe poteris exemplū.

Tertius ar. Aud. ⁊c̄. Uidete ne hac mia p̄uemi ꝓpter vr̄am negligētiam Audite qd̄ dr lex. C. de reb⁹ creditꝫ Et iureiurādo. l. Si q̄s. Absurdū ē aliquē redire ad illd̄ qd̄ sel̄ r̄nūciādū eē putauit Etiā attēde q̄ diuie mie videt renūciare q̄ negligūt penitēdo ad eā postulandā recurrere. Et decretalis: de p̄uilegijs. c. accedētib⁹. dr: q̄ si p̄uilegiū det alicui: ⁊ ille faciat actū ꝯriū p̄uiligio: p̄uilegiū meret amittere. Magnū certe p̄uilegiū si penitētes misericordiā postulam⁹: miaꝫ ⁊ gr̄aꝫ recipiemus. Huic aūt p̄uilegio ꝯriū faciūt q̄ penitere negligūt. Hr̄ aūt c. Ex tuaꝝ. de p̄uilegijs. Priuilegiū meret amittere q̄ sibi ꝑmissa abutit ptāte. Et h̄ est ꝯ eos q̄ dicūt q̄ mō se nō possent corrigere ꝓpter iuuētutez ⁊c̄. Pone casum de eo q̄ renūciauit sel̄ corā iudice de re aliq̄: ⁊ deinde venit volēs adhuc hr̄e partē suam ⁊c̄. Expone ⁊c̄. notando illd̄ Heb. ij. Quō nos effugiemus si tantā neglexerim⁹ salutē.

Dn̄ica. xxj. post Trinita. Ser. iij.

Domine descēde ⁊c̄. Repleti fructu iusticie ꝑ iesum chr̄m in laudem et gl̄iam dei Phil. j. Si tales fuerimus: miscdiam ꝯseq̄mur. In illis aūt verbis tria sunt notanda.

Primū bonoꝝ fructuosa ꝯdicio. Repleti fructu iusticie. Scdm fructuū gratiosa ꝓductio: Per iesum chr̄m. Tertiuꝫ fructuosi hois virtuosa intētio: In laudē et gl̄iam dei. De primo Col. j. In oi ope bono fructificātes. De scdo Jo. xv. Qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū mlt̄ū. De tertio. j. Coꝝ. x. Oia in gl̄iam dei facite.

Salutatio.

Nonne ⁊c̄.

Prim⁹ ar. Questionē q̄re vbi sup̄.

Scds ar. In p̄ce. ⁊c̄. In isto dicēdū ē de tertio ꝓposito. s. d̄ nc̄itate nr̄e imitatōis q̄l̄r vicꝫ nob ē nc̄ariū dn̄ꝫ imitari ī miserādo. Luc. vj. Estote misericordes sic ⁊ pr̄ vr̄ce. mis. ē. Et h̄ ondit cū dr Egress⁹ aūt seruus ille ⁊c̄. Ubi sunt tria notāda.

Primo seruilis neq̄cie crudelitas.

Scdo diuine iusticie seueritas.

Tertio faciēde mie necessitas.

Primo igit. ꝛc. cū dr Egressus autē ille a debito quidā liber sed iniqtatis seruꝰ inuenit vnū de cōseruis suis q̄ dēbat ei centū denarios. i. q̄ par offenderat eū respectu ue: qz offensa in hoiem mēsica est respectu offense dei ꝛ tenēs suffocabat eū artādo vicz ad vindictā ꝛ ꝑba excusatiōis nō audiēdo dicens. Redde qđ debes. s. tormētū p iniuria. Et pcidēs rogabat eū dicēs. Patiaz habe i me ꝙ oia reddā tibi. i. paratꝰ sum fm possibilitatē meā satisfacere. Ille autē noluit: sz abijt in via cain a naturali pietate recedendo: ꝛ misit eūz in carcerē crudelr affligēdo donec redderet debitū plenarie: ꝛ ad nutū satisfaciendo. Hic carcer infernꝰ pōt itelligi. Tenemur em p̄m in nos peccātē in carcerē mitti mus q̄tiēs eiꝰ culpe nō indulgemꝰ: q̄ntū em in nobis est dū nō pcimꝰ carceri dānamus. Chrys. Vide dñi caritatē ꝛ tui crudelitatē. Hic p decē milibus talētis. Ille aūt p centū denarijs: ille ꝙseruū hic dñm rogabat. Et hic q̄dē totalē absolutiōez accepit. Ille aūt nec solā dilationē quā petebat. Scdo dine iusticie seueritas. Luz dr. Videntes aūt cōserui eiꝰ. i. angeli vel q̄cūq̄ iusti ꝙtristati sūt valde ꝛ venerūt ꝛ narrauerūt oia dño q̄ facta fuerāt Remigius. Dño narrare ē cordis dolores in affectu demonstrare. Tūc vocauit illū dñs p sniam mortis: ꝛ dr illi. Serue neq̄: oē debitū dimisi tibi qm rogasti me. Nōne g̃ oportuit ꝛc. Chrys. Qñ q̄dē decē milia talenta dēbat nō vocauit eū neq̄: neq̄ ē cōuiciatꝰ sed misertus: quādo aūt ꝙseruū ingratus est effectꝰ: tūc ei dicit. Serue neq̄. ꝛc. Remigiꝰ. Nullū rñsum legit seruꝰ ille dño dedisse. In q̄ demonstrat q̄ i die iudicij ꝛ statim post hāc vitā oēs argumentū excusatiōis cessabit. Seq̄t. Et iratus dñs nō p affectū sz p effectus similitudinem tradidit eum tortoribꝫ. i. demonibus quo aduseq̄ redderet vniuersū debitū. Chrys. Nō simplr dicit tradidit eū sz iratus: qđ non posuit qm iussit eū vendi. Nō em hoc erat ire sed magis amoris ad correctionē nūc aūt hec sententia est supplicij. Rem. Quousq̄: bi ponit p infinito. Et est sensus. Semp soluet ꝛ nūq̄ ꝑsoluet. Chrys. Per hoc ostendit q̄ ꝙtinue. i. eternaliter puniet neq̄ reddet aliq̄n. Tertio tangitur mie faciēde necessitas. cū dr. Sic et ꝛ pat meꝰ celestis faciet vo. si nō remi. v. fratribꝫ suis de cor. vr̄is. Hiero. Formidolosa snia. Si q̄a fr̄i nō dimittam⁹ magna nobis a deo nō dimittent. Jō autem addidit: de cordi. vr̄is. vt oēm simulatōez ficte pacis auerteret. Grego. Ubi nō fuerit charitatis ꝑseuerātia: nulla ē sufficiēs pnia. Chrys. Audiamus imm̄iseri cordes ꝛ crudeles qm nō alijs sumus crudeles sz nobismetipsis. O q̄ grauis eoꝝ q̄uersitas q̄ sibi factas iniurias nolunt dimittere ro. Tales em nō sunt veri chr̄iani. Jnūgitur em chr̄istianꝰ in baptismo ad dēsignādū q̄ debet hr̄e cor piū. Tales sunt iudei dure ceruicis ꝛ incircūcisis cordibꝰ: vt hr̄ Act. vij. Voluerūt oculū p oculo: dentē p dente. Leui. xxiiij. Tales sūt sicut holofernes gentilis: de q̄ hr̄tur Judith. xiij. q̄ feroc itatem animi eiꝰ mitigare nō poterant. Jtē sūt similes diabolo: de q̄ dr Greg. q̄ nullo pōt placari obsequio. O q̄ insensati q̄ sic vindicari cupiunt. Nam vt dr Sen. Honestū ꝛ magnū vincere genꝰ est ignoscere. Et iteꝝ. Jniuriaꝝ remediū est oblivio. Exēplū de alexandro magno legit Dū em offensus a quodā nullatenꝰ ire cedere vellet: ait ei magister suꝰ aristoteles Nobilissimū adhuc tibi documētū trade re possum o alexander. Quo dicēte Prosto sum audire. Ait Aristo. Quis ē qui regna superauit: Nōne cor tuū ꝛ potentia; Sz maiorē hodie victoriā adq̄ris si animū ꝙprium viceris. Si aūt neglexeris: aliū victorē habebis. Ad q̄ ꝑba placatus est. Un Prouer. xvj. Qui dñat animo: fortior est expugnatore vrbiū. Sic legit de iulio cesare: q̄ nullius solebat obliuisci nisi iniuriaꝝ. Scribūt etiā naturales leonē parce pstratis: nec regem apū aculeum habere. Sed heu heu: sunt q̄dā discutientes culpas offendentiū difficultatē in remittēdo prēdentes: mō qz magne sunt offense: mō qz multotiens ꝙmisse ꝛ multotiēs remisse. Nō sic facit deꝰ: imo magna remittit. Jo hel. ij. Prestabilis sup malicia. Multa ēt dimittit. Esa. lv. Multus est ad ignoscēdū. Et multotiens. Matth. xviij. Nō dico tibi: ysq̄ septies sz vsq̄ septuagies septies. Tertius ar. Aud. ꝛc. Vide, (ptes. tene ꝙra misēdiam agatis ꝛ sic dei

miscdiam amittatz. Nā vt habet.ff.de penis.l.vl. Unusqsqꝫ ꝑuandus ē eo ꝯ quod agit. Et.xvij.q.iiij. Sicut antiqtus. Qui iniuriā facit ecclesie: ꝑuari dz cōmunione ipsius. Certū est aūt ꝙ iniuriā facit ecclesie q̄ facit ꝯ charitatē ⁊ miscdiaz. Per charitatē em̄ ꝯsistit vnitas ecclie. Audite. Nōne nimis fatuꝰ est q̄ destruit pōtē ꝑ quem hz necessario transire aut in flumine ꝑire. Vide g̃ ne frangatis miscdie pontē. Et nōne stultissimū diceretis eū cui rex dixerit Relaxa debitori tuo decē denarios et dabo tibi mille florenos: alias te ꝑpetuo carceri recludā: si ille relaxare decē noluit Expone ⁊ applica notando illud. Ecci. xxviij. In hoiez sibi similē nō hz miscdiaz ⁊ deprecat ꝓ peccatis suis: quasi dr. hoc frustra facit.

Dñica.xxiij.post trini.
Sermo ꝑmus.

Reddite que sūt cesaris cesari ⁊ q̄ sunt dei deo. Matth.xxiij. Imitatores mei estote ⁊ obseruate eos q̄ ita ambulant sicut habetis formā nostrā. Phil. iij. Si bñ capiātur ꝟba ꝓposita magni sūt pōderz. Si em̄ cesaris.i.diaboli estz: reddemini cesari ⁊c. Propt qd paulus q̄ dei erat ⁊ oēs tl̄es esse cupiebat scribebat ad philippenses: eos ⁊ oēs alios exhortans ad sui imitationē dicēs. Imitatores mei estote ⁊c. Ubi tria facit.

Primo ponit sctē imitatiōis exhortationē: cū dr Imitatores mei estote.

Scdo exhortatiōis ampliationē: ⁊ obseruate eos qui ita ambulant.

Tertio ampliationis specificationē: sic habetis formā nostrā.

Pro his tribus.j. Cor.xij. Emulamini charismata meliora Vl nota ibi apli securitatē: charitatē: ⁊ sedulitatē. In illis em̄ verbis ostendit se securū esse de fide: doctrina: ⁊ operē: oñdit se charitatē habere ad oēs: ⁊ sedulū eē ad aliene salutis ꝓcurationē. De ꝑmo.ij. Tim.j. Scio cui credidi ⁊ certus sum. ⁊c. De scdo.ij. Cor.xj Emulor em̄ vos dei emulatiōe. De tertio ibidē. Instātia mea q̄tidiana sollicitudo oīm ecclesiarū.

Primꝰ ar. Utrū sint aliq̄ anie reddē de cesari.i.diabolo: Qꝛ nō. Oēs aīe sūt ipius dei. Ezech. xviij. Oēs anie mee sūt. Cōtra. Oēs anie peccatrices sūt filie diaboli. Joā.viij. Vos ex patre diabolo estis. Rñdet Augꝰ.di.ꝙ mali ⁊si sint filij dei rōne nature: sūt tñ ex diabolo ⁊ diabolo reddendi rōne vicij ⁊ praue affectionis. Pro fūdamēto. Oīs bonitas siue nature siue moris est a deo. Boecius lib. de ꝯsolatiōe. Oē hominū genꝰ simili surgit ab ortu. Unꝰ em̄ rex pr̄ est: vnꝰ cuncta ministrat. Et Señ.ad lu. Nulla sine deo mēs bona est. Ex ꝑma auctoritate satis habet ꝙ oēs sūt a deo rōne nature ⁊ creatiōis. Ex scda habet ꝙ oēs boni rōne bonitatis sūt ex deo: sz ex opposito dicēdū est ꝙ oēs mali sūt ex diabolo. Cū g̃ q̄ueritur An sint aliq̄ ⁊c. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nō satis ē esse ex dō ꝑ nature creationē nisi a deo simꝰ ꝑ virtuosaz affectionē. Nā ⁊si dixerit sap̄. Sap̄.xj. Nihil odisti eorū q̄ fecisti: tamē dicit.ps. Odisti oēs q̄ operant iniq̄tatē. Audite miseri pctōres ⁊ pēsate q̄ꝫ horrēdū sit eē in odio dei: o lubrici ⁊ vr̄i fautores: o cupidi ⁊c. o indurati pctōres obstinati: excōicati. ⁊c. Queritis forsan Uñ sciri pōt ꝙ aliq̄ sint vel nō sint ex deo. Audi ipm chr̄m. Jo.viij. Qui ex dō est ꝟba dei audit ꝓterea vos nō auditis qꝛ ex deo nō estis. Terribile ꝟbū ꝯ phariseos ꝑfidos ⁊ simulatores ⁊ eoꝝ similes q̄ dei ꝟbū efficaciter nō audiūt. Et vñ hoc nisi qꝛ ꝯsiderare negligūt. Figura Leuitici.xj. Om̄e aīal qd nō ruminat reputabat imūdū. Spūalr defectus ruminādi dr̄ defectꝰ ꝯsiderādi. Illi g̃ q̄ negligūt cōsiderare ꝟbū dei diaboli sūt ⁊ diabolo gubernant ⁊ diabolo sūt reddēdi. Figura j. Reg.xvj. Saul cū audiebat dauid percutientē citharā nō agitabat a spū maligno. Spūaliter pctōr maligno spū seductus cōfortat cū audit verbi dei p̄dicatorem. Glosa sup illo ꝟbo Cāti. Sonet vox tua in auribus meis. Tunc predicatoris vox auribꝰ audiētiū sonat viriliter: qñ misericordie dulcedinē ad illā inclamātibus ꝓponit humiliter: ⁊ quādo in peccato obstinatis tartarea minatur supplicia.

Scds arti. In themate ⁊ per totum textū euangelicū tria sunt notanda.

Primū:malicie simulationis improbanda ꝓpositio.

Scōm insidiose interrogatiōis approbanda redargutio.

Tertiū:vsure iterōis mercēdā ꝓfutatō In hoc ꝑone dicēdū de ꝑmo. Pro cuius declaratione notanda sūt ꝟba euāgelij Abeūtes pharisei ꝓsiliū. ꝛc. vsq; ibi:nō em respicis ꝓsonas hoim. Vbi notare dēm⁹ tria primo ꝓsultationis ꝙuersitatē.

Scōo ꝙuētiōis malignitatem.

Tertio simulatiōis calliditatē.

Primo ꝓsultatōis ꝛc.q; abeūtes pharisei ꝓsiliū inierūt quō caperēt iesum in sermone. Chrysō. Quale ꝓsiliū:tales ꝛ cōsiliatores. Audiant q̄ ꝓsilia querūt ad nocendū alijs. Scōo ꝙuētiōis ꝛc. Et mittūt discipulos suos cū herodianis. Chry. Propt̄ hoc suos discipulos ꝛ herodis milites simul mittūt:vt cōcūq; dixerit repbendat. Cupiebāt em eū magis aliquid aduersus herodianos dicere. Q; si eū vt tinere timebāt ꝓpter turbas volebāt ex periculū imminere ex hoc q̄ erāt tributis publicis obnoxi⁹. Ysti sunt sibi inuicem ꝙueniūt vt alijs noceāt ꝛ inuidi qui querunt inuidiosos exosos fieri dñi ꝛ rectoribus. Tertio simulatōis calliditatem quia dixerūt ei. Magister scim⁹ q; verax es ꝛc. Verax inq; es q̄ntū ad vitā:ꝛ viā dei in veritate doces quantum ad sanaz doctrinā:ꝛ nō est tibi cura ꝺ aliq̄ i. timor vel fauor q̄ntū ad iusticiā. Nō em respicis ꝓsonas hoim sed indifferēter maioribꝫ et minoribꝫ dias veritatē. Et ita cōmendāt in eo triplicē veritatē.s. vite:doctrine:ꝛ iusticie. O q̄nti hodie ꝓtrariū faciūt q̄ pauperes publice arguūt ꝛ ꝓfundūt:sed diuitibꝫ grauiora peccantibꝫ:nec nutū faciūt. Scōm Chrysō. Inter peccata sacerdotū maximū est q̄ ꝓsonas respiciūt ꝛ nō causas. Sicut aūt dicit idē Chrysō. Magistrū eū vocāt ꝛ veracē vt q̄si eū venerando deciperēt: ꝛ q̄si honorāt⁹ ꝛ laudatus mysteriū sui cordis simpl'r eis aperiret tā q̄ volens eos habere discipulos. Hec est hypocritaꝝ prima simulatio:q; laudant quos ꝓdere volūt. Ysti sūt sibi qui hoibus in ꝓsentia adulantur:ꝛ in absentia detrahunt. O q̄ plenus ē mūdus talib⁹ pestiferis serpētib⁹. Aug⁹. Duo sūt genera ꝓsequntiū.s. vituperantiū:ꝛ adulantiū. Et pl⁹ ꝓsequit lingua adulatoris q̄ manus interfectoris. Talib⁹ itaq; deest ꝟitas vite. O q̄ simul cū eis tali ꝟitate sūt vacui. Cōsistit q̄ꝝ talis ꝟitas in plena diue legis obseruatōe. vñ Deut. xxx. Testes hodie inuoco celū ꝛ terrā q̄ ꝓposuerim vob vitā ꝛ bonū:bñdictionē ꝛ maledictionem. Elige ergo vitā vt et viuas tu et semen tuū ꝛ diligas dñm deū tuū atq; obedias voce ei⁹? Hec itaq; vita ꝓsistit i caritate dei sui ꝛ ꝓximi. j. Jo. iij. Scim⁹ q̄m trāslati sum⁹ de morte ad vitā q̄m diligim⁹ fres De caritate ꝺi Diliges dñm deū tuū ꝛc. O q̄ plures sūt voluptatū amatores magis q̄ dei. De dilectiōe sui: Deutero. iij. Custodi temetipm ꝛ aiam tuā sollicite seruā. heu heu q̄ plures sūt de corpore solliciti plus q̄ de anima De caritate primi Mat. xxij. Diliges primū tuū sic teipz O q̄ regnāt odia int̄ hoies ꝛc. Et multi verb se figūt amicos q̄ corde ac etiā opere sūt inimici. ꝓka quos dr. j. Jo. iij. Nō diligamus ꝟbo neq; lingua sz op⁹ et ꝟitate O q̄ lōge relegata ē a filijs hoim hecvite ꝟitas. Osee iij. Nō est ꝟitas/nō ē mia non est scia dei i terra.i. in corde terreno. Et Jo. xiij. Spm̄ ꝟitatis mūdus nō pōt accipe. Exēplū de iudeis q̄b⁹ dicebat dom⁹ Jo. viij. Vos ꝺ deorsū estis vos estis de ħ mūdo. Jo. viij. q̄ ꝓterea nō agnoscebāt spm̄ ꝟitatiq; sz remāserūt i errore falsitatis O q̄ felix q̄ ꝓ posset cū ezechia dicere. Isa. xxxviij. Memēto quō ābulauerim in veritate.

Tertius ar. Auō. ꝛc Cauete ne sitis similes iuōis. Sibi es ei i culpa:sibi es ee debēt i pena. Vñ. C. ad l. falcidiā. l. vltima. Et ꝺ electiōe. Duōū. De similib⁹ simile dz esse iudiciū. Pone casū de q̄tuor latronib⁹ q̄ꝝ duo iā sūt suspēsi: alij duo i carcere clausi. Nōne isti duo mltū timere debēt. Expone ꝛ appli. cōsideret igit mi seri pctōres q̄m sui socij:puta iudei falsaces/auari/iuidi/carnales/iā sūt in inferni patibulo. Jō dicit ps. Cōuertāt peccatores in infernū.

Dñica. xxiij. post tri. ser. ij.

Eddite que

ꝛc. Multi ambulāt quos sepe dicebam vobis nunc autem et flens dico inimicos crucis christi

¶ Dnica. xxiii. post ℟ini.

Philip. iij. Tales itaq; reddēdi sunt diabolo. Notandū aūt q; oēs auari: superbi: et luxuriosi sunt inimici crucis chr̄i. Vide feria. iij. hebdomade sc̄e articu. ij. Heb. vj. Rursum crucifigētes filiū dei. ⁊c.

¶ Reddite ⁊c.

Prim⁹ art. An aliq̄ aie sint diabolo irrevocabiliter reddēde, p pcō q̄ tpaliter amissū est: Vide do. iij. p⁹ pasca. f. j.

Secūd⁹ arti. In pcedēti ꝓmone dictū est de simoniacis ꝓpositōe quā iudicio fecerūt dicētes Dn̄e sci⁹ q; verax es. Et dictū est iuxta hoc de ꝑfitate vite. In hoc ꝑsmone dicendū de ꝑfitate doctrine q̄ notat i supdicta ꝓpositōe: cū dr: Et vīa di in veritate doces. Cōsistit aūt hec veritas maxime in tribus.

¶ Primo in articl'o⁹ fidei cognitōe

¶ Scdo in p̄ceptoꝝ dei informatiōe.

¶ Tertio in viciorū correctiōe.

Primo i fidei cognitōe Ro. x. Fides ē ex auditu. Auditⁿ aūt p verbū chr̄i. et Hebreo. xj. Sine fide impossibile est placere deo. ¶ Scdo in p̄ceptoꝝ ⁊c. Deuter. vj. Erūt verba hec q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo ⁊ enarrabis ea filijs tuis ⁊ meditaberis ea sedēs in domo ⁊ ambulās in itinere ⁊ dormiēs atq; ꝓsurgēs. et Eccl. iij. Que p̄cepit tibi deus cogita sp.

¶ Tertō i maloꝝ correctōe Eccs. vij. Melius est a sapiēte corripi q̄ stultoꝝ adulatiōib⁹ decipi. ⁊ Eccl. xix. Corripe primū. Audite adulatores q̄ malos i malis suis sustinetis. Aug. sup illō Ps. Qm̄ laudat pcō. ⁊c. Hec est ira ⁊ indignatio dei magna: vt desit correctio: ⁊ assit adulatio. Audite iudices ⁊ p̄ncipes. Audite vos p̄lati et eccie p̄sidētes. audite vos pfamilias q̄ nullā facit⁊ punitiōz de vicijs subditoꝝ. Audite inq̄ illō q̄ hz di. lxxxiij. c. Error. Error cui nō resistit approbat: et ꝑfitas cū mime defensat: opprimit. Negligere q̄ppe cū possis pturbare puersos: nihil aliud ē q̄ fouere. O q̄ pauci sunt q̄ hāc veritatē doctrine obseruāt: maxie in curijs dn̄oꝝ. Seneca de bñficijs. Demōstrabo cui⁹ rei laborant penuria etiā magna fastigia: quid opa possidētib⁹ desit. s. q̄ vex dicat. Hanc q̄ppe veritatē mlti odiūt. Exēplū de galathis q̄b⁹ dicebat Paulus Gal. iiij. Inimic⁹ fact⁹ sū vob vex vob pices. Et de rege Achab. ij. Re. xxij. q̄ ssit Micheā pphetā in carcerē: q; dicit ꝑfitatē. Et ō rege sedechia q̄ hieremiā clausit in carcere: vt dr Hiere. xxxij. Videte ne tales sitⁿ veritatē odiētes ⁊ correctiōez sed potius imitami Aug. dicentē: Ego le-x ⁊ ep̄us parat⁹ sum ab oib⁹ corrigi ⁊ emendari: ⁊ illū amicū meū existimo cui⁹ lingue ꝓficio aie mee maclas añ diē iudicij tergo.

¶ Tertⁿ art. Aud. de ꝑfitate doctrine. Notate q̄ dr lex. Turpe ē alicui ꝛ rare ius circa q̄ ꝑsak. ff. de origine iurⁿ. l. ij. Et sicut dr. xxxviij. di. c. Ignorātia. Ig̃ rātia mala est ⁊ pciosa: mr erroꝝ ⁊ nutrix viciorū. Nōne turpe esset alicui ⁊ vitupabile accipe ⁊ volūtarie i se hre illō q̄ eēt cāue excecatiōis ⁊ q̄ redderet eū leprosum vñ fieret abominabilis p̄cipi ⁊ al's poterat esse grat⁹ ⁊ ab eo mlta reportare bñficia: vel alit. Nōne vitupabile esⁿ alicui coꝝ rege seruiēti sciēter oc'os claudere ⁊ tūc aliq̄d turpe coꝝ rege agere. Nec esset excusatio rōnabilis: q; nesciebat se hegisse: q; nō videbat. Expone ⁊ applica no tādo illō Ro. xiij. Ignorās ignorabit.

¶ Sermo. iij. p eadē dn̄ica. xxiij.

Reddite cesa

Rri ⁊c. Quoꝝ finis interit⁹: q̄ꝝ de⁹ venter est ⁊ glia in ꝓfusione ip̄oꝝ q̄ terrena sapiūt. Phil. iij. Tales sunt q̄ reddēdi sunt cesari. i. diabolo. In talis aūt verbis tria notant.

¶ Primo impioꝝ miserabilis ꝓclusio. q̄ꝝ

¶ Scdo eoꝝ ꝑcupabil' (finis interit⁹ ꝓdicio. Quoꝝ de⁹ venter est ⁊ glia

¶ Tertio ip̄oꝝ horribil' ꝓfusio. In ꝓfusione ip̄oꝝ qui terrena sapiūt. ¶ De pmo ij. Thes. j. Qui nō obediūt euāgelio: penas dabūt in interitū eternas. De scdo. ij Tim. iij. Voluptatū amatores magis q̄ dei. De tertio Ps. Confundant⁊ oēs iniq̄ agētes ¶ Salutatio ¶ Reddite ⁊c.

Prim⁹ ar. An aie q̄ reddūt diabolo sint oino a dei mia aliene sive ꝑpetue: Vide sup̄ do. iij. post pasca. ser. ij.

Secūd⁹ ar. In pce. ⁊c. In isto dom de ꝑfitate iusticie q̄ notat i ꝓpone a iudeis dn̄o facta cū dr: Et nō ē tibi cura de aliq̄. Et ꝓsistit hec ꝑfitas in trib⁹.

Primo in sedulitate discussiõis
Scõo in rectitudine sentẽtiationis.
Tertio in ꝓtẽperatiõe districtionis.
Primo in sedulitate ꝛc. Job. xxix. Causã quã nesciebã diligẽtissime inuestigabam. Quod exponẽs Bre. ait: Hinc docemur ꝙ ad ꝓferendũ sniam in iudicio nunqꝫ ꝑcipites esse debem⁹ ne temere indiscussa iudicemus. Scõo in rectitudine sentẽtiationis. ij. Paral. x. Josaphat rex dicebat iudicib⁹ Videte qd faciẽtis. Nõ em hois exercetis iudiciũ: sed dei. et qcũqꝫ iudicaueritis/in vos redũdabit. Sit timor dñi vobiscũ: ꝛ cũ diligẽtia cũcta facite. Judex itaqꝫ oz ꝓitatẽ diligere: veritatẽ inq̃rere: et ꝑm ꝓitatẽ in oibus iudicare. Sed heu hec veritas iusticie hodie ꝓsternit⁹. Esaie. lix. Cõuersum est iudiciũ retrorsum: ꝛ iusticia lõge stetit. Corruit veritas in plateis: et eqtas nõ potuit ingredi. Vide si vis de filijs Samuelis. j. Reg. viij. Item nũc (qđ dolendũ est) hec iusticia venal' efficitur. Cõtra qđ Prouerb. xxiij. Veritatẽ eme ꝛ noli vendere. Et xxviij. Qui cognoscit ꝓsonã in iudicio: nõ bñ facit. Hic ei ꝙ buccella panis deserit veritatẽ. Sz heu heu in curijs oia sunt venalia: locus: tempus: accessus: audiẽtia: iusticia ꝓ ver. cas.

Tertio in cõtẽperatiõe rigoris siue districtiõis. Propter qđ ọ̃t Ps. Propt veritatẽ et mansuetudinẽ ꝛ iusticiã. Bre. Sit zelus/ sed nõ imoderate seuiẽs: sit pietas sed nõ pl⁹ qꝫ expedit ꝓpatiẽs. Quales ãt debeãt esse iudices q̃ bñt tractare veritatẽ iusticie: pulcre describit Exo. xviij. Provide de oi plebe viros ꝓbẽtes ꝛ timẽtes deũ in quib⁹ sit ꝓitas: ꝛ q odierit auariciã: ꝛ ꝓstitue ex eis tribunos ꝛc. vt iudicẽt ꝑpm oi tpe. Et nota bñ terminos Ecci. vij. Noli q̃rere fieri iudex nisi valeãs virtute irrũpere iniqtates. Exemplũ de bono iudice narrat Arnol'dus in suo narratorio: ꝙ Valeri⁹ solẽtus cũ filio⁹ suo adulterio dãnatus esset ꝑm legẽ quã ipe pater instituit vtroqꝫ oculo ꝑuari debere: ꝛ tota ciuitas ad honorem patris repugnaret: ad vltimũ victus ne lex a se ꝓdita violaret: suo ꝑpetuo: deinde oculo filij eruto vtriqꝫ vsum videndi reliqt. Sicqꝫ mirabili eqtatis tẽperamẽto se misericordẽ patrez et iustũ legislatorẽ ostẽdit. Q ꝙdurũ iudiciũ reportabũt a summo iudice iudices humani q̃ nõ custodiũt legẽ iusticie. Audiant tales qđ scribit Sap⁹. vj. Audite reges ꝛ intelligite: discite iudices finiũ terre: ꝑbẽte aures ꝰ cõ. mul. ꝛ pla. vo. in tur. Et ptius ax̃. Audite ꝛc. Co (na. ꝛc. gitate itaqꝫ vos iudices q̃ nũc alios iudicatis q tandẽ a sũmo iudice iudicabimini: q nec verbis nec pecunia falli pot. Notatẽ qm vt ọ̃t. C. de no. codi. cõ. lo. l. j. Finis est attẽdend⁹. Et sicut hĩ de elec. ꝛ elec. ptã. c. Ex de vitãda. Futurꝫ casib⁹ est obuiãdũ. Quis ei iudex inferior nõ timeret dare sniam falsam si sciret ex hoc necessario oꝑtere seipm ꝓpere corã iudice supiori ꝛ ob illã sniam capite puniri. Expone et applica notãdo illũ Ro. xiij. Oẽs stabimus ante tribunal chri.

Dñica xxiij. post Trinita. Ser. iij.

Reddite cesari ꝛc. Nostra conuersatio in celis est. Phil. iij. Qui pñt hoc veraciter dicere reddẽdi sunt deo. Notãdũ ꝙ conuersatio iustoꝝ in celis est triplr: vicz ꝙntum ad affectiões: locutiões: ꝛ operatiões Sũt aũt q̃dam q corde tm sũt in celo/ vt pigri ꝛ desidiosi q̃ bona ꝓposita q̃ bñt opere nõ implent. Quidã tm ore: vt ꝑdicatores verbosi. Quidã tm ope: vt hypocrite ꝛ vanigloriosi. Sed deuoti his oĩb⁹ modis sũt in celo conuersant. Habẽt em scti desideria Sicut Paul⁹ q dicebat Philip. j. Cupio dissolui ꝛ esse cũ chro. Et Aug⁹. ọ̃t: Tota vita boni chriani sctm desideriũ. Hñt etiã sancta ꝛ sincera verba: sicut Paul⁹ dicebat. ij. Cor. ij. Ex sinceritate sicut ex deo corã deo in chro loq̃mur. Hñt etiã sollicita opa: sicut Paul⁹ q dicebat. ij. Thes. ij. In labore ꝛ fatigatiõe nocte ꝛ die laborãtes. Reddite ꝛc.

Primus artic. An anie diabolo rẽdite velint se peccasse: Vide sup dñica ꝑma post Trinita. Sermõ. iij. Pro fũdamẽto aũt dicas si volueris. Quicunqꝫ peccat: ex ꝓpria volũtate peccat. Juuenal' Mentis causa male est origo penes te. ꝛ Seneca. Tolle excusatiões: nemo peccat inuit⁹. Sed q̃ritur nũc An dãnati adhuc

velint se peccasse: Dic rñsionē. Vide vbi supꝝ. Ex q̄ ꝛcluđe q̄ vānati quidē intra se sunt penitentiā agētes ꝛ p̄ angustia spūs gemētes: vt hī Sap̄. v. sed talis p̄sūa est sine fructu: lz sit amarissima: quia vicz nō dolent de offensa dei: sed de pena inflicta. imo in eis adhuc viuit volūtas peccādi. O q̄ misera eoꝝ ꝯdicio. Volūt delectari sed nunq̄ pñt nisi ꝯtristari. Hoc attēdite petōres: vsurarij: raptores: excōicati: piuri: luxuriosi ꝛc. Videte ne i pcis vīs moriamini ꝛ cū vīa q̄uersa volūtate in infernū cū alijs reprobis detrudamini. Figura Ezech. xxxij. Oēs hi interfecti ruīnā gladio: q̄ descēderūt circūcisi in terrā vltimā ꝛ portauerūt ignorantiā ꝛc. scḋm Et descenderūt in infernū cū armis suis. Spūaliter. Reprobi sūt oēs gladio diuine iusticie interfecti p̄ oīmodā p̄uationem vite gratuite: ꝛ incircūcisi. i. nō purgati ꝛc. et descēdūt in infernū cū armis suis. i. (vt dicit glosa) cū anis deo ꝛ ecclie rebellib⁹. Vnde sequit: Et fuerūt iniq̄tates eoꝝ in ossib⁹ eoꝝ: q̄ vicz eis inseparabiliter inhe-rēt. Audite o petōres ꝛ ne differatis penitere Notādo illud Augustini: Penitētia in hoie sano/sana est. in infirmo/infirma. in mortuo mortua.

Secūd⁹ arti. Supra dixim⁹ de p̄ma parte euāgelij. Vbi visa est malicio simulatiōis improbāda p̄positio. In hac dicendū de scḋa Vbi est ꝯsideranda infidiose interrogatiōis approbanda redargutio. Vbi: Dic ḡ nobis: Licz ꝛc. vsq̄ ibi: Hypocrite. Vbi sunt tria ꝯtēplanda

Primū malignantiū interrogatio

Scḋm interrogantiū redargutio

Tertiū redargutoꝝ increpatio.

Primo igit ꝛc. quia dicunt: Dic ergo nobis: quid tibi videt/licz censum dari cesari an nō: Scḋz Hiero. erat hec q̄stio apd iudeos: quia dicebāt aliq̄ q̄ qz tenerenk in securitate p̄ romanos milites p̄ republica: ideo licebat dare tributū. Sed econtra pharisei asserebāt q̄ qui seruiebāt sūmo deo ꝛ sibi oblatiōes ꝛ decimas reddebant: nulli homi soluere tributa debebāt. Hāc ergo q̄stionē dño maliciose ꝓponunt Vt si diceret nō esse licitū: caperetur ab herodianis tanq̄ ꝯtrarij⁹ imperatori. Si aūt diceret esse licitū: caderet in manū p̄ncipū tanq̄ ꝯtrarij⁹ eoꝝ libertati et diuino honori. Et sic apparet eoꝝ artificiosa malicia. O q̄mlti sunt silles: de quib⁹ Ps. Loquūtur pacē cū p̄ximo suo: mala aūt in cordib⁹ eorū. Scḋm est interrogantiā redargutio. Quia cognita iesus nequicia eoꝝ: dixit: Quid me tentatis: Chrys. Nō ꝑm sermones eoꝝ pacificos blande rñdit: sz ꝑm ꝯscientiā eoꝝ crudelem aspera dicit: quia deus volūtatib⁹ respōdet: nō verbis.

Tertiū est redargutoꝝ increpatio. Cū dicit Hypocrite. q. di. Nō q̄ritis veritatē addiscere: sed me in verbis capere. Chrys. Dicit q̄s Hypocrite: vt ꝯsiderāte eū humanoꝝ cordiū cognitorē q̄d facere cogitabant/q̄ facere nō auderēt. Vide ḡ q̄ pharisei blandiebant vt p̄derent: sed iesus cōfundebat vt saluaret: quia vtilior est hoi deus irat⁹ q̄ homo p̄piti⁹. Notādū aūt ꝙz Tho. ij. ij. q. clxj. q̄ in hypocrisi duo sunt sz defectus sanctitatis: et eius simulatio. Si aūt hmōi simulatio fiat p̄ter malum finē repugnantē charitati dei aūt p̄rimi: tūc est p̄cm mortale: puta cū q̄s sanctitatē simulat vt falsam doctrinā disseminet. Si vo finis intent⁹ nō repugnet charitati: tūc erit peccatū veniale: puta cū aliq̄s in tali fictione delectat. O q̄t sunt in mundo hypocrite. Oēs generaliter mali chr̄iani qui gerūt nomē chr̄iianitatis et opa nō faciunt: ꝛ specialiꝰ descendendo oēs habentes nomē aut habitū dignitatis aut officij ad bonū ordinati qui tñ non sunt tales q̄les oportet: cuiusmōi sunt mali iudices aduocati: sacerdotes: religiosi ꝛc. sunt hypocrite. Est aūt hypocrisis detestāda p̄ tres causas p̄ncipales. Prima est consideratio abominācie ꝓparatōis. Silles est em̄ hypocrita statue quā erexit Nabuchodonosor ꝛ que exterius erat aurea: ꝛ intrinsecus erat lutea. Vt habet Danielis ij. Seneca Apud imos nō sunt vera bona: sed simulacra bonoꝝ. Itē ꝓparatur figmēto quod dicit chimera: quia est solum in hominū opinione: sed in re nihil. Item sepulcris ornatis: et parietib⁹ dealbatis: ꝛ calicib⁹ et parapsidib⁹ exterius mūdatis. intus aūt fecibus plenis. vt habet Matth. xxiij. Et aureo calici babylonis: vt habet Apoca. xvij. Secunda est ꝯsideratio vitupādē

infatuatiōis: in hoc vicz q̄ hypocrite magis eligunt videri boni q̄ esse. Chrys. sup Matth. O hypocrita/ si bonū est bonum esse/ vt q̄d vis apparere q̄d non vis esse: Si malū est malu esse quod nō vis apparere. Si bonū est bonū apparere/ meli⁹ est bonū esse. Si malū est malū apparere/ peius est malū esse: Aut ergo appare q̄d es: aut esto q̄d appares. Aug. sup Ps. lxxvij. Simulat equitas nō est equitas: sed duplex iniq̄tas: q̄d p̄cipue intelligit̄ q̄n sctitatem quā ostēdit aliq̄s nec habet: nec curat habere. ¶ Tertia est ꝯsideratio formidande examinatiōis. s. diuini iudicij: in quo separabunt̄ a deo hypocrite ⁊ reuelabitur eoꝝ iniq̄tas. Unde de seruo malo dr Matt. xiiij. Diuidet eū. i. a se separabit: partemq̄ eius ponet cū hypocritis. Ibi erit fletus ⁊c. ¶ Exemplū hic applica de eo q̄ deuoratur⁹ est a dracone. vt narrat Greg. iiij. dialo. Uide sup̄ dñica. viij. ser. primo Matth. xxiij. Ue vobis hypocrite ⁊c.

Tertiꝰ art. Aud. ⁊c. Nō p̄sumat ergo pctōres de nomie chr̄ianitatis: quia vt dicit̄ in ca. Porrectū. extra de regularibus ⁊ transeūtib⁹ ad religionē. Habitus nō facit monachū: sed efficax p̄fessio. Ad q̄d ēt facit lex q̄ sub p̄textu. C. de sacros. eccle. Nā quid valeret offerre regi vas luteum: exteri⁹ tn̄ deauratū: et intus veneno plenū: nisi ad p̄uocandū irā eius. Expone notādo illd. j. Reg. xvj. Homo videt ea q̄ parent: deus aūt intuet̄ cor.

¶ Dñica. xxiij. post Trinita. ser. v.

Reddite cesari ⁊c. Saluatorem expectamus dñm nostꝝ iesum chr̄m qui reformabit corpus humilitatis nostre ꝯfiguratum corpori claritatis sue s̄m opationē q̄ potest etiā sibi subijcere om̄ia. Philip. iij. Qui veracit̄ hoc dicere possūt reddendi sunt deo. In illis autem verbis tria notare debem⁹ in eo quem expectamus.

¶ Primo venerandā auctoritatē: cū dicit dominū nostꝝ ⁊c.

¶ Scdo amplexandā benignitatē: cū dr qui reformabit corpus ⁊c.

¶ Tertio admirandā ptatem. cū dr: s̄m opationē ⁊c. ¶ De p̄mo Apocal. xix. Rex regū ⁊ dñs dñantiū. De scdo Joel. ij. Benign⁹ et misericors est Uñ ⁊ ex benignitate sua dicit Jo. vj. Ego resuscitabo eū in nouissimo die. De tertō. Hester. xiij. Domine rex op̄s in ditione tua cūcta sūt posita ⁊c.

¶ Reddite ⁊c.

Primus arti. An dānati mallent nō esse q̄ sic esse: Uide sup̄ dñica p̄ma post Trini. sermone. iiij. ¶ Pro fundamēto. Etsi de⁹ sit ex se pijssim⁹: tn̄ rigorē iusticie exercet in pctōrib⁹ obstinatis. Ad q̄d trahi pōt illud Ouidij in lib. fastoꝝ. Sepe deos aliq̄s peccādo fecit iniq̄s. ⁊ Ualerius lib. j. dicit. Leto etem̄ gradu ad sui vindictā diuina p̄cedit ira. Tarditatēq̄ supplicij grauitate recōpensat. Sed q̄rit̄: An dānati tam grauit̄ affligātur q̄ mallent nō esse: Dic rn̄. et vide vbi sup̄. Ex q̄ ꝯclude miserrimā dānatoꝝ condicionē et horribilē afflictionē. Grego. Quis nō horreat semp̄ igne cremari/ nec tn̄ funditus mori/ nullū inuenire solatiū/ nullū ꝯsilium nullam habere euasiōis spem. Quoniaz vt dr Prouer. xj. Mortuo homie impio: nulla erit vltra spes. Audite o pctōres indurati. ⁊c. Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū (vt inq̄t Psalmista) neq̄n vos rapiat infernus ⁊ non sit qui eripiat. ¶ Figura Apoca. vj. Recessit celū sicut liber inuolutus ⁊ om̄is mōs et insule de locis suis mote sunt et reges terre ⁊ p̄ncipes ⁊ tri. ⁊ di. et for. ⁊ ois seruus ⁊ liber abscōderunt se in spelun. ⁊ in pe. mon. Et dicēt mō. et pe. cadite sup̄ nos ⁊ abscō. nos a facie sedentis sup̄ thronū et ab ira agni q̄m venit dies magnus ire ip̄oꝝ. Et q̄s poterit stare: Spūalr. Recessit celū sicut liber iuolut⁹ respectu reproboꝝ. Clausa etem̄ et inuoluta est dei miscdia respectu ipsoꝝ: ꝯois mons. i. sup̄bi: et insule. i. auari et luxuriosi qui circūdantur aquis maris huius mundi: mouētur de loco: quia precipitātur in abyssum. Et reges terre. id est cuiuscunq̄ status peccatores absconderunt se ⁊c. Uellēt em̄ si possent peccata sua esse deo abscondita: et vellēt montes et petras cadere super eos ad cōterendum eos et ad

adnichilādū eos. Apoc.xix. In diebꝫ illis q̄rēt hoīes mortē ⁊ nō inueniēt eam ⁊c̄.

Scd̄s ar. In p̄ced̄. ⁊c. In isto dicēdū de tertio qd̄ est fallaciose itētōis memorāda ꝯfutatio. Fōs ei sapiētie chr̄s dolos eoꝝ cauēs sic rn̄dit vt ⁊ deo ⁊ cesari iura ꝑuaret. Vñ dixit eis Oñdite mihi numisma cēsus ⁊c̄. Ubi tria ponūtur.

Primo q̄ritur denarij oñsio.
Scd̄o interrogat oñsi supscriptio.
Tertio sequit veritatis diffinitio.

Primo q̄rit denarij oñsio: cū dicit Oñdite mihi numisma cēsus. i. denariū q̄ ꝑ censu dat annuo. Spūaliter q̄ritur oñsio denarij in morte. O q̄ metuēda q̄stio. Ostēdite mihi numisma census: hoīem scz interiorē sacco carnis velatū: exteriori simulatiōe obūbratū: diu ad pniam expectatū. ij. Coꝝ. v. Oēs nos manifestari oportet añ tribunal chr̄i. ⁊c̄. Scd̄o interrogat oñsi denarij supscriptio: cū dr̄. Et ait illis Iesus. Cuiꝰ ē imago hec: q̄ntū ad figurā: ⁊ supscriptio q̄ntū ad scripturā. Non ignorans interrogat sz vt cōpetenter ad eorū ꝟba rn̄deat. Voluit etiā dñs videre materiā q̄stionis: tacite nos informās ne p̄cipites sim⁹ sentētiādo: sz priꝰ examinemꝰ q̄ diffiniamꝰ. Spūal'r. Interrogatio fiet in iudicio de imagine. Cuiꝰ ē hec imago ⁊ supscriptio: O q̄ horrēda iudicis increpatio. Et increpatiue addet. Ubi sūt insignia precelse trinitatꝫ: Ubi sūt vestigia dine charitatꝫ. Cuiꝰ est imago hec. Quilibet enim portat imaginem eius cuius hz opa aut dei aut diaboli. In aīa em̄ peccatrice est imago diaboli rōe cuiꝰ etiā dr̄ diaboli filia imago. etiā q̄libet malus pōt dici diabolus. Vñ dñs Jo. vj. Unus ex vobis diabolus ē. Tertio ponit ꝟitatꝫ diffinitio. Cū em̄ interrogāte dño: cuiꝰ est imago hec ⁊c̄. rn̄dissent cesaris: tūc ait illis. Reddite g̃ q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei deo. Chrys. Cū audieritꝫ. Reddite q̄ sūt cesaris cesari: illa scito eū dicere solū q̄ in nullo pietati nocēt: q̄r si aliq̄d tale fuerit: nō cesarꝫ ē: sz diaboli tributū. Ambro. Bñ priꝰ q̄ cesaris sūt ei reddēda decreuit Neq̄ enim q̄s pōt esse discipulus dñi: nisi priꝰ renūciauerit mūdo. O q̄ tremēdum ne in hora nostre mortis de aīa nr̄a dicat imo ⁊ ꝓpria ꝯscia cōpellat dicere. Hec ē imago cesaris. i. diaboli: q̄r statim seq̄tur snia terribilis. Reddite g̃ q̄ sūt cesaris cesari. Et tūc o q̄ horribil'r rapit aīa peccatrix a demonibꝫ. Exēplū: narrat vin. in spe. hist. li. viij. c. xcvj. q̄ q̄dā deuotꝰ sacerdos astans in limine domꝰ cuiusdā diuitꝫ in mortis articulo laborātis. vidit nigros cattos circūuallātes lectū eiꝰ: q̄s ⁊ ille miser vidēs ⁊ nimis infestos sentiēs rugiebat clamās. Tollite cattos: misero subuenite: ⁊ tādē vnꝰ ethiops voce minax: vultu terribili: vncū quē manibꝫ gestabat faucibꝫ immersit pctōris. Infelix aīa nullū cōscie refrigeriū reperiēs pauet ⁊ trepidat: miserū mors paulatim occupat. Deinde ethiops ille furēs vncū violēter de palpitātibꝫ faucibꝫ extraxit: ⁊ horribilez dans vocē diues ille infelicē spūm reddidit. Irruentesq̄ ceteri malicie cōplices in peccatricē animā flagris ⁊ vulneribꝫ afficiētes imergūt in locū tenebraꝝ ⁊ mortis eterne Cūq̄ hoc aspicerz sacerdos ille aut diaconus cecidit ⁊ factus est in mētis excessu. Sed mox ei apparēs mat dñi ne timeas (inq̄t) charissime. Nō tibi diabolica nocebit iniq̄tas cui parata est btitudo celestis Hisq̄ blandicijs recreatus ad se rediens deo ⁊ btē marie gr̄as egit: ⁊ ex his reuelationibꝫ nō parū ꝓfecit. O q̄nta igit desolatio cū aīa sic rapit a demonibꝫ Bern̄. in meditat iōibꝫ. Qui sputas tunc meror erit: q̄s luctꝰ q̄ tristicia cū separabunt impij a cōsortio iustoꝝ: ⁊ a dei visiōe ⁊ traditi potestati demonū ibūt cū eis in ignem eternum.

Tertiꝰ ar. Aud̄. ⁊c̄. Cauete g̃ne diaboli imaginē ⁊ supscriptionē portetis ad iudiciū dei tanq̄ libellū cōtra vos Nā. ff. de cōmuni dīdundo. l. vt fundus. Sētētia dz eē cōformis libello. Expone de libello ꝯscie. Vñ. xj. q. iij In cunctis. Cōscientia sola si accusat: liber sine accusatiōe eē nō pōt. Videte ne sitis ei similes q̄ ad iudiciū litteras ⁊ instrumēta ꝯtra se portat. Litteras ꝟo ⁊ instrumēta ꝑ se reijcit ⁊ frāgit. Expone ⁊ applica notando q̄ tandē libri cōsciētiaꝝ aperiētur. Apoc. xx. Libri aperti sunt ⁊ iudicati sūt mortui ⁊c̄.

Dñica.xxiij.post trinita.
Sermo sextus.

Reddite cesa
ri ꝛc. Itaq; fratres mei cha-
rissimi ꝛ desideratissimi gau-
diū meū ꝛ corona mea sic state in dño cha
rissimi. Phili. iiij. Sic standū est ne redda
mur diabolo: sz deo. Et sť ibi tria notāda.
¶ Primū fraternitatis charitas. Itaq;
fratres mei ꝛc.
¶ Scdm charitatis iocūditas. Gaudiuz
meū ꝛ corona mea.
¶ Tertiū iocūditatz benignitas. Sic sta
te ꝛc. Hi sunt tres fructus spūssct. Gala.
v. Fructus spūs: charitas: gaudium Et
postea sequiť: benignitas. De. j. Heb. xiij.
Charitas fraternitatz maneat in vobis
De scdo. j. Thes. ij. Que est nr̄a spes aut
gaudiū aut corona glie: Nōne vos añ do-
minū nostꝝ iesum chr̄m in aduētu eius:
De tertio Phil. iij. Testis est mihi deus
quomō cupiā vos oēs in visceribꝫ christi
Iesu. ¶ Reddite ꝛc.

Primꝰ arti. An dā nati vellent alios
esse dānatos: Uide dñica p̄ma post
trinitatē Ser. v. Ex rñsione autē ꝯclude
detestabilē inuidoꝝ ꝯditionē qui iā cū de-
monibꝫ ꝛ reprobis affligunť. Chrys. sup
Matth. O inuidia q̄ sibi sp̄ est inimica.
Nā q̄ inuidet: sibi q̄dē ignorantiā facit: illi
aūt cui inuidet glīam parit Idē omel. lv.
Fera venenosa est inuidia: neq̄cia oī excu
satione p̄uata. Certe inuidia est tristicia
dānabilis ꝯdiciōis: qm̄ prorsus inutilis ē:
et tñ multū afflictiua ac etiā salutaris tri
sticie penitētialis impeditiua atq; corru-
ptiua. ¶ Figura Genes. iiij Cain inuidus
interfecit Abel: q̄ interp̄tať luctus. Et no
ta etiā q̄ cain interp̄tať possessio. Ex quo
hr̄ q̄ freq̄nter ꝓpter terrenas possessiōes
iuidia ꝯsurgit. Iō bñ dicit Gre. Qui fru-
ctibꝫ inuidie carere desiderat: illā heredi-
tatē appetat quā numerꝰ possidentiū non
angustat. q. d. Nō appetat possidere diui-
tias aut honores secli huius. Ex his eniz
oriuntur inuidie.

Secundꝰ arti. In p̄ced. de expositiōe
euāgelij ꝛc. Nūc dicēdū q̄d dicēduz
sit cesari. i. diabolo. q̄d cesari. i. p̄ncipi ter-
reno: ꝛ q̄d deo. In hoc aūt sermone dicen
dū de p̄mo. Uū notandū q̄ diabolo red-
dere debemꝰ resistentiā. Est em̄ sollicite
attendēdū q̄ diabolꝰ nos sp̄ impugnat. j.
Pet. v. Aduersariꝰ vester diab. tanq̄ leo
rugiēs circūit q̄rens quē deuoret. Sed si
cut dt Ber. Nō sua ptās: sed nr̄a volūtas
nos mācipat diabolo. Iō sibi viriľr resi-
stere debemꝰ Jaco. iiij. Resistite diabolo
ꝛ fugiet a vobis. Tria aūt ad hoc maxie
¶ Primū cordialis hūilitas. iuuant
¶ Scdm spūalis iocūditas.
¶ Tertiū fidelis stabilitas
Primū igiť ꝛc. Augꝰ. Nemo pōt vincere
spūales neq̄cias nisi armis hūilitatis. Lu
ctator ad hoc se inclinat vt aduersariū vī-
cat. Sic hūilis. In Uitaspa. vidit Anto
nius mundū laq̄is plenū diaboli: ꝛ cū cla
mare ad deū q̄s eos euaderet: rñsum est
ei q̄ sola hūilitas ¶ Scdm est spūalis io
cūditas: maxie qñ diabolꝰ tentat de mo-
lestijs. j. Mach. iij. Judas machabeꝰ p̄li
abať p̄lium isrl cuz leticia ꝛ vincebat. In
vita etiā bti Antonij legiť: q̄ cū dñs ostē-
disset Antonio diuersas artes ꝛ fallacias
diaboli subiūxit: Una est rō vincēdi ini-
micū: spūalis leticia. ¶ Tertia est fidelis
stabilitas Ephe. vj. In oibus sumentes
scutū fidei in q̄ possitis oia tela neq̄ssimi
ignea extinguere. Et. j. Pet. v. Cui resisti
te fortes in fide: In fide inq̄ dñice passio
nis. Augꝰ. in ser. Quēcunq; momorde. it
astutia sathane: intueať chr̄m in ligno pē
dentē. In fide etiā future retributiōis glo
rie. vicz beatoꝝ: et pene maloꝝ. credendo
vicz firmiť ꝛ attēte ꝯsiderādo. qm̄ sicut dt
Athanasiꝰ. Qui bona egerūt ibūt in vitā
eternā: qui v̄o mala in ignē eternū. In fi-
de etiā diuine ꝯtēplatiōis: qꝛ vicz deꝰ oia
sp̄ videt ꝛ ꝯtēplať. Prouer. xv. In oī loco
oculi dñi ꝯtemplanť bonos et malos.
Exemplū ꝓpone de Thaide. Uide feria
. ij. post. iiij. dñicaz. xl. Et tandē dic: Mul
tū g̊ timendū est offendere deū q̄ sic oia vi
det: ꝛ de oibꝫ ip̄e est iudex sup̄mus atz te-
stis certissimꝰ. Hiere. xxx. Ego sum iu-
dex et testis dicit dñs.

Tertiꝰ arti. Aud. ꝛc. Notate qm̄ ma-
gnū erit vobis opprobriū si vincamī.
qm̄ in ptā te vr̄a est nō vinci. Nā sicut ha-
beť. xv. q. j. Nō est. Nullꝰ efficiť seruꝰ di-
aboli nisi ꝓpria volūtate. Et lex dicit. ff. d
ꝯtrahen. emp. ꝛ ven. l. Hec venditio. §. j.

Quod p me stat mihi imputari debet. Nā siqs miles magna regis stipēdia teci piens habens inimicū regis obuiū q̄ sola volūtate tergū vertēdo posset euadere et resistere/se ei volūtarie subijciat in ꝯtemptū regis: multū est increpād⁹ ⁊ iuste puniend⁹. Expone ⁊ applica notādo illud.j. Coꝝ.x. Fidelis de⁹ q̄ nō patiet̄ vos tēta/ri sup̄ id quod potestis.

Ser.vij. p eadē dn̄ica.xxiij. post Trini.

Reddite cesari ⁊c. Euchodiā rogo et sinthicē depcor idipm sape i domino. Etiā rogo ⁊ te germane ꝯpar adiuua illos q̄ mecū laborauerūt in euangelio cū Clemēte ⁊ ceterꝫ coadiutoribꝫ meis q̄rū noīa sunt in libro vite. Philip.iij. Ibi st̄ tria ꝯsiderāda. q̄ꝝ ꝯsideratio valet ad h̄ vt dei sim⁹ et deo reddēdi. Primū affectionis expssio virtuosa: Euchodiam ⁊c. vsqꝫ: ꝯpar. Scdm expssionis specificatio zelosa: Adiuua illos ⁊c. Tertiū specificatōis ꝯmēdatio fructuosa. q̄ꝝ noīa ⁊c. Propter primū etiā dicebat ipe Paul⁹ Rom.xij. Obsecro vos per miam dei ⁊c. Propter scdm.j. Coꝝ.xv. Quotidie morior ꝓpter gl'iam vr̄am. Propter tertiū dicit saluator Luce.x. Gaudete qꝛ noīa vr̄a scpta sunt in celis. Salutatio

Reddite ⁊c.

Prim⁹ art. An anie dānate cruciētur igne: Vide dn̄ica tertia post pascha Sermone tertio.

Secūdus art. In pced. ⁊c. In hoc dicendū q̄ reddēda sunt cesari.i. pncipi terreno. Ubi notādū q̄ t'a st̄ sibi reddēda

Primū fidelitatis obs̄uātia.

Scdm humilitatis reuerētia.

Tertiū sedulitatis obediētia.

Primū ⁊c. ne.s. honorē pncipat⁹ alij trāsferat. Nā sic d. xxiij.q.v. Si apd. Regibus debet̄ fidelitas. Scdm est hūilitatis reuerētia.j. Pet.ij. Regē honorificate

Tertiū est sedulitatis obediētia. Heb. xiij. Obedite ppositꝫ vr̄is ⁊ subiacete eis. Ubi notādū s̄m Tho.j.ij.q.xcvj. Leges posite hūanitus. vel sunt iuste aut iniuste. Siquidē iuste sint hn̄t vim obligādi a lege eterna a q̄ deriuant̄: s̄m illd Prouerb. viij. Per me reges regnāt ⁊ legū ꝯditores iuste decernūt. Dicunt̄ aūt leges iuste ex fine: qn̄.s. ordinātur ad bonū cōmune: et ex auctoritate qn̄.s. lex lata nō excedit potestatē ferētis. et ex forma qn̄ ꝓpe s̄m eq̄litatē ꝓportiōis imponūtur subditis onera in ordine ad bonū cōmune. Cū em̄ vn⁹ homo sit pars m'titudis: sicut ⁊ q̄libet pars id qd est: est totius. Vn̄ et natura aliqd detrimentū infert parti vt saluet totū. Et s̄m hoc leges hmōi onera ꝓportiōabiliter inferētes iuste sunt ⁊ obligat in foro ꝯscie et sunt leges regales. Iniuste aūt sunt leges dupl'r. Vno mō ꝯ ꝯtrarietatē ad bonū humanū ecōtrario pdictꝫ. Vel ex fine sicut cū q̄s p̄sidens leges onerosas subditis imponit: ⁊ nō ꝑtinētes ad vtilitatē cōmunē: sed magis ad ꝓpriā cupiditatē vel gl'iam: vel etiā ex auctore: sicut cū aliq̄s legē fert vltra sibi ꝯmissam potestatē: vl' et ex forma puta cū ineq̄liter onerā m'titudini dispensant̄: etiāsi ordinētur ad bonuꝫ cōmune: ⁊ hmōi magis sunt violētie q̄ꝫ leges: quia sicut dt Aug⁹.j.lib. de libe. arb. Lex esse nō videt̄ q̄ iusta nō fuerit. Unde tales leges nō obligāt in foro ꝯsciētie: nisi forte ꝓpter vitandū scandalū vel turbatōꝫ ꝓpter qd etiā hō suo iuri cedere debet: s̄m illd Matth.v. Qui te angariauerit mille passus: vade cū eo alia duo. et q̄ abstulerit tibi tunicaꝫ: da ei ⁊ palliū. Alio mō leges possunt esse iniuste ꝑ ꝯtrarietateꝫ ad bonū cōmune diuinū: sicut leges tyrannorū inducētes ad idolatriā vel ad qdcunqꝫ aliud cōtra legē dei. Et tales leges nullo mō obs̄uare licꝫ. qꝛ sicut dr Act.iiij. Obedire oportet deo magis q̄ꝫ homibꝫ. Patꝫ itaqꝫ q̄ nō pt rex ꝓ libito onera subditꝫ iponere: nisi hoc fiat s̄m iusticiā ⁊ ꝓpter bonū cōmune. Exemplū.iij. Regū.xxj. de rege Achab q̄ m'tū vitupatur de eo q̄ voluit habere vineā Naboth. Jō videāt pncipes ⁊c. qm̄ sicut dr Sap.vj. Horrēde et cito apparebit qm̄ durissimū iudiciū i his qui presunt fiet.

Tertius arti. Audistis ⁊c. Hoc saltē attēdite: qm̄ sustinēdo onera vobis a pncipe imposita ꝓpter peccatoꝝ vestroꝝ punitionē recogitātes quoniā meruistis acerbius puniri: duriorē penā euadetis

Notate qd dicit lex: de regu. iur. l. Quotiens. De duob⁹ malis: minus maluz est eligendū. Et sicut dicit. xxiij. q. j. Parat⁹. post me. Potius est ꝯsulendū vtilitati q̄ voluntati. Utilius est em̄ pati in hoc seculo: ꝛ min⁹ malū q̄ in alio. Credo ꝙ nemo sit qui nō libenti⁹ eligeret ꝑdere denarium q̄ florenū: ꝛ torqueri ꝑ horā q̄ ꝑ annū. Expone ꝛc̄. Sed heu pleriq; plus respiciūt ad tꝑalia q̄ ad sp̄ualia: ꝛ ad corp⁹ q̄ ad animā. Ber. Sic stulti estimatores de minimis maximā ꝛ de maximis minimā curam gerunt.

Dñica. xxiij. post Tri. Ser. viij.

Reddite cesari ꝛc̄.

Reddite oibus Ro. xiij. Triplex ꝯsideratō nos debz inducere ad reddendū om̄ibus debita: vt sic tandē reddamur deo. Primo est cōsideratio iustificatiōis. Hic est em̄ actus iusticie. vnicuiq; reddere debitū. Unde a iurispitis sic diffinit iusticia. Justicia ē cōstans ꝛ ꝑpetua voluntas ius suū vnicuiq; tribuens. Scd̄a est cōsideratio punitionis: si vicz fecerim⁹ ꝯtrariū: quia sicut dicit Ps̄. Iniusti dispibunt. Tertia est cōsideratio remuneratiōis: vicz si hoc obseruauerimus: quia sicut habet Matt. xxv. Justi ibunt in vitaz eternā. Hi ergo sunt dei et deo reddendi.

Reddite ꝛc̄.

Prim⁹ art. An damnati habeāt deū odio? Uide dominica tertia post pascha Sermone q̄rto.

Secūdus articulus. In precedēti ꝛc̄. In isto dicendū que reddenda sunt deo. Et dico ꝙ tria precipue sibi reddere tenemur

Primo subiectiōis obedientiā.
Scd̄o dilectiōis beniuolentiā.
Tertio timoris reuerentiā.

Primo ꝛc̄. ratione vicz summi dominij. Unde ipse dicit Leui. xix. Ego domin⁹: leges meas custodite. Et Deuterono. xix Obedias voci domini: eiq; adhereas. O deus quot sunt tibi inobediētes. Discurre si vis ꝑ singula mandata. Secundo debemus deo dilectōis beniuolentiā. Nō em̄ satis est facere quod mandat; nisi ex amore fiat Matth. xxij. Diliges dominū deum tuum ex toto corde tuo. Tertio debemus deo timoris reuerentiā. Deut. vj. Dominū deū tuū timebis. Et ibidez: Dominū deū tuū adorabis. Et Apocal. xiiij. Timete deū quia venit hora iudicij eius. Exemplū ꝓpone de beato Hieronymo, qui tantū timebat ꝯparere coram dei iudicio. Uide in secundo aduentuali. Aliter dicere potes si volueris ꝙ deo debemus reddere substātiā temporalē. Prouerb. iij. Honora dominū de tua substantia. Item substantiā corꝑalem. Romañ. xij. Obsecro vos vt exhibeatz corpora vestra hostiā viuentē. ꝛc̄. Item substantiaz spiritualem [illegible] animā ad ip̄m cognoscendum: amandū et laudandū Ps̄. Benedic anima mea domino ꝛc̄. Exemplū tandem ꝓpone de sanctis anachoritis qui die ac nocte corꝑe et anima deo seruiebant. Bern. Totū debes ei a quo totum habes.

Terti⁹ art. Aud. ꝛc̄. Notate ꝙ frustra expectatis beatitudinē ꝓmissam nisi deo reddatis quod ei debitū est. Dicūt em̄ iura. Frustra petit debitū q̄ quod debet nō impendit. C. de sentētijs ꝛ interlocutionibus omniū iudicū. l. Cum papinianus. Et de mutuis petitionib⁹. ca. ꝑmo et scd̄o. Et. iij. q. viij. Cuius in agendo. Audite. Si rex alicui ꝓmiserit mille marchas tali pacto: si ꝑ rege exposuerit denarium: Nōne libentissime hoc faceret? Etsi negligeret: nōne iuste ꝓmisso regio ꝑuand⁹ essz Expone ꝛ nota ꝙ de⁹ regnū celoꝝ nobis ꝓmisit sub cōdicione: si deo soluerim⁹ qd̄ ei iure debemus. Unde Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi: serua mādata. In q̄rum vicz obseruantia pendent omnia que deo debentur.

Dñica xxiiij. Sermo ꝑmus.

Surgens sequebat eū Mat. ix.

Impleami agnitiōe volūtatis dei in om̄i sapiētia. Col. j. Remig. sup̄ verba thematis. Mirāda ꝑit atz imitāda dñi hūilitas ꝛ māsuetudo. Nā mox vt rogat⁹ est: rogā

tem cepit sequi. Hic subditos parit ⁊ p̄la
tos instruxit. Subditis exēplū obediētie
reliq̄t: prelatis vero instantiā ⁊ sollicitu-
dinē docendi demōstrauit: vt q̄tienscūq̄
audierint aliquē mortuū i aīa statim ad-
esse studeant. Itaq̄ dn̄s oñdit volunta-
tem suā vt vnusq̄sq̄ ei pro suo modulo ob
sequat̄. Ad quod etiā nos hortat̄. Pau-
lus dicēs. Impleamini agnitione volun-
tatis dei. ⁊c. Sūt autē ad veram sapiētiā
tria necessaria de quib⁹ volūtas d̄i est vt
ea habeamus.

Primū ē detestatio peccatoꝝ.

Scd̄m est vilipensio mūdanoꝝ.

Tertiū est affectio supernoꝝ. Bern̄.
Inuenisti plane sapiētiā si prioris vite pec
cata defleas: si hui⁹ mūdi desiderabilia p-
uipendas: si eternā patriā toto desiderio
ꝯcupiscas. Inuenisti plane sapientiam si
hec tibi sapiunt prout sunt. De p̄mo dr̄.
Ecc̄i. j. Timor dn̄i (q̄ ē initiū sapie) expel-
lit pctm̄. Pro scd̄o. j. Coꝝ. iij. Sapientia
hui⁹ mūdi stulticia est apud deū. Pro ter
tio: ad Col. iij. Que sursum sūt sapite.

Surgens ⁊c.

PRim⁹ ar. An de⁹ necessario sequat̄
rogantē se ⁊ qd̄ in se est facientē con
descēdēdo sibi p gr̄e collationē. Vide dn̄i
ca. iij. post trinitatis. sermone. ij.

SCd̄s articul⁹. In toto euāgelio ostē
dit̄ hūilitas: benignitas: ⁊ māsuetu
do redemptoris. Et hoc p̄cipue triplicit̄.

Primo erga p̄ncipis deuotionē.

Scd̄o erga mulieris curationē.

Tertio erga puelle suscitationē. In
hoc sermone dicēdū De p̄mo. scz de be-
nignitate dn̄i erga deuotionē p̄ncipis quē
benigne ⁊ hūiliter audiuit. Ps̄. Prope est
dn̄s oībus inuocātib⁹ eū ⁊c. Ipso em̄ iesu
loquente ecce p̄nceps vn⁹: princeps inq̄
synagoge nomine Iairus: accessit ⁊ ado-
rabat eū dicēs. ⁊c. vsq̄ ibi: ⁊ discipuli ei⁹
In his v̄bis tangunt̄ tria in quib⁹ patet
p̄ncipis deuotio quā nos oportet imitari

Primū fidelis accessio.

Scd̄m supplex adoratio.

Tertiū humilis rogatio.

Primū fidelis accessio: qr accessit ad iesuz
tā fidei q̄ corporis gressib⁹. Moraliter.
Princeps iste filiā habens mortuā ē pec-
cator habens animā spūaliter mortuam
Hic ergo p anima debet accedere ad ie-
sum motu fidei. Rom̄. v. Accessum habe-
mus per fidē. Scd̄o supplex adoratio
qr adorabat eū p̄cidendo ad pedes eius.
Sic etiā peccator volens a deo obtinere
vitā aīe adorare debet. Ps̄. Venite ado
remus ⁊ p̄cidam⁹ ante deū. Tertio hu
milis rogatio: qr rogabat eū dicēs. Dn̄e:
filia mea modo defūcta est: sed veni im-
pone sup eā manū tuā ⁊ viuet. Chrysost.
Vide ei⁹ grossiciē. Duo tamē expetit a
chr̄o: ⁊ ip̄m accedere: ⁊ manū imponere.
Hoc etiā syrus ille naaman a p̄pheta ex-
petebat. Credebat em̄ dn̄m posse suscita
re: qr subdit: ⁊ viuet. Sic ⁊ pctōr humili-
ter rogare debet p anime suscitatiōe: ⁊ h̄
sollicite cū vnicā habeat animā quā si a-
mittit totū perdit. Deutero. iiij. Animaz
tuā sollicite serua. Dicat g̃ peccator. Dn̄e
scz dn̄oꝝ in cui⁹ ditiōe cūcta sūt posita: fi-
lia mea modo defuncta est. i. anima mea
mortua est p peccatū: sed veni scz per gra
tiā p̄uenientē: impone manū tuā sup eam
p gr̄am cōcomitantē: ⁊ viuet p gratiā per
ficientē. Phil. j. Qui cepit in nobis opus
bonū: ⁊ ip̄e p̄ficiet. Job. xvj. Obstetrican
te manu eius eiectus est coluber tortuo-
sus. i. malignus spūs q̄ de mēte peccatoꝝ
neq̄q̄ educit̄ nisi manu dīne miscd̄ie. Au
diuit aūt dn̄s benigne rogantē p̄ncipem
p filia sua. Unde surgēs sequebat̄ eū ⁊ di
scipuli ei⁹. In q̄ etiam docemur q̄ si pec-
cator sup̄dicta fecerit: surgēs iesus a volū
tate puniendi ad voluntatē miserendi se-
quetur eū. i. cordis sui deuotionē exequet̄
remittendo culpā ⁊ reparando vitā gr̄e.
Exēplū in magdalena flente cui tandez
dixit dn̄s. Remittunt̄ tibi peccata tua: va
de in pace. vt habet̄ Lu. vij.

PRo tertio articulo applica quod ha
betur in sermone. v. dn̄ice. iij. post
epiphaniā.

Dn̄ica. xxiiij. post Trinita.

Sermo secūdus.

SUrgens se
quebat̄. ⁊c. Ambuletz digne
deo per omnia placētes in oī
opere bono fructificantes. Col. j. Quo-
niam tā benigne dn̄s cōdescendit hoī vt
surgens sequeret̄ eū. Ideo bn̄ studere de

oī tēpe in mēte he oībꝰ diebꝰ vite tue habete deū in mēte
et caue ne aliqū pctō cōfenciaß

hem⁹ ad sibi placendū. Iō hortat̄ paulus dicēs. Ambuletis digne ꝛc. Ubi sūt tria notanda.

Primū: salutaris exhortatio. Ambuletis digne.

Scdm: exhortationis cōditio. deo per omnia placentes.

Tertiū ꝯditiōis explicatio. in oī opere bono fructificātes. De p̄mo. Eph. iiij. Digne ambuletis vocatiōe q̄ vocati est. De scdo. Heb. xiij. Seruiam⁹ placētes d̄o cū metu ꝛ reuerētia. De tertio. Matt xij. Arbor bona fruct⁹ bonos facit.

Surgens ꝛc.

PRim⁹ articul⁹. An in illa cōdescēsione q̄ dn̄s seq̄t̄ deuotionē pctōris rogantis cōcurrant misc̄dia ꝛ iusticia: Uide dn̄ica. iij. post trini. s̄mone. iij.

SEcūdus ar. In p̄ced. ꝛc. In isto dicendū de dn̄i benignitate erga mulieris emorroisse curationē. Dum em̄ sic pgeret iesus: ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat̄. ꝛc. vsq; ibi. Ex illa hora. vbi tria tangunt̄ anie peccatrici necessaria ad hoc vt curetur.

Primū: ē cordis ꝓecūdatio.

Scdm: ē mētis hūiliatio.

Tertiū: ē fidei deuotio.

Primū est. ꝛc. Illa em̄ mulier accessit retro: q̄ verecūdabat̄ de infirmitate fetida Hec mulier est aīa peccatrix q̄ longo tempore peccauit ꝛ de peccato in peccatū fluxit q̄ decē p̄cepta decalogi ꝛ duo charitatis transgressa ē. Talis ergo aīa debet accedere ad deū: retro, i. cū tremore ꝛ verecūdia cōsiderās peccatoꝝ turpitudinem. Hier. ij. q̄ vilis facta es nimis ꝛc. Et ibi dē. iij. capitl̄o. Uide vbi nūc prostrata sis

Scdm est mētis hūiliatio. Ipa em̄ indignā se reputabat tangere vel pedes dn̄i s̄z tātū tetigit fimbria vestimēti ei⁹. Moralit̄ vestimētū chr̄i dici pn̄t iusti q̄ deum bonis opib⁹ ornāt. Fimbria hui⁹ vestimēti sūt pauperes. Fimbria em̄ ē vltima ps vestis. Hanc g̃ fimbriā debet tangere aīa peccatrix pauperib⁹ subueniēdo ꝛ eis hūiliter obsequēdo. Ecc̄i. vij. Pauperi porrige manū vt pficiat̄ ꝓpitiatio. Ul̄ p tactū fimbrie sig̃tur hūiliatio anie q̄ se indignā reputat corā deo cōparere ꝛ eū rogare ꝓvenia. ps̄. Cor cōtritū ꝛ hūiliatū de⁹ non despicies. Tertiū est fidei deuotio: q̄ dicebat intra se. Si tetigero tantū vestimētū ei⁹ salua ero. Remigi⁹. In h̄ fides ei⁹ admirāda ē: q̄ desperās de salute medicoꝝ in q̄s sua erogauerat (vt Marc⁹ dicit) itellexit celestē adesse medicū ꝛ i eo totā suā intētionē collocauit: ꝛ iō saluari promeruit. Cōuersus g̃ iesus ad eā dixit. Cō fide filia: fides tua te saluā fecit. i. hāc salutem tibi meruit. Sic ꝛ dn̄s parcit aīe peccatrici cū hūilitate ꝛ fide ad eū accedenti Ro. iiij. Credenti in eū q̄ iustificat impiū reputat̄: fides ei⁹ ad iusticiā s̄m ꝓpositū gratie dei. O q̄nte efficacie est chr̄i fides.

Exēplū. narrat Eusebi⁹ hāc mulierē ciuē fuisse cesaree philippi: ꝛ postq̄ sanata est fecit statuā eneam in curia sua fieri ad imaginē chr̄i cū fimbrijs vestimēti. Ipāq; imaginē in magna reuerētia habebat ꝛ deuote adorabat. Fecitq; ex opposito imaginē suā flexis genibus ꝛ manib⁹ iunctis ꝛ cancellatis q̄si precaret̄ ꝛ supplicaret. Cōtigit autē q̄ subtus imaginē chr̄i creuit herba quedā nullius efficacie ꝛ virtutis q̄ cum fimbriā attingebat tante virtutis erat q̄ oēs infirmitates curabat. ps̄ Quāmagnificata sūt opera tua dn̄e.

TErtius art. Aud. ꝛc. Applica quod ponitur sermone p̄mo dn̄ice. iij. post Epiphaniam.

Sermo. iij. Pro eadē dn̄ica xxiiij. post Trinitat̄.

SUrgēs seq̄bat̄ ꝛc. Crescētes in scientia dei. Col. j. Si fuerimus crescētes in sciētia d̄i dn̄s seq̄t̄. i. exeq̄t̄ deuotionem nr̄am. Tria aūt de deo p̄cipue scire oportet.

Primo: rigorē iusticie: vt timeamus.

Scdo: splēdorē nocicie: vt erubescam⁹

Tertio: dulcorē clementie: vt amem⁹ ꝛ in eo speremus. De p̄mo. Apoc. xix. Cū iusticia iudicat ꝛ pugnat. De scdo Heb. iiij. Omnia nuda ꝛ aperta sūt oculis ei⁹. De tertio. ps̄. Quāmagna multitudo dulcedinis tue dn̄e.

Salutatio.

PRim⁹ ar. An talis cōdescensio christi qua rogantem ꝛ penitentē animā

Dnica. XXIIII. post Trinitatis

sequit eā iustificādo sit maiꝰ opus q̄ mūdi creatio. Vide dñica. iij. post trinitatis sermone. iiij.

Secundus ar. In p̄cedētib. ꝛc. In h̄ dicēdū ꝺ benignitate dñi erga puelle suscitationē: qꝛ cū venisset iesus in domū p̄ncipis. ꝛc. vsq̄ in finem. Vbi est notanda triplex consideratio.

Prima est ꝯsideratio eiectiōis.
Scda est ꝯsideratio introductōis.
Tertia est ꝯsideratio excitatiōis.

Pria ē igit ꝛc. qꝛ iussit recedere tibicines ꝛ turbā tumultuantē. Tibicines erāt carmen lugubre canentes. Talibꝰ em̄ vtebātur in exequijs magnaꝝ personaꝝ vt ꝓuocaret multitudo ad luctū. Turba tumultuans erat multitudo lugens ꝛ vlulans. Cū ergo venissꝫ Jesus in domū p̄ncipis: ꝛ vidisset tibicines ꝛ turbā tumultuantez dicebat. Recedite. Non est enim mortua puella: sꝫ dormit. Beda. Hoībus mortua erat qꝛ suscitare nequibant: sꝫ deo dormiebat: in cuius dispositiōe ꝛ anima recepta viuebat ꝛ caro resuscitāda quiescebat Sequitur. Et deridebant eum. Ecce deridet dñs in curijs principum nec irascit sꝫ derisores tanq̄ indignos visione tanti mysterij eijcit Spūaliter. Tibicines sūt (vt dicit rabanus) adulatores q̄ fouēt anima in peccato mortuā ꝛ faciūt eā in peccatis suauiter quiescere. Ps. Qm̄ laudatur peccator in desiderijs anime sue. Hi ergo eijciendi sūt. Per turbam tumultuantē intelligit strepitꝰ reꝝ tēporaliū q̄ eijciēdus est de domo mētis vt spūs reuiuiscat.

Secūda est ꝯsideratio introductiōis. Cū dño em̄ intrauerūt pat ꝛ mater puelle: ꝛ petrus ꝛ iacobꝰ et ioānes: vt habet Matth. v. Spūaliter. Ad suscitationem anime peccatricis introducendi sunt pater ꝛ mater: illi videlꝫ de quibꝰ dicit Job. xvij. Putredini dixi: pater meꝰ es: mater mea ꝛ soror mea vermib. q̄si di. De putredine q̄si de patre genitus fui. In verme autē duo sūt: scꝫ īmūdicia ꝛ infirmitas Vermes ergo dicūt mater mea qꝛ de immūdicia ꝓcessi: ꝛ soror mea qꝛ infirmitas nata est mecū. Vel vt soror mea mecū viuit. Recogitet ergo penitens se putredinem esse ꝛ miseria plenū ꝛ erubescat q̄ tā vilis putredo p̄sumpsit contra deū calcaneum erigere. Vel aliter. Introducatur in domo mentis pater. i. deus: ꝛ mater. i. ecclesia. Debet em̄ penitens habere precipue in corde deū ꝛ ecclesiā. Introducendi sunt etiā petrus iacobus: ꝛ ioānes. i. peccati cognitio: ꝛ carnis: mūdi: ꝛ diaboli supplantatio: ꝛ gratia cordis cōpūctiua. Petrus enim agnoscens: iacobus supplantator: ꝛ ioānes gratia interpretat. De primo. ps. Qm̄ iniquitatē meaꝫ ego cognosco. ꝛc. De scdo. Apocalyps. ij. Qui vicerit non ledet a morte scda. De tertio. Michee. iiij. Dole ꝛ satage filia hierusalem. Tertia est cōsideratio excitatiōis qꝛ dñs tenuit manū puelle: ꝛ dixit. Puella surge. Et surrexit puella. ꝛc. In hoc signatur q̄ nisi christus teneat manū nr̄am id est virtutē opatiuā dirigendo eam: nō potest anima mortua a peccato surgere. O q̄ multiplicit dicit dñs cuilibet anie peccatrici surge. Eph. v. Surge qui dormis ꝛ exurge a mortuis. Dicit inq̄ surge Et hoc multipliciter: scꝫ inspirando interius: promittendo: ꝛ cōminando. Sꝫ heu multi ceruicē indurant: ꝛ spūisctō resistūt q̄ tandē non vitam gratie sꝫ mortē gehenne: non misericordiam sed iusticie rigorē sūt accepturi. Exemplū de iudeis quos diu expectauit ꝛ mltiplicit r̄uocauit: vt ab idolatria redirent: ꝛ tandē eos per babylonios captiuauit: vt habet in quarto libro Regū. Et sicut dicit Greg. Illos grauiꝰ dānat quos hic diu longanimiter portat. Vl ꝓpone si volueris exēplū de q̄dā canonico. Vide in secūdo aduentuali feria q̄rta post primā dñicam.

Tertius articulus. Aud. ꝛc. Videte ne ꝓpter negligentiaꝫ recurrendi ad medicū maneant anime vestre mortue in peccatis. Nam vt dicit regula iur. Dānū quod quis sua culpa sentit sibi non alteri debet imputare. ff. de regulis iurꝫ. Quod q̄s. Unde damnū mortis spūalis in ania per peccatū non debet quis imputare diuine seueritati: sꝫ ꝓprie negligentie: vt patet. xj. q. iij. Audi. Attendite. Quis vr̄m vnigenito eius mortuo si posset inuenire medicū potentē suscitare: nō diligēter eū quereret. Multo diligentiꝰ ꝓcuranda ē aīe suscitatio. Nā vt ait dñs Matth. xvj Quid ꝓdest hoī si mūdū vniuersuꝫ lucre

tur: anime vero sue detrimētū patiat̄: aut quā dabit homo cōmutationem pro anima sua:

Dñica. xxv. post Trinitatis.
Sermo prim[illegible]s.

Facite homines discumbere Jo. vj. Ecce dies veniunt dicit dñs: et suscitabo dauid germen iustū ⁊ regnabit rex ⁊ sapiens erit ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā in terra. Hiere. xxiij. Magna dñi liberalitas in v̄bis thematis ostendit̄. Ipse est qui facit oēs discumbere qui cibū et aīe ⁊ corpori p̄stat: cui⁹ aduētus in mundū valde mirabilis fuit: ⁊ ideo multipliciter preconizatus: quēadmodū ex v̄bis Hieremie supradictis patet. Ubi sunt tria consideranda. Primū est veniendi promptitudo. Cū dicit. Ecce dies veniūt. Respectu quidē primi aduētus iam impleta est prōptitudo huiusmōi: respectu scdi. scz aduētus in mentē: patz per illud Apocal. iij. Ecce ego sto ad ostiū ⁊ pulso: respectu tertij: patet per illud. Sopho. j. Juxta est dies dñi. Scdm est veniētis certitudo cū dicit̄. Dicit dñs. Hec certitudo manifesta ē respectu p̄mi aduēt⁹. Jo. xvj. Veni in mūdū. respectu scdi. pz p illud Joā. xiiij. Si q̄s diligit me. ⁊c. sequit̄. Et ad eū veniem⁹ ⁊c. respectu tertij patet per illud Matth. xxv. Cū venerit fili⁹ hominis in maiestate sua. ⁊c. Tertiū est finis intenti celsitudo. cū dr̄ Et suscitabo dauid germen iustū. ⁊c. Viuificatio seu suscitatio facta p primū aduentū: patz per illud Rhom. v. c. Mors regnauit p vnū: ⁊ multi in vita regnabūt p vnū. Illa aūt q̄ fit p scdm aduentū notat̄. Rhom. vj. Existimate vos mortuos quidē esse peccato viuentes autē deo. Illa v̄o q̄ fiet p vltimuz notat̄. Phil. iij. Saluatorē expectamus dñm nr̄m iesum chr̄m q̄ reformabit corpus hūilitatis nr̄e ꝯfiguratū corpori claritatis sue. In q̄libet autē aduētu regnat vt rex sapiēs faciēs iudiciū ⁊ iusticiam.

Facite. ⁊c. Salutatio.

Prim⁹ ar. An de⁹ det oibus refectionem gr̄e: Q, nō. multi em̄ carēt gr̄a Q, sic. nō est p̄sonaꝝ acceptor de⁹ ḡ si aliq̄bus dat gr̄am oib⁹ dat. Rñdet Anselmus dicēs Hō nō habet gr̄am: nō q̄r de⁹ nō dat eam: sed q̄r eam nō recipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Sol q̄ntū ē de se oibus se cōicat sic lux gr̄e. Et Aug. lib. de penitētia. Semp̄ p̄sto est gr̄a si nō fuerit repulsa: deus qd̄ suū est semper inspirat si est q̄ recipiat: hoc p rñsione. Profūdamēto. Nullatenus est diffidendum de dei benignitate. Lucan⁹. Causa iubet melior superos sperare scdos. Et Señ. ad luci. Nō sūt dij fastidiosi nō inuidi: admittūt ⁊ ascēdētib⁹ manū porrigūt. Expone auctoritates illas catholice. Querit̄ ḡ An tāta sit dei benignitas: vt oib⁹ ꝯferat refectionē gr̄e: Dic rñsionē vt̄s. Ex q̄ concludet p null⁹ habet q̄rimonie cām. Nam chr̄s oēs ad refectionē vocat d. Matt. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Notate v̄ba. Audite miseri pctōres: lubrici: auari: superbi: p̄iuri. ⁊c. q̄ graui onere pctōꝝ aggrauati estis q̄ p dānatiōe vr̄a tam fatue laboratis. Cur sic p̄uamini refectione dine gr̄e. Cur nō auditis tam dulcez pijssimi iesu inuitationē. O miseri pctā deponite: penitemini ⁊ dabit̄ vobis diuina refectio.

Figura. Exodi. xvj. Filijs israel datuz est manna post exitum de egypto ⁊ transitū maris rubri ⁊ nō ante. Sic refectio gratie dat̄ post exitū a peccato q̄d per egyptū sig̃t̄. Egyptus enim tenebra interp̄tat̄: et post amaritudinē p̄nie ⁊ nō añ. Sz q̄cūq̄z voluerit penitere ⁊ ad dñm ꝯuerti certus sit q̄m ei dñs dabit refectionē gr̄e. Ideo d̄t dñs Zach. j. Cōuertimni ad me ⁊ ego ꝯuertar ad vos: scz dando vobis gr̄am.

Scds ar. Juxta textū euangelicū notande sunt due ꝯsiderationes

Prima est consideratio reparatiue refectionis.

Scda est cōsideratio declaratiue conditionis.

In h̄ s̄mōe dicēdū de p̄ma de q̄ vide dñica. iiij. xl. sermone post meridiem.

Pro tertio articulo sume etiam qd̄ ibi ponitur pro secūdo articulo. Aliter: si vis poteris facere diuisionē notādo iuxta euāgeliū tres affectiōes dispositias

ad refectionē spiritualem habendam.

Prima est affectio mentis eleuatiua q̄ intelligit ꝑ hoc ꝙ multitudo illa ascendo rat in montem.

Scda ē affectio diuini sermonis desi/ deratiua ꝑ h̄ ꝙ multitudo illa deuote ver ba chr̄i audierat.

Tertia ē affectio carnis maceratiua: qꝛ sedebāt suꝑfenū. Vide etiā dñica. iiij. xl.

Dñica.xxv.post trinita. Ser.ij.

Facite ho. ꝛc. Hoc est nomē qd̄ voca hūt eū dñs iustus noster. Hiere.xxiij. Ille dñs q̄ dt. Facite hoies discūbere. In illis aūt ꝟbis triplex ē no/ tanda cōtēplatio. Prima est iusticie et ꝟitatis. Jō dicit: iust⁹: scz in plenitudine ꝓmissoꝝ. Ps. Justus dñs ꝛ iusticias di/ lexit. Scda est excellentie ꝛ maiestatꝫ cū dicit: dñs. Apoc.xix. Dñs dñantiū.

Tertia ē beniuolētie ꝛ suauitatis: cum dicit: nr̄. i. nob datus ad saluādū nos Jō subdit in epistola. In diebꝫ illis saluabit iuda.i. cōfitens eū esse verū deū: ꝛ isrl̄ ha/ bitabit ꝯfidenter.i. vidēs ꝑ fidē deū hūa/ nitate vestitū.

Facite ꝛc. Salutatio.

Primꝰ ar. An solus deꝰ ꝯferat refe/ ctionē gr̄e: Q⁹ nō. Sacramenta em̄ noue legis dicūt ꝯferre gr̄am. Cōtra. Ps. Gr̄am ꝛ gloriā dabit dñs. Rñdet Th. ꝑma.scde.q.cxij. ꝙ nulla res agere pōt vl/ tra suā speciē: qꝛ sꝑ ꝯportet ꝙ causa sit po tior effectu. Donū aūt gr̄e excedit omnez facultatē nature create cū nihil sit aliō q̄ q̄dā ꝑticipatio diuine nature q̄ oēm aliaꝫ naturā excedit Jō impossibile est ꝙ aliq̄d aliud a deo causet gratiam: sicut impos/ sibile est ꝙ aliquid igniat nisi solus ignis Hec Tho. Pro fūdamēto. Hec ē etiā moralis philosophi sententia ꝙ moralis bonitas hoīs nō pōt esse nisi a deo. Señ. ad lucillū. Bonꝰ vir sine deo nemo ē: nec est aliqua bonitas in opere humano que non sit grata deo. Ouidius libro fastoꝝ. Dij pia facta vident: scz approbatiue. Sz querit de collatione gratie. An sit a solo deo. Dic responsionē vt supra. Ex qua cō clude q̄ sit desideranda gr̄a dei ꝑ quā fit homo dei formis.ij. Pet.j. Magna et ꝑcio sa vob ꝓmissa donauit vt ꝑ hec efficiami ni diuine ꝯsortes nature fugiētes eiꝰ que in mūdo est ꝯcupiscētie corruptionē. Sz heu q̄ multi corrupti sunt ꝑ inordinataꝫ ꝯcupiscentiaꝫ tā oculoꝝ q̄ carnis: auari: lubrici et fautores eoꝝ ꝛc. qui ꝓpterea nō r̄cipiūt: imo respuūt oblatā sibi a deo gr̄aꝫ

Figura Matth.xxiij. de iudeis indura tis quibꝫ dñs dicebat: Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et sapiētes ꝛ scribas: et ex il/ lis occidetis ꝛ crucifigetis ꝛc. Interne in/ spiratiōes aut exteriores exhortatiōes a deo misse dicunt ꝓphete q̄ntum ad futuro rum p̄nunciationē: sapiētes q̄ntum ad di uinoꝝ declarationē: et scribe q̄ntum ad p̄/ teritoꝝ rememorationē: puta peccatoruꝫ et diuinoꝝ beneficioꝝ. Sed mlti occidūt eos aliquādo ꝑ cordis duriciā q̄si lapidā do: aliquādo ꝑ auariciā quasi crucifigēdo Sicut em̄ qui cruci est affixꝰ nō potest se mouere: sic in corde auari salutares moni tiones sunt quasi crucifixe: quia nullū ha bent vigoreꝫ. Alij aūt summergūt eas in aquis delitiaꝝ. Et generalit omnes im/ penitētes flagellant eas repellēdo. Mul/ ti videntur esse de numero illorū in quoꝝ ꝑsona dicit Job.xxj. Recede a nobis sciē tiam viarum tuarū nolumus. Non tales sitis charissimi: sed sicut dicitur.j. Pet.j. Succincti lumbos mentis vestre sobrij et perfecti sperate in eam que vobis offer tur gratiam quasi filij obediētie non con figurati prioribꝫ ignorantie vestre deside rijs.

Secūdus articulus. In p̄cedenti ꝛc. In hoc dicendū de secunda que est consideratio declaratiue ꝯdicionis. Ubi sunt considerāde septem conditiones de/ clarantes excellentiam miraculi quibus etiam apparet et declaratur spiritual ani me refectio.

Prima est popularis multitudo.
Secunda est temporalis longitudo.
Tertia est localis solitudo.
Quarta est distributionis largitudo
Quinta est saturitatis plenitudo
Sexta est suꝑfluitatis amplitudo.
Septima est illuminationis certitudo.

Prima est ꝛc. Erāt em̄ q̄nq̄ milia virorū absq; paruulis ⁊ mulieribus. vt hī Matth. xiiij. Nā ꝟz morē hebreoꝝ nō ꝓputāt. Vñ patz miraculi euidētia q̄ ex q̄nq; panibus ⁊ duobus piscibus tāta est refecta multitudo. Spūaliter ꝑ hoc signat fraterne charitatis affectio q̄ ad oēs se extēdere debz. Cū ḡ aliq̄s sit penitēs: ad bonū sic afficitur q̄ vellet oēs alios ꝓticipes esse sue penitētie et cū eo spūaliter reficiri. Signū est vere penitētie ⁊ vere refectiōis spūalis. j. Cor. xiij. Charitas nō q̄rit q̄ sua sunt. s. tm̄ sedetia desiderat bona aliorū. Scōa est tpalis longitudo. quia vicz tōgo tpe ieiunauerāt et tm̄ ex tampaucis panibus sunt refecti. In q̄ innuit affectio pseueratiue voluntat̄ si ne q̄ non pōt mens penitētis vere reficiri. Heb. xij. In disciplina pseuerate. Tertia est localis solitudo. Erat em̄ locꝰ a ciuitatibus elōgatus. Iō nō ꝓtest dici q̄ alicui q̄ iuissent subito ad puidendū. Et ꝑ hoc signat affectus interne recollectiōis ⁊ a curis exterioribus ⁊ mūdanis. Greg. tāto q̄s deo citius deo ꝓximus: q̄nto ab amore mundi magis fuerit alienꝰ. Quarta est distributionis largitudo: q̄ ꝑ manus discipulorū distribuit discūbentibus de q̄nq; panibus et duobus piscibus q̄ntum volebat. ꝑ qđ intelligit affectio fraterne subuētōis in eis largitione tēporaliū q̄ntū fieri pōt ⁊ q̄ntū necessitas ꝓximi exigit: qđ est signū refectionis spūalis. Nā sicut dicit. j. Joan. iij. Qui habuerit substantiā huius mūdi et viderit fratrē suū necessitatē habere: ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quomō charitas dei manet in eo? Filioli diligam⁹ nō ꝟbo neq; lingua: sed ope et veritate. Quinta ē saturitatꝭ plenitudo. q̄ dicit q̄ impleti sūt. In hoc euidenter patz miraculi excellentia. Et ꝑ hoc signat affectio interne satiationis: quia vicz vere penitēs p̄dictis ꝯsiderationibus sic interi⁹ satiat vt nihil aliud velit cogitare. Ps. Fuerūt mihi lachrymē mee panes die ac nocte dū dicit mihi q̄tidie vbi est deꝰ tuus. Hec recordat⁹ sū et effudi in me aiam meā q̄m transibo in locū tabernaculi admirabilis vsq; ad domū dei. In voce exultatiōis et ꝯfessionis sonꝰ epulantis. Sexta est supfluitatis amplitudo: quia plus fuit supfluū de panibus et piscibus q̄ esset ꝓncipio. Vnde euidēt apparet ālissima multiplicatio: q̄ collegerūt q̄ supauerūt fragmēta ⁊ ipleuerūt cophinos duodeci. Hoc ꝑm Cyrillū factū ē vt hinc ēet manifesta certificatio q̄ opꝰ charitatꝭ in ꝓximos vberē vendicat retributiōz a deo. Et ꝟz Theo. vt addiscerem⁹ q̄ntū hospitalitas valz ⁊ q̄ntū augere nr̄a cū indigētib⁹ subuenerim⁹. Et ꝑ hō designat affectio ālioris exercitatiōis i opib⁹ bonis: cū vicz ds p⁹ dictas ꝯsideratōes refectias pl⁹ affectōis hz ad ipas ꝛplicandas. i. ⁊ ad eadē opa q̄ habuerat a ꝓncipio Eccl. xxiij. Qui edūt me adhuc esuriēt: ⁊ q̄ bibut me adhuc sitiēt. Septima ē illūinatiōis certitudo q̄ illūinati sūt ad cognoscendū ipm̄ ee ꝓphetā in lege ꝓmissum. Vñ dr̄ in euāgelio. Illi ḡ homines cū vidissent qđ fecerat signū dicebāt: q̄ hic ē vere ꝓphet⁹ q̄ venturꝰ ē in mūdū. s. ad ipm̄ saluādū. Sic autē nō venerāt alij ꝓphete sz ad aduentū istius denūciandū. Et per hō intelligit affectio illuminatiue cognitōis cū videlz ds ꝑ p̄dictas ꝯsideratōes ꝑ panes ⁊ pisces signatas sentit se affectuz ad ꝯsideratiōez dinoꝝ ⁊ spūaliū: ⁊ maxie pietatꝭ dīne oñse i aduētu xp̄i j. Cor. ij. Nos nō spūm mūdi accepim⁹ sz spūm q̄ ex deo ē vt sciam⁹ q̄ a deo donata sūt nob. Et sup oia vtile nob ē mysteriū crucis iugit̄ meditari. Etm̄ scribit̄ i lib. q̄ intitulat̄: speculū hūane saluatōis: q̄ qđā duot⁹ ⁊ religios⁹ vir ꝓtinuis ꝑcib⁹ orabat deū vt sibi reuelarz q̄le fuit iū sibi ēet magz acceptū. Quia dā igr̄ vice vidit dñm̄ iesuz ad se venientē q̄ magnā crucē in dorso ferebat. Qui dixit ei. Non poteris mihi obsequiū gratiꝰ prestare: q̄ vt me iuuēs crucem meā portare. Et cum ille quereret quomō crucem secum baiularet: respondit dñs. In corde portabis crucē per crebrā recordationem ⁊ cōpassionē. In ore: p̄ deuotā gratiarum actionē. In auribus: per penarum mearū auidam auditionem. In dorso: per carnis macerationem. Quod ille audiens sic per totam vitam adimplere satagebat. Et certe hec debet esse continua christiani occupatio. Bernardus. Quotidiana christiani lectio debet esse assidua passionis xp̄i recordatio.

Dñica. XXV. post Trinitatis

Tertius articulus. Audistis. ꝛc. Cauete ne sorte magis habeatis signa cõtraria: ꝛ sic potius habeatis testimonium ꝙ sitis de numero malorũ christianorum. ꝙ econuerso. Vide ꝛ applica quod ponit dñica in passiõe sermone post meridiẽ: vt aliud vt videbis.

Societ' Jesu Paderborna

Superna cõtemplatione refertissimi ꝛ admodũ vtiles sermones reuerendi patris fratris Nicolai denijse: fratrũ minoꝝ ~~de ob~~seruãtia vulgarit' nũcupatoꝝ in cõuẽtu Rothomagẽsis ciuitatis gardiani meritissimi Expensis circumspecti viri dñi Joãnis Rynman de oringau archibibliopole ĩ officina Industrij Hẽrici Gran in opido imperiali Hagenau Ciuis: impssi: ãno gr̃e. M. d. x. ip̃o die sctẽ Dorothee virginis atqꝫ martyris: finiũt feliciter.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN